[illegible]

T.D.RC 2377
RR 122-1-1882

Part I

DIGITIZED

...IJAP.N
MBI
116563

1881

894.8311
2377

894.8311
2377

உ

கடவுள்துணை.

அதிவீரராமபாண்டியன்

அருளிச்செய்த

நைடதம்

மூலமும் உரையும்,

பாகம்—க

திருமயிலை - முருகேசமுதலியாரால்

பார்வையிடப்பட்டு,

சென்னபட்டணம்:

ஊ - புஷ்பரதசெட்டியாரால்

தமது

கலாரத்நாகர அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1881.

116563

O-ZIAP,N
N81

கடவுள்துணை.

படல அகராதி.

பாகம். க.

பக்கம்.	
ரு.	நாட்டுப்படலம்.
சஅ.	நகரப்படலம்.
சாங.	அன்னத்தைக் கண்ணுற்றபடலம்.
கூஅ.	அன்னத்தைத் தூதுவிட்டபடலம்.
உ0எ.	கைக்கிளைப்படலம்.
உஉக.	மாலைப்படலம்.
உஉஅ.	நிலா தோற்றுபடலம்.
உஙஅ.	சந்திரோபாலம்பனப்படலம்,
உகூஉ.	மன்மதோ பாலம்பனப்படலம்.

பாகம். உ.

க.	இந்திரப்படலம்.
சஉ.	களன்றூதுப்படலம்.
எச.	சுயம்வரப்படலம்.
களஎ.	போர்புரிபடலம்.
உகசு.	மணம்புரிபடலம்.
உசச.	மீட்சிப்படலம்.
உரு0.	கலிதோன்றுபடலம்.
உருரு.	இளவேனிற்படலம்.
உருகூ.	போதுகொய்படலம்.
உசுச.	புனல் விளையாட்டுப்படலம்.
உஎக.	சூதாடுபடலம்.
உஅக.	நகர்நீங்குபடலம்.
உகூஎ.	கான்புகுபடலம்.
ங0ச.	பிரிவுறுபடலம்.
ஙகஅ.	வேற்றுருவமைந்தபடலம்.
ஙஉரு.	வீமன் தேடவிட்டபடலம்.
ஙஙஉ.	கலிநீங்குபடலம்.
ஙஙஅ.	தேவியைக் கண்ணுற்றபடலம்.
ஙசகூ.	அரசாட்சிப்படலம்.

படல அகராதி முற்றிற்று.

உ

கடவுள் துணை.

நைடதம்.

[நைடதம் என்னுஞ்சொல் நைஷதம் என்கிற ஆரியத்தின் திரிபு; அதன் வரலாறு என்னவெனில், நிஷதம் என்பதோர் தேயத்தின் பெயர்; அத்தேயத்தை ஆள்பவன் நைஷதன்; அவனே நளன்: அவனைக்குறித்துச் செய்யப்பட்ட நூல் நைஷதம்.]

பாயிரம்.

கடவுள்வணக்கம்.

தழைவிரி கடுக்கை மாலைத் தனிமுதல் சடையிற் சூடும், குழவிவெண் டிங்க ளிற்ற கோட்டது குறையென் றெண்ணிப், புழைநெடுங் கரத்தாற் பற்றிப் பொற்புற விணைத்து நோக்கும், மழைமதக் களிற்றின்செய்யமலரடி சென்னி வைப்பாம்.

[இதனுல் எடுத்துக்கொண்ட காப்பியம் இடையூறின்றி இனிது முடிதற்பொருட்டு உயர்ந்தோர் வழக்கத்தின்படியே கவி கடவுள் வணக்கஞ்செய்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) தழை - செழித்த, விரி - மலர்ந்த, கடுக்கை - கொன்றைமலர்களாலாகிய, மாலை - மாலையையுடைய, தனி - ஒப்பில்லாத, முதல் - பரமசிவனுடைய, சடையில் - சடையின்கண், சூடும் - சூடப்படுகின்ற, குழவி - குழந்தையாகிய, வெள் - வெள்ளிய, திங்கள் - சந்திரனை, இற்ற - ஒடிந்த, கோட்டது - (தன்) கொம்பினது, குறையென்று - சேடமென்று, எண்ணி - நினைத்து, புழை - துளையையுடைய, நெடு - நெடிய, கரத்தால் - துதிக்கையினாலே, பற்றி - பிடித்து, பொற்பு - அழகானது, உற - பொருந்த, இணைத்து - (அதிற்) பொருத்தி, நோக்கும் - பார்க்கின்ற, மழை - மழைபோல்கின்ற, மதம் - மதத்தையுடைய, களிற்றின் - யானைமுகக் கடவுளுடைய, செய்யமலர் - செந்தாமரைமலர்போலும், அடி - திருவடிகளை, சென்னி - தலைமேல், வைப்பாம் - (நாம்) சூடிக்கொள்வாம் என்றவாறு.

தழை விரி என்கிற பெயரெச்சத்தொகைகளிரண்டுங் கொன்றைமலரென்கிற வினைமுதற் பெயர்கொண்டன. எல்லா அவயவங்களிலு முதன்மையாகிய தலை யானைத்தலையாயிருத்தல்பற்றி விநாயகக்கடவுளை யானையென்றார். பன்மலர்களினுந் தாமரை மலர் சிறந்தமையைப்பற்றி மலரெனப்பட்டது. "பூவெனப்படுவது பொறிவாழ் பூவே" என்பதனாலறிக. தந்தைக்கு மூத்தபிள்ளையின் மேலுந் தாய்க்கு இளையபிள்ளையின்மேலும் அன்புமிகுதல் உலகியற்கையாதலாற் பரம

யவனிடத்தே விநாயகக் கடவுளுக்கு விளையாட்டுச் சொல்லப்ப
டது. "முத்தமலனிடத்தார்வ மின்மெடுத்தபிறாமரக்கு முதிருங
றல்" என்பதனுமறிக. பிறையைக் கொம்பின் குறையென்று
மயங்கினமையால் மயக்கவணியாம். இது பெரும்பாலுமுதற்சீரு
நான்காஞ்சீரும் விளச்சீர்களும் மற்றை நான்கு மாச்சீர்களுமாகிய
வடிகளால்வந்த ஆசிரியவிருத்தம். (க)

சிறப்புப்பாயிரம்.

நிலவுமொழித் தனிக்கவிதை நிடதர்கோன் புகழ்ச்சரித்
நெடுநீர் வைப்பில், புலவர்களி யுறுவிகாமுறு புதுமொழி
கூட்டுணத்தமிழாற்புனைதல்செய்தான், பலனுயர்த்தவல
னலந்துசேல் வான்பெருமொற் கோட்டிமய வரையிற் றீட்
டி, அலர்தலமாநிலம்புரக்கு மதிவீரராமனிகலரசரேறு.

[இதனால் ஆக்கியோன்பெயர் முதலானவை
சொல்லப்படுகின்றன.]

(இ-ள்.) இகல் - பகைத்த, அரசர் - மன்னராகிய (யானைகளு
க்கு), ஏறு - ஆண்சிங்கமாயுள்ளவனுமிய, வலன் - வெற்றியினால்
அழகிய, சேல் - மீனக்கொடியை, வான் - ஆகாசத்தை, தோய்
அளாவிய, பொன் - பொன்னையுடைய, கோட்டு - சிகரத்தையுடைய
இமயவரையில் - இமயமலையினிடத்தே, தீட்டி - (தன்குறியெ
லைக்கல்லாக) எழுதி, அலர் - பரந்த, தலம் - இடத்தையுடைய, மா
பெரிய, நிலம் - பூமியை, புரக்கும் - காக்கின்ற, அதிவீரராமன்
அதிவீரராமனெனப்படும் பெயருடைய (பாண்டியராஜனானவன்),
நிலவு - சந்திரிகையை, பொழி - பொழிகின்ற, தனி - ஒப்பற்ற,
கவிகை - (மந்தக) குடையையுடைய, நிடதர்கோன் - நளமகா
ராஜனது, புகழ் - புகழையுடைய, சரிதம் - சரித்திரமாகிய, கனி
களிப்பைத்தருகின்ற, அமுது - அமிர்தத்தை, நெடுநீர் - கடலா
குழப்பட்ட, வைப்பில் - பூமியிலுள்ள, புலவர் - புலவரானவர்,
யுண - கொள்ளக் கொள்ளும்படியாக, ஒழுகு - (அவ்வமிர்தம்) ஒ
ழுகுகின்ற, புதுமொழி - புதியகாப்பியத்தை, தமிழால் - தமிழ்மொ
ழியினாலே, புனைதல்செய்தான் - அலங்கரித்துப்பாடினன் எ-று.
புலவரென்பது தேவர்க்கும் வித்துவான்களுக்கும் பெயர். இ
கே வானென்றது [illegible] காணப்படும் மாகாசமாய
பினவருமவனைத்தையும் இப்படிச்செய்கொள்க. கூட்டுணற்குக் கொ
[illegible] கலந்திலகுப்பட்டு [illegible]
டலர் இதைத்தருமாடி [illegible]
போமுப் போயினது" [illegible] மாற்றவர் கூட்டுண
யமாகிய காப்பியத்தைப் [illegible] மொழியென்பது தன்கா
விசேடித்த [illegible] இருமொழியாக அக்காப்பியத்தை
அதிவீரராமனென்பதே ஆக்கியோன்பெயராமென்றறி
புகழ்ச்சரிதம் எனவே முதல்நூல்பொருளும், நிடதர்கோ
[illegible]

ன்றுமிற நைடதம்என்கிற வடமொழிப்பெயரே இதற்குப்பெயரான
பதும், கூட்டுணவெனவே இந்நூலுக்குப் பயனும் பெறப்பட்டன.
தமிழாற் புனைதல்செய்தானெனவே முன்பிருந்தமிழின்றி வடமொ
ழியிலிருந்தெடுத்துத் தமிழின் மொழிபெயர்க்கப் பட்டதென்பது
குறிக்கப்படுகின்றது. நெடுநீர்வைப்பிற் புலவர்களியுறுமொழுகு
என்றதனால் விண்ணிற் புலவர்க்குக் கடலமிர்தம்போல மண்ணிற்
புலவர்க்கு இச்சரித்திரமமிர்த மமையுமென்னும் உவமையணி தோ
ன்றுகின்றது. 'இகலரசரேறு' என்பதில் அதிவீரராமனிடத்தே சிங்
கத்தன்மையை ஏற்றினதற்கேற்பப் பகைவரிடத்தே யானைத்தன்
மையை யேற்றாமையால் ஏகதேசவுருவகவணியாம். இது பெரும்
பாலும் மூன்றாஞ்சீர் விளச்சீரிரண்டு மாச்சீர்களு மற்றைநான்கும் காய்ச்
சீர்களுமாகிய வடிகளால்வந்த ஆசிரியவிருத்தம். (௨)

நாட்டுப்படலம்.

[சொல்லப்பட்ட நிடதநாட்டின் வளத்தைச்
சொல்லுகிறது.]

(கலித்துறை.)

கருவிமாமழைகலைமகளுருவெனவிளங்கி
இருவிசும்பிடைப்படர்ந்துசென்றினமணிகொழிக்கும்
பரவைவெண்டிரைமேய்ந்துயர்பனிவரையுயிர்த்த
உருவவோடரித்தடங்கணாளுருக்கொடுமீண்ட.

[இது முதலிரண்டு பாட்டுகளால் மழைச்சிறப்புச் சொ
ல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) கருவி - (உலகத்திற்குக்) காரணமாகிய, மா -
பெருமைபொருந்திய, மழை - மேகங்களானவை, கலைமகள் - சர
ஸ்வதியினது, உருவென - வடிவம்போல, விளங்கி - (வெண்மை
யாக) விளங்கி, இரு - பெரிய, விசும்பிடை - ஆகாசத்தினிடத்தே,
படர்ந்து - பரந்து, சென்று - போய், இனம் - இனமாகிய, மணி -
இரத்தினங்களை, கொழிக்கும் - கொழிக்கின்ற, பரவை - கடலின்,
வெண் - வெள்ளிய, திரை - அலைகளையுடைய (நீரை), மேய்ந்து -
குடித்து, உயர் - உயர்ந்த, பனிவரை - மலையரசனால், உயிர்த்த -
(புதல்வியாகத்) தரப்பட்ட, உருவ - (காதுகளுக்குத்) தோற்ற, ஓடு -
[illegible], அரி - [illegible], தடம் - விசாலமாகிய, கணாள் - கண்களையுடைய பார்வ
தியினது, உரு - (கரு) நிறத்தை, கொடு - பெற்று, மீண்ட - திரும்
பின எ-று.

முன்னுரு-வடிவு, பின்னுரு-நிறம். "உருவே யட்டையும் வடிவு
மொன்றிறமும்" என்பதனாலறிக. மழைகலைமகளுருவெனவிளங்கி — இதில்,
கலைமகளுரு உபமானம், மழை உபமேயம், என - உருபு. விளங்
குதல் - பொதுத்தன்மை. இந்நான்கும் விரிக்குநிற்கையால் விரியுவ
மையணியாம். தடங்கணாளுருக்கொடுமீண்ட — இதில் மழையாகிய
[illegible]

உபமேயத்திலே நடக்கற்பாலனவாகிய உபமானத்தின் குணத்தை
யேற்றலால் பதப்பொருட் காட்சியணியாம். இதுமுதல் பத்துப்
பாட்டுக்களனைத்தும் பெரும்பாலும் முதற்கீழ்ப்படிந்த செய்யுளி
களு மற்றையொன்றும் விளக்கிகருமாகிய வடிகளால்வந்த கலித்
துறைகள். (க)

அன்னங்கண்படுந்தண்பணைநாடளிக்கும்
மன்னர்மன்னவன்மண்டமர்கடந்தவொள்வேலின்
மின்னிபோல்முரசெனவிண்ணிடையதிர்ந்து, [முழங்கு
பொன்னங்குன்றின்மேலவன்கொடைபோன்மெனப்பொழி

(இ-ள்.) அன்னம் - அன்னப்பறவைகளானவை, கண்படு - துயிலு
றை, தண் - குளிர்ச்சிபொருந்திய, பணை - மருதநிலங்களையுடைய, நா
டு - இடதேசத்தை, அளிக்கும் - காக்கின்ற, மன்னர் - அரசர்
களுக்கு, மன்னவன் - அரசனாகிய (நளனது), மண்டு - நெருங்கிய
அமர் - போரை, கடந்த - முடித்த, ஒள் - ஒள்ளிய, வேலின் - வே
லைப்போல, மின்னி - மின்னுதல்செய்து, அவன் - அவனது, முரசெ
ன - முரசம்போல, விண்ணிடை - ஆகாசத்தினிடத்து, அதிர்ந்து
முழங்கி, பொன் - பொன்னையுடைய, அம் - அழகிய, குன்றின்மே
ல் - இமயமலையின்மேல், அவன் - அவனது, கொடை - ஈகையை
போன்மென - ஒக்குமென்று சொல்லும்படியாக, பொழிந்த - (அ
மேகங்கள் நீரைச்) சொரிந்தன எ-று. ஆங்கு - அசை.

இங்கே பொன்மலையென்றது இமயமலையாம். நிடதேசத்
துக்குச் சமீபத்திற் கிடக்கின்றது அதுவேயாதலால், பின்வரும் க
கைபொன்றுலகேத்திய வென்னும்பாட்டில் அம்மலையிற்பிறந்து வரு
ங்கங்கையே அந்நாட்டிற்கு நதி என்பதனுமறிக. மேகத்திற்கு
மின்னுதல்பற்றி வேலும் ஒலித்தல்பற்றி முரசமும், அம்மேகத்தின்
பெய்தற்குக் கைம்மாறு நோக்காமைபற்றி ஈகையும் உபமானமு
செய்யப்பட்டதனால் உவமையணியாம். ஆகவே இக்கதைக்கு நாய
கனாகிய நளராசனுடைய வேல்முதலியவற்றின் உயர்வு தோன்றுகின்
றது. (உ)

விலகிவில்லுமிழ்விரிகதிர்மணிபலவரன்றிப்
பொலன்முகட்டுயர்பொன்னெடுங்குன்றின்வீழருவி,
குலவுவெண்டிரைக்குரைகடலுடுத்தபார்மடந்தை
அலர்முலைத்தலைத்தயல்வருமாரமொத்துளதால்.

[இது முதல்மூன்றுபாட்டுகளால் வெள்ளச்சிறப்புச்
சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) உயர் - (மலைகளில்) உயர்ந்த, நெடு - நெடிய, பொ
குன்றின் - இமயமலையின்மேல், பொலன் - அழகிய, முகட்டு - சி
கரத்திலிருந்து, விலகி - இடைவிட்டு, வில் - ஒளியை, உமிழ் - வீசு
கின்ற, விரி - விரிந்த, கதிர் - கிரணங்களையுடைய, பல - பலவகை

ப்பட்ட, மணி - முத்துகளையும், வரன்றி - வாரிக்கொண்டு, வீழ் -
வீழ்கின்ற, அருவி - வெள்ளமானது, குலவு - வளைவாகிய, வெண் -
வெள்ளிய, திரை - அலைகளையுடைய, குரை - ஒலிக்கின்ற, கடல் -
கடலாகிய (ஆடையை), உடுத்த - மருங்கிற் சூழக்கொண்டிருக்கி
ற, பார்மடந்தை - பூமிதேவியினுடைய, அலர் - அடிபரந்த, முலைத்
தலை - (அம்மலையாகிய) முலையினிடத்து, அயல்வரும் - புரளுகின்ற,
ஆரம் - முத்துமாலையை, ஒத்துளது - ஒத்திருக்கின்றது எ-று.

பலவகை முத்துக்களாவன குறிஞ்சிக்கருப்பொருளாகிய யானை
க்கொம்பு, பன்றிப்பல், மூங்கில், இவைமுதலியவற்றி லுண்டாகின்
றனவாம். பூமியிலே மடந்தை தன்மையையும் கடலிலே ஆடை
த்தன்மையையும் மலையிலே முலைத்தன்மையையும் ஆரோபித்தலா
கிய உருவகம் உறுப்பாகவும் அருவியின்கண் ஆரத்தன்மையைச்சம்
பாவித்தலாகிய தற்குறிப்பு உறுப்பியாகவும் வருதலால் உறுப்புறு
ப்பிக்கலவை யணியாம். (ங)

வேழவெண்மருப்பெறிந்துவெண்ணித்திலம்வரன்றிச்
சூழகிற்றுணிசந்தொடுகையரிக்கொண்டு,
கோழரைச்செழுங்குங்குமத்தடஞ்சினைசாடி
ஆழ்திரைக்கடலகடுகீன்றொழுகியதன்றே.

(இ-ள்.) வேழம் - யானைகளுடைய, வெண் - வெள்ளிய,
மருப்பு - கொம்புகளை, எறிந்து - வீசிக்கொண்டும், வெண் - வெள்
ளிய, நித்திலம் - முத்துகளை, வரன்றி - வாரிக்கொண்டும், சூழ் -
அகில் - அகின்மரங்களுடைய, துணி - துண்
வயிரம்பொருந்திய, சந்தொடு - சந்தனமரங்களோடு, கையரிக்கொண்டு -
ங்களை, கோழ் - வழுவழுப்பாகிய, அரை - அரையை
சேர்த்துக்கொண்டும், குங்குமம் - குங்குமமரங்களுடைய,
உடைய, செழு - செழிய, சினை - கிளைகளை, சாடி - முறித்துக்கொண்
டும், தடம் - விசாலமாகிய, திரை - அலைகளையுடைய, கடல் - கடலினது,
ஆழ் - ஆழ்ந்த, ஈன்று - இழித்து, ஒழுகியது - (அவ்வெள்ளம்)
அகடு - வயிற்றை, அன்று - ஏ - அசை.
சென்றது எ-று.

அரித்தலென்பதற்குக் கையென்பது முன்னிலையாய்க்கூடி
அவ்விரண்டும் ஒருசொல்லாய் நின்றன, கைகூடல் காலிதத்தல்
என்பனபோல. மரங்களுக்குக் கோழரைபொருட்டாகப் பெரிய
என்று சொல்லப்பட்டவற்றுள்ளே கோழரை - சருச்
சரையில்லாதவரையாம். பின் 'கோழரையரம்பைசாய்க்குங்குட
நாடாளும்வேந்தே' என்பதனுமறிக. (ச)

கங்கையென்றுலகேத்தியகடவுண்மாநதிவெண்
சங்குறுவினைத்தலறியதடம்பணைதவழ்ந்து,
கொங்குமிர்த்தபூந்தடத்துலாய்க்குளம்பலநிரப்பி,
அங்கண்மாநிலத்தமுதெனப்பாய்கின்றன்றே.

(இ - ள்.) கங்கையென்று - கங்காநதியென்று, உலகு - உயர்ந்தோரால், ஏத்திய - துதிசெய்யப்பட்ட, கடவுள் - தெய்வத்தன்மைபொருந்திய, மாநதி - பெரியநதியானது, வெள் - வெள்ளிய, சங்கு - சங்குகளானவை, சூல் - சூலினாலே, உளைந்து - வருந்தி, அலறிய - இரையும்படியாக, நடம் - விசாலமாகிய, பழனக் கழனிகளிலே, தவழ்ந்து - ஊர்ந்து, கொங்கு - வாசனையை, உயிர்த்த - வீசுகின்ற, பூ - மலர்களையுடைய, தடந்து - தடாகங்களில், உலாய் - திரிந்து, பல - பலவகைப்பட்ட, குளம் - குளங்களையும், நிரப்பி - நிறைத்து, அங்கண் - அழகியவிடத்தையுடைய, மா - பெரிய, நிலத்து - பூமிக்கு, அமுதென - அமிர்தமென்று சொல்லும்படியாக, பாந்து - பரவிற்று எ-று. ஐ - சாரியை, அன்று - ஏ அசைகள்.

உலகுக்கு உயர்ந்தோரென்பது 'உலகமென்பது உயர்ந்தோர் மாட்டே' என்பதனுலறிக. கங்காநதிக்குத் தெய்வத்தன்மையாவது தன்னின்மூழ்கியோரைப் பரிசுத்தராக்கலாம். அலறிய வென்பது வருவகைமதி. பலவகைக்குளமாவன ஏரி, கயம், ஓடை, குட்டம் முதலியன. நிலத்தமுதெனவெனவே தேவருலகுக்கு அமிர்தம்போ லென்று முவமையணி தொனிக்கின்றது. (௬)

ஒழுகுநீம்புனல்சிறைசெயுமோசை ...
குழுவின்கம்மையுழுநதியர்குரவையினார்ப்பும்,
கழனிவாழ்கெனவான்முனைவிதைஞர்கலிப்பும்,
மழைமுழக்கொடுமாறுகொண்டொலிக்கனமாதோ.

[இதுமுதல் ஐந்துபாட்டுகளால் வயல்வளச்சிறப்புச் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ - ள்.) ஒழுகு - பெருகி யோடுகின்ற, நீ - மதுரம் பொருந்திய, புனல் - நீரை, சிறைசெயும் - கரைகோலித் தடுத்தலாலெழும், ஓசையும் - இசையும், உழுநர் - உழுகின்றவருடைய, குழுவின் - கூட்டத்தினது, கம்மையும் - ஓசையும், உழத்தியர் ... ... குரவையின் - குரவைக்கூத்தினது, ஆர்ப்பும் - ஓசையும், கழனி - வயல்களானவை, வாழ்கென - வாழ்கவென்று, வான் - வெள்ளிய, முளை - (நெல்லது) முளைகளை, வித்துநர் - விதைக்கின்றவருடைய, கலிப்பும் - இசையும், மழை - மேகத்தினது, முழக்கொடு - இசையுடனே, மாறுகொண்டு - பகைமைகொண்டு, ஒலித்தன - முழங்கின எ-று. மாது - ஓ - அசைகள்.

வாழ்கவென்பது கடை குறைந்தது. குரவை - கைகோத்தாடல். 'குரவைக்கூத்தே கைகோத்தாடல்' என்பதனுலறிக. கனாதோடு மாறுகொள்ளுதலாகிய சம்பந்தமில்லாதிருக்கச் சம்பந்தத்தைக் கற்பித்தலால் தொடர்புயர்வு நவிற்சியணியாம். இதனுல்

அவ்வொலிகள் மேகவொலியைப்போ லிருக்கின்றனவென்று முவமையணி யொலிக்கின்றது. (௬)

வள்ளவாய்ச்செழுங்கமலத்தில்வண்டுபாண்மிழற்றும்,
அள்ளலங்கருஞ்சேற்றிடையாமைகண்படுக்கும்,
பள்ளநீர்ச்செழும்பழனந்தொறும்புனிலமுத்துயிர்க்கும்,
கள்ளுலாமலர்ப்பொதும்பரிற்களிமயிலகவும். சோலைகளில்

(இ - ள்.) வண்டு - வண்டுகளானவை, வள்ளம் - கிண்ணம் போன்ற, வாய் - வாயையுடைய, செழு - செழிய, கமலத்தில் - தாமரைமலர்களிலே, பாண் - இசைகளை, மிழற்றும் - பாடிக்கொண்டிருக்கும்; ஆமை - கூர்மங்களானவை, அள்ளல் - குழம்பாகிய, கரு - கரிய, சேற்றிடை - சேற்றினிடத்தே, கண்படுக்கும் - தூங்கிக்கொண்டிருக்கும்; பணிலம் - சங்குகளானவை, பள்ளம் - ஆழமாகிய, நீர் - நீரையுடைய, செழு - செழிய, பழனந்தொறும் - கழனிகளிலெல்லாம், முத்து - முத்துகளை, உயிர்க்கும் - சொரியும்; களி - களிப்பையுடைய, மயில் - மயில்களானவை, கள் - தேனானது, உலாம் - பெருகுகின்ற, மலர் - மலர்களையுடைய, பொதும்பரில் - சோலைகளிலே, அகவும் - ஆடிக்கொண்டிருக்கும் எ-று. அம் - சாரியை. (எ)

பண்ணைவாய்த்தவழ்பணிலங்களுயிர்த்தவெண்முத்தும்,
கண்ணுடைக்கரும்பீன்றவெண்முத்தமுங்கமழும்
தண்ணந்தாமரைசொரிந்தவெண்முத்தமுந்தயங்கு
வெண்ணிலாக்கதிர்விரித்தலிற்குமுதம்வாய்விள்ளும்.

(இ - ள்.) பண்ணைவாய் - கழனிகளிடத்து, தவழ் - தவழ்கின்ற, பணிலங்கள் - சங்குகளால், உயிர்த்த - ஈனப்பட்ட, வெள் - வெள்ளிய, முத்தும் - முத்துகளும், கண் - கணுக்களை, உடை - உடைய, கரும்பு - கரும்புகளால், ஈன்ற - ஈனப்பட்ட, வெள் - வெள்ளிய, முத்தமும் - முத்துகளும், கமழும் - பரிமளிக்கின்ற, தண் - குளிர்ச்சிபொருந்திய, அம் - அழகிய, தாமரை - தாமரைமலர்களால், சொரிந்த - சொரியப்பட்ட, வெள் - வெள்ளிய, முத்தமும் - முத்துகளும், தயங்கி - விளங்கி, வெண் - வெள்ளிய, நிலா - சந்திரனது, கதிர் - கிரணத்தை, விரித்தலின் - பரப்புதலினாலே, குமுதம் - அல்லிமலர்களானவை, வாய்விள்ளும் - (சந்திரோதயமில்லாதகாலத்திலும்) மலரும் எ-று.

சங்கு முதலானவைகளிலே முத்துப் பிறக்குமென்பது. "தந்திவராகமருப்பிப்பிபூகந்தழைகதலி, நந்துசலஞ்சலம்மீன்றலைகொக்குகளின்கழுத்துச், சாலிகழைகன்னலாவின்பல்கட்செவிகா, ரொளியின்றோ, ... முத்தம்பிறப்பதுமே" என்பதனுலறிக. முத்தாகிய உபமேயத்திலே சந்திரனாகிய உபமானத்தின் குணத்தை யாரோபித்தலால் காட்சியணி. (அ)

விரிந்தவஞ்சிறைவண்டினமிதிப்பமெல்லரும்பு
கிழிந்துவார்தருதேறலுங்கிளர்சினைப்பலவின்
பழங்கனிந்துவீழ்தேறலும்புனைகடோறும்
வழிந்துபாய்தலின்வானுறவளர்வனசெந்நெல்.

(இ-ள்.) விரிந்த - (மேல்) விரிந்த, அம் - அழகிய, சிறை - சிறைகளையுடைய, வண்டு - வண்டுகளுடைய, இனம் - கூட்டங்களானவை, மிதிப்ப - துவைக்க, மெல் - மெல்லிய, அரும்பு - அரும்புகளானவை, கிழிந்து - கிழிய, வார்தரு - (அவைகளிலிருந்து) ஒழுகுகிற, தேறலும் - தேனும், கிளர் - விளங்குகின்ற, சினை - சினைகளையுடைய, பலவின் - பலாமரங்களுடைய, பழம் - பழங்களானவை, கனிந்து - கனிய, வீழ் - (அவைகளிலிருந்து) விழுகின்ற, தேறலும் - தேனும், வழிந்து - பெருக்கெடுத்து, புனைகடோறும் - கழனிகளிலெல்லாம், பாய்தலின் - பாய்தலினாலே, வான் - ஆகாசத்தை, உற - தொடும்படி, செந்நெல் - செந்நெற்பயிர்களானவை, வளர்வன - வளரும் எ-று.

கிழிய, கனிய என்பன கிழிந்து கனிந்து எனத் திரிந்துவந்தன. வானின்னுலகம்வழங்கி என்பதில் நிற்பவென்பது நின்றெனத்திரிந்தமைபோல. செந்நெற்பயிருக்குந் தேறலுக்குஞ் சம்பந்தமில்லாதிருக்கச் சம்பந்தத்தைக் கற்பித்தமையால் தொடர்புயர்வுநவிற்சியணி. (௯)

கூனிரும்பினிற்குறைத்தரிசும்மையிற்கொடுபோய்
மேனிவந்துயர்வரையெனப்போர்பலவேய்ந்து
நீனிறக்கரும்பகட்டினாற்றெழித்துவைநீத்த
தூநிறத்தநெற்பண்டியிற்பற்பலர்தொகுப்பார்.

(இ-ள்.) கூனிரும்பினில் - அரிவாளினால், குறைத்து - அறுத்து, அரி - (அவ்வறுக்கப்பட்ட) அரிகளை, சும்மையில் - சுமைகளாக்கி, கொடுபோய் - கொண்டுபோய், மேல் - மேல், நிவந்துயர் - ஓங்கிய, வரையென - மலைகள்போலத் (தோன்ற), பல - பலவாகிய, போர் - போர்களை, வேய்ந்து - போட்டு, நீனிறம் - நீல நிறம் பொருந்திய, கரு - பெரிய, பகட்டினால் - கடாக்களினாலே, தெழித்து - துவைப்பித்து, வை - வைக்கோலை, நீத்த - கழித்த, தூ - பரிசுத்தமாகிய, நிறத்த - காந்தியையுடைய, நெல் - நெற்களை, பண்டியில் - பண்டிகளாற் (கொண்டுபோய்), பற்பலர் - பலபல சாதியார்களும், தொகுப்பார் - (களஞ்சியங்களிலே) நிறைப்பார்கள். எ-று.

கூனிரும்பு — இருபெயரொட்டாகுபெயர். நிவந்துயர் — ஒருபொருளைக் குறித்த இருசொற்கள். இதற்கு 'ஒருபொருளிருசொற் பிரிவிலவரையார்' என்பது விதி. நீல் - கடைக்குறை. (௧௦)

[அறுசீர்க்கழிநெடிலடி விருத்தம்.]

குரும்பைமென்முலையாராடக்கூந்தலினறவந்தோய்ந்த
இரும்புனலாறுபாய்வெறிதிரைசுருட்டுந்தெண்ணீர்க்
கருங்கடற்புலவுநீங்கிநறுமணங்கமழுமென்றால்
முருந்துறழ்முரலார்தம்மிகுதியைமொழியலாமோ.

[இதுமுதற் பதினாறுபாட்டுகளால் அந்நாட்டிலுள்ளோர் செல்வமுதலிய சிறப்புகள் சொல்லப்படுகின்றன.]

(இ-ள்.) குரும்பை - தென்னம்பிஞ்சுபோன்ற, மெல் - மெல்லிய, முலையார் - முலைகளையுடையமாதர், ஆட - முழுக, கூந்தலில் - (அவர்) கூந்தல்மயிரிலுள்ள, நறவம் - சாந்தத்தோடு, தோய்ந்த - கலந்த, இரு - பெரிய, புனல் - நீரானது, ஆறு - ஆற்றினாலே (போய்), பாய் - விழ, எறி - வீசுகின்ற, திரை - அலைகளை, சுருட்டும் - மடக்குகின்ற, தெள் - தெளிவுபொருந்திய, நீர் - நீரையுடைய, கரு - கரிய, கடல் - கடலினது, புலவு - புலானாற்றத்தை, நீங்கி - நீங்கச்செய்து, நறுமணம் - நல்லமணமானது, கமழுமென்றால் - (அக்கடலிடத்தே) மணக்குமென்றால், முருந்து - மயிலிறகினடியை, உறழ் - ஒத்த, முரலார் - பற்களையுடைய அவரது, மிகுதியை - பெருக்கத்தை, மொழியலாமோ - (நான்) சொல்லலாமோ எ-று. தம்-சாரியை, ஓ - எதிர்மறை. எ-று.

நறவமென்னும்வாசனைப்பெயர் அதனையுடைய மயிர்ச்சாந்தத்தை யுணர்த்தலால் ஆகுபெயர். நீங்கியென்பது பிறவினைப்பொருளைத் தந்தது; "குடிபொன்றிக்குற்றமுமாங்கேதரும்" என்பதிற் பொன்றி யென்பதுபோல. அந்நாட்டுமகளிரது செல்வ மிகுதியைச் சொல்லுதலால் வீறுகோளணியாம். (௧௧)

பூமலிதடங்கடோறும்புனற்றுறைமகளிரீட்டம்
காமருகழனிதோறுங்கடைசியர்குரவையீட்டம்
தேமலர்ச்சோலைதோறுஞ்செழுங்குயிற்றொழுதியீட்டம்
கோமறுகிடங்கடோறுங்குணில்பொருமுரசினீட்டம்.

(இ-ள்.) பூ - மலர்களாலே, மலி - நிறைந்த, தடங்கடோறும் - குளங்களிலெல்லாம், புனற்றுறை - நீர்விளையாடுகின்ற, மகளிர் - மாதரது, ஈட்டம் - கூட்டமும், காமர் - அழகிய, கழனிதோறும் - வயல்களிலெல்லாம், குரவை - கைகோத்தாடுதலையுடைய, கடைசியர் - உழத்தியரது, ஈட்டம் - கூட்டமும், தேம் - வாசனைபொருந்திய, மலர் - மலர்களையுடைய, சோலைதோறும் - சோலைகளிலெல்லாம், தொழுதி - ஒலித்தலையுடைய, செழு - செழிய, குயில் - குயில்களது, ஈட்டம் - கூட்டமும், கோ - அரசரது, மறுகு - வீதிகளுடைய, இடங்கடோறும் - இடங்களிலெல்லாம், குணில் - குறுந்தடியால், பொரு - அடிக்கப்படுகின்ற, முரசின் - முரசங்களது, ஈட்டம் - கூட்டமும் (இருக்கும்) எ-று.

காமரு - என்பதில் - உகரம்சாரியை. தொழூஉ - புள்ளொலி. கோ - சாதியொருமை. (௪௨)

கறுவொடு மொன்றோ டொன்று காரண மின்றிச் சீறிப், பொறியுடைக் குறும்பூழ் தம்மிற் போர்செயப் பொருந்து மோதை, செறி மயிர்த் தகர்க டம்மிற் றீயெ ழத் தாக்க நோக்கி, அறைகழல் வீர ரார்க்கு மமலையை யவிக்கு மன்றே.

(இ-ள்.) பொறியுடை - புள்ளிகளையுடைய, குறும்பூழ் - காடைகளானவை, தம்மில் - தம்முள்ளே, ஒன்றோடொன்று-ஒன்றுடனொன்று, காரணமின்றி - ஏதுவில்லாமல், கறுவொடும் - கறுவுதலுடனே, சீறி - சீறிக்கொண்டு, போர் - சண்டையை, செய - செய்யும்படியாக, பொருந்தும் - (அயற்றைக்) கூட்டுதலுண்டாகின்ற, ஓதை - (சிறுவ) ரோசையானது, செறி - நெருங்கிய, மயிர் - மயிர்களையுடைய, தகர்கள் - ஆட்டுக்கடாக்கள், தம்மில் - தம்முள்ளே, தீ - நெருப்பானது, எழ - தோன்ற, தாக்கல் - (ஒன்றையொன்) றிடித்தலை, நோக்கி - பார்த்து, அறை - ஒலிக்கின்ற, கழல் - வீரக்கழலையுடைய, வீரர் - வீரரானவர், ஆர்க்கும் - (ஆச்சரியப்பட்டு) ஒலிக்கின்ற, அமலையை - ஓசையை, அவிக்கும் - அடக்கும் எ-று.

தகுதி பற்றிக்காடைச்சண்டைக்குச் சிறுவரென்பது வருவிக்கப்பட்டது. கழல் - வீரர்காலணி. "வீரத்தில்மிக்கவகழலே யாடவர்காலணிகை யக்கவடம்" என்பதறுவுபிக. (௪௩)

மாதர்மென் முல்லையின் வாலரும் முகையனைய குறுநல் பெருநுங் கோதறுகரும்பினி யம்பாலொடு கொழுங்கனியிவற்றிறேனும் ஆதலர்யாவரென்னவதிர் குரன்முரசிற்சாற்றி வேதியர்க்கருத்திப்பின்னர் விருந்தொடுநுகர்வர்மாதோ.

(இ-ள்.) ஆதலர் - யாசகர், யாவரென்ன - யாவரொன்று, அதிர் - அதிர்கின்ற, குரல் - ஓசையையுடைய, முரசின் - முரசினால், சாற்றி - விளம்பி (வருவித்து), மாதர் - அழகிய, மென் - மெல்லிய, முல்லை - முல்லைக்கொடியினுடைய, வால் - வெள்ளிய, முகையனைய - அரும்புகள்போலும், சோறும், கோதறு - குற்றமற்ற, கரும்பு - பொரிக்கறியும், இம்பால் - இனிய, பால் - பாலும், கொழு - செழிய, கனி - பழமும், இவற்றிறேனும் - ஆகிய இவற்றோடு மற்றையுணவுகளையும், வேதியர்க்கு - அந்தணரை, அருத்தி - (முன்னே) உண்பித்து, பின்னர் - (அதன்) பின்பு, விருந்தொடும் - (அயலார்) விருந்தினரோடும், நுகர்வர் - (அந்நாட்டோர்) உண்பார் எ-று.

மாது - ஓ - அசைகள். உம்மை இரண்டும் எச்சம். வேதியர்க்கு - உருபுமயக்கம். (௪௪)

முல்லையங்கோதை நல்லார் முகமதி வெயர்வு தோன்ற,
வல்லி நுண்மருங்குல் நோவவால்வளைவாய்விட்டார்ப்ப,
மெல்விரல் காந்தட் சேப்பவெள்டயிர் கடையு மோதை
கொல்புலி முழக்கமென்ன வயின்றொறுங் குளிறுமாதோ.

(இ-ள்.) முல்லை - முல்லைமலர்களைச் சூடிய, அம் - அழகிய, கோதை - கூந்தலையுடைய, நல்லார் - இடைச்சியர், முகமதி - (தமது) முகமாகிய சந்திரனிடத்து, வெயர்வு - வேர்வையானது, தோன்ற - உண்டாகவும், வல்லி - பூங்கொடிபோலும், நுண்-நுட்பமாகிய, மருங்குல் - இடையானது, நோவ - வருந்தவும், வால் - வெள்ளிய, வளை - சங்குவளையல்களானவை, வாய்விட்டு - ஒன்றோடொன்றுதாக்குதலால், ஆர்ப்ப - ஒலிக்கவும், மெல் - மெல்லிய, விரல் - விரல்கள், காந்தள் - காந்தள்மலர்போல, சேப்ப - சிவக்கவும், வெள் - வெள்ளிய, தயிர் - தயிரை, கடையும் - கடைதலுண்டாகின்ற, ஓதை - ஓசையானது, கொல் - கொல்லுகின்ற, புலி - புலியினது, முழக்கமென்ன - உறுமுதல்போல, வயின்றொறும் - (அவர்) வீடுதோறும், குளிறும் - ஒலிக்கும் எ-று. மாது - ஓ - அசைகள்.

நிலைமைத்திட்டுத் தயிர்கடைகின்ற இடைச்சிகளுக்கு அப்போது உண்டாகின்ற முகம்வெயர்த்தலாதியாகிய சுபாவத்தைச் சொல்லுதலாகிய தன்மை நவிற்சியணியுங் கொல்புலிமுழக்கமென்னக் குளிறுமென்னும் உவமையணியுஞ் சேர்ந்துவருதலால் சேர்வையணியாம். (௪௫)

பூங்கரும் புடைந்ததீஞ்சாறடுபுகைபுயலென்றெண்ணி
மாங்குயிற்றொகுதியாவும்வாய்விடாதொழிந்தமஞ்ஞை
தூங்கிசைவண்டுதேனுஞ்சுரும்பொடுஞிமிறும்பாடத்
தேங்கமழ்சோலைதோறுஞ்சிறைவிரித்தாடுமாதோ.

(இ-ள்.) உடைந்த - (ஆலையிற்) சிதைந்த, பூ - அழகிய, கரும்பு - கரும்புகளுடைய, தீ - தித்திப்பாகிய, சாறு - சாற்றை, அடு - காய்ச்சுமிடத்தெழுகின்ற, புகை - தூமத்தை, புயலென்று - மேகமென்று, எண்ணி - நினைந்து, மா-மாமரங்களிலுள்ள, குயில் - குயில்களுடைய, தொகுதியாவும் - கூட்டங்களெல்லாம், வாய்விடாதொழிந்த - கூவாதொழிந்தனவாக, மஞ்ஞை - மயில்களானவை, தூங்கிசை - நாட்டியராகத்தை, வண்டும் - கருவண்டுகளும், தேனும் - தேன்வண்டுகளும், சுரும்பொடு - பொறிவண்டுகளுடனே, ஞிமிறும் - பொன்வண்டுகளும், பாட - பாடுதல்செய்ய, தேம் - தேனானது, கமழ் - மணக்கின்ற, சோலைதோறும் - சோலைகளெல்லாம், சிறை - கலாபத்தை, விரித்து - விரித்துக்கொண்டு, ஆடும் - கூத்தாடும் எ-று. மாது - ஓ - அசைகள்.

ஒழிந்தவென்பது முற்றெச்சமாய்வந்தது; "பாயுமாறிபோய் பகழிசிந்தின, சாய்மதத்தெதி தயிறுயிறை" இதற்கிதிறுவொன

பஞ சித்தவென்னும் பொருளைத் தந்தமைபோல, வண்டு, தேன், சுரும்பு, ஞிமிறு - இந்நான்கும் வண்டுகளின் சாதிபேதம். "மங்கை நல்லவர் கண்ணுமை முயம்போன், றெய்யுராடியிடைவந் சுரும்புகள், வண்டுகாண்மகிழ் தேனினங்காளவை, வண்டுதேக்கிடு மொண்ஞிமி றீட்டங்கள்" என்பதனுலறிக. தேனை தேமென ஈறு திரித்தது. மேகத்தைக் காணும்போது குயில்களுக்குத் துன்பமும் மயில்களுக்கு இன்பமும் உண்டாகுகை சுபாவம். புகையை மேகமென்று மயங்குதலினாலே மயக்கவணியாகும். (கசு)

அரக்கெறிகுமுதச்செவ்வாயலர்முலையங்கலார்தம்
திருக்கிளர்கமலம்பூத்தசெயரிக்கண்ணும்வாவி
உருக்கிளர்குவளைப்போதும்வேற்றுமையுணராதுற்ற
வரிச்சிறைத்தும்பியோடுவண்டினமருளுமாதோ.

(இ-ள்.) அரக்கு - செப்புநிறத்தை, எறி - வீசுகின்ற, குமுதம் - அல்லிமலர்போலும், செம் - செய்ய, வாய் - வாயையும், அலர் - அடிபரந்த, முலை - முலைகளையுமுடைய, அங்கலார் - அந்நாட்டுமாதருடைய, திரு - அழகினால், கிளர் - விளங்குகின்ற, கமலம் - தாமரைப்பூவாகிய (முகங்களிடத்து), பூத்த - மலர்ந்த, செய் - செய்ய, அரி - இரேகைகளையுடைய, கண்ணும் - கண்களுக்கும், (கமலம்) - தாமரைமலர்களிடத்து, உரு - அழகினால், கிளர் - விளங்குகின்ற, குவளைப்போதும் - நீலோற்பலமலர்களுக்கும், வாவி - குளத்தின்கண், வேற்றுமை - பேதத்தை, உணராது - அறியமாட்டாமல், உற்ற - (தேனுண்ண) அடைந்த, வரி - இரேகைகளையுடைய, சிறை - சிறைகளையுடைய, தும்பியோடு - தும்பிகளுடன், வண்டு - வண்டுகளது, இனம் - கூட்டம், மருளும் - மயங்கும். எ-று. மாது ஓ அசைகள்.

கமலங் குவளைக்குங் கூட்டப்பட்டது. வாவியிடத்தென்றதனால் அங்கலார் நீர்விளையாடுபவளெனக்கொள்க. அவர் முகங்களுக்கும் கண்களுக்கும் தாமரைமலர்களைச் சேர்ந்த குவளைகளுக்கும் விசேடந் தோன்றாமையைச் சொல்லுதலாற் பொதுமையணியாகும். (கஎ)

அல்லியங்கோதைமாதரன்பொடுவளர்த்தமுல்லை
மெல்லரும்பீன்றதென்னுவிழாவயர்முழவினோடு
மல்லுயர்திணிதோண்மைந்தர்மங்கையர்வதுவையாற்றும்
பல்லியமுழக்கமார்க்கும்பரவையோடிகலுமாதோ.

(இ-ள்.) அல்லி - அகவிதழ்களாலாகிய, அம் - அழகிய, கோதை - மாலையையுடைய, மாதர் - மகளிரானவர், அன்பொடு - அன்புடனே, வளர்த்த - (தம்மால்) வளர்க்கப்பட்ட, முல்லை - முல்லைக்கொடியானது, மெல் - மெல்லிய, அரும்பு - அரும்புகளை, ஈன்றதென்று - ஈன்றதென்றுநினைத்து, விழா - (அதற்குத்) திருவிழாவை, அயர் - செய்யுமிடத்துண்டாகின்ற, முழவினோடு - வாத்தியவொலியோடு, மல் - மற்போரில், உயர் - உயர்ந்த, திணி - வலிமைபொருந்திய, தோள் - தோள்களையுடைய, மைந்தர் - காளையரானவர், மங்கையர் - மங்கைப்பருவப் பெண்களை, வதுவையாற்றும் - விவாகஞ்செய்தற்கணுண்டாகின்ற, பல்லியம் - பலவகைவாத்தியங்களது, முழக்கம் - ஓசையானது, ஆர்க்கும் - ஒலிக்கின்ற, பரவையோடு - கடலொலியோடு, இகலும் - பகைக்கும் எ-று. மாது-ஓ-அசைகள்.

கற்புடையமாதருக்கு முல்லைப்பூ உரித்தாதலால் அன்பொடு வளர்த்த முல்லையென்றார். இது "முல்லையந்தொடையருந்ததிமுதலெழுமுனிவ, ரில்லறம்புரிதுணைவியர்" என்பதனுலுமறிக. அதற்கு விழாவாவது பருவப்பெண்ணுக்கு முதற்பூப்பிலே செய்யப்படுஞ் சிறப்பை அதன் முதற்பூப்பிலே செய்தல். வாத்திய வோசைக்குங் கடலோசைக்கும் பகையில்லாமையிலே பகையைக் கற்பித்தமையினாலே தொடர்புயர்வு நவிற்சியணியாகும். (கஅ)

அவிரிழைசுமக்கலாற்றுதங்கலார்பரிந்துநீத்த
திவளொளிமணியுமுத்துஞ்சிந்தியமுன்றிறோறும்
குவிமுலைக்கயவாய்ச்செங்கட்குடம்புரைசெருத்தன்மேதி
கவையடிபெயர்ப்பமாழ்கிக்காறளர்ந்தொதுங்குமன்றே.

(இ-ள்.) அங்கலார் - அந்தேசத்து மாதரால், சுமக்கலாற்றுது - சுமக்கமாட்டாமல், பரிந்து - வருந்தி, நீத்த - களைந்தெறியப்பட்ட, அவிர் - ஒளிசெய்கின்ற, இழை - ஆபரணங்களையுடைய, திவள் - அசைகின்ற, ஒளி - ஒளியையுடைய, மணியும் - பலவிதமணிகளும், முத்தும் - முத்துகளும், சிந்திய - இறைந்துகிடக்கின்ற, முன்றிறோறும் - வீட்டுமுன்னிடந்தோறும், குவி - குவிந்த, முலை - முலைகளையும், கயம் - பெரியதாகிய, வாய் - வாயையும், செம் - செய்ய, கண் - கண்களையும், குடம்புரை - குடம்போலும், செருத்தல் - மடியையுமுடைய, மேதி - எருமைகளானவை, கவை - பிளப்பையுடைய, அடி - அடிகளை, பெயர்ப்ப - எடுத்துவைக்க, மாழ்கி - வருந்தி, கால் - கால்களானவை, தளர்ந்து - சோர்ந்து, ஒதுங்கும் - (பக்கங்களிலே) விலகும் எ-று. அன்று-ஏ-அசைகள்.

இல்முன் முன்றிலென நிலைமாறிய போலியாய்வந்தது. அடியேழ்க்கால், தளர்ந்து என்னுஞ் சினைவினை முதற்குமென்று முதல்வினையோடு முடிந்தது. இதற்கு "அம்முக்கிளவியுஞ் சினைவினைதோன்றிற் சினையொடு முடியா முதலொடு முடியினும் வினையோரனைய" என்பதுவிதி. அம்மணிகளும் முத்துகளுங் குளம்பின்கீழ் நெருங்குதலால் மேமென்றற்றுநின் றொதுக்குமென்பது கருத்தாயிற்று. செல்வமிகுதியைச் சொல்லுதலால் வீறுகோளணியாம். (ககூ)

பொரியரைத்தேமாநெற்றிப்பூங்கனிபிழிந்ததேனும்
விரிகுலையரம்பையீன்றமென்பழநுகுத்ததேனும்
முருகவிழ்சுளைவாய்விண்டமுட்புறக்கனியின்றேனும்
குருகுபாய்தடமுமியாறுங்குறைவறப்பெருகுமன்றே.

(இ - ள்.) பொரி - பொருக்குகளையுடைய, அரை - அரையையுடைய, தேமா - தேமாவினது, நறு - அழகிய, கனி - பழங்களானவை, செற்றி - முதிர, இழிந்து - (அவைகளினின்று) தொழுகிய, தேனும் - மதுவும், விரி - விரிந்த, தலை - தலையையுடைய, அரம்பை - வாழைகளால், நல்கும் - தரப்பட்ட, மெல் - மெல்லிய, பழன் - பழங்கள், உகுத்த - சொரிந்த, தேறலும் - மதுவும், விண்ட - வெடித்த, முட்புறக் கனியின் - பலாப்பழக்கனியுடைய, முருகு - பரிமளமானது, அவிழ் - விரிகின்ற, சுளைவாய் - சுளை வாயிலிருந்து (தொழுகிய), தேனும் - மதுவும், குருகு - பறவைகளானவை, பாய் - பாய்கின்ற, தடமும் - ஏரிகளிலும், யாறும் - நதிகளிலும், குறைவற - குறைவறநிறைய, பெருகும் - பெருகிப்பாயும் எ-று.

செற்றி - வினையெச்சத்திரிபு. முட்புறக்கனியென்பது முள்ளுகளைப் புறத்திலுடைய கனியாம். குறைவு வெயிலாதிகளாலுண்டாவது. முக்கனிகளின் சாறுதிரும் ஏரிநதிகளுக்குஞ் சம்பந்த மில்லாமையிலே சம்பந்தத்தைக் கற்பித்தலின்றலே தொடர்புயர்வு நவிற்சியாம். (உ0)

அருமறைக்கிழவருள்ளத் தவாக்கெடவன்பினல்கும்
பெருநிதிக்குப்பையோடுப் பெய்புனப்பெருகியோடி
வரிவளையலறியீன்றமணியிளநிலவுகாலும்
திருவளர்கழனிதோறுஞ் செந்நெல்வளர்க்குமாதோ.

(இ - ள்.) அரு - அரிய, மறைக்கிழவர் - வேதத்திற்குரியபார்ப்பாருடைய, உள்ளத்து - மனத்திலுள்ள, அவா - (பொருள்) ஆசையானது, கெட - அழிய, அன்பின் - பத்தியினாலே, நல்கும் - கொடுக்கப்படுகின்ற, பெரு - பெரிய, நிதி - பொருள்களுடைய, குப்பைபோல் - குவியல்களைப்போல, பெய் - (விதிப்படி) வார்க்கப்படுகின்ற, புனல் - நீரானது, பெருகி - பெருக்கெடுத்து, ஓடி - விரைந்தோடி, வரி - இரேகைகளையுடைய, வளை - சங்குகளால், அலறி - தாபப்பட்ட, மணி - முத்துகளானவை, இள - இளமைபொருந்திய, நிலவு - சந்திரிகையை, காலும் - வீசுகின்ற, திரு - அழகிய, கழனிதோறும் - கழனிகளிலெல்லாம், செந்நெல் - செந்நெற்பயிரை, வளர்க்கும் - வளர்விக்கும் எ-று. அகரம் - சாரியை, மாது - ஓ - அசைகள்.

ஆச்சரியப்படத்தக்கதாயும் பொய்யாகியும் இருக்கிறதனைப் புகழ்ச்சியாகிய பிருதிகவிற்சியணியானது தான் நீருக்கும் பயிருக்கும் சம்பந்தத்தை உண்டாக்குகையாகிய தொடர்புயர்வு நவிற்சியணிக்கு அங்கமாகவருதலால் உறுப்புறுப்பிக் கலவையணியாம். (உ)

நிலவுவெண்முத்தும்பொன்னுநீனிறமணியுஞ்சாந்தும்
தலைமயக்குறுவதாற்றாதன்மதிதவழுங்கோட்டு
மலைவளம்பெரிதென்கோயான்வால்வளைபரந்துமேயும்
அலைவளம்பெரிதென்கோயான்யாதெனவறைவன்மாதோ

11

(இ - ள்.) நிலவு - சந்திரிகையையுடைய, வெள் - வெள்ளிய, முத்தும் - முத்துகளும், பொன்னும் - கனகங்களும்; நீனிறம் - நீலநிறத்தையுடைய, மணியும் - மணிகளும், சாந்தும் - சந்தனக்கட்டைகளும், தலைமயக்குறுவதால் - கலந்துகிடக்கையால், தண் - தண்ணிய, மதி - சந்திரனால், தவழும் - உராய்ந்து செல்லப்படுகின்ற, கோட்டு - சிகரத்தையுடைய, மலை - மலையினது, வளம் - வளத்தை, யான் - நான், பெரிதென்கோ - அதிகமென்று சொல்லுவேனோ, வால் - வெண்மைபொருந்திய, வளை - சங்குகளானவை, பரந்து - பரவி, மேயும் - மேய்கின்ற, அலை - அலைகளையுடைய கடலினது, வளம் - வளத்தை, யான் - நான், பெரிதென்கோ - அதிகமென்று சொல்லுவேனோ, யாதென - (இவற்றுள்ளே) எதை (அதிக) மென்று, அறைவல் - (யான்) சொல்லுவேன் எ-று.

முத்து முதலியவற்றை விரவிக்கூறினுரேனும் உரிமைபற்றிக் கடலுக்கு முத்தும் நீலமணியும், மலைக்குப் பொன்னுஞ் சாந்துங் கூட்டப்படும். நீலமணி கடலிற் பிறவாதேனுங் கடலைத்துவள வேறு தீவிற்பிறத்தல் பற்றி அதன் வளமெனப்பட்டது. மலைக்குங் கடலுக்கும் விசேடணங்களை மிகுத்துச்சொன்னமையால் அகில் முதலிய மற்றைமலைவளங்களும் பவளமுதலிய மற்றைக்கடல்வளங்களுங் கொள்ளப்படும். ஈரிலங்களின முதனிலைவளமுங் கடைநிலைவளமுங்கூறவே மற்றை நிலவளங்களுங்கூறுதேயமையும். [இதில் ஐயவணியினுலே அப்பலவளங்களு மிகுதியிருக்கின்றனவென்னும் பொருள் தொனிக்கின்றது.] (உஉ)

உளங்களித்தாயருதும்வேயிசைசெவியினோர்ந்து
துளங்குவெள்ளருவிக்குன்றிற்றோகைகளொருங்குகந்தெண் [ளீர்
வளங்கெழுமருதவேலித்தாலாட்டநெய்தல்
இளங்களிக்குமரியன்னந்துயில்கூருமாதோ.

(இ - ள்.) ஆயர் - (முல்லைநிலத்துள்ள) இடையரால், உளங்களித்து - மனமகிழ்ந்து, ஊதும் - ஊதப்படுகின்ற, வேய் - புள்ளாங்குழல்களுடைய, இசை - இராகத்தை, செவியின் - காதுகளாலே, ஓர்ந்து - கேட்டு, துளங்கு - அசைகின்ற, வெள் - வெள்ளிய, அருவி - வெள்ளங்களையுடைய, குன்றில் - குறிஞ்சிநிலத்திலுள்ள, தோகை - மயில்களானவை, ஒருங்கு - ஒருங்கும், தெள் - தெளிய, நீர் - நீரினது, வளம் - வளமானது, கெழு - பொருந்திய, மருதவேலி - மருதநிலத்தில், வண்டு - வண்டுகளானவை, தாலாட்ட - தாலாட்டிசைபாட, நெய்தல் - நெய்தனிலத்தில், இள - இளமைபொருந்திய, களி - களிப்பையுடைய, குமரி அன்னம் - பெட்டையன்னங்களானவை, துயில்கூரும் - நித்திரைமிகும் எ-று. (உ௩)

முல்லையோடு குறிஞ்சிக்கும் மருதத்தோடு நெய்தலுக்குமுள்ள அணிமை சொல்லப்பட்டது.

கொடியனமகளிர் குங்கண்குழைபுரையுண்மருங்கே வாளா
படுகொலைபுரிவமாதர்படைநெடுங்கருவிளைக்கண்ணோ,
அடிமிசைமுறையிட்டென்றுமரற்றுவசிலம்பேசுருண்டு
கடிமதுநுகர்வவண்டேசுருங்குழற்காமர்வண்டே.

(இ - ள்.) மகளிர் - மாதருடைய, குழையும் - வாநின்ற, துன்ன - துன்னிய, மருங்கே - இடைகளே, கொடியன - கொடிமை யுள்ளனவாம்; (அன்றேல்) அவருடைய, மாதர் - அழகிய, படை - வாளும், குவளை - நீலோற்பலமும்போலும், நெடு - நெடிய, கண்ணே - கண்களே, வாளா - வீணாக, படு - இறந்துபடும்படி, கொலை - கொலைத்தொழிலை, புரிவ - செய்வனவாம்; சிலம்பே - நூபுரங்களே, (அன்றேல்) அவருடைய, அடிமிசை - அடிகளின்மேல்விழுந்து, முறையிட்டு - (தங்குறைகளை) முறையிட்டு, என்றும் - எக்காலத்தும், அரற்றுவ - புலம்புவனவாம்; அன்றேல்-அவருடைய, சுருங்கரிய, குழல் - கூந்தலையுடையனவாக, காமர் - அழகிய, வண்டே - வண்டுகளே, குழிந்து - சூழ்ந்து, கடி - (வேதத்தினாலே) விலக்கப்பட்ட, மது - கள்ளை, நுகர்வ - குடிப்பனவாம் எ-று.

மருங்கே கொடியன என்பதற்கு—மருங்கே-இடைகளே, கொடியன - கொடிபோல்வன எனவும்; கண்ணேவாளா படுகொலைபுரிவ என்பதற்கு—கண் - கண்களே, வாளா - காரணமில்லாமல், படு - மிகுந்த, கொலை - வருத்தத்தை, புரிவ - செய்வன எனவும்; சிலம்பேயடிமிசை முறையிட்டென்று மரற்றுவ என்பதற்கு—சிலம்பே - சிலம்புகளே, அடிமிசை - அடிகளின்மேல், முறை - முறையாக, இட்டு - தரிக்கப்பட்டு, அரற்றுவ - ஒலிப்பன எனவும்; வண்டேசுருண்டு கடிமதுநுகர்வ என்பதற்கு—வண்டே - வண்டுகளே, சூழ்ந்து - மொய்த்து, கடி - பரிமளம்பொருந்திய, மது-பூந்தேனை, நுகர்வ - குடிப்பன, எனவும் கருத்தாகக்கொள்க.

எனவே அந்நாட்டு மனிதர்களிலே கொடியவரும், வீணாக இறக்கப்படுகிற கொலைத்தொழிலைச் செய்பவரும், பிறரடிகளின்மேலே விழுந்து தங்குறைகளை முறையிட்டுப் புலம்புவோரும், வேதத்திலே விலக்கப்பட்ட கள்ளைக்குடிப்பவரும், இல்லையென்பதாயிற்று. பரிசிங்கேள்... கொடுமைமுதலானவற்றை மனிதர்களினின்று நீக்கி... காட்டினமையால் ஒழிபுக்கணியாம். ()

கடல்படுமமுதமல்லர்கானப்படுமமுதமோங்கும்
தடவரைப்படுமமுதமொன்றிநலையைக்குற்றவாற்றால்
உடைதிரையமுதமொன்றேயுடையவின்றோவெல்லோ
நிடதநாட்டிற்குநேராநிகழ்த்தலாந்தகைமைத்தம்மா.

(இ - ள்.) கடல் - கடலின்கண், படும் - உண்டாகிய, அமுதம் - (உப்புமுதலாகிய) அமுதமும், மல்லல் - வளம்பொருந்திய, கான - காட்டின்கண், படும் - உண்டாகிய, அமுதம் - (பால்முதலாகிய) அமுதமும், ஓங்கும் - உயர்ந்த, தடம் - பெரிய, வரை - மலையின்கண், (படும்) - உண்டாகிய, அமுதம் - (தேன்முதலாகிய) அமுதமும், ஒன்றி - பொருந்தி, அலைமயக்குற்ற - கலக்கப்பட்ட, ஆற்றால் - காரணத்தால், உடை-(கரையை) உடைக்கின்ற, திரை - அலைகளையுடைய (கடலின்கண்), படும் - உண்டாகிய, ஒன்று அமுதமே - ஓரமிர்தத்தையே, உடைய - (தன்னிடத்தில்) உடைய, விண்ணுலோ - தெய்வநாடோ, நிடத நாட்டிற்கு - நிடத தேசத்திற்கு, நேரா - ஒப்பாக, நிகழ்த்தலாம்-சொல்லுதற்காகின்ற, தகைமைத்து - குணத்தையுடையது எ-று. அம்மா-அசை. ஓ-எதிர்மறை.

அமுது உண்ணுதற்குரிய அறுசுவையுணவுகளுக்குந் தேவருணவிற்குமுள்ளவேற்றுமை. "அமுதுபா றேவருண்டி யார்புனல்சுதை சுவை" என்பதனாலறிக. உபமேயமாகிய நிடதநாட்டிற்கு உபமானமாகிய வோரமுதமுடைய தெய்வநாட்டினும் பலவமுதமுடைமையாகிய விசேஷத்தைச் சொல்லுதலால் வேற்றுமையணியாம்.

நலனுறுகுமரியார்க்குநண்ணியவிருந்தோடுண்டும்
பலகலைகேள்வியாய்ந்தும்பகற்பொழுதினிதுநீக்கும்
அலர்முலையங்கல்லாரமலத்தகமலர்த்தாணீவிப்
புலவிகணீத்துஞ்சேர்ந்துநள்ளிருட்பொழுதும்போமால்.

(இ-ள்.) நலன் - நற்குணங்களை, உறு-பொருந்திய, குமரியார்க்கும் - ஆடவரெல்லாருக்கும், நண்ணிய - (தம்மிடத்து) வந்த, விருந்தோடு - விருந்தினரோடு, உண்டும் - (அறுசுவையுண்டிகளை) யுண்ணலானும், பல - பலவகையாகிய, கலை - கலைகளை, கேள்வி - கேள்வியினாலே, ஆய்ந்தும் - ஆராய்ச்சிசெய்தலானும், பகற்பொழுது - பகற்காலமானது, இனிது - இனியதாக, நீக்கும் - கழியும், அலர் - அடிபரந்த, முலை - முலைகளையுடைய, அங்கலார் - அழகிய மங்கையருடைய, அலத்தகம் - செம்பஞ்சூட்டிய, மலர் - தாமரை மலர்போலும், தாள் - அடிகளை, நீவி - தடவி, புலவிகள் - ஊடல்களை, நீத்தும் - நீக்குதலானும், சேர்ந்தும் - (அவரைச்) சேர்தலானும், நள்ளிருட்பொழுதும் - நடுவிராக்காலமும், (இனிது) இனியதாக, போம் - கழியும் எ-று. மால்-அசை.

உண்டு, ஆய்ந்து, நீத்து, சேர்ந்து, இந்நான்கும் வினையெச்சத்திரிபுகள். பலகலைகளாவன—வேதவேதாங்கமுதலிய அறுபத்துநான்கு கலைகளாம். இரவின்முதற்பகுதி உலாவிகளாலும், கடைப்பகுதி நித்திரையினாலும் கழிதல் பற்றி நள்ளிருட்பொழுதென்றார்.

கொல்லுலைவேற்கணல்லார்கொழுநரோடூடித்தங்கி
வில்லுமிழ்கலன்களியாவுமினிஞ்சுடெறிக்குமாற்றால்
எல்லியும்பகலுந்தோன்றுமிமையவருலகையொக்கும்
மல்லன்மாவிந்தமென்னுமவனகர்க்கூறலுற்றாம்.

[இதனால் அரசிடத தேசத்துள்ளே கனராஜனுக்கிடமாகிய மாவிந்த நகரத்தின் சிறப்பைப்புகழத் தொடங்கினமை சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ - ள்.) கொல் - கொல்லனது, உலை - உலைக்களத்திலே (காய்ச்சப்பட்ட), வேல் - வேல்போலும், கண் - (பிலந்த) கண்களையுடைய, நல்லார் - மாதரால், கொழுநரோடு - (தம்முடைய) கணவரோடு, ஊடி - பிணங்கி, சிந்த - சிந்தப்பட்ட, கிள் காந்தியை, உமிழ் - வீசுகின்ற, கலன்களியாவும், ஆபரணங்களெல்லாம், மிளிர் - விளங்குகின்ற, சுடர் - பிரகாசங்களை, எறிக்கும் - வீசுகின்ற, ஆதலால் - காரணத்தால், எல்லியும் - இரா (இரவு) என்றும், பகலும் - பகல் (பகல்) என்றும், தோன்றுவ - அறியப்படாமல், இமையவர் - தேவராது, உலகம் - உலகத்தை, ஏய்க்கும் - ஒத்திருக்கின்ற, மல்லல் - செல்வத்தையுடைய, மாவிந்தமென்னும் மாவிந்தமென்று சொல்லப்படுகின்ற, நகர் - பட்டணத்தினது, வளம்-சிறப்பை, கூறலுற்றாம்-(யாம்) சொல்லத்தொடங்குகிறோம். எ-று.

கணவர்மேற்கோபத்தினாலே கண்கள் சிவந்தவிற்காய்ச்சப்பட்டவேலைப்புவமானமாக்கினார். இரவும்பகலுந் தோன்றாமையை ஆபரணகாந்தியினாலேசாதிப்பதாகியசெய்யுட்குறியை அங்கமாகக்கொண்டு இமையவருலகமேய்க்குமென்னுமுவமை வருதலாற் கலவையணி. (உ௭)

நாட்டுப்படலமுற்றும்.

நகரப்படலம்.

[இதனானது இராஜதானியாகிய மாவிந்தநகரத்தின் சிறப்பைச்சொல்லுகின்றது.]

(கலித்துறை.)

குடவளைக்குலம்வயிறுளைந்தினமணிகொழிக்கும்
மடுவில்வானகருருவுகாட்டியதுபோன்மதில்சூழ்
கடிகொண்மாநகாநிரல்கதுவிடாதகன்ற
புடைகொணீர்நிகருந்தலைபொங்குபேரகழி.

[இதனால் மாவிந்தநகரத்தின் சிறப்புச்சொல்லப் படுகின்றது.]

(இ - ள்.) மதில் - மதில், சூழ் - சூழ்ந்த, கடி - காவலை, கொள் - கொண்டிருக்கிற, மா-பெருமைபொருந்திய, நகர்-(முன் சொல்லப்பட்ட) நகரமானது, குடம் - குடம்போலும், வளை-சங்குகளது, குலம் - கூட்டமானது, வயிறுளைந்து - வயிறுநொந்து, இனம் - (தனதற்கொண்ட) இனமாகிய, மணி-முத்துக்களை, கொழிக்கும் - சொரிதற்கிடமாகிய, மடுவில் - இருக்கின்றதாகிய, வானகர்-அமராவதி பட்டணத்தினால், காட்டியது - காட்டப்பட்டதாகிய,

உருவு - நிழலை, போன்ம் - போலும்; நகர் - அந்நகரத்தினால், உடுத்து - உடுக்கப்பட்டு, அலை - அலைகளால், பொங்கு-விளங்குகின்ற, பேர் - பெரிய, அகழி - அகழியானது, அங்கிழல் - அங்கிழலினால், கதுவிடாது - பற்றப்படாமல், அகன்ற - நீங்கிய, புடை - சுற்றுப்பக்கத்தை, கொள் - (தனக்கிடமாகக்) கொண்ட, நீர் - நீரை, (போன்ம்) - போலும் எ-று.

"குடவளைக்குலம்வயிறுளைந்தினமணிகொழிக்குமடுவில்" என்றதனால் வானகரத்தின் பிரதிபிம்பம் உள்ளடங்குதற்குத் தகுந்தவிசாலமுள்ளதென்பதாயிற்று. சங்குகள் முத்துக்களை மிகுதியாகத்தருதல்தோன்ற ஈனுமென்னாது கொழிக்குமென்றார். போலுமென்னுஞ் செய்யுமென்வாய்பாட்டுமுற்றுவினை ஈற்றயலுகரங்கெட்டுலகரமெய் னகரமெய்யாகத்திரிந்தது. இதற்குவிதி "அல்வழியுள்செய்யுமென் னும்பெயரெச்சுவினைக்கு" என்னுஞ்சூத்திரவுரையிற்காண்க." போன்மென்பது புடைகொணீர்க்குங் கூட்டப்பட்டது. உடுத்தகது விடாது என்பவை 'எழுதிவந்தவேலை' என்றவிடத்தே எழுதியென்பதுபோலச் செயப்பாட்டு வினைப்பொருளைத்தந்தன. அந்தமாவிந்தநகரத்தை அமராவதியின் பிரதிபிம்பமாகவும், அந்தமாவிந்த நகரைச்சூழ்ந்த அகழியை அந்நிழலைச் சூழ்ந்த நீராகவுங்குறித்தமையால் தற்குறிப்பணியாகும். (க)

கண்ணகன்றபேரகழியிலுழக்கியகரிகள்
தண்ணந்தாமரைத்தாளொடுத்தடக்கையாற்பிலத்தில்
நண்ணுஞ்சேடனையெடுத்ததன்குடிகையினுமிழ் கொண்டம்
உண்ணிவந்தொளிர்மணியினலுற்றதையென்றெறியும். (கொள்ளி)

[இதனால் அகழியின்சிறப்புச் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ - ள்.) கண்ணகன்ற - இடம்பரந்த, பேர் - பெரிய, அகழியில் - அகழியின்கண், உழக்கிய - கலக்கிய, கரிகள் - யானைகள், தண் - தண்ணிய, அம் - அழகிய, தாமரை - தாமரையினுடைய, தாளொடு - தாளென்றுநினைத்து, தடம் - பெரிய, கையால்-துதிக்கையினாலே, பிலத்தில் - பாதாளத்திலே, நண்ணும் - வாசஞ்செய்கின்ற, சேடனை - சேடனென்னும்பாம்பை, எடுத்து - மேலெடுத்து, அதன் - அப்பாம்பினது, குடிகையில் - உச்சியின்கண், உள் - (அது) உள்ளிருக்க, நிவந்து - மேலெழும்பி, ஒளிர் - விளங்குகின்ற, மணியினால் - இரத்தினத்தினாலே, உற்றதை - உற்றதை யென்று - கொள்ளியென்றஞ்சி, எறியும் - (அதனை) வீசும் எ-று.

நல்லசாதிப்பாம்பிற்கு வளருந்தோறும் உள்ளிருந்து மேலெழும்பிக் கொண்டுவந்து தகுந்தபருவத்திலே உச்சியிற் புறப்பட்டுக் காணப்படுதலால் உண்ணிவந்தொளிர்மணியென்றார். கரிகளென்றது பன்மையாற்கூறலால் தனித்தனி யெடுத்தென்றுகொள்க. சேடனைத் தாமரைநாளமென்றுங் கொள்ளியென்றும் மயங்குதலால் மயக்கவணி. யானைக்குஞ் சேடனுக்குஞ் சம்பந்தத்தைக்கற்பித்த

றாபிய தொடர்புயர்வு [illegible] அகழிபாதாளவரைக்
கும் ஆழ்ந்துள்ள தென்பதும் பொருளாகின்றது. (உ)

குன்றையாழியந்தோரணையுயர்மதில்காட்டப்
பெற்றிலாமையிற்றிறக்குமெய்ப்புலன்காட்டுக்கும்
அற்றதோர்க்குவாசிக்கலமியல்புறமணிபக
கற்றைவெண்மதிசாரத்திற்றுடைத்திட்காட்டும். [illegible]

[இதனாலே மதிலினது சிறப்புச் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) குன்றையாழி - [illegible]யுடைய, ஆம் - அழ[illegible] (அன்ன) [illegible], தோரணம் - தோரணயுடைய (சூரியனுக்குரிய), உயர் - [illegible] [illegible]) மேலுயர்ந்த, மதில் - மதிலே, காட்ட - [illegible] பெற்றிலாமையின் - (வல்லமை) பெற்றிலாமையால், [illegible] பொன் - பொன்மயமாகிய, கதவங்கள் - (அம்மதிலவ [illegible]) கதவுகளை, திறக்கும் - திறக்கும், சமயத்தை, [illegible] பார்த்துக்கொண்டிருப்பான், அக்கலார் - அழகியமகளி [illegible] இயல்புற - [illegible], [illegible] - (கிரணக்) கற்றையை, [illegible] மதி - சந்திரனானவன், [illegible]டைய, வெள் - வெள்ளிய, [illegible] (அம்மதிலின்மேல்) பலகணியின் [illegible] காட்டுவான் எ-று. [illegible], காட்டும் - (அவருக்குத் தன்னைக்) காட்டுவான்.

நிலைக்கண்ணாடி - [illegible] முன்வைக்கப்படுவது.

[illegible] "[illegible]" என்பது [illegible] [illegible]. [illegible] இதனால் [illegible] (௩)

மாளிகைத்தவெண்மதியெனவாங்கியமிழ்ந்தபளிங்கு
செறியுமாடங்கள்வெண்கதிர்பரப்பிடுசெவ்வி
பெற்றுறுபயிர்த்தபைந்துணர்மலிகற்பகாட்டை
வெறுவிதாமெனவெண்ணகைபுரிவதுபோலும்.

[இதுமுதல் முப்பத்தொன்று பாட்டுகளால் வீடுகள் முதலிய வற்றின் சிறப்புச் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) மறு - களங்கத்தினின்றும், நீங்க - நீங்கிய, வெள் - வெள்ளிய, மதியென - சந்திரன்போல, [illegible] - [illegible], செறியும் - நெருங்கிய, பளிங்கு - (பளிங்குச்) சுவர்களானவை, [illegible] - [illegible] மாடங்கள் - மாளிகைகளானவை, வெள் - வெள்ளிய, கதிர் - [illegible] பரப்பிடு - விரிகின்ற, செவ்வி - அழகினோடே, [illegible]

யை, உயிர்த்த - தருகின்ற, பைந்துணர் - பசிய பூங்கொத்துகளால், மலி - நிறைந்த, கற்பகம் - கற்பகதருக்களையுடைய, காட்டை - சுவர்க்கத்தைக்குறித்து, வெறுவிதாமென-வறுமையுடையதென்று, வெள்-வெள்ளிய, நகை - சிரிப்பை, புரிவது - செய்வதை, போலும்-ஒக்கும் (அந்நகரம்) எ-று.

விரும்பப்படுகிற உண்டி அணிஆடை முதலியவைகளைக் கற்பிக்கின்ற கற்பகதருவையுடைத்தாய் மற்றெல்லாவுலகங்களாலும் புகழப்படுகை தோன்றக்கற்பககாடென்றார். அப்படியிருந்தும் அதுதன் பெருவளத்திற்குச்சிறியதாகக் காணப்படுதலால் மாவிந்தம் அதனையிகழ்ச்சிசெய்து சிரிப்பதென்றதாயிற்று. சிரிப்பதற்குத் தெருவாயாகவும் மாடவரிசைகள் பல்வரிசைகளாகவுங் கொள்க. பளிக்கு மாடங்களின் வெள்ளொளி வீசலாகிய தருமசம்பந்தத்தினாலே மாவிந்தத்தைச் சிரிப்பதாகக் குறித்தலாற் பொருட்டற்குறிப்பணியாகும். இதனாலே மாவிந்தத்தின் வளஞ் சுவர்க்கவளத்தினும் மிகுந்துள்ளதென்பது தொனிக்கின்றது. (௪)

வடிகொள்வெண்சுதைதீற்றியமாடநீள்கழுத்தில் [illegible]
படியமைம்முகில்கதிர்விடுபானிலாக்குழவி [illegible]
முடியின்மீதுறத்தவழ்தலான்முழுமெய்யும்வெள்ளைப்
பொடியணிந்தருள்கறைமிடற்றண்ணலைப்பொருவும்.

(இ-ள்) வடிகொள் - வடித்துக்கொள்ளப்பட்ட, வெண்சுதை-வெள்ளிய சுண்ணச்சாந்தை, தீற்றியமாடம் - பூசிய மாளிகையானது, நீள் கழுத்தில் - நீட்சிபொருந்திய (அதன்) கண்டத்தின்கண்; [illegible] - கரியமேகமானது படிந்திருக்க, கதிர்விடு - கிரணங்களைவீசுகின்ற, பானிலாக்குழவி - வெண்பிறையானது, முடியின்மீது - (அதன்) முடியின்மேலே, உறத்தவழ்தலால்-பொருந்த ஊர்தலால், முழுமெய்யும் - திருமேனிமுழுதிலும், வெள்ளைப்பொடி - விபூதியை, அணிந்தருள் - பூசியருளிய, கறைமிடற்று - (நஞ்சக்) கறைபொருந்திய கண்டத்தையுடைய, (நிலாக்குழவிமுடியின்மீது) - பிறையானது முடியின்மேல், (உற) - பொருந்த, (தவழ்) - ஊர்கின்ற, அண்ணலை - பரமசிவனை, பொருவும் - ஒத்திருக்கும் எ-று.

நிலாக்குழவி முடியின்மீதுறத்தவழ்தல் பரமசிவனுக்குங் கூட்டப்பட்டது. மாளிகையினது வடிவத்திற் பூசிய சுண்ணச்சாந்து பரமசிவனது வடிவத்திற்பூசிய விபூதிபோலவும், அதனது கழுத்திலேபடிந்த கரியமேகம் அவன் கழுத்திலேபடிந்த நஞ்சக்கறைபோலவும், அதன் முடிமேலே தவழ்கின்ற பிறை அவன் முடிமேலேதவழ்கின்ற பிறைபோலவும், தோன்றுதலாலே அது பரமசிவனுக்கு ஒப்பாக இருக்குமென்பதாம். இது உவமையணி. இதனால் அம்மாடங்கள் சந்திரமண்டலத்தை யளாவியிருக்கின்றனவென்பது தொனிக்கின்றது. (௫)

மழைக்கண்மங்கையர்பயிறரமரகதமணியின்
இழைத்தசெய்குன்றின்பைங்கதிர்பொன்னிலத்தெய்தக்
குழைத்தவைந்தருநீழலிற்குலவுமானினங்கள்
தழைத்தபுல்லெனவிரைவொடுதனித்தனிகறிக்கும்.

(இ - ள்.) மழை - குளிர்ச்சிபொருந்திய, கண் - கண்களையுடைய, மங்கையர் - மகளிரானவர், பயிற - (எறி) விளையாடுதற்கு, மரகதமணியின் - மரகதமணிகளாலே, இழைத்த - பதிக்கப்பட்ட, செய்குன்றின் - விளையாட்டுமலைக்குன்றுடைய, பைங்கதிர் - பசிய கிரணங்களானவை, பொன்னிலத்து - தேவலோகத்தின்கண், எய்த - அடைய, குழைத்த - தளிர்த்த, ஐந்தரு - பஞ்சதருக்களினுடைய, நீழலில் - நிழலின்கண், குலவும் - குலவுகின்ற, ஆன் - பசுக்களினுடைய, இனங்கள் - கூட்டங்களானவை, தழைத்த - செழித்த, புல்லென - புற்களென்று நினைந்து, விரைவொடு - சீக்கிரமாக, தனித்தனி ஒவ்வொன்றாக, கறிக்கும் - (அக்கிரணங்களைக்) கெளவும் எ-று.

மற்றை மலைகள்போலப் படைப்புக்காலந் தொடங்கியதன்றி விளையாடுதற்காகச் செய்யப்பட்டமையாற் செய்குன்றென்றார். மரகதமணியின் கிரணத்தைப் புல்லென்று மயங்கினமையான் மயக்கவணியாகும். இதற்கு அக்குன்றுக்குத் தெய்வலோகத்திற்குஞ் சம்பந்தத்தைக் கற்பித்ததாகிய தொடர்புயர்வு நவிற்சியணி அங்கமாதலாற் கலவையணியாம். (௬)

புதுமணத்தமென்மகளிர்சாளரத்திடைப்பொருந்து
மதியையின்னுயிர்ப்பாங்கியர்மறைந்தனர்நோக்கும்
கதிர்கொள்வாண்முகமென்றுதங்காதலர்ப்புல்லும்
பதுமமென்கரநீங்கிமீள்படைவிழிபுதைப்பார்.

(இ-ள்.) புது - புதிய, மணத்த - விவாகத்தையுடைய, மெல் - மெல்லிய, மகளிர் - மங்கையரானவர், சாளரத்திடை - (மேல்வீட்டின்) பலகணியின்புறத்து, பொருந்து - சேர்ந்த, மதியை - சந்திரனை, இன் - இனிய, உயிர் - உயிர்போலச்சிறந்த, பாங்கியர் - தோழியரானவர், மறைந்தனர் - மறைந்தவராகி, நோக்கும் - பார்க்கின்ற, கதிர் - கிரணத்தை, கொள் - கொண்ட, வாள் - ஒளியையுடைய, முகமென்று - முகமென்றுநினைந்து, தம் - தம்முடைய, காதலர் - நாயகரை, புல்லும் - தழுவிக்கொண்டிருக்கின்ற, பதுமம் - தாமரைமலர்போலும், மெல் - மெல்லிய, கரம் - கைகளை, நீக்கி - (அவரிலிருந்து) நீக்கி, மீள் - மீண்டு, படை - வாள்போலும், விழி - கண்களை, புதைப்பார் - மூடிக்கொள்வார் எ-று.

மறைந்தென்னும் வினையெச்சம் முற்றாய்த்திரிந்தது. இதற்கு விதி. "வினையெஞ்சுகிளவியும் வேறுபல்குறிய" என்பதனாலறிக. இன்னுயிர்ப்பாங்கியர் என்றதனால் அந்தப்புரச்செய்கையைப் பார்த்தற்கும் உரிமை தோன்றுகின்றது. புதுமணத்தராதலால் இன்னுயிர்ப்பாங்கியர்க்குங் கண்மூடற் கேதுவான நாணஞ் சொல்லப்பட்

டது. மதியைப் பாங்கியர் முகமென்று மயங்குதலால் மயக்கவணியாம். இதனால் அம்மகளிர் முகஞ் சந்திரனிற்சிறந்ததென்பதும் அம்மாடஞ் சந்திரமண்டலத்தி னுயர்ந்ததென்பதும் ஒலிக்கின்றன.

வள்ளவாய்மலர்முகத்தியர்வதியுமேனிலையில்
கள்ளறாமலர்நாற்றியசுருங்கையிற்கதிர்கள்
உள்ளுறப்புகுந்துவாமதியுடலுரிஞ்சுதலால்
பிள்ளைவெண்மதியாதனன்றெனப்பெரிதுவக்கும்.

(இ - ள்.) உவா - பர்வகாலத்திலே தோன்றுகிற, வெள் - வெள்ளிய, மதி - சந்திரனானவன், வள்ளவாய்மலர் - தாமரைமலர் போலும், முகத்தியர் - முகத்தையுடையமாதரானவர், வதியும் - வாசஞ்செய்கின்ற, மேனிலையில் - மேல்வீட்டில், கள் - தேனானது, அறா - நீங்காத, மலர் - மலர்களை, நாற்றிய - தொங்கக்கட்டிய, சுருங்கையில் - நுழைவாயிலிலே, கதிர்கள் - கிரணங்களானவை, உள் - உள்ளே, உற - பாய, புகுந்து - நுழைந்து, மதி - (யாவராலும்) மதிக்கப்படுகிற, உடல் - (தன்பெரிய) வுடம்பு, உரிஞ்சுதலால் - தேய்தலினாலே, பிள்ளையாதல் - குழந்தையாதலே, நன்றெனல் - எனக்கு நல்லதென்றுநினைந்து, பெரிது - மிகவும், உவக்கும் - (அப்பருவத்தை) விரும்புவான் எ-று.

வள்ளவாய் மலர் — கிண்ணம்போலும் வாயையுடைய மலரென்க. சுருங்கை - திட்டிவாயில். சுருங்கை யென்பது கரந்தகற்படையு நுழைவாயிலு மென நுவலுமிருபெயர். மகிழ்தலென்னும் பொருளைத் தருகிற உவத்தலென்பது விருப்பத்தையுணர்த்தலால் ஆகுபெயர். கலை குறைதலாகிய குற்றத்தினாலே காரணமாகச் சுருங்கையினுள்ளே நுழையுங்குண மிருத்தல்கண்டு அக்குற்றத்தை வேண்டுதலாலே வேண்டலணியாம். (௮)

உருவின்மைந்தரில்வேனில்வேட்குடைகுநரில்லை
பொருளிலார்களிற்றனதனைப்பொருவிலாரில்லை
தெருளின்மாக்களிற்சேடனிற்றாழ்குநரில்லை
அருளிலார்களினைந்தருநிகர்க்கலாரில்லை.

(இ - ள்.) உரு - அழகு, இல் - (தம்மிடத்) தில்லாத, மைந்தரில் - காளையருள், வேனில் - வசந்தகாலத்தையுடைய, வேட்கு - மன்மதனுக்கு, உடைகுநர் - தோற்பவர், இல்லை - இலர்; பொருள் - செல்வப்பொருள், இலார்களில் - (தம்மிடத்) தில்லாதவருள், தனதனை - குபேரனை, பொருவிலார் - ஒவ்வாதவர், இல்லை - இலர்; தெருள் - கல்வியறிவு, இல் - (தம்மிடத்) தில்லாத, மாக்களில் - மனிதருள், சேடனில் - ஆதிசேஷனில், தாழ்குநர் - குறைபவர், இல்லை - இலர்; அருள் - கருணையானது, இலார்களில் - (தம்மிடத்) தில்லாதவருள், ஐந்தரு - பஞ்சதருக்களுக்கு, நிகர்க்கலார் - ஒப்பாகாதவர், இல்லை - இலர் எ-று.

அக்ரகாரத்திலே மன்மதன்போல அழகுள்ளவர்களை அழகில்லாதவர்களென்றும், குபேரன்போலச் செல்வமுள்ளவர்களைச் செல்வமில்லாதவர்களென்றும், ஆதிசேஷன்போலக் கல்வியுள்ளவர்களைக் கல்வியில்லாதவர்களென்றும், பஞ்சதருக்கள்போல ஈகையுள்ளவர்களை ஈகையில்லாதவர்களென்றும், கொள்ளுதலால் அம்மன்மதன் முதலான பொருள்களின்மிகுந்த அழகு முதலானவையுள்ளவர்களே சிறந்தவராகக் கொள்ளப்படுவ ரென்பதாயிற்று. (௯)

பளிக்குமேனிலத்தன்பர்பாற்பயில்வுறுகலவி
இளைத்துமார்பிடைத்துயில்பவர்முகத்தில்வெண்டிங்கள்
இளைத்ததண்கதிர்பரப்புதலொளிர்ந்தசாளரத்தின்
ஒளித்துவான்முகச்செவ்வியைக்கவர்வதொத்துளதால்.

(இ - ள்.) வெள் - வெள்ளிய, திங்கள் - சந்திரனானது, பளிக்கு - பளிங்கினாலாகிய, மேனிலத்து - மேல்வீட்டினுள், அன்பர்பால் - நாயகரிடத்தில், பயில்வுறு - (நாடோறும்) பழகிய, கலவி - புணர்ச்சியை, இளைத்து - அநுபவித்து, மார்பிடை - அவர்மார்பினிடத்தே, துயில்பவர் - தூங்குகிறமகளிரது, முகத்தில் - முகத்தினிடத்தே, இளைத்த - தழைத்த, தண் - தண்ணிய, கதிர் - கிரணங்களை, பரப்புதல் - விரித்தலினாலே, ஒளிர்ந்த - விளங்குகின்ற, சாளரத்தின் - பலகணியின்புறத்து, ஒளித்து - மறைந்துகொண்டு, வான் - ஒளிபொருந்திய, முகம் - (அவர்) முகத்திலுள்ள, செவ்வியை - அழகை, கவர்வது - திருடுவதை, ஒத்துளது - ஒத்திருக்கும் எ-று.

பிறரிடத்துள்ள பொருளைத் திருடுதற்குச்சமயம் பார்க்கும்வேளையாதலால் துயில்பவரென்றார். சந்திரனைக் கவர்வதாகக் குறித்தலினாலே பொருட்டற்குறிப்பணி. இதனால் முகத்தின்கண் சந்திரனினும் அதிகசாந்தியைச் சொல்லியதாகிய வேற்றுமையணி தோன்றுகின்றது. (௰)

கனங்கொண்மாமணிகுயிற்றியொண்கதிர்செய்
மேனிலையில், சுணங்குபூத்தணிபருமிதத்துணைமுலைமக
ளிர், மணங்கொடாமரைமுகமுமொண்மதியமுமறியா
தணங்குதராமதிமருண்டுபார்த்தையுறவெய்தும்.

(இ-ள்.) கனம் - கூட்டத்தை, கொள் - கொண்ட, மா - பெரிய, மணி - மணிகளானவை, குயிற்றி - பதிக்கப்பட்டு, ஒள் - ஒள்ளிய, கதிர் - கிரணங்களை, செய் - செய்கின்ற, மேனிலையில் - மேல்வீட்டில், சுணங்கு - தேமலால், பூத்து - படர்ந்து, அணி - அலங்கரிக்கப்பட்ட, பருமிதம் - பருத்த அளவுடைய, துணை - இரண்டாகிய, முலை - முலைகளையுடைய, மகளிர் - மாதரது, மணம் - வாசனையை, கொள் - கொண்ட, தாமரை - தாமரைமலர்போலும், முகமும் - முகத்தையும், ஒள் - ஒள்ளிய, மதியமும் - சந்திரனையும், அறியாது - அறியமாட்டாமல், அணங்கு - தெய்வத்தன்மை பொருந்திய, அரா - இராகுவானது, மதிமருண்டு - புத்திமயங்கி, பார்

த்து - நோக்கி, ஐயுறவு - (இவற்றுள் முகம் யாதோ சந்திரன்யாதோ வென்கிற) சந்தேகத்தை, எய்தும் - அடையும் எ-று.

அணங்கு - தெய்வம். "அணங்குநோயழகுதெய்வம்" என்பதாலறிக. ஒப்புமையினாலே முகத்திற்கும் சந்திரனுக்கும் விசேடந் தோன்றாததாகிய பொதுவணி ஐயவணிக்கு அங்கமாதலாற் கலவையணி. இதனால் அம்மேல்வீடுகள் சந்திரமண்டலத்தை யளாவி நிற்கின்றனவென்பதும் அவர் முகங்கள் சந்திரன்போல் விளங்குகின்றனவென்பதுந் தோன்றுகின்றன. (௧௧)

மேனிவந்தொளிர்மாடத்தின்விழுத்தகநிரைத்த
பானிலாமணித்தசும்பினிற்றண்கதிர்பரப்பக்
கானறும்புனனிறைதலுங்கதிரவன்றடந்தேர்
மானினங்குடித்தயர்வுயிர்த்தும்பரின்வாவும்.

(இ - ள்.) மேல் - ஆகாசத்தில், நிவந்து - உயர்ந்து, ஒளிர் - விளங்குகின்ற, மாடத்தின் - மேல்வீட்டில், விழுத்தக - சிறப்புப்பொருந்த, நிரைத்த - வரிசையாகவைக்கப்பட்ட, பால் - வெண்மைபொருந்திய, நிலாமணி - சந்திரகாந்தத்தாலாகிய, தசும்பினில் - குடங்களிலே, தண் - தண்ணிய, கதிர் - கிரணங்களை, பரப்ப - (சந்திரன்) விரிக்க, கால் - கக்கப்பட்ட, நறு - நல்ல, புனல் - நீரானது, நிறைதலும் - (அம்முற்றங்களில்) நிறைதலும், கதிரவன் - சூரியனது, தடம் - விசாலமாகிய, தேர் - தேரினுடைய, மான் - குதிரைகளது, இனம் - கூட்டமானது, குடித்து - (அந்நீரைக்) குடித்து, அயர்வுயிர்த்து - இளைப்பாறிக்கொண்டு, உம்பரின் - ஆகாசத்திலே, வாவும் - தாவும் எ-று.

நிரைத்த தசும்பாவன — சேனோபசாரத்திற்குரிய தண்ணீர் பெறுவது கருதி வைக்கப்பட்டவையாம். அவை சந்திரன்முன் னீர் காலுதல், "சந்திரனொளியிற்றண்ணீர் காலுவது சந்திரகாந்தமெனப்பெயர்பெறுமே" என்பதனாலறிக. அந்நீரைக் குடித்தவனாலே வெயிலாலும் இழுத்தலாலும் உண்டானவருத்தந் தீர்தலாற் களிப்படைந்து தாவுமென்க. மேனிலைக்கும் சூரியமண்டலத்துக்கும் சம்பந்தம் கற்பித்தலால் தொடர்புயர்வுநவிற்சியணி. (௧௨)

முருகுயிர்த்தவொள்ளகிற்புகைமுகிலொடுமுறழக்
குருமணிச்சுடர்வெயில்விரிமாடநீள்கொடிகள்
பருதிவானவன்றடந்தேர்ப்பரியினைப்புடைத்தல்
வருணனிற்றொழில்புரிந்தவன்சாரதிநாறும்.

(இ - ள்.) முருகு - பரிமளத்தை, உயிர்த்த - தருகின்ற, ஒள் - ஒள்ளிய, அகில் - அகிற்கட்டைகளது, புகை - புகையானது, முகிலொடும் - மேகத்தோடும், உறழ - ஒத்துத்தோன்றுகின்ற, அந்த, குரு - நிறமுள்ள, மணி - மணிகளது, சுடர் - கிரணமானது, வெயில் - வெயில்போல, விரி - விரிகின்ற, மாடம் - மாளிகையினு

டைய, நீள் - நீட்சிபொருந்திய, கொடிகள் - கொடிகளானவை, பரிதியானவன் - சூரியனாகிய தேவனது, நடவு - நடத்தலையுடைய, தேர் - தேரினுடைய, பரியினை - குதிரைகளை, புடைத்து - அடித்து, அங்கருணனைப்போல் - அவ்வருணனைப்போல, தொழில் - நடத்துகைத் தொழிலை, புரித்து - செய்து, அவன் - அவ்வருணனது, கரம் - கை வருத்தத்தை, ஒழிவு - சற்றே, ஆற்றும் - தீர்க்கும் எ-று.

அரிற்புகை மேல்வீட்டுறைகளுக்கு வாசனை யூட்டுதற்பொருட்டு மூட்டப்படுவதாம். சூரியனது தேர்ச்செலவிற்கு ஒரு கவைப் போதேனு மோய்வில்லாமையாற் றிதிகரிந்து மெனப்பட்டது. அக் குதிரைகளுக்கும் இக்கொடிகளுக்குஞ் சம்பந்தங் கற்பித்ததாகிய தொடர்புயர்வு நவிற்சி அங்கமும் உவமை அங்கியும் ஆதலாற் கலவையணியாம். (௧௫)

வரிவளைக்குலக்குவையினுள்மணிகளால்மணிகள்
தெரிதருங்கரவலவனால்வயின்வயிற்றிரண்ட
விரிகருப்புரவெண்மணற்குன்றினுமொலியால்
பொருவிலாவணைமறிதிரைக்கடலினைப்பொருவும்.

(இ - ள்.) வரி - இரேகைகளையுடைய, வளைக்குலம் - சங்குச்சாதிகளுடைய, குவையினால் - இராசிகளாலும், மணிகளால் - இரத்தினங்களினாலும், மணிகள் - இரத்தினங்களை, தெரிதரும் - எண்ணுகின்ற, கரம் - கைகளாகிய, அலவனால் - நண்டுகளாலும், வயின்வயின் - இடந்தோறும், திரண்ட - குவிந்த, விரி - விரிந்த, கருப்புரம் - கர்ப்பூரங்களாகிய, வெள் - வெள்ளிய, மணல் - மணல்களுடைய, குன்றினால் - குவியல்களாலும், ஒலியால் - ஓசையினாலும், பொரு - ஒன்றையொன் றொத்திருக்கின்ற, இல் - மாடவரிசைகளையுடைய, ஆவணம் - கடைத்தெருவானது, மறி - மடங்குகின்ற, திரை - அலைகளையுடைய, கடலினை - சமுத்திரத்தை, பொருவும் - ஒக்கும் எ-று.

மணிகளை விரல்களாலேதள்ளி யெண்ணுகிறபோது கைகள் நண்டுகள் செல்லுதல்போலத் தோன்றலாற் கரவலவனென்றார். வளையென்பதற்குக் கடலிலே சங்கென்றுங் கடைத்தெருவிலே வளையல்களென்றும், மணிகடெரிதருங் கரவலவனென்பதற்குக் கடலிலே முத்துகள்போன்ற வடிவுதெரிகின்ற கைகளையுடைய நண்டென்றும், கடைத்தெருவிலே கரங்களிலே மணிகளைவைத்து அவற்றின் குணகுணங்களை யறிகிற அவ்வணிகர் வல்லவனென்றும் இலேடைபாகப் பொருள்கூறினும் அமையும். இது உவமையணி. (௧௬)

திங்கள்வெண்மணியுமிழ்தருமமுதச்செழுங்கதிர்க
டங்கிவீழ்புனற்பெருக்கொடுதலைப்பெய்துவிசும்பிற்
கங்கையாழ்கடற்றலைமகன்களிப்புறக்களித்துப்
பொங்குகற்புநூலுரைத்தவைபுகரறவிளக்கும்.

(இ - ள்.) விசும்பில் - ஆகாயத்திலுள்ள, கங்கை - கங்கையானவள், வெள் - வெள்ளிய, திங்கள்மணி - சந்திரகாந்தங்கள் படுத்த, நிலத்து - (மேல்வீட்) டிடத்தே, உவா - பர்வத்திலுண்டாகிற, மதி - சந்திரனுடைய, செழு - செழிய, கதிர்கள் - கிரணங்கள், தங்கி - தங்க, வீழ் - (அதிலிருந்து) வீழ்கின்ற, புனல் - நீரினது, பெருக்கொடு - வெள்ளத்தோடு, தலைப்பெய்து - கலந்து, ஆழ் - ஆழ்ந்த, கடற்றலைமகன் - கடலாகிய (தன்) கணவனானவன், களிப்புற - (அப்போது) களிக்க, களித்து - (தானுங்) களித்து, பொங்கு - விளங்குகின்ற, கற்புநூல் - கற்பிலக்கணநூலினால், உரைத்தவை - சொல்லப்பட்ட விதிகளை, புகரற - குற்றமற, விளக்கும் - விளக்குவாள் எ-று.

கணவன் களிக்கும்போது உடன் களித்தலும் அவன் துயருறும்போது உடன் துயருறுதலுங் கற்பிலக்கணமாதலால் ஆகாசகங்கையும் பூரண சந்திரோதயகாலத்திலே தன் கணவனாகிய சமுத்திரன் பெருகுதலாலே அப்போது அந்தச் சந்திரகிரணம்பட்டுச் சந்திரகாந்தத்திலிருந்து வீழ்கின்ற நீர் வெள்ளத்தோடு கலந்து தானும் பெருகி அக்கற்பிலக்கணத்தை பிறருக்குங் காட்டுமென்பதாம். தங்கியென்பது வினையெச்சத்திரிபு. இங்கே களித்தல் - முன்னையளவின் மிகுதல். கங்கை தன் செய்கையினாலே கற்பிலக்கணமாகிய நற்பொருளைக் காட்டுதலால் நற்பொருட் காட்சியணியாம். இதற்குச் சந்திரகாந்த நீருக்குங் கங்கைக்குஞ் சம்பந்தங் கற்பித்ததாகிய தொடர்புயர்வு நவிற்சி அங்கமாதலாற் கலவையணி. இதனாலேய வீடுகளின் மேனிலைகள் ஆகாசகங்கையின் மேலுயர்ந் தோங்கி யிருக்கின்றமை தொனிக்கின்றது. (௧௭)

தடங்கொடாமரைத்தளிரியலுறையுமிந்நகரம்
இடங்கொள்பூதலநகரெலாம்வென்றனமினிவான்
அடங்கவெல்லுதுமென்னவேவர்வஞ்சினமறையாப்
படங்களேற்றியபோன்றனபசியபொற்கொடிகள்.

(இ - ள்.) பசிய - பசுமையுள்ள, பொன் - பொன்மயமாகிய, கொடிகள் - கொடிகளானவை, தடம் - விசாலத்தை, கொண்ட, தாமரை - தாமரைப்பூவிலிருக்கின்ற, தளிரியல் - தளிர்போலு மெல்லியவடிவுடைய சீதேவியானவள், உறையும் - வாசஞ்செய்கின்ற, இந்நகரம் - இந்தஅமராவதிநகரமானது, இடம் - இடத்தை - கொள் - கொண்ட, பூதலம் - பூமியிலுள்ள, நகரெலாம் - நகரங்களையும், வென்றனம் - வென்றோம், இனி - இனிமேல், வான் - தெய்வலோகத்தை, அடங்க - (எமக்குக்) கீழ்ப்பட, வெல்லுதும் - வெல்லுவோம், என்ன - என்று, ஓர் வஞ்சினம் - ஒருசபதத்தை, அறையா - சொல்லி, ஏற்றிய - (எழுதித்) தொங்கவிட்ட, படங்கள் - படங்களை, போன்றன - ஒத்திருக்கும் எ-று.

எல்லா நகரங்களையும் வென்ற தன்னுயர்வுதோன்ற வென்றனம் வெல்லுதும் எனப் பன்மையாற் சொல்லியதாகக் கூறினார். தன்

பகைவன் அஞ்சுவானாயின் வஞ்சனைக்கவும் அஞ்சிலனாயிற் போர் க்கருவிகளைக் கூட்டவுஞ் சமயமுண்டாகவேண்டி முன்னே படையெ ழுச்சியறிவித்தல் வெல்லக்கருதிய அரசனுக்குக் கடனாதலாற் படைக் கணுப்பியவென்றார். துகிற்கொடிகளை அப்படிப்பட்ட படைக்களா கக் குறித்தலாலே பொருட்டற்குறிப்பணியாகும். (கங)

அகனிலாமணிவட்டநீளரிமதர்மழைக்கண்
மகளிர்வாண்முகமதிகண்டுதிங்கட்புனன்மல்கப்
புகரின்மென்மலைநறுங்குறடுரிஞ்சுபூந்தேய்வை
பகருமின்னுயிர்ப்பால்விரையூட்டினர்பகர்வார்.

(இ-ள்.) நீள் - நீண்ட, அரி - இரேகைகளையும், மதர் - செருக்கையும், மழை - குளிர்ச்சியையுமுடைய, கண் - கண்களையுடைய, மகளிர் - மாதரானவர், வட்டம் - வட்டமாகிய, அகல் - பரந்த, நிலாமணி - சந்திரகாந்தக்கல்லானது, வாள் - காந்திபொருந்திய, முகமதி - (அவர்) முகமாகியசந்திரனை, கண்டு - காண்டலால், தீ - மதுரமாகிய, புனல் - நீரானது, மல்க - (அதிலே) நிறைய, புகரில் - குற்றமில்லாத, தென்மலை - பொதியமலையிலுண்டாகிய, நறு - நல்ல, குறடு - கட்டைகளை, உரிஞ்சு - (அதனிடத்தே) தேய்த்துண்டாக்கப்பட்ட, பூ - அழகிய, தேய்வை - சந்தனத்தை, பகரும் - புகழப்படுகின்ற, இன் - இனிய, உயிர்ப்பால் - சுவாசத்தினாலே, விரை - வாசனையை, யூட்டினர் - ஏற்றினவராகி, பகர்வார் - விற்பார் எ-று.

கண்டென்பது வினையெச்சத்திரிபு. அச்சந்தனம் விற்கின்ற மகளிரிடத்தே யியற்கைவாசனை சொல்லுதலால் உத்தமசாதியா ரென்பது தோன்றுகின்றது. இது "நுண்மணம் பாடலங்குவளை தண்ணறு முளரிமல்லிகை நறுந்தண்சண்பகம் போல்வனவாகும்" என்பதனாலறிக. (கச)

(கலிவிருத்தம்)

நீங்கரியகூடமணிநீண்மறுகுதோறும்
மாங்குயிலின்மென்குதலைமாலைபகர்மாதர்
தேங்கமழுயிர்ப்பின்விரைசேர்த்தினர்கள்விற்கும்
கோங்கமலர்சண்பகமென்கோதையினுங்கொள்வார்.

(இ-ள்.) நீங்கரிய - ஒதுக்குதற்கிடமில்லாத, மணி - நவமணிகளையுடைய, நீள் - நீட்சிபொருந்திய, கூடமறுகுதோறும் - கடைத்தெருவெல்லாம், மா - மாமரத்திலுள்ள, குயிலின் - குயிலினைப்போலும், மெல் - மெல்லிய, குதலை - மழலைச்சொற்களையுடைய, மாலை - மாலைகளை, பகர் - விற்கின்ற, மாதர் - மங்கையரானவர், தேம் - பரிமளிப்பானது, கமழும் - மணக்கின்ற, உயிர்ப்பின் - சுவாசத்தால், விரை - வாசனையை, சேர்த்தினர்கள் - சேர்த்தவராய், விற்கும் - விற்கப்படுகின்ற, கோங்கமலர் - கோங்கமலர்களாலாகிய, கோதை - மாலையை, மெல் - மெல்லிய, சண்பகம் - சண்

பகமலர்களாலாகிய, கோதையினும் - மாலையினுஞ் சிறந்ததாக, கொள்வார் - வாங்குவார் எ-று.

சண்பக மலரிற்குறைந்த கோங்கமலர் அவர்சுவாசத்தின் பரிசத்தால் அச்சண்பகமலர் வாசனையினு மிகுந்தவாசனையைப் பொருந்தலால் மிகவும் விரும்பப்படுமென்பதாம். இதுமுதல் ஏழு பாட்டுகள் பெரும்பாலும் கடைச்சீர் மச்சீரும் மற்றைமூன்றுசீர் களும் விளங்காய்ச்சீர்களு மாகிவருகிற அளவடிகளான்கொண்ட கலிவிருத்தங்கள். (கரு)

ஆடவரொடூடியெழுமஞ்சொன்மடநல்லார்
நீடொளியதூணின்முகங்கோட்டியெதிர்நிற்ப
வாடுமிடையாரெனமருண்டுறைவர்பாவைத்
தாடொழுதுமெய்த்துணிதகைப்பநகைசெய்வார்.

(இ-ள்.) ஆடவரொடு - தங் கணவரோடு, ஊடி - பிணங்கி, எழும் - புறப்பட்ட, அஞ்சொல் - அழகிய சொற்களையுடைய, மட - பேதைமைபொருந்திய, நல்லார் - மாதரானவர், நீடு - நீட்சி பொருந்திய, ஒளிய - காந்தியையுடைய, தூண் - (ரத்ந) தூணுக்கு, எதிர் - எதிராக, முகம் - முகத்தை, கோட்டி - வளைத்துக்கொண்டு, இல் - அறைவீட்டின், நிற்ப - நிற்க, உறைவர் - அக்கணவரானவர், பாவை - (அத்தூணிலே தோன்றுகிற) பாவையைநோக்கி, வாடும் - வாடுகின்ற, இடையாரென - இடையையுடைய மாதரென்று, மருண்டு - மயங்கி, தாள் - (அப்பாவையின்) பாதங்களை, தொழுதும் - வணங்கவும், மெய் - மெய்யாகிய, துணி - அப்பிணக்கு, தகைப்ப - தடுக்கவும், நகைசெய்வார் - (அவர்) சிரிப்பார்கள், எ-று.

நீடொளிய தூணென்றதனால் இரத்தினத்தூணென்பது பெறப்பட்டது. இங்ஙனம் பிரதிபிம்பம் "கருமணியிற் பாவாய்நீ போதாயாம் வீழுந் திருநுதற்கில்லையிடம்" என்பதனாலறிக. மெய்த்துணி - காரணத்தாலுண்டாகிய புலவியீட்டம். ஊடிச்சென்ற மகளிரைத்தேடிச் சென்ற ஆடவர் அவர் இல்லுள்ளே மறைந்து நிற்ப அவரைக்கண்டிலாது தூணிலே தோன்றுகிற அவரது சாயையைக்கண்டாரென்க. துணிவு-துணிகண்ணென்றும், பாவை-பிரதிமையென்றும் கூறுவாருமுளர். பாவைகளை மகளிரென்று மயங்கலால் மயக்கவணி. (கசு)

வண்ணமுலைமாதர்பகர்வறியசெழுஞ்சாந்தம்
கண்ணொளிகள்பாயவளாக்கலந்ததென்றும்
வெண்ணகைபரந்ததற்கருப்பூரமெனவிற்றென்
றெண்ணரியநறுங்கலவையென்றறிஞர்கொள்வார்.

(இ-ள்.) வண்ணம் - அழகிய, முலை - முலைகளையுடைய, மாதர் - மங்கையரால், பகர் - விற்கப்படுகின்ற, வறிய - கலப்பில்லாத,

செழு - செழிய, சாந்தம் - சந்தனத்தில், கண்ணொளிகள் - (அவர்) கண்களினொளிகளானது, பாயல் - பாய்தலினாலே, நரந்தம் - கஸ்தூரியானது, கலந்ததென்றும் - கூட்டப்பட்டதென்றும், வெள் - வெள்ளிய, நகை - பல்லொளிகளானது, பரந்தல் - பாய்தலினாலே, கருப்பூரம் - பச்சைக்கர்ப்பூரமானது, விரவிற்றென்றும் - கூட்டப்பட்டதென்றும், எண்ணி - நினைந்து, நறு - நல்ல, கலவையென்று - கூட்டுசாந்தமென்று, இளைஞர் - ஆடவர், கொள்வார் (அதனைவிலைக்கு) வாங்குவார் எ-று.

ஒப்புமையினாலே கண்ணொளியையும் பல்லொளியையுங் கஸ்தூரியென்றுங் கருப்பூரமென்று மயங்குதலினாலே மயக்கவணியாம். (உ0)

பளிக்கறைபுகுந்தனர்கள்பாயொளியின்வாயில்
வெளிப்படுதலின்றிமருண்மேவிநிழனாறித்
துளக்கறுமிடந்துவிரைதோய்ந்துவருதென்றற்
கிளைத்துலவுவெள்ளிடையின்வாயிறெளிவற்பார்.

(இ-ள்.) பளிக்கு - பளிங்காலாகிய, அறை - அறையினுள்ளே, புகுந்தனர்கள் - நுழைந்தவர்கள், பாய் - பரந்த, ஒளியின் - ஒளியினாலே, வாயில் - வாயிலானது, வெளிப்படுதலின்றி - அறியப்படுதலில்லாமையால், மருள் - மயக்கத்தை, மேவி - அடைந்து, துளக்கறுமிடத்து - பொதியமலையிலிருந்து, விரை - (சந்தன) வாசனையில், தோய்ந்து - படிந்து, வரு - வருகின்ற, தென்றல் - தென்றலானது, நிழல் - குளிர்ச்சியோடு, நாறி - தோன்றி, கிளைத்து - அசைத்து, உலவு - சஞ்சரிக்கின்ற, வெள்ளிடையின் - வெளியினாலே, வாயில் - அந்தவாயிலை, தெளிவற்பார் - அறிந்துகொள்வார் எ-று.

மலைசலியாமையால் அசலமெனப் படுதல்போலத் துளக்கறுமிடமெனப்பட்டது. சூழ்ந்துநின்ற பளிக்குச்சுவரானது வாயிலினாகாசம்போலத் தன்புறத்துள்ள பொருள்களைக்காட்டி வெள்ளெனத் தோன்றி நிற்கையால் வாயில்காணாது மயங்கினரென்பதாம். ஒப்புமையினாலே பொதுமையடைந்த பளிங்கிற்கும் வாயில் வெளிக்குந் தென்றலுலாவுதலாகிய காரணத்தினாலே சிறப்புத்தோன்றுதலினாலே சிறப்பணியாகும். (உக)

வில்லுமிழுமாமணிகுயிற்றிமிளிர்மாடத்
தொல்கியதுகிற்கொடிகளும்பருலகெய்திப்
பல்லவமுயிர்த்துவளர்பைந்தருவின்மேவும்
வல்லிபடர்கின்றகொழுகொம்பெனவயங்கும்.

(இ-ள்.) வில் - காந்தியை, உமிழும் - வீசுகிற, மா - பெருமைபொருந்திய, மணி - மணிகளானவை, குயிற்றி - பதிக்கப்பட்டு, மிளிர் - விளங்காநின்ற, மாடத்து - மாளிகைகளின்மேல், ஒல்கிய - அசைகின்ற, துகிற்கொடிகள் - சீலைக்கொடிகளானவை, உம்பர் - தேவரது, உலகு - உலகத்தை, எய்தி - அடைந்து, பை - பசிய, தருவில் - கற்பகதருவின்மேல், மேவும் - அடைதற்குரிய, பல்லவம் - தளிர்களை, உயிர்த்து - ஈன்று, வளர் - வளர்கின்ற, வல்லி - கொடிகளானவை, படர்கின்ற - படர்தற்குக் காரணமாயிருக்கின்ற, கொழுகொம்பென - கொழுகொம்புகள்போல, வயங்கும் - விளங்கும் எ-று.

கற்பகதருவின்கீழ் வளர்கின்ற கொடிகளை அதன்மேலேற்றுதற்கு நாட்டப்பட்ட கொழுகொம்பென்க. அக்கொடிகளை அப்படிப்பட்ட கொழுகொம்புகளாகக் குறித்தலால் தற்குறிப்பணி; இதற்குத் தொடர்புயர்வு நவிற்சியணி அங்கம் ஆதலால் கலவையணி. ()

திங்களுநல்லார்முகமுஞ்செவ்விதெரிக்கொண்ணா
வங்கலுழுமேனியொடுமின்பிரிக்கலாகா
மங்குறவழ்வெண்கொடியும்வானதியுமணியால்
வெங்கதிர்செய்மாடமிசைவேறறியலாகா.

(இ-ள்.) மணியால் - மாணிக்கங்களால், வெங்கதிர் - சூரியகிரணத்தை, செய் - செய்கின்ற, மாடமிசை - மாளிகையின்மேலே, திங்களும் - சந்திரனும், நல்லார் - மாதரது, முகமும் - முகமும், செவ்வி - அழகினாலே, தெரிக்கொண்ணா - வேறுபடுத்தப்படாவாம்; அம் - அழகினாலே, கலுழும் - விளங்காநின்ற, மேனி - (அவர்) சரீரமும், மின் - மின்னற்கொடியும், பிரிக்கலாகா - பிரிக்கப்படாவாம்; மங்குல் - மேகங்களானவை, தவழ் - மேலே தவழ்கின்ற, வெண்கொடியும் - வெள்ளைக்கொடியும், வானதியும் - ஆகாசகங்கையும், வேறு - வேறாக, அறியலாகா - அறியப்படாவாம் எ-று.

இச்செய்யுளுக்கு யாவராலும் என்னும் வினைமுதல் வருவித்துக்கொள்க. சந்திரனோடுமாதர் முகத்துக்கும், மின்னற்கொடியோடு மாதர்சரீரத்துக்கும், ஆகாசகங்கையோடு வெள்ளைக்கொடிக்கும், ஒப்புமையினாலே விசேடந் தோன்றாமையால் பொதுமையணியாகும். (உஉ)

சந்தநறுமென்புகைதவழ்ந்தநிலமெங்கும்
பந்துபயில்கோதையர்பசும்பொனணியாவு
மைந்தருவியன்கிளையணிந்தனரதன்றே
வந்துநனியேற்பவர்மகிழ்ந்திடவழங்கும்.

(இ-ள்.) சந்தம் - சந்தனக்கட்டைகளது, நறு - மணமுள்ள, மென் - மெல்லிய, புகை - புகையானது, தவழ்ந்த - படிந்த, நிலமெங்கும் - மேல்வீடெங்கும், பந்து - பந்தாட்டத்தில், பயில் - பழகுகின்ற, கோதையர் - மாதரானவர், பசும்பொன் - பசியபொன்னாலாகிய, அணி - ஆபரணங்களையும், யாவும் - மற்றெல்லாவற்றையும், ஐந்தரு - பஞ்சதருவினுடைய, வியன் - பெரிய, கிளை - கிளைகளில், அணிந்தனர் - வைத்தார், அதன்றே - அதனாலன்றோ, வந்து - (தம்மிடத்து) வந்து, ஏற்பவர் - இரப்பவர்க்கு, மகிழ்ந்திட - மகிழும்படியாக, நனி - மிகுதியாக, வழங்கும் - (விரும்பப்பட்டவற்றைக்) கொடுக்கும் எ-று.

யாவுமென்றதனாலே அடைமாலை முதலிய வெல்லாங்கொள்க. பக்ஷங்களைத் தாவிச்சவும் ஒடிப்பிடிக்கவும் வேண்டுமானால் அப்பொழுது வருந்துமென்று சினைத்தலிக்தாமென்க. அதன்றே வழக்குமென்றதனாலே செயப்பெருக்கின செருக்கினால் மீட்டும் அதைத்தொடுமிதமில்லென்றதாயிற்று. அம்பகத்தின்று பொடைக்கு ஏதுவாகாத அவ்வளிமுதலியவற்றைப் பெற்றிருக்கையை ஏதுவாகக் கூறினதனாலே ஏதுத்தற்குறிப்பணியாம். (௨௪)

வாய்ந்தமின்னைமடந்தையராக்கிவிண்
போந்திடாமலன்றேமலர்ப்புங்கவன்
சாந்தணிந்தமணியக்குன்றினை
வேய்ந்தவெம்முலைப்பாரமியற்றினன்.

(இ-ள்.) மலர் - தாமரைப்பூவிலிருக்கின்ற, புங்கவன் - நான்முகக்கடவுளானவன், விண் - மேகத்தின்கண், வாய்ந்த - பொருந்திய, மின்னை - மின்னற்கொடிகளை, மடந்தையராக்கி - மங்கையராக்கி, போந்திடாமலன்றே - (அம்மேகத்தினிடத்தே) போகாதிருந்ததற்கன்றே, சாந்து - சந்தனத்தால், அணிந்த - பூசிய, வேய்ந்த - சமைக்கப்படுகின்ற, வெம் - விருப்பஞ்செய்கின்ற, பாரம் - பாரமாகிய, முலை - முலைகளை, தமனியக்குன்றினை - பொன்மலையைப்போல, இயற்றினன் - (அவருக்கு) உண்டாக்கினான் எ-று.

புகழ்வேண்டியதல்லாத மின்னலைக்கொண்டு படைத்தலைப் புகழ்தலினாலே புகழ்வேண்டிய அக்காரத்து மகளிரது சிறப்புத் தோன்றுதலாற் காரணப்புனைவிப்புகழ்ச்சி. இது அங்கம். முலைகளின் பாரத்தை யுண்டாக்கினமைக்குப் பயனாகாத மேகத்தினகட் போகாமையைப் பயனாகக் குறித்தலாலே பயன்தற்குறிப்பணியாகும். இது அங்கி. ஆதலாற் கலவையணி.

இதுமுதற் பதினொருபாட்டுகள் பெரும்பாலும் முதற்சீர் மாச்சீரும் மற்றை மூன்றும் விளச்சீர்களுமாக வருகிற அளவடிகள் நான்குகொண்ட கலிவிருத்தங்கள். (௨௫)

வெங்கதிர்சுடர்மேவியதேர்ப்பரித்
தங்குவற்குளம்பிற்றகர்த்திட்டன
தெங்கினொண்பழத்தெள்ளமுதத்தினாற்
பங்கமெய்துமறுகின்பரப்பெலாம்.

(இ-ள்.) வெம் - வெவ்விய, கதிர் - கிரணங்களையுடைய, பரி - குதிரைகளுடைய, வல் - வலிமையுள்ள, தங்கு - தங்கிய, குளம்பின் - குளம்புகளாலே, தகர்த்திட்டன - உடைக்கப்பட்டவையாகிய, தெங்கின் - தென்னைமரங்களுடைய, ஒள் - ஒள்ளிய, பழம் - கனிகளினது, தெள் - தெளிவுபொருந்திய, அமுதத்தினால் - நீராலே, மறுகின் - வீதிகளையுடைய, பரப்பெலாம் - விரிவுகளெல்லாம், பங்கம் - சேறுதலை, எய்தும் - அடையும் எ-று.

தென்னமரத்திற்குஞ் சூரியமண்டலத்திற்குஞ் சம்பந்தத்தைக் கற்பித்ததினாலே தொடர்புயர்வு நவிற்சியணியாகும். (௨௬)

நிலவுவெண்கதிர்நீண்மணிமாடமேற்
குலவுபாதிமதியைமென்கொம்பனார்
சிலைகொள்வாணுதல்சேர்த்தியவாடவ
ருலகமேத்துமுவாமதியென்பரால்.

(இ-ள்.) நிலவு - நிலவைச்செய்கின்ற, வெண்கதிர் - சந்திரனுடைய, மணி - மணிகளாலாகிய, நீள்மாடமேல் - நீண்டவீட்டின் மேலே, குலவு - விளங்குகின்ற, பாதிமதியை - பாதிச்சந்திரனை, மென் - மெல்லிய, கொம்பனார் - பூங்கொம்புபோல்வார், சிலை - வில்வடிவத்தை, கொள் - கொண்ட, வாள் - ஒளிபொருந்திய, நுதல் - (தமது) நெற்றியோடு, சேர்த்திய - கூட்ட, ஆடவர் - (அதுகண்ட) நாயகரானவர், உலகம் - உயர்ந்தோரால், ஏத்தும் - துதிக்கப்படுகின்ற, உவாமதி - பூரணசந்திரன், என்பர் - என்று சொல்லுவார் எ-று.

பாதிமதி எட்டாந்திதியிற் சந்திரன். சேர்த்தவென்னும் வினையெச்சம் சேர்த்தியவெனத் திரிந்தது. ஆடவரைவஞ்சித்துப் பரிகாசஞ்செய்தற்கு அங்ஙனஞ் செய்தாரென்க. ஒப்புமையினாலே அந்நெற்றிக்கும் பாதிமதிக்கும் விசேஷந்தோன்றுமையால் பொதுமையணி. (௨௭)

புலவிநீக்கிப்புணர்முலைமாதர்தந்
நிலவுபூந்துகிலாடவர்நீக்கலு
நலம்விளைத்தனர்நாணிவெண்டிங்களின்
கலையைமெல்லக்கலையெனச்சேர்த்துவார்.

(இ-ள்.) ஆடவர் - கணவரானவர், புலவி - பிணக்கை, நீக்கி - நீக்கி, புணர் - நெருங்கிய, முலை - முலைகளையுடைய, மாதர் - மகளிரது, நிலவு - சந்திரிகைபோல் விளங்குகின்ற, பூ - அழகிய, துகில் - ஆடையை, நீக்கலும் - அவிழ்த்தவளவில், நாணி - வெட்கப்பட்டு, நலம் - உதவியை, விளைத்தனர் - (அவர்க்கு) உண்டாக்கினவராகி, வெள் - வெள்ளிய, திங்களின் - சந்திரனது, கலையை - நிலவை, மெல் - மெல்லிய, அக்கலையென - அவ்வாடையென்று நினைந்து, சேர்த்துவார் - (அவர் அரையிலே) சேர்ப்பார் எ-று.

புலவிநீங்கிய பின்னும் நாண மேலிட்டால் அவிழ்க்கப்பட்ட கலையை மீட்டுஞ் சேர்த்துவாராயினர். அது ஆடவர்செயற்குத் தடையாகாமையால் நலம் விளைத்தனரென்றார். சந்திரிகை கைக்கப்படாததாயினும் மெல்லிய துணைத்தாற் கைக்கப்பட்டபோதும் பரிசத் தோன்றுதலாடையென்று மயக்கச்செய்தது. கலை—ஆடை பெயர். மென்மை, வெண்மைமுதலிய பொதுப்பண்பினொப்புமையினாலே ஆடையை நிலவென்று மயங்கலால் மயக்கவணி. (௨௮)

21

பொருக்கெனவளம்பூஞ்சிலம்பார்ப்பறக்
கரந்துதம்முயிர்க்காதலர்பாற்செல்வார்
திருந்துவாண்முகத்திங்களென்றஞ்சிலா
வருந்தவந்தபுள்ளார்த்தலர் தூற்றுமால்.

(இ-ள்.) அளம் - அன்னங்களானவை, பொருக்கெனவு - (தாம் மருவி) வலையாயிருக்க, பூ - அழகிய, சிலம்பு - சிலம்புகளது, ஆர்ப்பு - ஓசையானது, அற - நீங்கும்படியாக, கரந்து - மறைந்து, தம்முயிர் - தம்முயிர்போலும், காதலர்பால் - அன்பரிடத்து, செல்வார் - (மெள்ளச்) செல்லுகின்ற மங்கையரது, திருந்து - திருத்தமாகிய, வாள் - வொளிபொருந்திய, முகம் - முகத்தை, திங்களென்று - சந்திரனென்று நினைந்து, அஞ்சிலா - அதனது நிலைவு, அருந்த - உண்ண, வந்த - வந்த, புள் - சகோரங்களானவை, ஆர்த்து - ஒலித்து, அலர் தூற்றும் - வெளிப்படுத்தும் எ-று.

சிலம்புகள் அன்னம்போலொலித்தலாலே அதுகேட்டு அவ்வன்னங்கள் தம்மினமென்று வரின் மறைந்துசெல்லுதல் வெளிப்படுமென்று அச்சிலம்பொலியாமல் மெள்ளநடந்து செல்லுவாரென்க. சிலம்பு அன்னம்போலொலிக்குமென்பது பின்னே 'அனமென மிழற்றும் பரிபுரமலிந்து' என்பதனாலுமறிக. பெருநாணமுடைமையாற் கணவரிடத்துங் கரந்து செல்லுவாராயினர். சகோரம் நிலவையருந்துதல் "வெண்டிங்களிலவு வாயிடைப்புகினுஞ் சகோரமெனுமென்புள்ளன்றி யுண்டிங்குவாருகருமுளர்கொல்லோ" என்பதனாலறிக. முகத்தைச் சந்திரனென்று மயங்குதலால் மயக்கவணி. இது அங்கம். மறைந்து செல்லலாகிய விரும்பப்பட்ட பொருளைக்குறித்து முயற்சிசெய்ய அது வெளிப்படுதலாகிய அதன் பகைப்பொருள் கிடைத்தலால் அவ்வணி. இது அங்கி. ஆதலாற் கலவையணியாம். (௨௮)

மலயமாதவனுண்டமணிக்குவைக்
குலவுவார்கடலோர்சொலிற்குற்றமே
யலகில்பல்வளஞ்சேர்ந்தியவாவணை
முலகமுண்டருண்மால்வயிறொக்குமே.

(இ-ள்.) மலயம் - பொதியமலையிலிருக்கின்ற, மாதவன் - அகஸ்தியமுனிவனால், உண்ட - குடிக்கப்பட்ட, மணி - மணிகளது, குவை - கூட்டத்தையுடைய, குலவு - விளங்குகின்ற, வார் - நெடிய, கடல் - கடலை, அலகில் - கணக்கில்லாத, பல்வளம் - பலவகையாகிய வளங்களையும், சேர்ந்திய - (தன்கண்) அடக்கிய, ஆவணம் - கடைக்கு, நேர் - ஒப்பென்று, சொலின் - சொன்னால், குற்றமே - (அச்சொல்லுதல்) குற்றமேயாம்; உலகம் - உலகத்தை, உண்டருள் - விழுங்கியருளிய, மால் - திருமாலினது, வயிறு - வயிற்றை, ஒக்கும் - (அது) ஒத்திருக்கும் (ஆதலால்) எ-று.

முத்துப்பவளமுதலியகடல்வளமேயன்றி நான்கு நிலவளங்களையும் தன்னிடத்தே கொண்டிருக்கையாற் கடலைச் சொலிற் குற்றமென்றார். பிரளயத்திலே திருமால் வயிற்றுட்சென்ற மார்க்கண்டேயரால் உலகத்துப் பொருள்களெல்லாம் காணப்பட்டனவென்பது புராணகதையாதலால் அப்படியே அக்கடையிலுங் காணப்படுதல்பற்றி மால்வயிறொக்குமென்றார். உலகமுண்டருள் மால் வயிறொக்குமெனலும் வாக்கியத்தினுங் கடலை ஒப்புச்சொல்லுதல்கூடாமை சாதித்தலாலே செய்யுட்குறியணியாம். (௨௯)

நீடுமொவணமுத்திலப்பந்தருட்
கேடில்கம்பலையாலிசைகேட்கிலார்
பாடல்வண்டொடுநானம்பகர்ந்திடக்
கோடல்செய்வர்நிறைகுறைவின்றென.

(இ-ள்.) நீடும் - நீண்டிருக்கின்ற, முத்திலப்பந்தருள் - முத்துப்பந்தல்களிலுள்ள, ஆவணம் - கடைகளிலே, பாடல் - பாடுதலையுடைய, வண்டொடு - வண்டுகளோடு, நானம் - கஸ்தூரியை, பகர்ந்திட - (விறந்து) விற்க, கேடில் - (எப்போதும்) நீங்காத - கம்பலையால் - (களகள) வொலியினாலே, இசை - (அப்பாட) லொலியை, கேட்கிலார் - கேட்கின்றிலருமாகி, நிறை - இந்நிறுக்கப்பட்டபொருளிலே, குறைவு - யாதொருகுற்றமும், இன்றென - இல்லையென்றுநினைந்து, கோடல்செய்வர் - (விலைக்குக்) கொள்ளுவார் எ-று.

இசைகேட்கிலாரென்றதனால் கருநிறத்தாலும் வாசனைவிருப்பங்கொண்டு மொய்த்தபடி அசைவின்றிக் கிடத்தலாலும் வண்டின்வடிவத்தைப் பார்த்தறிந்திலரென்பது பெறப்பட்டது. வண்டொலி சிற்றொலியாதலிற் கடைத்தெருவின் பேரொலியுண் மறைந்ததென்க. இக்காரணத்தாற் குறையுளதாகவுமின்றெனக் கருதி விலைக்குக் கொள்வாராயினர். ஒப்புமையினாலே கஸ்தூரிக்கும் வண்டுக்கும் விசேஷந் தோன்றாமையினாலே பொதுமை யணியாகும். (௩௦)

குளிர்பளிக்குநீண்மாடக்கொடிகளான்
வெளிமுகட்டுயர்வெண்மதிதோய்வன
வொளிகொள்வெங்கதிர்வெம்மையொழித்திட
நளிகொடண்சுதைநக்குதபோலுமே.

(இ-ள்.) குளிர் - குளிர்ச்சிபொருந்திய, பளிக்கு - பளிங்காலாகிய, நீள் - நீண்ட, மாடம் - மாளிகைகளானவை, வெளி - ஆகாசவெளியினது, முகட்டு - முகட்டின்கண், உயர் - உயர்ந்த, வெண்மதி - சந்திரனை, தோய்வன - தடவுவனவாகிய, கொடிகளான் - கொடிகளினாலே, ஒளி - சூரியனிலிருந்து, கொள் - (தம்மேற்) கொள்ளப்பட்ட, வெங்கதிர் - உஷ்ணகிரணத்தாலாகிய, வெம்மை - வெப்பத்தை, ஒழித்திட - நீங்கும்படியாக, நளி - பெருமையை, கொள் - கொண்ட, தண் - குளிர்ச்சிபொருந்திய, சுதை - (அச்சந்திரனிடத்துள்ள (அமுதத்தை), நக்குவ - (நாக்களினாலே) நக்குவனவற்றை, போலும் - ஒத்திருக்கும் எ-று.

ஆகாயமத்தியத்திலெழுந்த மின்னைப்பரித்தோர்க்கும் படாளை யால் வெளிப்படுகட்டியமன்றோ. சந்திரனிடத்தே கவிகளருந் தோ றும் அமிழ்தம் பெருகுமென்பது புராணப்பிரசித்தம். பகல்முழுதும் வெயிலால் வருத்தியவன் இரவிலே சீதளோபசாரஞ் செய்தலெ ன்பதாகுதலின் மாடங்கள் வெண்மை பொருந்தியிடச் சாதைக்குறை போதுமென்றார். கொடிகளை வென்றதற்காகவும் சக்குருவென்றது தங்கு மதுவுங் காக்கவென்பது வருவிக்கப்பட்டது. கொடிகளாலே சந் திரனைத்தோய மாளிகைகளின் அப்படிச் சக்குருவனவாகக் குறித்தலாற் பொருட்டற்குறிப்பணி. (௧௮)

பத்திமாடமணிக்கொடிபாநுவின்
மெய்த்தழும்புறத்தைவரல்வெங்கதிர்
கைத்தலங்களிற்காளிந்தியைமடி
வைத்திருந்துதாலாட்டுதன்மாறுமே.

(இ - ள்.) பத்தி - ஒழுங்காயுள்ள, மாடம் - மாளிகையினது, மணிக்கொடி - நீலக்கொடியானது, பாநுவின் - சூரியனது, மெய் - உடம்பிலே, தழும்புற - தழும்புபொருந்த, தைவரல் - தடவுத லால், வெங்கதிர் - அச்சூரியனானவன், காளிந்தியை - காளிந்தி யென்பவளை, கைத்தலங்களின் - கைகளிலேந்தி, மடி - மடியின் மேல், வைத்திருந்து - வைத்துக்கொண்டிருந்து, தாலாட்டு - தாலா ட்டுதல், தன் - தன்னை, மாறுமே - ஒக்கும் எ-று.

மணிகருமைபொள்பது "மணிகருமணியே கவ்வடை வரைபெய ருமைசெம்மை" என்பதனாலறிக. காளிந்தி - சூரியன் புதல்வி, மடி வைத்திருந்தென்றதனால் குழந்தைப் பருவமுற்றிருந்த காளிந்தி யென்பதாயிற்று. காளிந்தி கருநிறத்தவளாதலாலே நீலக்கொடி அவளையொத்து தோன்றியது. தாலாட்டுதல் தொட்டிலிலேனும் மடி யிலேனும்வைத்து மெல்லென அசைத்தும் பாடியும் மகிழ்வித்த லாம். நீலக்கொடி அடுத்தலாலே சூரியனைக் காளிந்தியைத் தாலா ட்டுதலாகக் குறித்தலாலே பொருட்டற்குறிப்பணி. (௧௯)

யானைர்மேயவிரவிவியர்கண்பகற்
காணுந்தோறுங்கனன்றுகளுமிழ்
சோனைமெய்ம்மணிக்கொம்மையெயிற்புறம்
வானைரம்புமெயிண்மாறுமே.

(இ - ள்.) இரவியை - சூரியனை, பகல் - பகற்காலத்திலே, காணுந்தோறும் - பார்க்குந்தோறும், கனன்று - எரிந்து, கனல் - நெருப்பை, உமிழ் - சொரிகின்ற, புறம் - புறத்தையுடைய, சோனை - அரியனது, மெய்ம்மணி - சூரியகாந்தக்கல்லாகிய, யானைர் - தச்ச ரால், மேய - விரும்பிச்செய்யப்பட்ட, கொம்மை - வலயமாகிய, எயில் - மதிலானது, வானை - வானுலகமானது, ... - (சோணித புரத்தைச்) சூழ்ந்த, அரம்பு - மிகுந்த நெருப்புமயமாகிய, எயில் - மதிலை, மாறும் - ஒத்திருக்கும் எ-று.

யானர் தச்சரென்பது "யானரே புதுமை தச்ச ரெட்டிய வனப்புநன்மை" என்பதனாலறிக. அழகெனினுமாம். சூரியகாந் தம்நெருப்பையுமிழ்வது "சூரியனொளியிற்றீக்கால்சலாகை சூரி யகாந்தமெனப்பெயர் பெறுமே" என்பதனாலறிக. மாவிந்தநாதின மதில் முன் சொல்லப்படுதலால் இது அசுரனுமன் மதிலெனக். வாணாசுரன் வெகுளையாலே நெருப்புக்கோட்டை பெற்றிருந்தா னென்பது புராணகதை. இது உவமையணி. (௨௰)

உள்ளமொன்றுதங்காதலரோதிய
கள்ளநேயக்கலவியின்வாய்மையை
வள்ளவாயமுதுண்டுவளர்மடக்
கிள்ளைமெல்லக்கிளந்துநாணுவார்.

(இ - ள்.) உள்ளமொன்று - ஒருமனப்பட்ட, தம் - தம்முடைய, காதலர் - நாயகரால், ஓதிய - சொல்லப்பட்ட, கள்ளம் - (தமக்கு ளுள்ளே) மறைக்கத்தக்க, நேயம் - அன்புபொருந்திய, கலவி யின் - புணர்ச்சியினுடைய, வாய்மையை - சொல்லுகளை, வள்ள வாய் - கிண்ணத்திலிட்டுத்தேங்கிய, அமுது - பாலை, உண்டு - குடித்து, வளர் - வளர்கின்ற, மடம் - இளமைபொருந்திய, கிள்ளை - கிளிகள், மெல்ல - மெள்ள, கிளந்திடவும் - (பிறரறியச்) சொல்லுதலும், நாணுவார் - (மங்கையர்) வெட்கப்படுவார். எ-று.

கள்ளநேயமாவது பிறர்க்கு வெளிப்படாமல் மறைக்கப்பட்ட அன்பு. கலவியின் வாய்மை காமவிகாரமேலிட்டுத் தம்மைமறந்து சொல்லப்பட்டவையாம். இதனாலே அங்கேயுள்ள கிளிகள் தமக்கு ஒருவர் ஒன்றைப் பலதரஞ்சொல்லி வருந்திக் கற்பிக்கவேண்டாது தாமே விரைவிற் கற்கின்றனவென்பது தோன்றுகின்றது. (௨௧)

வாணிலாமணிமாடத்தொளித்தெமைக்
காணுகென்பவர்மெய்ந்நிழல்கண்ணுறீஇப்
பூணுலாமுலையார்புல்வியின்மையி
னாணின்றுகைமுகங்கோட்டுவார்.

(இ - ள்.) பூண் - ஆபரணங்கள், உலாம் - புரளுகின்ற, முலை யார் - கொங்கையுடைய மகளிரானவர், வாள் - காந்திபொருந் திய, நிலாமணி - சந்திரகாந்தத்தாலாகிய, மாடத்து - வீட்டினுள்ளே, ஒளித்து - மறைந்து, எமை - எங்களை, காணுகென்பவர் - காண்பீ ராகவென்றுசொல்பவரது, மெய் - உடம்பினது, நிழல் - சாயையை, கண்ணுறீஇ - கண்டு, புல்வி - (அச்சாயையைத்) தழுவி, இன்மை யின் - கைக்கப்படாமையினாலே, நாணி - வெட்கப்பட்டு, இன்று -

தின்று, கலை - கலைபோன்றுடைய, முசம் - முகத்தை, சோட்டுமாட் டலைப்பார். எ-று.

காலாகவென்பது கடைக்குறைவிகாரம். மகளிர் காலிமுகங் கொட்டுமாகென்றதனால் மூவிதழ் கொட்டாமலென்பதுபெறப்பட்டது. (௧௬)
கிழவிக் கல்லவென்று மயக்கலாகு மயக்கவணி.

சார்ந்தறிழ்வளர்க்குந்தடமுலைக்
கார்ப்புயன்மணிமேகலைக் காழல்கு
லேந்திழையணிவியங்கலிதெருப்
போந்தமங்கையரிந்நகர்ப்பொன்னனார்.

(இ-ள்.) இந்நகர் - இந்த நகரத்துள்ள, பொன்னனார் - இலக்குமி போல்வார், சாந்தம் - சாந்தனத்தான், மூழ்கி - முழுகி, வளர்ந்த - பருத்த, தடம் - மலைபோலும், முலை - முலைகளையும், காழ் - விளங்குகின்ற, பன்மணி - பலமணிகளாலாகிய, மேகலை - மேகலையை உடைய, காழ் - ..., அல்குல் - ..., ஏந்தி - ..., அணிவீதியில் - வானத்திலே, இயங்கல் - உலாவுதல், தெரு - (எம்மாலே) முடியாதென்று நினைத்து, போந்த - இறங்கிவந்த, மங்கையர் - தெய்வமகளிரை. எ-று.

காழ்ச்சமென்பது "காழெலும்பமணியின் கோவை" என்பதனுலறிக. மேகலை எண் கோவையுள்ளது. "எண்கோவை மேகலை காஞ்சியிருகோவை, பண்கொள்க லாபமிருபத்தொன்று - கண்கொள், பருமம்பதினறு முப்பத்திரண்டு, விரிசிகையென்றுணரற் பாற்று" என்பதனுலறிக. இப்பட்டணத்து மங்கையரை அப்பாரத்தைச் சுமந்து ஆகாசத்திலே சஞ்சரிக்கமாட்டாமல் வந்த தெய்வ மகளிராகக் குறித்தலாலே பொருட்டற்குறிப்பணி. (௧௭)

நளமகாராஜன் அரசாட்சி செய்திருந்தகாலம் கிருதயுகமா யிருக்க இவ்வாசிரியர் நாயகரங்களின் சிறப்புகள் பலவற்றைச் செய்யுமெனவாய்பாட்டு நிகழ்கால எதிர்காலங்களுக்குரிய முற்றுவினைகளாலும் எதிர்காலத்திற்கேயுரிய முற்றுவினைகளாலும் கூறல்வேண்டியதென்னையெனின் அவ்வினை நிகழ்ச்சி அந்நகரத்தி லே எக்காலமும் நிகழுமென்னும் பொருள்படுதற்கு அங் ஙனம் கூறினரென்க. இவள் பந்தடிப்பொழிலுக்குத்தவிளையாடினள், இவள் பந்தடிப்பொழிலுக்குத்தவிளையாடுவள், என்பனபோல. இவற் றிற்கு "இறப்பே யெதிர்வே யாயிருகாலமுஞ் சிறப்பத்தோன்று மயங்குமொழிக்கிளவி - ஏனைக்காலமு மயங்குதலுவரையார்" என் பவிதி. பின்வரும்படி வருவனவு மன்ன.

கலிவிருத்தம்.

வளமலியிந்நகர்மன்னர்மன்னவன்
றளையவிழ்நறுமலர்த்தண்ணந்தாரினன்
களைகணாயுலகொருமூன்றுங்காத்தரு
ளளனெனப்பெயரியநாமவேலினன்.

[இதுமுதலேழுபாட்டுகள் ஒருதொடர். இவ்வேழுபாட்டுக ளாலும் அந்நகரத்திருந்து உலகத்தையாண்ட நளமஹா ராஜனுடைய வியக்கத்தக்கபலவகைக்குணங்களுஞ் சொல்லப்படுகின்றன.]

(இ-ள்.) உலகொருமூன்றும் - (தன்னையுச்சரிக்கின்ற) மூன்றுலகத்தாரையும், களைகணாய் - ஆதாரமாய், காத்து - (ஆபத்தினின்றும்) காத்து, அருள் - (விரும்பப்பட்டவற்றைத்) தருகின்ற, நளனெனப்பெயரிய - நளனெனப்பெயர்பெற்ற, வளம் - செல்வத்தினாலே, மலி - நிறைந்த, இந்நகர் - இம்மாவிந்த நகரத்திலுள்ள, மன்னர்மன்னவன் - அரசர்க்கரசனானவன், தளையவிழ் - கட்டவிழ்ந்த, நறு - நல்ல, மலர் - மலர்களாலாகிய, தண் - குளிர்ச்சி பொருந்திய, தாரினன் - மாலையையுடையவன், நாமம் - அச்சஞ் செய்கின்ற, வேலினன் - வேற்படையையுடையவன். எ-று.

பெயரியமன்னவன், இந்நகர்மன்னவன், மன்னர் மன்னவன் எனக்கூட்டுக. மூன்றுலகம் பூமியும்வானமும் பாதாளமுமாம். எவ் வுலகத்தார் யாவராயினும் நளனென்கிற பெயரையுச்சரித்தாலும் அவர்க்கு நினைத்ததுமுற்றுமென்பது புராணசித்தமாதலா லும் அவ்விசேஷணம் அப்பெயர்க்குக் கூறப்பட்டது. இது மகாபா ரதத்திலுங் காண்க. இதனால் அவனது மகாமகிமைத் தெய்வத் தன்மை விளங்குகின்றது. அவன் மாலையைக்கண்டோர் கண் களுக்குக் கருத்துக்கும் மலர்ச்சியுங் குளிர்ச்சியுஞ்செய்யும் அதன் சிறப்புத்தோன்றத் தளையவிழ் நறுமலர்த் தண்ணந்தாரென்றார். பகைவர்க்குச் செருக்குவிளையுந்தோறும் அச்சஞ்செய்து அதனையொ ழித்தலின் நாமவேலென்றார். நாமமென்பதில் அம்முச் சாரியை. நாம் அச்சமென்பது "போமுருமெனவருஉங் கிளவி யாமுறை நாம் அச்சப்பொருள" என்பதனாலறிக. இதுமுதலேழுபாட்டுகள் பெரும்பாலும் மூன்றுசீர் மாச்சீரும் மற்றைமூன்றும் விளச்சீ ருமாகிவருகிற அளவடிகள் நான்குகொண்ட கலிவிருத்தங்கள் ()

துன்னலர்மணிமுடியுதிர்ந்தகாலினன்
கன்னவிரேறுவினன்கமலக்கண்ணினன்
றன்னுயிரெனவுலகிற்றங்கிய
மன்னுயிரனைத்தையும்புரக்குமாட்சியான்.

(இ-ள்.) ஒன்னலர் - பகைவருடைய, மணி - நவமணிகளை யுடைய, முடி - மகுடங்கள், உதிர்ந்த - தேய்தற்குக்காரணமாகிய, தாளினன் - அடிகளையுடையவன்; கல் - மலைபோல, கவின் - செய்யப்பட்ட, தோளினன் - புயங்களையுடையவன்; கமலம் - தாமரை மலர்போலும், கண்ணினன் - நேத்திரங்களை யுடையவன்; தன்னுயிர், உயிரமென - உயிர்போலநினைத்து, உலகில் - உலகத்தின் கண்ணே, துன்னிய - பொருந்திய, மன் - நிலையுள்ள, உயிர்த்திரள் - எல்லாவுயிர்களையும், புரக்கும் - காப்பாற்றுகின்ற, மாட்சியான் - பெருமையையுடையவன். எ-று.

பகைவர் தம்மேற் கருணைபிறப்பிக்கவேண்டிப் பலமுறையாகத் தம்முடிகள் அவனடிகளிற்பட வணங்குதலாலே அம்முடிகளுருத் தேய்வுறப்பட்டது. அவர்கள் வணங்குதற்குக் காரணமாகச் சொல்லப்பட்ட சௌர்யவேகாதிகளை யுடைய தாளென்பதாய் குறிக்கப்படுகின்றது. திண்மையும் பருமையுந் திரட்சியும் பற்றித் தோள்களுக்கு மலையும், மலர்ச்சியுங் குளிர்ச்சியுங் கண்டோரை மகிழ்வித்தலும் பற்றிக் கண்களுக்குத் தாமரைமலரும் உவமையாக்கப்பட்டன. உடம்பழியினும் உயிரழியாது வேறுடம்பு பெறுமென்பது தோன்ற உயிரென்றார். அது பதிபசுபாச மூன்றும் நித்தியமென்கிற சைவாகமத்தாலுணர்க. உயிரினைத்தையு மென்றதனால் பறவைவிலங்கு முதலியவுங்கொள்க. இங்கே புரத்தல் பசை பிணி முதலியவற்றால் துன்பம் வராமற் காத்தல். (௩௯)

பொருசிலைவேனில்வேளனையபொற்பினன்
கருவரையாமெனவகன்றமார்பினன்
கரைபொருமுடைத்திரைக்கடலந்தானையான்
திருகுவஞ்சனக்களிறனையசீற்றத்தான்.

(இ-ள்.) பொரு - போர்செய்கின்ற, சிலை - (கருப்பு) வில்லை யுடைய, வேனில் - வசந்தகாலத்திற்குரிய, வேளனைய - மன்மதனைப்போலும், பொற்பினன் - அழகினையுடையவன்; கரு - கரிய, வரையாமென - மலையைப்போலும், அகன்ற - பரந்த, மார்பினன் - மார்பினையுடையவன்; கரை - கரையோடும், பொரு - போர்செய்கின்ற, முடை - புலாலாற்றம்பொருந்திய, திரை - அலைகளையுடைய, கடல் - கடல்போலும், தானையான் - சேனையையுடையவன்; திருகு - மாறுபட்ட, வஞ்சனம் - கபடத்தையுடைய, களிறனைய - யானை போலும், சீற்றத்தான் - கோபத்தையுடையவன். எ-று.

மன்மதனுக்கு வேனிற்காலத்திலே போர்த்தொழிற் கண்ணோடுக்குங் களிப்புண்டாதல் பற்றி அப்போது அவனுடம்பு பூரித்

து அழகுசிறந்து விளங்குமாதலாற் பொருசிலைவேனில் வேளனை யென்றார். கருவரையாமென வென்றமையாற் பகைவர் படைக்கலங்களாலுறுதலடையாத திட்பமுங் குறிக்கப்படுகின்றது. அளவுகாணப் படாமையும் பூமி முழுதுஞ் சூழ்தலும் பற்றிச் சேனைக்குக் கடலுவமையாக்கப்பட்டது. அக்கடலினைப் போலச் சேனையினை வகுப்புகள் ஒன்றன்பின்னொன்றாக வெழும்பி யிரைத்துச்சென்று பின்வாய்க்காது சென்று பகைவரை மோதுதலாலும் புலாலுற்றப் பகையிறைச்சியு முதிரமுந் தோய்ந்த படைக்கலங்களின் நாற்றமுடைமையாலும் கரைபொருமுடைத்திரை யென்றமையால் கடலுக்குச் சேர்க்கப்பட்டன. யானைபோல மறைத்தற்குரிய காலத்தே மறைத்து வெளிப்படுத்தற்குரிய காலத்தே வெளிப்படுத்தலா லிறந்த ... யானை யுவமையாக்கப்பட்டது. "பொள்ளென வாங்கே புறம்வேரார் காலம் பார்த் துள்வேர்ப்பர் ஒள்ளியவர்" என்பதுணர்க. யானையின்கணைக்குணமுண்டென்பது "யானையறிந் தறிந்தும் பாகனையே கொல்லும்" என்பதனாலறிக. (௪0)

வெங்கலியிருள்கெடவெண்ணிலாவுமிழ்
திங்களங்கவிகையானேமியொன்றினு
லங்கண்மாநிலமுழுதளிக்குமாற்றலான்
மங்குலினெழுமடங்குதவும்வண்கையான்.

(இ-ள்.) வெங்கலி - கொடுமையாகிய, இருள்-இருளானது, கெட - அழிய, திங்கள் - சந்திரன்போல, வெள்-வெள்ளிய, நிலா - நிலவை, உமிழ் - வீசுகின்ற, கவிகையான் - குடையையுடையவன்; நேமியொன்றினால் - ஏகசக்கிரத்தினாலே, அங்கண் - அழகியவிடத்தையுடைய, மா - பெரிய, நிலமுழுது - பூமியனைத்தையும், அளிக்கும் - அரசாளுகின்ற, ஆற்றலான் - வல்லமையை யுடையவன்; மங்குலின் - மேகத்தினும், எழுமடங்கு - எழுபங்கதிகமாக, உதவும் - கொடுக்கின்ற, வண் - வளம்பொருந்திய, கையான் - கையை யுடையவன். எ-று.

நிலாவுமிழ் குடையெனக் குடையின் விளக்கத்தைச் சொல்லுதலாலே அவனரசாட்சி விளங்குதலுங் கூறப்பட்டதாயிற்று. அவ்வரசாட்சியே யாவரும் வறுமைநோய் தீர்ந்து பெருஞ்செல்வத்தராய் வாழ்தற்குக் காரணமாகையால் வெங்கலி யிருள்கெட வெண்ணிலாவுமிழ் திங்களங்கவிகையென்றார். மாநிலமுழுதளிக்கு மாற்றலானென்றதனாற் பல தீவுகளையுங் கண்டங்களையும் வென்று தன்னாணையின் கீழ்ப்படுத்தி வாழுஞ் சக்கிரவர்த்தி யென்றதுமன்றி, இதனாலே பேராற்றலுடைமையும் விளங்குகின்றது.

பல ஒரு தொன்மைச் சொல்லாயினும் இங்கே பலவென்றாம் பொரு ளதாம்: சொல் - கிரோணாதிய ஒரு பருவத்தினிற் தரும், இவ் வகையே எல்லாப்பொருள்களையுமெல்லாப்பருவங்களிலுக்கும் மெய்ப்பொருளாயிற்று. ... (சஅ) முதற்பாலை ...

அருளினாலுறையுள்நல்லறத்தின்வேலிதொல்
தெருளுறுகல்வியாந்தெய்வமாக்கடல்
குணாகடற்புவிபுகழ்குலக்குன்றஞ்சுட
ரெரிதவழலங்கல்வேலரசரேறனான்.

(இ-ள்) அருளினாலுறையுள் - கருணையினால் இடமாயுள்ள, வேலி - வேலி போன்றவன்; நல்லறத்திற்கு - நன்மையாகிய (பசி) தினைக்கு; தொல் - பழமையான; தெருளுறு - (பலவகைப் பொருள்களையும்) அறிந்த, கல்வி - கல்வியினால், தெய்வம் - தெய்வத் தன்மைபொருந்திய, மாக்கடல் - பெரிய கடலாயுள்ளவன்; குணா - நற்குணங்களையுடைய; கடல் - கடல்போல, புவி - பூமியிலுள்ளோரால், புகழ் - புகழப்படுகின்ற, குலம் - நற்குணங்களெல்லாஞ் சேர்ந்த, குன்று - மலையாயுள்ளவன்; சுடர் - ஒளியையுடைய, எரி - நெருப்பைப் போல, தவழ் - தவழ்கின்ற, அலங்கல் - மாலையையுடைய, வேல் - வேலையுடைய, அரசர் - பகையரசராகிய (யானைகளுக்கு), ஏறனான் - ஆண்சிங்கம்போல்பவன் எ-று.

அருளாவது பிறவுயிர்க்கு வந்த வருத்தத்தைக் காண்கின்ற போது மனம்பொறு திரங்கலாம். அதற்கு விடையே அது அவனி லே நிலையாயிருக்குமென்றதாயிற்று. அறமாவது அந்தணர் முத லிய வருணத்தோரும் பிரமசாரிமுதலிய வாசிரமத்தோரும் வேத முதலியவற்றில் தத்தமக்கு விதிக்கப்பட்டவற்றைச் செய்தலும் விலக்கப்பட்டவற்றைச் செய்யாமையுமாம். நல்லறமென்று அடை கொடுத்துக்கூறலால் அது புறச்சமய நூல்களிற் கூறும் இயல்புக ளை யொழித்தது. ... அறத்தின் வேலியெனவே அவன் ... காவலனென்றதாயிற்று. கல்வியெனப் பொதுப்படக் கூறலால் வேதம்-ச, வேதாங்கம்-சு, மீமாம்சை-க, தருக்கம்-க, புராணம்-க, தருமசாஸ்திரம்-க, ஆகிய பதினான்கு வித்தை களுமெனக்கொள்க. அக்கல்விக்குக் கடலெனவே அது யாவரா லும் உரைப்படாத ஆழமுங் கடக்கப்படாத விரிவுமுடைத்தென் றதாம். குணக்கடற் புவிபுகழென்றதனாலே கடலினைய வொலிபோ லப் புவியிலே புகழொலி பரப்போது மெழுதல்சொல்லப்பட்டது. இங்கே குணமெனப் பட்டவை இவ்வரசன் பாட்டிலுஞ் சொல்லா

தொழிந்த உயர்குலப் பிறப்பும் சதுரப்பாடுடைமையும் முதுபுகழ்த் தவேண்டாமையும் ஆற்கருத்துடைமையும் பிறவுங் கொள்ளப் படும். எரிதவழலங்கல் வேலரசரென்றதனால் பகையரசரென்றதா யிற்று. அவரை அவனைஞ் சிறப்பித்தமையால் இவனொடு பகைத் தற்குத் தகுதி யுடையாரதல் தோன்றுகின்றது. புவிபுகழ் குணக் குன்றென்றதனாற் பெருங் கீர்த்தியும் அரசரேறனென்றதனாற் பெரும்பிரதாபமும் விளங்குகின்றன. வளமலியென்னும் பாட்டில் மன்னர்மன்னவனென்று மெழுவாய் நின்று அப்பாட்டுமுதலிப் பாட்டுவரையுமுள்ள பயனிலைகளைத் தனித்தனி கொண்டு முடிந் தது. இவற்றாலே தெய்வத்தன்மை பெருங்கொடை பெருஞ்செல் வம் ஒப்பிலழகு நிறைபுலமை உயர்குலப்பிறப்பு விளக்கமுடைமை சதுரப்பாடு அறமழிசித்தல் இவைமுதலிய குணங்கள் சொல்லப் படுதலினாலே இவ்வரசன் உத்தமநாயகனென்பது பெறப்பட்டது.

நகரப்படலமுற்றும்.

ஆஉ செய்யுள்-எக.

அன்னத்தைக்கண்ணுற்றபடலம்.

[நளன் பூஞ்சோலையிற்சென்று அதன்வளத்தைக் கண்டதை யும், அவ்வனத்தி னிடையிலுள்ள ஓர்தடாகத்தில் அரச வன்னத்தைப் பற்றினதையும், அதன் துயரத்தைக் கண்டு அதைவிடுத்ததையும் சொல்லுகின்றது.]

கலிநிலைத்துறை.

இன்னதன்மையனாகியவேந்தெழிற்றனிதோண்
மன்னர்மன்னவன்மாணெழில்வகைநலங்கேட்டுக்
கன்னலஞ்சுவைகனிந்தசொற்றமயந்தியென்னும்
பொன்னங்கொம்பனாண்மயலொடும்வைகலும்புலம்பும்

[இது முதலொன்பது பாட்டுகளால் தமயந்தியினது காம விருப்பத்தைச் சொல்லத்தொடங்கி இதனால் விரகிகளுக் குச்சொல்லப்பட்ட காட்சிமுதலாகிய பத்துஅவஸ்தைக ளுள் காட்சி யென்பது கேள்விக்கும் உபலக்ஷணமாதலா லால் அவள் நளமஹாராஜனுடைய உயர்வாகிய குணங் களைக்கேட்டு அதுமுதலாகிய ஒன்பது அவஸ்தைகளை யடைந்து வருந்துகின்றமை பொதுவகையாற் சொல் லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்) கன்னல் - சர்க்கரைபோல, அஞ்சுவை - மதுரச்சுவை யினாலே, கனிந்த - முதிர்ந்த, சொல் - சொல்லையுடைய, தமயந்தி யென்னும் - தமயந்தியென்கிற, பொன்னங் கொம்பனாள் - சிறிய

ம் பூங்கொம்புபோல்பவள், இன்ன - இப்படிப்பட்ட, நல்லமை றுநிய - குணங்களையுடையவளுகிய, மக்க-(பூமியோர்த்தைத்) தாங்குகின்ற, எழில் - அழகும், திவரி - வலிமையும் பொருந்திய தோள் - தோள்களையுடைய, மன்னர் - அரசர்களுக்கு, மன்ன வன் - அரசனுகிய நளனுடைய, மாண் - குணங்களையும், எழில் - அழகினையும், வகை - வகைகளையும், நலம் - செல்வத்தையும், கேட் டு - (அறிந்தோர்சொல்லக்) கேட்டு, மயலொடும் - மயக்கத்தோ டும், வைகலும் - நாடோறும், புலம்பும் - புலம்புவாள் எ-று.

மயலொடுமென்றமையால் இப்போன வேட்கை முதலாகிய வழுவல்லவைகளைமர் தழுவி நின்றன. அவஸ்தை பத்தாவன காட்சி தல், பெறல்வேண்டல், இடைவிடாது நினைத்தல், உடம்பு வரு டல், தன்னிருக்கப் பிறர்க்குச் சொல்லல், நாணத்தைச்சொல்லை கடத் தல், தன்னுற் காணப்படுகின்றவையெல்லாம் அவ்விரும்பப் பட் டவைபோலுதல், பித்தாதல், மூர்ச்சித்தல், இறத்தல் என்பன. இவற்றுட்காட்சி யொழிந்த வொன்பதும் "வேட்கை யொருதலை யுள்ளுதல் மெலிதல், ஆக்கஞ்செப்பல் நாணுவரை யிறத்தல், நோக்குவ வெல்லாமவையேபோறல், மறத்தல் மயக்கஞ் சாக்கா டென்றிச், சிறப்புடைமரபினவைகளவென மொழிப" என்பதனுலறிக. வடநூ லாருள் ஆக்கஞ் செப்பலையும் நோக்குவ வெல்லாமவையே போற லையும் நீக்கி, சாகரமென்கிற விழி துயிலாமையும் அரதியென்கிற வேற்றுப்புலவெறுப்புங் கூட்டிப் பத்தென்பாராலெனின் அவ்விர ண்டும் உள்ளுதலி லடக்கிக்கொள்ளப்படுமென்க. கன்னலஞ்சுவை கனிந்த சொல்லாவது கேட்டோரை மகிழ்விக்கும் பொருளைய மைந்த மொழியாம். ஆகவே அவளது குறைவற்ற புலமை கூறிய வாறாயிற்று. வடமொழியாளரும் கண்டோர் கன்னி கூரச்செய்தல் பற்றிப் பொன்னங்கொம்பு உபமான மாக்கப்பட் டது. அக்கல்வியழகுகளிற் சிறந்த தமயந்தியால் விரும்பப்படுதற் கு இப்படிப்பட்ட தோள்களே முக்கியகாரணமென்பது தோன்ற ஏழெழிற் திணிதோளென்றார். கல்வி யறிவுடைய மங்கையர் ஆடவரிடத்தே முன்னே குணங்களையும் அதன்பின்னே அழகையும் அதன்பின்னே அவ்விரண்டின் கொண்டு காமவின்பத்தை யடைவித் தற்குத் துணைக்காரணமாகிய செல்வத்தையும் விரும்புவ ராதலால், அம்முறையே மாணெழில் வகைநலன் கேட்டாளென்க. அழகின் வகையாவன கை கால் கண்முதலிய வவயவங்களி னளவையு நிறத்தையும் பற்றிய இயற்கை யழகின் கூறுபாடும் ஆடையணி முதலியவற்றுற் செய்து கொள்ளப்படுஞ் செயற்கை யழகின் கூறுபாடுமாம். (௪)

தாதளைந்தினவண்டுகண்படுகுழற்றைய
லேதமற்றதன்னெழிற்கிணையாமெனவெண்ணி
யாதரத்தின்வேளாணையிற்பயிலுநெஞ்சதனைத்
தூதுவிட்டனடோன்றல்பாற்றுறந்தனடுயிலே.

[இதனுல் இடைவிடாது நினைத்தலும் அதனுலுளதாகும்
விழி துயிலாமையுஞ் சொல்லப்படுகின்றன.]

(இ-ள்.) இனம் - கூட்டமாகிய, வண்டு - வண்டுகளானவை, தாது - மலர்ப்பொடியை, அளைந்து - பூசிக்கொண்டு, கண்படு - தூங்குதற்கிடமாயிருக்கின்ற, குழல் - கூந்தலையுடைய, தையல் - தமயந்தியானவள், ஏதமற்ற - குற்றமற்ற, தன் - தனது, எழிற்கு - அழகுக்கு, இணையாமென - (இவனழகு) தகுதியாமென்று, எண்ணி - நினைத்து, ஆதரத்தின் - ஆசையினாலே, வேள் - மன்மதனது, ஆணையில் - ஆக்கினையிலே, பயிலும் - தங்குகின்ற, நெஞ்சதனை - (தன்) மனத்தை, தூது - தூதாக, தோன்றல்பால் - அரசனிடத்திலே, விட்டனள் - அனுப்பினவளாகி, துயிலே - நித்திரையை, துறந்தனள் - இழந்தாள். எ-று.

அழகினாலே தனக்குயர்ந்தவனேயன்றி யொப்பவனொருத்தி யிருக்கினும் அதுவே தன்னழகுக்குக் குறைவாமென்று கொள்வ ளாதலால் அக்குறைவுமில்லையென்பது தோன்ற ஏதமற்ற தன்னெ ழிற்கெனச் சொல்லப்பட்டது. இங்கே, இணையென்பது மாற்றுய ர்ந்தபொன்னுக்கும் மாசில்லாத மணிக்கும் போலத் தன்னழகுக்கு மவனழகுக்கு முள்ள தகுதியாம். வேளாணையிற் பயிலுதல் தன் னுரிமைகெட்டு மன்மதன் வல்வழியிலே நடத்துகின்றனனே அவ் வழியிலே நடத்தல். நெஞ்சைத் தூதுவிடுதல் நளனிடத்தே மிக்கு றச்செலுத்துதலாம்; அதாவது இடைவிடாது நினைத்தலென்க. இன வண்டு தாதளைந்து கண்படுகுழற்றையல் துயிலைத் துறந்தனளென வே தன்னையடுத்த அஃறிணையுயிர்களுக்கும் நித்திரைசெய்தற் கிட மாயுள்ளவள்தான் அதனையிழந்தனளே யென்று இரக்கத்தைத் தோற்றுகின்றது. (௫)

மின்னிலங்குவேனளன்பெயர்கேட்டிடும்விழைவாற்
பொன்னின்வார்கழல்விதர்ப்பர்கோன்பேரவைபோக்கு
மன்னரியாரினும்வந்தியர்விடதனைத்தெடுப்ப
அன்னவன்புகழ்கேட்டலும்புளகமுற்றயரும்.

[இது முதன் மூன்று பாட்டால் கேள்வி
விருப்பஞ் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ - ள்.) மின் - மின்னல்போல, இலங்கு - விளங்குகின்ற, வேல் - வேலையுடைய, நளன் - நளமஹாராஜனது, பெயர் - நாமத்

தை, கேட்டிடும் - கேட்கவேண்டுமென்கிற, விழைவால் - ஆசையினாலே, பொன்னின் - பொன்னாலாகிய, வார் - கட்டி பொருந்திய, கழல் - வீரக்கழலையுடைய, விதர்ப்பர்கோன்-விதர்ப்பதேசத்தாருடைய அரசனது, பேரவை-பெரிய சபையின்கண், போந்து-(அவனைத்தொழுதற்குச் செல்கின்றவள்போலச்) சென்று, மன்னரியாரினும் - அரசர் யாவரினும், வந்தியர் - புகழ்வோரானவர், நிடதன் - நிடததேசத்தரசனை, ஏத்தெடுப்ப - அதிகமாகப்புகழ, அன்னவன் - அப்படிப்புகழ்பெற்றவரசனது, புகழ் - கீர்த்தியை, கேட்டலும் - கேட்டவளவிலே, புளகம் - மெய்ம்மயிர் சிலிர்த்தலை, உற்று - அடைந்து, அயரும் - (தமயந்தி) வாடியவள் எ-று.

நளன்பெயர் கேட்பவென்றது கேட்டிடும் விழைவாலென்றது கூறல்போந்தது என்றதற்கேற்பத் தந்தையைத்தொழச் செல்கின்றவள் போலச் சென்றென்று பொருள்கூறப்பட்டது. நற்குலமகளிர்க்கு விவாகமாவும் தந்தையைத்தொழுதலும் விவாகத்தின் பின் கணவனைத்தொழுதலும் நித்தியவிதியாமென்க. நளன்பெயர் கேட்டிடும் விழைவினாலே வந்தியரவனைப் புகழுஞ்சமயநோக்கிச் சென்றனள். ஒருபெரியவரசன்முன்னே பலதேசத்தரசர் குணங்களையும் உள்ளவாறு புகழ்ந்துரைத்தல்வந்தியர்கடனாதலால் அவர் நளனுடைய திறத்தை யுயர்த்திப்புகழ்ந்தாரென்க. புளகத்தால் அவன்மேல் இருந்த காதலிருந்தமை வெளிப்படுகின்றது. புளகித்தல் உவகைச் சுவையைப் பற்றியதாம். இப்படிப்பட்டவனை எனக்குக் கணவனாகப்பெறுவேனோவென்னுமுள்ள நிகழ்ச்சியே அயர்தற்குக் காரணமாதல் தோன்றுகின்றது. (௫)

அனங்கனையொழியமண்ணிலாடவற்றெரிந்தொன்
றுக், கனங்குழையவரான்மன்னர்க்கோரொருகுற்றங்
காட்டி, யினைந்துசெய்வண்டியிருந்தண்டார்நளனலதில்லை
யென்று, மனங்களித்துவப்பக்கேட்டுமம்மர்நோயுழக்
குமாதோ.

(இ-ள்.) அனங்கனை - மன்மதனை, ஒழிய - ஒழித்து, மண்ணில் - பூமியின்கண், ஆடவன் - ஒருவனையும், தெரிந்தொன்று - ஆராய்ந்தெடுக்கவொன்றுசொல்லி, கனம் - கனம்பொருந்திய, குழையவர் - காதணியையுடைய மகளிரால், மன்னர்க்கு - மற்றையரசர்களுக்கு, ஒரொருகுற்றம் - ஒவ்வொருகுற்றத்தை, காட்டி - சொல்லிக்கொண்டு, இணைந்துசெய் - கூட்டஞ்செய்கின்ற, வண்டு - வண்டுகளானவை, இமிரும் - ஒலிக்கப்பெறுகின்ற, தண் - குளிர்ச்சிபொருந்திய, தார் - மாலையையுடைய, நளனலால் - நளராஜனல்லாமல்,

இல்லையென்று - (ஒருவனு) மில்லையென்று, மனம் - நெஞ்சத்தில், களித்து - மகிழ்ந்து, உவப்ப - (அவர்) சொல்ல, கேட்டு - (தான்) கேட்டு, மம்மர் - மயக்கமாகிய, நோய் - நோயிலே, உழக்கும் - (தமயந்தி) வருந்துவாள். எ-று.

மன்மதனுக்கு அழகுநிறைந்திருந்தும் காணத்தக்க அங்கமில்லாத குறையுளதென்பதுதோன்ற அனங்கனென்றும், அக்காரணத்தினாலே அவனழகு பயன்படுவதன்றென்பது கருதி ஒழியவென்றும், விண்ணவரிற்சிறந்த மன்மதனையொழிக்கவே அண்டாபூமியிலி யார்த்திறலே மற்றைவிண்ணவரும் ஒழிக்கப்பட்டமையினாலே மண்ணிலாடவனென்றும், சொல்லினள். எல்லாவவயவங்களினழகு மொருவனுக்கேயமைதலரிதாதலால் ஒவ்வோரரசனுக்கு மொவ்வொரு குற்றங்கூறி நளனிடத்தெல்லா வவயவங்களினழகும் இருத்தல்பற்றி நளனைக்கூறி அதனையபின்னும் வலியுறுத்தற்கு உளனென்றும் அலதில்லையென்றார். அவன்குணங்களைச் சொல்லும்போது சொல்கின்றோர்க்கே மனமகிழ்ச்சியுண்டாதலால் மனங்களித்துவப்பவென்றார். என்றுகாட்டிச் சேர்ந்துழக்கும் எனமுடிக்க. அனங்கனென்னும் விசேடியம் அதன்பொருளாகிய மன்மதனை விலக்குதற்குத் தகுங் கருத்தையுட்கொண்டிருத்தலாலே கருத்துடையடைகொளியணி. (௬)

பாளைவாய்க்கமுகிற்றாவிப்படுபழஞ்சிதறிவாளை, தா
ளதாமரையிற்றுஞ்சுந்தண்பணைநிடதநாட்டி, னீள்வளங்
கேட்பாள்போலத் தூதர்பா னிருபன்சீர்கேட், டாளி
மொய்ம்பினையெண்ணியணிமுலைநோக்கிச்சோரும்.

(இ-ள்.) பாளை - பாளைகளானவை, வாய் - பொருந்திய, கமுகில் - பாக்குமரத்தின்மேலே, தாவி - பாய்ந்து, படு - குலைகளிலுள்ள, பழம் - கனிகளை, சிதறி - உதிர்த்து, வாளை - வாளைமீன்களானவை, தாள - தாளத்தையுடைய, தாமரையில் - தாமரைமலர்களிலே, துஞ்சும் - தூங்கப்பெறுகின்ற, தண் - தண்ணிய, பணை - கழனிகளையுடைய, நிடதநாட்டின் - நிடததேசத்தினது, நீள்வளம் - பெரிய வளத்தை, கேட்பாள்போல - கேட்பவள்போல, தூதர்பால் - (அங்கு வந்திருந்த) தூதரிடத்து, நிருபன் - அரசனது, சீர் - கீர்த்தியை, கேட்டு - கேட்டறிந்து, ஆளி - சிங்கம்போல்பவனுடைய, மொய்ம்பு - தோள்களாகிய, இணை - இணைதனை, எண்ணி - நினைந்து, அணி - ஆபரணங்களையுடைய, முலை - (தன்) முலைகளை, நோக்கி - பார்த்து, சோரும் - (தமயந்தியானவள்) வாடுவாள். எ-று.

அக்காட்டின் வளத்தைக் கேட்பார்போல நளன்சிரைக் கேட்டலாவது நளனை முக்கியப்பொருளாகக் காட்டாமல் அக்காட்டையே முக்கியப்பொருளாகக் காட்டி அதைத் தொடர்ந்து வருகிற அவனது சீரைக்கேட்டலாம். அதைக்கேட்கும்பொழுது மற்றைநாட்டுவளங்களினும் மிகப் பெரிதாதலின் அவற்றையொழிந்து இதனைக் கேட்கின்றானென்று கொள்ளுதலால் அவ்விடத்தில் ஞயமுற்றிலரொப்பது தோன்ற நின்றதுமென்றார். இவன் முதலிகளோடு சேர்தற்கு அவன்தேர்கள் தகுதியான விசாரதலால் இவனெனப்பட்டது. பொருத்தம் பார்த்தற்குத்தோன்றாள் காணப்படாமையால் தன்முதலிகள் காணப்படுதலாலும் அவற்றை மனத்தாலென்னி இவற்றைக் கண்களாலே பார்த்தானென்க. அவ்விரண்டற்கும் பொருத்தமுண்டென் றறிதலாலே அவ்விரண்டுஞ்சேர்தலால் வரும் இன்பத்தைப் பெற்றிலேனென்று வாடினானென்க. நாட்டுவளங்கேட்கையாகிய கபடத்தினாலே நளன் சீர்கேட்கையாகிய தன்விருப்பத்தைச் சாதித்தலாலே பிறிதின்விற்சியணி. (௭)

ஓவியத் துறைகைபோயவொருவனையுருவின்மிக்க
காவலனொருவன்மற்றோர்கன்னிநீடிட்டுகென்னத்
தாவருமெழிலிற்கோட்டத்தாழ்மங்கலமாக
மேவரவினிதுநோக்கிமெய்ம்மயிர்பொடிக்குமன்றே.

[சித்திரக்காட்சி, கனவிற்காட்சி முதலியவை விரகசூர்க்கு விநோதோபாயங்களானவையாதலே இதனாலே சித்திரக் காட்சி விருப்பம் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்) ஓவியம் - சித்திரவித்தையினது, துறை - வழியிலே, கைபோய - வல்லவனாகிய, ஒருவனை - ஒருவனைப் (பார்த்து), உருவின் - அழகினாலே, மிக்க - (யாவரினும்) மேம்பட்ட, காவலன் ஒருவன் - ஒருராஜகுமாரனையும், மற்றோர் - வேறொரு, கன்னிகன்னிகையையும், நீடிட்டுகென்ன - நீயெழுதுகவென்று சொல்ல, தாவரும் - வருத்தஞ்சேர்தலில்லாத, எழிலில் - சித்திரசாலையிலே, கோட்டம் - (அவ்விருவர்வடிவங்களையும் அவன்) எழுத, தாழம் - (விரும்பிய) தன்மம், அங்களவமாக - (விரும்பப்பட்ட) அங்களாாவமாக, மேவர - பொருந்த, இனிது - இனிதாக, நோக்கி - பார்த்து, மெய் - உடம்பிலுள்ள, மயிர் - மயிர்களனைவும், பொடிக்கும் - சிலிர்க்கப்பெறுவான் (தமயந்தியானவள்). எ - று.

ஒருவனையென்பது பார்த்தென்னுஞ் சொல்வருவித்து முடிக்கப்பட்டது; இது சொல்லெச்சம். "சொல்லெச்ச முன்னும்பின்னுஞ் சொல்லளவல்லதெஞ்சுதலின்றே." எழில் - வண்ணம், அழகு

மாம். கைபோதல் - திறமைபோதல். தன்சொற்குறிப்பறிந்து தன் விருப்பத்தின்படி யெழுதவேண்டலால் ஓவியத்துறை கைபோயவொருவன் தெரிந்துகொள்ளப்பட்டான். மன்மதன்முதலியோரையொழித்தாற்றிசையினும்புகழ்பெற்ற நளனென்று உய்த்துணர்ந்துகொள்ளுதற்கு உருவின்மிக்கவனென்றும் உருவின்மிக்க காவலனொருவனென்றும், அவனையின்னவனென்று சம்பந்தமில்லாதவனும் கன்னிகையுமாகிய தன்னைக்குறிப்பித்தற்கு ஒருத்தி யென்னாமற் றோர் கன்னியென்றுங்கூறினான். நளனையுந் தன்னையும் வெளிப்படையாகச் சொல்லாமைக்குக் காரணம் நாணமேயாம். அவ்வெழுதுதலிலே அவனுக்கு மனதுக்க முண்டாதற்பொருட்டு வேண்டிக் கோடல் பொருள்பட நீடிட்டென்றது நீட்டுகவென்றார். அவ்வெழுதப்பட்டவை விபரீதப்படாமல் தன்விருப்பத்தின்படியே அமைதலால் தாழ்மங்களமாக நோக்கினாளென்க. தன்னுருவங்காணப்பட்டு நிற்றலாலும் நளனுருவஞ் செவிப்புலவுணர்ச்சியைக்கொண்டு பார்த்தறியவேண்டுதலாலும் முன் சொல்லப்பட்ட முறைப்படி அங்களவுந் தாழமாகவன்றித் தாழமுங் களவுமாகக்கண்டாளென்றார். அன்றியும் இப்பாட்டிற்கு அழகினாலே மிக்க வொருவனையும் மற்றொருத்தியையும் எழுதென்று பின்னே அவ்வுருவங்களை அழகானமிக்கவர் தாமிருவருமேயாதலால் அவற்றைத் தாமாகக் கண்டாளென்னும் அமையும். உண்மையாகவே தாமல்லாதிருந்தாலும் வினோதமாக அவற்றைத் தாமாகப்பாவித்துப் பார்த்து மகிழ்ந்தாளென்க; மயிர்பொடித்தல் உவகைக் கடையாற்றிய விறலாம். (௮)

வள்ளற்றாரகலந்தன்னில் வனமுலைநிலைக்கவெண்ணு
முள்ளத்தாள்கனவிற்காணு மொழிந்தநாளொடுகோ
ணு, முள்ளத்தாள்கனவிற்காணு நன்பொருள் காணுங்
கலகு, னள்ளிறகாஞ்சயினிற்காணு நன்பொருள் காணும் செயலே
சொல்லோ, மௌனத்தான் விதியாறகாட்டுஞ் செயலே
னிவிலக்கலாமோ.

[இது முதலிரண்டு பாட்டுகளால் கனவிற்காட்சி சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்) வள்ளல் - நளமகாராஜனது, தார் - மாலையையுடைய, அகலந்தன்னில் - மார்பின்கண்ணே, வனம் - சித்திரத்தையுடைய, முலை - முலைகளானவை, நிலைக்க - அழுந்தாநிற்க, எண்ணும் - (அவ னை) இடைவிடாது நினைக்கின்ற, உள்ளத்தாள் - மனத்தையுடையவள், கனவில் - சொப்பனத்திலே, காணு - காணுந் தமயந்தியானவள், உளோர் - உண்டோர் (இல்லிருக்க, ஒழிந்தாள் - அழிந்தநாளும், நன் - தக்கிய, பொருள் - இல); காணு - (முன்) காணப்படாமல்,

ஒருபொருளை, கற்றால் - இரவினாலே, ஈர்வலில்-ஈரவிலே, கூர் - செய்யப்பட்ட, வயிலில் - சித்திரமாயிருக்கும், காணுங்கொல் - (ஒருவன்) காண்பானோ (வெனின்), விதியால் - ஊழினால், காட்டும் - (அதனைக்) காட்டுகின்ற, செயல்வினை - (அந்தச்சித்திரமாயின்) செய்கையை, மௌனத்தான் - விளையாமலேயும், விலக்கலாமோ - (அசம்பவமென்று) விலக்கலாமோ (ஆகாது.) எ-று.

இனிக்கவென்றும் வினையெச்சம் காணுதென்னு மெதிர்மறையின் முதனிலைத் தொழிற்கொண்டது. முன்னே ஐயிலைத் தாந்தனென்பதனாலே இங்கேயவதான்களினாற் றுயிலாறபின் வருவதாகிய கனவுகண்டாளென்றது மாதலின் றுயிலுமிடைவிடாது சிந்தித்திருப்பவருக்கு நெடுங்கால வாசனையாற் றிரிதா கனவுறக்கும் வருவதன்றிப் பழையபடி சித்திரசெய்திலவெனக. கனவைத் தனக்கு நாயகனாக இடைவிடாது சிந்திக்கின்றவளாகிய தமயந்தியானவள் நினைந்தோறுங் கனவிலே தன்னைப்புணர்கின்றவனாக அவனைக்காண்கின்றாள், ஒருபோதுங் காணப்படாத ஒரு பொருளை இரவிலே சித்திரமாயிருக்கக் காணுதல் அசம்பவமன்றோ வென்கிற சங்கைக்கு அந்த சித்திரையானது தன்னுடையன்றி வழிவழியிருலே அப்படிப்பட்ட பொருளையுங் காட்டுதலால் அதனை அசம்பவமென்னலாகாதென்று சொல்லியதாம். இங்கே காணுதலுக்குக் கட்பொறி மாத்திரத்தாலன்றி மற்றைப் பொறிகளாலும் பவித்தலுங் கொள்க. விதியாற் காட்டுஞ் செயல்வினை விலக்கலாமோ வென்றும் பொதுப்பொருளாலே நளனைக் கண்டிலாத தமயந்தியானவளிலே அவனைக் காணுதலாகிய சிறப்புப் பொருளைச் சாதித்தலால் வேற்றுப்பொருள்வைப்பணி. (ஏ)

உட்புலனென்னுந் தாயகதவடைத்திதயமெய், வுட்புலனொடுக்கநோக்கிய துயிலென்னுந்தோழி, புட்குலஞ்சூழ் தீம்மைவேலினைறவெழிற்பொலிவுகாட்டு, முட்பொதிபசுந்தாட்செய்யமுளரிபோன்முகத்தினுட்கே.

(இ-ள்) ஆய - (நீக்கமின்றீந்த) ஆகிய, உட்புலனென்னும் - கண்ணிமைகளென்கிற, கதவு - கதவுகளை, அடைத்து - சாத்திக்கொண்டு, இதயம் - நெஞ்சமாகிய (தன்வீட்டினுள்), மெய் - தங்கிய, உட்புலன் - மனமானது, ஒடுங்க - அடங்க, நோக்கி - (அச்சமயம்) பார்த்து, உறு - அடைந்த, துயிலென்னும் - நித்திரையென்கிற, தோழி - பாங்கியானவள், புட்குலம் - பறவையினமானது, சூழும் - சுற்றப்பெறுகின்ற, வை - கூர்மை பொருந்திய, வேல் - வேலையுடைய, இறை - அரசனாகிய, எழில் - அழ

கினது, பொலிவு - பெருக்கத்தை, முள்-முள்ளுகளாலே, பொதிந்த, பசு - பசிய, தாள் - தண்டையுடைய, செய்ய முளரிபோல் - செந்தாமரை மலர்போலும், முகத்தினுட்கு - முகத்தையுடைய தமயந்திக்கு, காட்டும் - காண்பிப்பாள். எ-று.

துயிதல் வினைக்கு அவாய் நிலையாலே நீக்குவிய வென்கிற செயப்படுபொருள் வருவிக்கப்பட்டது. பிறர் தனக்கெதிராகா திருக்கக் கதவடைத்து வீட்டினுள்ளே தனித்திருந்தென்னுவோன் போல மனமானது உருவங்கள் தனக்கெதிராகாதிருக்கக் கட்பொறிவாயிலினிமைக் கதவடைத்து நெஞ்சமாகிய தனதிடத்தே தங்கி நெடும்பொழு தெண்ணியதாற் சோர்ந்ததென்க. உட்புலனொடுங்கவென்றதனால் மற்றை மெய் வாய் மூக்குச் செவி யென்னும் பொறிகளிற் செல்லாமையும் பெறப்படுகின்றது. ஒருத்திக்கு அரிதானவொரு பொருளைப் பிறரறியாமற் கொணர்ந்து காட்டுந் தோழி போல நித்திரையானது தமயந்திக்கு அவள் கண்களும் அந்தக்காணமும் அறியாமல் மறைத்து நளனைக்காட்டிய தென்பதாம். கனவிற் காட்சியறிவும் மனத்தாலன்றி யுண்டாவதில்லையே அக்கனவிற் காட்சி யறிவும் மனத்தாலன்றி யுண்டாவதில்லையே இப்படியிருக்க அதற்கு எவ்வாறு மறைத்துக் காட்டியதெனின் இங்கே பொறிகளோடு கூடிய மனத்துக்கே மறைத்ததென்றுகொள்க. எழுகைக்காகவே யன்றிப் பறிக்கப்படும் மலர்ச்சியும் அழகுங் கெட்டுப் போகாத மலரென்பது தோன்றற்கு முட்பொதிபசுந்தாளென்னும் அடை சொல்லப்பட்டது போலும். உருவகவணி. (அ)

தாமரைமுகங்கள்வாட்டுந்தண்பனிக்காலந்தன்னிற்
காமர்வெம்பகனீட்டித்தவண்ணமுங்கணவர்நீங்கோ
ரேமுறுவேனிற்காலமிரவுநீட்டித்தவாறுந்
தாம்மென்கூந்தற்செவ்வாய்த்துடியிடைதுயரவன்றே.

[இதனால் நினைத்தலாலுண்டாகிய துயிலாமை
சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்) தாமரை - தாமரைமலர்களுடைய, முகங்கள்-முகங்களை, வாட்டும் - வாடச்செய்கின்ற, தண் - தண்ணிய, பனிக்காலம் - பனிக்காலமானது, தன்னில் - தன்னிலே, காமர் - அழகிய, வெம்பகல் - வெவ்விய பகலை, நீட்டித்த வண்ணமும் - நீள்வித்தபடியும், கணவர் - (தம்முடைய) நாயகரினின்றும், நீங்கோர்-நீங்கினமாதர், ஏம் - மயலை, உறு - அடைதற்குக்காரணமாகிய, வேனிற்காலம்-வெயிற்காலமானது, (தன்னில்) - தன்னிலே, இரவு - இரவை, நீட்டித்தவாறும் - நீள்வித்தபடியும், தாமம் - புஷ்பமாலை, மென் - மெல்லிய, கூந்தல் - கூந்தலையும், செம் - செய்யவாயும்,

வாய் - வாயையும், அடி - உடுக்கைபோலும், இடை - இடையையும் உடைய தமயந்தியானவள், யாவர் - எவரைப் படைத்தேயாரும், அன்றே - (இது) ஆச்சரியம். எ-று.

தையீறுடை தொடங்கி ஆனியீறு முடிவு வரைக்கும் பகற்காலம் உ௮ - நாழிகையி லிருந்து ௩௨ - நாழிகை அளவாக வளர்ந்தும், இதற்கேற்க இராக்காலம் ௩௨ - நாழிகையிலிருந்து உ௮ - நாழிகை யளவாகத் தேய்ந்தும் வரும். இப்படியே ஆடியீறு தொடங்கி மார்கழியீறு முடிவு வரைக்கும் இராக்காலம் உ௮ - நாழிகையிலிருந்து ௩௨ - நாழிகை யளவாக வளர்ந்தும் இதற்கேற்கப் பகற்காலம் ௩௨ - நாழிகையி லிருந்து உ௮ - நாழிகை யளவாகத் தேய்ந்தும் வரும்; இது சூரிய சித்தாந்த முதலிய கணித நூல்களாலும் அநுபவத்தாலும் அறியப்படும். உ௮ - நாழிகைப் பகலுள்ள மார்கழியுந் தையு மாகிய முன்பனிப் பருவத்தையே அப்பனிக்கால மென்றுரைத்தும், உ௮ - நாழிகை யிரவுள்ள ஆனியும் ஆடியும் ஆகிய முதுவேனிற் பருவத்தையே வேனிற்கால மென்றுங் கொள்க. தாமரை முகங்கள் வாட்டமென்றதனாலும் கனவர்த் தீர்ந்தோரே முறையென்றதனாலும் அவ்விருவகைக் கவலைகளுக்கும் கொடுமையே சொல்லப்பட்டதாயிற்று. பனிக்காலத்திலே குறைந்த பகலும் வேனிற்காலத்திலே குறைந்த இரவும் மிகுந்ததாகக் கொள்ளல் சாஸ்திரத்துக்கும் அநுபவத்திற்கும் விரோதமன்றோவெனின் விரகிகளுக்கு ஒரு கணப்பொழுது நெடுங்காலமா மென்பதனால் விரோத மில்லை யென்க. (௧)

மணியெழுவனையதோளார்மனவலியகற்றுந்தக்கிப்
பணவரவல்குற்செவ்வாய்ப்பைந்தொடிகுணனாராக
வணிவிளர்கீர்த்திமுத்தங்கோத்தனனரசர்சென்னி
தவறறவிளங்குபைம்பொற்றுமனைத்தாளினனே.

[இதுமுதற் பதினொரு பாட்டுகளால் நளராஜனுடைய காம விருப்பத்தைச் சொல்லத்தொடங்கி அன்னதமயந்தியி னுயர்வாகிய குணத்தைக்கேட்டமையை இதனாற் சொல்லுகிறார்.]

(இ-ள்) அரசர் - அரசருடைய, சென்னி - தலைகளிலே, தவறற - ஒழிவில்லாமல், விளங்கு - விளங்குகின்ற, பைம்பொற்றுமனை - பசிய பொற்றுமனை மலர்களாகிய, தாளினன் - அடிகளையுடைய நளமஹாராஜாவானவன், அரவு - பாம்பினது, அர்த்தி - கரும்புள்ளிகளையுடைய, பணம் - படம்போலும், அல்குல் - அல்கு

லையும், செவ்வாய் - செவ்வாயையும், பைந்தொடி - பச்சைவளையல்களையும் உடைய தமயந்தியினது, மணியெழுவனைய - மணித்தூண்போலும், தோளார் - தோள்களையுடைய காளையரது, மனவலி - தைரியத்தை, அகற்றும் - நீக்குகின்ற, குணன் - குணமானது, நாராக - இழையாக, அணி - (தன்) அழகினாலே, விளர் - விளங்காநின்ற, கீர்த்தி - கீர்த்திகளாகிய, முத்தம் - முத்துக்களை, கோத்தனன் - (அவ்விழையிலே) கோத்தான். எ-று.

அரசர் தமது முடிகளின்மேலே பொற்றுமனைமலர்போல மகிழ்ந்து கொள்ளுதலால் அவர்முடிக்கு இவனடி பொற்றுமனை மலரெனப்பட்டது. படத்திற் கரும்புள்ளிகள்போல அல்குலுக்குத் தேமலென்க. பைந்தொடிகுணன் - மனவலி யகற்றுங் குணன் - எனக்கூட்டுக. மணியெழுவனையதோளார் அரசிளங்காளையர். மனவலியகற்றலாவது கூற்றங்கொதித்து மேல்வரினுங் கலங்காதவவரது மனவலியைக் கேட்கப்பட்டவளவிலே கலங்கச்செய்தலாம். குணமெனப் பொதுப்படக் கூறுதலால் அழகு முதலான பலவுங் கொள்ளப்படும். அரசனழகினாலுண்டாகிய கீர்த்திகளாகிய முத்துக்களுக்கு அவள்குணம் நூலாகவெனவே முத்துகளுக்கு நூல் போல அக்கீர்த்திகளுக்கு அவள் குணம் இன்றியமையாத சிறப்புடைத்தென்பது பெறப்பட்டது, கீர்த்தி முத்தங்களைக் குணநூலிற் கோத்தல் அவள் தனக்குக் கிடைக்கப் பெறின் அவள் குணத்தினாலே தன் கீர்த்தி விளங்குந் தன்மையை நினைத்தல். குணத்திலே நூலையும் கீர்த்தியிலே முத்தையும் ஆரோபித்தலால் உருவகவணி. (௧௦)

வனப்பினில்வென்றவேந்தை வயங்கொளுங் கால
மென்றுக், கனைத்துவண்டிவருங்கூந்தல் கருதியவிலக்
கந்தப்பாத், தனிப்படையாகவேறத் தெண்ணினன் றா
ரஞ்சிந்தக், குனிக்குமென்கரும்பான்மேரு வில்லினை
வெல்லுங்கோளான்.

[இதுமுதல்மூன்றுபாட்டுகளால் நளராஜனைவெல்லுதற்கெண்ணிய மன்மதன் செய்கையைக்காட்டி அவன்மேலவளுக்குண்டாகும் விருப்பங் குறிப்பிக்கப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) தாரம் - முத்துக்களானவை, சிந்த - உதிரவிழ, குனிக்கும் - வளைக்கப்பட்ட, மென்கரும்பால் - மெல்லிய கருப்புவில்லினாலே, மேருவில்லினை - மேருவை வில்லாகக்கொண்ட கடவுளையும், வெல்லும் - வென்ற, கோளான் - (பெருமையையுடைய)

மன்மதனானவர், வயம் - வெற்றியை, கொளும் - கொள்ளுதற் கேற்கின்ற, காலமென்று - கால (மிதுவே) யென்று, வண்டு-வண் டுகளானவை, கனைத்து - ஒலித்து, இவரும் - ஏறப்பெறுகின்ற, கூந்தல் - கூந்தலையுடைய தமயந்தியானவள், கருதிய-(தன்னாலே) குறிக்கப்பட்ட, இலக்கம் - குறியினின்றும், தப்பா-தப்பாத, தனி- ஒப்பற்ற, படையாக - ஆயுதமாக, வனப்பினில் - அழகினால், வெ ன்ற - (தன்னை) வென்ற, வேந்தை - நளமஹாராஜனை, வேறு(ம்)- (அப்படையால்) வெல்லுதற்கு, எண்ணினன் - ஆலோசித்தான். எ-று.

முன்னே மேருவில்லியால் வெல்லப்பட்டவனுயினும் பின்னே உமாதேவியை மணம்புணரச் செய்தமையினாலே கரும்பான் மேரு வில்லியை வெல்லுங்கோளானென்றார். "மாறனை விமித்தமாக மழுவலானனங்கனுச்சு, கோதனெஞ்சுடற்றாச்சிறிச் சொல்கனே டுமைக்குமேனி, பாதிசெய்தவனைத்தண்டம் பண்ணிர்தன்வசமாச் செய்த, நாதனேயுலகுக்கெல்லா நாதனென்றோதலாமே" என் பதனுலுமறிக. வல்லவனுக்குப் புல்லுமாயுதமென்றபடியே மன்ம தனுற் றமையெச்சியவாறுயிற்று. வயங்கொளுங் காலமென்றது கீர்த்திமுத்தங்களைக் குணநாலிற் கோத்தகாலத்தைச் சுட்டிநின் றது. வனப்பினில் வெல்லுதலாவது அழகின்மேம்பட்டு நிற்ற லாம். தமயந்தி மன்மதனுக்கு அவனாலே குறிக்கப்பட்ட அரசனு கிய குறியிலே தப்பாது சென்றுதாக்கும் ஒப்பற்றபடைக்கல மா யினளென்க. தன்னையழகில்வென்ற அரசன்மேல் உள்வயிரங்கொ ண்டு அவனை வெல்லுதற்கான காலமும் படைக்கலமுந் தேடிக் கொண்டிருந்து அவைகிடைக்கப்பெறுதலினாலே வேறுதெண்ணி னனென்க. வயங்கொள்ள நினைத்தற்கு ஏதுவாகாத வனப்பினில் வென்றமையை யேதுவாகக்குறித்தலால் ஏதுத்தற்குறிப்பணி. கரு ம்பான் மேருவில்லியை வெல்லுங்கோளானெனக் காரணத்தினது தருமங்குறைவா யிருக்கக் காரியம் பிறத்தலைச் சொல்லுதலால் உ - வது பிறிதாராய்ச்சியணி. இவ்விரண்டுஞ் சேர்தலாலே சேர் வையணி. (௧௧)

அணங்கினுக்கணங்குசெய்யு மணிகிளாத்திசில்லோ தி, குணங்கமழ்குருதிவைவேற் கொற்றவன் செவியுறு முன், மணங்கமழ்தென்றற்றேரோன்வாங்குபைங்கழை விற்பூட்டுங், குணஞ்செவிப் பட்டதன்றேன் வன்மை யார்குனிக்கற்பாலார்.

(இ-ள்.) அணங்கினுக்கு-தெய்வமகளிருக்கு, அணங்கு - வருத் தத்தை, செய்யும் - செய்கின்ற, அணி - அலங்கரித்தலாலே, கிளர்- விளங்காநின்ற, ஆம் - அழகிய, சில்-பொன்வட்டத் தகட்டணியை யுடைய, ஓதி - கூந்தலையுடைய தமயந்தியினது, குணம் - குணமா னது, கமழ் - நாறுகின்ற, குருதி - உதிரத்தையுடைய, வை - கூர் மைபொருந்திய, வேல்-வேலையுடைய, கொற்றவன் - நளமஹாரா ஜனது, செவி - காதிலே, உறுமுன்-அடைவதன்முன்னே, மணம்- மணமானது, கமழ் - மணக்கப்பெற்ற, தென்றல் - தென்றலாகிய, தேரோன் - தேரையுடையமன்மதனுல், வாங்கு - வளைக்கப்பட்ட, பைங்கழைவில் - பசியகருப்புவில்லிலே, பூட்டும் - ஏறிடப்பட்ட, குணம் - குணமானது, செவி - (அம்மன்மதன்) காதிலே, பட்டது - அடைந்தது; அன்னேன் - அப்படிப்பட்டமன்மதனது, வன்மை- வல்லமையை, யார் - யாவர், குனிக்கற்பாலார் - அளவுசெய்ய வல்லவர். எ-று.

அணங்கு - சாதியொருமை. "அணங்குந் தெருந்தெய்வப் பெண் பொதுப்பெயர்" என்பதனுலறிக. அணங்கினுக்கணங்கு செ ய்தல் தன்பேரழகினால் அவர்க்குப் பொறாமைவருத்தஞ் செய்த லாம்; அல்லாமலும் அழகுக்கழகு செய்கின்றவெனினுமாம். தமயந் தியின்குணம் அழகுமுதலிய பண்பாம். கரும்புவிற்குணம் அதனது நாணாம். "குணமென்ப கயிறும் பண்புங்கும்பமவின்றுணுநாற்போர்" என்பதனுலறிக. தமயந்தியின்குணம் நளன் செவியிலடைவதன் முன்னே கரும்புவில்லின்குணம் மன்மதன் செவியிலடைந்த தென்க. நளன்செவியிலடைதலாவது கேட்டறியப்படுதல். மன்மதன் செவியிலடைதலாவது இடதுகையால் வில்லைப்பிடித்து நின்று வல துகையால் அம்பைத்தொடுத்து நாரியையிழுக்கும்போது அந்நாரி காதளவிற் சென்றுபடுதலாம். தமயந்தியின்குணத்தை நளன்கேட் பதற்கு முன்னே மன்மதன் அம்பெய்யத்தொடங்குதல் கூடாமை யாலே செவியுறுமுன்னென்பது செவியுற்றளவி லென்னும் விரை வைக் காட்டியது. தமயந்தியினழகை யரசன்கேட்டறிதலாகிய காரணத்துக்குமுன்னே மன்மதன் வில்வளைத்தலாகிய காரியம்பி றத்தலைச் சொல்லுதலால் மிகையுயர்வுநவிற்சியணியாகும். (௧௨)

கல்வியின் றுறைகைபோயகாவலன்றன்னையின்னே
வெல்குவலென்னநெஞ்சின்விழைவுறுகருப்புவில்லான்
மல்லலம்புவனமூன்றும்வென்றதன்வரம்பில்சீர்த்தி
யல்கவிலையமென்னுமாழியிலுகுத்துநின்றான்.

(இ - ள்) கல்வியின் - கல்வியினது, துறை - வழியில், கைபோய- வல்லவனாகிய, காவலன்றன்னை - அரசனை, இன்னே - இப்போதே, வெல்குவலென்ன - வெல்வேனென்று, நெஞ்சின் - (தன்) மனத்தில்,

விழைவுறு - ஆசைப்பெருக்கத்தைக்கொண்ட, கருப்புவில்லான் - கருப்பு வில்லையுடைய (மன்மதனானவன்), அம் - அழகிய, புவனமூன்றும் - உலகமூன்றையும், வென்ற - (அறவரையில்) வென்று சம்பாதிக்கப்பட்ட, நன் - நன்றாய், மல்லல் - வளம்பொருந்திய, வரம்பில் - அளவில்லாத, சீர்த்தி - கீர்த்தியை, அங்கமில் - உருவமில்லாத, ஐயமென்னும் - சந்தேகமென்கின்ற, ஆழியில் - கடலில், உருத்து - முழுச்செய்து, நின்றான் - (திகைத்து) நின்றான். எ - று.

கல்வியின் துறைபோய காவலனொருவே வேதாகமங்களிற் சொல்லப்பட்ட விதிகளுக்குக் கையயர்ந்திரின் தியதிக்கவ்வளவில் விருப்பிலே மனத்தைத் தன்வசப்படுத்தி நிற்பவனென்பது பெறப்பட்டது. அவனை வெல்லுதல் அவன்மனநிலையைக் கெடுத்துக்காமத்திற் கலங்கச்செய்தல். அக்கல்வியறிவி நயர்ந்தோனையிப்போதே வெல்லுவேனென்னுமாசை கூர்தல் சாகசமாதலாலே மன்மதனுக்கு இவனை வெல்லமாட்டேனோ மாட்டேனோவென்கிறவுள்ளக் கலக்கம் பிறந்து அதனால் இதுவரையிலே மூன்றுலகங்களையும் வென்று சம்பாதிக்கப்பட்ட கீர்த்திகளும் இருக்குமோ நீங்குமோவென்று சந்தேகித்தானென்க. புதிதாகச்சம்பாதிக்க விரும்பிய வெற்றியைக் குறித்து முயன்று அதுவரையிலே சம்பாதித்துவைத்திருக்கப்பட்ட முதலையும் இழந்துபோதல் அறிவிலான்செயலாதலால், "ஆக்கங்கருதி முதலிழக்குஞ்செய்வினை யூக்கா ரறிவுடையார்" என்பதனாலறிக. கல்வியின் துறைபோயவென்றமை அரசன்மன்மதனுக்குஞ் ஜயக்கவல்லனென்னுங் கருத்தையுட்கொள்ளுதலால் கருத்துடையணி அங்கம். மன்மதனுக்குச் சந்தேகமில்லாதிருக்கச் சந்தேகத்தைக் கற்பித்தலால் தொடர்புயர்வு நவிர்ச்சியணி அங்கி. ஆதலால் உறுப்புறுப்பிக்கலவையணி. (௧௩)

தண்ணறுந் துளிக்குங் கூந்தற்றமயந்தி முலையும்
போர்வே லண்ணறன்புயமுங்கூட்டும் விதிவலியழிற்ற
ம்மா, மன்னமைமுழவுத்தோளான் மனவலிக்கவசமாய
மென்மலர்வாளியாலு முரனறப்பிளந்ததன்றே.

[இதனால் மன்மதனுக்கு விதித்துணையாற் பூவம்பைக்கொண்டே ஆண்மைபயன்பட்டமை சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்) தண் - தண்ணிய, நறு - (மலர்த்) தேனை, துளிக்கும் - துளிக்கின்ற, கூந்தல் - கூந்தலையுடைய, தமயந்தி - தமயந்தியினுடைய, முலையும் - முலைகளையும், போர் - போர்க்குரிய, வேல் - வேலையுடைய, அண்ணல் - நளமகாராஜனுடைய, புயமும் - தோள்களையும், கூட்டும் - சேர்க்கும், விதி - தெய்வத்தினது, வலி - பிரபா

னது, அழிகிற்று - பயனுடைத்தாயிற்று; மன் - நிலைத்தல், அமை - அமைந்த, முழவு - மத்தளம்போலும், தோளான் - தோள்களையுடைய அவ்வரசனது, மனவலி - தைரியமாகிய, கவசம் - கவசமானது, மாரன் - மன்மதனது, ஒள் - மெல்லிய, மலர்வாளியாலும் - பூவம்பினாலும், உரன் அற - உரங்கெட, பிளந்தது - கிழிந்தது. எ - று.

மனவலியில் வலியென்பது நல் விருதிகுன்றிய தொழிற்பெயர். அதுவினைத்தலென்பது; "உயிர்துபோமாறே வலிக்குமாமானடார்மனம்" என்பதனாலறிக. தமயந்திமுலையும் நளன்புயமுங்கூட்டலென்றதற்கு அவளை இவனுக்கு மனைவியாகச் செய்தலென்பது பொருள். கொடியபடைக்கலங்களால் ஊறுபடாமற் காக்குங் கவசம்போல அரசனது மனவலி காமத்தினாலே ஊறுபடாமற்காத்தலாலே மனவலிக்கவசமென்றார். அதுபிளத்தல் நிலைகலங்குதல். தெய்வசங்கற்பத்தினாலே எத்தக்காரியந்தான் முடியாதென்றதாயிற்று. மலர்வாளியாலுங் கவசம்பிளந்ததென்னும் விரோதம் விதிவலியாற்பிளந்ததென்றதினாலே அழிதலால் முரண்விலைந்தழிவணி. இது மனவலிக்கவசமென ஒருவகத்தை அங்கமாகக்கொண்டுவந்தது. (௧௪)

தேங்கமழ்துளவினானுநான்முகத்தேவுநாளுந்
தாங்கருங்காமவெம்மைதரிக்கிலாதியன்றோ
வாங்குதண்டிரையிற்றண்ணென்மலர்வயின்வதிந்தாரம்
நீங்கருநிழலிற்றோன்றுமதனையெவ்வாறுநீங்கும். [ன்ன

[இதனாலேமுதற்கடவுளரையும்வென்றமன்மதனுக்குவெல்லுதற்கரியதியாதென்றுசொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்) தேம் - தேனையுடைய, கமழ் - மணக்கப்பெற்ற, துளவினானும் - துளசிமாலையையுடைய விஷ்ணுவும், நான்முகத்தேவும் - நான்குமுகங்களையுடைய பிரமாவும், நாளும் - எந்நாளும், தாங்கரு - (யாவராலுந்) தாங்குதற்கரிய, காமவெம்மை - மன்மதனாலுண்டாகிய வெப்பத்தை, தரிக்கிலாதி - பொறுக்கமாட்டாதவராகி, வாங்கு - வளைந்த, தண்டிரையில் - குளிர்ச்சிபொருந்திய பாற்கடலின்கண்ணும், தண்ணென் - குளிர்ச்சிபொருந்திய, மலர்வயின் - தாமரைப்பூவின்கண்ணும், வதிந்தாரன்றே - வாசஞ்செய்கின்றாரன்றே, மன்னவன் - அரசனானவன், நீங்கரு - நீங்காத, நிழலின் - (தனது) சாயைவடிவமாக, தோன்றும் - தோன்றுகின்ற, மதனை - மன்மதனினின்றும், எவ்வாறு - எவ்வுபாயத்தினாலே, நீங்கும் - நீங்கமாட்டுவான். எ - று.

காமவெம்மை நிலைமொழியீறுவிகாரப்பட்டது குமரகோட்டமென்பதுபோல. காமனாலாகிய வெப்பம்பொருமல் அவதைத்தணித்துக்கொள்ளுதற்குத் திருமால்பாற்கடலிலும், நான்முகன் தாமரைப் பூவிலும், வாசஞ்செய்கின்று ரென்றார். படுக்கையிடமும் அசனமும் அசக்பந்தியென்க. முதற்கடவுளரே மன்மதனைக் கடக்கமாட்டாதிருக்கையில் ஒருமனிதனாகிய அரசன்றனது சாயை வடிவாய்த் தொடர்ந்துநிற்கின்ற அவனையெப்படிக் கடக்கமாட்டுவ னென்றதாயிற்று. நிழலிற்றோன்று மென்றதற்கு மன்னவனது காந்திபோலுங் காந்தியுடையவனாகத் தோன்றுமென்பது நேர்பொருளாகவும் மன்னனது சாயையின் வடிவாய்த்தோன்று மென்பது பயன்படுபொருளாகவும் கொள்க. நிழல் காந்தியுஞ் சாயையுமாமாதலின் காந்தியென்பது "வாம நிழற்சவி வளரொளியாகும்" என்பதனாலறிக. உடம்பினிழலை யொருவருங் கடக்கக்கூடாமையறிக. மன்மதனுமே கடவுளர்படும் பாட்டைச்சொல்லவே நளன்படும் பாடு தோன்றலாலே செய்யுட் பொருட்பேறணி. காந்திபோலுங் காந்தியென்பது தொகையுவமை - இது அங்கம், கடக்கமாட்டாமைக்கு ஏதுவாகாத நிழலிற்றோன்றுதலை யேதுவாகக் குறித்தலால் ஏதுத்தற்குறிப்பணி - இது அங்கி, ஆதலாற்கலவையணி. (௬௫)

மானநீரணைசூழ்ந்தமன்னவனுளத்தினூடு
தூநலப்பருவமென்னுந்தோழியன்பொழுகநல்கு
நாணமும்புழுகுங்கொட்டிநகைமணிமுத்தஞ்சூட்டு
நீனிறமணிக்கட்கொங்கைக்குடத்தினானீந்திப்புக்காள்.

[இதனால் உள்ளுதலும் நாணுவரையிறத்தலுஞ் சொல்லப்படுகின்றன.]

(இ-ள்.) மானம் - நாணமாகிய, நீரணம் - அகழியினாலே, சூழ்ந்த - சூழப்பட்ட, மன்னவன் - அரசனது, உளத்தினூடு - மனத்தினுள்ளே, தூ - குற்றமற்ற, நலப்பருவமென்னும் - மங்கைப்பருவமென்கின்ற, தோழி - பாங்கியினாலே, அன்பொழுக - (அவள்மே லன்புபெருக, நல்கு - கொடுக்கப்பட்ட, நாணமும் - கஸ்தூரியையும், புழுகும் - புழுகையும், கொட்டி - அப்பி, நகை - காந்திபொருந்திய, மணி - அழகிய, முத்தம் - முத்துவடத்தை, சூட்டும் - சூட்டப்பெற்ற, நீனிறமணி - நீலமணிபோலும், கண் - சூசுகத்தையுடைய, கொங்கை - முலைகளாகிய, குடத்தினால் - குடங்களினாலே, நீந்தி - (அவ்வகழியைக்) கடந்து, புக்காள் - சென்றாள். எ-று.

ஒருநகரத்திலே பகைவர் புகாமற்காக்கும் அகழிபோல நாணம் அரசனுள்ளத்தே காமம் புகாமற் காத்தலாலே மானநீரணை

யென்றார். "மானமும் வெள்கலும் விட்கலுஞ் சமழ்ப்புநாண முணர்த்து நடையவாகும்." புதியகாமவின்பத்தை யனுபவித்தற் குரித்தாய் முன்னும் பின்னுமுள்ள பருவங்களினின்றும் சிறந்து நிற்கையால் மங்கைப்பருவத்தைத் தூநலப்பருவமென்றார். அது பன்னிரண்டாண்டுகளின் மேல்வருவது. அதிலே பெண்மைக்குச் சிறந்த முலைகளரும்புதல்பற்றி அதன்மேல் அன்பு பிறத்தலால் அன்பொழுகவென்றார். மார்பிலே குடத்தைக்கொண்டு ஆழியைக் கடந்து அக்கரைசேர்வோர் போலத் தமயந்தி தன்முலைகளாலே அரசனது நாணத்தைக்கடந்து அவனது மனத்திலே புகுந்தாளென்க. இப்படி அவள் செயலாகக்கூறப்பட்டதாயினும் அரசன் அவளுடைய முலையழகைக்கேட்டுத் தன்னாணத்தை யிழந்து அவளை நினைத்திருந்தா னென்பது கருத்தாகக்கொள்க. உயர்வொப்பில்லாத வழகுடையமகளிராயினும் யௌவனமுற்று முலையரும்புதற்குமுன்னே அவளைவிரும்புதல் பொருந்தாக்காமமா மாதலின், விரும்புதற்குமுலைகளினியற்கை யழகோடு செயற்கையழகுங்காரணமாதல் தோன்ற நாணமும் புழுகுங்கொட்டி நகைமணிமுத்தஞ் சூட்டு நீனிறமணிக்கட் கொங்கையென்றார். மானம் - பருவம் - கொங்கை - இம்மூன்றிலும் நீரணம் - தோழி - குடம் - இம்மூன்றின் அபேதங்களை ஆரோபித்தலால் உருவகவணி. (௬௬)

சிறையளிகுடைந்துபாடுந்தேமலர்ப்பகழிமாரி
நறைவிரியலங்கன்மார்பிற்றிளைத்தலினையுந்துன்பம்
கறைமதிவிளங்குங்கங்குற்காலையுமணையுமல்லாற்
பிறரறியாமலுள்ளத்தடக்கினன்பிறங்கற்றோளான்;

[இதனால் மயலாமைத் துன்பஞ்சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) பிறங்கல் - மலைபோலும், தோளான் - தோள்களையுடைய நளமகாராஜனானவன், சிறை - சிறகையுடைய, அளி - வண்டுகளானவை, குடைந்து - அளைந்து, பாடும் - பாட்டுப்பெறுகின்ற, தேம் - பரிமளம் பொருந்திய, மலர்ப்பகழி - பூவம்புகளது, மாரி - மழையானது, நறை - தேனையுடைய, விரி - மலர்ந்த, அலங்கல் - பூமாலையை யுடைய, மார்பில் - மார்பினகண்ணே, திளைத்தலின் - படுதலினாலே, இனையும் - இளைத்தலுண்டாகின்ற, துன்பம் - (தனது) துன்பத்தை, கறைமதி - சந்திரனாலே, விளங்கும் - விளங்குகின்ற, கங்குற்காலையும் - இராக்காலமும், அணை (கறைமதி) - சந்திரன்போல, (விளங்கும்) - விளங்குகின்ற, அணையும் - பாயலும், அல்லால் - அல்லாமல், பிறர் - மற்றொருவரும்,

அறியாமல் - அறியாதிருக்க, உள்ளத்து - (தன்) மனத்தின்கண், அடக்கினன் - மறைத்தான். எ-று.

வெண்மை தன்மைகளாலே மதி சயனத்திற்கு முப்பமான மாக்கப்பட்டது. இரவும் அலரியும் உணர்வில் பொருள்களாயினும் "உறுப்புடையதுபோ லுணர்வுடையதுபோல் மறுத்துரைப்பது போ னெஞ்சொடு புணர்த்துஞ் சொல்லாமரபினவற்றொடு கெழீஇச் செய்யாமரபிற் றொழிற்படுத்தடக்கியும்" என்பவம் பொருளியற் சூத்திரவிதியால்." உணர்த்திறன்மையை அவற்றிலேற்றினார். இதனாலே அரசனிரவிலே அலரைந்த வன்புற்றுத் துன்புயிர் போற் சிறந்த நட்பாளர்க்கும் வெளிப்படுத்திலனென்பதாயிற்று. காலமுமிடமுமாகிய ராக்குவிலே படுக்கையிலே வருந்தினமையால் அவையறிந்தனவாகக் கூறப்பட்டன. (௧௭)

தளர்வொடுமெலிந்தும்மையாந்தனிக்குடைநிழற்று ம்பைம்பொற், கிளரொளிப்பூணுன்வீமன் பாவையைக் கேட்டல்செய்யா, னளியெனவுயிரையுண்மையறத்தினை யறவிட்டாலு, மிளிவெனவெண்ணிமானம் பூண்டவரிர ப்பர்கொல்லோ.

[இதனால் - தமயந்தியைத் தருகவென்று இரவாமைக்குக் காரணஞ்சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்) வையம் - பூமிக்கு, தனி - ஒப்பற்ற, குடை - குடையினாலே, நிழற்றும் - நிழலைச்செய்கின்ற, பைம்பொன் - பசும்பொன்னாலாகிய, கிளர் - விளங்காநின்ற, ஒளி - ஒளியையுடைய, பூணுன் - ஆபரணத்தையுடையவரசன், தளர்வொடு - (உள்ளத்) தளர்ச்சியோடு, மெலிந்தும் - (உடம்பு)வாடியும், வீமன் - வீமராசனுடைய, பாவையை - (புதல்வியாகிய) தமயந்தியை, அளியெனா - தருகவென்று, கேட்டல்செய்யான் - (அவனை) யாசித்திலன், இளிவென - (இரப்ப) இகழ்ச்சியென்று, எண்ணி - நினைத்து, மானம் - மானமாகிய (பூணை), பூண்டவர் - தரித்தவர், உயிரை - பிராணனையும், உண்மை - பின்னுள்ளனவாகிய, அறத்தினை - தருமத்தையும், அற - பற்றற, விட்டாலும் - கைவிட்டாலும், இரப்பர்கொல் - இரப்பாரோ (இரவார்). எ-று.

தனிக்குடைநிழற்கணிருந்து வினைந்து மன்னராட்சியோயுலகுயிர்களெல்லாம் இன்புறுதற்குக் காரணமாதலால் வையத்தனிக்குடை நிழற்றுமென்றார். பின்மெலிந் தென்றமையால் தளர்வு மனத்திற்கேற்றப்பட்டது. அளியிலையுயிரை யெனப்பாடங்கூறு

வாரு முண்டு. அளியும் - அறத்தினுடைத்துமென்க. உயிர் - பஞ்சப்பிராணன்கள். பிராணன்களை யிழந்தபின்று மழியாது நிற்றல் பற்றி உண்மையறமென்றார். பலதுன்பங்களினு மிறத்தற்றுன்பமும் அதனினும் அறத்தையிழத்தற்றுன்பமும் அதனினும்இரப்புத்துன்பமுங் கொடியனவென்று கூறியதாயிற்று. "ஆவிற்குநீரென் றிரப்பினு நாவிற் - கிரவினிளிவந்ததில்" என்பதனுலும் இரத்தல் இழிவென்பதறிக. மானம்பூண்டவரிரவாரென்னும் பொதுப்பொருளால் வீமனைத் தமயந்தியை யிரவாமை சாதிக்கப்படுதலால் வேற்றுப்பொருள் வைப்பணி. (௧௮)

நிறங்கிளர்வயிரத்தோளா னெட்டுயிர்ப் பெறியுந் தோறும், பிறங்குதல்சிறிதுமின்றிவேறொன்றான்மறைக் கும்பெட்பான், மறங்கிளர்வேற்கண்மாதினுருவெளிவய த்தனுகிக், கறங்கெனச்சுழலவன்றன்குறைப்பதுகரக்க மாட்டான்.

[இதனால் காமநோயைமறைக்குமாறும் அது உன்மாதத்தாலே மறைபடாமையுஞ்சொல்லப்படுகின்றன.]

(இ-ள்) நிறம் - காந்தியினாலே, கிளர் - விளங்காநின்ற, வயிரம் - வச்சிராயுதம்போலும், தோளான் - தோள்களையுடைய அரசனானவன், நெட்டுயிர்ப்பு - பெருமூச்சை, எறியுந்தோறும் - விடும்போதெல்லாம், பிறங்குதல் - (அவற்றின் காரணமாகிய காமம்) வெளிப்படுதல், சிறிதும் - சிறிதாயினும், இன்றி - இல்லாமல், வேறொன்றால் - வேறொருகாரணத்தால், மறைக்கும் - (பிறருக்கு அதனை) மறைப்பான், மறம் - வீரத்தன்மையினால், கிளர் - விளங்காநின்ற, வேல் - வேல்போலும், கண் - கண்களையுடைய, மாதின் - தமயந்தியினது, உருவெளி - (பிராந்தியால்) வெளியிலேதோன்றுகின்றவுருவத்தை, வயத்தனாகி - வசப்பட்டவனாகி, கறங்கின் - காற்றாடிபோல, நெஞ்சு - மனமானது, உழல - சுழல, அன்னாட்கு - அப்பெரியயாகத்தோன்றுகிறதமயந்திக்கு, பெட்பால் - ஆசையால், உழைப்பது - சொல்வதமாத்திரம், கரக்கமாட்டான் - மறைக்கமாட்டான். எ-று.

நெட்டுயிர்ப்பென்றது நெட்டுயிர்ப்பெறியுந் தோறுமென்றதனால் அருகிலுள்ளமந்திரி முதலியோர்க்குக்காதலென்றோ வேறுகாரணந்தோன்ற அபினயித்து அவற்றின் காரணமாகியகாம த்தை மறைப்பானென்க. வேறுகாரணங்களாவன பகைவர்மேற் கோபஞ்செய்கைமுதலியனவாம். அப்படி மறைக்கவல்லவனாயிருந்தும் பிராந்தியினாலேதமயந்தியுருவெளியாகக்காணப்படுந்தோறும் அவள்வசப்பட்டுத் தன்னைமறந்திருக்கையினாலே அவளுக்குச்சொல்

லாதமாத்திரம்மறைக்கமாட்டாருயினு ரென்க. அவருக்குச்சொல்லாதாயினும் அவனுறுகின்ற பையும் அதுபற்றித் தனக்குண்டான விருப்பத்தையும் அவ்விருப்பங்காரணமாகத் தான்படும் வருத்தத்தையும் அவ்வருத்தத்தையொழித்தற்கு அவரிரங்குஞ்செய்யவேண்டுமென்பதுஞ் சொல்லுதலாம். காமங்காரணமாக வுண்டாகும் பெருமூச்சு முதலிய வேறுகாரணங்களாலே மறைத்தமையினாலே வஞ்சநவிற்சியணி.

பொறிவழியுள்ளம்போக்காப்புரவலன்காமநோயை
மறைசெயமறையாதாகமம்மரினுளுட்கொள்ளா
வறைகழலவனிவேந்தர்நெருங்குபேரவையினீங்கி [ன்
நறைகமழ்சோலைசெல்வா னுளத்தினினயத்தல்செய்தா

[இதுமுதலியவற்றால்தன்விருப்பத்தைக்கூறுதற்குதவியாகுந்
தெய்வவன்னத்தைக்காணுதற்குக் காரணமாயபொழில்
விளையாட்டிச்செல்லப்படுகின்றது.]

(இ - ள்) பொறி - ஐம்பொறிகளாலும், வழி - வழியிலே, உள்ளம் - மனத்தை, போக்கா - செலுத்தாத, புரவலன் - அரசனானவன், காமநோயை - காமவியாதியை, மறைசெய - (வேறுகாரணங்களால்) மறைக்க, மம்மரின் - உன்மாதத்தினாலே, மறையாதாக - மறைக்கமுடியாமல்வெளிப்பட, நாண் - நாணத்தை, உட்கொள்ளா - உள்ளேகொண்டு, அறை - ஒலிக்கின்ற, கழல் - வீரக்கழலையுடைய, அவனி - பூமியிலுள்ள, வேந்தர் - அரசர்களாயுள்ளவர்கள், நெருங்கு - நெருங்கப்பெற்றிருக்கின்ற, பேரவையின் - பெரியசபையினின்றும், நீங்கி - நீங்கி, நறை - தேனால், கமழ் - மணக்கப்பெற்ற, சோலை - (ஆகிய) சிங்காரவனத்திற்கு, செல்வான் - போகும்படியாக, உளத்தினில் - மனத்தின்கண், நயத்தல்செய்தான் - (அரசன்) விரும்பினான். எ - று.

பொறிவழியுள்ளம் போக்காமையாலது மனத்தை அடக்கிருப்பவராய் பொறிகளிலே செலுத்தாதவனாயிருந்தனாம். முன்பாட்டிலே வேறொன்றும் மறைக்குமென்றதனாலே காமநோயை மறைக்குமாறும் அதைப்பற்றாக்கமாட்டாரென்றதனாலே அதுவெளிப்படுமாறும் வருத்தச்சொல்லப்பட்டமையால் இப்பாட்டிலே மறைசெய மறையாதாக வெனத்தொகுத்தக்கூறினார். அறைகழலவனிவேந்தர் நெருங்குபேரவையாதலின் அதனகத்தே தனது காமநோய்வெளிப்படுதல் தன்னிறைமைக் குறைவுக்குக் கேடாமென்று நாணினனென்க. அந்நாணம் பிறர்க்கு வெளிப்படாது உள்ளே தானே யடக்கப்பட்டதென்பதுதோன்ற நாணி என்னுதாமுட்

கொள்ளாவென்றார். — அந்நாணத்தால் அச்சபையினின்றுந் தனித்திருக்கவேண்டிச் சிங்காரவனத்துக்குச்செல்ல விரும்பினனென்க.

கொட்புறவுலவுந்தோறுங் குரத்தடைதுகளின்குப்
பை, நட்பமாரனுக்கவென்னுநாவலருமனத்தின்கூட்ட
ம், கட்புலன்கதுவல்செல்லாக்கடுப் பினைக்கற்பான்காலை
ப், பெட்புறப் பிடித்தல்போலப் பிறங்குமாக் கொணர்
மினென்றான்.

[இதனால் குதிரைகொணர்கவென்றமை
சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்) கொட்புற - சுழற்சிபொருந்த, உலவுந்தோறும் - சஞ்சரிக்குந்தோறும், குரத்து - குளம்புகளினின்றும், அடை - (கால்களை) யடைகின்ற, துகளின் - புழுதியினது, குப்பை - கூட்டமானது, கட்புலன் - கண்ணறிவிற்கு, கதுவல்செல்லா - பற்றுதல் கூடாத, கடுப்பினை - வேகத்தை, கற்பான் - கற்கும்பொருட்டு, காலை - காற்றை, பெட்புற - ஆசைமிக, பிடித்தல் - பிடித்தலையுடைய, நட்பமார் - நன்மைபொருந்திய, அனுக்கவென்னும் - அநுக்கனென்கிற, நாவலரும் - (எண்ணிச்) சொல்லக்கூடாத, மனத்தின் - மனங்களது, கூட்டம்-கூட்டத்தை, போல - ஒத்துத்தோன்றுகின்ற, பிறங்கு - விளங்குகின்ற, மா - குதிரையை, கொணர்மின் - கொண்டுவாருங்கள், என்றான் - என்றுசொன்னான் (அரசன்.) எ-று.

கொட்புறவுலவல் - கொள்ளிவட்டம் போன்று மண்டலித்துச் செல்லுதல். "இருவகைச்சாரியு மெதிர்ந்துவட்டமாய்,வருவழிச்செல்லுபோன்மறுகெலாமொரு, அரகதமேநிலைநின்ற தோற்றமொத்தொருவறநடத்தினரோர்கணத்திலே" என்பதிற்காண்க. நியாயநூலோர்மதம்பற்றி மனத்தையணுவென்றார், "இன்பமுதலியபண்புறத்தருஉங், கருவியாம்பொறிமனமஃதுயிர்தோ, றின்றியமையாது வேண்டலிற்பலவா, யணுவாய்நிற்கு மென்மனூர்புலவர்" என்பதனு லறிக. போதுதல் - ஆகளின்செயல். பிறங்குதல் - குதிரைச்செயல். ஆசிரியனைத்தொழுது கற்கவேண்டுதல் மாணாக்கர்கடனாதலாலே கற்பான்காலைப்பெட்புறப் பிடித்தலென்றார். அக்குதிரைகளின் கூட்டத்தை அப்படிப்பட்ட மனக்கூட்டமாகக் குறித்தலாலே பொருட்டற்குறிப்பணி. (௨௬)

பன்னகருமமத்தவைப்போர் தோளினிற் பரிக்கும
ன்னர், மன்னனைப்பரிப்பல்யானே வருகதிராவிதன்னை,

யெல்லைநீர்தாங்குமாறென்றேழ்பரியினைநகைத்தென்ன, மி ன்றெளி விரிக்கும்வெண்பற் கூந்தன்மாமேற் கொண் டானே.

[இதனால் அக்குதிரைமேலேறினமைசொல்லப் படுகின்றது.]

(இ-ள்) பன்னகம்-ஆதிசேடனாலே, சுமந்த-(அயிராவதமிதலானவைகளா லே) சுமக்கப்படுகின்ற, வையம்-பூமியை, ஓர்தோளினில்-(தனது) ஒரு தோளினாலே, பரிக்கும்- தாங்குகின்ற, மன்னர்மன்னனை-அரசர்க்கர சனை, யானே-தாங்கவியாத, பரிப்பல்- சுமக்கவல்லேன், வரு-வரு கின்ற, கதிர்-கிரணங்களையுடைய, இரவிதன்னை-சூரியனை, நீர்-(பல வாகிய) நீங்கள், தாங்குமாறு - தாங்குஞ்செய்கை, எல்லை - எந் தன்மைத்து, என்று - என்றுபழித்து, ஏழ்பரியினை - (சூரியனது தேரிலுடைய) ஏழுகுதிரைகளைப் (பார்த்து), நகைத்தென்ன - சிரித்தல் போல, வெண்பல்-வெள்ளைப்பற்களது, மின்-விளங்குகின்ற, ஒளி- ஒளியை, விரிக்கும்-பரப்புகின்ற, கூந்தல்-புறமயிரையுடைய, மா-குதி ரையின்மேல், மேற்கொண்டான்-(அரசன்) ஏறினான். எ-று.

பன்னகஞ்சுமந்த வென்றமையாலிதை ஆதிசேடனாற்சுமக்கப் படுதல்விளங்குதலால் அப்படிப்பட்ட பூமிபாரத்தை ஒருதோளாற் சுமக்குமரசனையாந்தலைய சுமக்கின்றேமென்று தனதுவலி மையைக்காட்டி அப்படிப்பட்டவனல்லாதசூரியனதேரிற்கேழாகக் கூடிச்சுமக்குமாறென்னென்று அச்சூரியன்குதிரைகளின்வலிமைக் குறைவைச் சொல்லுதற்பொருண்மைதோன்ற நகைத்ததாய்ச் சிரித் தல்கொள்க. அரசன் ஓர்தோளிற்பரித்தலை ஒருதோள்வலியைக் கொண்டுபகைவரைவென்றுகாப்பாற்றுதலாம். பரித்தல்-சுமத்தலு க்குங்காத்தலுக்குஞ்சிலேடை. "பரிபரிக்குந்தேசும்பாகாத்தி டல்" இதனாலறிக. சூரியனதுதேர்க்குதிரைகள்பழுதென்னுந்தொகை யினவன்றி ஏழெனப்பெயர்பெற்ற குதிரையொன்றே யென்பாரும் ஏழுகுதிரைகளுண்டு அவற்றுள் ஏழெனப்பெயர்பெற்றதொன்றென் பாருமுளர். நகைக்கவென்பது நகைத்தென்க. குதிரையின்பல்லொளிவி ரித்தலை அப்படிச்சிரித்தலாகக் குறித்தலாலே தற்குறிப்பணியாகும்.

கொய்யுளைப்பரியிற்செல்லுங்குரிசில்வாண்முகத்திற் செவ்விச், செய்யபங்கயமென்றெண்ணித்தெரிவையர்மு கத்துலாய, வையரிபரந்தமைக்கணளியினந்தொடர்ந்து வீழ, மையலங்களிற்றுவேந்தர்மலரடிபரவச்சென்றான்.

[இதனால் வனத்திற்குச்செல்லுதற்சிறப்புச் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்) கொய் - கொய்யப்பட்ட, உளை - கழுத்துமயிரையு டைய, பரியில் - குதிரையில், செல்லும் - போகாநின்ற, குரிசில்- அரசனது, வாள்-காந்திபொருந்திய, முகத்தில்-வதனத்தில், செவ்வி- பருவமுள்ள, செய்யபங்கயமென்று - செந்தாமரைப்பூவென்று, எண்ணி - (அதனை) நினைத்து, தெரிவையர்-மங்கைபருவமுடைய, முக த்து - முகங்களிலே, உலாய - உலாவுகின்ற, ஐயரி - பஞ்சவரிகள் பரந்த-பரவப்பெற்ற, மை - அஞ்சனத்தையுடைய, கண் - கண்க ளாகிய, அளி - வண்டுகளது, இனம் - கூட்டமானது, தொடர்ந்து- சென்று, வீழ - வீழாநிற்கவும், மையலங்களிறு - மதயானைபோ லும், வேந்தர் - அரசர்களானவர்கள், மலர் - தாமரைமலர்போலு ம், அடி - பாதங்களை, பரவ-துதிசெய்யாநிற்கவும், சென்றான்-(அர சன்) போயினான். எ-று.

பிடரியின்மயிர்கள் ஒன்றற்கொன் றளவொத்திருப்பக் கத்தரி க்கப்படுதலாற் கொய்யுளையென்றார். தெரிவையர் உலாக்காணவந்த அந்நகரத்துமகளிரென்க. நாணுட்கொண்டு வேந்தர் நெருங்குபோ வையினீங்கித் தனித்திருக்க வனத்திற்குச்செல்வோனோடு வேந்தர் உடன்செல்லுதற்கு இயையுமோ வெனின் மன்னர்மன்னனாதலின் வழிவிடச்சென்றாரென்க. அல்லதரசனுக்கு உயிர்போலச்சிறந்த நட்பாசரென்றுகொள்க. கண்ணளியினமென்னும் உருவகத்தை அ ங்கமாகக்கொண்டுசெய்யபங்கய மென்றெண்ணியென்னும் மயக்க வணிவந்தது. (௨௩)

சுழிகொள்வாம்பரியிழிந்துதுன்னலர்மௌலிதேய்க் குங்,கழல்களிற்கழல்கள்சேர்த்தகாட்சிமுன்வெருவித் தோற்ற, தழனிறத்தளிருஞ்செய்யதாமரைமலருமல்கி, விழைவுறு வனமென் றெண்ணி விசித்த பொற் கவசம் போன்ற.

[இதனால் வனஞ்சேர்ந்தமைசொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்) சுழி-சுழியை, கொள் - கொண்ட, வாம்-தாவாநின்ற, பரி - குதிரையிலிருந்து, இழிந்து - இறங்கி, துன்னலர் - பகைவ ரது, மௌலி - மகுடத்தை, தேய்க்கும் - தேய்கின்ற, கழல்களில்- அடிகளிலே, சேர்த்த - தொடுக்கப்பட்ட, கழல்கள்-செருப்புகளா னவை, காட்சி - காண்கைக்கு, முன் - முன்னே, வெருவி - அஞ்சி னவை, தழல் - தீயினது, நிறம் - நிறத்தையு தோற்ற - தோற்றுப்போன,

டைய, தளிரும் - தளிர்களும், செய்யதாமரைமலரும் - செந்தாமரைமலர்களும், மலி - பெருக்கமடைந்த, விழைவுதர - (அவற்றினை நமக்கௌமைதர) விரும்பப்பட்ட, வனமென்று - பொழிலென்றும் கிடைக்கும், மல்கி - நிலைபெறுத்து, விரித்த - (கல்மடிக்களாற்) போர்க்கப்பட்டிருக்கும் பொற்பெட்டிகள் போன்றுபட்ட, பொன் - பொன்மயமாகிய, கவசம் - கவசங்களை, போலும் - ஒத்திருந்தன. எ - று.

தளிர்—சுருள் நிறமுள்ளது, அதற்குத்தேவமணியென்று பெயர். தோற்றமுள் வனத்தையுடையதாதலால் அரசனடிகளுக்குத் தோற்றமுள் வளர்களுக்குந் தாமரைமலர்களுக்கும் வனமாசங்கூறப்பட்டது. அழகிறந்தவிடமென்றதனால் மாந்தளிர் அசோகந் தளிரென்க. தோற்றுவித்தசோதி பொருதற்குச் செல்லல் அறிதலைப்போரன்றே யெனின் அவர்தோற்றவிலைவிசினமே மீண்டும்பெருக்க மடைந்திருப்பாரவிற் பொருதல் அறிவிப்போமாம். அவற்றிற்குப் பெருக்கமாவது கிளைத்தருதன் மீர்மனைத்தலுஞ்செறுமையுமொளியுங் கொண்டிருத்தலாம். வனஞ்சோலையுந்நீரும்; "வனமேநீர்மிகுதிகா வெனர்சோலை"என்பதுநூற்பா. அக்கழல்களை அப்படிப்பட்ட கவசங்களாகக் குறித்தலாலே பொருட்டற்குறிப்பணி. (உ௪)

வயிரியர்பாட்டிற்றேன் செவிப்புலத்தினிது மாந்திக், கயிரவமனையவாயார்கவரிகாலசைப்பக்காமப், பயிரொனைப்படருமாதர்வெள்ளடைப்பாகுநல்கச், செயிரறு வனங்காப்பாளர்செறிவனங்காட்டக்கண்டான்.

[இதுமுதலியவற்றுக்குவனங்காணகின்றமை சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்) வயிரியர் - பாடகரது, பாடல் - பாடலாகிய, நீர்த்தேன்மதுரத்தேனை, செவிப்புலத்து - செவியறிவாகிய (வாயி) னாலே, இனிது - இனிதாக, மாந்தி - குடித்து, கயிரவமனைய - செவ்வல்லிமலர்போலும், வாயார் - வாயையுடையமாதர்கள், கவரி - சாமரத்தினாலே, கால்-காயுவை, அசைப்ப - எழுப்பவும், காமப்பயிரைமன்மதனதுபயிர்போல, படரும் - உடன்செல்கின்ற, மாதர்-மாதரானவர், வெள்ளடை - வெற்றிலைச்சுருளையும், பாகும் - பாக்குப்பிளவையும், நல்க - கொடுக்கவும், செயிரறு - குற்றமற்ற, வனம் - வனத்தை, காப்பாளர் - காப்பவர், செறி - நெருங்கிய, வனம் - (சோலை) யனத்தை, காட்ட - காண்பிக்க, கண்டான் - (அரசன்) பார்த்தான். எ-று.

சாமப்பயிரில் இலைமொழி சுறு செட்டை ஆடையப்பன்னியிற் போல, அரசனையக்கு இன்பப்பயன் விளைவித்தற்குக் காமனுல்

வளர்க்கப் பட்டபயிரென்க. வனப்பாலகரைக்கொண்டே வனச்சிறப்புகளை முறையிற் பார்க்க வேண்டுதலாலே காட்டக் கண்டானென்றார். (உ௫)

கோங்கிளமுலைகடாங்கிக் கொடியிடை நுடங்கக்கூவு, மாங்குயிற்கிளவிதன்னால் வருகெனமுகமன் கூறித், தேங்கமழ்வனமான்புன்னைப் பூம்பொரிசிதறிச்செவ்வி; தாங்குமென் றளிர்க்கைதன்னாற் கனிதரத் தகவிற்கண்டான்.

(இ-ள்.) தேம் - பரிமளமானது, கமழ் - (தன்கண்) மணக்கின்ற, வனமான் - அவ்வனமாகிய மங்கையானவள், கோங்கு-கோங்கரும்புகளாகிய, இளமுலைகள் - இளமைபொருந்திய முலைகளை, தாங்கி - சுமந்து, கொடி - பூங்கொடியாகிய, இடை - இடையானது, நுடங்க - அசைய, கூவும் - கூவுகின்ற, மா - மாமரத்திலிருக்கின்ற, குயில் - கோகிலத்தினது, கிளவிதன்னால் - இசையினாலே, வருகென - (அரசனே) வாவென்று, முகமன் - இன்சொல்லை, கூறி - சொல்லி, புன்னை - புன்னையினுடைய, பூ - மலர்களாகிய, பொரி - பொரிகளை, சிதறி - இறைத்து, செவ்வி - அழகை, தாங்கு - தாங்கிய, மென்றளிர் - மெல்லியதளிராகிய, கைதன்னால் - கையினாலே, கனி - பழத்தை, தர - (தனக்குக்) கொடுக்க, தகவின் - தகுதியாக, கண்டான் - (அரசன்) பார்த்தான். எ-று.

தன்வரவைக்கண்டவளவிலே முலைகளின்பாரத்தைச்சுமந்து இடையசையாநிற்க அன்பிற்கடையாளமாகநல்வார்த்தைசொல்லி மங்களத்தின்பொருட்டுப் பொரியிறைத்துக் காணிக்கையாகக் கனிகொடுத்துக் காண்கிற வொருசுமங்கலிபோல வனமானது கோங்கரும்புகளைத் தாங்கிக் கொடியசையாநிற்பக் குயிற்சொற்களைக் காட்டி புன்னைப்பூக்களையிறைத்துத் தளிரிடைத் தொங்குகிற கனியைத் தருகின்றது போலத் தோன்ற அரசன்காணுதற்குரிய தகுதியின்படியே கண்டானென்க. வனமுதலியவற்றில் மானமுதலியவற்றின் அபேதத்தை யாரோபித்தலாலே உருவகவணி. (உ௬)

அரும்பிளநகையிற்றோன்ற வழிநறுவெயர்விற்றோன்றச், சுரும்பிமிர்முல்லைவீசுந் தென்றலாற்றுவருந்தோற்றம், விரும்பினர்ப்புணர்ந்தமாதர் மெய்யெழில்காட்டக்கண்டு, பொருந்தலர்வணங்கும்வேலாற் கச்சமுங்கிழம்பூத்த.

[இவை முதற்பத்துப்பாட்டுகளால் வனத்தின் முல்லையாதிகளின் சிறப்புச் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) அரும்பு-அரும்புகளி (னொளி), இளநகையின் - சிறு நகைபோல, தோன்ற - விளங்கவும், அதிமதுர-இனிதாகிய தேன் (துளிகள்), வெயர்வின் - வெயர்வுபோல, தோன்ற-தோன்றவும், விசும்-எறிகின்ற, தென்றலைச் - தென்காற்றால், அசைவும் - அசைகின்ற தோற்றம் - தோற்றத்தையுடைய, அரும்பு-மலர்களின், இயிர்-மயி க்கப்பெற்ற, முல்லை - முல்லைக்கொடியானது, விரும்பினர் - விரும் பிய கூடவரை, புணர்ந்த - கூடிய, மாதர் - மாதருடைய, மெய்-யிற் பொருவரையினது, எழில் - அழகை, காட்ட - காண்பிக்க, கண்டு-(அத னால்) மகிழ்ந்து, பொருந்தார் - பகைவரானவர், வணங்கும் - தொ ழப்பெறுகின்ற, வேலாற்கு - வேலையுடைய அரசன்கண், அச்ச மும் - அஞ்சுதலும், மகிழும் - மகிழ்தலும், பூத்த - உண்டாயின. எ-று.

அரும்பு அதனொளியை யுணர்த்தலால் ஆகுபெயர். புணர்ந்த மங்கையர்க்கு உடனே பிறைக்கோலம்பொழுது தமது புணர்ச்சி நிகழ்ந்தமை குறிகளாலே வெளிப்படுமென்றும் கணவற்றாற் புன் சிரிப்பும் புணர்ச்சிவருத்தத்தால் வெயர்வும் உடம்பு அயர்தலும் வண்டிசைபோல் சொல்லிசை பிறத்தலுமுளவாமென்க. தனது காமத்தை வெளிப்படுத்தலால் அச்சமும் தன்காதலிபோலுதலால்மகி ழும் அரசன் அடைந்தனன். அச்சமுமகிழும் அகத்தியும் வருள மும் பூத்தன வென்னும் பொருளுங் குறிக்கப்படுகின்றன. முல்லை க்கொடி தன்செய்கையினாலே புணர்ந்தமாதர் வடிவத்தழகைக் காட்டுதலாலே தற்பொருட்காட்சியணியாகும். இதற்கு இளநகை யிற்றோன்றுமை முதலிய உவமையங்கம்.

விரும்பியகணவர்க்கண்டார் மெய்புளகுற்ற வெள் ள, மரும்புகண்டகத்தவாருமாதுளைபருவத்தன்றித், த ரும்புகையிடையிற்றோன்றுங்கனி தமயந்திகொங்கைக், குரும்பையையிகர்ப்பப் பொன்னாங் குடந்தவ முயல்வ போன்ற.

(இ-ள்.) விரும்பிய - (தம்மால்) விரும்பப்பட்ட, கணவர்-நா யகரை, கண்டார் - கண்டமகளிருடைய, புளகுற்ற - மயிர்க்குச் சுற்ற, மெய்யென்ன - உடம்புகள்போல, அரும்பு-அரும்பிய, கண் டகத்தவாரு - முள்ளுகளையுடையனவாகிய, மாதுளை - மாதுளை மரங்களில், பருவத்தன்றி - பழுக்கத்தகுதிய [illegible]

லே, தரும் - (பழுக்கத்) தரப்படுகின்ற, புகை-புகையினது, இடை-நடுவிலே, தோன்றும் - தோன்றுகின்ற, கனி-கனிகளானவை, தம யந்தி - தமயந்தியினுடைய, கொங்கை - முலைகளாகிய, குரும்பை யை - குரும்பைகளை, நிகர்ப்ப - ஒப்புடைய, தவம் - தவத்தை, முயல்வ - செய்கின்றனவாகிய, பொன்னங்குடம் - பொற்குடங் களை, போன்ற - ஒத்துத்தோன்றின (அரசனுக்கு). எ-று.

விரும்பிய கணவனைக்கண்ட மகளிர் மெய்யிற் புளகரும்பல் உவமையைப்பற்றியுண்டாவது. மாதுளைக்குரித்தல்லாத வேறுபரு வத்திலே அதிற்பயனுண்டாக்கவேண்டி ஆட்டுத்தோலுற வீர்ப் பாய்ச்சி அதன்மயிர்ப் புகையூட்டப்படுமென்க. மாதுளங்கனிகள் தமயந்தி முலைகளின் சாரூப்பியத்தைப் பெறுதற்குப் புகைத்தீயி டைத் தலைகீழாக நின்று தவஞ்செய்யும் பொற்குடம்போன் றிருந் தனவென்க. பெரும்பயன் வேண்டினோர் உக்கிரதவஞ் செய்வரெ ன்க. அம்மாதுளங்கனிகளை அப்படிப்பட்ட பொற்குடங்களாகக் குறித்தலாலே தற்குறிப்பணி. (உ௨)

தண்ணறுக்கொழிக்குஞ்செய்ய சம்பகநனைகள்வே னி, லண்ணல்பாசறைவிளக்கம் போன்றனவவைமேல் வண்டு,நண்ணியதாமம்போன்றுநகையுநர்ச்சலபங்கொ ன்றிட், டெண்ணரும்பழிகள்போன்றுந் தனித்தனியிரு ந்தமாதோ.

(இ-ள்.) தண் - குளிர்ச்சிபொருந்திய, நறு - தேனை, கொழிக் கும் - சொரிகின்ற, செய்ய - சிவப்பாகிய, சம்பகம் - சம்பகத்தி னுடைய, நனைகள் - அரும்புகளானவை, வேனில் - வசந்தகாலத் திற்குரிய, அண்ணல் - தலைவனது, பாசறை-(சோலையாகிய) படை வீட்டினுள்ளே வைக்கப்பட்ட, விளக்கம் - தீபங்களை, போன்றன-ஒத்திருந்தன; அவைமேல்-அவ்வரும்புகளின் மேலே, வண்டு-(விழு கின்ற) வண்டுகளானவை, நண்ணிய - பொருந்திய, தாமம் - புகை யை, போன்றும் - ஒத்தும், நகையுநர் - காமிகளாகிய, சலபம்-விட்டில்களை, கொன்று - கொலைசெய்து, இட்டு - (அவ்விளக்குகளா லே) சம்பாதிக்கப்பட்ட, எண்ணரு - எண்ணுதற்கரிய, பழிகள் - பாவங்களை, போன்றும் - ஒத்தும், தனித்தனி - வேறுவேறாக, இரு ந்த - இருந்தன. (அரசனுக்கு). எ-று.

சண்பகமும் வேங்கையும் வண்டுறுமலர்மரமென விருக்கச் சண்பகத்தின்மேல் வண்டுசேர்ந்ததாகச் சொல்லியதென்னையெனி ன், அதற்குவண்டுசேர்ந்து தேனையுண்டாலிறந்து படுமெனபதே கருத்தாதலின் மற்றைமலர்போல அதன்கண்ணுஞ் சேருமென்க.

மன்மதனுக்குப்படைவீடு சோலையாதலின் வேனிலன்னவேட் சனாதவென்றார். "தென்னவன்றமிழ்நாட்டினைச் சோலையடைவீ டென்பதனாலிர். "தென்றலந்தேர்மயவேளிட்டெனவரும் பதுமபோ ன்ற" வெனப்பாடினுருக்கும். முனாவேலினாம்பட்டுவண்டிகள் அம்புகள்போன்ற அவற்றின் மேலிருந்து நிலையின்றிமிக்கவர் ன்ற. பழிமைக்கிலென்பது செய்யுளிறுக்கு. சம்பகவரும்புகளை க்கிளைக்குகாசமும் அக்கரும்புகளின்மேல் மொய்த்த வண்டு களிளை குவிளைக்குகளின்மேற்றங்கியபுலசகளைசும் அப்படிப்பட் டழிகளைவுங்குறித்தலாலே தற்குறிப்பணியாகும். பழியகத்துறின் தாதுகளையுகச்சமப மென்னும் உருவகம் அங்கம். (உக)

பூங்கழைக் குமரனேவரப்புலம்பு கொண்டிவைவர் ஞான்ப, மாங்குயிலுரைப்ப முகம்வரியளிமுரல்வளாசுத், தேங்கமழ்பொழில்வாய்விட்டுக் கேட்பதுபோலவைக்கூற, மாங்கதற்கன்றிலோதைதயிசைப்பதற்கல்போன்ற.

(இ - ள்) பூ - அழகிய, கழை - கருப்புவில்லையுடைய குமரன் - மன்மதனது, ஏவால் - அம்பினாலே, புலம்பு - துன்பத்தை, கொண்டு - அடைந்து, இவைவர் - இவர்க்கிரங்காமல், அன்பம் - அன்பற்றார், மா - மாவிலுள்ள, குயில் - குயில்கள், உரைப்ப - சொல்லாநிற்க, வரி முரல் - இசைபாடுவனவாகிய, முகம் - மொய்க்கின்ற, அளி - வண் டுகளுக்கு, வாசம் - இருப்பிடமாகிய, தேம் - தேனினால், கமழ்ம ணக்கின்ற, பொழில் - சோலையானது, வாய்விட்டு - உட்கொண்டு, கேள்பதுபோல் இவை - கேட்பதுபோலிருக்க, கூறும் - சொல்லப்படு கின்ற, ஆங்கு - அவ்விடத்தே, அதற்கு - அச்செய்திக்கு, அன்றில் - அன்றிற்பறவைகளுடைய, ஓதை - ஒலிகளானவை, இசைய[illegible] ச்சரியிட்டு, [illegible]போன்றதல் போன்றிருந்தன (அரச னுக்கு.) எ-று.

குயிலுரைப்பவென்று சோலைக் குயிலினாற்கூறுதல் அதனையிரா த்தல்போலத்தோன்றுகிறதெனப் பொருள்கொள்க. இ டைவிடாது நிகழும்வண்டொலி இடைவிட்டுநிகழும் உங்கொட்டு தல்போலுதற்கியையுமோவெனின் அவ்வண்டினது ஒலிகுயி லினொலியில் இடையிடைமறைந்து அங்ஙனந் தோன்றுத லாலியையுமென்க. இப்பயில்லாத கரும்புவில்லையுடைய [illegible] ல்வருத்துதல் [illegible] காரணமமென்க. [illegible] சொல்லனவாகவுஞ் சோலையைக்கேட்பதாகவும் அன்றிலொலி [illegible] [illegible] குறித்தலாலே தற்குறிப் பணி. (௩௰)

வெண்மதிக்கவிகைவேந்தன் விழாவயர் வனமான் றைந்தாட், டண்மலர்க்காந்தளங்கை மறித்தளிதரைதவ போன்ற, வொண்மலர்ப்பொதுளுந்தேமா தளிர்விரல ழைத்துளறுநுங் கண்ணுகர்வண்டினார்ப்பாற்காமுகர்ச் சினப்பபோன்ற.

(இ-ள்.) வெண்மதி - வெள்ளியசந்திரனை, கவிகை - குடை யாகவுடைய, வேந்தன் - மன்மதனது, விழா - உற்சவத்தை, அயர் - செய்தற்கிடமாகிய, வனமான் - வனமாகியமங்கையை, காந்தள் - காந்தள்களானவை, டைந்தாள் - பசியகாம்பையுடைய, தண்மலர் - தண்ணியமலர்களாகிய, அங்கை - அழகியகைகளாலே, மறித்து - (அச்செய்தியைக்கேளேலென்று) தடுத்து, அளி - கருணையினாலே, தரைதவபோன்ற - நிற்கின்றன போன்றன; ஒண்மலர் - ஒள்ளிய மலர்களாலே, பொதுளும் - நிறைந்திருக்கின்ற, தேமா - தேமா மரங்களானவை, தளிர் - தளிராகிய, விரல் - விரலை, அசைத்து - ஆட்டி, உளறும் - உள்ளொழுகுகின்ற, கள் - தேனை, நுகர் - உண் கின்ற, வண்டின் - வண்டுகளது, ஆர்ப்பால் - ஒலியினாலே, காமு கர் - காமிகளை, சினப்பபோன்ற - (உங்காரஞ்செய்து) கோபிக் கின்றன போன்றன (அரசனுக்கு). எ-று.

மன்மதனது விழாவாவது ஆடவருமகளிருஞ் சென்று சோ லையின்கண்ணே பூக்கொய்தலும் புனல்விளையாடியுங் காமவின்பத் தையநுபவித்தலாம். அல்லது மன்மதனுக்கெடுப்பதோர் சிறப்பெ னாதயநுபவித்தலாம். இன்னும் வெண்மதிபோலுங் கவிகையுடைய னரச னிறுமாம். இன்னும் வெண்மதிபோலுங் கவிகையுடைய னரச னுமாம். முன்பாட்டில் குயில் சொல்ல வனத் தை விழாவெனுமமையும். முன்பாட்டிற் குயில் சொல்ல வனத் தாற் கேட்கப்பட்ட செய்தி கொடிதாதலின் அவ்வனத்தைநோக்கி நீயதைக் கேளற்கவெனக் காந்தள் மலர்க்கைகளாலே விலக்கின வென்க. அளிதரைதற்குச் சிலேடையாற் கருணைகூர்த லென்றும் வண்டுகணிறைதலென்றும் பொருள்கொள்க. இக்காந்தள் விலக்கு தலை விதன்முதனூலிற் சொல்லப்பட்டபடியே முன்பாட்டிலே யட க்காமல் வேறுமுடிபுசெய்தற்கு ஏதுவென்னையெனின் அம்முதனூ லில்லாத அன்றிலினிசையித்தாற்றலை அதிலே மிகுத்துச்சொல் லியவதனு லிதனை வேறுமுடிபு செய்தாரேனும். இப்பாட்டிலே காந்தளுந்தோற்றமும் மாவினது தோற்றமுஞ் சொல்லப்பட்டன. காந்தட்செடிகளை அங்ஙனந் தடுப்பனவாகவும் மாமரங்களை அ ப்படி வெருட்டுவனவாகவுங் குறித்தலாலே தற்குறிப்பணியாகும்.

பொன்விதழ்ச்சண்பகத்திற்புரிமுறுக்கவிழத்தாங்கி மின்னமுத்துளியிரேறுமெகாந்தமிசைப்பதுங்கி

[illegible]

(இ-ள்.) [illegible] (அரசனுக்கு). எ-று.

[illegible] (௯௨)

குளிர்மலர்ச்சாந்தநாறுங் கூவிளங்கனிமுன் செவ்வன்
டொளிர்வலக்கணிகைமாதர் வரிமுலைக்குவமைசான்ற
தளையவிழ்பாடலத்தின் கவரிணர் சம்பராரி
யுளைவுறவிருவர்மேலுமுடற்றிணைப்பகழிபோன்ற.

(இ-ள்.) மூன் - முன்னிலையில், [illegible] (சாந்தம்) - சந்தனத்திலுள்ள (வாசம்) - [illegible]

வரி - நகக்குறிகளையுடைய, முலைக்கு - முலைகளுக்கு, உவமை - ஒப்புமையில், சான்ற - சிறந்தன; தளையவிழ் - கட்டவிழ்ந்த, பாடலத்தின் - பாதிரிமரங்களுடைய, கவர் - கவர்தற்குரிய, இணர் - பூங்கொத்துகளானவை, சம்பராரி - மன்மதனானவன், உளைவுற - வருந்தும்படியாக, இருவர்மேலும் - நாயகநாயகிகளிருவர்மேலும், உடற்று - கோபித்தற்கு (வைத்திருக்கப்பட்ட), இணைப்பகழிபோன்ற - அம்புக்கூட்டம் போன்றன (அரசனுக்கு). எ-று.

சாந்தநாறுதல் முலைக்குங் கூட்டப்பட்டது. குலமங்கையர் முலைகளுக்கு நகக்குறி விசேடித்துச் சொல்லுதல் தகுதியன்றாமாதலிற் கணிகைமாதர் வரிமுலையென்றார். அன்றியும் அவர் பலரையும் புணர்தலின் நகக்குறிமிக்குத் தோன்றுமெனக. அவ்விலவக் கனிகளுக்கு அப்படிப்பட்ட கணிகைமாதர் முலைகளை யுவமித்தது உவமையணி யாகும். இணைப்பகழியென்றதற்கு அதற்கிடமாகிய அம்பறாத்தூணியென்பதும் இருவரொன்றுதற்குவிரும்பிய ஆடவரும் மகளிருமென்பதுங் கருத்தாகக்கொள்க. "வரிதழ் சம்பராரியுளைவுறவிருவர்மேலுமுடற்றிணைப்பகழிபோன்ற" எனப்பாடமுமுண்டு. இருபிளப்பாகியவிதழ் அதற்கின்மையாலும் இரண்டம்புகளையொருங்குச் சேர்த்து இருவர்மேற் செலுத்துதல் கூடாமையாலும் இதன் முதனான்முடியிற்கு வேறுபடுதலாலும் பொருந்தாமையுணர்க. அப்பாதிரிப் பூங்கொத்துகளை அவ்வம்பறாத்தூணியாகக் குறித்தவர் லேதற்குறிப்பணி. வில்வமும் பாதிரியுங் கூறப்பட்டன. (௯௩)

பாசிலையிடையிற்பூத்தபைந்துணரகத்திதூய
மாசறுநிலவுகாலுமதியினை விழுங்குராகிற்
றேசுறுகலைகளியாவுந்தின்றுதின்றுமிழுந்துத்திக்
காசறுசுடிகைச்செங்கட்கருநிறப்பாந்தள்போன்ற.

(இ-ள்.) பாசிலை - பச்சிலைகளையும், இடையில் - நடுவிலே, பூத்த - மலர்ந்த, பைந்துணர் - குளிர்ச்சிபொருந்திய மலர்களையுமுடைய, அகத்தி - அகத்திமரங்களானவை, தூய - பரிசுத்தமாகிய, மாசறு - குற்றமற்ற, நிலவு - சந்திரிகையை, காலும் - வீசுகின்ற, மதியினை - சந்திரனை, விழுங்குராகில் - உட்கொள்ளுகிறராகிலே, தேசுறு - காந்திபொருந்திய, கலைகள்யாவும் - கலைகளையெல்லாம், தின்று - ஒவ்வொரு கலையாகத்தின்று, உமிழும் - உமிழ்ந்துகொண்டிருக்கின்ற, துத்தி - படப்புள்ளிகளையும், காசறு - இரத்தினம்பொருந்திய, சுடிகை - உச்சியையும், செங்கண் - செய்யகண்களையும், கருநிறம் - கரியநிறத்தையுமுடைய, பாந்தள்போன்ற - பாம்பாகிய இராகு போன்றன (அரசனுக்கு). எ-று.

[illegible] "போதவிழ்கைக்காவி" [illegible] இதழ்விரி. [illegible] வெளிப்படையாம். [illegible] செய்கசெவ்வியுடையனிந்தார்போலும். இராகு வென்பது "இராசக்கோள்கரும்பாம்பு" என்பது [illegible] அவ்விராகுவால் [illegible] பட்ட சந்திரனைப் போலுதலாற் கொள்க. தவ்வகத்திரை அவ்விராகுவாகக் குறித்தலாலே தற்குறிப்பணியாம். (௧௪)

கலிவிருத்தம்.

விண்புகுவியன்மினொத்தருக்கண்மேவிய
தண்கனிப்பொறைபிறழ்த்தலைவணங்கின
தெண்கடற்கலைபுனைசெல்வமாநிலப்
பெண்கொடிதாடொழும்பெற்றிபோன்றவே.

(இ-ள்.) மேவிய - விரும்பப்பட்ட, தண் - தண்ணிய, கனி - பழங்களது, பொறையிறுத்தல் - பாரத்தினாலே, தலை - தலைகள், வணங்கின - வணங்கினவையாகிய, விண் - ஆகாசத்தில், புகு - நுழைந்த, வியன் - விசாலமாகிய, மினை - கிளைகளையுடைய, தருக்கள் - மாமரங்களானவை, தெண் - தெளிவிய, கடல் - கடலாகிய, கலை - ஆடையை, புனை - உடுத்த, செல்வம் - செல்வத்தையுடைய, மா - பெரிய, நிலப் பெண்கொடி - பூமிதேவியினது, தாள் - அடிகளை, தொழும் - வணங்குகின்ற, பெற்றிபோன்ற - தன்மையுடையன போன்ற (அரசனுக்கு) எ-று.

பெற்றியன வென்பது இறுதிநிலைகெட்டது. தம்மைப்பெற்று வளர்த்தவளென்று வணங்குதல்பொருள். அவ்வணங்கிய மரங்களைப் பூமிதேவியைத் தொழுபவனாகக் குறித்தலாலே தற்குறிப்பணியாம். (௧௫)

அளிமுரலணிமலரசோகம்பூத்தன
தெளிவருகாரணப்பெயரின்செவ்வியா

எளிவருகாமுகர்க்கிரங்கிவேணறுந்
தளிர்மறையழற்கணைதரித்தபோன்றவே.

(இ-ள்.) பூத்தன - மலர்ந்தனவாகிய, அளி - வண்டுகளானவை, முரல் - ஒலிக்கப்பெற்ற, அணி - அழகுபொருந்திய, மலர் - மலர்களையுடைய, அசோகம் - அசோகமரங்களானவை, தெளிவரு - தெளியவந்த, காரணப்பெயரின் - காரணப்பெயரினது, செவ்வியால் - அழகினாலே, எளி - எளிமையோடு, வரு - (தம்மிடத்திலே) வருகின்ற, காமுகர்க்கு - காமிகளுக்கு, இரங்கி - உள்ளிரங்கி, வேள் - மன்மதனது, அழற்கணை - நெருப்பம்புகளை, நறுந்தளிர் - நல்ல தளிர்களிலே, மறை - மறைத்து, தரித்தபோன்ற - தரித்திருக்கின்றவை போன்றன (அரசனுக்கு). எ-று.

அசோகஞ் சோகமில்லாததாம். சோகமில்லாத தாங்களே எம்மையுஞ் சோகமில்லாதவராக்குமென்று சரணமடைகின்றனவென்க. தமக்கடைக்கலமாயினோரைக் காவாதுவிடல் மகாபாதகமாதலால் இரங்கினவென்க. அந்நெருப்பம்புகளை யஞ்சினோர்க்கு அவற்றை வெளிப்படுத்தாமலிருக்கை காத்தற்கு உபாயமென்பது கருத்து. மலருக்குச் சொல்லப்பட்ட அளிபோல அழற்கணைக்குப் புகை குறிக்கப்படுகின்றது. அசோகமலர் அழல்போற் சிவந்துதோன்றுமின் அழற்கணையென்றார். மறைத்தென்பது மறையெனவீறுகெட்டு நின்றது. "வரிப்புனைபந்தொடு பாவைதூங்க" வென்பதில் வரிக்கென்பதுபோல அசோகமென்னும் பெயர்க்கு வேறுபொருளைக் கற்பித்தலாற் பிறிதின் கவிற்சியணியாம். இது அங்கம். அவ்வசோகத்தை அங்ஙனந் தரித்தனவாகக் குறித்தலாலே தற்குறிப்பணியாம். இது அங்கி. (௧௬)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடிவிருத்தம்.

மணங்கமழ்முடவெண்டாழை மலரின்வார் நறவு
மாந்திக், கணங்கொள்வண்டினமுந்தேனுங் களித்திடை
வழிந்தோற்ற, மணங்கரவசைத்தோளித்த வரும்பழி
சுமந்ததென்ன, பிணங்கமழ் வேலான்கண்டு நெஞ்சுற
விழித்துச்சொல்வான்.

[இவை முதனான்குபாட்டுகளால் தாழம்பூவை வெறுத்தல் சொல்லப்படுகின்றன.]

(இ-ள்) பிணம் - (பகைவரது) கொழுப்பானது, கமழ் - நாறுதற்கிடமாகிய, வேலான் - வேலையுடையவன், முடம் - முடமாகிய, மணங்கமழ் - மணக்கின்ற, வெள் - வெண், தாழை - தாழையினது,

[illegible]மைபொருந்திய, மலரின் - பூவின், வாச - [illegible], தேனை, மாந்தி - குடித்து, [illegible] - [illegible], தொள் - தொய்ந்த, [illegible] - [illegible], இனமும் - சாதிகளும், தேனும் - தே[illegible], [illegible] - மகிழ்ந்து, [illegible] - (அது) [illegible], [illegible] - [illegible], தோற்றம் - தோற்றத்தை, கண்டு - பார்த்து, [illegible] - பரமசிவனும், [illegible] - [illegible] - (இம்மலர்) [illegible], [illegible] - [illegible], [illegible] - இகழ்ந்தனவோ. எ-று.

நான்முகன் அன்னவடிவங்கொண்டு நெருப்பு மலையாய்நின்ற பரமசிவனது திருமுடியைக் காணத் தேடிக்கண்டிலனாதலின் [illegible] [illegible] வீழ்கின்ற தாழம்பூவைக்கண்டு [illegible] பொய்ச்சாட்சி கூறிற்று உடன்படுத்த அதற்கு உடன் படுதலால் அம்மலர் பரமசிவனுக்குச் சேவிக்க [illegible] [illegible] தன்னைப்பட்டதென்பது புராணகதை. [illegible] தோகைக்குப் பெரியோரால் தள்ளப்படுதலே பழிக்கு ஏதுவாகும். அத்தாழம்பூவை அப்பழிச்சமைந்ததாகக் குறித்தலாலே ஏதுக்குறிப்பணியாம். (௧௭)

நாகிளவாவிவண்டென்று நறவுகொப்புளிக்கு நைதா
ய், பாகுடைமெழமெலோய்பிற்பறிப்பரிதாயுள்ளாவி, வே
கமெய்தளர்ந்தோர்நெஞ்ச மீர்ந்திடுமுள்ளம் போன்றே,
வாளைவின் மதனைச்செற்றோன் வணங்கிடா திகழ்ந்த
வாறே.

(இ - ள்) நாகிள - இளமைபொருந்திய, வாவி - [illegible], வண்டு - வண்டுகளானவை, நறவு - தேனை, உண்டு - குடித்து, கொப்புளிக்கும் - உமிழ்கின்றனவாகிய, கைதாய் - தாழம்பூவே, பாகு - [illegible], உறு - பொருந்திய, அழை - [illegible], வேள் - மன்மதனுடைய, எய்யின் - எய்தலால், பறிப்பரிதாம் - பிடுங்கப்படாததாகி, உள் - உள்ளிருக்கும், ஆவி - உயிரானது, [illegible] - [illegible], மெய் - [illegible], தளர்ந்தோர் - தளர்ந்தவிரகிகளுடைய, நெஞ்சம் - மனதை, ஈர்ந்திடும் - அறுக்கின்ற, முள்ளம்போன்றே - முள்ளையும்பெற்று (உன் கொடுமையை [illegible]), வாகை - வெற்றிபொருந்திய, வில் - வில்லையுடைய, மதனை - மன்மதனை, செற்றோன் - வென்றபரமசிவன், [illegible] - [illegible], இகழ்ந்த - (உன்னை) இகழ்ந்ததற்கு, ஆறு - காரணமாம். எ - று.

நாகிளவென்பன வொருபொருள் குறித்தவிருசொற்கள். தாமரைப்பூவினுடைய நடுமுட்களும்இருபுடைமுட்களும் எதிரிட்டுக்கொள்ளுதலால் அதனடிநுனிகளில் யாதொன்றைப்பற்றி யிழுக்கினும் அறுக்குமாதலாற் பறிப்பரிதாமென்க. வாகையின்மதனைச்செற்றோனென்றமையாலே நின்பகைவனுக்கு உபகாரமாயிருப்பதே பொறுக்கக்கூடாதது யிருக்குமாயிற்கொல்வதாய் யிருந்தாற்சொல்வானேன் என்றதாயிற்று. கடவுளிகழ்தற்கு ஏதுவாகாத அப்படிப்பட்டமுள்ளம்பா யிருக்கையை ஏதுவாகக்குறித்தலாலே ஏதுக்குறிப்பணியாம். (௧௮)

பசியநெட்டிலையதாழைமடலெனுமீர்வாள்பற்றி
வசையறுகாமத்தச்சன்மையலாம்வளியினூரு
மசைவொடுதளர்ந்துகல்வியருந்தமையுகுத்துநிற்கு
நசையுநர்நெஞ்சத்தாருநடுவுறப்போழுமாதோ.

(இ - ள்) பசிய - பசுமைபொருந்திய, நெடு - நெடிய, இலைய - இலைகளையுடையனவாகிய, தாழை - தாழம்பூவே, மடலெனும் - (உ இதழென்கின்ற, ஈர்வாள் - பல்வாளை, பற்றி - பிடித்து, வசை - பழியற்ற, காமத்தச்சன் - மன்மதனாகியதச்சனானவன், மையலாம் - மயக்கமாகிய, வளியின் - காற்றினாலே, ஊரும் - பலகாலும், அசைவொடு - அசைதலுடனே, தளர்ந்து - வாடி, கல்வி - கலையறிவாகிய, அருந்தமை - அரியதன்மையை, உகுத்து - உதிர்த்து, நிற்கும் - நிற்கின்ற, நசையுநர் - காமிகளுடைய, நெஞ்சம் - மனமாகிய, தாரு - உலர்ந்தமரத்தை, நடு - நடுவிலே, உற - பொருந்த, போழும் - பிளப்பான். எ-று.

தாழை அவ்வமையினி. காமத்தச்சனென்பதில் [illegible] கெட்டது. காமமேலிடுவார்க்குக் கல்வியறிவுகுறையுமாதலால்மையலாம்வளியிற்கல்வி யருந்தமை யுகுத்தென்றார். மடலாதிகளிலே யீர்வாளாதிகளின் ஆரோபிதங்களையாரோபித்தலாலே உருவகவணியாம். (௧௯)

விழையுநராவிபோழும்வேனிலானிரதமூருங், குழற்கு
ழைத்தளிகானெற்றிக்கனைமலர்தொடுக்கிற்றீந்தேன், ம
ழையினிற்கரங்களூரும் வழுவறுத்திழுக்காவண்ணந்,
தழைமடற்கைதாயின்பொற் றுகளைதிமிர்ந்தெய்வா
ருல்.

(இ - ள்) விழையுநர் - விரும்பினவருடைய, ஆவி - உயிரை, போழும் - பிளக்கின்ற, வேனிலான் - மன்மதனுடைய, இரதம்-

[illegible] வானம் - ஒழுகுகின்ற, [illegible] - தருப்பத்தின், குளிர்ந்த [illegible] பரிமளம் [illegible], மந்தி - [illegible], [illegible] பூம்புகை, [illegible] - பொழியும்போது, [illegible] - மகரம்பொரு [illegible] - [illegible], [illegible] - [illegible], கரங்கள் - (தங் [illegible], [illegible] - இளந்தோகையும், [illegible] - [illegible] [illegible], [illegible] - தப்பிப்போகாதபடி, தழை - தழைத்த [illegible] - [illegible], [illegible] - [illegible], [illegible] - பொன்னிறம்பொருந்திய, [illegible] - [illegible], [illegible] [illegible], [illegible] - [illegible], [illegible] - (அவன் [illegible]) [illegible]. எ - று.

அச்சரும்பூவில் [illegible] [illegible] பற்றி அவ்வளவு கூறப்பட்டது. (௭௦)

குயிலினெலிலாய்மைக்குருகுதோய் பிறைவாய
ம்பின், தனிபொழில்கவர்ந்துதோன்றித்தளைத்தவர்த்தமை
யெய்துறாஅர், அளியுறாமுருக்குகின்றதொழிலினுலவ்
வேழினினே, முனிவுடனலவில்யாருமுருக்கலரென்கின்
றுரே.

[இதனால்முருக்கம்பூவைவெறுத்தல்சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்) குயிலினெலியால் [illegible]யுடைய, வேனிலான் - வசந்தகாலத்திற்குரியவன்மகனாது, [illegible] - [illegible] இருக்கின்ற குருகி - [illegible], தோய் - முழுகிய, பிறைவாயம்பின - பிறைபோன்ற வாயையுடையஅம்பினது, தனி - ஒப்பற்ற, எழில் - அழகை, கவர்ந்து - வெளவி, தோன்றி - விளங்கி, தளைத்தவர் - பிரிந்தவரை, எந்நாளும் - எந்நாளிலும், அளியுறா - அன்பற்றதாயுடைய, முருக்குகின்ற - கொல்கின்ற, தொழிலினுலவன்றே - செய்கையினாலன்றோ, [illegible] - (முருக்கம்பூவை) [illegible], முனிவுடன் - வெறுப்புடனே, [illegible] - [illegible], யாரும் - எவரும், முருக்கலரென்கின்றுர் - முருக்கலரென்று சொல்லுகின்றார். எ - று.

பிறைவாயம்பு - அர்த்தசந்திரபாணம். அதனிறத்திற்குருகுமலமை [illegible] குருகுதோயென்றார். முருக்குதல் - கொல்லுதல். முருக்குகின்றவலரெனவிரியும். வியங்கோயன்றி மற்றையோருக்கு அப்பெயர்கூறுகின்றுரென்பது தோன்ற யாருமென்றார். பிறைவாயம்பினதுவைக்கவர்ந்தெனை உவமானத் தன்மையை யுவமேயத்தில் [illegible] காட்டியணியாம். முருக்கலரென்னும் பெயர்க்கு [illegible] மற்றொருபொருளைக் கற்பித்தலாற்சிலேடை [illegible] யணியாம்.

கலிவிருத்தம்.

எனவிவைவெடுத்துரைத்தின்னதன்மைய
பனிமலர்க்காவினிற்பயிலுமாங்குயில்
குனிசிலைமாரனைக்கூவக்கேட்டலு
மனநிலைதளர்வுறமதிமயங்கினான்.

[இதனாற் குயிற்கூக்குரல்சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்) என - என்று, இவை - இவைகளை, எடுத்து-எடுத்து, உரைத்து - சொல்லி, இன்னதன்மைய - இப்படிப்பட்ட தன்மையையுடைய, பனி-குளிர்ச்சி பொருந்திய, மலர்-மலர்களையுடைய காவினில்-சோலையில், பயிலும்-பழகியிருக்கின்ற, மா - மாமரங்களிலுள்ள, குயில்-குயில்களானவை, குனி - வளைக்கப்பட்ட, சிலை-வில்லையுடைய, மாரனை - மன்மதனை, கூவ-அழைக்க, கேட்டலும்-கேட்டவளவிலே, மனநிலை - தைரியமானது, தளர்வுற - சோர, மதிமயங்கினான் - (அரசன்) அறிவுகலங்கினான். எ - று.

இவையென்றது மேற்போன நான்கு பாட்டுகளைச் சுட்டிநின்றது. குயில் கூவல் தன்பகைவனாகிய மாரனை யழைத்தல்போலுதலால் தைரியமிழந்து மதிமயங்கினானென்க. (௭௨)

வெங்கதிர்தென்றலிற்குளிர்ந்தும்வீழ்நறுந்
தங்கியமலர்நறுந்தளிக்குளமூழ்கியும்
பொங்குபூங்கைதைவெண்டாதுபூசியுந்
திங்களிற்றோன்றலான்மகிழ்சிறந்திலான்.

[இதனால்அச்சேவெயில் நிலவுபோலுதல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்) வெங்கதிர் - சூரியகிரணமானது, தென்றலின் - தென்றலாகிய காற்றால், குளிர்ந்தும் - சீதளித்தும், மலர்-மலர்களிலே, தங்கிய - பொருந்திய, நறு - தேனினுடைய, வீழ் - விழுகின்ற, நறுந்தளிக் குள் - நல்லதுளிகளுள், மூழ்கியும் - படிந்தும், பொங்கு - எழும்புகின்ற, பூ - அழகிய, கைதை - தாழை மலரது, வெண் தாது - வெள்ளைப்பொடியை, பூசியும் - தரித்தும், திங்களின் - சந்திரகிரணம்போல, தோன்றலால் - காணப்படலால், மகிழ் சிறந்திலான் - (அரசன்) களி கூர்ந்திலன். எ-று.

தேன்துளிகளும் பொடியும் அத்தென்றலால் மலர்களி லிருந்து கொணரப்படுவன. திங்கள் அதன் கிரணத்தை புணர்த்தலால் ஆகுபெயர். வெயிலானது தென்றலாலே குளிர்ந்தும் பனித்துளிகள் போலுந் தேன்துளிகளோடு கலந்தும் தாழம்பூப்பொடியால் வெள்ளைநிறம் பெற்றும் நிலவுபோன்றதென்க. அது மகிழ் சிறத்தற்குக் காரணமாகாமை [illegible].

யிருக்கவும் அரசன் விரவியாதலால் மகிழ்வுற்றிலனென்க. மகிழ்வுற்றிலனெனவே அன்பு பெற்றானென்பது கருத்து. உவமையணி. (௪௩.)

அலையொலிமுழவெழவளியின்கம்பலை
குலவியகருவியாக்குயில்கள்பாண்செய
விலவுபூந்தண்டலையரங்கினீடிய
கலவமாமயில்களித்தாடக்கண்டனன்.

[இதனால்மயிற்கூத்துச்சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்) அலையொலி - அலையினொலியாகிய, முழவு - மத்தளவோசையானது, எழ - உண்டாகவும், அளியின் - வண்டுகளது, கம்பலை - ஒலியானது, குலவிய - கொண்டாடப்பட்ட, கருவியா - கருவியாகவும், குயில்கள் - குயில்களாகிய (பாடகர்), பாண்செய - இசைபாடவும், இலவு - விளங்குகின்ற, பூந்தண்டலை - பூஞ்சோலையாகிய, அரங்கில் - சபையில், நீடிய - நீண்ட, கலவம் - கலாபத்தையுடைய, மாமயில் - பெரியமயில்களாகிய (மாதர்), களித்து - மகிழ்ந்து, ஆட - கூத்தாட, கண்டனன் - (அரசன்) பார்த்தான். எ-று.

அலையொலி முதலியவற்றை முழவொலி முதலியனவாகக் கூறினமைக்கேற்பக் குயில்கள் பாடகராகவும் மயில்கள் மகளிராகவும் சொல்லப்பட்டன. அலையொலிமுதலியவற்றிலே முழவொலி முதலியவற்றை யாரோபித்தலால் உருவகவணியாம்.

நஞ்சுமிழ்வேலினான்மிக்கநாடொறு
மஞ்சொலார்பயிற்றலாலந்தண்காவினின்
மஞ்சரியிடையிடைவதிந்தபூவையும்
பைஞ்சிறைக்கிள்ளையும்பாடக்கேட்டனன்.

[இதனால்பூவையுங்கிளியும்புகழ்கின்றமைசொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்) நஞ்சு - நஞ்சத்தை, உமிழ் - கக்குகின்ற, வேலினான் - வேலையுடைய நளராசனுடைய, சீர்த்தி - (தன்) கீர்த்தியை, நாடொறும் - தினந்தோறும், அஞ்சொலார் - அழகிய சொற்களையுடையமகளிரானவர், பயிற்றலால் - கற்பித்தலாலே, அம் - அழகிய, தண் - தண்ணிய, காவினில் - சோலையிலே, மஞ்சரி - பூங்கொத்துகளுடைய, இடையிடை - நடுவே நடுவே, வதிந்த - தங்கிய, பூவையும் - நாகணவாய்ப் பறவைகளும், பைஞ்சிறை - பசியசிறைகளையுடைய, கிள்ளையும் - கிளிகளும், பாட - படிக்க, கேட்டனன் - (அரசன்) கேட்டான். எ-று.

அரசனை மகிழ்வித்தற்பொருட்டு அவனது புகழைப் பூவைகளுக்குங் கிளிகளுக்குங் கற்பித்து அவ்வனத்தில் விட்டுவைப்பாரென்க. அப்பறவைச் சொற்களின் மதுரக்கவைதோன்ற அஞ்சொலார் பயிற்றலாலென்றார், காரணத்தின் குணங் காரியத்தினுமுளதாமாதலால். (௪௫)

தேங்கமழ்மலர்நறுவருந்திச்சீர்கெழு
மாங்கிசையளிமுரல்வண்ணமாடிமென்
பூங்கொடிமடந்தையராடப்போர்வள
மாக்குயிலுரைசெயவசந்தனெய்தினன்.

[இதனாற் தென்றலின் வரவுசொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்) தேங்கமழ் - பரிமளிக்கின்ற, மலர் - மலர்களது, நறு - தேனை, அருந்தி - உண்டு, சீர்கெழு - சிறப்புப் பொருந்திய, ஆங்கு - அளி - வண்டுகள், முரல் - பாட, வண்ணம் - நாட்டியராகத்தை, ஆடி - பூசிக்கொண்டு, மென்பூங்கொடி - மெல்லியபூங்கொடிகளாகிய, மடந்தையர் - மகளிர், ஆட - கூத்தாட, போர்வளம் - போர்க்குரிய வளத்தை, மா - மாவிலுள்ள, குயில் - குயிலாகிய (மந்திரி), உரைசெய - சொல்ல, வசந்தன் - தென்றலாகிய (பகைவன்), எய்தினன் - வந்தான். எ-று.

முரல, முரல்என ஈறுகெட்டது. போர்வளம் - காலதேசங்களின் சிறப்பு. இங்கேதமயந்தியை நினைக்கிற காலமும் பொழிலிடமுமாம். மதுவுண்டு பரிமளப்பொடி பூசிக்கொண்டு ஆடல்பாடல்களின் மகிழ்ந்து அமைச்சரோடெண்ணிப் போர்செய்தற்கு அரசன் வந்தானென்க. இப்படிவந்தானெனவே அரசனைவெல்லுதற்கு அவனை எளியனாகக்கருதலாலே செருக்கோடுவந்தானென்பது தொனிக்கின்றது. பூங்கொடியாட என்றதனாலே மெல்லியநடையும், நறுவருந்தி என்றதனாலே தண்மைக்குணமும், வண்ணமாடி என்றதனாலே நறுநாற்றமும், ஆகிய தென்றலுக்குரிய மூன்றுகுணங்களுஞ் சொல்லப்பட்டன. (௪௬)

மிடைந்திருவிசும்புறையமரர்வெற்பினுற்
கிடைந்துதன்வளனெலாங்கவர்வாமெனக்
குடைந்துவண்டிமிர்பொழிலிடையிற்கொள்கட
லடைந்தனவாவியையண்ணனோக்கினன்.

[இதனால் அவ்வனத்திலுள்ள தடாகத்தைக்கண்டமை சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்) இருவிசும்பு - பெரிய விண்ணுலகத்தில், மிடைந்து - நெருங்கி, உறை - வாசஞ்செய்கின்ற, அமரர் - தேவரானவர், வெ

ற்பினால் - மந்தரகிரியினாலே, கடைந்து - (இன்றும்வந்து) கடைந்து, தன்வளனெலாம்-தன்செல்வத்தையெல்லாம், கவர்வரமெனு-வௌவுவாரென்றெண்ணி, குடைந்து - கிண்டி, வவ்வு - வவ்விக ளானவை, இமிர் - ஒலிக்கப்பெறுகின்ற, பொழில் - வனத்தினது, இடையில் - நடுவிலே, அடைந்து - அடைந்தனவாகிய, தொள்-(அவ் வளங்களைக்கொண்ட), கடலை-பாற்கடல்போல்கின்ற, வாவியை-தடாகத்தை, அன்னல் - அரசன், நோக்கினான்-பார்த்தான். எ-று.

முற்காலத்தே தேவர்கள் கடைந்து ஐராவதாதிகளைக்கொண்டு போதலாலே மீளவும் வந்து மற்றை வளங்களையுங் கொண்டு போவினும் போவரென்றஞ்சியதென்க. ஒருகாலேயிடத்தே தன் வளங்களை யெல்லாங் கொள்ளை கொடுத்தோன் அவ்விடம்விட்டு வேறிடத்துச் செல்வானென்க. அடைந்தது என்பது அடைந்து என விகாரப்பட்டு நின்றது. அத்தடாகத்தை அப்படி யஞ்சியடைந்த கடலாகக் குறித்தலாலே தற்குறிப்பணி. (சஎ)

> ஆவியஞ்சிறையனந் துயிலுநாண்மலர்
> வாவியுட்டாமரை வளையந்தோன்றுவ
> பூவலர்க்கற்பகப் பொதும்பர்நாட்டுறை
> கோவிளங்களிற்றினக் கோடுபோன்றவே.

[இதுமுதலேழுபாட்டுகளால் முன்பாட்டில் வளனெலாமென்றவை இவையெனச் சொல்லப்படுகின்றன.]

(இ-ள்) ஆவி - இறகையும், அஞ்சிறை - அழகியசிறகையு முடைய, அனம் - அன்னங்களானவை, துயிலும் - தங்குதற்கிடமாகிய, நாள் - அன்றலர்ந்த, மலர் - மலர்களையுடைய, வாவியுள்-தடாகத்திலுள்ளே, தோன்றுவ - தோன்றுகின்றவையாகிய, தாமரை - தாமரைகளுடைய, வளையம் - தனிச்சுருள்களானவை, பூ-அழகிய, அலர் - மலரையுடைய, கற்பகப்பொதும்பர் - கற்பகச் சோலையையுடைய, நாட்டு - நாட்டின்கண், உறை - வாசஞ்செய்கின்ற, கோ - அரசனாகிய இந்திரனுடைய, இளங்களிற்று - (அவனிடத்திருக்கிற) இளமைபொருந்திய யானைகளாது, இனம் - இனத்திறுடைய, வெண்கோடுபோன்ற - வெள்ளைக்கொம்புகள் போன் றிருந்தன. எ-று.

வளையம் "விரித்திடுஞ் சுருளினும்வியொடு வளையமாகும்" இதனாலறிக, இலங்கிரிவாகிய அச்சுருள்கள் கொட்டைத்தந்தங்கள் போறுதல்காண்க. "பூவலர்க் கற்பகப்பொதும்பர் நாட்டுறை கோவிளங்களிறு" இவற்றை யொருமொழியாகக்கொண்டு அதற

கு ஐராவதமெனப் பொருள்கொள்க. களிறென்னும் பொதுப்பெயர் ஐராவதமென்னுஞ் சிறப்புப்பெயர்ப்பொருளைத் தருதற்கு அவ் வடை சேர்க்கப்படுதலாலே, பலஐராவதங்கள் நீருள்ளே மறைந் திருந்து நீர்மேலேவெளிப்பட்டுத் தோன்றுகிற அவற்றின்இரட்டைக் கோடுகள்போறுதல்கொள்க, "தாமரைமுளைகடோன்றுவ" வெனப் பாடங்கூறின் இதன் முதனூன் முடிபையொத்த முடியும். அவ் வளையங்களை அக்கோடுகளாகக் குறித்தலாலே தற்குறிப்பணி. அதிலே யோரைராவதம் இதிலே பலவைராவதங்கள் தோன்றலாலே வேற்றுமையணியாம். (சஅ)

> ஏந்தலோடவ்வழியிறுத்தவெண்ணறுங்
> கூந்தன்மாநிழறடத்திடைகுலாவுவ
> காந்தளங்கரத்தரமகளிர்காமுறு
> வேந்தனற்புரவியின்வெள்ளம்போன்றவே.

(இ-ள்) ஏந்தலோடு - அரசனோடு, அவ்வழி - அவ்விடத்தே, இறுத்த - அடைந்த, எண்ணறும் - எண்ணில்லாத, கூந்தல் - மயி ருடைய, மா - குதிரைகளுடைய, தடத்திடை - தடாகத்தின் வாயுடைய, தோன்றுவனவாகிய, நிழல் - சாயைகளானவை, கள், குலாவுவ - தோன்றுவனவாகிய, அம் - அழகிய, கரத்து - கைக காந்தள் - காந்தண்மலர்போலும், அரமகளிர் - தெய்வமங்கையரால், காமுறு - இச்சிக் ளையுடைய, வேந்தன் - இந்திரனுடைய, நல் - நல்ல, புரவியின்-கப்படுகின்ற, வெள்ளம்போன்ற-(அதிலுள்ள) கூட்டம் போ குதிரைகளுடைய, லிருக்கின்றன. எ-று.

"காந்தளங்கரத்தரமகளிர் காமுறும் வேந்தனற்புரவி" இவற் றைமுன் ஐராவதத்திற்குச் சொல்லப்பட்டதுபோலே ஒருமொழியாகக்கொண்டு உச்சைசிரவமென்று பொருள்கொள்க. குலாவுதல் அந்நிழல்கள் அலையினாலே ஒன்றையொன்று தொடர்வனவாகத் தோன்றுதல். அந்நிழல்களை அவ்வுச்சைசிரவங்களாகக் குறித்தலாலே தற்குறிப்பணி. அக்கடலிலே ஒருச்சைசிரவம் இதிலேபல தோன்றுதலாலே வேற்றுமையணியாம். இதனாலே அரசன் குதிரைகளெல்லாம் உச்சைசிரவம் போலிருக்கின்றன வென்பது தொனிக்கின்றது. (சகூ)

> வரிச்சிறைத்தும்பிகளுழுநல் வுள்ளவாய்
> விரித்தவெண்டாமரைவிளங்கித்தோன்றுவ
> தரித்திடுகளங்கமெய்தயங்கத்தண்ணெனுங்
> திருக்கிளர்நிலவுமிழ்திங்கள்போன்றவே

ற்பினால் - மந்தரகிரியினாலே, கடைந்து - (இன்னும்வந்து) கடைந்து, தன்வளனெலாம்-தன்செல்வத்தையெல்லாம், கவர்வராமெனு வெனவுவாளென்றெண்ணி, குடைந்து - ஒளிந்து, வண்டு - வண்டுக ளானவை, இமிர் - ஒலிக்கப்பெறுகின்ற, பொழில் - வனத்தினது, இடையில் - நடுவிலே, அடைந்து - அடைந்ததாகிய, சொள்-(அவ் வளங்களைக்கொண்ட), கடலை-பாற்கடல்போல்கின்ற, வாவியை- தடாகத்தை, அன்னல் - அரசன், நோக்கினன்-பார்த்தான். எ-று.

முற்காலத்தே தேவர்கள் கடைந்து ஐராவதாதிகளைக் கொண்டு போதலாலே மீளவும் வந்து மற்றை வளங்களையுங் கொண்டு போவரென்றஞ்சியதென்க. ஒருகாலொருவிடத்தே தன் வளங்களை யெல்லாங் கொள்ளை கொடுத்தோர் அவ்விடம்விட்டு வேறிடத்துச் செல்வானென்க. அடைந்தது என்பது அடைந்தது என விகாரப்பட்டு நின்றது. அத்தடாகத்தை அப்படி யஞ்சியடைந்த கடலாகக் குறித்தலாலே தற்குறிப்பணி. (௫௭)

அவியஞ்சிறையனந் துவிநாண்மலர்
வாவியுட்டாமரை வளையந்தோன்றுவ
பூவலர்க்கற்பகப் பொதும்பர்காட்டுறை
கோவிளங்களிற்றினக் கோடுபோன்றவே.

[இதுமுதலேழுபாட்டுகளால் முன்பாட்டில் வாவியெனமென்றுரைத் தவை இவையெனச் சொல்லப்படுகின்றன.]

(இ-ள்) அவி - இறகையும், அஞ்சிறை - அழகியசிறையையு முடைய, அனம் - அன்னங்களானவை, துவிதம் - ஆங்குதற் கிட மாகிய, நாள் - அன்றலர்ந்த, மலர் - மலர்களையுடைய, வாவியுள்- தடாகத்திலுள்ளே, தோன்றுவ - தோன்றுகின்றவையாகிய, தாம ரை - தாமரைகளுடைய, வளையம் - தனிச்சுருள்களானவை, பூ - அழகிய, அலர் - மலரையுடைய, கற்பகப்பொதும்பர் - கற்பகச் சோலையையுடைய, நாட்டு - நாட்டின்கண், உறை - வாசஞ்செய் கின்ற, கோ - அரசனாகிய இந்திரனுடைய, இளங்களிறு - (அவ் விடத்திருக்கிற) இளமைபொருந்திய யானைகளது, இனம் - இனத் திரளுடைய, வெண்கோடுபோன்ற - வெள்ளைக்கொம்புகள் போன் றிருந்தன. எ-று.

வளையம் "விரிந்திடுஞ் சுருளினும்விழிபொடு வளையமாகும்" என்றுலரிக; இலங்குசிறிவாகிய அச்சுருள்கள் இரட்டைத் தந்தங் கள் போறுதல்காண்க. "பூவலர்க் கற்பகப்பொதும்பர் காட்டுறை கோவிளங்களிறு" இவற்றை யொருமொழியாகக்கொண்டு ஐரா

வு ஐராவதமெனப் பொருள்கொள்க. களிறொன்றும் பொதுப்பெ யர் ஐராவதமென்னுஞ் சிறப்புப்பெயர்ப்பொருளைத் தருதற்கு அவ் வடை சேர்க்கப்படுதலாலே, பலஐராவதங்கள் நீருள்ளே மறைந் தநிற்க நீர்மேலேவெளிப்பட்டுத்தோன்றுகிற அவற்றினிரட்டைக் கோடுகள்போறுதல்கொள்க. "தாமரைமுளைகடோன்றுவ" வெனப் பாடங்கூறின் இதன் முதனாண் முடிபையொத்து முடியும். அவ் வளையங்களை அக்கோடுகளாகக் குறித்தலாலே தற்குறிப்பணி. அதி லே போலைராவதம் இதிலே பலவைராவதங்கள் தோன்றலாலே வேற்றுமையணியாம். (௫அ)

ஏந்தலோடவ்வழியிறுத்தவெண்ணறுங்
கூந்தன்மாநிழறடத்திடைகுலாவுவ
காந்தளங்கரத்தரமகளிர்காமுறு
வேந்தனற்புரவியின்வெள்ளம்போன்றவே.

(இ-ள்) ஏந்தலோடு - அரசனோடு, அவ்வழி - அவ்விடத்தே, இறுத்த - அடைந்த, எண்ணறும் - எண்ணில்லாத, கூந்தல் - மயி ரையுடைய, மா - குதிரைகளுடைய, தடத்திடை - தடாகத்தின் கண், குலாவுவ - தோன்றுவனவாகிய, நிழல் - சாயைகளானவை, அம் - அழகிய, கரத்து - கைக ளுடைய, காந்தள் - காந்தண்மலர்போலும், அரமகளிர் - தெய்வமங்கையரால், காமுறு - இச்சிக் கப்படுகின்ற, வேந்தன் - இந்திரனுடைய, நல் - நல்ல, புரவியின்- குதிரைகளுடைய, வெள்ளம்போன்ற-(அதிலுள்ள) கூட்டம் போ ன்றன. எ-று.

"காந்தளங்கரத்தரமகளிர் காமுறும் வேந்தனற்புரவி" இவற் றையும் முன்ஐராவதத்திற்குச் சொல்லப்பட்டதுபோலே ஒருமொ ழியாகக்கொண்டு உச்சைசிரவமென்று பொருள்கொள்க. குலா வுதல் அந்நிழல்கள் அலையினாலே ஒன்றையொன்று தொடர்வனவா கத் தோன்றுதல். அந்நிழல்களை அவ்வுச்சைசிரவங்களாகக் குறித் தலாலே தற்குறிப்பணி. அக்கடலிலே ஒருச்சைசிரவம் இதிலேபல தோன்றுதலாலே வேற்றுமையணியாம். இதனாலே அரசன் குதி ரைகளெல்லாம் உச்சைசிரவம் போலிருக்கின்றன வென்பது தொனிக்கின்றது. (௫௯)

வரிச்சிறைத்தும்பிகளுழுநல் வுள்ளவாய்
விரித்தவெண்டாமரைவிளங்கித்தோன்றுவ
தரித்திடுகளங்கமெய்தயங்கத்தண்ணெனுங்
திருக்கிளர்நிலவுமிழ்திங்கள்போன்றவே

றயினல் - மந்தரகிரியினாலே, கடைந்து - (இன்றும்வந்து) கடைந்து, நன்வளனெலாம் - நன்செல்வத்தையெல்லாம், கவர்வரமெனும் - வௌவுவாரென்றெண்ணி, குடைந்து - கிண்டி, வண்டு - வண்டுகளானவை, இமிர் - ஒலிக்கப்பெறுகின்ற, பொழில் - வனத்தினது, இடையில் - நடுவிலே, அடைந்து - அடைந்தனவாகிய, கொள் - (அவ்வளங்களைக்கொண்ட), கடலன - பாற்கடல்போல்கின்ற, வாவியை - தடாகத்தை, அன்னல் - அரசன், நோக்கினன் - பார்த்தான். எ-று.

முற்காலத்தே தேவர்கள் கடைந்து ஐராவதாதிகளைக் கொண்டு போதலாலே மீளவும் வந்து மற்றை வளங்களையும் கொண்டு போவினும் போவரென்றஞ்சியதென்க. ஒருகாலிடத்தே தன் வளங்களையெல்லாங் கொள்ளை கொடுத்தோன் அவ்விடம்விட்டு வேறிடத்துச் செல்வானென்க. அடைந்தது என்பது அடைந்தன விகாரப்பட்டு நின்றது. அத்தடாகத்தை அப்படி யஞ்சியடைந்த கடலாகக் குறித்தலாலே தற்குறிப்பணி. (எஎ)

காவியஞ்சிறையனந் துயிலுநாண்மலர்
வாவியுட்டாமரை வளையந்தோன்றுவ
பூவலர்க்கற்பகப் பொதும்பர்நாட்டுறை
கோவிளங்களிற்றினக் கோடுபோன்றவே.

[இதுமுதலேழுபாட்டுகளால் முற்பாட்டில் வளனெலாமென்றது அவை இவையெனச் சொல்லப்படுகின்றன.]

(இ-ள்) காவி - குவளையும், அஞ்சிறை - அழகியசிறையையுடைய, அனம் - அன்னங்களானவை, துயிலும் - தங்குதற் கிடமாகிய, நாள் - அன்றலர்ந்த, மலர் - மலர்களையுடைய, வாவியுள் - தடாகத்திலுள்ளே, தோன்றுவ - தோன்றுகின்றவையாகிய, தாமரை - தாமரைகளுடைய, வளையம் - தனிச்சுருள்களானவை, பூ - அழகிய, அலர் - மலரையுடைய, கற்பகப்பொதும்பர் - கற்பகச் சோலையையுடைய, நாட்டு - நாட்டின்கண், உறை - வாசஞ்செய்கின்ற, கோ - அரசனாகிய இந்திரனுடைய, இளங்களிற்று - (அவனிருக்கிற) இளமைபொருந்திய யானைகளது, இனம் - இனத்திரளுடைய, வெண்கோடுபோன்ற - வெள்ளைக்கொம்புகள் போன்றிருந்தன. எ-று.

வளையம் "விரித்திடுஞ் சுருளிறும்மிவ்வொடு வளையமாகும்" இதனாலறிக; இலைசுருளாகிய அச்சுருள்கள் ஒட்டைத் தந்தங்கள் போலுதல்காண்க. "பூவலர்க் கற்பகப்பொதும்பர் நாட்டுறை கோவிளங்களிறு" இவற்றை யொருமொழியாகச்சொல்லி அதற்

கு ஐராவதமெனப் பொருள்கொள்க. களிறென்னும் பொதுப்பெயர் ஐராவதமென்னுஞ் சிறப்புப்பெயர்ப்பொருளைத் தருதற்கு அவ்வடை சேர்க்கப்படுதலாலே, பலஐராவதங்கள் நீருள்ளே மறைந்திருக்க நீர்மேலேவெளிப்பட்டுத் தோன்றுகிற அவற்றினிரட்டைக் கோடுகள்போலுதல்கொள்க. "தாமரைமுகைகடோன்றுவ" வெனப் பாடங்கூறின் இதன் முதனூல் முடிபையொத்து முடியும். அவ்வளையங்களை அக்கோடுகளாகக் குறித்தலாலே தற்குறிப்பணி. அதிலே யோரைராவதம் இதிலே பலவைராவதங்கள் தோன்றலாலே வேற்றுமையணியாம். (எஅ)

ஏந்தலோடவ்வுழியிருந்தவெண்ணறுங்
கூந்தன்மாநிழற்றடத்திடைகுலாவுவ
காந்தளங்கரத்தரமகளிர்காமுறு
வேந்தனற்புரவியின்வெள்ளம்போன்றவே.

(இ-ள்) ஏந்தலோடு - அரசனோடு, அவ்வுழி - அவ்விடத்தே, இருந்த - அடைந்த, எண்ணறும் - எண்ணில்லாத, கூந்தல் - மயிரையுடைய, மா - குதிரைகளுடைய, தடத்திடை - தடாகத்தினிடையில், குலாவுவ - தோன்றுவனவாகிய, நிழல் - சாயைகளானவை, காந்தள் - காந்தண்மலர்போலும், அம் - அழகிய, கரத்து - கைகளையுடைய, அரமகளிர் - தெய்வமங்கையரால், காமுறு - இச்சிக்கப்படுகின்ற, வேந்தன் - இந்திரனுடைய, நல் - நல்ல, புரவியின் - குதிரைகளுடைய, வெள்ளம்போன்ற - (அதிலுள்ள) கூட்டம் போன்றன. எ-று.

"காந்தளங்கரத்தரமகளிர் காமுறும் வேந்தனற்புரவி" இவற்றையும் முன்ஐராவதத்திற்குச் சொல்லப்பட்டதுபோலே ஒருமொழியாகக்கொண்டு உச்சைசிரவமென்று பொருள்கொள்க. குலாவுதல் அந்நிழல்கள் அலையினாலே ஒன்றையொன்று தொடர்வனவாகத் தோன்றுதல். அந்நிழல்களை அவ்வுச்சைசிரவங்களாகக் குறித்தலாலே தற்குறிப்பணி. அக்கடலிலே ஒருச்சைசிரவம் இதிலே பல தோன்றுதலாலே வேற்றுமையணியாம். இதனாலே அரசன் குதிரைகளெல்லாம் உச்சைசிரவம் போலிருக்கின்றன வென்பதுந் தொனிக்கின்றது. (எகூ)

வரிச்சிறைத்தும்பிகளுழல வுள்ளவாய்
விரித்தவெண்டாமரைவிளங்கித்தோன்றுவ
தரித்திடுகளங்கமெய்த்தயங்கத்தண்ணெனுந்
திருக்கிளர்நிலவுமிழ்திங்கள்போன்றவே

தியினால் - மந்தரகிரியினாலே, கடைந்த - (இன்றும்வந்த) கடைந்த, அன்னவளனெலாம் - தன்செல்வத்தையெல்லாம், கவர்வாரமென்று வெளவுவாரென்றெண்ணி, குடைந்து - கிண்டி, வைப்ப - வலம்பிக ளானவை, இமிர் - ஒலிக்கப்பெறுகின்ற, பொழில் - வனத்தினது, இடையில் - நடுவிலே, அடைந்து - அடைந்ததாகிய, கொள் - (அவ் வளங்களைக்கொண்ட), கடலை - பாற்கடல்போல்கின்ற, வாவியை - தடாகத்தை, அண்ணல் - அரசன், நோக்கினான் - பார்த்தான். எ-று.

முற்காலத்தே தேவர்கள் கடைந்த ஐராவதாதிகளைக் கொண்டு போதலாலே மீளவும் வந்த மற்றை வளங்களையுங் கொண்டு போவிடும் போவரென்றஞ்சியதென்க. ஒருகாலேயிடத்தே தன் வளங்களை யெல்லாங் கொள்ளை கொடுத்தோர் அவ்விடம்விட்டு வேறிடத்துச் செல்வாரென்க. அடைந்தது என்பது அடைந்த என விகாரப்பட்டு நின்றது. அத்தடாகத்தை அப்படி வந்தடைந்த கடலாகக் குறித்தலாலே தற்குறிப்பணி. (௭௭)

ஆவியந்தநிறையனந் துயிறுநாண்மலர்
வாவியுட்டாமரை வளையந்தோன்றுவ
பூவலர்க்கற்பகப் பொதும்பர்காட்டுறை
கோவிளங்களிற்றினக் கோடுபோன்றவே.

[இக்குறித்தலேழுபாட்டுகளால் முற்பாட்டில் வளனெலாமென்றது அவை இவையெனச் சொல்லப்படுகின்றன.]

(இ-ள்) ஆவி - இறகையும், அந்நிறை - அழகியசிறையையு முடைய, அனம் - அன்னங்களானவை, துயிலும் - துயில்கூருந் இட மாகிய, நாள் - அன்றலர்ந்த, மலர் - மலர்களையுடைய, வாவியுள் - தடாகத்திலுள்ளே, தோன்றுவ - தோன்றுகின்றவையாகிய, தாம ரை - தாமரைகளுடைய, வளையம் - தனிச்சுருள்களானவை, பூ - அழகிய, அலர் - மலரையுடைய, கற்பகப்பொதும்பர் - கற்பகச் சோலையையுடைய, காட்டு - காட்டின்கண், உறை - வாசஞ்செய் கின்ற, கோ - அரசனாகிய இந்திரனுடைய, இளங்களிறு - (அங் குள்ளிருக்கிற) இளமைபொருந்திய யானைகளாது, இனம் - இனத் திரளுடைய, வெண்கோடுபோன்ற - வெள்ளைக்கொம்புகள் போன் றிருந்தன. எ-று.

வளையம் "விரித்திடுஞ் சுருளிறும்விடுபொடு வளையமாகும்" இதனுலறிக; இளங்குருத்தாகிய அச்சுருள்கள் கோட்டைத் தந்தங் கள் போலுதல்காண்க. "பூவலர்க் கற்பகப்பொதும்பர் காட்டுறை கோவிளங்களிறு" இவற்றையொருமொழியாகச்சொல்லி ஐராவ

தமெனப் பொருள்கொள்க. களிறென்னும் பொதுப்பெயர் ஐராவதமென்னுஞ் சிறப்புப்பெயர்ப்பொருளைத் தருதற்கு அவ் வடை சேர்க்கப்படுதலாலே, பலஐராவதங்கள் நீருள்ளே மறைந் திருக்க நீர்மேலேவெளிப்பட்டுத் தோன்றுகிற அவற்றின்கோட்டைக் கோடுகள்போலுதல்கொள்க. "தாமரைமுளைகடோன்றுவ" வெனப் பாடங்கூறின் இதன் முதனூன் முடிபையொத்த முடியும். அவ் வளையங்களை அக்கோடுகளாகக் குறித்தலாலே தற்குறிப்பணி. அதி லே யொரைராவதம் இதிலே பலவைராவதங்கள் தோன்றுதலாலே வேற்றுமையணியாம். (௭௮)

ஏந்தலோடவ்வழியிறுத்தவெண்ணறுங்
கூந்தன்மாநிழற்றடத்திடைகுலாவுவ
காந்தளங்கரத்தாமகளிர்காமுறு
வேந்தனற்புரவியின்வெள்ளம்போன்றவே.

(இ-ள்) ஏந்தலோடு - அரசனோடு, அவ்வழி - அவ்விடத்தே, இறுத்த - அடைந்த, எண்ணறும் - எண்ணில்லாத, கூந்தல் - மயி ரையுடைய, மா - குதிரைகளுடைய, தடத்திடை - தடாகத்தின் கண், குலாவுவ - தோன்றுவனவாகிய, நிழல் - சாயைகளானவை, காந்தள் - காந்தண்மலர்போலும், அம் - அழகிய, கரத்து - கைக ளையுடைய, அமகளிர் - தெய்வமங்கையரால், காமுறு - இச்சிக் கப்படுகின்ற, வேந்தன் - இந்திரனுடைய, நல் - நல்ல, புரவியின் - குதிரைகளுடைய, வெள்ளம்போன்ற - (அதிலுள்ள) கூட்டம் போன்றன. எ-று.

"காந்தளங்கரத்தமகளிர் காமுறும் வேந்தனற்புரவி" இவற்றையும் முன்ஐராவதத்திற்குச் சொல்லப்பட்டதுபோலே ஒருமொழியாகக்கொண்டு உச்சைசிரவமென்று பொருள்கொள்க. குலாவுதல் அந்நிழல்கள் அலையினாலே ஒன்றையொன்று தொடர்வனவாகத் தோன்றுதல். அந்நிழல்களை அவ்வுச்சைசிரவங்களாகக் குறித்தலாலே தற்குறிப்பணி. அக்கடலிலே ஒருச்சைசிரவம் இதிலேபல தோன்றுதலாலே வேற்றுமையணியாம். இதனாலே அரசன் குதிரைகளெல்லாம் உச்சைசிரவம் போலிருக்கின்றன வென்பது தொனிக்கின்றது. (௭௯)

வரிச்சிறைத்தும்பிகளுழல வுள்ளவாய்
விரித்தவெண்டாமரைவிளங்கித்தோன்றுவ
தரித்திடுகளங்கமெய்தயங்கத்தண்ணெனுந்
திருக்கிளர்நிலவுமிழ்திங்கள்போன்றவே

றியினால் - மந்தரகிரியினாலே, கடைந்து - (இன்றும்வந்து) கடைந்து, தன்வளமெல்லாம்-தன்செல்வத்தையெல்லாம், கவர்வாரமெனு வெளவுவாரென்றெண்ணி, ஒடுங்கு - மெலிந்து, வயவு - வலிமிகளானவை, இமிர் - ஒலிக்கப்பெறுகின்ற, பொழில் - வனத்தினது, இடையில் - நடுவிலே, அடைந்து - அடைந்தனவாகிய, கொள் -(அவ் வளங்களைக்கொண்ட), கடலை-பாற்கடல்போலின்ற, வாவியை-தடாகத்தை, அன்னல் - அரசன், நோக்கினான்-பார்த்தான். எ-று.

முற்காலத்தே தேவர்கள் கடைந்து ஐராவதாதிகளைக்கொண்டு போதலாலே மீளவும் வந்து மற்றை வளங்களையுங் கொண்டு போவினும் போவரென்றஞ்சியதெனக. ஒருகாலொருகாலிடத்தே தன் வளங்களையெல்லாங் கொள்ளை கொடுத்தோன் அவ்விடம்விட்டு வேறிடத்துச் செல்வானெனக. அடைந்தன என்பது அடைந்தன விகாரப்பட்டு நின்றது. அத்தடாகத்தை அப்படியஞ்சியடைந்த கடலாகக் குறித்தலாலே தற்குறிப்பணி. (௫௭)

வாவியந்துறையனந் தவிதுநாண்மலர்
வாவியுட்டாமரை வளையந்தோன்றுவ
பூவலர்க்கற்பகப் பொதும்பர்காட்டுறை
கோவிளங்களிற்றினக் கோடுபோன்றவே.

[இதுமுதலேழுபாட்டுகளால் முன்பாட்டில் வளனெலாமென்றவை இவையெனச் சொல்லப்படுகின்றன.]

(இ-ள்) வாவி - இவ்வையும், அந்துறை - அழகியதுறையையுமுடைய, அனம் - அன்னங்களானவை, தவிதுரம் - தங்குதற்கிடமாகிய, நாள் - அன்றலர்ந்த, மலர் - மலர்களையுடைய, வாவியுள்-தடாகத்திலுள்ளே, தோன்றுவ - தோன்றுகின்றவையாகிய, தாமரை - தாமரைகளுடைய, வளையம் - தண்டுகளானவை, பூ-அழகிய, அலர் - மலரையுடைய, கற்பகப்பொதும்பர் - கற்பகச்சோலையையுடைய, நாட்டு - நாட்டின்கண், உறை - வாசஞ்செய்கின்ற, கோ - அரசனாகிய இந்திரனுடைய, இளங்களிறு - (அங்கேயிருக்கிற) இளமைபொருந்திய யானைகளது, இனம் - இனத்தினுடைய, வெண்கோடுபோன்ற - வெள்ளைக்கொம்புகள் போன்றிருந்தன. எ-று.

வளையம் "விரித்திடுஞ் சுருளிரும்மலிதொடு வளையமாகும்" இதனாலறிக; இளங்கிரியாகிய அக்களிறுகள் இரட்டைத்தந்தங்கள் போலுதல்காண்க. "பூவலர்க் கற்பகப்பொதும்பர் காட்டுறை கோவிளங்களிறு" இவற்றையொருமொழியாகச்சொல்லி அதற

கு ஐராவதமெனப் பொருள்கொள்க. களிறொன்றும் பொதுப்பெயர் ஐராவதமென்னுஞ் சிறப்புப்பெயர்ப்பொருளைத் தருதற்கு அவ்வடை சேர்க்கப்படுதலாலே, பலஐராவதங்கள் நீருள்ளே மறைந்திருந்து நீர்மேலேவெளிப்பட்டுத் தோன்றுகிற அவற்றின்இரட்டைக் கோடுகள்போலுதல்கொள்க. "தாமரைமுளைகடோன்றுவ" வென்பு பாட்டிற்கிரண்டாம் முதனான் முடிபையொத்த முடியும். அவ்வளையங்களை அக்கோடுகளாகக் குறித்தலாலே தற்குறிப்பணி. அதிலே போன்றாதம் இதிலே பலவைராவதங்கள் தோன்றலாலே வேற்றுமையணியாம். (௫அ)

ஏந்தலோடவ்வழியிறுத்தவெண்ணறுங்
கூந்தன்மாநிழறடத்திடைகுலாவுவ
காந்தளங்கரத்தரமகளிர்காமுறு
வேந்தனற்புரவியின்வெள்ளம்போன்றவே.

(இ-ள்) ஏந்தலோடு - அரசனோடு, அவ்வழி - அவ்விடத்தே, இறுத்த - அடைந்த, எண்ணறும் - எண்ணில்லாத, கூந்தல் - மயிரையுடைய, மா - குதிரைகளுடைய, தடத்திடை - தடாகத்தின் கண், குலாவுவ - தோன்றுவனவாகிய, நிழல் - சாயைகளானவை, காந்தள் - காந்தண்மலர்போலும், அம் - அழகிய, கரத்து - கைகளையுடைய, அரமகளிர் - தெய்வமங்கையரால், காமுறு - இச்சிக்கப்படுகின்ற, வேந்தன் - இந்திரனுடைய, நல் - நல்ல, புரவியின் - குதிரைகளுடைய, வெள்ளம்போன்ற-(அதிலுள்ள) கூட்டம் போன்றன. எ-று.

"காந்தளங்கரத்தரமகளிர் காமுறும் வேந்தனற்புரவி" இவற்றையும் முன்ஐராவதத்திற்குச் சொல்லப்பட்டதுபோலே ஒருமொழியாகக்கொண்டு உச்சைசிரவமென்று பொருள்கொள்க. குலாவுதல் அந்நிழல்கள் அலையினாலே ஒன்றையொன்று தொடர்வனவாகத் தோன்றுதல். அந்நிழல்களை அவ்வுச்சைசிரவங்களாகக் குறித்தலாலே தற்குறிப்பணி. அங்கேயிலே ஒருச்சைசிரவம் இதிலேபல தோன்றுதலாலே வேற்றுமையணியாம். இதனாலே அரசன் குதிரைகளெல்லாம் உச்சைசிரவம் போலிருக்கின்றன வென்புதுதொனிக்கின்றது. (௫௯)

வரிச்சிறைத்தும்பிகளுழல வுள்ளவாய்
விரித்தவெண்டாமரைவிளங்கித்தோன்றுவ
தரித்திடுகளங்கமெய்தயங்கத்தண்ணெனுந்
திருக்கிளர்நிலவுமிழ்திங்கள்போன்றவே

(இ-ள்) விளங்கி - பிரகாசித்து, தோன்றுவ - (தடாகத்திலே) காணப்படுகின்றவையாகிய, வரிச்சிறை - இறகுகள் பொருந்திய சிறைகளையுடைய, அம்பிகள் - வண்டுகளால், உழு - கிண்டப்படுகின்ற, நல் - நல்ல, வள்ளவாய் - கிண்ணம்போலும் வாயை, விரித்த - திறந்திருக்கின்ற, வெண்டாமரை - வெண்டாமரைமலர்களானவை, தரித்திடு - தாங்கப்பட்ட, களங்கம் - களங்கங்களானவை, மெய் - வடிவங்களிலே, தயங்க - தோன்ற, தண்ணெனும் - குளிர்ச்சியாயிருக்கிற, திரு - அழகினாலே, மிளிர் - விளங்காநின்ற, நிலவு - சந்திரிகையை, உமிழ் - கக்குகின்ற, திங்கள்போன்ற - (அதிலுள்ள) சந்திரர்கள் போன்றிருந்தன. எ-று.

வண்டு களங்கமும் வெண்டாமரைமலர் சந்திரனும் போதுதல்கொள்க. தண்மையுந் திருக்கிளர் நிலவுந் தாமரைக்குமாம். அப்படிப்பட்ட வெண்டாமரை மலர்களை அப்படிப்பட்ட சந்திரர்களாகக் குறித்தலாலே தற்குறிப்பணியாம். இதுவும் வேற்றுமையணி கொள்க. (௩௦)

செயிதழ்க்குவளைமென்னனைகடெண்டிரைத்
தூயநற்றடத்திடைத்தோன்றுகின்றன
மேயவர்கண்கவர்வனப்பின்மிக்கவாய்ப்
பாயொளிசிறந்தசெம்பவளம்போன்றவே.

(இ-ள்) தெண்டிரை - தெளிவுள்ள அலைகளையுடைய, தூய - பரிசுத்தம்பொருந்திய, நற்றடத்திடை - நல்லதடாகத்தினிடையே, தோன்றுகின்றன - காணப்படுகின்றனவையாகிய, செயிதழ் - சிவப்பிதழ்களையுடைய, குவளை - உற்பலங்களுடைய, மென் - மெல்லிய, நனைகள் - அரும்புகளானவை, மேயவர் - அடைந்தவருடைய, கண் - பார்வையை, கவர் - வௌவுகின்ற, வனப்பின் - அழகில், மிக்கவாய் - மிகுந்தனவாகி, பாயொளி - விரிந்தவொளியால், சிறந்த - விசேஷித்த, செம்பவளம்போன்ற - (அதிலுள்ள) செம்பவளங்கள் போன்றன. எ-று.

அச்செய்குவளையரும்புகளை அப்பவளங்களாகக்குறித்தலால் தற்குறிப்பணி. (௩௧)

வெண்ணிறத்தாமரைமலருமேவிய
தண்கருங்குவளையுந்தடத்துட்டோன்றுவ
வெண்ணிருகலைமதிநிலவினீட்டமு
முண்ணிலகியவிடத்தொளியும்போன்றவே.

(இ-ள்) தடத்துள் - தடாகத்தினுள்ளே, தோன்றுவ - தோன்றுகின்றவையாகிய, வெண்ணிறம் - வெள்ளைநிறம்பொருந்திய, தாமரைமலரும் - தாமரைப்பூக்களும், மேவிய - சேர்க்கையுடைய, தண் - தண்ணிய, கருங்குவளையும் - நீலோற்பலமலர்களும், உள் - (அத)னுள்ளே, இலகிய - விளங்குகின்ற, எண்ணிருகலை - பதினாறுகலைகளையுடைய, மதி - சந்திரனது, நிலவினீட்டமும் - ஒளிச்செறிவும், விடத்து - ஆலாகலத்தினது, ஒளி(யீட்ட)மும் - ஒளிச்செறிவும், போன்ற - ஒத்திருந்தன. எ-று.

வெண்டாமரை மலரைச் சந்திரனொளியாகவுங் கருங்குவளை மலரை நஞ்சொளியாகவுங் குறித்தலாலே தற்குறிப்பணியாம். தாமரை குவளைகளை வைத்த முறையே அவற்றோடு சம்பந்தமுள்ள மதியொளிநஞ்சொளிகளை வைத்தலால் நிரனிறையணி; இவைசேர்தலால் சேர்வையணி. (௩௨)

குடவளையினமணிகொழிக்குந்தண்புனற்
றடமெயிலலைகளினலையுஞ்சைவலம்
படர்தருமழற்சிகைபரப்புஞ்செந்நிற
வடவையின்புகையெனவயங்கித்தோன்றின.

(இ-ள்) குடம் - குடம்போலும், வளை - சங்குகளானவை, இனம் - இனமாகிய, மணி - முத்துகளை, கொழிக்கும் - சொரிகிற, இடமாகிய, தண்புனல் - தண்ணீரையுடைய, தடம் - தடாகத்திலே, அலைகளின் - அலைகளினாலே, அலையும் - அலைசெறி - வீசப்படுகிற, படர்தரும் - வளர்கின்ற, சைவலம் - கொடிப்பாசிகளானவை, அழல் - அக்கினியின், சிகை - சுவாலைகளை, பரப்பும் - பரப்புகின்ற, செந்நிறம் - சிவப்புநிறமாகிய, வடவையின் - (அதிலுள்ள) வடவாமுகாக்கினியினது, புகையென - தூமம்போல, வயங்கி - விளங்கி, தோன்றின - காணப்பட்டன. எ-று.

வடவை கடலுள்ளே மறைந்து அதனாமேற்படாமலுறைகின்ற வழித்தீயாம். அப்படியிலகிற பாசிகளை அப்புகையாகக் குறித்தலாலே தற்குறிப்பணியாம். (௩௩)

குருமணியிமைக்குமின்கூலமேயவா
னுருகிழலலையிடையலைவதண்கதி
ரருமணிப்பொலனுருவட்டவின்மராகமால்
வரைநிறையடிக்கொளுமாட்சிபோன்றவே.

(இ-ள்) அலையிடை - அலைகளாலே, அலைவ - அலைகின்றவையாகிய, குரு - நிறம்பொருந்திய, மணி - மணிகளால், இமைக்கும் ...

விளங்குகின்ற, நீள் - நீளம்பொருந்திய, கூலம் - கரையின்கண், மேவ நெருங்கிய, மாச்சாறு - பெரியமரங்களுடைய, நிழல் - நிழல்களான வை, செறை - செறிதலை, அடிக்கொளும் - அடித்துக்கொண்டிருக்கின்ற, மாட்சி - அழகையுடைய, தண் - குளிர்ம்பொருந்திய, தளிர் - தளிர் களையுடைய, அருமணி - அரியமணிகளையும், பொலன் - பொன் னையும் உடைய, குவட்டு - சிகரத்தையுடைய, அணி - அழகிய, மைந நாகம் - மைநாகமலையாகிய, மால்வரை - பெரியமலைகள், போன்ற விருந்தன எ-று.

முற்காலத்திலே யிந்திரன் வச்சிராயுதத்தினாலே மலைகளின் சிறகுகளையறுத்தபோது மைநாகமலை கடலுள் ஒளித்ததென்க. உக்கையாயுள்ள மணிகளுக்கு அந்த நிழல்களோடு சேர்ந்து தோன்றுதலால் அருமணிப் பொலன்குவடென்றும் தடைகொடுக் கப்பட்டது. அதற்கேற்ப வினையெச்ச மீறுகெட்டது. அப்படியவை சிறகிழந்தவை அப்படிப்பட்ட மைநாகங்களாகக்குறித்தலாலே தற் குறிப்பணியாம். இதுவும் வேற்றுமையணியெனக. (௫௪)

தொலைவறுபலவளரிலையதொக்கவள்
வலைதவழ்வாவியிற்பயிலுமாம்பெடை
கலவியின்குறிப்புணாகாட்டப்பின்றொடர்
பொலனிறவன்னத்தின்பொற்புநோக்கினன்.

[இதனால் விரும்பப்படுபொருள் கிடைத்தற்குக் காரணமாகிய வன்னத்தைக் கண்டமை சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்) தொலைவறு - ஒழியாத, இனைய - இத்தன்மையன வாகிய, பலவளம் - பலவிதவளங்களாலும், தொக்க - நிறைந்த, அவை - அவைகளாலான, தவழ் - தவழப்பெற்ற, அவ்வாவியில் - அத் தடாகத்தில், பயிலும் - வாசஞ்செய்கின்ற, ஆய் - சிறப்புச்சொல்லப் பட்ட, பெடை - பெட்டையானது, கலவியின் - புணர்ச்சியினது, குறிப்பு - குறிப்பை, உணா - சொல்லுதலாலே, காட்ட - காண பிக்க, பின் - (அதன்) பின்னே தொடர் - தொடர்கின்ற, பொலன் - பொன் வடிவாகிய, நிறம் - ஒளியுள்ள, அன்னத்தின் - அன்னத்தினது, பொற்பு - அழகை, நோக்கினன் - (அரசன்) பார்த்தான். எ-று.

பொன்னன்ன மென்றதனாற் பொன்னிறத்தன்ன மென்ற தாயிற்று. (௫௫)

தண்ணறுந்தாமரையணையிற்றங்கிய
வண்ணலோதிமந்துனியகற்றிப்பெடையை

விண்ணிறச்சிறகாற்றழீஇவிருப்பொடு
உண்மகிழ்கூர்தரவுவந்துபுல்லிற்றே.

[இதனாலே பின்னே சொல்லப்படும் ஆக்கத்தின்காரணஞ் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்) தண் - தண்ணிய, நறு - நறிய, தாமரை - தாமரைப் பூவாகிய, அணையில் - சயனத்தின்கண்ணே, தங்கிய - வாசஞ்செய் கின்ற, அண்ணலோதிமம் - அவ்வரசவன்னமானது, துனி - ஊடலை, அகற்றி - நீக்கி, பேடையை - பெட்டையை, விண் - பொன்னுலகத்தி லுள்ள, நிறம் - ஒளிபொருந்திய, சிறகால் - சிறகுகளினாலே, தழீஇ - தழுவி, விருப்பொடும் - ஆசையுடனே, உள் - (அது) மனத்தே, மகிழ் - மகிழ்ச்சியானது, கூர்தர - மிகும்படி, உவந்து - (தானு)ம கிழ்ந்து, புல்லிற்று - புணர்ந்தது, எ - று.

முன்பாட்டிலே கலவியின்குறிப்புணா காட்டிற்றென்றபேடை க்கு ஊடலெப்படி யுண்டாயிற்றென்றால் நாயகன்முன்னே தன்னி டத்துவிரும்பி வரச்செய்தலும் வந்தபின்பு ஊடுதலும் நாயகிக்கு இயல்பாமெனக. ஊடலில்லையாயின் புணர்ச்சி யின்பஞ் சிறவாதாம் "ஊடுதல் காமத்திற்கின்பம் அதற்கின்பம் கூடி முயங்கப்பெறின்" இத னாலறிக. (௫௬)

விழைவுறுகலவியின்மெலிந்தோர்தாளினின்
றெழிலிகழ்பொன்னிறவெருத்தங்கோட்டுபு
தழைவுறுசிறகான்மூடித்தண்ணறு
வழிமலர்ச்சேக்கையினன்னந்துஞ்சிற்றால்.

[இதனால் அரசன் செய்யவிரும்பியது கைகூடல் காரிய மாகத்தாற்சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்) விழைவுறு - விரும்பப்பட்ட, கலவியின் - புணர்ச்சி யால், மெலிந்து - இளைத்து, ஓர்தாளின் - ஒருகாலினால், நின்று - நின்று, எருத்தம் - பிடரியை, கோட்டுபு - வளைத்து, தழைவுறு - தழைதலுற்ற, சிறகால் - இறகையால், மூடி - (தலையை) மறைத்துக் கொண்டு, தண் - தண்ணிய, நறு - தேனானது, வழி - வழியப்பெற்ற, மலர் - தாமரைப்பூவாகிய, சேக்கையில் - சயனத்தில், எழில் - அழ கினால், இகழ் - விளங்காநின்ற, பொன் - பொன்வடிவமாகிய, நிறம் - சாந்தியுள்ள, அன்னம் - அவ்வன்னமானது, துஞ்சிற்று - தூங்கிற் று, எ - று.

இப்படி நாற் கூறலாகிய பறவையின் சாதித்தன்மை சொல்லுத லாலே தன்மை நவிற்சியணி. (௩௭)

சூழ்வளியுடன்சுழல்சருகிற்றோன்றிய
ஊழ்வழிமனஞ்செலலுண்மையன்றுகொ
றாழ்புலன்வழிமனஞ்சாரவோதிமம்
பாழியந்தோளினான்கையிற்பற்றினான்.

[இதனால் அவ்வன்னத்தைப்பிடித்ததற்குக் காரணமும் பிடித்தமையும் சொல்லப்படுகின்றன.]

(இ-ள்) சூழ்வளியுடன் - அலைகாற்றுடனே, சுழல்-சுழன்று செல்கின்ற, சருகின்-சருகுபோல, ஊழ்வழி - விதியின்வழியிலே, தோன்றிய - (அரன்பால்) உண்டாக, மனம் - (உயிர்களது) மனமானது, செலல் - செல்லுதல், உண்மையன்றுகொல் - சத்தியமன்றோ, தாழ்புலன்வழி - அற்பவிஷயமாகிய (அவ்வன்னத்தின்கண்), மனம் - மனமானது, சார - (சென்று) அடைய, ஓதிமம் - அவ்வன்னத்தை, பாழி - வலிமைபொருந்திய, தோளினான் - தோள்களையுடையவனான நளன், கையில் - கையினாலே, பற்றினான் - பிடித்தான். எ-று.

அவ்வன்னம் பெறுதற்கரிய பொருளாயினும் அரசனதுபெருந்தன்மைக்கு அதைத்தாங்கும்போது பற்றுதல் தகாத செயலென்பது தோன்ற அதனைத்தாழ்புலமென்றும் அவனைப் பாழியந்தோளினானென்றுங் கூறினர். அற்பகாரியத்திலேயே சாதாரணனாகிய அரசனுக்கு மனஞ்செல்லுமோவென்கிற ஐயத்துக்கு உயிர்களுக்கு மனம் விதிவழிப்பட்டிருக்குமாதலாற் செல்லுமென்பது சொல்லப்பட்டது. ஊழ்வழி மனஞ்செல்லுமென்னும் பொதுப்பொருளை அவ்வன்னம் பற்றுதற்கு அரசன்மனஞ்சென்றதென்னுஞ் சிறப்புப்பொருளாலே சாதித்தலால் வேற்றுப்பொருள் வைப்பணி. இதில் உவமையுஞ் சேர்தலாற் சேர்வையணி. (௩௮)

கைப்படுசிறையனங்கலங்கிவாய்வெரீஇத்
துப்புறழ்தோலடிதுடிப்பத்துன்புறூஉ
மெய்ப்பொறைசிறையடித்தகலாமையின்
மைப்புயலனையகைம்மலரிற்கொத்திற்றால்.

[இதனால் பிடிபட்ட அன்னத்தின் வருத்தச்செயல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்) கை - (அரசனது) கையில், படு - அகப்பட்ட, சிறை - சிறகுகளையுடைய, அனம் - அன்னமானது, கலங்கி - அறிவழிந்து,

வாய்வெரீஇ - அச்சவொலிகள்செய்து, துப்புறழ் - பவளம்போலும், தோல் - தோலையுடைய, அடி - அடிகளானவை, துடிப்ப - நடுங்க, துன்புறூஉ - துயரமடைந்து, சிறையடித்து - சிறகுகளாலடித்து, அகலாமையின் - போகமாட்டாமையால், மெய்ப்பொறை - இளைப்புடனே, மைப்புயலனைய - (கொடையால்) கரியமேகம்போலும், கைம்மலரில் - (அவன்கையாகிய) மலரில், கொத்திற்று - கொத்தியது. எ-று.

வலியவன் கையிலகப்பட்டோன் முன்னே தப்பிப் போதற்கு முயற்சிசெய்தலும் அது கூடாதபோது தன்னாலானமட்டும் அவனை வருத்தலுஞ் செய்வானென்க. பிடிபட்டபோது கலங்குதலாதியாகிய அதன்சாதித்தன்மைகளைச்சொல்லுதலால் தன்மைநவிற்சியணியாம். (௩௯)

இரைக்கயர்புள்ளினுக்கிரங்கிப்புட்குலம்
விரித்தெழுசிறைவளிவீசமெல்லிதழ்த்
திருத்தகுதாமரையலைதல்சேர்தடம்
வருத்தலையென்றுகைம்மறித்தல்போன்றதே.

[இதுமுதல் இரண்டுபாட்டுகளால் அவ்விடத்துநிகழ்ச்சி சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்) புட்குலம் - பறவைக்கூட்டமானது, விரித்து-பரப்பி, எழு - எழும்புகையில், சிறை - சிறைகள், வளி - காற்றை, வீச - எறிதலால், மெல்-மெல்லிய, இதழ்-இதழ்களையுடைய, திருத்தகு-சிறப்புற்ற, தாமரை - தாமரைமலர்களானவை, அலைதல் - அசைதலைப் பொருந்திய, சேர் - சேர்விடமாகிய, தடம் - தடாகமானது, இரைக்க - கூவி, அயர் - வருந்துகின்ற, புள்ளினுக்கு - அவ்வன்னத்துக்கு, இரங்கி - இரக்கமுற்று, வருத்தலையென்று - (அதனை) வருத்தாதேயென்று, கை - (தன்) கைகளாலே, மறித்தல்போன்றது-மறித்தல்போன்றது. எ-று.

இரங்கியென்னும் வினையெச்சம் கைம்மறித்தலென்னும் வினைகொண்டது. தன்னைச்சேர்ந்திருந்த காரணத்தால் அரசனுக்குத்தடாக மிரங்கிற்றென்க. அத்தாமரைமலர்களி னசைதலை அத்தடாகத்தின் கைம்மறித்தலாகக் குறித்தலால் - தற்குறிப்பணி. (௪௦)

வள்ளவாய்த்தாமரைவதிந்துபோதரு
புள்ளொலாந்தனித்தனிபுலம்பல்வாவியே

வன்றுதுவளமைமான்பொதுக்குழுமக
டெள்ளிச்சிலம்புகள் சிலம்பல்போன்றவே.

(இ-ள்) வள்ளம்-இவ்வனம்போலும், வாய் - வாயையுடைய, தாமரை - தாமரைமலர்களில், வதிந்து - வாசஞ்செய்திருந்து, போரு - (அப்போது) போகின்ற, - புள்ளெலாம் பறவைகளெல்லாம், தனித்தனி - வெவ்வேறாக, புலம்பல் - புலம்புதலானது, மாவிலை - நடைகற்கின்றோர், உற - செறிந்த, மயமம - (அரசவன்ன) மில்லாமையை, கண்டு-பார்த்து, ஒலங்கு - விளங்குகின்ற, பூமகள் - திருமாதினுடைய, தென் - தெள்ளப்பட்ட, அரி - பருக்கைகளையுடைய, சிலம்புகள் - பாதச்சிலம்புகளானவை, சிலம்பல்போன்றன - ஒலித்தல் போன்றன. எ-று.

இங்கேயிளக்கத்தைத் திருமகளென்று சாதலின், அந்நாடகம் அரசவன்னமில்லாமையினாலே சந்திரனில்லாத இரவுபோல விளக்கமற்ற இழந்ததென்றதாயிற்று. அந்நிப்போதிற அன்னங்களினொலியை அச்சிலம்புகளி னொலியாகக்குறித்தனாலே தற்குறிப்பணி.

இன்னபொன்னிறவனங்கண்டிலேனென
மன்னர்மன்னவன்மறுகுதனைநோக்கியே
யன்னவன்கரமலர்மரர்ந்தவோதிம
நன்னயமொழிசிலபயிறலுற்றதே.

[இதனாலே சிலநியாயங்கள் கூறத்தொடங்கினமை
சொல்லப்படுகின்றன.]

(இ-ள்) இன்ன - இப்படிப்பட்ட, பொன்-பொன்மயமாகிய, நிறம் - ஒளிபொருந்திய, அனம் - அன்னமொன்றை, கண்டிலேனென்றும் (இதுவரையில்) பார்த்திலேனென வியக்கின்ற, மன்னர்மன்னவன்-அரசர்க்கரசனது, மறு - சந்திரன்போலும் (விளக்கம்பொருந்திய), வதனம் - முகத்தை, நோக்கி- பார்த்து, அன்னவன்- அப்படிப்பட்டவனது, கரம்-கையாகிய, மலர்- தாமரைப்பூவின்கண், அமர்ந்த- தங்கிய, ஓதிமம் - அன்னமானது, நல்-நல்ல, நயம்-நீதிவாக்கியப் பிய, மொழி - சிலசொல்லானவை, பயிறலுற்றது- சொல்லத்தொடங்கிற்று. எ-று.

மதிவதனமென்றதனாலே அதனைப்பார்க்கையில் அவனிடத்தில் அன்றாடைக்கமுண்டாயிற்றென்றதாயிற்று. பைப்பிடியினாலே அதற்கொருவருத்த மில்லையென்பது கரமலரென்றதனால் குறிக்கப்படுகின்றது. நயம் - நியாயம். "நயமென்பநியாயமன்றி" இதற்கு குறிச.
(௯௨)

சிறையொளிர்பொன்னிறைசெல்வநல்குமோ
வறைகடல்பனியினிநிறைவதாங்கொலோ
கறைகெழுவேலினாய்கருத்தினுள்ளுற
நிறைதருவிழைவினைநீத்தல்வேண்டுமால்.

[இதுமுதல் மூன்றுபாட்டுகளாலே முன்கூறப்பட்ட
நயமொழிகள் சொல்லப்படுகின்றன.]

(இ-ள்) கறைகெழு - உதிரம்படிந்துள்ள, வேலினாய் - வேலை யுடைய நளராஜனே! சிறை - (என்) சிறைகளிலே, ஒளிர் - விளங்குகின்ற, பொன் - பொன்னானது, நிறைசெல்வம்-குறைவில்லாத செல்வத்தை, நல்குமோ - (உனக்குத்) தருமோ? அறை - ஒலிக்கின்ற, கடல் - (பெரிய) கடலானது, பனியினின்-(அற்பமாகிய)பனியினாலே, நிறைவதாங்கொலோ - நிறையுமோ? கருத்தினுள்-(உன்) மனத்திலுள்ளே, உற - பொருந்த, நிறைதரு - நிறைந்த, விழைவினை - அப்பொன்னாசையை, நீத்தல்வேண்டும் - (நீ) ஒழிக்க வேண்டும். எ-று.

முன்பாட்டிலே இன்னபொன்னிறவனங் கண்டிலேனென்று சொல்லப்பட்டமையால் தன்னைப்பொன்னுக்காகக்கொல்வானென்று நினைத்து இவ்வாறு சொல்லியதென்க. கறைகெழுவேலினாய் என்றதனாலே நீகொலையிற்றொடியோ னென்றதாயிற்று. இச்சிறியபொன்னிலே உன்பேராசை பழிக்கப்பட்டதாதலால் நீத்தல்வேண்டுமென்றது. முன்னிரண்டு வாக்கியங்களிலும் சாதாரணதருமத்தைச் சொல்லுதலால் தொடர்முழுவுவமையணி. (௯௩)

கோறல்செய்தாலுயிர்க்கொலையொன்றேயலாற்
றேறினர்ப்பிழைத்தவன்பழியுஞ்சேருமாற்
றூறுபாய்கவுண்மதத்தறுகண்யானையாய்
மாறுகொள்பகைஞர்க்குமிறுமனங்கொளார்.

(இ-ள்) தாறு - முட்கோல்கள், பாய் - பாயப்பெறுகின்ற, கவுள் - கதுப்பையும், மதம் - மதத்தையும், தறுகண்-கோபக்கண்ணையும் உடைய, யானையாய் - யானைபோல்பவனே! கோறல்செய்தால் - (உன்னை விசுவாசித்திருந்த என்னைக்) கொல்வையேயானால் - (உன்னை விசுவாசித்திருந்த என்னைக்) கொல்வையேயானால் உயிர்க்கொலையொன்றேயலால் - உயிரைக்கொல்லுதற் பாதகமொன்றேயல்லாமலும், தேறினர்-நம்பினவர்க்கு, பிழைத்த - தீங்குசெய்த, வன்பழியும் - கொடியபாதகமும், சேரும் - (உன்னை) யடையும், மாறுகொள் - மாறுபாடுகொண்ட, பகைஞர்க்கும் - பகைவரிடத்திலும்,

சோதிவேருக்கும், இது - இவ்வியவகாரஞ் செய்தவை, மன்னவோ ளார் - மன்னவர். எ-று.

தேதினைப்பிழைத்த வென்றதனாலே எனக்கு ஒருதீங்குஞ் செய்யாவென நான் உன்னை நம்பியிருந்தேனென்றதாயிற்று. "நல்குரவுக்கும் பெரிதெனினுஞ் சாலரேர்க்குள், கொன்குரு மாக்கள் கடை" என்றவாறே எல்லாப்பாவங்களிலுங் கொலைபாவங் கொடிது, அதிலும் விசுவாசகாதங் கொடிய தென்பது தோன்ற வன்பழியெனப்பட்டது. மதச்செருக்கும் வன்கண்மையும் உடையயானதலால் இத்தகாதசெயல் செய்யின்றுவென்பது குறிப்பித்தற்கு மதத்தறுகண் யானையா யென்றது. நம்பினவர்களுக்குத் தீங்கிழைத்தலும் பாவமாயிருக்கப் பலவகைநல்லனதிருந்தும் விசுவாசித்த என்னைக் கொலைசெய்யப் பற்றலாமோ வென்றாயிற்று. (௧௭)

செருக்களத்தேற்றவர்ச்செருத்தலன்றியுள்
ளருட்கிடமெலியனடர்த்தனீதியோ
முருக்கிதழ்மடந்தையர்முலையினைத்திடுங்
குருக்கிளர்மணிபுனைகுவவுத்தோளினாய்.

(இ-ள்) முருக்கு - முருக்கம்பூப்போலும், இதழ் - உதடுகளை யுடைய, மடந்தையர் - மாதருடைய, முலை - முலைகளானவை, நினைத்திடும் - அழுந்தப்பெறும், குரு - நிறத்தினாலே, கிளர் - விளங்குகின்ற, மணி - இரத்தினபரணத்தால், புனை - அலங்கரிக்கப்பட்ட, குவவு - திரட்சியையுடைய, தோளினாய் - தோள்களையுடையவனே! செருக்களத்து - போர்க்களத்தில், ஏற்றவர் - (தன்னோடு) எதிர்த்தவரை, செருத்தலன்றி - கொல்லுதல் (நீதியா) மன்றி, உள் - உள்ளதாகிய, அருட்கு - கருணைக்கு, இடமும் - பாத்திரமாகிய, மெலியனை - (ஒருபுல்லியபறவையாகிய) என்னை, அடர்த்தல் - கொல்லுதல், நீதியோ - நீதியாமோ. எ-று.

எளியென்றது அற்பமாகிய பறவையாயிருக்கிற வென்றதற்கு சொல்லி விசேடணமாகவேண்டி நின்றது. நீதியோவென்றவிடத்து ஒகாரம் அநீதியாமென்னும் பிறிதுபொருளைத் தந்தது. முலை நினைத்திடுந் தோளினாயென்றதனாலே பெண்டிரோடு கூடிவாழுகின்ற அப்படிப்பட்ட என்வாழ்வைக் குலைத்தற்கு எப்படித் துணிந்தாயென்பதைக் குறிப்பித்ததாயிற்று. (௧௮)

கல்வியினகன்றிடுகருணைவேந்துளத்
தொல்கலுங்கருணையுமுவப்புந்தோன்றிட

50

வல்கலின்மொழிசிலவறைந்துபின்னரும்
பல்பலதுயர்மொழிபகரலுற்றதே.

[இதனுலேபலதுயர் மொழிகள் கூறத்தொடங்கினமை சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்) கல்வியின் - கல்வியறிவுபோல, அகன்றிடு - பெருத்தலையடைந்திருக்கின்ற, கருணை - அருளையுடைய, வேந்து - நளராஜனது, உளத்து - உள்ளத்தின்கண், ஒல்கலும் - நாணமும், கருணையும் - அருளும், உவப்பும் - மகிழ்ச்சியும், தோன்றிட - ஏககாலத்திலுண்டாக, அல்கலில் - (பொருளாற) சுருங்குதலில்லாத, மொழி - சிலசொற்களை, அறைந்து - சொல்லி, பின்னரும் - (அதன்) பின்பும், பல்பல - பலபலவாகிய, துயர்மொழி - (அரசனுக்குத்) துன்பத்தையுண்டாக்குகின்ற சொற்களை, பகரலுற்றது - (அன்னம்) சொல்லத்தொடங்கிற்று. எ-று.

ஒல்கல்-அசைதல்; அது இப்போரணத்தை உணர்த்துகின்றது. முன்னிலையிலிருக்கும் விக்கிதலால் நாணமும் அதன்வருத்தத்தைக் காணுதலால் கருணையும் அது கற்றவல்லோர் போலப் பேசுதலால் மகிழ்ச்சியும் அரசனுக்குண்டாயின. சிலமொழிகளாயினும் நீதியை வினை பலபொருள்களைத் தழுவிச் சுருங்கச்சொல்லல் விளங்கவைத்தல் முதலிய அழகமைந்த சிறப்பால் அல்கலின் மொழிசில வென்றார். "அல்கலுட் சுருங்கல் வைகல்" இதனுலறிக. (௧௯)

பெருகியமூப்பினிற்றளர்ந்துபேதுறு
மிருமுதுகுரவருமென்செய்கிற்பரோ
கருவுயிர்த்தயர்வுறுகாதற்பேடையுள்
ளுருகுமேயென்னநெட்டுயிர்ப்புவீங்கிற்றே.

[இது முதலாறுபாட்டுகளால் முன் கூறப்பட்ட துயர்மொழிகள் சொல்லப்படுகின்றன.]

(இ-ள்) பெருகிய - நிறைந்த, மூப்பினில் - முதுமையால், தளர்ந்து - மெலிந்து, பேதுறும் - மதிமயக்கங்கொண்டிருக்கின்ற, இரு முதுகுரவரும் - (என்னுடைய) தாயுந்தகப்பனும், என்செய்கிற்பரோ - (இனி) யாது செய்வரோ, கரு - கருப்பத்தை, உயிர்த்து - ஈன்று, அயர்வுறு - சோர்வடைந்திருக்கின்ற, காதல் - (என்மேல்) அன்புள்ள, பேடை - மனைவியானவள், உள்ளுருகுமே - மனமுருகுவாளே, என்ன - என்று, நெட்டுயிர்ப்பு வீங்கிற்று - பெருமூச்சுவிட்டது. எ-று.

என்செய்கிற்பரோ வென்றதனுல் நான் அவர்களுக்கு ஏகபுத்திரனென்பதும் இனி மூப்புத் தன்பத்தோடும் என்னை இழந்த துன்பமும் இவைகொடுப்பாரில்லாத தன்பமுங்கொண்டு இறப்பரென்று சொல்லியதாயிற்று. கருவுயிர்த் தயர்தலு மென்றதனுல் அவரின்று அதிக காலங்கழித்தும் பிள்ளையென்பதும், ஊண்ணுருகுமே யென்றதனுல் அந்தன்பத்தோடு இவைபெறுத தன்பமும் என்னை இழந்ததன்பமுங் கூடுதலால் எப்படிப் பிழைப்பாரென்பதுங் குறிப்பித்தது. (௪௯)

அன்னைமுப்பழிதாவார்கொலாற்றுவார்
மன்னனெற்படுத்தலும்வெருவிவாயிற்
றுன்னியாங்கிருந்தபுள்சொற்றபோழ்தினி
லின்னலங்கடலாழ்ந்திறக்குமேகொலாம்.

(இ-ள்) அன்னை - (என்னுடைய) தாயானவள், மூப்பு - முதுமையினுலே, தழிதரவு - வருந்துதலை, ஆற்றலள், ஆற்றுவார் - தேற்றுவார், மன்னன் - இவ்வரசனுனவன், எற்படுத்தலும் - (என்னைப்) பிடித்தவளவிலே, வாயிலில் - பிடாகத்திலிருந்து, வெருவி - அஞ்சிப் போய், ஆங்கு - அவ்விடத்தே, துன்னி - நெருங்கி, இருந்த - தங்கிய, புள் - பறவைகள், சொற்றபோழ்தினில் - (இச்செய்தியைச்) சொன்னபோது, இன்னல் - துன்பமாகிய, கடலாள் - சமுத்திரத்திலே, ஆழ்ந்து - ஆழ்ந்து, இறக்குமே - (அவள்) இறந்துபோவளே. எ - று.

ஆற்றுவாரின்மையின் அவள் இறந்துபோவள் என்றதனுல் ஒருவரும் இல்லையென்பதுந் தோன்றியது. ஒருவேளை மூப்புத் துயரத்தைத் தாங்கினும் புத்திரசோகத்தைத் தாங்கமாட்டாளென்பதும் குறிப்பித்தது. (௫௰)

புல்லுவிட்டகுறைநெடிழிவாய்பொரு
தல்லல்கூர்பெடையவர்யாங்குறுங்கொலிப்
சொல்லரும்புட்குலங்களுழந்துயர்பாய்ப்
தெல்லையிலையவொடுமிறக்குமேகொலாம்.

(இ - ள்) புல்லுவிட்டு - தழுவுதலைவிட்டு, அகன்றுறை - (என்) அழகிய சிறகைவானவை, நெடிழிந்த - விசேஷமாய், பொருதல் - பொருமல், அல்லல்கூர் - துன்பமிகுந்த, பெடை - (என்) மனைவியானவள், அவர் - என்னவர், யாங்கு - எவ்விடத்தே, உறுங்கொலின் - வருதலைப்பார்த்து, சொல்லரு - (அதனை) சொல்லமாட்டாத, புட்குலம் - பறவைக்கூட்டமானது, உழந்து - வருந்தும், துயர்பாய் - துன்பம், அன்பர் - அப்படிப்பட்ட, துயர் - (எல்லையில்லாத)

51

துயரோடுத் தழுவி, எல்லையில் - அளவில்லாத, துயரொடும் - துன்பத்துடனே, இறக்குமே - (அவள்) இறந்துபோவளே. எ - று. கொல் - ஆம் - அசைகள்.

புல்லுதல் என்கிற தொழிற்பெயர் இறுதிநிலைகெட்டு வந்தது. பிரிதும் பிரியப்பொருத விதற்கு இக்கொடியசெய்தியைச் சொல்வாராயின் இறந்துவிடுமென்று சொல்ல நாவெழாமல் அழுமென்க. அவ்வழுகையே அச்செய்தியைக் குறிப்பிற் றுணர்த்துகிற உத்தரமாம். (௫௧)

அனிச்சமென்மலரினுநொய்யவாய்சிறைத்
தனிப்பெடையமைக்குமென்றளிர்க்கையாலயன்
பனிப்படும்பிரிவெனுங்கடுஞ்சொலென்றலை
நினைந்துமுன்னெவ்வணநிலவக்கோட்டினான்.

(இ - ள்) அனிச்சமென் - அனிச்சமென்னப்பட்ட, மலரினும் - பூவிலும், நொய்ய - மெல்லிய, ஆய் - தேடத்தக்க, சிறை - சிறகையுடைய, தனி - ஒப்பற்ற, பெடை - (என்) மனைவியை, அமைக்கும் - உண்டாக்குவதாகிய, மென்றளிர் - மெல்லியதளிர்போலும், கையால் - கையினுலே, அயன் - நான்முகக்கடவுள், பனிப்படும் - அனிப்படுதலுக்குக் காரணமாகிய, பிரிவெனும் - பிரிவென்கின்ற, கடுஞ்சொல் - கொடிய, சொல் - சொல்லை, நினைந்து - கருதி, முன் - முன்னே, தலை - தலையில், எவ்வண்ணம் - எவ்விதமாக, நிலவ - விளங்க, கோட்டினான் - எழுதினான். எ - று.

"தனிப்பெடையமைத்த" வென்பாடங்கூறிற்பெடையைப்படைத்தபின் அதனைப்படைத்தானென்பது தோன்றுதலாலே முறையிறந்ததாகும். அனிச்சமென்மலரினு மென்றமையாலு முவென்பது குறைந்தது. மென்றமையாலுங் காரணமாகிய கைக்கும் மென்றளிர்க்கையா லென்றமையாலுங் காரணமாகிய கைக்கும் மென்மையுந்தன்மையுஞ் சொல்லப்பட்டன. மெல்லியதளிர்க்கையாகிய காரணத்திலிருந்து கடுஞ்சொல்லெழுதலாகிய பகையானகாரியம் பிறந்ததெனச் சொல்லுதலால், உ - வமை அணியின்மையணி. (௫௨)

வீழுமெய்ப்படுத்தலிக்கொடுஞ்சொன்மென்னிறத்
தாழ்சிறைமடப்பெடைசெவியிற்சார்தலு
மாழ்துயர்க்கடலிடையாழ்ந்தியானிலாய்ப்
பாழ்படுநிலைசெயலாமருண்டியார்க்குமே.

(இ-ள்.) யிரும்-(நகரும்) இச்சிக்கப்பட்ட, எழிலை, பரிதி பிடித்த, இக்கொடுஞ்சொல்-இக்கொடுமையையுடைய சொல்லானது, செவியில் - (தன்) காதில், சார்தலும் - சேர்ந்தவுடனே, மெல் - மெல்லிய, நிறம் - ஒளிபொருந்திய, தாழ் - நீண்ட, சிறைகளையும், மடம் - பேதைமையையுமுடைய, பெடை - (தன்) மனைவியானவள், சூழ் - சூழ்ம்பொருந்திய, பவக்கடலிடை - தன்படாகிய கடலுக்கே, சூழ்ந்து - முழுகி, நான் - நான், இலாவில் லாமையால், பாழ்படு-பாழடைந்து, திசைபோயாம் - திக்குகளிறைந்தும், மருண்டு - மயங்கி, பார்க்குமே - பார்ப்பாளே. எ-று.

திசையெலாமென்றதற்குத் திக்காதியெட்டும் மேலுங்கீழும் ஆகியபத்துந் திசைகளுங்கொள்க. இப்பறவை பொன்நிறமில்லாமை யால் திசைகளெல்லாம் பாழ்பட்டிருக்கின் அத்திசைகளில் மற் றெல்லாப் பொருள்களு முண்டாயிருக்கும் தன்னை மயிழ்ந்திருக்க சமுத்திரமென்றபடி உயிர்த்துணைவியில்லாமையிருவேபாழ்பட் டனவாகத் தோன்றுமென்க. (௬௫)

பிரிவெனுமழல்சுடப்பெடையிறக்குமே
யரிதினிற்பெற்றவெம்பார்ப்பெலாமயர்
திரைபெருக்குடன்பையுளாற்றிவெய்திய
பரிவினிற்சாமெனப்பறைத்துச்சொற்றதே.

(இ-ள்.) பிரிவெனும் - பிரிவென்கிற, அழல் - நெருப்பானது, சுட - (என்னைச்) சுட, பெடை-(என்) மனைவியானவள், இறக்குமே - இறப்பாளே; அரிதினில் - அரிதாகப் பெற்ற, பெற்ற - பெற்ற, எம் - எம்முடைய, பார்ப்பெலாம் - குஞ்சுகளெல்லாம், அயர்ந்து, திரை - திரையை, பெரு - பெருமல், குடம்பையுள் - கூண்டினுள்ளே, ஆற்றி - கூவி, எய்திய - (எய்க்கு) சேர்ந்த, பரிவினில் - அன்பத்தினாலே, சாம் - இறந்துபோம், என - என்று, பறைந்து - அடித்து, சொற்றது - (அன்னம்) புலம்பிற்று. எ-று.

பெடையிறக்குமே யென்றதனால் இனிச் சாய்தலைக்கவிதன் னையுமிழந்த அந்நாட்களுக்கு நோக்கொடுப்பாரில்லையென்பதும் இளைபெருக்குடம்பையின்ச பேர்ந்ததினால் அவையாதரவற்றிருந் திருந்த இளமைப்பருவமுடையன வென்பதும் பொருள்படப் புத்திரசோகமெல்லாவற்றிலும் கொடியதாதலால் அதுவேபுலம் போக்காலம் தோற்றிதென்னும் பாத்தாதும் மூர்ச்சையடைந் தென்க. (௬௬)

அளிக்கொருகடலனானதனைக்கண்டுகண்
ணளித்திடுதண்புனற்றுவலைவீழ்தலிற்
றளிர்த்தமென்சிறையனந்தளர்வுநீங்கியுட்
களித்ததுகாவலன்கருணைநோக்கியே.

[இதனால் அவ்வன்னம் அரசன் கருணையைக்கண்டு களித்தமை சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) அளிக்கு - அருளுக்கு, ஒருகடலனான் - ஒருகடல்போல யவன், அதனை - அம்மூர்ச்சையடைந்தமையை, கண்டு - பார்த்து, கண் - பார்த்தகண்களால், அளித்திடும் - (அவனாலே) சொரியப் பட்டின்ற, தண்-குளிர்ச்சிபொருந்திய, புனல்-நீர்துவலையை, வீழ்தலின் - (தன்மேல்) வீழ்தலினாலே, தளிர்த்த-மலர்ந்த, மென்-மெல்லிய, சிறை-சிறைகளையுடைய, அனம், உணர்வடைந்து, தளர்வுநீங்கி - ஆயாசத்தினீங்கி, காவலன் - அரச னுடைய, கருணை - அருளின் (பெருக்கத்தை), நோக்கி-பார்த்து, உள் - (தன்) மனமே, களித்தது - மகிழ்ந்தது. எ-று.

மூர்ச்சையடைந்தோர்க்குத் தண்ணிய நீர்த்துளிகளை மேலே தெளிக்கும்போது அதனீங்குமாதலால் அந்நீர்த்துளிகளாலே மூர்ச்சை நீங்கிற்று. கண்ணீர்த்துளிகள் அவலச்சுவையைப்பற்றியவிரவாம். அத்துளிகளால் அவனுள்ளிருந்த கருணையை அறிந்ததென்க. (௬௭)

ஆருலத்துடன்மடவனத்தைநோக்கிநின்
சேகுறுபொன்னிறச்சிறகர்நோக்குறு
மோகமேபிடித்தனன்முழுதுநோக்கினை
னேகுதியெனவிறைவிடுத்தனன்.

[இதனால் அன்னத்தை விட்டமை சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) இறை - நளராஜனானவன், ஆருலத்துடன் - அன்பத் துடனே, மடம்-இளமைபொருந்திய, அனத்தை-அவ்வன்னத்தை, நோக்கி - பார்த்து, நின் - உனது, சேகுறு-மாற்றுயர்ந்த, பொன் - பொன்மயமாகிய, நிறம் - ஒளிபொருந்திய, சிறகர் - சிறகுகளை, நோக்குறும் - பார்க்கவேண்டுமென்கிற, மோகமே - ஆசையினாலே, பிடித்தனன் - (உன்னைப்) பிடித்தேன்; முழுதும் - முழு வதும், நோக்கினன் - பார்த்தேன்; ஏகுதி - (நீ) போகக்கடவை, என - போவென்று, விடுத்தனன் - (அதனை) விட்டான். எ-று.

என்றிலே மிகச்சிறப்பிட்டமையால் ஒப்புமையுத்து இப்படிப் பட்டவன்பம் விளைந்ததென்று அரசனைக் குறிக்கும் உவமையாற் றென்க. சேக்குமே மௌனமே மிகுந்ததை சொன்னமையால் வர் ணர் சொல்லப்பட்டபடி பொன்னுக்கைக் கண்டுகொள்ளப் பிடித்திலே சென்றதாயிற்று. (எ)

அன்னத்தைக் கண்ணுற்றபடலம் முற்றிற்று.

ஆக படலம் - ௪.

அன்னத்தைத் தூதுவிட்டபடலம்.

அன்னமானது நளன் தன்னை யாதொரு துன்பமுஞ் செய்யாமல் விடுத்ததைப்பற்றி அவனிடத்தில் வந்து தமயந்தியின் அழகுருவத்தையும் அவளிடத்தில் தான் பெற்று அவனிடத்திற்போய் அவளை அவனுக்கு மனைவியாக இசையும்படி செய்வதையும் சொல்லுகின்றது.

எழுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

பிறைவடங்கிடந்து கணங்குபூத்தொளிரும் பேரிள வனமுலைநிகர்ப்ப, நறவுகொப்புளிக்குந்தெரியல்சூழ்மா ர்பனுண்மலர்பொருவுமென்கரத்தில், அறவுகொண்டெ ழுந்தபொலன் சிறையன்னந்தொல்வினைத் தொடரறுத் தின்ப, நிறைகடற்றிளைக்குமவரினின்புறாநின்று வாவி புக்கதுவே.

[முன்படலத்திலே தமயந்தியும் நளனும் ஒருவருக்கொருவர் கேட்டுருகினதிறமும் அவர் அன்னத்தைப் பொருது பூங்காவனத்திற் சென்றதும் அங்கே தெய்வ அன்னத்தைப் பிடித்துவிட்ட விபரமுஞ் சொல்லி இப்படலத்தில் அவ்வன்னம் அரசனிடத்தினின்று தமயந்தியினழகைப் புகழ்ந்து அவனால் தூதுவிடப்பட்டுப் போய் அவளுடன் பாடு பெற்று வந்த விதத்தை வரைந்து தொடங்கு கிறார் அவற்றுள் இப்பாட்டால் அன்னம் நளனிடத்தினின்று நீங்கினமை சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்) நறவு - தேனை, கொப்புளிக்கும் - சிந்துகின்ற, தெரியல் - பூமாலையினால், சூழ் - சூழப்பட்ட, மார்பன் - மார்பையுடை

யனளமகாராஜனுடைய, பிறைவடம் - சந்திரஹாரமானது, கிட ந்து - தங்கியும், கணங்கு - தேமலானது, பூத்து - படர்ந்தும், ஒளி ரும் - விளங்கப்பெற்றுள்ள, பேரிளவனம் - பெருமையுமிளமையு மழகும்பொருந்திய, முலை - (தமயந்தியினுடைய) முலைகளை, நிகர ப்ப - அனுபவிக்கும்படியாக, நாண்மலர்பொருவும் - அன்றலர்ந்த தாமரைமலர்போலும், மென்கரத்தின் - மெல்லிய (அவன்) கையி னின்றும், அறவுகொண்டு - அறுத்தல்கொண்டு, (தொல்வினை)-முன் னைச்செயலது, (தொடர்)-சம்பந்தத்தை, (அறுத்து)-ஒழித்து, எழு ந்த-புறப்பட்ட, பொலன் - பொன்மயமாகிய, சிறை - சிறைகளை யுடைய, அன்னம்-அன்னமானது, (அறவுகொண்டு)-அறவறத்தைக் கொண்டு, தொல்வினை - பழவினையாகிய, தொடர் - சங்கிலியை, அறுத்து - கட்டறுத்து, இன்பநிறைகடல்-பேரின்பக்கடலில், திளைக் கும்அவரின் - முழுகியோர்போல, இன்புறா - இன்பத்தினுலேமிகுந் து, நின்று - நீங்கின்று, திரை - அலைகளையுடைய, வாவி - தடாகத்தின் கண், புக்கது - சென்றது. எ - று.

கணங்கு பொன்னுரைபோற் சிறிதும் பெரிதுமாகப்படர்வது. பிறைவடங்கிடந்து கணங்குபூத்தொளிரும் என்றதனால் அவற்றால் விளங்குகிற மற்றைமகளிர் முலைகள் போலாது தமயந்தி முலைகள் அவற்றைவிளக்குமென்று அம்முலைகளினியற்கையழகின் சிறப்பைக் குறிப்பித்ததாயிற்று. பேரிளவனமுலையை அன்மொழித்தொகை யாக்கி அப்படிப்பட்டமுலைகளையுடையவளாகிய தமயந்தியெனினு மாம். அப்படிப்பட்டமுலைகளை அனுபவித்தற்குரியது அரசனது நறவுகொப்புளிக்குந் தெரியல்சூழ் மார்பேயாதலால் அதனை எடுத் தக்கூறினார். அவ்வன்னம்விட்டதற்குக் கைம்மாறாகத் தமயந்தி யைக்கூட்டுதலால் நிகர்த்தற்குத் தறவுகொள்ளுதல் காரணமாக்கப் பட்டது. நிகர்ப்பவென்னுஞ் செயவெனச்சம் அறவுகொள்ளுதலை யுடையபிறவினைகொண்டது. அறத்தல் அன்னத்திற்கு அரசனைவிட்டுநீ ங்குதல் வீடடைந்தோர்க்கு யான் எனது என்கிற பற்றுக்களைவிடு தல். தொல்வினைத்தொடரறுத்தல் அன்னத்திற்கு முன்பிடிபட்டுப் புலம்பியசெயலின் சம்பந்தத்தையொழித்தல், வீடடைந்தோர்க்கு அநாதியாகத்தொடர்ந்த கருமத்தையொழித்தல். கடவுளுலகத்தை யின்பநிறைகடலென்றார். உவமையணி. இதுமுதல்முப்பத்தெட்டுப் பாட்டுகள் பெரும்பாலும் முதற்சீருமைந்தாஞ்சீரும் மாச்சீர்களுமாகி மாறுஞ் சீரும் விளச்சீர்களும் மற்றவைமூன்றும் மாச்சீர்களுமாகி வருகின்ற எழுசீர்க்கழிநெடிலடி நான்குகொண்ட ஆசிரியவிருத் தங்கள். (௧)

பொன்னிறத்தூவிப்பவளவாய்ச்செங்காற்பொற்பு அமைபசியகுட்டராச, வன்னமெய்புதறிச்சிறையுளர்ந்தயல் குழாக்குழாத்திடைவதிதரலும், கன்மலிதிரடோளி றைகரத்தமூர்ந்துசிறையிலேக்கொண்டதும்வெருவி, மு ன்னையதன்றென்றிருந்தபுட்குலங்கள் முளரியந்தடத்த கன்றனவே.

[இதனால் அன்னம்விடுபட்டபின்புநிகழ்ந்ததைசொல்லப் படுகின்றது.]

(இ - ள்) பொன் - பொன்வடிவமாகிய, நிறம் - காந்திபொருந் திய, தூவி - இறகையும், பவளம் - பவளம்போலும், வாய் - வாயை யும், செம் - சிவப்புநிறம்பொருந்திய, கால் - அடிகளையும், பொற்பு - அழகான்மிகுந்த, பசிய - பசுமைபொருந்திய, குட்டம் - உச்சிக்கொ ண்டையுமுடைய, அரசவன்னம் - அரசவன்னமானது, மெய் - தன் னுடம்பை, உதறி - (சிலிர்த்து) உதறி, சிறை - சிறகை, உளர்ந்து - (மூக்கினாலே) கோதிக்கொண்டு, அயல் - பக்கத்தில், குழ் - (தன்னைக் கண்டுவந்து) சூழ்ந்த, அனம் - அன்னங்களது, குழாத்து - கூட்டத் தினது, இடை - நடுவில், வதிதரலும் - தங்கியவளவில், இருந்த - (அங்) கிருந்த, புட்குலங்கள் - அப்பறவைக்கூட்டங்களானவை, கல் - மலை போல, நவில் - செய்யப்பட்ட, திரள் - குவிந்த, தோள் - தோள் களையுடைய, இறை - அரசனது, கரத்து - கையினால், அமூர்ந்தும் - அழுந்திய, சிறையிலே - (அதன்) சிறைகளை, கண்டதும் - பார்த்த வளவில், முன்னையது - அரசனாற்கொண்டுபோகப்பட்டவரசவன் னம், அன்றென்று - அன்றென்றுவிலேந்து, வெருவி - அஞ்சி, முளரி - தாமரையையுடைய, தடத்து - தடாகத்தினின்றும், அகன்றன - நீங் கிப்போயின. எ - று.

மெய்யுதறல் புழுதி உதிர்தற்கு; சிறையுளர்தல் திவலைநீர் தற்கு. அரசவன்னமாதலாற் பறவைக்கூட்டத்தன்கு நடுவே தங் கியதென்க. முன்னையதன் றென்றெனவே இது வேற்றுப்பறவை யென்று நினைந்தன வென்றதாயிற்று. ஆகவே வேற்றுப்பறவை யைக் காணும்போது அஞ்சிப் பறந்துபோதல் பறவைகளுக் கியல் பாதலால் வெருவின வென்க. பறவையின் சாதித் தன்மையைச் சொல்லுதலால் தன்மை நவிற்சியணி. (உ)

புள்ளினமிரிய மதுக்குடம்விரிக்கிற் போதுமென் மலர்நறும்பொருட்டி, யுள்ளுறையன்னக்கொலைத்தொ ழில் சிறிதுமுறுத்திலனிறையெனத்தெறிக், கன்னவிழ்

கமலமலரொனவகன்ற கரத்தினின்மீட்டும்வந் தெய்தி, யள்ளிலைநெடுவே லண்ணறனுளத்தி லதிசயமிகவிளைத் துரைக்கும்.

[இதனால் அன்னம் அரசனிடத்துக்கு மீண்டுவந்து பேசத் தொடங்கினமை சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்) புள் - பறவைகளது, இனம் - கூட்டமானது, இரிய - அஞ்சியோட (அதன்பின்), மதுக்குடம் - தேன்குடமானது, விரிக் கால் - வாய்மலர்ந்ததாயின், போதுமென் - ஒக்குமெனப்படுகின்ற, மலர் - தாமரைப்பூவினது, நறும் - பரிமளம்பொருந்திய, பொகு ட்டிறுள் - கொட்டையின்கண்ணே, உறை - தங்கிய, அன்னம் - அவ்வன்னமானது, கொலை - கொலையாகிய, தொழில் - தொழிலி ல், சிறிதும் - சிறிதாயினும், இறை - அரசனானவன், உறுத்தில ன்னை - (என்னிடத்தே) செய்திலனென்று, தெறி - தெளிந்து, கள் - தேனையுடைய, அவிழ் - மலர்ந்த, கமலமலரொன - தாமரைப்பூவை ன்று (மயங்கியதுபோல), அகன்ற - (முன்னேதா) நீங்கப்பெற்ற, கரத்தினில் - கையின்கண்ணே, மீட்டும் - திரும்பியும், வந்து - வந்து, எய்தி - அடைந்து, அள் - கூர்மைபொருந்திய, இலை - இலைபோலு ம், நெடு - நெடிய, வேல் - வேலையுடைய, அண்ணல் - அவ்வரச னது, உளத்தில் - மனத்தின்கண்ணே, அதிசயம் - ஆச்சரியத்தை, மிக - மிகுதியாக, விளைத்து - உண்டாக்கி, உரைக்கும் - சொல்லும். எ-று.

கொலைத்தொழில் சிறிது முறுத்திலனென்றதனால் கைப்பிடி யினும் வருத்திலனென்றதாயிற்று. மீட்டுமென்னும் பிறவினைதன் வினைப்பொருளில் வந்தது. "நட்பாடற்றேற்றுதலொன்பதுபோல" நெகிழ்காட்டிய நம்பிக்கைபெற்றதுபோலத் தானாகவிரைந்து வந்த தென்பது கருத்து. அன் மையால் அரசனுக்கு ஆச்சரியமுண்டாயிற்றென்க. ஆயுதபாணியாகிய வல்ல திறம் நெடுவே லண்ணலென்றதனால் ஆயுதபாணியாகிய வன்மை ர்த்து அப்படிவருதல்சிறிதுங்கூடாத காரியமாதலால் மிகவிளைத்தெ ன்றார். மதுக்குடத்திற்கு வாய்மலர்தலில்லாமையால் இல்பொரு ளுவமையணி. அரசன் கையையடைதற்கு ஏதுவாகாத அம்மயக் குதலை யேதுவாகக்குறித்தலாலேதுத்தற்குறிப்பணி. மயங்கியது போலென்னுஞ் சொற்கள் தொக்குவந்தன. (ங)

அளியினமுரன்று துளிநறுவருந்து மைங்கணைக்கிழ வனன்னெறிக, டெளிவருநூலோர் வேட்டமன்னவர்த ஞ்செய்தொழி லென்பரொப்புத்து, மெளிவருமென்ற

ளையர்வினைநோக்கி விடுத்தவெளிரங்குமிர்த்தரங்க, தளிர்
கடலுமித்தபுடவியிற்றருமமாட்டியதுனதுபேரளியே.

[இதனுல் தனக்குச் செய்த வுபகாரத்தால் அவ அரசனுடைய
புகழ்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்) அளியினம் - வண்டினமானது, முரன்று - ஒலித்து, அளி - அளிக்கின்ற, தரு - தேனை, அருத்தும் - உண்ணப்பெறுகின்ற, துங்கமலர் - பஞ்சபாணத்திற்கு, இறை - உரியமன்மதனே, தன்னெறிகள் - நல்வழிகளை, தெளிவுரு - ஐயந்திரிபின்றியுணர்ந்த, அரசோர் - அருமறைவிலையுடையோராகிய, மன்னவர் - அரசரும், வேட்டம் - வேட்டலை, தம் - தமக்கு, செய் - செய்தற்குரிய, தொழில் - தொழிலாரும், என்பர் - என்றுசொல்லுவார், (அப்படியிருக்க), இரங்கு - ஒலிக்கின்ற, நீர் - குணம்பொருந்திய, தாக்கம் - அலைகளையுடைய, தளிர் - குளிர்ச்சிபொருந்திய, கடல் - கடலை, உடுத்த, மருங்கிற்கொண்ட, புடவியில் - பூமியின்கண், எற்பமித்தம் - (நீ) என்னைப்பிடித்தும், எளியரும் - எளியிற்கிடைத்து, என் - என்னை, [illegible] - வருத்தத்தை, நோக்கி - பார்த்து, விடுத்தலின் - விடுதலால், தருமம் - இத்தத்தருமத்தை, காட்டியது - (உன்னிடத்தே) [illegible] உனது - உனது, பேர் - பெரிய, அளியே - கருணையே (இத்தன்மையது) யில்லை. எ-து.

அளியினமுரன்று அளிதருமருந்து மைக்கணிகைக்கிறைய - இவற்றை ஒருமொழியாகக் கொண்டு மன்மதனென்று பொருள்கொள்க, அவ்வடைகள் அப்பொருளை விளக்குதற்குக் கூடி வருதலால். மன்னவருமென்றும் உயர்வு சிறப்பும்மை தொக்கது. அரசோர் மறைமுதல்வியோரென்று கூறி அவர் வேட்டைமன்னவர் தொழிலென்பதொளிவமைம். மிருகங்கள் பயிர்முதலியவற்றை அழித்தலையும் பறவைகள் மலமுதலியவற்றாலே பூஞ்சோலை முதலியவற்றையும் கெடுத்தலாலும் அவற்றை கொல்லுதல் குற்றமற்றதென்று [illegible] தண்டித்தல்போது மாதலால் அரசர்க்குரியதென்று [illegible] மென்க. புடவியில்விடுத்தலின் என்றதனுல் எனக்கொப்பான [illegible] யபொருள்களை வருத்திச் சம்பாதிப்பாரன்றி அவை வெளியிற் றைப்பித் தைகவிமோ ரொருவருமில்லாத பூமியிலென்றதாயிற்று. விடுதலைத்தை காட்டியது பேரளியென்று எப்படியறிந்தாயெனிற் புகையிலுமே நெருப்பையறிதல்போல அறிதலின்மையைநோக்க தா என்னையன்னவநோக்கவிடுதலால் அறிவித்ததிலே தொன்றது. பேரளியே. ஏகாரம் - தேற்றப்பொருளில்வந்தது. அரசனுடைய வுபமேயத்தைக் [illegible] கருத்தை ஒன்றுகையாக [illegible] வுபமானச்சொல்லிற்று [illegible]

ராகச் சொல்லுதலால் உருவகவுயர்வு நவிற்சியணி. அரசனுடைய விக்கிரப்பித்ததற்கு அவன்வடிவமேயன்றிச் செய்கையுமழகிய தென்பது கருத்தாம். (௭)

வருந்தமுன்புகன்றகொடியவென்மொழியின்வரு
பிழையனைத்தையுமின்னே, திருந்தலர்க்கடந்தோய்மகி
ழுமாசெய்துதிர்க்குவன்றினஞ்செய்வோன்வெய்தா, வி
ரிந்ததன்கதிரினலைகட லுடுத்தமேதினி யிடத்த பைங்கூ
ழ்கள், கரிந்தனதளிர்ப்பவெள்ளிவீழ் மன்ன கணமழை
பொழிவதுகடுப்ப.

[இதனுலேதுயின்பீண்டித்கேன்வந்தாயென்னும்வினவிற்கு
உத்தரஞ்சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்) திருந்தலர் - பகைவரை, கடந்தோய் - வென்றவனே! முன் - நான் பிடிபட்டிருந்தபோது, வருந்த - (நீ) வருந்தும்படி, புகன்ற - சொல்லப்பட்ட, என் - எனது, கொடிய - கொடியதாகிய, மொழியின் - சொல்லினுல், வரு - வந்த, பிழையனைத்தையும் - குற்றமுழுதையும், மகிழுமா - (வருந்திய நீ) மகிழும்படியாக, செய்து - (ஒரு பெரியவுபகாரத்தைச்) செய்து, அலை - அலைகளையுடைய, கடல் - கடலை, உடுத்த - மருங்கிற்கொண்ட, மேதினியிடத்த - பூமியிலுள்ளனவாகிய, பைங்கூழ்கள் - பயிர்களானவை, (வருந்த) - வருந்தும்படி, தினஞ்செய்வோன் - சூரியனானவன், வெய்தாக, விரிந்த - விரிக்கப்பட்ட, தன் - தனது, கதிரின் - கிரணங்களினுல், கரிந்தன - வாடிய, (பிழையனைத்தையும்) - குற்றமுழுதையும், (வரு) - வந்த, அப்பயிர்கள், தளிர்ப்ப - செழிக்கும்படி, வெள்ளிவீழ்மன்ன - வெள்ளிவிழுதுகள்போலும், கணம் - தனியாக, மழை - மழையை, பொழிவதுகடுப்ப - பொழிவதுபோல, இன்னே - இப்போதே, தீர்க்குவன் - (நான்) தீர்ப்பேன். எ-து.

விரிந்தவென்பது வருத்தநோக்கி மெலிந்து நின்றது. உபமானுபமேயங்களி லொன்றற்கொன் றிணங்கவேண்டுஞ் சொற்கள் கூட்டப்பட்டன: எப்படி சூரியன் தன்கடுங்கதிரால் வருந்தியபயிர்களைத் தானேமழைபெய்து தளிர்ப்பிப்பானே அப்படியே என்கொடுஞ்சொல்லால் வருந்திய வுன்னை யானேருபகாரஞ்செய்து மகிழ்விப்பேனென்பதுபொருள். சூரியகிரணத்தாற் பூமியிலுள்ளநீருண்டு கொண்டுபோகப்பட்டு மேகமாய் மழை பெய்தலின் வானத்திற் [illegible] நிமித்தகாரணமாதலறிக. [illegible] மாதலிற் சூரியன் மழைக்கு நிமித்தகாரணமாதலறிக.

காரப்பிரமமாமீசனிழத்தமோ தொழில் பலவென்பீர், புக்கு ரிச்சை யின்றியோமாரிபொழிமழைக்கரிறைப்பொழியா, வான் கிளிமுளியும் பொருந்தியக்கிடுமை யலர்ந்தவெண்மறைத் தொழி லுக்குக்கமேகத்தால் வெங்கதிரவன் தொலைத்தாரைத் தன்றே டக்குதல்போல" இதனுரைசிக. வெள்ளிய அன்ன மனவேழவென் பமுமானமுகத்தாலே தன்னுடைய செய்யப்படும் உபகாரம் பெரி தாமென்பதாய் காட்டியது. அதைவெளிப்படச் சொல்லின் நிப்பு கழ்ச்சியாமாதலின் எப்போது செய்யுமோவென்று மையமொழி ந்தது இன்னேயென்றது. இஃதுவமையணி. (௫)

மல்லலம்புவனம்பொதுவறப்புரக்குமன்னவர்மன் னநின்றனக்கோர், புல்லியபறவையியற்றுகைம்மாறொ ன்றிலதெனும்புணர்ப்பறிந்தாலு, மொல்லையிற்கைம்மா றியற்றியென்னுமருத்தியென்னுளத்தினதால, மல்ல லுற் றழுந்த வருமா லதனை யடிகள்கேட்டருளியென்று றையும்.

[இச்செய்யுளாற்செய்யப்பட்டவுபகாரத்துக்கு உன்னாற் செய்யப் படும் நன்றியாதென்னும்வினாவிற்கு உத்தரஞ் சொல்லப்படு கின்றது.]

(இ-ள்) மல்லல் - வளம்பொருந்திய, புவனம் - பூமியை, பொது - பொதுமையினின்றும், அற - நீங்க, புரக்கும் - காக்கின்ற, மன்னவர்மன்ன - ராஜாதிராஜனே! நின்றனக்கு - உனக்கு, ஓர் புல்லிய பறவை - ஒரு சிறிய பறவையாகிய, இயற்று - செய்யத்தக்கதும், கைம்மாறொன்று - ஒரு பிரதியுபகாரம், இலது - இல்லையென்கின்ற, புணர்ப்பு - வியவகாரத்தை, அறிந்தாலும் - (யான்) அறிந்திருந்தும், ஒல்லையில் - விரைவிலே, கைம்மாறு - ஒரு பிரதியுபகாரத்தை, இயற்றி யென்னும் - செய்வாயென்ற, அருத்தி - ஆசையானது, என் - எனது, உளத்தினதால - மனத்திலுள்ளதாகி, அல்லலுற்று - வருத்தமடைந்து, அழுந்த - (அதில்) அழுந்தும்படியாக, வரும் - வருகின்றது; அடிகள் - ஐயனே, அதனை - அக் காரியத்தை, கேட்டருளியென்று - கேட்டருளென்று, உரையும் - (அன்னம்) சொல்லும். எ-று.

பொதுவறப் புரத்தலாவது பலவரசர்க்கும் பொதுவாயிருத்தலை ஒழித்துத் தனக்கே சிறப்பாகக் கொண்டாளுதல். சிறியவன் எல்லாவரசர்க்கும்போலன்றி விசேடமாகப் புரக்குமவனாம். பறவை யென்றதும்படர்க்கைப்பெயர் தன்மையில்வந்தது இடவழுவமைதி.

உடம்புநிலையாமைபற்றி ஒல்லையிலென்றது, "மற்றறிவாம் நல்வினை யாமிளைய மென்னாது கைத்துண்டாம் போழ்தே கரவா தறஞ் செய்யின், முற்றியிருந்த கனியொழியத் தீவளியால் நற்காயுதிர்த லு முண்டு" இதனுலறிக. இயற்றுதி அருத்தி என்று முன்னிலை வினை முற்றுகள் ஏவற்பொருளில்வந்தன. அர்த்தியென்கிற வடமொழி அருத்தியெனத்தற்பவமாயிற்று. அதாவது தன்னாற் செய்யப்பட்ட டதைப்பின்னே நீ தென்று அறிந்து வருந்துதல். புல்லிய பறவை யாதலின் அல்லலுற்றழுந்த வரும் என்றமையால் அவ்வுபகாரஞ்சிறிதாயிருந் தாலும் என்வருத்த நோக்கிப் பெரிதாகப் பாவித்து ஏற்றுக்கொள் ளுதல் உனக்குக்கடனென்றதாயிற்று. (௬)

பொன்னினிற்செய்தவள்ளவாயமுதம்பூவையைக் கின்னோயருத்திக், கன்னலினமிழ்திற் கனிந்தமென் சொற்கள்பயிற்றியுங்கேட்டுளங்களிப்பார், மன்னவர்ம ன்னநின்னுளத்தேறுமடமொழியாயினுமீதோ, ரன்ன மென்சொல்லென்றதிசயஞ் சிறப்பவகமலர்ந் தினிது கேட்டருளாய்.

[இதனால் அன்னந் தன்சொல்லை விரும்பிக்கேட்க வேண்டுமென் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்) பொன்னினில் - கனகத்தினாலே, செய்த - செய்யப்பட்ட, வள்ளவாய் - கிண்ணத்திலுள்ள, அமுதம் - அமிர்தத்தை, பூவையை - நாகணவாய்ப்புள்ளையும், கிள்ளையை - கிளியையும், அருத்தி - குடிப்பித்து, கன்னலின் - சர்க்கரையினும், அமிழ்தின் - அமிர்தத்தினும், கனிந்த - மதுரமுதிர்ந்த, மென் - மெல்லிய, சொற்களை, பயிற்றியும் - கற்பித்தும், கேட்டு - (அவைபேசக்) கேட்டு, உளங்களிப்பார் - (உலகத்தார்) மனமகிழுவார் (ஆகையால்), மன்னவர்மன்ன - ராஜாதிராஜனே! ஈது - இச்சொல்லானது, நின் உளத்து - உனது மனத்தில், ஏறு - ஏறமாட்டாத, மடம் - அறியாமை பொருந்திய, மொழியாயினும் - சொல்லாயினும், ஓரன்னம் - ஓர் அன்னத்தினது, மென் - மெல்லிய, சொல்லென்று - மொழியென்று, அதிசயம் - ஆச்சரியமானது, சிறப்ப - சிறந்துதோன்ற, அகமலர்ந்து - மனமகிழ்ந்து, இனிது - இனிதாக, கேட்டருளாய் - (நீ) கேட்டருளுக. எ-று.

பயிற்றியுங்கேட்டுளங்களிப்பா ரென்றதனால் அம்முயற்சி யாரதான் செய்யாதிருக்க அவைதாமாகவே வந்துபேசுமாயின் நின்னுளத்தே மடமொ செவிகொடாரென்பது தோன்றுகின்றது.

றியாயிற்றுமென்றாருள்ளன் சொல் பலவற்றாராதற்கேன்றிறுமம் பூவைக்கிளிகளின் சொற்கள்போல உள்செவி புகில்லாதென்பது செய்தற் பொருட்டவதாம் இவ்வாறாகக்கேட்க வேண்டுமென்றதாயிற்று. கேட்டருளாய் என்பது முன்னிலை யெதிர்மறைவினைமுற்று உடன்பாட்டுப்பொருளில் வந்தது; வேண்டிக் கேட்கப்பெறுக பற்றி. இதற்கு "ஒழிகெய்யவென்பது முன்னிலை வினைச்சொற் செய்யென வினையொடுமுடியுமே" என்பதாம். அப்பாவையரின் சொல்லிலே பிழைகளை மிருவித்தற்குக் காரணமாகவும் பொன்னிலும் செய்த வண்ணவரமுதம் அருந்தவும் அதற்குக் காரணமாகச் சொல்லுதலாற் சுற்றேற் றயிற்றியவை. வைத்தோர் பூவைக்கிளிகளின் சொல்லைக் கேட்கவகிய வொருப்பொருளால் அன்னத்தின் சொல்லைக் கேட்கலாமென்றதுங்கூறப்பெறுவதைச் சாதித்தலால் தொடர்பு பொருள்வையப்பணி. (ச)

குடைவிரமிண்ணகன் வழிநூலிரநின்ற குருமணிக்கு
வெள்வயிர்த்து, மடன்முயக்கவிழுங்கமலமென்பொரு
ட்டுல்வழிச்சிறைகுருகுடைகிடைக்கும், நடமிறைவரியர
பகட்டுளாருகளுந் தண்பணை விதர்ப்பநாடுடையோன்,
விடுசுடர்பரப்பிவிளங்குபொற்கழலான் வீமனென்பான
னொருவேந்தன்.

[இம்முதலிய பாட்டுகளால் முன்னே அடிகள் கேட்டருடியென்பது
சொல்லப்பட்டதில் சுவையென்று சட்டப்படுகி
சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்) குடம் - குடம்போலவும், வலியினங்கள் - சக்கிரங்களால்; வயிறு - (தம்) வயிறு, உகிர்த்து - சொரிந்து, அன்ற - தாம்பட்ட, குரு - நிறம்பொருந்திய, மணி - முத்துக்களை, கருவெள - முட்டையென்று, அயிர்த்து - மயங்கி, மடல் - இதழ்களையுடைய, முயக்கவிழும் - கட்டவிழ்ந்த, கமலம் - தாமரைப்பூவினது, மெல் - மெல்லிய, பொருட்டில் - கொட்டையில் வைத்தே, வரி - கீட்டிபொருந்திய, சிறை - சிறகுகளையுடைய, குருகு - அன்னப்பறவைகள், அடைகிடக்கும் - அடைகாக்கப்பெறுகின்ற, நடம் - நடனத்தையும், நிறை - பருத்த, வரிய - ஆண்வரிகளையுமுடைய, பகட்டு - எருமைக்கடாக்களையுடைய, இடம் - தொத்தின்மேல், உகளும் - குதிக்கப்பெறுகின்ற, தண் - தண்ணிய, பணை - மருதநிலங்களையுடைய, விதர்ப்பநாடு - விதர்ப்பதேசத்தை, உடையோன் - உடையவனும், விடு - விடப்படுகின்ற, சுடர் - கிரணங்களை, பரப்பி - விரித்து, விளங்கு - விளங்காநின்ற, பொன் - பொன்னாலாகிய, கழலான் - வீரக்கழலை

57

புடையவனும் ஆகிய, ஒருவேந்தன் - ஓரரசனானவன், வீமனென்பது வீமனென்று சொல்லப்பட்டு, உளன் - இருக்கின்றான். எ-று.

விதர்ப்பநாட்டிலுள்ள நீர்வளங்களைப் புகழ்தலால் வீமனது செல்வச்சிறப்பும் அவன் வீரக்கழலின் விளக்கத்தைச் சொல்லுதலால் அவனரசாட்சிச்சிறப்புஞ் சொல்லியவாறும். ஆகவே இன்னவன்மகளைக்குறித்துச் சொல்லப்படுஞ் சம்பந்தத்திற்கு அவனைத்தனக்குத் தருநவனாகக் கொள்ளுதற்கு அடிப்படைசெய்ததாயிற்று. குருகு-நாரையென்பது "குருகுவண்டானமென்ப கொய்யடிநாரை" இருநூலிக. அந்நாரைகள் முத்துக்களைத் தம்முட்டையின்பேர்," (அ) றென்று மயங்கலால் மயக்கவணி.

அருந்தவத் தமனமுனியருள்வரத்தா லாயிழையர
ம்பையர்தம்மின், முருக்கிளமுருவனுகமங்கையின்மு
கிழ்முலைப்புவிமடந்தையரின், வருந்தியுமுவமை கூறுத
ற்கரிதாவனப்பொருவடிவெடுத்தனைய, கருந்தடநெடுங்
கட்கதிர்முலைத் துவர்வாய்க்கன்னியை யருதினிற்பயந்
தான்.

(இ-ள்) அரு - அரிய, தவம் - தவத்தையுடைய, தமனமுனி - தமனமுனியினின்றும், அருள் - அருளாற்பெறப்பட்ட, வரத்தால் - வரத்தினாலே, ஆய் - ஆராய்ந்தெடுக்கப்பட்ட, இழை - ஆபரணங்களையுடைய, அரம்பையர்தம்மின் - தெய்வமங்கையருள்ளும், முருக்கிடைய, இளமுருவல் - சிறியபல்லுகளையுடைய, மயிலிறகொடிபோலும், நாகமங்கையரின் - நாகலோகமங்கையருள்ளும், முகிழ் - தாமரையரும்புபோலும், முலை - முலைகளையுடைய, புவிமடந்தையரின் - பூலோகத்துமங்கையருள்ளும், வருந்தியும் - வருத்தமுற்றும், கூறுதற்கு - சொல்லுதற்கு, உவமை - உபமானம், அரிதா - இல்லாததாக, வனப்பு - அழகானது, ஒருவடிவு - ஒரு (மங்கை) வடிவத்தை, எடுத்தனைய - எடுத்தாற்போலும், கரு - கரிய, தடம் - விசாலம்பொருந்திய, நெடு - நெடிய, கண் - கண்களையும், கதிர் - காந்திபொருந்திய, முலை - முலைகளையும், துவர் - பவளம்போலும், வாய் - வாயையுமுடைய, கன்னியை - ஒருபெண்ணை, அருதினில் - அரியசெயலால், பயந்தான் - (அவ்வீமராஜன்) பெற்றான். எ-று.

அருந்தவத்தமனமுனியென்றதனால் அவன் மேலான வரத்தைத் தருதற்கு வல்லவனென்பது குறிக்கப்படுகின்றது. தமனமுனிவரமென்னுது தமனமுனியருள்வரத்தாலென்றதனாலே அம்முனிதனக்குச் செய்தவழிபாட்டின் மிகுதியால் வீமன்பெற்ற

மை கூர்ந்து கொடுக்கப் பெற்றதென்றவாறாயிற்று. அரம்பையர்க்கு மிவளுமென்பதும் - அரம்பையர்க்கு முதற்பிறை முதலனென் பதும் - பிறைக்கு [illegible] முதற்குறையென்பதும் - அவட்கு [illegible] அரசமகளி லென வினவ, கருத்திப்படுவதை கூறவே அவர்குணங்களையெல் லாமொருங்கே [illegible] கூறுதல். இங்கே அரிதென் றது இன்னம்பெறுதலில்லாதது. [illegible] நடு வெட்டியது. [illegible] பொருளை வெளிப்படையாகவே [illegible] போகத்தில் [illegible] சொல்லப்பட் டன. அரசனுக்கு அவன்மேலானமை சிறப்பித்தற்கு இன்னும் விளக் கில்லையென்பது தோன்றக்கொண்டன. அரிதின் [illegible] நெடுங்காலம்மகவில்லையென்று வருந்திநோற்றமையால். (௯)

கலோகடிந்தொருவர்க்குங்கடையியர் நெடுங்கண் காவி மென்மலரெனக்கருதி, விளரிவண்டினங்களலமருந் தழ னிவிதர்ப்பர்கோன்றவத்தினிற்றோன்றி, முளரியந்தவி சிலினிதுவீற்றிருக்குமுகிழ்முலைமதர் விழித்திருவே, அ விர்நலங்கவர்ந்தவலத்தகமலர்த்தாட் டமயந்தியெனும் பெயர்தரித்தாள்.

(இ-ள்) முளரி - தாமரைப்பூவாகிய, அம் - அழகிய, தவிசில் - ஆசனத்தில், இனிது - இனிதாக, வீற்றிருக்கும் - எழுந்தருளியிரு க்கின்ற, முகிழ் - தாமரையரும்புபோலும், முலை - முலைகளையும், மதர் - மதர்த்த, விழி - கண்களையுமுடைய, திருவே - சீதேவியே, களை - (பயிர்க்) களையை, கடிந்து - நீக்கி, தொகுந்தும் - [illegible] ன்ற, கடையியர் - உழத்தியருடைய, நெடுங்கண் - நெடியகண்க ளை, காவி - நீலோற்பலமலருடைய, மென்மலரென - மெல்லிய மலர்களென்று, கருதி - நினைத்து, விளரி - விளரியென்கிற இராகத்தைப்பா டுகின்ற, வண்டு - வண்டுகளுடைய, இனங்கள் - இனங்களானவை, அலமரும் - சுழலுகின்ற, தழனி - வயல்களையுடைய, விதர்ப் பர் - விதர்ப்பதேசத்தாருக்கு, கோன் - அரசனாகிய வீமனது, தவத்தினில் - தவத்தினாலே, தோன்றி - பிறந்து, அவிர்நலம் - தளிர் களின் சிறந்த அழகை, கவர்ந்தும் - வருத்துகின்ற, அலத்தகம் - செம் பஞ்சுக்குழம்பையுடைய, மலர் - செந்தாமரை மலர்களைப்போலும், தாள் - பாதங்களையுடைய, தமயந்தியெனும் - தமயந்தியென்கின் ற, பெயர் - பெயரை, தரித்தாள் - தரித்திருக்கின்றாள், எ-று.

கடையியர் நெடுங்கண் காவிமென்மலரெனக் கருதியென்று அந்நாட்டிலுள்ள சாதாரணமான மகளிரழகைச் சிறப்பிக்கவே அரசன்மகளாகிய தமயந்தியினழகு இத்தன்மையதென்று விளங் குமாறறிக. திருவேயென்றும் தேற்றேகாரத்தால் பெயர்மாத் திரமே வேறு மற்றைக்குணங்களிற் சிறிதும் வேறுபாடில்லையெ ன்றதாயிற்று. கண்களைக் காவிமலரென மயங்குதலால் மயக்கவ ணி. தமயந்தியென்னும் பெயரினாலே புகழ் பொருளினது தன் மையை ஒழித்து அல் பொருளினது தன்மையை ஆரோபித்தலால் வஞ்சகவொழிப்பணி. (௧௦)

நீனிறமுகிலோ பசியசைவலமோ நெடுந்திரைகொ ழித்ததெள்ளறலோ, பாலநலங்கொண்டபணிமொழித் துவர்வாய்ப்பைந்தொடிகரியமென்கூந்த, றேனினமுர ன்றுதுதைந்துதாதாடுஞ் சினைமலர்த் தொடையொடும் வேய்ந்து, நானமும்புழுகுங்கமழ்தரநீவிநன்னிருள்குடி யிருந்ததுவே.

[இதுமுதற்பதினொருபாட்டுகளால் அன்னம் அவ்வுபகா ரப்பொருளாகிய தமயந்தி நங்கையின் முதல் அடிய ளவும் புகழ்தலால், இதனாற் கூந்தற் சிறப்புச் சொல்லப்படுகின்றது.

(இ-ள்) பால் - பாலினது, நலம் - தித்திப்பை, கொண்ட - (தன்னிடத்தே) கொண்ட, பணி - வணக்கம் பொருந்திய, மொ ழி - சொல்லையும், துவர் - பவளம்போலும், வாய் - வாயையும் உடைய, பைந்தொடி - தமயந்தியினது, கரிய - கருமை பொரு ந்திய, மென் - மெல்லிய, கூந்தல் - கூந்தலென்று சொல்லப்படு கிற பொருள், நீனிறம் - நீலநிறம் பொருந்திய, முகிலோ - மேக மோ, பசிய - பசுமைபொருந்திய, சைவலமோ - கொடிப்பாசி யோ, நெடுந்திரை - நெடிய கடலலைகளாலே, கொழித்த - கொழிக் கப்பட்ட, தெள்ளறலோ - தெள்ளிய கருமணலோ, தேன் - வண் டுகளது, இனம் - கூட்டமானது, முரன்று - ஒலித்து, துதைந்து - நெருங்கி, தாது - மகரந்தத்தில், ஆடும் - விளையாடப்பெறுகின்ற, சினைமலர் - கோட்டுப்பூக்களாலாகிய, தொடையொடும் - மாலை யையும், வேய்ந்து - சூடப்பெற்று, நானமும் - கஸ்தூரியையும், புழுகும் - புழுகையும், கமழ்தர - பரிமளிக்க, நீவி - தடவப்பெற் று, நன்னிருள் - பாதியிரவினிருளானது, குடியிருந்தது - குடி யிருக்கப்பெற்றதானது (அப்பொருள்) எ-று.

வெண்மேகத்தை யுமிழ்ந்தது நிகராகுமென்றார். பசிய சைவலம் - பாசியையொப்பாம். தெளிந்தவென்றதனால் [illegible] [illegible] பெறப்பட்டது. [illegible]வென்றதனால் அது [illegible] பாவிக்கப்பட்டமை தோன்றவில்லை. "[illegible] டாய் [illegible] கொக்குகளும் [illegible], [illegible] [illegible] சைவலமும் [illegible], நன்று தெரியப்பாம்." [illegible] உபமானங்களாகிய [illegible] யத்தில் [illegible] [illegible] தென்ன. [illegible] அலைகடத்தே [illegible] [illegible] மேகங்கள் [illegible] பெயர்மாத்திரம் [illegible] பசிய [illegible] பொருள் [illegible] சொன்னதென்பதே. [illegible] இவ்வுவமை பின்வருவனவற்றிற்கும் கொள்க. கோட்டிப்பு, கொடிப்பு, [illegible], புதைப்பு என்று [illegible] கோட்டிப்புச் [illegible] நிலைமையென்றது. அவை [illegible] [illegible], புன்னை முதலியவாம். தொடையொடு [illegible] செய்யப்படுபொருளில் வந்தது உருபுமயக்கம். "யாதனுருபிற் கூறிற்றாயினும் பொருள்செல்மருங்கின் வேற்றுமைசாரும்" என்பது விதி. தொடையொடு மென்பதன் உம்மையால் மற்றைக் கொடிப்பு முதலியவையுங் கொள்ளப்படும். [illegible] சந்திரனைத் தேய்வுறும் வளர்ச்சியும் [illegible] அமாவாசை [illegible] [illegible]. [illegible] விளக்கல் [illegible] தென் [illegible]. இருந்தகவேயென்க் [illegible] முன் வகரவுடம்படுமெய் வந்தது. [illegible] அப்படிப்பட்ட இரு [illegible] தற்குறிப்பேற்றவணியாம். முதல்வாக்கியத்தில் வ [illegible] உவமையணியும் இவற்றுடன் சேர்ந்த சேர்வையணி. (கக)

கண்கவர் வனப்பெழிற் கரந்திட்டிக்கவின்செய்பொ
ன்னிறத்ததாய்ச் சிறந்த, தண்பிறைக்கொழுந்தோன் று
ளதெனிற்றிலகத்தையவ்வாணுதலமை விளர்க்கும், தெள்
கடலமிழ்தின் கனிந்தவந்தீஞ்சொற் சேயிழை முகத்தொ
ளிர்பருவம், வெண்கதிர்க்குடையிரதியுமதனும் வை
த்த கைவில்லிணை பொருவும்.

[இதனால் நெற்றிச்சிறப்பும் புருவங்களின் சிறப்புஞ் சொல்லப்படுகின்றன.]

(இ - ள்) கண் - கண்களின்பார்வையை, கவர்-தன்னிடத்தே இழுத்துக்கொள்ளுகின்ற, வனப்பின் - அழகையுடைய, சிந்தூரம்-

சிந்தூரதிலகத்தை, இட்டு - எழுதப்பெற்று, கவின்செய் - அழகைச்செய்கின்ற, பொன்னிறத்ததாய் - பொன்னிறத்தையுடையதாகி, சிறந்த - உயர்ந்த, தண் - குளிர்ச்சிபொருந்திய, பிறைக்கொழுந்தோன்று - இளம்பிறையானது, உளதெனின் - உளதாயின், நுதல் - தமயந்தியினது, திலகம் - சிந்தூரதிலகத்தையுடைய, வாள் - ஒளிபொருந்திய, நுதலினை - நெற்றியை, நிகர்க்கும்-(அது) நிகர்க்கும்; தெள் - தெள்ளிய, கடல் - பாற்கடலினது, அமிழ்தின் - அமிர்தம்போல, கனிந்த - முதிர்ந்த, அம் - அழகிய, தீம் - மதுரம்பொருந்திய, சொல் - சொற்களையும் உடைய, சேயிழை - தமயந்தியினது, முகத்து - முகத்திடத்தே, ஒளிர் - விளங்குகின்ற, பருவம்-இரண்டுபுருவங்களும், இரதியும் - இரதிதேவியாரும், மதனும் - மன்மதனும், வெண்கதிர் - சந்திரனாகிய, குடையில் - குடையின்கண், வைத்த - வைக்கப்பட்ட, கைவில்லிணை - (அவர்) கை வில்லிரண்டையும், பொருவும் - ஒத்திருக்கும். எ-று.

சிந்தூரம்-அதனாலே செய்யப்பட்ட திலகத்தையுணர்த்தலால் ஆகுபெயர். உளதெனினிகர்க்குமென்றதனால் இப்போதுள்ள பிறைக்கு அப்படிப்பட்ட திலகமும் பொன்னிறமு மில்லாமையால் ஒவ்வாதென்றதாயிற்று. அப்படிப்பட்ட பிறை ஒன்றுளதாயி னென்ற தனாலும் நுதலினை நிகர்க்குமென உபமேயத்தை உபமானமாக்கு தலாலும் இல்பொருளெதிர்நிலையணி. மன்மதனுக்குச் சந்திரன் குடையாதலால் வெண்கதிர்க்குடையி லென்றது. தமயந்தியின் முகத்தைச் சேர்ந்த விரண்டு புருவங்களையும் அக்குடையைச்சேர்ந்த அவ்விரண்டு விற்களாகக் குறித்தலாலே தற்குறிப்பணியாம். (கஉ)

குமிழ்மிசைமறித்து குழையெதிர்நடந்து கொலைத்
தொழின்மறலியைப்பயிற்றி, யமிழ்தினின்விளர்த்து நா
ஞ்சினிற்கருகியையரிசெதரிமைதோய்ந்து, கமலமென்ம
லரைவனம்புகுத்தியவேற் கண்ணிணைமான்மருளைக்
கந், தமதெனக்கவர்ந்துகொண்டவோமட்மான் றடங்க
ணின்செயல்கவர்ந்தனவோ.

[இதனால் கண்களின் சிறப்புச் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்) குமிழ் - குமிழம்பூவினது, மிசை - மேற்பக்கத்தில், மறித்து - மீண்டு, குழை - குழையெனப்படுகின்ற காதணிக்கு, எதிர் - முன்பாக, நடந்து - சென்று, கொலை-கொல்லுதலாகிய, தொழில் - தொழிலை, மறலியை - யமனுக்கு, பயிற்றி-கற்பித்து, அமிழ்-

நிலில் - அமிர்தத்திரளம், விளைந்த - உற்பத்தியான, உண்கவின், நற்றிலில் - விசேஷத்திரளம், கருசி - பைத்த, நயமி - அழகிய சோலைகள், நிரதி - நிரைப்பெற்ற, மை - அந்தசைத்திலே, தோய்ந்த - மூழ்கி, மென்மென் - தாமரையெனப்படுகிற, மலரை - பூவை, வளம் காட்டிலே [சிறிலே,] புகுந்திய - அடைவிக்க, வேல் - வேல்போலும், கண்களினை - (தமயந்தியின்) கண்களிரண்டும், மான் - மானினை, மருள் - மருட்சிபொருந்திய, நோக்கம் - பார்வையை, தமதென - தம்முடையதென்று, கவர்ந்துகொண்டனவோ - வெளவிக்கொண்டனவோ, மடமான் - தமயந்தியுடைய, நடம் - விசாலம்பொருந்திய, கவின் - கண்களினது, செயல் - செய்கையை, கவர்ந்தனவோ - (அம்மான் கண்கள்) வெளவிக் கொண்டனவோ, எ - று.

குமிழ்முன்னைமுமடைமாகச் சொல்லால் மூக்கென்ன முபமேயஞ் சொல்லப்படுதலால் உருவகவுயர்வுநவிற்சியணி. மேன்மூக்கிலிருக்கத்திலுந் தடையுமின்றி செல்லமாட்டாமையால் மதிக்கென்றது. எதிரடைத்தென்றதனுல் முறை காசுதைக் குழமிடப்பட்ட பொருகா நவியென்க. அன்னொலின் குருபெயராகமி அதனையுடையதாகென்றுகொள்க; மதிதயம் எதிரடைத்தமை கண்களுக்குச்சபால மாதலால் தன்மைநவிற்சியணி. சொல்லுந்தொழில் மறைமையைப்படுத்ததில்லாதிருக்கப் பயின்றதற்சம்பந்தத்தைக் கற்பித்தலால் தொடர்புயர்வுநவிற்சியணி. இதனுலே சொல்லெச்சமையின்மையுமையுணர்வும் பொருள் தொனிக்கின்றது. அமிழ்தம் நஞ்சுஞ்சேர்ந்துச்சொல்லப்படுதலால் அவைபாற்கடலிற் பிறந்தவையாயினும் ஆலாகலமுமாம். கமலத்தை வனத்திலே புகுந்தலாகிய சம்பந்தமில்லைக் கற்பித்தலால் தொடர்புயர்வுநவிற்சியணி. இது இலேசு மையை அங்கமாகக்கொண்டுவந்தது. வெற்றன் உவமைத்தொகையணி. மருட்கைக்கம் - அஞ்சியனபோற் பார்த்தல். கொண்டவோ கவர்ந்தவோ எனச்சந்தேகத்துச் சொல்லுதலால் ஐயவணி. இவ்வணிபலவுமிகளுஞ் சேர்தலால் சேர்வையணியாம். (கக)

வேனில்வேள்வனப்புநோக்குதற்கமைத்தவிளக்கு
கண்ணாடியோவொளிரும்பானலங்கண்வாளட்டியவிடம்
தசாணையின்படிவமோகபோலம், காள்வழிந்தொழுகு
ஞ்சண்பகமலரைக் கடிந்துமென் குமிழினைத்தாழ்த்தன்,
றுளம்புமூக்கு மொழுகுபொற்கொடிமூக் குவமையா
முமாக்குமாறிலதே.

[இதனுலே கபோலங்கள் மூக்கு இவற்றின் சிறப்புச் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ - ள்) ஒழுகு - நேர்மைபொருந்திய, பொன் - பொன்மயமாகிய, கொடி - பூங்கொடிபோல்பவளது, கபோலம் - கதுப்பெனச்சொல்லப்படுகிற பொருள்களானவை, வேனில் - வசந்தகாலத்து, வேள் - மன்மதனானவன், வனப்பு - அழகை, நோக்குதற்கு - பார்த்தற்காக, அமைத்த - (நான்முகனால்) உண்டாக்கப்பட்ட, விளக்கு - விளங்காநின்ற, கண்ணாடியோ - கண்ணாடிகளோ, ஒளிரும் - விளங்காநின்ற, பானலம் - கருங்குவளைமலர்போலும், கண் - கண்களாகிய, வாள் - (அவளுடைய) வாள்களை, தீட்டிய - தீட்டுதற்பொருட்டு, இடந்த - தங்கிய, சாணையின் - சாணைக்கல்லினுடைய, படிவமோ - வடிவங்களோ, காள் - வாசனையானது, வழிந்து - பெருகப்பெற்று, ஒழுகும் - நீண்ட, சண்பகமலரை - சம்பகப்பூவை, கடிந்து - கோபித்து, மென்குமிழினை - மெல்லியகுமிழம் பூவை, தாழ்த்து - தாழ்த்தி, உள் - (கண்டோர்) உள்ளத்தையும், ஊனையும் - உடம்பையும், உருக்கும் - உருக்காநின்ற, மூக்கு - (அவளது) மூக்குக்கு, உவமை - உபமானத்தை, யாம் - நாம், உரைக்குமாறு - சொல்லும்வழி, அரிது - இல்லை. எ - று.

ஒழுகுபொன் - மாற்றுயர்ந்தினைய பொன்னெனினுமாம். மன்மதன் அழகிற்சிறந்தவனாதலால் வனப்பு நோக்குதற்கென்றும், கண்வாளட்டியவென்றும், சொல்லிற்று. வினைருகேயிருக்கையால் கண்வாளட்டிய ... பொருள்களெல்லாம் காமனோடு சம்பந்தமான பொருள்களெல்லாம் காமனோடு சம்பந்தமான கண்ணாடியுஞ் சாணைக்கல்லுமென மாதலால் அவன் சம்பந்தமான கண்ணாடிகளுஞ் சாணைக்கல்லு மாதலால் அப்படிப்பட்ட கண்ணாடிகளுஞ் சாணைக்கல்லு றது. கபோலங்களை அப்படிப்பட்ட தற்குறிப்பணி. இதனைப்புறப்பாசக்கொள்ளுதலாலே கருமைக் குறித்தலாலே தற்குறிப்பணி. சண்பகமலரும் மூக்கின்சுவாசத்திருக்கின்ற வறியவணியமைந்தது. அடைகொடுக்கப்பட்டது. காள்வழிந்தென்கிற அடைகொடுக்கப்பட்டது. சமையால் அதற்குக் கடிதலுங் குமிழைத்தாழ்த்தலுமில்லாதிருக்க அவை சம்பந்தத்தைக் கற்பித்தலால் தொடர்புயர்வுநவிற்சியணி. உவமை இல்லை யென்பதனுல் உபமானந்தொக்கதொனியுவமையணி. இப்பலவுஞ் சேர்தலால் சேர்வையணியாம். (கஉ)

வள்ளைவார்காது நோக்கினருள்ள மகிழ்ந்திலிதாவி
பொன்னூசல், கள்ளவிழாம்பற்செய்யவாய் பவளக்கபு
கைவாணகையொளிர்தரளந், தெள்ளிதிற்சேர்த்தபவ
ளவள்ளத்திற்சேர்த்தியதாகுமஞ்செறிசொல், கிள்ளைய
ங்கிளிகுயின்மொழியலகியாதெனக்கினக்கலாவதுவே

[இதனால் காதலன் வாய் பல் மிடறு சொல் இவற்றின் சிறப்புச் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ - ள்) வல்லி - [illegible], வாய் - [illegible] (அவள்) [illegible] [illegible] - [illegible] [illegible] (அவள்) [illegible] [illegible] - (அவள்வாய்ச்சொல்) [illegible] [illegible] - [illegible] [illegible] (அவள்) [illegible] சொல் - [illegible] மொழி - சொல்லாம், [illegible] - (உவமைக்கு) [illegible] - (வேறு) [illegible] [illegible] எ - று.

[illegible]

(௪௩)

ஒழுகொளிவிரிகதிர்மணிவண்ண னுந்தியந்தாம
ரையுறைவோன், முழுமதிக்கலையு ணிறைந்தபேரழகை
மொண்டுகொண்டரிபரந்தகன்ற, மழைமதர்நெடுங்கட்

டமயந்திவதனம் வகுத்தனன்காந்திறலெடுத்த, புழை
வழித்தோன்றும்விசும்பினையன்றேகளங்கமென் றின்ன
மும்புகல்வார்.

[இதனாலே முகத்தின்சிறப்புச் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) ஒழுகு - நீள்கின்ற, ஒளி - காந்தியையுடைய, விரி - பரந்த, கதிர் - கிரணங்களையுடைய, மணி வண்ணன் - நீலமணி [illegible] பெருஞ்சிறப்பையுடைய திருமாலது, உந்தி - நாபியிலுண்டாகிய, அம்-அழகிய, தாமரை-தாமரைப்பூவில், உறைவோன்-வாசஞ்செய்கின்ற நான்முகக்கடவுள், முழுமதிக்கலையுள்-பதினாறுகலைகளாலும் நிறைந்த சந்திரனிடத்தே, நிறைந்த-நிரம்பிய, பேரழகை-உயர்வாகிய [illegible] சாரத்தை, மொண்டுகொண்டு-(கையினாலே) மொண்டுகொண்டு, அரி - இரேகைகள், பரந்து-படரப்பெற்று, அகன்ற-விசாலமாகிய, மழை - குளிர்ச்சிபொருந்திய, மதர் - களித்திருக்கின்ற, நெடு-நெடிய, கண் - கண்களையுடைய, தமயந்தி-தமயந்தியினது, வதனம்-முகத்தை, வகுத்தனன் - படைத்தான்; காந்திறல் - கையினால், எடுத்த - எடுக்கப்பெற்ற, புழைவழி - அவ்வாரத்தின்வழியிலே, தோன்றும் - காணப்படுகிற, விசும்பினையன்றே - (நீலநிறமுள்ள) ஆகாயத்தையன்றோ, களங்கமென்று - களங்கமென்று, இன்னமும் - இப்போதும், புகல்வார் - சொல்லுவார் (உலகத்தார்) எ-று.

மணியென்பது நவமணிகளுக்குப் பொதுப்பெயராயினும் சில விடங்களிலே நீலமணிக்குச் சிறப்புப்பெயராயும் வருதலாலே நீலமணியெனப் பொருள் கூறப்பட்டது. ஒரு பிரளய முடிவிலே நான்முகக்கடவுள் திருமால் வயிற்றுட் சென்று அவனது நாபியிலே தோன்றிய கமலத்தின்வழியாக வெளிப்பட்டு அதிலிருக்கின்றானென்பது புராணகதை. பேரழகென்றது இங்கே சந்திரனது [illegible] சிறந்த பண்பு. அரிபரந்தகன்றமழைமதர்நெடுங்கணென்னும் அடையை முகத்துக்குக்கொள்ளாது தமயந்திக்குக் கொள்க. காரணமாகிய முகத்துக்குக்கொள்ளாது சந்திர சாரத்தினாலே உயர்வுடைய முகத்தை [illegible] கச்சொல்லப்பட்ட சந்திர சாரத்தினாலே காரணப்பயனிலி புகழ்ச்சியணி. காரிய காரியம் தோன்றலாலே காரணப்பயனிலி [illegible] புழைவழித்தோன்றும் விசும்பினையன்றே களங்கமென் றின்னமும்புகல்வார் எனவே அதுகளங்கமன்று அப்பக்கு எய்பட்ட பள்ளத்தே தோன்றிய நீலவாகாசமென்றதாயிற்று. களங்கத்திலே அவ்வாகாசத்தன்மையை ஆரோபித்ததற்கு அதனது தன்மையை ஒழித்தலாலே ஒழிப்பணி. இப்பலவுஞ்சேர்ந்து வருதலாற் சேர்வையணியாம். (௪௪)

செய்யுறுமமுதப் பசுங்கரும் பெய்ப்பத் திரண்டழ கொழுகுமென்றடந்தோள், பெய்வளைமுன்கைக் கிணை யயன்வகுத்தபொருள்களிற்பெகவதெவனோ, வெய்யவ ன்கதிர்களலர்த்துசெங்கமலமெல் லடிக்குடைந்தனவெ ன்றால், கைகளைமலருக் கிணையெனவுரைத்தல் கழிமட மையதுவேறிலையே.

[இதனால் தோள்கள் முன்னங்கைகள் கைகள் இவற்றின் சிறப்புச் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்) மென் - மெல்லிய, தடம் - பெரிய, தோள்-(தமயந்தி யினுடைய) தோள்களானவை, செய்யுறும் - சமைக்கப்பெற்ற, அ முதம் - அமிர்தத்தையுடைய, பசுங்கரும்பெய்ப்ப - பச்சைக்கரும்பு போல, திரண்டு - திரட்சிபொருந்தி, அழகொழுகும் - அழகு பெ ருகப்பெற்றிருக்கும்; பெய்வளை - இடப்பட்டவளையல்களையுடைய, முன்கைக்கு - (அவள்) முன்னங்கைகளுக்கு, இணை - உபமானம், அயன் - நான்முகக்கடவுளால், வகுத்த - படைக்கப்பட்ட, பொ ருள்களில் - பொருள்களுள்ளே, பெகவது - சொல்லத்தகுவது, எவன் - யாது; வெய்யவன் - சூரியனுடைய, கதிர்கள் - கிரணங்க ளால், அலர்த்து - மலர்த்தப்படுகின்ற, செங்கமலம்-செந்தாமரை மலர்களானவை, மெல்லடிக்கு - மெல்லியவடிகளுக்கு, உடைந்தன வென்றால் - தோற்றனவென்று சொன்னால், இணை - இரண்டாகிய, கை - கைகளாகிய, மலருக்கு - மலர்களுக்கு, இணையென - உபமா னமென்று, உரைத்தல் - சொல்லுதற்குக்காரணம், கழி - மிகுந்த, மடமையது-அறியாமையல்லாமல், வேறு - மற்றெருகாரணம், இலை- யில்லை, எ-று.

செழுமையும்திரட்சியும் நல்லநிறமும் உபமேயத்திலே குறி ப்பித்தற்குச் செய்யுறுமமுதப்பசுங்கரும்பென்றது. பசுங்கரும்பெ ய்ப்ப-உவமையணி. எவனென்பது இன்மைப்பொருளில் வந்தது. அயன்வகுத்த பொருள்களில் ஒருபமானந் தோன்றாமையால் தொகையுவமையணி. செங்கமலத்திற்கு வெய்யவன்கதிர்களலர் த்தென்றவடை அது தம்மியல்பின் மலர்ச்சியையுடைய மெல்லடி களுக்குந் தோற்றற்குரிய குறைவையுடையன. வெல்லும் கருத் தையுட்கொண்டிருத்தலாலே கருத்துடையணி. இதனாலே உபமே யமாகிய அவ்வடிகளுக்கு விசேடந்தோன்றுவதாகிய வேற்றுமை யணி தொனிக்கின்றது. கமலம் தோற்றப்பட்ட வடிகளுக்குத் தோற்ற மையைச் சொல்லவே மேற்பட்ட கைகளுக் கிணையாகாமைதோன்

றுதலாலே செய்யுட் பொருட்பேறணி. இவை பலவுஞ் சேர்தலா (சுஅ)
லே சேர்வை யணியாம்.

இழையிடைபுகாது மார்பிடங்கொண்ட வேரிளவ னமுலைவள்ளிநங், குழைபொருங்கண்ணியெழிற்கடற்பி றந்தகுமிழியோவதனிடைநீந்து, விழைவுறுமதனும்பரு வருமமைத்துவிளங்குபொற்குடங்கொலோவதனிற், ற ழைசிறைநேமிப் புட்கொலோகமலமுகைகொலோவெ ன்கொல்சாற்றுவதே.

[இதனால்முலைகளின்சிறப்புச்சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்) இழை - நூலும், இடை - நடுவிலே, புகாது - நுழை யாதிருக்கும்படி, மார்பு - மார்பை, இடம் - (தமக்) கிடமாக, கொ ண்ட - கவர்ந்த, ஏரிளவனம் - அழகும் இளமையுஞ்சந்தனக்கோல மும்பொருந்திய, முலை - முலைகளென்றுசொல்லப்படுகிறபொருள் களானவை, வள்ளை - வள்ளைபோலுங்காதுகளைச்சூழ்ந்த, குழை - குழைக்கோரி, பொரும் - போர்செய்கின்ற, கண்ணி - கண்களையு டையவளது, எழில் - அழகாகிய, கடல்-கடலின்கண்ணே, பிறந்த- உண்டாகிய, குமிழியோ - குமிழிகளோ, அதனிடை - அக்கடலின் கண்ணே, நீந்த-நீந்துதற்கு, விழைவுறு - ஆசைகொண்ட, மதனும்- மன்மதனும், பருவமும் - மங்கைப்பருவத்திருதும், அமைத்து- உண்டாக்கப்பட்டு, விளங்கு - விளங்குகின்ற, பொற்குடங்கொல்- பொற்குடங்களோ, அதனில்-அக்கடலிலிருக்கின்ற, தழை-தழைத்த, சிறை - சிறகுகளையுடைய, நேமிப்புட்கொல் - சக்கரவாகப்பறவை களோ, (அதனில்) - அக்கடலிலேதோன்றிய, கமலமுகைகொல்- தாமரையரும்புகளோ, என் - (இவற்றுள்ளே) யாது, சாற்றுவது- (என்றால்) சொல்லப்படுவது. எ - று.

இழையிடை புகாது மார்பிடங்கொண்ட வென்றதனாலே அம் முலைகள் அடிபரந்துயர்ந்தனவென்றும் நெருங்கிவிளங்குகின் றமை சொல்லப்பட்டதாயிற்று. நீந்துதல் - புனல்விளையாட்டைக் குறித்தன. பருவமெனப்பொதுப் படக்கூறினும் எல்லாப்பருவ ங்களினும் சிறந்த மங்கைப் பருவமென்று கொள்க. அழகிலிரங்க வருதி போர்க்குடமுதலியவற்றைப்பற்றி யிரங்குதல் உலகவழக்கம். முலைகளை அக்குமிழிமுதலியனவாகக் குறித்தலாலே தற்குறிப்பணி கள். இந்நான்கு தற்குறிப்புகளையும் அங்கமாகக் கொண்டு ஐய மணிவந்தது. இத்தற்குறிப்புகள் எழிற்கடலென்ற வுருவகத்தாலே (சுகூ)
பிறப்பிக்கப்பட்டன.

மால்புரி முலைமென் கமலநாண் முகையில் வண்டு
வீழ்மாலையோ பசும்பொற், சேலைமீ தணிந்தமேகலைம
ணியினொருசுடர்செவ்வனின்றதுவோ, நூலினுநுடங்கு
மருங்கிறுதனங்க னுண்ணிதிற்சலாகை சேர்த்தியதோ,
வாலிளந்தளிரினழகு வீற்றிருந்தவவ்வயிறணி மயிரொ
ழுங்கே.

[இதனால்வயிற்றுமயிரொழுங்கின்சிறப்புச்சொல்லப்படுகின்றது]

(இ-ள்) ஆல் - அசைநிலை, இளந்தளிரின் - சிறுதளிரினது, அழகு - அழகானது, வீற்றிருந்த - கொலுவிருக்கப்பெற்ற, அவ்வயிறு - அந்தமயந்தியின்வயிற்றை, அணி - அலங்கரித்துக் கொண்டிருக்கிற, மயிரொழுங்கு - மயிரொழுங்கென்று சொல்லப்படுகிற பொருளானது, மால் - ஆசையை, புரி - செய்கின்ற, முலை - முலைகளாகிய, நாள் - மலரும்பருவத்தையுடைய, மென் - மெல்லிய, கமலம் - தாமரையினுடைய, முகையில் - அரும்புகளில், வீழ் - (வந்து) விழுகிற, வண்டு - வண்டுகளது, மாலையோ - வரிசையோ, பசும்பொன் - பசியபொன்மயமாகிய, சேலைமீது - புடவையின்மேல், அணிந்த - தரிக்கப்பட்டிருக்கிற, மேகலை - மேகலாபரணத்தினது, மணியின் - நீலமணியினது, செவ்வன் - நேராக, நின்றது - மேலெழுந்துநின்றதாகிய, ஒருசுடரோ - ஒருகதிரோ, நூலினும் - இழையினுஞ்சிறியதாக, நுடங்கும் - அசைகின்ற, மருங்கு - இடையானது, இறுதல் - ஒடியாதிருக்க, அனங்கன் - மன்மதனால், நுண்ணிதின் - நுண்ணிதாக, சேர்த்தியது - சேர்க்கப்பட்டதாகிய, சலாகையோ - இருப்புக்கம்பியோ. எ-று.

ஈட்டவர்க்குமற்றை யவயவங்களினும் அதிகவிருப்பஞ்செய்தல் பற்றி மால்புரிமுலையென்றது. மணமுந்தேனும் வெளிப்படாமையா ல் வண்டுவீழ்தற்கியையில்லாத விளமுகையை யொழித்தற்குநாண் முகையென்றது. அதாவது அன்றைக்கு மலரும் பருவமுடைய வரு ம்பாம். வண்டுமாலையாவது வண்டுகள் இடைவிட்டுப்போகாமலொ ன்றன்பின்னொன்றாகத்தொடருந்தொடர்ச்சி. செவ்வனிற்றலாவது சாய்வின்றி மேனோக்கி நிமிர்ந்திருத்தல். நூலினு நுடங்கு மருங்குலி டைக்குத்தாங்கியாக நுண்ணிதிற்சலாகையென்றது. செவிமுதலிய வுறுப்புகளுக்குத் தொழுமுதலியனபோல வயிற்றிற் கனியாயழகு செய்தலின் அணிமயிரென்றது. வயிற்றுமயிரொழுங்கை இவ்வண் டுமாலை முதலியனவாகக் குறித்தலாலே தற்குறிப்பணி. இதனைஐய மாகக்கொண்டு ஐயவணியென்பது. உபமானமாகிய வஸ்துக்களின்

தன்மையை உபமேயமாகிய வயிற்றிலே ஆரோபித்தலாலேகாட் சியணி. இதனாலே அம்மயிரொழுங்குக் கிடன்சொல்லுதலென்று வயிற்றுச்சிறப்புஞ் சொல்லியதாயிற்று. (சுக)

படைப்புழிவேதன்கமலமென்மலரைப் பழிக்குமெ
ன்கரத்தினனிடையைப், பிடித்தலும் விரல்களழுந்திய வ
ளையோவெட்புறுமங்கையம்பருவ, மடித்தலஞ்சேர்த்தி
யேறுதற்கமைத்தபடிகொலோவவ்வயிறணிந்த, மடிப்பு
றுவளையி னழகினுக்குவமை மற்றுநாமுரைக்குமாறெ
வனோ.

[இதனால் வயிற்று மடிப்புகளின் சிறப்புச்சொல்லப்படுகின்றது]

(இ-ள்) அவ்வயிறு - அந்தமயந்தியின்வயிற்றினால், அணிந்த - தரிக்கப்பட்டிருக்கிற, மடிப்பு - மடிப்புகளென்று சொல்லப்படு கிற பொருள்களானவை, படைப்புழி - (அவளைப்) படைத்தபோது, வேதன் - நான்முகக் கடவுளானவன், கமலமென் - தாமரையெ னப்படுகிற, மலரை - பூவை, பழிக்கும் - நிந்திக்கின்ற, மென் - மெ ல்லிய, கரத்தினால் - கையினாலே, நடுவை - இடையை, பிடித்தலும் - பிடித்தவளவிலே, விரல்கள் - (அவனுடைய) விரல்களானவை, அழு ந்திய - அழுந்தலாலுண்டாகிய, வளையோ - மடிப்புகளோ, வெ ட்புறு - விரும்பப்படுகின்ற, மங்கையம் பருவம் - மங்கைப்பருவ மாகிய (பெண்), அடித்தலம் - அடித்தலங்களை, சேர்த்தி - ஊன்றி, ஏறுதற்கு - ஏறுதற்காக, அமைத்த - (அவனாலே) உண்டாக்கப்பட் ட, படிகொல் - சோபானங்களோ, வளையின் - அம்மடிப்புகளது, உறு - மிகுந்த, அழகினுக்கு - சௌந்தரியத்துக்கு, உவமை - உபமா னம், நாம் - நாம், உரைக்குமாறு - சொல்லுமாறு, எவன் - யாது, எ-று.

கமலமென் மலரைப் பழிக்குமென் கரமென்றதனால் அவன் மெல்லிய இடையைப் பிடித்தற்கு அக்கரந் தகுதியுடைத்தென்ப தாயிற்று. நடுவைப்பிடித்தல் அதனளவை யறிதற்கென்க. விரல் களழுந்தியவளையென்றதனால் அழுத்திப்பிடித்தானென்பதும் அவ் வனம் பிடித்தபோது அங்குட்டம் பின்புறத்திற் செல்ல மற்றைச் சுட்டுவிரல்முதலிய நான்குவிரல்களும் முன்புறத்துச் சென்றழுந் தலால் அவற்றுளொன்றற்கொன்றிடை வெளிகளிலெழும்பி மூன் றுவளைகளுண்டாயினவென்பதுந் தோன்றுகின்றன. வயிற்றுமடி ப்புகளை அவ்விரல்களழுந்தியவளைகளாகவும் அப்படிகளாகவுங் கு

றித்தலால் தற்குறிப்பணிகள். இவை ஐயவணிச்சங்கம். இங்ஙனஞ் சிறப்பிக்கப்பட்டது வரையின்வடிவமேயாதலால் வரையின்முடிக்குமையென்று பின்வேறு கூறப்பட்டது. மற்றும்-அசைநிலை. ஏவ னென்பது இன்மைப்பொருளில் வந்தது. அழகெனுக்குவமையில்லை யெனலால் உபமானந் தொக்கதொகையுவமையணி. (௨0)

அணங்குபூத் தொருகாழ் மணிவடங் கிடந்த துணையி
ளவனமுலைசுமந்து, வணங்கிநாடோறுந் தேய்ந்ததோ
பெருகும் வனப்பெனுங் கடலுளாழ்ந்ததுவோ, கனங்
கொள்வண்டார்க்குங் கணைமதன்கண்ணேறெய்ததுவுங்க
ழிந்ததோவன்றி, யணங்கரவல்குற்றேர்மிசைவதியு மன
ங்கனேவிடையறிகிலேமால்.

[இதனால் இடையின் சிறப்புச் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்) இடை:- (அத்தமயந்தியினது) இடையென்று சொல்லப்படுகிற பொருளானது, அணங்கு - தேமல், பூத்து-படரப்பெற்று, ஒருகாழ் - ஓரளவாகிய சரங்களையுடைய, மணிவடம் - ரத்னஹாரம், கிடந்த - கிடக்கப்பெற்ற, துணை - இரண்டாகிய, இளவனம் - இளமையுஞ் சந்தனக்கோலமும் பொருந்திய, முலை - முலைகளை, சுமந்து - சுமத்தலால், வணங்கி - வளைந்து, நாடோறும்- தினந்தோறும், தேய்ந்ததோ - (சிறிதுசிறிதாகத்) தேய்ந்துபோயிற்றோ, பெருகும் - பொங்குகின்ற, வனப்பெனும் - அழகென்கிற, கடலுள்-கடலுள்ளே, ஆழ்ந்ததுவோ-முழுகிப்போயிற்றோ, கனம்-கூட்டத்தை, கொள் - கொண்ட, வண்டு - வண்டுகளாலே, ஆர்க்கும் - ஒலிக்கப்பெறுகின்ற, கணை - பூவம்பையுடைய, மதன் - மன்மதனது, கண்ணேறு-பார்வைக் குற்றமானது, எய்ததுவும் - அடைந்தமாத்திரத்திலே, கழிந்ததோ - இறந்து போயிற்றோ, அன்றி- அல்லாமல், அணங்கு - அழகாகிய, அரவு-பாம்பின் படம்போலும், அல்குல் - அல்குலாகிய, தேர்மிசை - தேரின்மேலே, வதியும்-இருக்கின்ற, அனங்கனே-அங்கமில்லாதமன்மதனே, அறிகிலேம்-(யாம்) அறிந்திலேம். எ-று.

இடையானது மின்னிதாய்க் காணக் கூடாதிருத்தலைப்பற்றி- அதனை அதன்மேலே கனங்கொண்டிருக்கிற இரண்டு முலைகளாலும் அழுத்தப்பட்டுத் தேய்தற்கு வினைமுதலாகவும், அளவற்றிருக்கையால் அழகைக் கடலாக உருவகஞ்செய்து அக்கடலிலே மூழ்குதற்கு வினைமுதலாகவும், ஒருவரொருபொருளை வியந்து பார்

த்தால் அப்பொருள் அப்பார்வைக் குற்றத்தால் அழிதல் உலகியல்பாதலால் மன்மதனது அப்படிப்பட்ட பார்வைக்குற்றந் தாக்கி அழிதற்கு வினைமுதலாகவும், அரசனுக்குத்தேர்போல மன்மதனுக்குப் பகைவெல்லுதற்குத் துணைக்கருவியாகையால் அல்குலைத் தேராக வுருவகஞ்செய்து அதன்மேலிருக்கிற உருவமில்லாத மன்மதனாகவும், குறித்தலாலே இந்நான்கும் தற்குறிப்பணிகள். இவற்றை அங்கமாகக்கொண்டு ஐயவணிவந்தது. இவற்றுள் முன்னைய மூன்றும் வினைப்பொருட்டற்குறிப்புகள். பின்னது வடிவப்பொருட்டற் குறிப்பு. இவ்வேறுபாட்டிற்கு அவற்றிடை அன்றியென்னுஞ் சொல்வைக்கப்பட்டது. இரண்டாவது தற்குறிப்பு உருவகத்தா லுய்விக்கப்பட்டது. (௨௧)

வெங்கதிர்க்கடவுள் கொடிஞ்சியந்தேர்க்கு வியப்பு
றவாழியொன்றமைத்த, பங்கமில்தொழிலின் பயிற்சியால
னங்கன்பைங்கிளிக்கூந்தன்மான்றேர்க்குச், செங்கரம்வ
ருந்தமலரயன்வகுத்ததிகிரியோ செய்யபொற்றட்டோ,
வங்கரவல்குலதனளவுரைக்கினடவராவினதளவே.

[இதனால் அல்குற்சிறப்புச் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்) அங்கு - அவ்வரையிடத்தைச்சேர்ந்த, அரவு - பாம்பின் படம்போலும், அல்குல் - அல்குலென்று சொல்லப்படுகின்ற பொருளானது, மலர் - தாமரைப்பூவிலிருக்கின்ற, அயன் - நான்முகக் கடவுளானவன், வெங்கதிர்க்கடவுள் - சூரியதேவனது, கொடிஞ்சி-மேன்மொட்டையுடைய, தேர்க்கு-இரதத்திற்கு, வியப்புற - ஆச்சரியப்பட, ஆழியொன்று - ஒருருளையை, அமைத்த- அமைவித்த, பங்கமில் - பழுதில்லாத, தொழிலின்- தொழிலினது, பயிற்சியால் - பழக்கத்தினாலே, அனங்கன் - மன்மதனது, பைங்கிளி-பச்சைக்கிளியாகிய, கூந்தன்மான்-குதிரையையுடைய, தேர்க்கு - இரதத்திற்கு, செங்கரம் - செய்யகைகளானவை, வருந்த - வருத்தமுற, வகுத்த - (அவனாலே) படைக்கப்பட்ட, திகிரியோ - சக்கரமோ, செய்யபொற்றட்டோ - (அக்கடவுளாலே அம்மன்மதனுக்குப்படைக்கப்பட்ட)செம்பொன்னினாற்செய்ததட்டோ, அதன்-அவ்வல்குலினது, அளவு - (பரப்பி)னளவை, உரைக்கின் - சொன்னால், அடவர் - காளியாத, அராவினது - (அதன்மேலுள்ளதாகிய) ஆடையினது, அளவே - அளவேயாகும், (அது), எ-று.

கொடிஞ்சி - தேர்மேன்மொட்டு, "கூவிரங்கொடிஞ்சி கூம்பு தேர்மொட்டே" - இதனாலறிக. பலவுருளைக ளின்றியமையாத தேர்

க்கு ஒருருவை அமையும்படியாகச் செய்தல் அரியசெயலாதலால் வியப்புறவென்றும், அங்ஙனஞ்செய்யப்பட்டது நெடுங்காலமாக நிலைபெறுதலாலே படிமப்பெருமி னென்றும், கூறிற்று. மிச்செய்யப்பட்ட விதற்கு செக்கரம் உருத்தவெனலால் அதிவியப்பு சிறந்ததாகச் செய்யப்பட்டமை தோன்றுகின்றது. அன்றுமே அப்படிப்பட்ட உருவையும் பொற்றட்டுமேக் குறித்தலாலே தற்குறிப்பணிகள். இம்முறை புறப்பாகக்கொண்டு ஐயவணிவக்கும். அதனானவு இடகாரமாகின தளவெனவே அவ்வவாயினளவைப்போலவே அல்குற்பாப்பி னளவைக் கணக்கூடா தென்றதாயிற்று. "ஐயோவக லல்குல் சூழ்வருதற் காழித்தோர் வெய்யோர்க்கவேக நாள்வேண்டுமே" என்றார்பிறரும். அல்குலினளவியாதாதுவுடைவரயாவிலதனா வென்பது படத்தோன்றுகிற விரண்டு யாக்கையப் பொருள்களுக்கு ஐக்கியத்தைச் சொல்லுதலாலே காட்சியணி. (௩௨)

மாந்தளிர்மேனி யரம்பையையனப்பின்வென்றமா ன்றிரண்மணிக்குறங்கு, கூந்தலம்பிடியின்கொழுங்கரந் தூரந்து குலவியகவின்குடியிருந்து, சேந்தஅன்பஞ்சு ன்மென்மையவாகிச்செழுமணிமேகலைதாங்கி, யேங்கெ ழிற்கன்னி யரம்பையின் குலங்களியாவையு மெளிதின் வென்றனவே.

[இதனால் தொடைகளின் சிறப்புச்சொல்லப்படுகின்றது]

(இ - ள்) மா - மாவினது, தளிர் - தளிர்போலும், மேனி - வடிவத்தையுடைய, அரம்பையை - அரம்பையென்பவளை, வனப்பின் - அழகினாலே, வென்ற - வென்ற, மான் - தமயந்தியினுடைய, திரள் - திரட்சியும் அழகும்பொருந்திய, குறங்கு - தொடைகளானவை, கூந்தல் - கூந்தலையுடைய, பிடியின் - பெண்யானையினது, கொழுங்கரம் - செழிய துதிக்கையை, தூர்ந்து - தூர்த்து, குலவிய - விளங்குகின்ற, கவின் - காந்தியானது, குடியிருந்து - குடியிருக்கப் பெற்று, சேந்த - சிவந்த, அன் - அன்னமிய, பஞ்சின் - பஞ்சினைப் போலும், மென்மையவாகி - மெல்லியகுணத்தையுடையனவாகி, திகமான, செழுமணி - செழியமணிகளாலாகிய, மேகலை - மேகலையை, தாங்கி - சுமந்து, ஏங்கு - ஏந்தப்பட்ட, எழில் - அழகையுடைய, கன்னி - இளமையும் அழகுமுடைய, அரம்பையின் - இளவாழைகளுடைய, குலங்கள் யாவையும் - குலங்களெல்லாம், எளிதின் - வருத்தமில்லாமல், வென்றன - வென்றன.

எ - று.

மாந்தளிர் மேனியரம்பை யென்றதனாலே அயனுழைச் சிறந்தவளென்றதாயிற்று. அரம்பை - தேவகன்னிகையருளொருத்தி. வெ

ன்றவென்னும் பெயரெச்சங்குறங்கென்னும்பெயர்கொண்டது. அரம்பையை வனப்பின்வென்ற குறங்கெனவே அவளுடையவெல்லா வயவங்களினழகுங் கூடி இவளது தொடையழகுக்குக் குறைந்த தென்றதாயிற்று. அரம்பைக்கு அவ்விருபொருள்களும் "அரம்பை தெய்வப்பெண்வாழை" இதனாலறிக. இவ்விரண்டரம்பைகளையும் வெல்லுதலும் பிடியின் கரத்தைத் தூர்த்தலும் இல்லாதிருக்க அவற்றின் சம்பந்தத்தைக் கற்பித்தலாலேதொடர்புயர்வு நவிற்சியணி.

பூங்கழைகுழைக்கும்வேனில்வேள்பகழிபொதிந்த பொன்னுவம்வெங்கொடுப்ப, வாங்கவன்வெற்றிகுறித் திடவிரிஞ்சனமைத்தகாகளம்வெரீஇயரற்றத், தேங்கம ழ்வாவிநீரிடைக் குளித்துச்சினைவரான்மறைந்திடவரை யிற், றூங்குதேன்பெய்தபசிளங்கழையைத்தோழமை கொண்டனகணைக்கால்.

[இதனால் கணைக்கால்களின் சிறப்புச் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்) - கணைக்கால் - (தமயந்தியினுடைய) கணைக்கால்களானவை, பூங்கழை - அழகியகருப்புவில்லை, குழைக்கும் - வளைக்கின்ற, வேனில் - வசந்தகாலத்திற்குரிய, வேள் - மன்மதனது, பகழி - பூவம்புகளால், பொதிந்த - நிறைந்த, பொன் - பொன்மயமாகிய, தூணம் - அம்புக்கூடானது, வெங்கொடுப்ப - (தோற்றுப்) புறங்கொடுக்கவும், ஆங்கு - அந்தக்காலத்தில், அவன் - அம்மன்மதனது, வெற்றி - வெற்றியை, குறித்திட - குறிக்கும்படியாக, விரிஞ்சன் - நான்முகனால், அமைத்த - படைக்கப்பட்ட, காகளம் - காளமானது, வெரீஇ அரற்ற - அஞ்சியொலிக்கவும், தேங்கமழ் - தேன்மணக்கப் பெற்றிருக்கின்ற, வாவி - தடாகத்திலுள்ள, நீரிடை - நீரின்கண்ணே, குளித்து - மூழ்கி, சினை - சூலையுடைய, வரால் - வராலானது, மறைவிடத்து ஒளித்துக்கொள்ளவும் (செய்து), வரையில் - மலையின்கண் தூங்கு - தங்கிய, தேன் - தேனை, பெய்த - வார்த்து வளர்க்கப்பட்ட, பசிளங்கழையை - பசுமையும் இளமையும் பொருந்திய மூங்கிலோடு, தோழமை - நட்பை, கொண்டன - கொண்டிருந்தன.

எ - று.

ஆவத்திற்குப் பகழிபொதிந்தவென்றும் பொன்னென்றும் அடைகள் சேர்த்தமையாற் கணைக்காலில் ஆட்வாது மனவலியைக் கெடுக்கின்ற குணமும் பொன்னிறமுங்கொள்க. மன்மதன் காகளமெனப்பட்டது குயிலாம். "கடிமுரசங் கங்குல்களிறு குயில்காளம் - கொடிமகரந் திங்கள் குடை" இதனாலறிக. குயில் வடிவத

திற்கும் காமுகரை வருத்துதற்குங் கொள்ளப்படும். கெண்டையாதுக்கு வயிறுபோலக் கணைக்காலிற்குப் பின்புறமேற்பட்டு பருத்திருத்தல்கொள்க. வெங்கொடுப்ப - வெகு இயற்ற - மறைக்கிட - இவ்வினையெச்ச வடுக்கை முடித்தற்குச் செய்து என்னுஞ்சொல் வருவிக்கப்பட்டது. அவமுதலியவை வெங்கொடுக்கச் செய்கை முதலியவற்றின் சம்பந்தத்தைக் கற்பித்தலாலே தொடர்புயர்வு நவிற்சியணி. மூங்கிலுக்குக் கண்டோரால் விரும்பப்படுகிற அதன் செழுமை முதலிய குணங்கள் தோன்றற்கு வளையிற்றுய்ந்து தேன்பெய்த வென்றுமடைகொடுக்கப்பட்டதுபோலும். தோழமை கொண்டன வென்றதற்கு அவைகளை யொத்திருக்கின்றன வென்பது கருத்து. (௨௪)

முருகவிழ்செய்யகமலமுண்ணெகிழ்ந்து முகமலர்ந்
தழுகணீர்சிந்தி, யொருபகந்தாளின் வனத்தினின்றரிதி
னுஞற்றியதவத்தினாலன்றே, விரிமலரசோகின் றளிர்
நலங்கவற்றிமென்சிறையனமெனமிழற்றும், பரிபுரமணி
ந்து பஞ்சியூட்டியபொற் பதத்தினைச்சிறிதுபோன் றன
வே.

[இதனால் அடிகளின் சிறப்புச் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) முருகு - பரிமளமானது, அவிழ் - விரியப்பெற்றிருக்கின்ற, செய்யகமலம் - செந்தாமரை மலர்களானவை, உள்ளெகிழ்ந்து - மனமுருகி, உட்கட்டுவிட்டு, முகமலர்ந்து, முகமெனிர்ச்சிகொண்டு, அவிழ்ந்து, உகு - மிகுந்த, கணீர் - ஆனந்தக் கண்ணீரை, தேனாகிய நீரை, சிந்தி - பொழிந்து, ஒருபகந்தாளின் - பசிய ஒருகாலினாலே, ஒருதாளத்தினாலே, வனத்தில் - காட்டிலே, நீரிலே, நின்று - நின்று, அரிதின் - அரிதாக, உஞற்றிய - செய்த, தவத்தினாலன்றே - தவத்தினாலன்றோ, விரி - விரிந்த, மலர் - மலர்களையும், அசோகின் - அசோகமரத்தினது, தளிர்நலம் - தளிர்களினழகினையும், கவற்றி - துன்பப்படுத்தி, மென்சிறை - மெல்லியசிறைகளையுடைய, அனமென - அன்னம்போல, மிழற்றும் - ஒலிக்கின்ற, பரிபுரம் - சிலம்பை, அணிந்து - தரித்து, பஞ்சி - செம்பஞ்சை, ஊட்டிய - தப்பப்பெற்ற, பொன் - பொன்னிறம்பொருந்திய, பதத்தினை - அடிகளை, சிறிது போன்றன - சிறியவளவில் ஒத்தன, எ-று.

தாமரைக்கு முகமலர்தல் சூரியன்முன்னே யாதலால் அது தவத்திற்குங் கொள்க. வனத்திற் சென்றொரு தாளினால் நின்று

குழைந்து சூரியனை நோக்கி யானந்தக்கண்ணீர் பொழிந்து செய்யப்படுகிறயோகம் தாமரைக்குச் சிலேடையாற் சொல்லப்பட்டது. பதத்தினைச் சிறிதுபோன்றன வென்றதற்கு அந்தயோகத்திற்குப் பயனாகத் தமயந்தியின் பதசாரூப்பியத்திற் சிறிதுபெற்றனவென்பது பொருள். சரியை-கிரியை-யோகம் - ஞானம் - இவற்றிற்குமுறையே - சாலோக்கியம்-சாமீப்பியம்- சாரூப்பியம்-சாயுச்சியம்-இவை பயன்களாமென்பது சைவாகமத்திற் காண்க. பதத்தினைச் சிறிதுபோலுதற் கேதுவாகாத அத்தாமரையினது அப்படிப்பட்ட நிலைமையாகிய தவத்தை யேதுவாகக்குறித்தலாலே யேதுத்தற்குறிப்பணி. தாமரை தன்னாலே விரும்பப்பட்ட பதசாரூப்பிய முழுது மடையாமையைச் சொல்லுதலால் தகுதியின்மையணி. ஆதலாற் சேர்வையணி. (௨௫)

இத்தகைவனப்பின் மடவாறன்னை யெவ்வுழிக்கண்
டனையென்னிற், பைத்தபாம்பல்கு லரம்பையர் வதியும்
பதிதுறந்திம்பரிற்போந்து, மொய்த்தபூம்பொய்கை கா
ணியதேயமுழுவதுங்குறுகினனவற்றுட், கைத்தலமமர்
ந்தநெல்லியங்கனியிற்கண்டனன் விதர்ப்பர்கோனகரில்.

[இதனால் நீ அவளை எங்கேகண்டாய் என்கிற வினாவோடுகூடிய உத்தரஞ் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) இத்தகை - இப்படிப்பட்ட, வனப்பின் - அழகினையுடைய, மடவரல்தன்னை - மங்கையை, எவ்வுழி - எவ்விடத்தே, கண்டனை - பார்த்தாயென்றுவினவினால், பைத்தபாம்பு - படத்தையுடைய பாம்புபோலும், அல்குல் - அல்குலையுடைய, அரம்பையர் - தெய்வமாதர், வதியும் - தங்கப்பெற்றிருக்கின்ற, பதி - நகரத்தை, துறந்து - விட்டுநீங்கி, இம்பரில் - இவ்வுலகத்தின்கண், போந்து - வந்து, மொய்த்த - நெருங்கிய, பூ - மலர்களையுடைய, பொய்கை - தடாகங்களை, காணிய - பார்க்கும்படியாக, தேயமுழுவதும் - தேசங்களனைத்தையும், குறுகினன் - அடைந்தேனாகி, அவற்றுள் - அந்தேசங்களுள்ளே, கைத்தலம் - உள்ளங்கையில், அமர்ந்த - தங்கிய, நெல்லியங்கனியின் - நெல்லிப்பழத்தைப்போல, விதர்ப்பர்கோன் - வீமராஜனது, நகரில் - பட்டணத்தில், கண்டனன் - (அவளைப்) பார்த்தேன், எ-று.

பூம்பொய்கைகாணுதல் விளையாடுதற் பொருட்டென்க. அவளிடத்தே செல்லுநெறிகள் உன்னாலறியப்படா திருக்கலாகாதது வெளிதின் அப்படிக்கில்லை யென்றற்குக் கைத்தலமமர்ந்த நெல்லியங்கனி

யென்றது. நெல்லிக்கனியை யுள்ளங்கையில் வைத்துப் பார்ப்போருக்கு அதனுருவமுழுவதும் நன்றாய்க்காணப்படுத லறிக. அன்றியும் அக்கனியின்புறவரைகளாலே அகத்துள்ள வரைகளையும் அளவிடுதல்போல அவன்புறத்துக் குணங்களாலே அகத்துக்குணங்களையும் அளவிடுதற்கும் சொல்லப்பட்டதெனினுமாம். ()

காண்டலுமவட்கு நிகராமகளிர்தம்மிலுங், கண்டிலேன்கதித்துப், பூண்டயங்கிளைய வனமுலைதிளைக்கும்புயமுடையிளைஞன் யாரொன்றுந், தேண்டினன் மும்மையுலகிலுங்காணேன்றிருந்தலர்க்கசனியேறன்ன, காண்டகாய்நின்னைக்காண்டலுநினைந்தேனவ்வளைத்தோளணங்கினையே.

[இதனாலே அப்படியன்றாற் காணப்பட்டவளோ இங்ஙேதிகழ்ந்ததற்குக் காரணம் யாதென்கிற வினாவிற்குவிடைசொல்லப்படுகின்றது.]

(இ - ள்) திருந்தலர்க்கு - பகைவருக்கு, அசனியேறன்ன - இடியுஞ்சிங்கமும்போலும், காண்டகாய் - ஆண்மையுடையவனே! காண்டலும் - கண்டவளவிலே, அவட்கு - அவளுக்கு, நிகர் - நிகராகிய, அரமகளிர்தம்மிலும் - தெய்வமங்கையருள்ளும், கண்டிலேன் - பார்த்திலேன்; கதித்து - பருத்து, பூண் - ஆபரணங்களால், தயங்கு - விளங்காநின்ற, இளைய - இளமைபொருந்திய, வனம் - சந்தனக்கோலத்தையுடைய, முலை - முலைகளை, திளைக்கும் - தழுவுதற்குத்தகுதியுள்ள, புயம் - தோள்களை, உடை - உடைய, இளைஞன் - காளை, யாரொன்று - எவரென்று, தேண்டினன் - தேடினேன்; மும்மையுலகிலும் - மூன்றுலகங்களிலும், காணேன் - கண்டிலேன்; நின்னை - உன்னை, காண்டலும் - பார்த்தவளவிலே, அ - அந்த, வளை - வளையலையுடைய, தோள் - கைகளையுடைய, அணங்கினை - கன்னியை, நினைந்தேன் - நினைத்தேன். எ - று.

முன்பாட்டிலே அரம்பையர் வந்தும்பதிற்றென்றதனாலே தனக்கிடந்தேவலோகமென்பதும், தேவமகளிரையெல்லாந்தானறிந்திருக்கையும் குறிப்பித்ததினாலே காண்டலுமவட்குநிகராமகளிர்தம்மிலுங்கண்டிலேனென்றது. நிகர்வாதொன்பது வினைத்தொகைநின்றது. அரமகளிர்தம்மிலு மென்றவும்மை உயர்வுசிறப்பு. தேடினேனென்னும்வினைக்கு அவைகதந்தொடைநோக்கி மிகுத்தல்விகாரமாய் வந்தனகாம்பெற்றுநின்றது. யாரொன்றுமெருவாய் வருவிக்க. மும்மையுலகிலுங்காணே னென்றதனால் - தேவர் - உரகர் - மனிதர்-

இம்மூத்திறத்தாருள்ளுந் தக்கவனில்லை யென்றதாயிற்று. நின்னைக் காண்டலுநினைந்தே னென்றதனால் நெடுங்காலத்தின் முன்னே அவளைக்கண்டு இன்றளவும் அவளுக்குத்தக்கவனைக் காணாமையால் அவளைமறந்திருந்து இப்போது உனதுபேரழகு அவளைநினைப்பிக்க நினைந்தே னென்றதாயிற்று. அழகொப்புமையால் நளனைக்கண்டு தமயந்தியை நினைத்தலால் நினைப்பணி. (உஎ)

கேழ்கிளர்தரளவடமிளமுலையிற்கிடப்பினன்றேசிறப்பெய்து, மாழையொண்கண்ணி மார்பிடங்கொண்டு வளரிளவனமுலைநினது, பாழியந்தடந் தோட்குவட்டினைநெருங்கப்புல்லினன்றேபயன்பயக்கு, மாழியாய்நினக்குவனப்பவளிலளேலலர்ந்தபூட்டலநிகராமால்.

[இதனாலே நீ அவளுக்கு இன்றியமையாச் சிறப்பினையென்பதும் அவளும் உனக்கு இன்றியமையாச்சிறப்பினளென்பதுஞ்சொல்லப்படுகின்றன.]

(இ - ள்) ஆழியாய் - சக்கரவர்த்தியே! கேழ் - நிறத்தினாலே, கிளர் - விளங்காநின்ற, தரளவடம் - முத்துமாலையானது, இளமுலையில் - இளமைபொருந்திய முலையின்கண்ணே, கிடப்பினன்றே - கிடந்தாலன்றோ, சிறப்பெய்தும் - விளங்கும், மாழை - மாவடுப்போன்ற, ஒண் - ஒளிபொருந்திய, கண்ணி - கண்களையுடையவளது, மார்பு - மார்பை, இடங்கொண்டு - இடமாகக்கொண்டு, வளர் - வளராநின்ற, இளவனமுலை - இளமையுஞ்சந்தனக்கோலமும்பொருந்திய முலைகளானவை, நினது - உன்னுடைய, பாழியந்தடந்தோள் - வலிமையும்விசாலமும்பொருந்திய தோள்களாகிய, குவட்டினை - மலைகளை, நெருங்க - அழுந்த, புல்லினன்றே - சேர்ந்தாலன்றோ, பயன்பயக்கும் - விளங்கும், நினக்கு - உனக்கு, வனப்பு - அழகானது, அவள் - அத்தமயந்தி, இலளேல் - இல்லளாயின், அலர்ந்த - மலர்ந்த, பாடலம் - பாதிரிப்பூவிற்கு, நிகராம் - ஒப்பாகும், எ - று.

இளமுலையிற்சிறப்பெய்து மென்றுந் தோட்குவட்டினைப் புல்லிற்பயன்பயக்கு மென்றுங்கூறவே மற்றையிடங்களிலே வீணாமென்றதாயிற்று. இதனாலே நீ அவளுக்கு இன்றியமையாச்சிறப்பினையென்பது காட்டப்பட்டது. அன்றே யிரண்டும் - உலகறிதேற்றத்தில்வந்தன. இங்கே தரளவடமும் வனமுலையுமாகிய உபமானவுபமேயங்களையுடைய விரண்டுவாக்கியங்களிலே இளமுலைக்கும் அரசனுக்கும் பிம்பப்பிரதிபிம்ப பாவத்தைச்சொல்லுதலாலே எடுத்துக்காட்டுவமையணி. பாதிரிமலரிலே தகுந்த காயுண்டாகாமைபற்றி

அலர்ந்தபாடலநிகாமென்றது, இதன்மூதனாலிலே அலகேகியென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அது அந்நிமுதலிய பூவாறுகாய்க்கு மரங்களுக்கெல்லாஞ் சோளியென்பதுபோலப்பூத்துக்காயாதமரங்களுக்கெல்லாம் பொதுப்பெயராம். இங்கே அலத்துளொன்றாகிய பாதிரிசொல்லப்பட்டது. "அல்கியுர்நிங்கனிமிக்காக்கும்பலவினலர், பல்கியும்பாடலப்பூப் பாழாகு - நல்கிசைகூர், நல்லோர்பாற்செல்வஞ்சிறிதாகலும்பயக்கு,நல்லோர்போரக்கமும்பீணும்"என்பதனுமறிக. தற்கிழமைப் பொருளாகிய அழகைக்கூறவே பிறிதின்கிழமைப்பொருளாகிய அரசாட்சி செல்வமுதலியவையும் வீணுமென்பதுதானேதோன்றுமென்க. இதனாலேஅவள்உனக்குக்கிடைப்பாளாயின் உன்னழகுமுதலியனயாவும் பயன்படுமென்பதுதோன்றலால் அவள்உனக்கின்றியமையாச்சிறப்பினளென்பதுகாட்டப்பட்டது. அரசனுகிய புகழ்பொருளைத் தமயந்தியாகிய ஒருபொருளில்லாமையினாலே தாழ்வடைவதாகக்கூறலால் இன்மைநவிற்சியணி. இதுவும்பாடல நிகாமென்ற உவமையணியுஞ்சேர்ந்துவருதலால்-சேர்வையணியாம். (உஅ)

கரும்புயன்மறைக்கு மதிக்கதிர்வேட்டல் கைரவம
லர்பெறுதுபோ, லரும்பிளமுறுவ லிளமுலைப்போக
மையநீயெய்துதற்கரிதால், விரும்பினராகியமரருமிருந்
தார்விண்ணவரிடத்தவளார்வம், புரிந்திடாதுனதுபே
ரெழிலவளுளத்திடைப்பொறிப்பல்காணுதியால்.

[இதனுல் தன்னைத்தூதுவிடவேண்டுமென்பதைக் காட்டுதற்கு அவளருமைகூறலும் அதனுல் எப்படி அவளை அடையலா மென்றதற்கு உத்தரமுஞ் சொல்லப்படுகின்றன.]

(இ-ள்.) ஐய - அரசனே! அமரரும்-தேவர்களும், விரும்பினராகி இருந்தார் - (அத்தமயந்தியை) விரும்பியிருந்தார்; கைரவமலர் - அல்லிமலரானது, கரும்புயல் - கரியமேகத்தினாலே, மறைக்கும் - மறைக்கப்பட்டிருக்கின்ற, மதி - சந்திரனது, கதிர் - கிரணத்தை, வேட்டல் - அநுபவித்தலை, பெறாது - பெறமாட்டாது, அதுபோல் - அம்மலர்போல, அரும்பிளமுறுவல் - அரும்புகின்ற புன்சிரிப்பையுடையவளாகிய (அத்தேவரால் விரும்பப்பட்டிருக்கின்றதமயந்தியினது), இளமுலை - இளமுலையினது, போகம் - அநுபவமானது, நீ - நீ, எய்துதற்கு - அடைதற்கு, அரிது - அரிதாயிருக்கும்; விண்ணவரிடத்து - அத்தேவரிடத்தே, அவள் - அம்மங்கையானவள், ஆர்வம் - ஆசையை, புரிந்திடாது - செய்யாதிருக்கும்படியாக,

உனது - நினது, பேரெழில் - ஒப்புயர்வில்லாதவழகை, அவள்-அவளது, உளத்திடை - மனத்தின்கண்ணே, பொறிப்பல்-(யான்) எழுதிவைப்பேன்; காணுதி - (நீ என்வல்லமையைப்) பார். எ-று.

அமரர்-இந்திரன்முதலியோர். அமரருமென்னும் உம்மை உயர்வுசிறப்பு. தான்முன்னறிந்தமையைச்சொல்லுதலால் இருக்கின்றுரென்னது இருந்தாரென்றிறந்தகாலத்தாற்கூறிற்று. விரும்பினராகியமரருமிருந்தாரென்னும் பதப்பொருளால் எய்துதலரிதெனப்பட்டதைச் சாதித்தலாலே செய்யுட்குறியணி. இதனை அங்கமாகக்கொண்டு உவமையணிவந்தது. உனது பேரெழி லவளுளத்திடைப்பொறிப்பலெனவே உனதுயர் வொப்பில்லாத வழகைக்குறித்து அவளிடத்தே பலவிதத்தாலும் புகழ்ந்து அவளது நினைப்பைவிட்டு நீங்காதிருக்கச்செய்வேனென்றதாயிற்று. இங்ஙனஞ்செய்தல் அரிதாதலாலே தகுதியறிப் பாரென்றதற்கு வல்லமை யென்னுஞ் செயப்படுபொருள் வருவிக்கப்பட்டது. (உகூ)

செய்தொழில்பயனுலுரைப்பரோயன்றித் தெளிகுந
ருரையினுலுரையா, ரையமுற்றுடன்பா டெய்துவான்
முன்னரறைந்தன னெனமடவன்னம், பெய்தசொல்ல
முதமுள்ளெலாம் பரந்துபெருகிமேல் வழிதல்போன
கையாக், கையினற்பசும்பொற்சிறகர்தைவந்துகாதல்கூ
ர்மொழிசிலபுகன்றுன்.

[இதனுல் அப்படியே செய்யலாமே என்றோடு சொல்லுதலாற் பயனென் னென்றதற்கு உத்தரமும் அரசன் அதற்குக்காதல் கூர்மொழி சில சொன்னமையுஞ் சொல்லப்படுகின்றன.]

(இ-ள்.) ஐய - அரசனே! தெளிகுநர் - விவேகிகள், செய்தொழில் - (தம்மாற்) செய்யப்படுமுபகாரத்தை, பயனுல்-(அதன்) காரியத்தினுலே, உரைப்பரோயன்றி - சொல்லுவரேயல்லாமல், உரையினுல் - வாக்கினுல், உரையார் - சொல்லார்; முற்று-முழுதும், உடன்பாடு - (உன்) சம்மதியை, எய்துவான் - அடையும்பொருட்டாகவே, முன்னர் - முன்னுக, அறைந்தனனென - சொல்லினனென்று சொல்லியதாக, மடவன்னம் - இளமைபொருந்திய அன்னத்தினுலே, பெய்த - பெய்யப்பட்ட, சொல்லமுதம்-சொல்லாகிய அமிர்தமானது, உள்ளெலாம் - உள்ளிடமெல்லாம், பரந்து - பரவி,

பெருகி - பெருக்கெடுத்து, மேல் - மேலே, வழிதல்போல்-(வாய்வழியால்) வெளிப்படுதல்போலும், நகையா - நகைசெய்து, கையினால் - கரத்தினாலே, பசும்பொன்-பசியபொன்வடிவமாகிய, சிறைச்சிறகுகளை, தைவந்து - தடவி, காதல்கூர்மொழிசில - ஆசைமிகுசிலமொழிகளை, புகன்றான் - (அரசன்) சொன்னான். எ-று.

முற்றுமென்பதனும்மைதொக்கது. அம்முற்றுமென்னுஞ்சொல் இறந்தும் பிறிதொன்றைக் குறித்ததன்றென்னும்பொருள்படநின்றது. உடன்பாடெய்தாமற்செய்தல் அங்ஙனஞ்செய்யப்பட்டதை நீ அங்கீகாரஞ்செய்யாமற் போவாயாயின் என்றுயற்சி விளைப்பதிரைப் பழிதருமென்னும் பொருளைக்காட்டுதற்கு உடன்பாடெய்துவான் முன்னரறைந்தனனென்றது. இதனாலே பின்செய்யப்படுமுபகாரத்தை முன்னே சொல்லுதல் நயமாதென்றதாயிற்று. "செய்தொழிற்பயனே யுரைப்பதயன்றி - ஐயமுற்றிடுதி யென்பதான் முன்னா" எனவும்பாடமுண்டு; அப்பாடத்திற்கு இப்பொருள் அமையாமைகாண்க. அன்றியும் ஐயமுற்றிடுதி என இறுதிநீ அங்கீகாரஞ் செய்வாயோ செய்யாயோவென்று நான் சந்தேகமுற்று எனப் பொருள்கூறினும்அமையும். முதலடியிற்சொல்லப்பட்ட பொதுப் பொருளாலே இரண்டாமடியிற் சொல்லப்பட்ட முன்னரறைதல் தகாதென்னுஞ் சிறப்புப்பொருளைச் சாதித்தலாலே வேற்றுப்பொருள்வைப்பணி. "பெய்தசொல்லமுதம்" முடவிரோமினக்கள்வயிறு வார்த்தென்னும் பாட்டு முதலியவற்றுற் சொல்லப்பட்டவை. சொல்லமுதம் - உருவகவணி. சொல்லமுதமெனப் பாடங்கூறின் உருவகவுயர்வுநவிற்சியணியாம். அமுதத்தை அங்கமாகக் குடித்தவனுக்கு உயிர்த்துச் செரித்துவெளிப்படுமாதலின் வெண்மைபற்றி அன்னத்தையவ் வெளிப்படும் அமுதமாகக்குறித்தலாலே தற்குறிப்பணி. இது அவ்வுருவகத்தா லயிக்கப்பட்டது. காதல் கூர்மொழி சிலவென்றதற்கு அன்னத்தினாலே விரும்பப்படுகிற சிலமொழியெனவும் தனது ஆசைமிகுதியை வெளிப்படுத்துகிற சிலமொழியெனவு மிருபொருள்கொள்க. (கூ0)

பொலன்சிறைப்பவளக்கடிகைவாயன்னமின்பொற்பி
னுக்குவமைவேறின்று,நலங்கெழுகுணனுமுறைப்பதற்
கரிதுநல்லெழில் பகருமுன்னூலோர், இலங்கெழிலளவு
குணமெனவுரைப்ப ரிதற்குமேற் கோளெனவின்னைத்
துலங்குறக் கண்டேன் விரகநோய் தீர்க்கு மருந்துநின்
சொல்லின்வேறுளதோ.

[இதுமுதலிய சிலபாட்டுகளாலே முன்காதல்கூர் மொழிசிலவெனப் பட்டவை சொல்லப்படுகின்றன.]

(இ-ள்) பொலன் - பொன்வடிவாகிய, சிறை - சிறகுகளையும், பவளக்கடிகை-பவளத்துண்டுபோலும், வாய்-வாயையும் உடைய, அனம் - அன்னமே! நின் - உனது, பொற்பினுக்கு - அழகுக்கு, உவமைவேறு - வேறுவமை, இன்று - இல்லை; நலங்கெழு - நன்மைபொருந்திய, குணனும் - உன்குணமும், உரைப்பதற்கு - சொல்லுதற்கு, அரிது - அரிதாகும்; நல்லெழில்-நல்லவழகினிலக்கணத்தை, பகரும் - சொல்லுகின்ற, முன்னூலோர் - பழையநூலோர், இலங்கு - (ஒருபொருளிலே) விளங்காநின்ற, எழிலளவு - அழகினளவாகவே, குணமென - குணமும் (அதிலிருக்கு) மென்று, உரைப்பர் - சொல்லுவார்; இதற்கு - இந்தசித்தாந்தத்திற்கு, மேற்கோளென - உதாரணமாக, துலங்குற - விளங்காநிற்க, நின்னை - உன்னை, கண்டேன் - (நான்) பார்த்தேன்; விரகம் - விரகத்தாலாகிய, நோய் - காமவியாதியை, தீர்க்கும் - நீக்குகின்ற, மருந்து - ஔஷதம், நின்சொல்லின் - உனதுசொல்லைப்பார்க்கிலும், வேறு—, உளதோ - (எனக்கு) இருக்கின்றதோ. எ-று.

உவமைவேறின்றென்றதனால் அதற்கு அதுவே ஒப்பென்றதாயிற்று. எழிலளவு குணமெனல் எதிலேயெவ்வளவழகிருக்குமோ அதிலேயவ்வளவு குணமிருக்குமென்றல். நின்னைமேற்கோளெனக் கண்டேனெனலால் ஒப்பில்லாத அவ்விரண்டிற்கும் நீ இடமாயிருக்கின்றாயென்றதாயிற்று. எழிலளவுகுணமெனப் பட்டதைச் சாதித்தற்கு முன்வாக்கியப் பொருள் ஏதுவாகையால் செய்யுட்குறியணி. விரகநோய் தீர்க்குமருந்து நின்சொல்லின் வேறுளதோ என்றதற்கு அவனைக் கூட்டுதல் உன்னாலன்றி முடியாதென்பது கருத்து. (கூக)

வெண்ணகைத்துவர்வாயணங்கெழில்பலரும்விளம்
பினர்நின்மொழியவளென்,கண்ணெதிர்ப்பட்டாள்போ
லுமெய்த்துணையாற் கருத்தினுற் காண்டலேகாண்ட
லெண்ணிமுற் றேன்றும்பொருளு நுண்ணியதேறுடைத்
கரியலாமுகத்திற், பண்ணியநோக்கநோக்குநாக்கழகுப
யப்பதையன்றிவேறுளதோ.

(இ-ள்) வெண்ணகை - வெள்ளியபற்களையும், துவர்வாய்-பவளம்போலும் வாயையுமுடைய, அணங்கு - தமயந்தியினது, எழில் - அழகை, பலரும் - (விதர்ப்பதேசத்தி லிருந்துவந்த) பலரும்,

விளம்பினர் - (எனக்குச்) சொன்னார் (ஆயினும்), நின்மொழி - உன் சொற்களாலே, அவள் - அம்மங்கை, என் - என்னால், கண்ணெதிர்ப் பட்டாள்போலும் - கண்முன் பார்க்கப்பட்டவள் போல்கின்றாள்; மெய் - மெய்ம்மையாக, நண்பால் - நட்பாளனாயும், கருத்திலும் - (தன்) மனத்திலுமாம், காண்டலே - (எல்லாவற்றையும்) காணுதலே, காண்டல் - காட்சியாகும்; முன் - எதிரிடத்தே, நண்ணி - பொருந்தி, தோன்றும் - தோன்றுகின்ற, பொருளும் - பொருளையும், நண்ணியதேல் - நட்பமானதாயிருக்கின், கவிதத்துவியலை - காணுதற்குச் சான்றாகா, முகத்தில் - முகத்திடத்தே, பண்ணிய - உண்டாக்கப்பட்ட, நோக்கம் - கண்ணானது, நோக்குநர்க்கு - (அப்படிக் கண்ணை வருவித்துக்கொண்டு) காண்கின்றவர்களுடையோர்க்கு, அழகு - அழகை, பயப்பதையன்றி - (அம்முகத்துக்குச்) செய்வதல்லாமல், வேறு - மற்றொருபயனைச் (செய்யாது), உளதோ - இருக்கின்றதோ. எ-று.

ஆப்தவாக்கியப் பிரமாணத்தினாலே நின்மொழியவளைக் கண்ணெதிர்ப்பட்டாள்போலுமென்றுரைக்க. மெய்யெனலாற் சந்தேகவிபரீதங்களொழிக்கப்பட்டன; நண்பு என்றும் பெயர் - அமைச்சு - வேந்து - என்பவைபோலப் பண்பிற்காயிற்று; தன்மனம்போலவே அன்னம் உறுவதென்று அவனிடத்துள்ள நம்பிக்கையை வெளிப்படுத்தற்குக் கருத்திலுமென்பதுஞ் சொல்லப்பட்டது. இதனாலே தன்காட்சியினும் அன்னம் காட்டிய உயர்வினை தெரிவிக்கப்பட்டது. எல்லாரும் வல்லாருபரையும் துணைவர்வாய் மொழியையும் தன்கருத்தையும் கொண்டுகாணக் கூடுமாதலால் அவற்றுள் காணுதலே காட்சியென்றான். ஞாதத்தியுள்ளவற்றையேயன்றிச் சமீபத்திலுள்ள அணுமுதலிய நண்ணியபொருள்களையுங் கண்ணினால் கொண்டு காணக் கூடாமையால் அவற்றுக்காண்பார்க்கு இக்கண்ணாற் பயனில்லையென்பதுஞ் சொல்லப்பட்டன. "கண்ணிமுற்றோன்றும் பொருளைப் பிறிதிலுதெற்கரியவாள் முகத்திற் பண்ணியநோக்கம்" எனப் பாட்டிகூறி அதற்குள் நிரேயுள்ள பொருளை மனத்தன்மையை விட்டுப் பிரித்தாற் காணமாட்டாதகண்ணெனப்பொருள் கூறுவாருமுளர். அது இதன் முதலான் முடிவின்வேறுபட்டும் அத்துணைச் சிறப்பின்றி நிற்றலறிக. (கூ௨)

முருந்திளமுறுவ லமழுரைத்தெவரு மூட்டியகாம
வெந்தீயிற், சொரிந்திடுநெய்யிற்றுணை யெலாமுரைத்தி
சொல்லுமவ் வழலிடைப்பெய்து, கரிந்தபைந்தளிரின்

வாடுமெறகுறித்தூக் கனன்றுகூற் றுறுதிசை யமர்ந்து,
வருஞ்சிறுதென்றன் மலயவெவ்விடங்கால் வாளராவுயி
ர்ப்பெனலாமால்.

(இ - ள்) முருந்து - மயிலிறகினடிபோலும், இளமுறுவல் - சிறியபற்களையுடையவளது, அழகு - அழகை, உரைத்து - (எனக்குச்) சொல்லி, எவரும் - (விதர்ப்பதேசத்திருந்துவந்த) பல்லாரும், மூட்டிய - (அச்சொற்களாகிய விறகிலே) மூட்டப்பட்ட, காமம் - காமமாகிய, வெந்தீயில் - வெப்பம்பொருந்திய நெருப்பிலே, சொரிந்திடு - சொரியப்பட்ட, நெய்யின் - நெய்யாக, துணையெலாம் - (அவ்) அழகையெல்லாம், உரைத்தி - சொல்லினை; சொல்லும் - சொல்லப்பட்ட, அவ்வழலிடை - அக்காமநெருப்பில், பெய்து - இடப்பட்டு, கரிந்த - கருகின, பைந்தளிரின் - பசியதளிர்போல, வாடும் - வாடுகின்ற, எறகுறித்து - என்னைக்குறித்து, கனன்று - சுட்டுக்கொண்டு, கூற்று - யமனுடைய, உறு - வாசஞ்செய்யப்பெற்ற, திசை - தென்றிசையில், அமர்ந்து - பொருந்தி, வரும் - வருகின்ற, சிறுதென்றல் - இளந்தென்றலை, மலயம் - பொதியமலையிலுள்ள, வாள் - ஒளிபொருந்திய, அரா - பாம்புகளது, வெவ்விடம் - கொடிய நஞ்சை, கால் - பொழிகின்ற, உயிர்ப்பெனலாம் - மூச்சுக்காற்றென்று சொல்லலாம். எ - று.

அவர்போலத் தமயந்தியி னழகுமாத்திரமேயன்றி நீ அவள் பிறப்பு முதலியவற்றையுஞ்சொன்னாயென்றற்குத் துணையென்றும், அவற்றை விரித்துரைக்கவேண்டுவது சிறிதுமில்லையென்றற்கு எலாமென்றுங் கூறினனென்க. கூற்றுறு திசையமர்ந்து வருசிறு தென்றலென்றது சகவாசகுணம் பற்றி உயிர்க்கொலைசெய்யுந் தன்மைத்தென்பது தோன்றற்கென்க. பொதியமலையிலே சந்தனமரங்களின் மணம்பற்றிப் பாம்புகள் அதிகமாயிருத்தலால் மலயவெவ்விடங்கால் வாளராவென்றான். விறகிலேநெருப்பு மூட்டி நெய்வார்த்து அதனை யெரிவித்தற்கு வார்த்தல் உலகவழக்கமாதலால் அங்ஙனஞ்சொல்லப்பட்டது. தென்றலை அவ்வநுகாற்றாகக் குறித்தலாலே தற்குறிப்பணி. இது உருவகத்தை அங்கமாகக் கொண்டுவந்தது. (கூ௩)

வெண்கதிர்பரப்பித்தணந்தவரிதயமெழுகெனவுரு
கும்வெண்டிங்கள், கண்கவர்வனப்பி னணங்கினைநினைந்
துகவலுமென்னுளத்தினைக்கனற்றத், தண்கதிர்பெருவெ
ள்ளமுற்று வெங்கதிர்க ணித்தனிக் கவர்வதற்கன்றே,

வொண்கடிரவி யிடத்திலிற்ங்கி டொழுமிளிறறு செய்குவதே.

(இ - ள்) வெண்கதிர் - வெள்ளிய கிரணங்களை, பரப்பி - விரித்து, தணந்தவர் - பிரிந்தவர்களது, இதயம் - மனதை, மெழுகென - (இயற்பட்ட) மெழுகென்னும்படி, உருக்கும் - உருக்காநின்ற, வெண்டிங்கள் - சந்திரனானது, ஒண்சுடர் - ஒள்ளிய கிரணங்களையுடைய, இரவியிடத்தினில் - சூரியனிடத்தே, இரங்கதொழும் - மாதந்தோறும், இனிது - இனிதாக, உறவு - நட்பை, செய்குவது - செய்வது எதுவோ, கல் - கல்லையும், கரும் - கரைகின்ற, வனப்பின் - அழகையுடைய, ஆணையினை - அந்தமயந்தியை, பிரிந்து - என்னிடம், கவலும் - துன்பப்படுகின்ற, என்னுளத்தினை - எனதுமனத்தை, சுடுதற்கு - சுடுதற்கு, தண்கதிர் - சீதளகிரணங்கள், பெருவெண்டு - (வல்லமை) பெறுவனவல்லவென்று, அழற்று - சுடுகின்ற, வெங்கதிர்கள் - உஷ்ணகிரணங்களை, தனித்தனி - ஒவ்வொன்றாக, கவர்வதற்கன்றோ - வெளவுதற்கன்றோ. எ - று.

சீதளகிரணத்தினாலே தணந்தவர்களையுஞ் சுடாநின்ற சந்திரன் தன்னுள்ளத்தைச் சுடுதற்கு அக்கிரணமுதவாதென்று சூரியனுக்குத் தனது வாங்குதற்காகச் சொல்லலால் தன்னை அவனின்மேற்பட்ட வலிமையுடையவனென்று அக்காலத்துச் செய்கின்ற னென்பது குறிப்பிக்கப் பட்டதாயிற்று. சந்திரன் அமாவாசை தோறுஞ் சூரியனோடுறவு செய்தற்குப் பயனாக அழற்றுவெங்கதிர்களைத் தனித்தனி கவர்தலைப் பயனாகக் குறித்தலாலே பயன்றற்குறிப்பணி. ()

காதலங்கடலின் கரைபெறாக்கயனாற் காரணமின்றியே காட்டப், போதரும்புணையதாகிய வென்றுள்ளம்புலம்புகொண்டினைவது தவிர்ப்பான், தூதுநீ போய்முன்னுரைத்தவாமுடித்தலேறுமறுபுகழ்நினக்கென்ன, வாதரம் பெருக நன்மொழிபுகன்றவ் வனத்தினைமடந்தைபால் விடுத்தான்.

[இதனால் அன்னத்தைத் தூதுவிடுதல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்) காதல் - ஆசையாகிய, அம்கடலின் - அழகியகடலினது, கரை - கரையை, பெறாக்கு - (நான்) பெறுதற்கு, காரணமின்றி - ஏதுவில்லாமல், காட்ட - (அதனைக்) காண்பிக்க, அயனால் - விதியினால், போதரும் - வந்த, புணையதாகி - தெப்பமாகி; என்னுள்ளம் - என்

மனமானது, புலம்புகொண்டு - துன்பத்தைக்கொண்டு, இனைவது - வருந்துதலை, தவிர்ப்பான் - நீக்கும்படியாக, தூது - தூதாக, நீ - நீ, போய் - சென்று, முன் - முன்னே, உரைத்தவா - (உன்னால்) சொல்லப்பட்டவாறு, முடித்தல் - நிறைவேற்றல், நினக்கு - உனக்கு, தோமறு - குற்றமற்ற, புகழ் - கீர்த்தியாகும், என்ன - என்று, ஆதரம் - அன்பானது, பெருக - வளர, நன்மொழி - முகமன்சொற்களை, புகன்று - சொல்லி, அவ்வனத்தினை - அந்தவன்னத்தை, மடந்தைபால் - தமயந்தியிடத்து, விடுத்தான் - அனுப்பினான். எ - று.

காதல் - தமயந்திமேலாசை. கரைபெறுதல் - அவளையடைதல். இங்கே காரணமின்மை - தன்முயற்சி யில்லாமை. காரணமின்றி அயனாற்போதரும் புணையெனவே என்முயற்சியாலன்றி முன்னைநல்வினையாற் கிடைத்த புணையென்றதாயிற்று. இம்முதல் வாக்கியம் உருவகவணி. முன்னுரைத்தவா முடித்தியெனவே நீ தானே இக்காரியத்திலே முயலாநிற்க நான் உன்னை முயல்வித்தல் பிசைபட்ட மாவைப்பிசைதல் போலுமா மென்றதாயிற்று. முடித்தல் புகழெனக் காரணகாரியங்களுக்கு ஒற்றுமையைச் சொல்லுதலால் ஏதுவணி. தோமறுபுகழ் - உலகமுள்ளளவும் அழியாது நிற்கும் புகழ். (கடு)

போதருநெறியி னன்மைகள்பயக்க பொருந்துறவி னொடுபுல்லி, யாதரம்பெருகு மெளியனைமறவே லாயிழையருண்முகம்பெற்றுத், தீதறவிரைவில் வருதியென் றுரைத்துத் திங்களின்குலத்தை தீற்று, காதலிற்றாமரைமாடமேற்குளுந்தனியுமாயிருந்துடறளர்ந்தான்.

[இதனால் போம்போது அதற்குச்சொல்லப்பட்டவையும் பின்வருந்தியிருக்கின்றபடியுஞ் சொல்லப்படுகின்றன.]

(இ-ள்.) போதரும் - போகின்ற, நெறியில் - வழியில், நன்மைகள் - சுபங்களானவை, பயக்க - (உனக்கு) உண்டாகுக; பொருந்துறவு - பொருந்திய, இனொடு - (உன்) சுற்றத்துடனே, புல்லி - கூடி; ஆதரம் - ஆசையானது, பெருகும் - வளரப்பெற்றிருக்கின்ற, எளியனை - எளியேனை, மறவேல் - மறவாதே; ஆயிழை - தமயந்தியினது, அருண்முகம் - அருளோடுகூடியவாக்கை, பெற்று - அடைந்து, தீதற - குற்றமற, விரைவில் - சீக்கிரத்தில், வருதியென்று - வாவென்று, உரைத்து - சொல்லி, திங்களின் - சந்திரன்போலும், அருட்சுகை - அரியவன்னைச்சார்ந்தை, தீற்று - நீற்றப் பெற

துள்ள, தாது - பொடியையுடைய, அவிழ் - மலர்ந்த, தாமம் - பூ மாலைகளையுடைய, மாடமேல் - மேல்வீட்டிலே, தானும் - தானும், தனியுமாய் - ஒருவருமுடனில்லாமையுமாகி, இருந்து - இருந்து, உடல் - உடம்பு, தளர்ந்தான் - தளரப்பெற்றிருந்தான். எ-று.

நன்மைகள் பயக்கவென்றது - வாழ்த்து. மருவேலென்றது வேண்டிக்கோடல். வருதியென்றது - வி.வி. முகம்-ஆகுபெயர். நீயின்றுவருதற்குக் காலநீட்டியுண்டாமாயின் அதுவரையில் என்னுயிர் நிற்கமாட்டாது என்றும், நீ விரும்பப்படுமேன்பது தோன்றற் குத் தீதறவினையில் வருதியென்றானென்க. விடுத்தபின் றனைத்த பொருள்தமோவெனின் போசந் தொடக்குரையில் ஆசையினுறி யாற் சொல்லுதலும் உலகவழக்க மாதலாலே பொருந்துமென்றறிக. தானுந் தனியுமாயிருக்தென்றதனுல் உயிர்போற் றெரிந்தாட் பாளையும் விலக்கியிருந்தானென்றதாயிற்று. (௬௬)

ஈங்கிவன்மாழாந்தன்னமென்சொல்லா லின்னுயிர்
தாங்கினனிருப்பத், தீங்கரும்பனைக்கு மாங்குயிற்கிளவி
செவ்விகண்களிப்புறநோக்கி, யாங்கணுற்றிற்றைப்பகலே
நற்பகலதாக்குவலெனமனம்வலியாய், பூங்கனிநிறைநீர்
ப்பொற்குடமெதிரப்போயதுபொலன்சிறையன்னம்.

[இவைமுதலிரண்டு பாட்டுகளால் அன்னத்தின் செலவு சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்) ஈங்கு - இவ்விடத்தே, இவன் - இவ்வரசன், மாழாந்து - அறிவுகலங்கி, அன்னம் - அன்னத்தினது, மென்சொல்லால் - மெல்லியசொல்லால், இன்னுயிர் - இனியதாகியவுயிரை, தாங்கினன் - தாங்கினவனாகி, இருப்ப - இருக்க, தீங்கரும்பு - மதுரமாகிய கரும்பை, அனைக்கும் - கெடுக்கின்ற, மாங்குயில் - மாங்குயிலினிசைபோலும், கிளவி - சொல்லையுடையவளது, செவ்வி-அழகை, ஆங்கண் - அங்கேயிருக்கின்றவிடத்திலே, உற்று - அடைந்து, கண்களிப்புற - (தன்) கண்களிகூர, நோக்கி - பார்த்து, இற்றைப்பகலே - இத்தினத்தை, நற்பகலதாக்குவலென - நல்லதினமாக்குவனென்று, மனம்வலியா - மனத்திலெண்ணி, பூங்கனி - அழகியபழமும், நிறைநீர் - நிறைந்த நீரையுடைய, பொற்குடம் - பொற்குடமும், எதிர் - தனக்கெதிர்ப்பட, பொலன்சிறை - பொற்சிறகுகளையுடைய, அன்னம் - அன்னமானது, போயது - போயிற்று. எ-று.

அன்னமென்சொல்லா லின்னுயிர்தாங்குதல் அது தன் விருப்பப்பொருளைப் பெறுதற்கு உபாயமாதலையாலே ஆதரிக்கொண்

டிருத்தல். பூங்கனி - அவ்வனத்திலோர் மரத்தின்பழம். பழமும் நிறைநீர்க்குடமும் எதிர்ப்படின் அவைவிரும்பப்பட்ட காரியங்கை கூடுமென்பதை முன்னறிவிக்கின்ற நல்ல நிமித்தங்களாம். இது நிமித்தநூலிலே சொல்லப்படுவது. (௬௭)

கட்புலன்கதுவா துயர்ந்துபின்னெவருங் காண்வர
வெள்ளிடைப்பறந்து, புட்செறிவாவிபுகாதகல் விசும்பி
ற்பொன்னுரைத்தாலெனப்போகி, நுட்பமாய்குநர்க்கு
மதிசயம்பயப்பநொடிவரைப்புகுந்ததவ்வன்னம், வட்கி
வெண்மதியஞ் சவிகெட்டொளிரு மாடமார் குண்டின
புரமே.

(இ-ள்) அவ்வன்னம் - அவ்வன்னமானது, கண் - கட்பொறிக்கு, புலன் - விஷயமாக, கதுவாது - பற்றப்படாமல், உயர்ந்து - மேலெழும்பி, பின் - (அதன்) பின்பு, எவரும் - யாவரும், காண்வர - (தன்னைக்) காண, வெள்ளிடை - ஆகாசத்தில், பறந்து - பறந்து, செறி - நெருங்கப்பெற்ற, வாவி - தடாகங்களிலே, புள் - பறவைகளானவை, புகாது - செல்லாமல், அகல்விசும்பில் - விரிவுள்ள ஆகாசத்தில், பொன் - (தன்சிறைகளின்) பொன்னை, (உரைகல்) லில், உரைத்தாலென - உரைத்ததுபோல, போகி - சென்று, நுட்பம் - காசமாகிய நுட்பத்தில், ஆய்குநர்க்கும் - ஆராய்கின்றவருக்கும், அதிசயம்பயப்ப - ஆச்சரியமுண்டாக, நொடிவரை - நொடியளவில், வட்கி - நாணி, வெண்மதியம் - வெள்ளைச்சந்திரனானது, சவிகெட - அழகுகெட, ஒளிரும் - விளங்காநின்ற, மாடம் - மாளிகைகளால், ஆர் - நிறைந்த, குண்டினபுரம் - குண்டினபுரத்திலே, புகுந்தது - சென்றது. எ-று.

மேலெழும்புகிற விசையாற் காணப்படாமையாற் கட்புலன் கதுவாதுயர்ந்தென்றும், பின் மேலிருந்து வழிநிதானித்துச் செல்லுங்காலத்திலே யாவராலுங் கண்களிகூரக் காணப்படுதலால் எவருங்காண்வர வெள்ளிடைப்பறந்தென்றும், சுற்றத்தோடு கூடியின்புறுதலையும் வழியிடையிற் சற்றேதங்கி இளைப்பாறுதலையும்விட்டு அரசன்காரியத்தையே பெரிதாக நினைத்துப்போதலாற் புட்செறிவாவிபுகாதென்றும், சொல்லப்பட்டன. உரைத்ததென்னும் வினைமுற்று உரைத்தாலெனத்திரிந்தது. பறத்தல்வேகத்திலே அதன்பொன்னொளி தாரையாகவிழுதல் பற்றிப்பொன்னுரைத்ததென்க்குறித்தலால் தற்குறிப்பணி. நுட்பமாய்குநர் கீழே யிருந்து மேலேபார்ப்பவர். (௬௮)
அந்நிழலைப்பார்த்து அக்கணத்திற்றானே

கலிவிருத்தம்.

மன்னுமாநகர்மேயவளனைவரு
மன்னர்கண்ணுற்றதிசயித்தேகலு
முன்னங்கண்டதுமூசுவண்டார்த்தெழப்
பொன்னந்தாதவிழ்பூந்துணர்ச்சோலையே.

[இதனுல்வனக்காட்சிசொல்லப்படுகின்றது.]

(இ - ள்) அன்னம் - அன்னமானது, மன்னும் - நிலைபெற்ற, மா - பெருமைபொருந்திய, நகர் - குண்டினபுரத்தில், மேய - தங்கிய, வளனெலாம் - சிறப்புகளையெல்லாம், கண்ணுற்று - பார்த்து, அதிசயித்து - ஆச்சரியப்பட்டு, ஏகலும் - போமளவிலே, முன்னம் - (தன்) னெதிரே, மூசு - மொய்க்கின்ற, வண்டு - வண்டுகளானவை, ஆர்த்து - ஒலிசெய்து, எழ - எழும்பாநிற்க, பொன் - பொன்னிறம்பொருந்திய, தாது - பொடியுடனே, அவிழ் - விரிகின்ற, பூ - மலர்களையுடைய, துணர் - கொத்துகளையுடைய, சோலை - (தமயந்தியினது) வனத்தை, கண்டது - பார்த்தது. எ - று.

அரும்புகளாயிருக்கும்போது மொய்த்தவண்டுகள் விரியும்போது அஞ்சியெழுமாதலால் ஆர்த்தெழவென்னும் வினையெச்சம் அவிழ்வென்னும் வினைகொண்டதென்க; அன்றி அன்னத்தைக்கண்டு அஞ்சியெழக்கண்டது எனமுடிக்கினுமமையும். (௬௯)

சோலைவாயிற்கடருநிலாமணி
யாலவாலத்தவிர்மதியாற்புனல்
காலவாய்ந்தகதிர்மணிமுல்லையின்
கோலநாண்மலர்கொய்யதற்கெய்தினுள்.

[இதனுல் அச்சமயத்திலே தமயந்தி அங்கேவருதற்கு
நிமித்தஞ்சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ - ள்) சோலைவாயில் - அச்சோலையின்கண்ணே, ஆலவாலத்து - பாத்திகளில், கடரும் - விளங்குகின்ற, நிலாமணி - சந்திரகாந்தங்கள், அவிர் - விளங்காநின்ற, மதியால் - கிரணத்தினாலே, புனல் - நீரை, கால - உக்க, வாய்ந்த - (அதனுல்) நிலைபெற்ற, முல்லையின் - முல்லைக்கொடிகளுடைய, கதிர் - கிரணத்தையுடைய, மணி - முத்தைப்போலும், கோலம் - அழகிய, நாள் - அன்றுபூத்த, மலர் - மலர்களை, கொய்யதற்கு - பறிப்பதற்கு, எய்தினள் - (தமயந்தி) வந்தாள். எ - று.

இப்பாட்டின்பொருள் செல்வமிருதியைச் சொல்லுதலென்னு மிலக்கணத்தால் வீறுகோளணியும், சந்திரகாந்தத்தின் அவ்வளவு நீர்ப்பெருக்குக்குமுல்லைக்குஞ் சம்பந்த மில்லாமையிலேசம்பந்தத்தைகற்பித்தலென்னுமிலக்கணத்தால் தொடர்புயர்வு நவிற்சியணியும், ஆதலால் ஒருதொடர்ப்பொருட் கலவையணியாம். (௭௦)

மீதுலாயவெண்டாரகைநாப்பணிற்
றீதவொண்கதிர்த்திங்கள்கண்டாலென,
மாதர்நோக்கின்மடந்தையர்நாப்பணிற்
காதல்கூர்தமயந்தியைக்கண்டதே.

[இதனுலேகாட்சிசொல்லப்படுகின்றது.]

(இ - ள்) மீது - ஆகாசத்திலே, உலாய - திரிகின்ற, வெண்டாரகை - நக்ஷத்திரங்களது, நாப்பணில் - நடுவில், சீதம் - குளிர்ச்சிபொருந்திய, ஒள் - ஒள்ளிய, கதிர் - கிரணங்களையுடைய, திங்கள் - சந்திரனை, கண்டாலென - கண்டதுபோல, மாதர் - அழகிய, நோக்கின் - பார்வையையுடைய, மடந்தையர் - மாதரது, நாப்பணில் - நடுவில், காதல்கூர் - விரும்பப்படுகிற, தமயந்தியை - தமயந்தியென்பவளை, கண்டது - (அவ்வன்னமானது) பார்த்தது. எ - று.

இவ்வுவமையினுலே தமயந்தியினுடைய தோழிகளெல்லாரும் ஒருநிகரானவழகுடையவர்களாய் விளங்கவும் அவள் அவர்களுக்குள்ளே நடுநாயகமாய் விளங்கவுங்காண்க. (௭௧)

கண்ணுங்கையுமுகமுங்கமலமா
நண்ணுஞ்சண்பகநாண்மலர்மேனியா
வண்ணல்வேளைவழிபடற்காற்றிய
வண்ணமாலைகொலென்றுமருண்டதே.

[இதனுல் அவளைவியந்தமை சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ - ள்) கண்ணும் - கண்களும், கையும் - கைகளும், முகமும் - வதனமும், கமலமா - தாமரைமலர்களாகவும், மேனி - வடிவமானது, நண்ணும் - பொருந்திய, நாள் - அன்றுபூத்த, சண்பகம் - சண்பகத்தினுடைய, மலரா - மலர்களாகவுநினைத்து, அண்ணல் - தலைவனாகிய, வேளை - மன்மதனை, வழிபடற்கு - பூசித்தற்பொருட்டு, ஆற்றிய - செய்யப்பட்ட, வண்ணம் - அழகிய, மாலைகொல் - மாலையென்றுதொடையென்று, மருண்டது - மயங்கிற்று (அன்னம்) எ - று.

74

கமலமாக மலராக வென்றெ சொல்லியென் வாய்பாட்டு வினையெச்சங்க ளிறுகெட்டுநின்றன. அம்முறை முடித்தற்குத்தோன்றலையென்னுஞ் சொல் வருவிக்கப்பட்டது. நாடுசாதியிலிருந்து பிறந்த பதுமினிசாதிக்கு - "சண்பகமலரெனச் செய்யமேனியாள்" என்று சொல்லப்பட்டமையால் பதுமினிசாதியென்றதாயிற்று. தமயந்தியை அப்படிப்பட்ட மாலையென்று மயங்குதலால் மயக்கவணியாம். (௬௨)

வழிந்துதெள்ளமுதுறவளர்ந்துமா
சொழிந்ததிங்களொடுறழ்வரோங்காலெனச்
செழுந்தண்கோதைதிருமுகமுள்ளுறக்
கழன்றுதாழ்ந்ததூச்சிறையன்னமே.

[இது முதல் மூன்று பாட்டுக்கள் பின் அன்னத்தின் செயல் சொல்லப்படுகின்றன.]

(இ-ள்.) தூ - பரிசுத்தமாகிய, சிறை - சிறகையுடைய, அன்னம் - அன்னமானது, வழிந்து - பெருக்கெடுத்து, தெள்ளமுது - தெள்ளியவமிர்தமானது, உற - சுரக்க, வளர்ந்து - நிறைந்து, மாசு - குற்றத்தின், ஒழிந்த - நீங்கிய, திங்களொடு - சந்திரனோடு, உறழ் - பரிவேஷமானது, வரோங்காலென - சூழ்ந்ததுபோல, கோதை - தமயந்தியினது, செழுந்தண் - செழுமையுங்குளிர்ச்சியும்பொருந்திய, திரு - அழகிய, முகம் - முகமானது, உள் - நடுவில், உற - பொருந்த, கழன்று - சுற்றிவந்து, தாழ்ந்தது - இறங்கிற்று. எ-று.

மாசொழிந்த திங்களென்றதற்குக் களங்கமில்லாத சந்திரன் ஒன்றுண்டாயின் அதனை யெனப்பொருள்கூறி இல்பொருளுவமை யாக்கினுமமையும். சந்திரனுக்கு அமிர்தம்போல முகத்திற்கு மதுரவாக்குக்கொள்க. வளர்கலைந்தாலெனச் சுழன்றெனவே சுழற்சிவேகத்தினாலே அதன்பொன்னொளி வலயமாக விழ்ந்ததென்பது தோன்றுதலறிக. பறவைக்கு ஆகாசத்திலிருந்து கீழே யிறங்கும்போது தங்குதற்குத் தகுந்த இடத்தைச் சுழன்றுகொண்டே பார்த்தல் சுபாவம். உவமையுந் தன்மை நவிற்சியுஞ் சேர்தலால் சேர்வையணி. (௬௩)

தெய்வத்தாமரைப்போதுறைசெல்வியுங்
கொவ்வைவாயயிராணியுங்கூறுமிந்
நவ்விநோக்கிக்கிணையெனநாட்டுத
லெவ்வமென்னவிகழ்ந்துவியந்ததே.

(இ-ள்.) தெய்வம் - தெய்வத் தன்மைபொருந்திய, தாமரைப்போது - தாமரைப்பூவின்கண், உறை - வாசஞ்செய்கின்ற, செல்வியும் - திருமாதும், கொவ்வை - கோவைப்பழம்போலும், வாய் - வாயையுடைய, அயிராணியும் - இந்திராணியும், கூறும் - சொல்லப்பட்ட, இந்நவ்விநோக்கிக்கு - மான்கண்போலுங் கண்களையுடைய இவளுக்கு, இணையென - உபமானமாவரென்று, நாட்டுதல் - நிறுத்துதல், எவ்வமென்ன - குற்றமென்று, இகழ்ந்து - (அவ்விருவரையு) மிகழ்ந்து, வியந்தது - (இவளழகைக்குறித்து) ஆச்சரியப்பட்டது (அன்னம்) எ-று.

உபமானங்களுக்குக் குறைவைச் சொல்லுதலால் எதிர்நிலையுவமையணி. (௬௪)

வேறு.

சுலவுற்றெதிர்போகியதூவியனங்
குலவுற்றபொலன்சிறையைக்குவியா
நிலனுற்றெதிர்நீள்சிறைமெல்லவியா
லலைவுற்றமருங்கினளஞ்சினளால்.

(இ-ள்) சுலவுற்று - சூழ்ந்து, எதிர் - (தமயந்தி) முன்பு, போகிய - சென்ற, தூவி - இறகுகளையுடைய, அனம் - அன்னமானது, குலவுற்ற - வளைவு பொருந்திய, பொலன் - பொன்மயமாகிய, சிறையை - சிறகுகளை, குவியா - குவித்து, நிலன் - பூமியின்கண், உற்று - பொருந்தி, எதிர் - (அப்போது) உதறப்பட்ட, நீள் - விரிந்த, சிறை - (அதன்) சிறகுகளது, மெல்லவியால் - மெல்லியகாற்றினால், அலைவுற்ற மருங்கினள் - அசைவுற்றவிடையையுடைய தமயந்தியானவள், அஞ்சினள் - அச்சமுற்றாள். எ-று.

வேறொன்றிற் கருத்து வைத்திருக்கின்றவளுக்கு முன்னே அன்னஞ் சரேலென்றிறங்குஞ் சமயத்தில் விரித்தடித்துக்கொண்ட அதன் சிறகுகளின் காற்றோசை ஆகஸ்மிகமாக வுண்டாதலால் அச்சமுண்டாயிற்றென்க. அன்றியும் அலைவுற்றமருங்கினளெனலால் அக்காற்றால் இடைமுரியுமென்றஞ்சினளெனினுமாம். தன்மைநவிற்சியணியாம். இதுமுதற்பத்தொன்பது பாட்டுகள் பெரும்பாலும் முதற்சீர் புளிமாச்சீரேனுந் தேமாச்சீரேனும் பெற்று மற்றைமூன்றும் புளிமாச்சீர்களாகிவருகிற அளவடி நான்குகொண்ட கலிவிருத்தங்கள். (௬௫)

பொறியின்வழிநெஞ்சுபுகுத்தியிடா
ரறிவின்னறிவாயவரும்பொருளைப்

பிறிதொன்றநோக்குதல்போற்பிறழு
மறியுண்கணின்மங்கையர்நோக்கினரால்.

[இதனால் மங்கையர்க்கு அதனிடத்துண்டான விருப்ப மிகுதி சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்) பொறியின்வழி-ஐம்பொறிகளின்வழியிலே, செலுத்தாமல் பகுத்துவிடார்-செலுத்தாதயோகிகள், அறிவின்-ஞானக்கண்ணினாலே, அறிவாய-அறிவுருவாகிய, அரும்பொருளை-பிரமத்தை, பிறிதொன்று - மற்றொருவிஷய சம்பந்தம், அற - நீங்க, நோக்குதல்போல் - பார்த்தல்போல், மங்கையர் - தோழிகளானவர், (பிறிதொன்று) - மற்றொரு விஷயசம்பந்தம். (அற) - நீங்க, பிறழும் - புரளுகின்ற, மறி - மான்கண்போலும், உண்-மையுண்ட கணின்-முகக்கண்களாலே, (அறிவாய) - அறிவையுடையதாகிய, (அரும்பொருளை) - அபூர்வமாகிய அன்னத்தை, நோக்கினர் - பார்த்தார். எ - று.

அறிவினறிவாயவென ஒற்றிரட்டவேண்டா விடத்துச் சந்தநோக்கியிரட்டித்தது. உலகம் அஞ்ஞானமயமாகியும் பிரமம் ஞானமயமாகியு நிற்றலின் அறிவாயவென்றார். "அகரவுயிர்போலறிவாகியெங்கு, நிகரில்இறைநிற்கு நிறைந்து" என்பதனாலுமறிக. பிறிதொன்றற அப்பிரமமன்றி யிரண்டாவதொரு பொருளில்லையாக வெளிறுமாம். உவமை. (௪௬)

அணித்தாயரிதாயவரும்பொருளைப்
பிணிப்பானசைவைத்தமர்பெற்றியர்போ
லணித்தாயவனக்கவர்வானசையால்
மணிப்பூணசையாதுவதிந்தனளால்.

[இதனால் தமயந்தி அதனைவிரும்பிப்பிடிக்கத் தொடங்கினமை சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்) அணித்தாய் - சேரத்திலேயிருக்கின்றதாய், அரிதாய - (பெறுதற்) கரிதாகிய, அரும்பொருளை - பிரமத்தை, பிணிப்பான் - கண்டுபிடித்தற்பொருட்டு, நசைவைத்து - (தனிடத்தே) ஆசைவைத்து, அமர் - அசைவற்றுநிற்கின்ற, பெற்றியர்போல் - மனச்செய்கையையுடைய முனிவர்போல், அணித்தாய - சமீபத்திலேயுள்ள, அனம்-அன்னப்பறவையை, கவர்வான் - பிடித்தற்பொருட்டு, நசையால் - (அதன்மேல் வைக்கப்பட்ட) ஆசையினாலே, மணி-

நவமணிகளாலாகிய, பூண்-ஆபரணமானது, அசையாது-அசையாதிருக்கும்படி, வதிந்தனள் - (தமயந்தி) தங்கினள். எ-று.

பிரமம் உடம்புதோறும் உயிர்க்குயிராய்க் கலந்து நிற்றலின் அணித்தாயென்றதற்குத் தேகத்திலிருக்கின்றதா யெனப் பொருள் கூறப்பட்டது. பூணசையாதெனவே வடிவமசையாமை கூறப்பட்டதாயிற்று. யோகிகள் மனமசையாமல் வைத்துப் பிரமத்தைக் காணுமாறு "வாயுநிற்பமனநின்றமனாத்தனிற்பப் பொறிநின்று, பாயபொறிகணிற்பவிடார்பபுன்புலன்கணின்றனவா, லாயபுலன்கணின்றமையாலிலங்தோன்றுதுள்ளத்தே, ஆயபரமானந்தபரஞ்சோதிதோன்றக்கண்டிருந்தார்" என்பதனாலறிக. உவமை.

அவிர்பூணொலியாமலடக்கினளாய்க்
கவர்வான்வரல்கண்டுமகன்றிலதாய்த்
துவர்வாய்மயிலொட்டிடலாகுமெனு
நவைதீரனமெல்லநடந்ததுவே.

[இதனால் அப்போது அன்னத்தின் செயல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்) அனம் - அன்னமானது, அவிர்-விளங்குகின்ற, பூண்-பூண்களை, ஒலியாமல் - ஒலியாதிருக்க, அடக்கினளாய் - அடக்கினவளாகி, கவர்வான் - (தன்னைப்) பிடிக்கும்படியாக, வரல் - வருவாளாகி, அகன்றிலதாய் - (சமீபத்திலே) வொருதலை, கண்டும் - பார்த்தும், அகன்றிலதாய் - (தூரதேசத்திற்) போகாதாகி, துவர் - பவளம்போலும், வாய் - வாயையுடையபோதாதாகி, மயில் - மயில்போல்பவளாலே, ஒட்டிடலாகுமெனும்-பிடிக்கப்படுமென்கின்ற, நவை - இகழ்ச்சியானது, தீர்-தீர, மெல்லநடக்கக்கூடுமென்கின்ற, (நடந்தது) - மெள்ள நடந்தது. எ-று.

ஒட்டிடலாகுமெனு நவைதீரென்றதனிற் பிடித்தற்கெளிதெனவுமென்னத்தை அவளுக்குண்டாக்கி அவள்கைதன்மேல் விழவிருந்தோறுந் தன்குறிப்பினாலே தப்பித்துக்கொண்டு அவள் முயற்சியை வீணாக்கிற்றெனக். நிரவென்வினை யெச்சம், நறுகெட்டது. விரைந்து நடப்பிற் பிடிபடாதென்று தொடராளென அவளைவிட்டுத்தேர்ப்ப மெல்லநடந்ததெனக். (௪௮)

புளினத்தடமேவியபோகுமனை
மெளிதிற்றனைகைம்மலரெய்துறுமோ
வுளம்வைத்தமையென்னெனவொண்ணுதலா
ளினக்கைபுடைத்துநகைத்தனரால்.

[இதனுள் மங்கையர்தமயந்தியைத்தழீஇத்தமை சொல்லப்படுகின்றது]

(இ-ள்) ஒள் - காந்திபொருந்திய, நுதலார் - நெற்றியையுடைய தோழிகள், புளினம் - மணற்குன்றுகளையுடைய, தடம் - தடாகத்திலே, மெலிய - வாசஞ்செய்யும்படியாக, போகும் - போகின்ற அனம் - அன்னமானது, எளிதில் - எளிதிலே, தன - தன்னுடைய, வாக - வாகுகளாகிய, மலர் - தாமரைமலர்களிலே, மடந்தையோ - அடையுமோ, உளம்வைத்தமை - (எம்பிராட்டி அதனிடத்தே) மனம்வைத்தமைக்குக் காரணம், என்னை - யாதென்று, கரிவம் தாமரைமலர்போலும், கை - (தங்) கைகளை - புடைத்து - தட்டி, நகைத்தனர் - சிரித்தார். எ-று.

புளினமென்றதற்கும் பறவைகளின் வரிசையுடைய வெளியெனலாம். தமயந்தியின் முயற்சி வீணுதலின்கண் இவ்வாறு பரிகாசஞ் செய்தாரென்க. (கக)

புனைமேகலையீர்கைபுடைத்துநகைத்
தனமேகியற்றுதலன்புகொலோ
தனியேயுருவன்பினெனத்தகையாத்
துனியோடுரைசெய்துதொடர்ந்தனளே.

[இதனுள் தோழிகட்குப்பதிலாகவேடிக்கைத்ததும் செய்யு முயற்சி சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்) புனை - அலங்கரிக்கப்பட்ட, மேகலையீர் - மேகலாபரணத்தையுடையவர்களே! கைபுடைத்து - கைதட்டி, நகைத்து - சிரித்து, அனம் - அன்னத்தை, ஏக - ஓடிப்போக, இயற்றுதல் - செய்தற்குக் காரணம், அன்போ - (என்மேலுள்ள) அன்போ, தனி - தனியாக, ஒருவன் - (நான்) போயேன், பின்பினை - (நீர்) பின்புமென்று, துனியோடு - கோபத்தோடு, உரைசெய்து - சொல்லி, தகையவர் - (தோழிகளை) விட்டு, தொடர்ந்தனள் - (தமயந்தியானவள்) அதன்பின் போயினள். எ-று.

கைபுடைத்து வெருவியோடுமேகலையொலியுமெழுதல் தோன்றப் புனைமேகலையீ ரென்றாரென்க. அன்புகொலோவெனலால் என்மேல் அன்பிலீராதலால் இவ்வாறு செய்கின்றீ ரென்றதாயிற்று. நகைதல் என்பின்னே தொடருவீராயின் எனக்கு அனேராஞ் செய்தவராகக் கடவீரென்றுரைகூறல். (௯௨)

76

7 மலர்

முகிழ்மென்முலைவாணுதன்மொய்குழலார்
நகைசெய்வதுகண்டுளநாணினளா
யகல்கின்றபொலன்சிறையன்னநிழ
னிகரொன்னவொதுங்கினனேரிழையே.

(இ-ள்) நேரிழை - தகுந்தவணியையுடைய தமயந்தியானவள், முகிழ் - தாமரையரும்புபோலும், மென்முலை - மெல்லியமுலைகளையும், வாணுதல் - ஒளிபொருந்திய நெற்றியையும், மொய்குழலார் - நெருங்கியகூந்தலையும் உடையதோழிகள், நகைசெய்வது - பரிகாசஞ்செய்தலை, கண்டு - பார்த்து, உளம் - மனத்திலே, நாணினளாய் - வெட்கமுற்றவளாகி, அகல்கின்ற - நீங்குகின்ற, பொலன் - பொன்மயமாகிய, சிறை - சிறகுகளையுடைய, அன்னம் - அன்னத்தினது, நிழல் - நிழலானது, நிகரொன்ன - (தனக்கு) நிகராமென, ஒதுங்கினள் - நடந்தாள். எ-று.

நகைப்பட்ட தோழிகள் தனது பிடிக்கமாட்டாமையைக் கண்டு சிரித்தலால் நாணமடைந்தாளென்க. அன்னநிழலின்பின்னேயொதுங்கினளென்னவே அந்நாணம் அவளது முயற்சியை எழுப்பலால் அதன்சாயைபோல விடாதுசென்றாளென்க. உவமையணி.

வடிபுண்கணிமாமுலைதாங்கியதா
லிடுகும்மிடையென்படுமேகலெனப்
பிடிமென்னடைமங்கையர்பேசமறுத்
தடிமென்மலர்போந்தனளாயிழையே.

(இ-ள்) வடி - கூர்மைபொருந்திய, உண் - (மை) உண்ட, கணி - கண்களையுடையவளே! மாமுலை - பெரியமுலைகளை, தாங்கியதால் - சுமத்தலால், இடுகும் - துவளுகின்ற, இடை - (உன்) இடையானது, என்படும் - (நடத்தலாலே) என்னபாடுபடும், ஏகலை - போகாதேயென்று, பிடி - பெண்யானைபோல, மென்னடை - மென்னடையுடைய, மங்கையர் - தோழிகள், பேச - சொல்ல, மறுத்து - (அதை) மறுத்து, ஆயிழை - ஆராய்ந்துசெய்யப்பட்ட அணிகலன்களையுடையவளாகிய தமயந்தியானவள், அடி - அடியாகிய, மென்மலர் - மெல்லியதாமரைமலர்களை, பேர்த்தனள் - கொண்டு எழுந்தாள். எ-று.

என்படுமென்றதற்கு இப்படியிருக்கிற விஷயான்தரத்தில் என்படுமென்று கீதமே அறிவாயெனப்பொருள் வின்பிறவுருக்கென்று

லினே எளிதிற்றனைக்கமல செய்வாரோ என்று பிடிபடாமை கூறிக் கொள்ளாமற் போகையாலே பின்னும்வருத்தங்கூறி மறைத்தொன்க. காதொழில் செய்யும்போது விலக்கல் தோழியர் கடமையின் "வருத்தப்பொருட்டன்று கட்டன்மி ருமிக்கன், மேற்சென்றி டித்தற்பொருட்டு" என்பதனுலுமறிக. அடியென்மை சொலலால் அடிவருந்தியதுங் கொள்க. ஏகல் - முன்னிலையேவ லொருமை வெதிர்மறைவினைமுற்று. மலராகிய புயமானம் நடத்தச்செய்ததிலே உபயோகித்தற்கு அடியாகிய உபமேயத்தி னருமைகொண்டுவருந்தியதாகச் சொல்லலாம். நிரிபனி. (௩௨)

செய்ப்பட்டசெழுங்கமலத்திலனம்
கைப்பட்டதுபட்டதெனக்கருதா
மைப்பட்டமலர்ப்பொழின்மாதவிவாய்ப்
பொய்ப்பட்டமருங்கினள்புக்கனளே.

(இ-ள்) பொய்ப்பட்ட - பொய்யென்றுசொல்லப்பட்டதாகிய, மருங்கினள் - இடையையுடைய தமயந்தியானவள், செய்ப்பட்ட - வயலிலுண்டாகிய, செழுங்கமலத்தில் - செழியதாமரைப் பூவிலிருக்கின்ற, அனம் - அன்னமானது, கை - (என்) கையிலே, பட்டது பட்டது - அகப்பட்டது அகப்பட்டதென்று, கருதா - நினைத்துக்கொண்டு, மைப்பட்ட - மேகத்தையளாவிய, மலர் - மலர்களையுடைய, பொழில் - சோலையிலே, மாதவிவாய் - குருக்கத்தியினிடத்தே, புக்கனள் - சென்றாள். எ - று.

இருந்தும் நியத்தைக் காணப்படாமை பற்றி இல்லையென்று சொல்லப்படுதலாலே பொய்ப்பட்ட மருங்கென்று சொல்லப்பட்டது. கருதாப்புக்கனளென்றதனால் அடிபெயர்க்குந்தோறும் அப்படியே நினைத்தா ளென்க. பட்டதென்பது விரைவுபற்றி அடுக்கி இறந்தகாலத்திலே வந்தது. புக்கனளென்றதற்கு அன்னம் அவளை அப்படி நினைக்கச்செய்து வஞ்சித்துக் குருக்கத்தியின்கீழ்த் தனிப்படக்கொண்டு போயிற்றென்பதே கருத்தாகக்கொள்க. (௩௩)

தொடர்ந்தாள்கறுழ்தூமுகம்வேரொழுக
நடந்தாயிழையெய்த்தனளென்னநயந்
திடந்தேர்ந்தவளின்புறுநன்மொழிகள்
மடந்தாழிளவன்னம்வழங்கியதே.

77

[இதனுல் அன்னம் நன்மொழிகள் பேசத்தொடங்கினமை சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்) மடந்தாழ் - அறியாமைபொருந்திய, இளவன்னம் - இளமைபொருந்திய அன்னமானது, தொடர்ந்தாள் - (என்பின்னே) தொடர்ந்தவளாகி, கறுழ் - கிளைக்கின்ற, தூ - பரிசுத்தமாகிய, முகம் - முகத்தினின்றும், வேர் - வெயர்வையானது, ஒழுக - ஒழுகாநிற்க, நடந்து, ஆயிழை - தமயந்தியானவள், எய்த்தனளென்ன - இளைத்தாளென்று, நயந்து - விரும்பி, இடம் - (தகுதியான) இடத்தைத், தேர்ந்து - அறிந்து, அவள் - அத்தமயந்தியானவள், இன்பு - இன்பத்தை, உறு - அடைதற்குக் காரணமாவனவாகிய, நன்மொழிகள் - நல்ல சொற்களை, வழங்கியது - சொல்லிற்று. எ - று.

இடந்தேர்தல் தனித்துப்பேசத்தக்க இடத்தையறிதல். (௩௪)

கோடுந்தியகொம்மைமுலைப்பொறையால்
வாடும்மிடைமாமயில்வாரலெனத்
தோடுண்குழன்மங்கையினிற்றுணர்மா
வாடுந்தளிரங்கைமறித்தனபார்.

[இதுமுதலிரண்டுபாட்டுகளாலே முன்சொல்லப்பட்ட நன்மொழிகள் இவையென்று சொல்லப்படுகின்றன.]

(இ-ள்) துணர் - பூங்கொத்துக்களையுடைய, மா - மாமரங்களானவை, கோடு - யானைக்கொம்புகளை, உந்திய - பிற்படுத்திய, கொம்மை - திரட்சிபொருந்திய, முலை - முலைகளாகிய, பொறையால் - பாரத்தினாலே, வாடும் - வாடுகின்ற, இடை - இடையையுடைய, மா - பெருமைபொருந்திய, மயில் - மயிலே, வாரலென - (நடந்து) வாராதேயென்று, தோடு - மலரிதழ்களை, உண் - உட்கொண்ட, குழல் - கூந்தலையுடைய, மங்கையின் - (உன்னுடைய) தோழிகள்போல, ஆடும் - அசைகின்ற, தளிர் - தளிர்களாகிய, அங்கை - அழகிய கைகளாலே, மறித்தன - (உன்னை) விலக்குகின்றன, பார் - (நீ அவற்றைப்) பார். எ-று.

வடியுண்கணியென்ற பாட்டிலே மங்கையர் மருத்தமையக் கட்டி இதிலே மங்கையினென உவமிக்கப்பட்டது. மாமரங்களை அறிவன மறிக்கின்றனவாகக் குறித்ததினுலே தற்குறிப்பணி. இதற்கு மங்கையினென்ற உவமையும் தளிரங்கையென்னும் உருவகமும் அங்கங்கள். (௩௫)

விண்ணின்வியங்கும்மெனைமேவரநீ
மண்ணின்னடந்தெவ்வணம்வெளவுதியா
லெண்ணின்னிதுகண்டவர்யார்நகையார்
பெண்ணின்னமுதேவரல்பேதைமையே.

[இதனால் பிடிபடாமைக்குக் காரணம் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்) பெண் - பெண்களிலே, இன்னமுதே - இனிய அமிர்தம் போல் விளங்குகின்றவளே! விண்ணின் - ஆகாசத்திடம், இயங்கும் - திரிகின்ற, எனை - என்னை, மேவர - அடைதற்கு, நீ - நீ, மண்ணில் - பூமியின்மேல், நடந்து - நடக்கின்றவளாய், எவ்வணம் - எவ்விதத்திலே, வெளவுதி - பிடிக்கமாட்டுவாய், எண்ணின் - ஆலோசித்துப் பார்த்தால், இது - இச்செய்கையை, கண்டவர் - பார்த்தவருள், யார் - யாவர், நகையார் - சிரியார்; வரல் - (மங்கைப்பருவமடைந்தும் நீ) வருதல், பேதைமை - பேதைப்பருவத்தின் செயலாயிருக்கின்றது. எ - று.

விண்ணின் வியங்கு மெனை யென்றதற்குப் பூமியிலன்றி ஆகாசத்திலுஞ் சஞ்சரிக்க வல்லவன்னையென்றும், மண்ணினடந்தென்றதற்குப் பூமியொன்றிலே மாத்திரஞ் சஞ்சரிக்கின்றநீ அப்பூமியிலே நடந்தென்றும், விரித்துரைத்துக்கொள்க. பெண்ணின்னமுதே யெனலாலும் வரல்பேதைமை யெனலாலும் மங்கைப்பருவமுடைமை சொல்லப்பட்டது. விண்ணினியங்கு மென்னும் பதப்பொருளாலும் மண்ணினடந்தெவ்வணம் பதப்பொருளாலும் வெளவக்கூடாமையும் இம்மூன்று வாக்கியப்பொருளாலே வரல் பேதைமை யென்றதையுஞ் சாதித்தலாலே இவ்விரண்டு செய்யுட் குறியணிகள் கலந்துவந்த கலவையணி. (௫௭)

என்றின்மரபோதுமிவட்கியையப்
பின்னம்மொழிபேசுவலென்றபின்னா
ரன்னந்தனதன்புறுசுற்றமியாம்
பொன்னின்னகர்யாங்கள்பொருந்திடமே.

[இதனால் அரசன் காரியத்துக்கு உபயோகமாகிய தன் வரலாற்றின் சிறப்பைப் புணர்த்தத்தொடங்கிச் சுற்றமுடைமை முணர்த்தல் சொல்லப்படுகின்றது]

(இ-ள்) என்று - என்றுசொல்லி, இவட்கு - இவளுக்கு, இயைய - பொருந்த, பின் - பின்பு, அம்மொழி - அவ்வரசன்காரியத்தை, பே

சுவலென்று - சொல்வேனென்றெண்ணிக்கொண்டு, இன்மரபு - இனிதாகிய (தன்) வரலாற்றை, ஓதும் - சொல்லுகின்றது; யாம் - யாங்கள், அயன் - நான்முகக்கடவுளால், ஊர் - செலுத்தப்படுகின்ற, அன்னந்தனது - அன்னவாகனத்தினது, அன்புறு - அன்புமிகுந்த, சுற்றம் - உறவினோம்; யாங்கள் - யாங்கள், பொருந்து - தங்கப்பெற்ற, இடம் - இடமானது, பொன்னின்னகர் - தேவநகரமாகும். எ - று.

என்றென்றது முன்னிரண்டுபாட்டையுஞ் சுட்டிநின்றது. பின் சொல்லப்படுவதாகிய அரசன் காரியத்திற்கு உபயோகி யாதலால் இன்மரபென்றது. அன்புறு சுற்றமென்றதனால் நெருங்கிய சம்பந்தமுடைமை சொல்லப்பட்டதாயிற்று. பொன்னின்னகர் பொருந்திடமெனலால் எம்மோடுபயிலுதல் மனிதர்க்கு அரிதென்றதாயிற்று. தன்னினத்தையுந் தழுவிக்கொண்டு யாமென்றும் யாங்களென்றுங் கூறிற்று. (௫௮)

மலர்மேலயன்மானதவாவியினுட்
பொலன்மெல்லிதழ்பூத்தசெழுங்கமல
நலனுர்வளையம்பலநாளுமயின்
றுலவாதொளிர்பொன்னிறமுற்றனமால்.

[இதனால் தன்வடிவம் பொன்மயமா யிருக்கைக்குக் காரண முணர்த்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்) மலர்மேல் - தாமரைப்பூமே லுள்ள, அயன் - நான்முகனது, மானதவாவியினுள் - மானசதடாகத்திலுள்ள, பொலன் - பொன்மயமாகிய, மெல் - மெல்லிய, இதழ் - இதழ்கள், பூத்த - விரியப்பெற்ற, செழுங்கமலம் - செழிய தாமரைமலர்களையும், நலனுர் - நலம்பொருந்திய, வளையும் - இளவிலைச்சுருள்களையும், பலநாளும் - பலதினமும், அயின்று - தின்று, உலவாது - அழியாமல், ஒளிர் - விளங்குகின்ற, பொன்னிறம் - பொன்னுருவத்தை, உற்றனம் - அடைந்தோம். எ - று.

மானசவாவி சத்தியலோகத்திலுள்ளது. காரணகுணம் காரியத்தில் உளதாமென்பது பற்றிப் பொற்கமலமாகிய தம்முணவின் குணந் தமக்குண்டானமை சொல்லிற்று. (௫௯)

களிமாமயிலன்னவர்காதலுறு
மணிநாணமலரங்கணைவேளையா

ளவய்மாநகர்நான்மலர்வாவியினால்
வளநோக்குறமண்ணிடைவந்தனமால்,

[இதனால் பூமியில்வந்தமைக்குக் காரணமுரைத்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ - ள்) களி - களிப்பைத்தருகின்ற, மா - பெருமைபொருந்திய, மயிலன்னவர் - மயில்போலுஞ்சாயலுடையவராகிய மகளிரால், காதலுறும் - விரும்பப்படுகின்ற, அளிக்கேள் - வண்டுகளின்கூட்டமாகியசாதியையும், மலரால்கணை - மலர்களாகிய பஞ்சபாணத்தையுமுடைய, வேளனையான் - மன்மதன்போலழகினையுடைய, நளன் - நளமகாராசனது, மாநகர் - பெரியபட்டணத்திலேயுள்ள, நாள் - அன்றலர்ந்த, மலர் - மலர்களையுடைய, வாவியின் - தடாகத்தினது, நல்வளம் - நல்லவளத்தை, நோக்குற - பார்த்தற்பொருட்டு, மண்ணிடை - பூமியினிடத்திலே, வந்தனம் - (யாம்வானுலகத்தைவிட்டு) வந்தோம். எ - று.

நளன்மேல் அவளுக்கு ஆசையையெழுப்புதற்கு அவனுடைய நகரைச்சிறப்பித்துச் சொல்லியது. வளநோக்குற வென்றதற்கு அதில்விளையாடுதற்பொருட்டென்பதுமொன்று. (௬௰)

விண்ணம்புவிபாதலமேவுமிது
நண்ணுந்தாயரின்றெனநல்வரமுன்
றண்ணங்கமலத்திறைதந்தனன்மைக்
கண்ணென்றயில்கொண்டகனங்குழையே.

[உலகமெங்குமொழிவில்லாத இயக்கிலேயுமதுக்கு தோன்று மைக்குக்காரணமுரைத்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ - ள்) மை - மையெழுதப்பெற்ற, கண்ணென்று - கண்ணென்று (பெயர்பெற்று), அயில்-(நஞ்சம்பூசப்பெற்ற) வேலினை, கொண்ட - கொண்டிருக்கிற, கனங்குழையே - கனம்பொருந்திய காதணியையுடையவளே! தண்ணங்கமலத்து - குளிர்ச்சிபொருந்தியதாமரைப்பூவிலிருக்கின்ற, இறை - அயன், விண்ணம்புவிபாதலம்-தேவலோகம் பூலோகம் பாதாளலோகம் இவ்வுலகத்தையும், மேவுமிதும் - ஒழிவின்றி யடைந்து இயங்கும், நண்ணும்-(வன்மை) யடையக்கடவதாகிய, தாயர்-(தளர்ச்சி) யயரமானது, இன்றென-இல்லையென்று, நல்வரம்-நல்லவரத்தை, முன்-முன்பு, தந்தனன்-(எனக்குக்) கொடுத்தான். எ - று.

ஒருகாலத்தில் நான்முகனுக்கு வாகனமாயிருந்ததற்காகக்கொடுத்தானென்க. இவ்வரத்தால்தளர்ச்சியின்றி இப்பூமியிலுள்ளதேசங்களையெல்லாமொழிவின்றி நோக்கித்திரிகின்றேனென்பதனிசையெச்சம். கண்ணிற்குமைபோலவேலிற்குநஞ்சம்வருவிக்கப்பட்டது. ()

கௌவைக்கடல்சூழ்தருகாசினியிற்
றெய்வத்திறமேவியசீர்நளனே
வெளவுற்றிடினன்றியிம்மானிடர்தா
மெவ்வப்படிவெளவினுமெய்துவரோ.

[இதனால்வேட்டைக்காரர்முதலானவர்பிடிப்பரென்னுமச்சம் எனக்கில்லையெனல்சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ - ள்) கௌவை - ஒலியையுடைய, கடல் - கடலாலே, சூழ்தரு - சூழப்பட்ட, காசினியில் - பூமியிலே, தெய்வத்திறம் - தேவபோகத்தை, மேவிய - பொருந்திய, சீர் - பாக்கியத்தையுடைய, நளன் - நளராஜன், வெளவுற்றிடினன்றி - பிடித்தாலன்றி, இம்மானிடர்தாம் - இம்மனிதர்தாம், எவ்வப்படி - எந்தவிதமாக, வெளவினும் - பிடித்தாலும், எய்துவரோ - அகப்படுவரோ. எ - று.

நளன் பிறப்பினாலே மானிடனாயிருந்தும் போகத்தினாலே தேவனாகத்தோன்றலின் அவனிடத்தே மாத்திரம் என்னைப்பிடித்தற்கு வல்லமையுண்டென்று கூறிற்றென்பது கருத்து. மானிடரெனப் பொதுப்படக் கூறினேனும் கருதிப்பற்றி வேட்டைக்காரர் முதலியோரென்று கொள்க. வலை கண்ணி படைக்கல முதலியவற்றைக் கொண்டு பறவைகளை வெளவுமாறு பலவு மடங்குதற்கு எவ்வெப்படி வெளவினு மென்றது. (௬௧)

ஒளிர்பொன்னுலகத்துறையும்பர்பிரா
னளியாற்புகலேவலுமாற்றுகிலேம்
வளர்புவுறைவானவனேவலுமிங்
கென்னேவலுமேநனிசெய்குவமால்.

[இதுமுதலிரண்டுபாட்டுகளாலே அத்தெய்வபோகம் இதுவெனல்சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ - ள்) ஒளிர் - விளங்குகின்ற, பொன்னுலகத்து - தெய்வலோகத்தின்கண், உறை - வாசஞ்செய்கின்ற, உம்பர்பிரான்-இந்திரலோகத்தின்கண்,

னது, அளியால் - அன்பினாலே, புகல் - சொல்லப்பட்ட, ஏவலும் - ஏவலையும், ஆற்றுகிலேம் - (யாம்) செய்யோம்; வளர் - வளர்கின்ற, தொடை - தாமரைப்பூவின்கண், உறை - இருக்கின்ற, மரையவன் - நான்முகக்கடவுளது, ஏவலும் - ஏவலையும், இந்நாள் - இக்காலத்தே, ஏவலுமே - ஏவலையுமே, நனி - மிகுதியாக, செய்குவம் - (யாம்) செய்வோம். எ - று.

தனக்கடங்கின வென்றேனும் வல்லமையில்லாமையால் அளியாற்புகலேவலுமென்றது. நனிசெய்தல் - அவர்சொன்ன வண்ணமே இசையாகச்செய்து முடித்தல். இங்ஙனங்கூறலால் இந்திரனைக் காட்டி அந் நிறத்தவன் நளனென்று குறிப்பித்ததாயிற்று.

துளிதூங்கியவானதிசோர்ந்துநறுங்
குளிர்தூங்குகுறுந்துளிமென்சிறையால்
களிதூங்கியகாமவிடாயகல
நளன்மேனியில்வீசுவநன்றுறவே.

(இ - ள்) துளி - துளிகளோடு, தூங்கிய - தங்கிய, வானதி - ஆகாசகங்கையிலே, சோர்ந்து - முழுகி, நறுங்குளிர் - நல்லகுளிர்ச்சியானது, தூங்கு - நிலையுறப்பெற்ற, குறுந்துளி - சிறியதுளிகளை, மென்சிறையால் - மெல்லியசிறைகளினாலே, களி - களிப்பானது, தூங்கிய - தங்கும்படியாகவும், காமம் - காமத்தாலாகிய, விடாய் - தளர்ச்சியானது, அகல - நீங்கும்படியாகவும், நளன் - நளனது, மேனியில் - உடம்பில், நன்றுற - நன்றாகப்பட, வீசுவம் - (யாம்), வீசுவோம். எ - று.

வீசுவமென்றது எதிர்காலமுற்றாயினும் எதிர்காலமுற்றுகள் இப்படிப்பட்டவிடங்களிலே செயவேமாத்திரமேயுணர்த்துமென்க. நளனுக்கு வேறு பகைவரோடு கூட்டுறவும் இல்லை அப்படியிசைதலும் பொய்யாதலிற் குற்றமன்றோவெனின் அன்று. "பொய்மையும்வாய் மையிடத்தபுரைதீர்ந்த, நன்மைபயக்குமெனின்" என்று சொல்லப் பட்டமையின். புரைதீர்ந்த நன்மையாவது இதனால் அடிமைசப் பிரீதித் தருந்த நாயகரோடு சேர்த்தலாம். (கஎ)

கலித்துறை.

தெள்ளாரமுதத்தெளிவொத்தவந்தீஞ்சொனல்லாய்
வள்வார்முரசங்கறங்கும்மணிமுன்றில்வேந்தன்

கள்வாயுமிழும்பூங்கணையேந்தியகாமனன்று
நள்ளார்வணக்குநளனொன்றுமோர்காமவேலான்.

[இவன்தனுடைய பலவகைப்பட்ட குணங்களையுஞ் சொல்லத் தொடங்கி இதனாலே செல்வமும் அழகும் வேலின் சிறப்பும் உணர்த்தல்சொல்லப் படுகின்றது.]

(இ - ள்) தெள்ளார் - தெளிவுபொருந்திய, அமுதம் - தேவாமிர்தத்தினது, தெளிவொத்த - சாரம்போன்ற, அம் - அழகிய, தீ - தித்திப்பாகிய, சொல் - வார்த்தையையுடைய, நல்லாய் - தமயந்தியே! வள்வார் - வலிபொருந்தியவாரினாலிறுக்கப்பட்ட, முரசம் - முரசவாத்தியமானது, கறங்கும் - ஒலிக்கப்பெற்றிருக்கின்ற, மணி - நவமணிகளையுடைய, முன்றில் - வீட்டின்முன்னிடத்தையும், நளனென்னும் - நளனென்று சொல்லப்படுகிற, ஓர்காமம் - ஒப்பற்றநகரமே யத்தையும் உடைய, வேந்தன் - அரச (னொருவன்), கள் - தேனை, வாய் - இதழ்வாயினால், உமிழும் - கக்குகின்ற, பூங்கணை - மலரம்பு களை, ஏந்திய - தாங்குகின்ற, காமனன்றுன் - மன்மதன்போலழகுடையவன், நள்ளார் - பகைவர், வணக்கும் - (தன்னை) வணங்குதற்குக்காரணமாயிருக்கின்ற, வேலான் - வேற்படையையுடையவன். எ - று.

மணிமுன்றில்வேந்தன் - காமனன்றுன் - நள்ளார் வணக்கு வேலான் - எனமுறையே, செல்வம் - அழகு - வேற்படை - இவற்றின்சிறப்புக் கூறியவாறு காண்க. மணி - பலதேசத்து ராஜாக்களாற் கொடுக்கப்பட்டவை. இல்முன் - முன்றிலென நிலைமாறிய இலக்கணப்போலி. இதுமுதல் - கசு - பாட்டுக்கள் பெரும்பாலும் இடையிலொருபுளிமாங்காய்ச்சீரும் ஏனைநான்கும் மாச்சீர்களுமாகிவரும் நெடிலடி நான்குகொண்ட கலித்துறைகள். (கஅ)

வண்டார்வஞ்செய்துமதுவுண்டுமிழ்மாலைமார்பன்
நின்றோடொழிற்கேட்டவரம்பையர்செம்மன்மார்பங்
தண்டாதுபுல்லப்பெறுதாற்பெயர்ச்சார்புகாதே
கொண்டார்புனையுநளபாரன்றனையுற்றுள்.

[இதனாலேயினிமையும் அழகின்புகழ்ச்சி சொல்லப்படுகின்றன.]

(இ - ள்) வண்டு - வண்டுகளானவை, ஆர்வஞ்செய்து - விரும்பி, மது - தேனை, உண்டு - குடித்து, உமிழ் - உமிழப்பெற்ற,

மாலை - பூமாலையையுடைய, மார்பன் - மார்பையுடைய நளனது, திண்டோள் - வலியதோள்களை, எழில் - அழகை, கேட்டு - (எம்மிடத்திற்) கேட்டு, அ அரம்பை - அந்தவரம்பையானவள், அச்செம்மல் - அவ்வரசனை, மார்பம் - மார்பத்தை, தண்டாது - நீங்காமல், புல்ல - தழுவுதற்கு, பெருநாள் - பெருங்காலமாய்த்தான், பெயர் - (அவன்) பெயரினை, சார்பு - சம்பந்தத்தை, நாடி - ஆராய்ந்து, ஒண்டார் - ஒள்ளியபொன்மாலையை, புனைஇம் - சூடுமென்று, நளகூபரன்றன்னை - நளகூபரனை, உற்றாள் - அடைந்தாள், எ - று.

அரம்பைக்கு அகரச்சுட்டு அழகிற்சிறந்தவளென்று பெயர் பெற்று விளங்குமின்றமையைக் காட்டுகின்றது. தண்டாது புல்லல் - தனக்குக்கவலையறப்பெற்று எக்காலும் புணர்தல். தண்டாமை - நீங்காமை. இவ் ஆறுமை தண்டாமையா விரண்டு நீங்காமை-என்பது நூலிக. நளகூபரன் - குபேரன்மகன். நளகூபரனைச் சேர்தற்குக் காரணமாகாத நளனது பெயர்ச்சார்பு என்பதனை ஏதுவாகக் குறித்தவாலே ஏதுத்தற்குறிப்பணி. இதனாலே அவனழகுக்கு ஒப்பு இல்லையென்பது குறிப்பிக்கப்படுகின்றது. (௫௬)

வகாவிசும்பினளன்பாடலையாங்கள்கூற
மாகாதிபனிவ்வரிபாடல்வருங்கொலென்று
பாகூறவிளைபயில்வோன்முகம்பார்த்துளைப்ப
வாகாவெனலாலவர்க்கப்பெயர்சேர்ந்ததன்றே.

[இதனாலே இசைபாடற்புகழ்ச்சி சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ - ள்) யாங்கள் - யாம், விசும்பின் - பொன்னுலகத்திற்கு, ஏகா - (இவ்வுலகத்திருந்து) போய், நளன் - நளராசனது, பாடலை - இசைபாடுந்திறப்பாடலை, கூற - சொல்ல, மாகாதிபன் - தேவேந்திரன், இவ்வரிபாடல் - இப்பாட்டிப்பாடுதல், வருங்கொலென்று - உனக்கு வருமோவென்று, பாகூ - பாகின்மையை (போலுந்தமை) கூறப் பெருக, வீணைபயில்வோன் - வீணைபயிலுகின்ற ஒருகந்தர்வனது, முகம் - முகத்தை, பார்த்து - நோக்கி, உளைப்ப - சொல்ல, ஆகாவெனலால் - (யாம்) ஆகாவென்று இகழ்தலால், அவற்கு - அக்கந்தர்வனுக்கு, அப்பெயர் - அந்த ஆகா என்கிறபெயரை, சேர்ந்ததன்றே - வைத்தார். எ - று.

யாகமென்னும் ஆகாரத்தின்பெயர் ஆகுபெயராய்த்தேவலோகத்தையுணர்த்தியின்றது-அதுவருமொழியோடு மரம் + அடி - மரவடி

என்பதுபோலப்புணர்ந்துநின்றது. கொல் - ஐயப்பொருளில் வந்தது. வரிபாட்டு - அது "வரிகணக்கெழுத்துப்பாட்டு" என்பதனால் அறிக. ஆகாவெனலாலென்றதற்கு அக்கந்தருவன் என்றும் ஆகாவென அவனுக்கு அப்பெயர் ஆகாவெனப்பொருள் கூறுவாருமுண்டு. அவனுக்கு அப்பெயர் ஆகா வடமொழிப் பெயராதலால் அதுசிறப்பன்றெனத்தப்பவமாய் வந்தவடமொழிப் பெயராதலால் ஆகாவென்னக. வடமொழிப்பெயராதல் அமரத்திலுங்காண்க. ஆகாவென்னும் பெயர்க்கு வேறுகாரணத்தைக் கற்பித்தலால் பிறிதுவிற்சிறப்பணி. இதனால் நளன் இசைபாடலில் அக்கந்தருவனிலும் வல்லவனென்னும் பொருள் தோன்றுகின்றது. (௫௭)

உலவாமுசெய்தவுயர்மாமணித்தூண்செய்தோளா
னலவாமுனைப்பநகைசுடரியிராணிகொம்மை
முலைமேற்பொடித்தபுளகத்தினைமொய்த்தசெங்கண்
மலராயிரம்புவியிற்கண்டிலன்வானவேந்தன்.

[இதனால் நற்குணப்புகழ்ச்சி சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ - ள்) உலவா - இரண்டகலமில்லாத, முசெய்த - பொடிசெய்த, உயர் - உயர்வாகிய, மா - பெரிய, மணித்தூண் - வச்சிரத்தூண்களைப்போல, செய் - செய்யப்பட்ட, தோளான் - தோள்களையுடையவனாகிய, நலன் - நற்குணத்தை, யாம் - யாங்கள், உளைப்ப - சொல்ல, நகைசுடர் - (அவன்மேல்) வசைசிறக்க, அயிராணி - இந்திராணியினுடைய, கொம்மை - இளமைபொருந்திய, முலைமேல் - முலைகளின்மேலே, பொடித்த - உண்டாகிய, புளகத்தினை - மயிர்ச்சிலிர்த்தலை, மொய்த்த - (தன்வடிவத்திலே) நெருங்கிய, செம் - சிவந்த, கண்மலர் - நேத்திராவிந்தங்களில், ஆயிரம் - ஆயிரத்தானும், புவியின் - தேர்ந்தலால், வானவேந்தன் - தேவேந்திரனாகிய அவன், கண்டிலன் - பார்த்திலன், எ - று.

வச்சிரமணி மற்றைப் பலமணிகளையும் பொடிக்கும் உறுதியுடைமையால் உயர்மாமணி யெனப்பட்டது. நலன் - அவன்பலகுணங்களும். புளகம் உவகைக்கவலையைப் பற்றிய விறல். இந்திரனுக்கு ஆயிரங்கண்களாதலின் மொய்த்த செங்கணென்றது. புளகத்தைக் கண்டால் ஊடற்புணர்ச்சியின் குறிப்பென்பதாகும். (௫௮)

முருகுண்டுவண்டுபயிறாநளன்வாண்முகத்தைப்
பெருவெண்மதியிகொய்தபெருமையன்றே

கருவயக்கமலத் துறைநான்முகன்கைவருந்த
வருதிங்கடோறும் புதிதாகவருத்தல்செய்வான்.

[இது முதலிரண்டுபாட்டுகளாலே முகப்புகழ்ச்சி
சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்) கருவயம் - மிகைக்கின்ற, கமலத்து - தாமரைப் பூவின்கண், உறை - இருக்கின்ற, நான்முகன் - நான்முகக்கடவுள், வண்டு - வண்டுகளானவை, முருகு - தேனை, உண்டு - குடித்து, பாலிப்பாச ஞ்செய்யப்பெற்ற, தார் - மாலையையுடைய, நளன் - நளராசனுடைய, வான்முகத்தை - காந்திபொருந்திய வதனத்திற்கு, பெருவெண் மதியம் - கலைநிறைந்தசந்திரன், நேர் - ஒப்பு, எய்த - அடைய, பெருமையன்றோ - பெறுவதாயானன்றோ, கை - (தன்) கைகள், வருந்த - நோவ, வரு - வருகின்ற, திங்கடோறும் - மாதந்தோறும், புதிதாக - நூதனமாக, வருத்தல்செய்வான் - உண்டாக்குகிறான். எ-று.

வருத்தல் - நளன் முகத்துக்கொப்பாவதொரு சந்திரனைச் செய்ய நினைத்தல். வல்லவனொருவன் தன்றாலே செய்யப்பட்டதை பல முறைசெய்தாலும் அதுசெவ்வையாக முற்றப்பெறாமையாலும் அத் தன்முயற்சியை விடாதவனால் வருதிங்கடோறும் புதிதாகவருத்தி என்றுசொன்னது. நான்முகன் மாதந்தோறுஞ் சந்திரனைப் புதிதாக வுண்டாக்கு மதனாலாக்கிச் செய்தபெருமையை ஏதுவாகக் கற்பித்தலினாலே ஏதுத்தற்குறிப்பணி. இதனாலே நளன் முகஞ் சந்திரனைப்பார்க்கிலுஞ் சிறந்து விளங்குகின்றமை தோன்றுகின்றது. ()

கோலக்களிற்று நளன்வான்முகங்கூறுகென்று
மாணார்த்திருமாலருள்செய்தவும்யாங்கள்கூற
நாபிக்கமலமயனோடுமுகிழ்ப்பநாடிப்
பூவிற்பொலிக்குமுகைப்பூமகட்புல்லுமன்றே.

(இ-ள்) கோலம் - மாயபொருந்திய, களிற்று - யானைகளையுடைய, நளன் - நளராசனுடைய, வான் - காந்திபொருந்திய, முகம் - முகச்சிறப்பை, கூறுகென்று - சொல்லக்கடவீரென்று, மாணார் - அழகிய, திருமால் - மகாவிஷ்ணு, அருள்செய்தவும் - சொல்லியவளவிலே, யாங்கள் - யாம், கூற - சொல்ல, நாபி - வெட்கி, கமலம் - நாபிக்கமலமானது, அயனோடு - நான்முகனோடும், முகிழ்ப்ப - குவிய, நாடி - (அந்நகருணம்) பார்த்து, பூவின் - தூபாலத்திருலே, பொலிந்த - விளங்குகின்ற, முலை - முலைகளையுடைய, பூமகள் - திருமாதை, புல்லும் - (அக்கடவுள்) கூடுவான். எ-று. ஐசாரியை.

திருமால் நளன் முகத்தைப் புகழ்வித்தலாகியபடத்திருலே நாபிக்கமலத்தைக் குவிவித்து நான்முகனை மறைத்து மனைவியைப் புணர்தலாகிய விருப்பத்தை முடித்தலால் பிறிது ஒவிற்சியணி. இதனாலே நளன்முகம் அக்கமலத்தினுஞ் சிறந்தமை தோன்றுகின்றது. (௬௯)

சிறைவண்டுதண்ணென் முகைசூழ்ந்து பைந்தே
றன்மாந்தி, யறைகின்றதண்டார்புனையுந்திறலாடல்வே
ந்தன், பொறைதேரினங்கட் புவிமாதினைப்பொங்குசெ
ங்குட், டிறைவாளரவங்களென்னவியம்பலாமே.

[இதனாலே பொறுமை பூபாரந்தாங்குதல்களின் புகழ்ச்சி
சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்) சிறை - சிறகுகளையுடைய, வண்டு - வண்டுகளானவை, தண்ணென் - குளிர்ச்சிபொருந்திய, முகை - அரும்புகளை, சூழ்ந்து - சுற்றிக்கொண்டு, பைந்தேறல் - பசியதேனை, மாந்தி - குடித்து, அறைகின்ற - ஒலிக்கப்பெற்ற, தண் - குளிர்ச்சிபொருந்திய, தார் - மாலையை, புனையும் - தரித்திருக்கின்ற, திறல் - வலிமையாலுண்டாகிய, ஆடல் - வெற்றியையுடைய, வேந்தன் - நளராஜனுடைய, பொறை - குற்றம் பொறுத்தலையும், பூபாரந்தாங்குதலையும், தேரின் - ஆராய்ந்தால், அங்கண் - அழகியவிடத்தையுடைய, புவிமாதினை - பூமிதேவியையும், பொங்கு - விளங்குகின்ற, செங்குட்டு - செவ்வாகிய குட்டையுடைய, வாள் - காந்திபொருந்திய, இறை - (பாம்புகளுக்கெல்லாந்) தலைவனாகிய, அரவை - ஆதிசேடனையும், என்ன - (அவருக்கு) உபமானங்களாக, இயம்பலாம் - (அறிவுடையோருக்குச்) சொல்லுதல்கூடும். எ-று.

குற்றம் பொறுக்குங் குணத்துக்குப் பூமியும் பூபாரந் தாங்குதலுக்கு அனந்தனுமென்றுகொள்க. முன்னதற்கு "அகழ்வாரைத் தாங்குநிலம்போலத் தம்மை யிகழ்வார்ப் பொறுத்தறலை" என்திருக்குறளாலும், பின்னதற்கு இந்நூலிலே "புன்னகஞ் சுமந்த வையைப் போர்தோளிற்பரிக்கு மன்னர்மன்னன்" என்று வருதலாலும், பொறையிலிருபொருளும் (௭௦) உபமானமாதற் கேற்றல்காண்க.

புகழ்பொருளாதலிற் புகழ்பெறுஞ் சிலேடை.

புற்குமாவமுறைவாளிப்புயங்கமுன்னசை
புற்குமாவமுறைவாளிப்பூயக்கையாற்குச்
செற்றார்தமாவிநுகர்விக்குஞ்சிலைக்கையாற்கு

குற்றேவல்செய்யுங்கொடியன்னவர்பாலடிக்கக்
கற்றாடரம்பையபயில்வானடைகாட்டுவிற்பேன்.

[இதனால்நளராசனிடத்து உத்தமமங்கையிருக்கையைக்
குறிப்பிற்றல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்) ஆலம்.ஊரும்-அணியாகிய, புற்று-புற்றிலுள், உறை-இருக்கிற, வாளி - அம்புகளாகிய, புயங்கம் - பாம்புகளானவை, உண்ண - உண்ணும்படியாக, செற்றார்-பகைவரது, ஆவி - பிராண வாயுவை, ஊர்விக்கும் - உண்பிக்கின்ற, சிலை - வில்லையுடைய,கை யாற்கு - கையையுடையவனாகிய நளனுக்கு, குற்றேவல் - சிறிய வேலைகளை, செய்யும் - செய்கின்ற, கொடியன்னவர்பால் - பூங் கொடிபோல்பவரிடத்தே, நடக்க - நடத்தற்கு, கற்று - (யான்) கற்றுக்கொண்டு, ஆடு - (தெய்வச்சபையில்) ஆடுகின்ற, அரம்பை-அரம்பையானவள், பயில்வான் - கற்கும்படியாக, நடை - அந் நடையை, காட்டுவிற்பேன் - கற்பிப்பேன். எ-று.

வாயு அருவமாயினும் அதனைப்புண்ணுதல் பாம்பிற்கு இயல்பா தலால் ஆவிஊர்விக்குமென்றது. ஆலமூறலிபலற்றிலே பற்றுமுறி யியலிற்றிறெற்றமையை ஆரோபித்தலாலே உருவகவணி. கற்றுக் காட்டுவிற்பேனென்றதனால் என்று நடையினும் அரம்பை நடையி னும் சிறந்ததுநளன் குற்றேவல் செய்யுமகளிர் நடையென்ற தாயிற்று. குற்றேவல்-சாமரம் வீசுதல் அடைப்பையேந்துதல்முத லியன. இங்கே நளனுக்குச் சொல்லப்பட்ட விசேஷணத்தால் அவ னுடைய பராக்கிரமமுஞ் சொல்லப்பட்டதாயிற்று. (எக)

அறைபொற்கழற்காலரசன்னகரஞ்சொனல்லார்
மறைசொற்கள்யாவுமறையாமலெனக்குரைப்பார்
பொறியைம்படக்கிப்புலன்போம்வழிபோக்கல்செய்யா
நெறியிற்பிறர்க்குப்புகலாதெனநெஞ்சிலெண்ணி.

[இதனால் நளனந்தப்புரத்திலே நளர்க்குப்பழக்கமுண்டெனச்
சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்) அறை - ஒலிக்கின்ற, பொன் - பொன்னாலாகிய, கழ ல் - வீரக்கழலையுடைய, கால் - பாதத்தையுடைய, அரசன் - நள ராஜனது, நகர் - அரண்மனையிலுள்ள, அஞ்சொல்-அழகியசொல் லையுடைய, நல்லார் - மாதரானவர், பொறிமுற்று - ஐம்பொறி

களையும், அடக்கி - அடக்கி, புலன் - ஐம்புலன்களினும், போம்வழி - செல்லும் வழியில், போக்கல்செய்யா - (அவற்றைச்) செலுத்தாத, நெறியின் - ஒழுக்கத்தினாலே, பிறர்க்கு-அயலாருக்கு, புகலாதென - சொல்லாதென்று, நெஞ்சில் - மனதிலே, எண்ணி - நினைத்து, மறை - மறைக்கத்தக்க, சொற்கள்யாவும் - எல்லாச் சொற்களை யும், மறையாமல் - ஒளிக்காமல், எனக்கு - எனக்கு, உரைப்பார் - சொல்லுவார். எ-று.

அந்தப்புரமாதர் சொல்லுவாரென்னும் பொருளினால் உன் கருத்தைச் சொல்லென்னுஞ் சிறப்புப்பொருள் தோன்று தலால் பொருட்புனைவிலி புகழ்ச்சியணி. (எஉ)

திங்கட்கலையின்செழும்பூங்கதிர்செவ்விவாய்ப்பக்
கங்குற்கமலமலர்தோய்ந்துகளிப்புறுமற்
பைங்கட்குமுதமுறல்போலுநீபார்த்திவன்றன்
செங்கற்புயந்தோய்ந்துறுமற்றிறமாறுதுய்த்தல்.

[இதனால் அவளுக்கு நளன்மேற் காதலை யெழுப்புதல்
சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்) திங்கட்கலையின் - சந்திரகலையினது, செழு - செழிய, பூ - அழகிய, கதிர் - அமுத கிரணத்தை, செவ்வி - அழகானது, வாய்ப்ப - பொருந்த, கங்குல் - இரவின்கண், கமலமலர் - தாம ரைமலரானது, தோய்ந்து - சேர்ந்து, களிப்பு - மகிழ்ச்சியை, உறுமல் - அநுபவியாதிருக்க, பைங்கள்-பசியதேனையுடைய, குமு தம் - (அத்தாமரை மலரிற்குறைந்த) அல்லிமலரானது, உறல்போ லும் - (அப்படி அம்மகிழ்ச்சியை) அநுபவித்தல் போலும், நீ-நீயா னவள், பார்த்திவன்றன் - அரசனது, தொங்கல் - மாலையையுடை ய, புயம் - தோள்களை, (செவ்வி) - அழகானது, (வாய்ப்ப) பொ ருந்த, தோய்ந்து - சேர்ந்து, (களிப்பு) - மகிழ்ச்சியை, உறுமல் - அநுபவியாதிருக்க, பிறமாது - (உன்னிற்குறைந்த) மற்றொருத்தி, துய்த்தல் - (அப்படி அம்மகிழ்ச்சியை) - அநுபவித்தல். எ-று.

தாமரைமலர்களினத்து நெருங்குகாய் நிற்பதிற்செவ்விவாய்ப்ப வென்றது. "குவளைக்குங்கலம்பொங்குதாமரை" என்பதனாலுமறிக. கமலமலர்களிப்புறுதல்-மலர்ச்சியுறுதல், நீமகளிர் பலரினுஞ் சிறந் தஅழகுடையவளாயிருந்தும் உனக்குத் தகுந்தநளனைப்பெறுதற்கு முயற்சிசெய்யாது உன்னிற்குறைந்தவள் அவனைச்சேர்த் தின்புறவி

ட்டிருத்தல் மடமையெனப்படுங்கருத்து. "பைந்தட்டுருமோ பூங்கிலே கவின்பெறுசோலைப் பொய்கைத்துறைதனிற் பிரமசேனை சேர்ந் தானெ" எனப் பாட்டிக்கூறி - சக்கிரவாகங்களெனத்தைச் சேர்ந்த களிப்புறுமக்கள் அன்னமிசேர்ந்த களிப்புறுதற் போதும் என்ன கவின்சேர்ந்த களிப்புறுதற் பிரமாதனைச் சேர்ந்த களிப்புறுதல் எனப் பொருளுரைப்பாருமுளர். களிப்புறுதல் மலர்களுக் கன்றிக் கொண்டிருந்த நிலையாமையாகும் அரசனுக்குரைத்த தோன்றலையும் அக்குறுதலைக் குறிப்பின்வேறாட்டும் பயன்பட யயற்றிக. (எஅ)

மயிர்வாயச் சிறுகட்பிடிமென்னடைவாய்ந்தகல்லாய்
செயிர்நீர்விதியின் றியார்பெறுவர்நிரா
மயில்வேலவன்றனமுதுவெழிலொத்தவாய்ந்தும்
பயிலோயவின்பமினக்கன்றிப்பயன்படாதால்.

[இதனால் அவனுக்கு அனையைப் பெறுதற்கு அமைவயிருக்கின்றபடி புணர்த்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ - ள்) மயிர்வாய் - மயிர்பொருந்திய, சிறுகண் - சிறியகண் களையுடைய, பிடி - பெண்யானையுடைபோதும், மென்னடை - மெல்லியநடை, வாய்ந்த - பொருந்திய, கல்லாய் - நடையத்தியையில் உள்ளபொருந்திய, வேள் - வேலையுடைய, கான் - நளனே, அமுது - அமுதும், உண் - உண்ணு, எழில் - அழகும், ஒத்த - (தம்மி லொத்திருக்கின்ற, அது - அவை நிற்றல், பயில் - தங்கிய, செயம் - (ஒப்புமை) நான்காவதுகுறுடு, இன்பம் - இன்பமானது, உனக்கன்றி - உனக்கல்லாமல், (மற்றொருவருக்கு), பயன்பட்டுவ தாடைப்படுவதில்லை. (அழகொத்திருத்தலும் விதிசங்கற்பம் பிறநிகழ யாயிருந்தாலேயெனின்) செயிர் - குற்றமின்றும், நீர் - நீர்மை, விதியின் - விதியின்றி, நிறம் - கருதலை, பெறுவர் - அறிந்த, நீரார் - குணத்தையுடையவர், யார் - எவர், எ-று.

இங்கே அழகும் எழிலும் இன்மையுடையும் பெண்மையுடையும் சிறந்திலையின்றி யவைமாந்தவனப்பாம். அன்றியும் உயர்குடிப்பிறப்பு நல்லொழுக்கம் - பருவம் - அறிவு - செல்வம் - என்பனை முதலியனவும் ஒரோவழி அழகெனவும் பயிமாதனின் அவையுவுமிங்கேயுட் கொள்ளப்படும். அம்மிருவருக்கும் அழகொத்தலால் அன்பு மொத்து இன்பந்திறக்குமென்பது தோன்ற வேயுமின்பமென்றார். இருவர்க்கும் அன்பொத்துமாயி னின்பஞ்சிறக்குமென்பது "தாம்

வீழ்வார் தம்வீழப்பெற்றவர்பெற்றுரோ, காமத்துக்காழில்கனி" என் பதனாலுமுணர்க. உனக்கன்றிப் பயன்படாதெனவே நீயே அவ ளுக்கு மனைவியாவை யென்றதாயிற்று. விதியென வாளா கூறுது செயிர்நீர்விதியெனச் சிறப்பித்துக் கூறுதலால் விதி சங்கற்பமும் இக்காரியத்துக்கு அநுகூலித்தே யிருக்குமென்பது குறிப்பிக் கப்பட்டது. யாரென்றது ஒருவருமில்லையென்னும் பொருளில் வந் தது. (எசு)

விரைசேர்கமலவிதியுந்தகக்கூட்டுமென்கை
திருவோடுசெங்கட்டிருமாலினைச்சேர்த்தலானும்
வரைமாதினைமுக்கட்பெருமானிடம்வைத்தலானு
மிரவோடுதண்ணென்கதிர்த்திங்களியைத்தலானும்.

[இதனால் அழகொத்திருக்கையினுலே விதிசங்கற்பமும் அநுகூலித்திருக்குமென்பது துணிதற்கு உதாரணமுண்டோ வெனின் உண்டெனல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்) திருவோடு - திருமாதோடு, செங்கண் - செய்யகண் களையுடைய, திருமாலினை - விஷ்ணுவை, சேர்த்தலானும் - கூட்டி னமையாலும், வரைமாதினை - பார்வதிதேவியை, முக்கண் - மூன்று கண்களையுடைய, பெருமானிடம் - கடவுளிடத்தே, வைத்தலானும் - வைத்திருந்தமையாலும், இரவோடு - இராத்திரியோடு, தண்ணென் - குளிர்ச்சிபொருந்திய, கதிர் - கிரணங்களையுடைய, திங்கள் - சந்திரனை, இயைத்தலானும் - பொருந்தினமையாலும், விரைசேர் - வாசனைபொருந்திய, கமலம் - தாமரைப்பூவிலிருக்கின்ற, விதியும் - பிரமனும், தக - தகுதியாக, கூட்டுமென்கை - (ஒருபொருளோடொருபொருளைக்) கூட்டுமென்று அறியக்கடவாய், எ-று.

ஒருவர்க்கொருவர் தகுந்தவராகத் திருவோடு செங்கட்டிருமாலினைச் சேர்க்கை முதலிய உதாரணங்களால் விதி சங்கற்பமும் இக்காரியத்திலே அநுகூலித்திருக்குமென்று அறியப்படுகின்றதென்பது கருத்து. "விரைசேர்கமல நாம்போதினில் வீற்றிருக்கு" என்பாட்கூறி இதனைத் திருவுக்கடையாக்குதலுமுண்டு. அப்போது இப்பாட்டிற்கு முடிக்குஞ்சொல் இல்லாமையாற் பின்பாட்டோடேனும் முன்பாட்டோடேனுஞ் சேர்த்துக்குளகமாக்கி முடிக்க வேண்டும் அங்ஙனமுடித்தற்குப் பொருளியையாமையாற் பொருந்தாமையறிக. (எ௫)

போர்வேனளன்றன்புனைதாரகன்மார்புபுல்லு
மோர்மங்கையாவளயானையுறுகேட்ப

காரோதிமிவ்பேர்கழறுந்தனன்போதுமாக்குத்
தேரோனைத்தன்றூற்றெளிவுற்றிடக்கேட்டிலேன்யான்.

[இதனால் அவ்வன்னமயன்றி நேரே நளமகாராசனை
முன்னேடனல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்) கார் - மேகம்போலும், கொடை - கொடையுடையவனே! போர் - போர்செய்கின்ற, வேல் - வேலையுடைய, களன் - களமுடைய, புனை - சூடப்பட்ட, தார் - மாலையையுடைய, மார்பு - மார்பை, புல்லும் - தழுவுகின்ற, மா - அழகு நிறைந்த, மகள் - மாமகள், ஒரோ - ஒருவனே, காமனே அயன்றே - கண்முன்னே, கேட்ப - விளங்க, நின் - நினது பேர் - நாமதேயத்தை, கழறுந்தனன்போலும் - (அவன்) சொல்லுவன்போலும். ஆங்கு - அப்போது, தேர் - (அவனது) தேரினைத் தன்றூல் - ஒலியிறனே, தெளிவுற்றிட - ஐயமின்றி, யான் - நான், கேட்டிலேன் - (அதைக்) கேட்டறிந்திலேன். எ-று.

இச்செய்யுளில் "அயனு மன்னத்தனதன் புருகற்றமியாம்" என்றமின் அயனே விருப்பதற்கு இயைபுடைமை பெறப்பட்டது. யாம் என்றது பெண்பாலில் வந்தது. அது வுயர்திணை முப்பாற்கும் பொதுவாதலின் - இதற்கு "யாமென்னும் விகுதியின் ஒளியாற்றிணை முப்பாற்கு முரித்தே" என்பதுவிதி. அயனேயென்பது உருபு மயக்கம். இதற்கு "யாதனுருபிற் கூறிற்றாயினும் பொருள் சென்றுருங்கின் வேற்றுமைசாரும்" என்பதுவிதி. ஒருவேளை மற்றொருவன்மே லவளுக்கு விருப்பமுண்டாயிருப்பின் அச்சொல்லைப் பொய்யென்று கொள்வதென்று நின்பேர் கழறுந்தனன்போலும், தெளிவுற்றிடக் கேட்டிலேன் என்றது. (௬௬)

குயின்மென்குதலைத்திருவேயினைக்கூடியின்ப
மயில்கொண்டவொள்வேனளற்காகவமைத்திலானே
லியைபெண்ணியன்றிவிதிகூட்டலவென்றுஞ்சேர்த்தி
பயனின்றிமாறிப்பழியாகப்பயக்குமன்றே.

[இதனால் விதியின் செய்தற்சொல்லுக் அப்படியிருந்தாலும்
அவன் சுதந்திரமுலையால் இப்போது வேறு விதமாகச்
செய்யுமாமே யென்றுல் அதற்கு தடை யுள்
ளதைல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்) குயில் - குயிலிசைபோலும், மென்குதலை - மெல்லிய மழலைச்சொற்களையுடைய, திருவே - தமயந்தியே! நினை - உன்

னே, கூடும் - அனுபவித்தடைவதாகிய, இன்பம் - இன்பத்தை, அயில் கொண்ட - கூர்மைகொண்ட, ஒள்வேல் - ஒள்ளியவேலையுடைய, நளற்காக - நளராஜன்பொருட்டு, அமைத்திலானேல் - படைத்திலனாயின், இயைபு - தகுதியை, எண்ணியன்றி - நினைத்தல்லாமல், விதி - நான்முகனானவன், கூட்டலவென்னும் - (ஒருவரோடொருவரைச்) சேர்க்கலனென்கின்ற, சீர்த்தி - கீர்த்தியானது, பயனின்றி - பயனில்லாமல், மாறி - வேறுபட்டு, பழியாக - நிந்தையாக, பயக்கும் - (அவனுக்கு) விளையும். எ-று.

இவ்வாறு கூறவே நளனே நீ நாயகனாகப்பெறுதற்கு விதியினுல் தடையுண்டாவதில்லை யென்று வலியுறுத்திக் கூறியவாறாயிற்று. (௭௭)

கருந்தாரைவாய்வாள் பொருவுங்கயற்கண்ணி கே
ண்மோ, பொருந்தா தனையான் புகன்றேனது நிறக பூர்
தாள், வருந்தாவொதுங்கப் பிழைசெய்தனன் மாறவுள்
ளம், பரிந்தார்வமுற்றப் புரிவேனென்பணித்தியென்று.

[இது முதலிரண்டுபாட்டுகளால் இப்படி அவனுக்கு ஆசை
யை வளர்த்தவன்னம் அவள் கருத்தை அறிதற்காக வே
றொன்றைச்சொல்லி முன்சொல்லப்பட்டதை முடித்த
மை சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்) கருந்தாரைவாய் - கருவிழிபொருந்திய, வாள் - வாளையும், கயல் - சென்டையையும், பொருவும் - நிகர்க்கின்ற, கண் - கண்களையுடையவளே! கேள் - (நீ) கேளு, யான் - நான், பொருந்தாதன - (இப்போதைக்கு) வேண்டாதசொற்களை, புகன்றேன் - சொல்லினேன், அது நிற்க - அதுநிற்பதாக, பூ - மலர்போல (மெல்லிய), தாள் - (உன்) அடிகளானவை, வருந்தா - வருந்தி, ஒதுங்க - (என்பின்னே) நடந்துவரும்படியாக, பிழை - குற்றத்தை, செய்தனன் - (உனக்குச்) செய்தேன், மாற - (அது) தீர, உள்ளம் - உள்ளத்தில், பரிந்து - அன்புற்று, ஆர்வம் - (உன்) விருப்பத்தை, முற்ற - நிறைவேற, புரிவேன் - செய்வேன், என் - (அவ்விருப்பம்) யாது, பணித்தி - (நீ) சொல்லு, என்று - என்றுசொல்லி. எ-று. மோ - முன்னிலையசை.

வருந்தா வொதுங்க வென்றதற் கேற்பப் பூந்தாளென்றது. இப்பாட்டும் பின்வரும் பாட்டுங் குளகம். குளகம் பலபாட்டொரு வினைகொள்ளும் - என்பதுவிதி. (௭௮)

தோளாமணியையிளைத்தன்னமென்றாயமுரைத்
கோளார்மதிவாண்முகத்தாளுட்குறிப்புநாடித்
தாளாண்மையுள்ளக்குறிப்பிற்றெரிதன்மையோரின்
வாளாவிருந்ததனிப்பொற்சிறைவாய்ந்தவன்னம்.

(இ-ள்) அலி - உடம்பிலே, பொன் - பொன்மயமாகிய, சிறை - சிறைகள், வாய்ந்த - பொருந்திய, அன்னம் - அன்னமானது, தோளா - துளைக்கப்படாத, மணியை - முத்தமணியை, இளைத்தன்ன - ஒழுக்குபடித்தாற்போலும், மெய் - மெய்யினையுடைய, ஆய - பசுமைநிறமாகிய, முரல் - பல்வெண்முல்லையும், கோளார் - பெருமைபொருந்திய, மதி - சந்திரனைப்போலும், வாள் - காந்திபொருந்திய, முகத்தாள் - முகத்தையுடைய தமயந்தியினது, உட்குறிப்பு - உட்கருத்தை, நாடி - ஆராய்ந்தறிந்துகொண்டு, தாளாண்மை - முயற்சியுடைய, உள்ளம் - (ஒருவர்) கருத்தை, குறிப்பின் - அறிவின், தான் (தமது) முயற்சியை, தெரி - (அதன்பின்பு) தெரிவிக்கும், தன்மையோரின் - குணமுடையவர்போல், வாளா - சும்மா, இருந்தது - இருந்தது. எ-று.

தோளாமணியை யிளைத்தன்னவாயமுரைமெலன்றும், கோளார்மதிவாண்முகமென்றும், சொல்லப்பட்டமையால், நளன்செய்தி கேட்டுத் தமயந்திக்கு நகையும் முகமலர்ச்சியுந் தோன்றினமை குறிப்பிக்கப் பட்டதாயிற்று. அன்னமை இங்கே உள்ளக் கருத்தை வெளிப்படுத்தா தாளுதற்றன்மை யாதலின் அழமெனப்பொருள் கூறப்பட்டது. பெரியோர் அப்படிப்பட்டவர்கருத்தைத்தாமறிவ தன் முன்னே தம்மையறியததைக் கொடுமென்றுசொல்லா ராதலால் அன்னம் அவள்கருத்தை யறிந்தபின்னே நளவரவின் காரியத்தைச்சொல்லுதற்கென்னிச் சும்மா யிருந்ததென்க. தெரிவென றதை தன்வினைபிறவினைகளுக்குப்பொதுவாதலின் இங்கேபிறவினைப் பொருளில்வந்தது. உட்குறிப்பு நாடித் தாளாண்மையுள்ளக் குறிப்பிற்றெரிதன்மையோரினென்றதற்கு முயற்சியையுடைய உள்ளத் தை முகக்குறிப்பினு லாராய்ந்தன்மையோர்போலத் தமயந்தியுட் கருத்தை முகக்குறிப்பினாலாராய்ந்திருந்ததெனப் பொருள் கூறு வாருமுண்டு. அதுமுதனூற் கருத்தன்றென்க. (எஎ)

இவ்வாறுசெங்கான்மடவன்னமிருந்தலோடு
மைவ்வாணெடுங்கட்டமயந்திமனத்திசைந்து

செவ்வாம்பலூறுஞ்செழுந்தேறலொளித்தலின்றி
யொவ்வாததிருச்சொல்குயிலுணவுரைக்கலுற்றாள்.

[இதனால்தமயந்திபேசத்தொடங்கினமை
சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்) இவ்வாறு - இவ்விதமாக, செங்கால் - செய்யகாலை யுடைய, மடம் - இளமைபொருந்திய, அன்னம் - அன்னமானது, இருந்தலோடும் - இருந்தவளவில், மை - அஞ்சன மெழுதப் பெற்ற, வாள் - வாள்போலும், நெடு - நீட்சிபொருந்திய, கண் - கண்களையுடைய, தமயந்தி - தமயந்தியானவள், மனத்தின் - மனத்தினுள், இசைந்து - ஆலோசித்து, செவ்வாம்பல் - செவ்வல்லிப் பூவிலிருந்து, ஊறும் - சுரக்கின்ற, செழுந்தேறல் - செழியதேனை, ஒளித்தலின்றி - மறைதல் (தன்னிடத்) தில்லாமல், ஒவ்வாத - (தன்செவ்வாயி லிருந்துவருகிற) திருச்சொல் - (தன்செவ்வாயி லிருந்துவருகின்ற) திருச்சொல்லானது, குயில் - கோகிலமானது, நாண - வெட்கமுறுமாறு, உரைக்கலுற்றாள் - சொல்லத்தொடங்கினாள். எ-று.

செவ்வாம்பலுக்கேற்பச்செவ்வாய் வருவிக்கப்பட்டது. அம்ப லூறுஞ் செழுந்தேறொளித்தலின்றி யொவ்வாத திருச்சொலெனவே அல்லிமலரிலிருந்து வெளிப்படுந் தேன்போல் வாயிலிருந்து வெளிப்படுதலும் இன்சுவையுமுடைய சொல்லென்றதாயிற்று. உவமையணி. (அ௦)

(கலிவிருத்தம்.)

பேதைநீர்மையிற்பெட்புயின்யாங்கணு
மேதமெய்துறுமென்பர்சாதமே
யாதலானிற்றெருட்டர்ந்தருளெய்துறத்
தீதிழைத்தனன்யானுன்றிறத்தினே.

[இதுமுதலிரண்டுபாட்டுகளாற் பூந்தாள் வருந்த வொரு வந்தப் பிழைசெய்தன னென்றதற்கு மாறுரை உத்தரஞ் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்) பேதைநீர்மையில் - பேதைமைக்குணத்தினாலே, யாங்கணும் - எல்லாவிடங்களினும், பெட்புறின் - விரும்பினால், ஏதம் - (அதனால் விளைவதாகிய) துன்பமும், எய்துறும் - அடையும் (அதனால் விளைவதாகிய) குற்றமும், சாதமே - (அது) யும், என்பர் - என்றுசொல்வார் (பெரியோர்);

சத்தியமே, அனைவர் - அனைவரால், நின் - உன்னை, தொடர்ந்து பின்சென்று, அருள் - அன்புமாகவே, எய்தற - (என்னை) அடையுமாறு, யான் - நான், உன்றிறத்தின் - உன்னிடத்தே, [illegible] இழைத்தனன் - செய்தேன். எ-று.

பொறைநீக்குமாறு - செய்தகுற்றத்தைப் பொறுத்து [illegible] மாட்சிதருமாம். அது பெண்மைக்குச் சிறந்ததுணையாய் நிற்றலின் பொறைநீக்கயாதிப் பெட்புறுமென்றான். அது பெண்மைக்குச் சிறந்ததென்பது "தன்னை நிறையுடையோர் [illegible] பெண் [illegible] பெரும்பேறு [illegible]" என்பதனாலறிக. இப்பொழுது [illegible] முத்திரைக்கு [illegible] ஒருத்திக்கும் அதனுள் வருக்கப்படு முறைக்கப்பட்டன. அவ்விருபொருளும் "[illegible] பக்குறாப்பெ" என்பதனாலறிக. [illegible] [illegible] பொருளைக் [illegible] விருப்பம் வைத்தால் அதனாலே நான் பிறருக்கு அபகாரஞ்செய்யவும் பின்பு அதைக்குறித்துத் தன் மனம் வருந்த நேரில், அதைப்பொறுத்துத் தானே காவலாவென்பது கருதி முன் வாக்கியத்தின் பொதுப்பொருளாற் பின்வாக்கியத்தின் சிறப்புப்பொருள் சாதிக்கப்படுதலால் வேற்றுப்பொருள்வைப்பணி. (அ௬)

பளிங்கிற்பன்னியபல்பொருண்மற்றதில்
விளங்கித்தோன்றல்போல்யான்செய்தவெம்பிழை
களங்கமற்றவுன்னுள்ளத்திற்கண்டுகொள்
துளங்கயான்பிழைத்தேனென்றுசொற்றதே.

(இ-ள்) (களங்கமற்ற) - மாசற்ற, பளிங்கில் - கண்ணாடியிடத்து, பன்னிய - கிட்டியிருக்கின்ற, பல்பொருள் - பலபொருளும், அதில் - அக்கண், விளங்கித்தோன்றல்போல் - பிரதிபிம்பித்துத்தோன்றுதல்போல், (பன்னிய) - (உன்னிடத்துக்) கிட்டியிருக்கின்ற, யான் - நான், செய்த - (உனக்குச்) செய்த, வெம்பிழை - கொடிய பிழையானது, களங்கமற்ற - மாசற்ற, உன் - உனது, உள்ளத்தில் - நெஞ்சகன், கண்டுகொல் - பிரதிபிம்பித்துத்தோன்றியோ; யான் - நான், துளங்க - நடுங்கும்படியாக, பிழைத்தேனென்று - (உனக்குக்) குற்றஞ்செய்தேனென்று, சொற்றது - (நீ) சொல்லியது. எ-று.

பெரியோர் தமக்கொருவனொருபிழைசெய்தவிடத்து அவனை நோக்கி நான் உனக்குப் பிழைசெய்தேனென்று கண்ணாடியானது தன்முன்னுள்ள பொருளைத் தன்னிடத்தே காட்டுதல்போல அவனிடத்துள்ள பிழையைத்தம்மிடத்தேகாட்டுவாராதலால்அவர் கண்ணாடிபோற் களங்கமின்றி விளங்குவார் நீயவர்களிற் சேர்ந்தவளாயாதலால் அங்ஙனஞ்சொன்னாயென்பதுகருத்து. கண்டுகொல் - தோன்றலைக்கண்டோ வெனினுமாம். சொற்றதென்பது - இறந்தகாலம் பற்றிவந்த தொழிற்பெயர். இது உவமையணி. (அ௭.)

வேண்டல்செய்வலென்றாய்விழைவானினைக்
காண்டலன்றியென்வேண்டுங்கதிர்மதி
யீண்டுநோக்குநற்கண்களிப்பெய்தறச்
சேண்டயங்குவதன்றியென்செய்யுமால்.

[இதனால்மாறவுள்ளம் புரிந்தர்வமுற்றப் புரிவேனென்றதற்கு உத்தரஞ்சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்) வேண்டல் - வேண்டப்பட்டதை, செய்வலென்றாய் - செய்வேனென்றுசொன்னாய், விழைவால் - ஆசையினாலே, நினை - (அழகிய) உன்னை, (கண்களிப்பு) நேத்திரானந்தத்தை, எய்தற - அடைய, காண்டலன்றி - காணுதலல்லாமல், என் - யாது, வேண்டும் - (எனக்கு) வேண்டும்; கதிர் - கிரணத்தையுடைய, மதி - சந்திரனானவன், ஈண்டு - இவ்விடத்திருந்து, நோக்குநர் - பார்ப்பவர், கண்களிப்பு - நேத்திரானந்தத்தை, எய்தற - அடைய, சேண் - ஆகாசத்திலிருந்து, தயங்குவதன்றி - விளங்குவதல்லாமல், என் - யாதுபயனை, செய்யும் - (அவர்க்குச்) செய்வான். எ-று.

வேண்டல் - வேண்டப்படுபொருளை யுணர்த்தலால் ஆகுபெயர். அவ்வன்னத்தைக் காணுதலினுஞ் சிறந்தபொருள் தனக்கில்லையென்பது தோன்ற நினைக்காண்டலன்றி யென் வேண்டுமென்றான். சந்திரன் இங்கேயிருந்து பார்ப்பவர்க்குக் கண்களிப்பைச் செய்வதன்றி வேறேவிசேஷமாகச் செய்யக்கிடந்த தொன்றில்லை அதுபோல நீயும் எனக்குக் கண்களிப்பைச் செய்வதன்றி வேறே விசேஷமாகச் செய்யக்கிடந்ததொன்றில்லை என்பது கருத்து. அன்னத்தையுஞ் சந்திரனையுங்குறித்துச் சொல்லப்பட்ட விரண்டுவாக்கியங்களுக்குப் பிம்பப்பிரதிபிம்பபாவந்தோன்றலால் எடுத்துக்காட்டுவமையணி. (அ௮)

சொக்கக்கலிப்பா.

விழையுமனத்தனமனத்தைவிட்டகல்வதெவனின்றே
தழையவுரைதருநாவாற்சாற்றலாந்தகைமைத்தா
மெழுபுவிவாழ்கன்னியரிலிருவிசும்பிற்றருவினையுங்
கொழுங்கனிநல்குறியெய்துகூறுநருமுளர்கொல்லோ.

[இதனால் விரும்பப்பட்ட பொருள் எப்படிப்பட்ட தாயினு ஞ் சொல்லலாமெனின் அதுகூடாதெனல் சொல்லப்படு கின்றது.]

(இ-ள்) விழையும் - விரும்பப்படுகின்ற, மனத்தன - மனத்தி லுள்ளதொன்று, மனத்தை - அம்மனத்தை, விட்டகல்வதெவனின் றே - விட்டுவெளிப்படுவதாவதென்றே, தழைய - பெருக, உரைத ரும் - பேசுகின்ற, நாவால் - நாவினாலே, சாற்றலாந்தகைமைத் தாம - சொல்லப்படுந் தகுதியுடையதாகும், எழுபுவி - ஏழுதீவுக ளேயும், வாழ் - வாழ்கின்ற, கன்னியரில் - பெண்களுள், இருவிசு ம்பில் - பெரியவானுலகத்துள்ள, தருவின் - கற்பகதருவினது, சுற பரியனம்பொருந்திய, கொழுங்கனி - செழியவரும்பை, நல்குறியெ ன்று - (கொணர்ந்து) கொடுவென்று, கூறுநரும் - சொல்வாரும், உளர்கொல் - இருக்கின்றரோ, (அப்படியே) தருவின் - கற்பகத் ருப்போதும், நறு - நற்குணம்பொருந்திய, கொழுங்கனி - நறவ ரும்பை, நல்குறியென்று - கொணர்ந்துகொடுவென்று, கூறுநரும் - சொல்வாரும், உளர்கொல் - இருக்கின்றரோ. எ-று.

மனத்தை விட்டகலாமைத்தக்காயம் - மனம் அதனையுறுதி யாகப் பிடித்திருக்கின்றது. கொழுங்கனியென்றே மகளும் பரு வத்தைப் பெரும்பெண்ணதாயிற்று. மலர்மேல் விருப்பமகாரிக்கிய ல்பாதலால் அதனை வெளிந்தாக்காட்டினன். கொழுங்கனி - தவை. "விராவே கொழுநனை யாசிறியெனப் பதினாற்றுமூவா செயப் பொருட்கு நிறையுவன்மேற்றே" என்பதனாலறிக. அது நிரப்புப் பற்றி நாவேயுணர்ந்திருக்கும். வேறவெனப்பாரு முனர். மைடதம் வரிய பொருளினைப்பெறவேண்டுதல் கிடைத்தற்கரிய கற்பகவரும் பைப்பெறவேண்டிற் சொப்பாதலைத் பழிப்புக்கிடமாதல் பற்றி நாணமுடையவ வெப்படிக் கூறுவனென்பது கருத்து. இல்லிவே யினிருபொருளுக்கும் பிம்பபிரதிபிம்பபாவதாதல் எடுத்துக்காட்டு வமையணி. இதுமுதல் விருபத்தைந்துபாட்டுகள் பெரும்பாலுங் கா ய்ச்சீர் வந்துபெற்றுக் கலித்தளாயித்து வருகிற அளவடிநான்கு கொண்ட தரவுகொச்சகக்கலிப்பாக்கள். (அ௩)

தழைசிறையமடவனமேசாற்றுதி யென்றிவ்வாறு
குழைமிழிக்குமதர்நெடுங்கட் கொம்பர்மகிழ்நாணினொ
டு, மொழிவதுகேட்டையுற்று முகிழ்நகைவாணுதலுள
த்தில், விழைவுறுநன்மொழிகள்சொலமடவன்னம் விளம்
புமால்.

[இதுவே தமயந்தி யினிச்சொல்லக்கேட்டு அன்னம் பேசத் தொடங்கினமை சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்) தழை - தழைத்த, சிறைய - சிறைகளையுடைய, மடம் - இளமைபொருந்திய, அனமே - அன்னமே, சாற்றுதியென்று - சொ ல்லென்று, இவ்வாறு - இவ்விதமாக, குழை - குழையையுடைய (காதை), மிழிக்கும் - மிழிக்கின்ற, மதர் - மதர்த்த, நெடு - நீட்சி பொருந்திய, கண் - கண்களையுடைய, கொம்பர் - பூங்கொம்புபோல் வாள், மகிழ் - மகிழ்ச்சியோடும், நாணினொடும் - வெட்கத்தோ டும், மொழிவது - சொல்வதை, கேட்டு - (தான்) கேட்டு, ஐயுற்று - சந்தேகித்து, முகிழ் - (முல்லை) அரும்புபோலும், நகை - பற்களை யும், வாள் - காந்திபொருந்திய, நுதல் - நெற்றியையுமுடையவ ளது, உளத்தில் - உள்ளத்தின்கண்ணே, விழைவுறு - விரும்பப் படும், நன்மொழிகள் - நல்லசொற்களை, சொல - (அவளுக்குச்) சொல் ல, மடவன்னம் - இளமைபொருந்திய அன்னமானது, விளம்பும் - விளம்பும். எ-று.

கொம்பு கொம்பனை எதுநிரிந்தது. மகிழ் - தன்விருப்ப த்தை முடித்தற்கு உபாயங்கிடைத்ததென் றுண்டாகியது. ஐய முற்றென்பது விகாரப்பட்டது. ஐயம் - நள்னமே விவளுக்கு விரு ப்புண்டோ வில்லையோவென்னுஞ் சந்தேகம். (அ௫)

தருவினறுங் கொழுங்கனியார்தருகவென வுரைப்ப லாகா தெனது, மரியமறைப்பொருளதனை யான்கேட்க லாகா தோ, தெரியவரும்மறைப்பொருளைச் செவிப்புலத்தினுறு நான்காம், வருணமுடை யவர்கேட்க லாகாத வாறே போல.

[இதனால் அதுநான் கேட்கத்தக்கதானெனல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்) தருவின் - கற்பகதருவினது, நறு - பரிமளம் பொருந் திய, கொழுங்கனி - செழியவரும்பை, யார் - எவர், தருகவென

கொடுமென்று, உரைப்பொருளும் - சொல்லுமொன்று சொல்லப்பட்ட, அரிய - அருமையான, மறைப்பொருளானவை - இரகசியப் பொருளை, யான் - நான், கேட்டனாகவோ - கேட்கக்கடவேனோ, செவிப்புலரு-அரிதற்கரிய, மறைப்பொருளை - வேதப்பொருளை, செவிப்புலத்தில் - காதினாலே, உற - பொருந்த, காலகம் வருமளவுமுடைய நக் - ருத்திரர், கேட்டவாதலைமறுப்போல் - கேட்டதுபோல், எ-று.

அம்மறைப்பொருளைக் கேட்டருளும் ருத்திரர்போல் இம்மறைப்பொருளைக் கேட்டற்கு யான் அருகனல்லேன், அதுகல்லவே அதனை எனக்குச்சொல்லென்பது கருத்து. பின்மறைப்பொருள்-வேதவாக்கியம்; அன்றி-வேதத்தினது அர்த்தமெனினுமாம்.

மனமுறுமோர்பொருளடைதலரியதோமனத்தானு
நினைவரியபொருளினையுநிறையுடையோரடைகுவரால்
புனைமணிமேகலைதாங்கிப்புடையகன்றவகலல்குற்
கனியமொழியலந்திருசொற்கற்பகப்பூங்கொம்பன்னாய்.

[இதனால் அப்பொருள் பெறுதற்கரியதானையாற் சொல்லுதற்கு காரணமென்றேனெனின் அதற்குத்தரமுரைத்தாங் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ - ள்) புனை - அலங்கரிக்கப்பட்ட, மணிமேகலை - இரத்தினமேகலையை, தாங்கி - அமர்ந்த, புடையகன்ற-புடைபரந்த, அகன்ற பக்கமுடைய, அல்குல் - அரைகடித்தடத்தையும், கனியமொழியையும், அம் - அழகிய, நி - மதுரம்பொருள்கள், சொல்-சொல்லிலுமுடைய, கற்பகப் பூங்கொம்பன்னாய் - கற்பகத்தின் மலர்க்கொம்புபோல்பவளே! மனம் - மனத்தினால், உறும் - இருக்கின்ற, ஓர்பொருள்-ஒருபொருளை, அடைதல்-பெறுதல், அரியதோ-(கற்பகமரும்பயனடைதல்போல்) அரியதோ,(அரியதன்று), (அரியதென் றேன் சொல்லக்கடவதெனின்) நிறையுடையோர் - யோகிகள், மனத்தானும் அம்மனத்தினாலும், நினைவரிய-நினைத்தற்கெட்டாத பொருளினையும்-பரப்பிரமத்தையும், அடைகுவர்-பெறுவார்கள், எ-று. (அஅ)

மனத்தானும் நினைவரிய பொருளினையும் என்றதனால் அப்பொருள் கட்பொறிமுதலியவற்றிற்குப் புலனாகாதிருப்பதுமன்றி மனத்தாலும் புலனாகாதிருக்கையால் உனக்கு அதனை யடைதல் அரிதன்றென்பது கருத்து. ஆணவமலத் தடையாயுயிலாச் செறிந்து

நிற்கையாற் சச்சிதானந்தசொரூபமாகிய பரப்பிரமத்தை நினைத்தல் மனத்திற்குக் கூடாமையறிக. நிறை - அம்மனத்தைப்பொறிவழிச் செலுத்தாது சமாதியினிறுத்தல். நில்லென்றுதகில் நிறைவெனப் பிறவினையாய்ப் பின்பு நிறையெனத் தொழிற்பெயராயிற்று. மனத்திற்கெட்டாததையும் அடைவரென்று ஒருபொருளைச்சொல்லத் தொடங்கிப் பிரயோகத்தினாலே மனத்திற் கெட்டியபொருளையடைதல் சொல்லவேண்டுவதில்லை என்னும் மற்றொரு பொருள் தோன்றலால் செய்யுட்பொருட்பேறணி.

பொய்ம்மைமொழிபுகன்றறியேம்புகலமனமென்
றுமிலம், மெய்ம்மையலதுரையாநா வேதநவில்பயிற்சி
யால், தொம்மைவருமுலையாய்வாய்மையுடையோரைக்குறித்
துரைப்பி, னெம்மைமுதலெடுத்துரைப்பர்ங்கமலத்தி
னைமுன்னும்.

[இதனால் இதுபொய்ச்சொல்லதென்று சொல்லாநிராதே யென்று சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ - ள்) தொம்மை - இளமைபொருந்திய, வரு - வளர்கின்ற, முலை - முலைகளையுடையவளே! பொய்ம்மைமொழி - அசத்திய வார்த்தையை, புகன்றறியேம் - சொல்லியறியேம், புகல - (ஒரு வார்த்தையை சமயத்திலே) சொல்லுதற்கு, மனம் - மனமானது, என்றுமிலம்-ஒருகாலுமிலம், வேதம் - வேதத்தினால், நவில் - (எம்முடைய) நாக்கானது, பயிற்சி - பழக்கத்தினாலே, மெய்ம்மை - சத்தியவார்த்தையையல்லாமல், உரையா - சொல்லாது; அல்லது - தவிர, சத்தியவார்த்தையைச் சொல்லும்; கமலத்தினை - குளிர்ந்தபொருந்திய தாமரைப் பூவிலுள்ள, இறைமுன்னும் - நான்முகக்கடவுண்முன்னும், வாய்மையுடையோரை - சத்தியத்தையுடையவரை, குறித்து - கருதி, உரைப்பின் - பேசின், எம்மை - எம்மையே, முதல் - முதலில், எடுத்து - குறித்து, உரைப்பர் - சொல்லுவார், எ-று.

நல்வினைத்தையும் தழுவிப் புகன்றறியேம் எம்மை என்றது. புகலமனமென்றுமிலம் என்று மும்மை மனமும் அப்படி என்று ஒன்றுமில்லை என்னும்பொருளைப் பயத்தலால் எதிர்மறை. சத்தியத்தைச்சொல்லுகிற வேதத்தோடு பழகலால் நாவிற்கு அப்பழக்கம் விடாதென்க. "பழக்கத்தொடியதுபார்பாலுயிலுங்கோழி குரைப்பிடாதேன். "பழக்கம் - விழித்தன், குருடாக் கொளிய ஒளிக்கும் பொலிவைக் கொளும் - விழித்தன், குருடாக் கொளிய லகையாக் கூடிக்கோல்பொடா, நருவிப்பதுக்குமாலமா" என்பது

றுகமுரிக. தேவரோதற்குப்பறவையாதலின் வேதமோதுதற்குரி த்தாயிற்றென்க. கமலத்திலுறை முன்னை வேதமுறை யாப்பொருளின் விதழுவர்க்கு ரெப்பும்மையாகல் இச்சிரன் றுசல்வோசீடத்தமுண்டு பவென்பது போசன்றதல் காண்க. (கள)

பாட்டுவரிச் கரும்புறூஉம் பங்கயமெல்லரும்பேய் க்கு, மோட்டுவவெம்முலையினுக்கு முடியாதபொருளு ண்டோ, ருட்டாளின்மேற்கிடந்த தொடுகடன்ஞாலத்தி னடகீ, வேட்டதுகூறுதி கோமான் விரைவினெனக் கூறியதால்.

[இதனுல் அன்னம் நீ என்ன செய்யவேட்கை யெனின் அறிந்துக்குறுத்தற்கு சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ - ள்) வரி - இரேகைகளையுடைய, சுரும்பு - வண்டுகளை, பாட்டு - பாட்டை, றூஉம் - பாடப்பெற்றிருக்கின்ற, பங்கயம் - தாமரையினது, மெல்லரும்பு - மெல்லிய அரும்பை, ஏய்க்கும் - ஒக்கின்ற, மோட்டு - வெம் - உயர்ச்சியும் வெம்மையும் பொருந்திய முலையினுக்கு - முலைகளையுடையவளே! எனக்கு முடியாத - முடிவுபெறாத, பொருள் - காரியமானது, உண்டோ - (என்) சிறுகின்றதோ, நாட்டு - உக்கிரசேனன் மையா யுடைய, அரசர் - அரசர்கள், தாள் - திருவடிகளில், கிடந்த - சூடப்பட்ட, நறுந்தொடை - நறுமணமுள்ள மாலையுடைய பூமியில், வேட்டது - (உங்களால்) விரும்பப்பட்ட பொருளை, நீ - நீ, கூறுதி - சொல்லு, விரைவில் - சீக்கிரத்தில், கோமான் (மான் அரசே) கொண்டுவருவேன், என - என்று, கூறியது - (அன் னம் தமயந்திக்குச்) சொல்லியது. எ - று.

கரும்பு மொய்க்கின்ற பங்கயமலரும்பிற்கு அடையாக்கியன் மலரும்பருவத்தைப் பெரியவரும்பென்பது தோன்றுதற்கென்க. எனக்கு முடியாதபொருளுண்டோவெனவே அற்பமாகவுறாதையென் அவ்வியத்திறமையைக்காண்மை பெரியதேயாயினுமல்லவேயாயின் அப்படிப்பட்ட பெரியகாரியத்தை முடிக்கின்றவல்லமை யெனக் குண்டென்றதாயிற்று. (ருக)

மருவுபுரிகாம்பிசைக்குமடக்கல்வியாழிசைகேட் டுருகினானின்பால்வேட்கையுற்றனனென்றறிவில்லா

யரியபசும்பொன்னிறத்தவாய்தூவிமடவனமே தெருமாறுற்றேன்விழைவுசெப்புமாறெவனென்றாள்.

[இதனுல் வேட்டது கூறுதியென்றதற்குத் தமயந்திசொ ல்லப்படுகின்றது.]

(இ - ள்) அரிய - பெறுதற்கரிய, பசும்பொன் - பசியபொன்னின், நிறத்த - உருவமுள்ள, ஆய் - தேடத்தக்க, தூவி - இறகுகளையுடைய, மடம் - இளமைபொருந்திய, அனமே - அன்னமே! மருவு - சேர்ந்த, புரி - வலித்தகட்டுகளையும், காம்பு - தண்டினையும் உடைய, இசைக்கும் - இசைகளைக்கின்ற, யாழ் - யாழ்க்காணிகளையும் உடைய, நன்மடம் - நல்லவீணையிசைபோல்கின்ற, இசை - (என்) சொல், கேட்டு - (இவன்) கேட்டு, உருகினன் - மனங்குழைந்தவனாகி, அன்பால் - ஆசையினாலே, வேட்கையுற்றானென்று - (அச்சொல் லையே) கேட்கவேண்டுதலுற்றானென்று, [(இன்னுஞ்சிலவேசையால்) இன் - இனிமைபொருந்திய, நளன்பால் - உருகு - உளமுருகின்ற, ஆசையிருந்தானென்று,] நளனிடத்தே, வேட்கையுற்றனனென்று - மனச்சுழற்சியடைந்த, அறிவில்லாய் - அறியாய், தெருமாறுற்றேன் - மனச்சுழற்சியடைந்தேன், விழைவு - அவ்வாசையை, செப்புமாறு - (வெளிப்படையாகச்) சொல்லும்விதம், எவன் - யாது, என்றாள் - என்று சொல்லினள் (தமயந்தி), எ - று.

வீணையிசைபோல்கின்ற என்சொல்லை யிவன்கேட்டு மனங் குழைந்தவனாகி ஆசையினாலே இன்னுமச்சொல்லையே கேட்கவேண் டுமென்று சொன்னதறியாயாவெனலால் உன்சொல்கேட்குந்தோறுஞ் செவிக்கின்பஞ் செய்தலால் நான் இன்னும் அதனையேகேட்கவேண் டுமென்றேனல்லது பிறிதொன்றை வேண்டுகின்றிலேன் என்றுளெ ன்பதாயிற்று. இப்பொருளிலேவேட்கைப்பெறல்வேண்டுதல். வீணை யிசைபோலு மென்சொல்லை இவன் கேட்டு உளமுருக நின்றயினி மைபொருந்திய நளனிடத்தே விருப்பமுற்றுளென்றறியாயாவென லால் உன்சொல்லினுலே நளனுடைய குணங்களை நன்குணர்ந்த அவனிடத்தே விருப்பமுற்றேன் என்றுளென்பதாயிற்று. இப்பொ ருளில் தமயந்தியை வினைமுதலாகவுடைய உருகென் வினைத்தொ டர்ச்சி முடிந்தது. உற்றேனென்றது வினை (கo). ங்களனென்பெயர் கொண்டுமுடிந்தது. யாவினையும்பெயர்.

வேட்கைநளனுளத்தடக்கி மெய்நாணுன்மறைத்திகழும் வாட்படைபோனெடுங்கண்ணுள்வழங்கியசொற்பொரு

டேர்ந்து, நாட்கமலவள்ளவாய்நறும்போதிலமர்செய்ய,
தாட்பவளக்கடிகைவாய்மடவன்னஞ்சாற்றுமால்.

[இதனால் அன்னம் பேசத்தொடங்கினமை சொல்லப்படுகின்றது]

(இ - ள்) நாள் - அன்றலர்ந்த, கமலம் - தாமரையினது, வள்ளம் - கிண்ணம்போலும், வாய் - வாயையுடைய, நறும்போதில் - நல்லமலரில், அமர் - வாசஞ்செய்கின்ற, செய்ய - சிவப்புநிறம் பொருந்திய, தாள் - அடிகளையும், பவளக்கடிகை - பவளத்துண்டம்போலும், வாய் - வாயையுமுடைய, மடம் - இளமைபொருந்திய, அன்னம்-அன்னமானது, இகலும்-போர்செய்தற்குரிய, வாட்படைபோல்-கட்காயுதம்போலும், நெடுங்கண்ணாள்-நெடியகண்களையுடையவள், வேட்கை-(நளன்மேலுண்டாகிய) ஆசையை, தன்னுடைய, உளத்து - மனத்தின்கண், அடக்கி - வெளிப்படாமல் வைத்து, நாணால் - வெட்கத்தினால், மெய்-அவ்வாசைகொள்ளப்பட்டபொருளை, மறைத்து - (சிலேடையால்) மறைத்து, வழங்கிய - சொல்லிய, சொற்பொருள் - வாக்கியார்த்தத்தை, தேர்ந்து - அறிந்து, சாற்றும் - சொல்லும். எ - று. (௬௪)

தருவினறுங்கொழுந்தையார்தருகென்பாரென்றதுவு
மருவுபுரிநரம்பிசைக்குமாடகநல்லியாழிசைகேட்
டுருகினளன் பால்வேட்கை யுற்றனளென்றுரைத்ததும்
யான், கருதினேற்பலகலையுங்கற்றுணர்ந்ததெளிவினால்.

[இதனால்நீயென்றாலே மறைத்துச்சொல்லப்பட்டபொருளை
யறிந்திலையா வென்பாயாயின் அறிந்தனே னெனல்
சொல்லப்படுகின்றது.]

தருவின் - கற்பகதருவினது, நறும் - வாசனை பொருந்திய, கொழுந்தை - செழியவரும்பை, யாவர் - யார், தருகென்பார்-தருகவென்று சொல்லுவார், என்றதுவும்-என்றுசொன்னதும், மருவு-சேர்ந்த, புரி - வலிக்கட்டுகளையும், நரம்பு - தந்திகளை, இசைக்கும்-இசைவிக்கின்ற, மாடகம் - முறுக்காணிகளையுமுடைய, நல்-நல்ல, யாழிசைகேட்டு-வீணையின் இசையைக்கேட்டு, உருகினள்-அன்பால்-ஆசையால் மனங்குழைந்தவளாகி, மனமுருகாநின்ற தலைவிடத்தே, வேட்கையுற்றனளென்று - ஆசைமிகுந்தாளென்று, உரைத்ததும்-சொன்னதும், யான் - நான், பலகலையும் - பலவகைநூல்களையும்,

கற்றுணர்ந்த - கற்று (அவற்றின்பொருளை) யறிந்த, தெளிவினால்-தெளிவைக்கொண்டு, கருதினேன் - (நளனைக்குறித்துச் சொல்லப்பட்டவையென்று) அறிந்தேன். எ - று.

நளனைக்குறித்துச் சொல்லப்பட்டவைகளென்பது இசையெச்சம். கருதல்- இங்கே அறிதற் பொருளைப் பயந்தின்றது. பலகலை—வியாகரணம் - தருக்கம்-முதலியன. (௬௫)

மற்றிளிருமதர்நெடுங்கட்கன்னியர்தமனமொன்றி
ற், செறிந்துடன்பிரியுமெனத்தெளிவுடையோர்செப்
புதலா, னறுந்துணரொண்சில்லோதிநயப்புறுநின் குறி
ப்புரைக, ளறிந்துமறியேன்போலவையுறவுற்றிருந்தன
ன்யான்.

[இதனால் இருவிசும்பிற் றருவினறுங்கொழுந்தை முதலிய
வாக்கியப்பொருளை நீ அறிந்திருந்தால் அறியாய்போற்
சொல்லியதற்குக் காரணம் யாதெனின்அதனையுணர்த்த
ல்சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்) நறுந்துணர் - நறியமலர்களையும்; ஒண்சில் - ஒளியபொன்வட்டத் தகட்டணியையுமுடைய, ஓதி - கூந்தலையுடையவளே! மறம் - கொலைத்தொழிலால், இளிரும்-விளங்காநின்ற, மதர்த்த, நெடு - நெடிய, கண்-கண்களையுடைய, கன்னியர்தம்-கன்னியர்களுடைய, மனம் - மனங்களானவை, ஒன்றில் - ஒருபொருளில், செறிந்தும் - அழுந்தியும், உடன் - விரைவில், பிரியுமெனவும் (அந்நிலையி) னீங்குமென்று, தெளிவுடையோர் - அறிவுடையோர், செப்புதலால் - சொல்லுதலினாலே, நயப்புறு-விரும்பப்படுகின்ற, நின் - உன்னுடைய, குறிப்புரைகள் - குறிப்புச்சொற்களின் பொருளை, யான் - நான், அறிந்தும் - தெரிந்தும், அறியேன்போல - அறிந்திலேன்போல, ஐயுறவுற்று - சந்தேகமடைந்து, இருந்தனன் - இருந்தேன். எ-று.

மனமொன்றில் அழுந்தல் - ஒருபொருளைப் பெறல்வேண்டுமென்று மிகவிரும்பி அதனையே நினைத்திருத்தல். தெளிவுடையோர் செப்புதல் "இனம்போன்றின மல்லார் கேண்மை மகளிர், மனம்போல வேறுபடும்." என்பதனாலறிக. கன்னியர் மனமொன்றிலழுந்தியும் உடனே நீங்குமெனச்சொல்லுதலாலே உன்மனமும் நளனிடத்தே இப்போது அழுந்தி நிற்பினும் இன்னுஞ் சிறிது பொழு

இலே விட்டு நீங்கும் ஆதலால் உனது நிச்சயம் அறியப்படாமை பற்றி அறியேன்போலச் சந்தேகித் திருந்தேனென்றதாயிற்று. ()

உலகமெலாம்பொதுநீக்கி யோராழிதனையுருட்டி,
யலகில்புகழ்ப்படாம்போர்த்த வரசர்பிரான்றிருமுன்ன
ர், மலர்பொதுளஞ்சில்லோதியையுற்றுமடநாணாற்,சில
மொழிசொற்றனனென்றுச்செப்புவதுஞ்சீர்மைத்தோ.

[இதனால் அன்றியும் நான் அரசர்க்கரசனு யிருக்கையால் அவனுக்கு நிச்சயமல்லாத செய்தியைச் சொல்லலாகா தெனல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்) உலகமெலாம் - பூமிமுழுதையும், பொது - (பலவரசர்க்கும்) பொதுமையினின்றும், நீக்கி - நீங்குவித்து, ஓராழிதனை - ஒருசக்கரத்தை, உருட்டி - செலுத்தி, அலகில்-அளவில்லாத,புகழ் - புகழாகிய; படாம் - ஆடையை, போர்த்த - (அந்தப்பூமியின்மேற்) போர்த்திய, அரசர் பிரான் - ராஜாதி ராஜனது, திருமுன்னர் - சன்னிதானத்தில், மலர் - மலர்கள், பொதுள் - நெருங்கப்பெற்ற, அம்-அழகிய, சில்-பொன்வட்டத் தகட்டணியையுடைய, ஓதி-கூந்தலையுடையவள், ஐயுற்று-சந்தேகித்து, மடம்-அறியாமையோடுகூடிய,நாணால்-வெட்கத்தினாலே,சிலமொழி-(உன்னைக்குறித்துச்) சில சொற்களை, சொற்றனனென்று - சொல்லினனென்று, செப்புவதும் - சொல்லுவதும், சீர்மைத்தோ - சிறப்புடைத்தாமோ. எ-று.

எலாமென்பது எஞ்சாப் பொருளில்வந்தது, மேனியெலாம் பசலையாயிற் றென்பதிற்போல். ஆணையைச் சக்கரமாகச் சொல்வது செய்யுள்வழக்கு. புகழ்ப்படாம் போர்த்த வெனவே அவன் புகழ் பூமியெங்கும் வியாபித்திருக்கின்ற தென்றதாயிற்று. பெண்களுக்கு விவாகமாவதும் தகப்பனுடைமையா யிருக்கவேண்டுதலிற் கருத்தின்படி முடியுமோ முடியாதோவென்று சந்தேகித்தல். சீர்மைத்தோவெனவே-ஐயம் - மடம்-நாணம்-சொற்குறைவு-இவற்றுளொன்றே சொல்லுதற்குத் தடையாமெனின் இந்நான்குஞ் சேர்ந்த இக்காரியத்தை நான் அதனால்வரும் பழிக்கஞ்சாது எப்படி சொல்லமாட்டுவே னென்றதாயிற்று. (௩௪)

கந்தடுமிம்புரிக்கோட்டுக் கழைசுளியுங் கடாயானை,
மந்தரத்தாம்பகைக்கடலை மதித்தடையும் வயவேந்தன்,

சிந்தையைநின்பாற்பிணிப்பிற் றெள்ளமுதத் திருவேயு
ன், றந்தைபிறற்களித்திடுமென்வாய்மைதவறுகாதோ.

[இதனால் அப்படிதான் சொல்லினுங் குற்றம்யாதெனின் அதற்குத் தருமுத்தரஞ் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்) தெள்ளமுதம்-தெள்ளியபாற்கடலிற்பிறந்த, திருவே-திருமாதே! கந்து - கட்டுத்தறியை, அடு-ஒடிக்கின்ற, இம்புரி-பூணையுடைய, கோட்டு - கொம்புகளையுடைய, கழை - கரும்புகளை, சுளியும் - முறிக்கின்ற, கடாயானை - மதயானையாகிய, மந்தரத்தால் - மந்தரகிரியினாலே, பகை - பகைவரது, கடலை - (சேனையாகிய) பாற்கடலை, மதித்து - கடைந்து, அடையும் - அடையப்பட்ட, வயம் - வெற்றித் (திருவை) யுடைய, வேந்தன்-நளராஜனது, சிந்தையை - மனத்தை, நின்பால் - உன்னிடத்தே, பிணிப்பின் - (யான்) கட்டிவைத்தால், உன் - உன்னுடைய, தந்தை-தகப்பனானவன், பிறற்கு - மற்றொருவனுக்கு, அளித்திடின் - (உன்னைக்) கொடுப்பானேயானால், என் - எனது, வாய்மை - வாய்ச்சொல்லின் றன்மையானது, தவறுகாதோ - வழுவாகாதோ. எ-று.

பகையென்னும் பண்புப்பெயர் பண்பிக்காயிற்று. பகைக்கடலோடு ஆரோபித்தற்கிடமாகிய சேனையும், வயத்தோடு ஆரோபிக்கப்படுபொருளாகிய திருவும், வருவித்துக் கூட்டப்பட்டன. நளனுக்குன்மேலாசை பிறத்தலெளிதன்றென்பது தோன்ற இப்படிப்பட்ட வெற்றிச்சிறப்பையுடையாக்கியது. உன்னைக்குறித்துப் பலவாறுபுகழ்ந்தன்றி அவன்மனத்தை உன்னிடத்தே இருப்புதல் கூடாதென்பது படப் பிணிப்பினென்றது. அரசன்மனத்தை யுன்னிடத்தே இருப்பியபின்பு உன்றந்தை யுன்னை மற்றொருவனுக்குக் கொடுத்தால் அவனுக்கு நம்பவைத்து மோசஞ்செய்தவனாவேனென்பது தோன்ற என்வாய்மை தவறுகாதோவென்றது. சந்தேகத்திற்கிடமில்லாத பொருளையே சொல்லவேண்டுமென்பது கருத்து. யானை முதலியவற்றிலே மந்தர முதலியவற்றை யாரோபித்தலால் உருவகவணி. (௩௫)

என்னுளத்திலையுறல்போல்யார்க்களிப்பான்றந்தை
யென, வுன்னுளத்து மையமுள காதலாளிஃதொழிக,
பின்னவொளையுரைத்திடுவ முடிப்பவெனப் பேரெழில்
கூ, றன்னமடவாறுள்ளமயிருமாறுரைத்ததுவே.

[இதனால் அரசர்தேசத்திற் கிடமாகையால் அதனைவிட்டு என்
பிரதிக்கினை வழுவாமல் வேறுபகாரஞ் செய்வேனெனச்
சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ - ள்) பேரெழில் - பெரியஅழகினால், கூர் - மிகுந்த, அன்னம் - அன்னப்பறவையானது, என்னுளத்தில் - எனதுமனத்தில், ஐயுறல்போல் - சந்தேகமிருத்தல்போல், யார்க்கு - யாருக்கு, அளிப்பானென - கொடுப்பானோவென்று, உன்னுளத்தும் - உனதுமனத்திலும், ஐயம் - சந்தேகமானது, உளது - இருக்கின்றது, ஆதலால் - ஆகையினாலே, இஃது - இக்காரியம், ஒழிக - நீங்கக்கடவது, பின்னர் - அதுவன்றி, எனை - எந்தகாரியங்களை, உரைத்திடினும் - (நீயெனக்குச்) சொல்லினாலும், முடிப்பலென - (யான்) முடிப்பேனென்று, மடவரால் - தமயந்தியினது, உள்ளம் - கருத்தை, அறியுமாறு - உணரும்படியாக, உரைத்தது - சொல்லிற்று. எ - று.

யார்க்களிப்பானோ வென்னும் ஓகாரந்தொக்குவந்தது. உனக்கே சந்தேகத்திற் கிடமாகிய விக்காரியத்திலெனைத் தூண்டுதல் நன்றன்றென்பது தோன்ற இஃதொழிகவென்றது. இஃதொன்று நீங்கலாக வேறே பலகாரியங்களுளவாயினும் உனக்கு முடிப்பேனென்றற்கு எவையுமெனப் பன்மையாற்கூறியது. (கூசு)

கன்னிமனஞ்சூழ்கிடந்தநாணென்னுங்கடியரண
மன்னமொழி யெனும்படைகள் வழங்குதலு மழிந்த
தால், முன்னியுளத் தனிற்சிறிது முறுவலித்து முகங்
கோட்டி, யின்னமுத முகுப்பதுபோல் வெளிப்படையி
னியம்புமால்.

[இதனால்தமயந்தி நாணம்விட்டுப் பேசத்தொடங்கினமை
சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ - ள்) கன்னி - தமயந்தியானவள், மனம் - மனத்தை, சூழ்கிடந்த - சூழ்ந்துகிடந்த, நாணென்னும் - நாணமென்கின்ற, கடி - காவலாகிய, அரணம் - மதிலானது, அன்னம் - அன்னத்தினது, மொழியெனும் - சொற்களென்கிற, படைகள் - ஆயுதங்கள், வழங்குதலும் - மேற்சென்றவளவில், அழிந்ததால் - கெட்டமையால், சிறிது - சிறியபொழுது, உளத்தனில் - (தன்) மனத்திலே, முன்னி - ஆலோசித்து, முறுவலித்து - சிரித்து, முகங்கோட்டி - முகங்கவிழ்த்து,

93

இன்னமுதம் - இனியஅமிர்தத்தை, உகுப்பதுபோல் - சொரிவதுபோல், வெளிப்படையின் - வெளிப்படையினாலே, இயம்பும் - சொல்லுவாள். எ - று.

மனத்திலுள்ள பொருள்களை வெளிப்படாமற் காத்து நிற்றலால் நாணென்னுங் கடியரணமெனப்பட்டது. முன்னுதல் அதிரகசியமாகிய விக்கருத்தை யெப்படி வெளிப்படையாற்சொல்வதென்றாலோசித்தல். நாணமழியினும் அதன்பழக்கவாசனைசிறிதுநிற்கையாற் சிரிப்பும், முகங்கோட்டலும், உண்டாயின. நாணமுதலியவற்றிலே அரணமுதலியவற்றையாரோபித்தலால்உருவகவணி. ()

விரையுயிர்க்குந்தாமரைக்குவெய்யவனுஞ்சேதாம்பன்
மருவுயிர்க்குநாண்மலர்க்குமாமதியுமல்லாம [றைய
லுறைபெறுநற்றலைவர் பிறருளர்கொல்லோ பொலன்சி
வரசமடவனமெனையுமன்னளாயெண்ணுதியால்.

[இதனால் நளனே தனக்குத் தலைவனென்று நிச்சய
முறுத்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்) பொலன் - பொன்மயமாகிய, சிறைய - சிறகுகளையுடைய, மடம் - இளமைபொருந்திய, அரசவனம் - அரசவன்னமே! விரை - வாசனையை, உயிர்க்கும் - வீசுகின்ற, தாமரைக்கு - தாமரைப்பூவிற்கு, வெய்யவனும் - சூரியனும், சேதாம்பல் - செவ்வல்லியினது, மரு - வாசனையை, உயிர்க்கும் - வீசுகின்ற, நாள் - பருவமுள்ள, மலர்க்கு - பூவிற்கு, மாமதியும் - பெரியசந்திரனும், அல்லாமல் - அன்றி, பிறர் - அன்னியர்களாகிய, உறைபெறு - புகழ்பெற்ற, நற்றலைவர் - நல்லநாயகர், உளர்கொல்லோ - இருக்கின்றாரோ-(இல்லை), எனையும் - என்னையும், அன்னளாய் - அப்படிப்பட்டவளாய், எண்ணுதி - (நளனன்றிநாயகனில்லையென்று) எண்ணக்கடவாய். எ-று.

எப்படித் தாமரைமலர்க்குச் சூரியனும் அல்லிமலர்க்குச் சந்திரனுமன்றி வேறுநாயகரில்லையோ அப்படியே எனக்கு நளனன்றி வேறு நாயகனில்லையென்று தன்னிச்சயத்தைக் கூறியவாறிது. (கூஎ)

லணிபலணிகுவனன்றி
ஐயமுறேனவெம்மார்பிலந்தார்சூட்டுவனே
மையல்புரிவெள்வரிநுமன்றலந்தார்

நெய்யொழுகுவேற்றானைநிறக்களிப்பநேர்குவனேல்
வெய்யதழற்புகுந்தாவிவிட்டுவனையிருந்தாவனால்.

[இதனால் விபரீதம் - பிரமாதம் - சாதனைக்குறைபாடு - வஞ்சவிருப்பு - இவற்றுளொன்றாற் பிறனைத் தான் கணவனாகக் கொள்ளாமையை வலியுறுத்தித் தன் பிறவிருத்தம் அருமுடியாமையையுணர்த்துதல் சொல்லப்படுகின்றது.

(இ-ள்) ஐயமுறேல்-(அன்னமே நீ) சந்தேகப்படாதே, நளன்-நளராஜனது, மார்பில் - மார்பின்கண், அணியல்-மாலையை, அணிகுவனன்றி - சூட்டுவனல்லாமல், மையல்புரி - மயக்கத்தைச்செய்கின்ற, வேள் - மன்மதனுனவன், வரினும் - வந்தாலுமிழும், மணம் - வாசனைபொருந்திய, அம் - அழகிய, தார் - மாலையை, சூட்டுவனோ - (யான்) சூட்டுவேனோ, நெய் - நெய்யானது, ஒழுகப்பெற்ற, வேல் - வேலையுடைய, தானை - (என்) தகப்பனானவன், பிறர்க்கு - மற்றொருவனுக்கு, அளிப்ப - (என்னைக்) கொடுக்கநேர்குவனேல் - உடன்படுவானாயின், வெய்ய-தழல் - வெப்பம்பொருந்தியநெருப்பினுள், புகுந்து - முழுகி, ஆவிவிட்டு - உயிரைவிட்டு, உன் - உனது, உரை - சொல்லை, நிறுத்துவன்- (நளனிடத்தில்) வலியுறுவிப்பேன், எ - று.

மூன்றுலகத்திலும் அழகாற்சிறந்த மன்மதனே வரினுமவனை மற்றையாடவர்களைப் பொழிந்ததாயிற்று. வெய்யதழற்புகுந்தாவிவிட்டென்றதனால் கொடுக்கப்பட்டவனை மரணமே நளனையன்றி மற்றொருவனை மணத்தலிலும் இனிதென்றதாயிற்று. அரசபுத்திரி தன்னைக்குறித்து அன்னத்தாற் சொல்லப்பட்டசொல்லையுண்மையென்றாள். (௯௯)

வாழியஞ்செய்திறம்வேந்தைவேட்டுள்ளமுருகுமெனை
வாழிமடவனங்கூட்டலரிதென்னைமதித்திடேல் [தா
கேழ்கிளர்தாமரையின்முகைவிளரொளித்தண்டோக்கலே
தேழ்பரித்தேரவர்காணினலர்ந்திடுதலியல்பன்றே.

[இதனால்தனக்குள்ளநிச்சயத்தையுணர்த்துதல்சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்) மடம் - இளமைபொருந்திய, அனம் - அன்னமே! வாழி - வாழக்கடவாய்; வழிபாடுசெய்திறம் - அடிமைத்தொழில் செய்யும்படிக்கு, வேந்தை - நளமகாராஜனை, வேட்டு - விரும்பி, உள்ளமுருகும் - மனமுருகாநின்ற, எனை - என்னை, கூட்டல் - அவனுக்கு மனைவியாக்குதல், அரிது - பெரியவுபகாரமாகும், என்னை - (இனி) யென்னை, மதித்திடேல் - விசாரியாதே, (இப்படிப்பட்ட பிடிவாதமென் குணமுள்ள மற்றொரு நாயகனைப் பெறிற் குற்றம் யாதென்றால்), கேழ் - நிறத்தினோடு, கிளர் - விளங்காநின்ற, தாமரையின் - தாமரையினது, முகை - அரும்புக்கு, கிளர் - விளங்காநின்ற, ஒளித்தண்தோற்கு - சீதளகிரணத்தையுடைய சந்திரனால், அலராது - மலராமல், ஏழ்பரித்தேரவன் - சூரியனை, காணின் - கண்டால், அலர்ந்திடுதல் - மலர்தல், இயல்பன்றே - சுபாவமன்றே. எ - று.

வாழியவென்னும் வியங்கோளினீற்றின் யகரவுயிர்மெய் கெட்டுவாழியெனநின்றது. வழிபாடுசெய்திறம் வேந்தைவேட்டுள்ள முருகுமெனைவாழிமட வனங்கூட்டலரிதெனவே தனக்குநாளும்பக்காரியாம் பதத்தைப்பெறவிரும்பும்படி யிருக்கின்ற அப்படிப்பட்டநளனுக்கு மனைவியாம்பதம் எனக்குக்கிடைத்தால் அது எப்படிப்பட்டபெரும்பேறு யிராதென்றதாயிற்று. என்னை மதித்திடேலெனவே இப்படிப்பட்ட நிச்சயத்தை அறிவிக்கப்பட்ட நீ என்னை யிலிச்சோதித்தல் அனாவசியமாகையைத்தல்போலுமாம்; ஆகலால் கூட்டுதற்குவேண்டுமுயற்சி செய்யென்றதாயிற்று. தாமரையைக்குறித்துச் சொல்லப்பட்ட வுபமானவாக்கியத்தால் எப்படித் தாமரையரும்பு சூரியனையன்றிச் சீதளகிரணத்தையுடையனாயிருந்தாலுஞ் சந்திரனை விரும்புகிறதில்லையோ அப்படியே நான் நளனையன்றிக்குணமுடையவனாயிருந்தாலும் மற்றொருவனைவிரும்பேனென்னும்பொருள் பெறப்பட்டது. நளனிற்சிறந்தகுணமுடையவனொருவனில்லாதிருக்கவுந் தனதுநிச்சயத்தை யம்புவித்தற்கு இங்ஙனங்கூறினாள். தாமரைச்செய்தியாகிய அல்பொருளினொப்புமைநயத்தால் தமயந்திசெய்தியாகிய புகழ்பொருள் தோன்றியின்சம்பந்தத்தால் தமயந்திசெய்தியாகிய புகழ்பொருள் தோன்றலால் ஒப்புமைப்புனைவிலிபுகழ்ச்சியணி. "வழிபாடுசெய்திறம்வேந்தைவேட்டுள்ள முருகுமெனைவாழிமட வனங்கூட்டலரிதென்னை மதித்திடேல் கேழ்கிளர்தாமரையின் முகைகிளரொளி தண்டோனுக்கு" எனவழங்குகின்றபாடம் இதன்முதனூல் முடியிற்கும் ஒவ்வாமற் பொருட்சிறப்புமிலதாய் நிற்கின்றது. (௱)

வாட்டிறல்சேர் வயவேந்தின் மலரிப்புயத்தென்
முலைதினைப்பக் கூட்டுதியேலுயிர்வாழ்வல் கூட்டாயே
லொலிகழிய முட்டழலிற் புகுந்தாவி முடித்திடுவலொளி

கெழுசெஞ், சூட்டுமட் டனமிவற்று ளென்செய்வான்
அணிந்தனையால்.

[இதனால் தனதுநிச்சயத்தை யறிவித்து அன்னத்தினது
நிச்சயத்தை வினவுதல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ - ள்) ஒளிகெழு - காந்திபொருந்திய, செஞ்சூட்டு-செய்
வுச்சிக் கொண்டையையுடைய, மடம் - இளமைபொருந்திய, அன்
னம் - அன்னமே! வாள் - வாளினது, திறல் - போரினாலே, சேர்-சே
ர்ந்த, வயம்-வெற்றியையுடைய, வேந்தன் - நளமகாராஜனுடைய
மணி - அழகிய, புயத்து - தோள்களிடத்து, எம் - என்னுடைய
முலை - முலைகளானவை, திளைப்ப - அழுந்தும்படியாக, கூட்டுதி
யேல் - (என்னை அவனோடு) சேர்ப்பாயானால், உயிர்வாழ்வல் - உயிர்
வைத்திருப்பேன்; கூட்டாயேல் - சேர்க்காயானால், உலகறிய-உல
கத்தாரறிய, மூட்டு - மூட்டப்பட்ட, அழலில் - நெருப்பிலே, புகு
ந்து - மூழ்கி, ஆவி - உயிரை, முடித்திடுவல் - விட்டுவிடுவேன்;
இவற்றுள் - (கூட்டுதலும் கூட்டாமையுமாகிய) இவ்விரண்டனுள்,
என்செய்வான் - எதுசெய்யும்படியாக, அணிந்தனை - (நீ) நிச்சயி
த்தாய். எ - று.

கூட்டுதியே லுயிர்வாழ்வலென்றும், கூட்டாயேலுலகறிய மூ
ட்டழலிற்புகுந்தாவி முடித்திடுவலென்றும், கூறுதலாலே கூட்டிப்
பிழைப்பிக்கவும், கூட்டாமலிறப்பிக்கவும், வல்லமை உனக்குண்
டாயிருத்தலால் உன்னையே தஞ்சமாக நம்பியிருக்கிற வென்னைப்
பிழைப்பித்தாற் புகழும்புண்ணியமும் உண்டாமென்றும், அவ்வெ
ய்யாயாயிற் பழியும்பாவமும் உண்டாமென்றும், குறிப்பித்தவாறு
ணர்த்து. தனதபிப்பிராயத்தை யாவரும்புகழ்தற் பொருட்டுத் தன்றுணி
தலையின்மையை வெளிப்படுத்த வேண்டுமென்பதுபற்றி உலகறிய
வென்றாள். (க0க)

உயிருதவிசெய்தவர்க்கொன் றுற்றக்காலுணர்வுடை
யோர், செயிரறுதம்முயிரளித்துஞ் செய்நன்றிக்கடன்க
ழிப்பார், மயர்வறவென்றனுயிரினுஞ்சீர் வாய்ந்தநளன்ற
னையளிப்பி, னயர்வறுமோதிமமதற்குக்கைம்மாறேதறி
கிலன்யான்.

[இதனால் அன்னமுட்டதவியின்பெருமைகூறல் சொல்லப்படு
கின்றது.]

(இ-ள்) அயர்வறு - (மனச்) சோர்வற்ற, ஓதிமம் - அன்னமே!
உணர்வுடையோர் - அறிவுடையோர், உயிருதவி செய்தவர்க்கு -

(ஆபத்துவந்தபோதுதம்) முயிரைக்காப்பாற் றினவர்க்கு, ஒன்று-
ஓராபத்து, உற்றக்கால் - வந்ததாயின், செயிரறு - குற்றமற்ற, தம்-
தம்முடைய, உயிர் - உயிரை, அளித்து - கொடுத்து, செய் - (அவ
ராற்) செய்யப்பட்ட, நன்றி- உபகாரமாகிய, கடன்- கடனை, கழிப்
பார் - தீர்ப்பார்; மயர்வு - மயக்கமானது, அற - நீங்க, என்-எனது,
உயிரினும்- உயிரைக்காட்டிலும், சீர்வாய்ந்த- சிறப்புப்பொருந்திய,
நளன்றனை - நளராஜனை, அளிப்பின் - கொடுப்பாயானால், அதற்கு-
அவ்வுபகாரத்திற்கு, கைம்மாறு - எதிருபகாரம், ஏது - யாது, யா
ன் - நான், அறிகிலன் - (அதனை) யறியேன், எ - று.

யாது அறியேனெனவே யில்லை யென்றதாயிற்று. கடன்கழிப்
பாரென உலகத்தின்மேல் வைத்துக்கூறினும் நீயெனக்கு உயிருத
விசெய்யின் உன்பொருட்டென்னுயிரைக்கொடுத்து அக்கடனைத் தீர்
ப்பேன் என்பதேகருத்தாகக்கொள்க. அதற்குக்கைம் மாறேதறிகில
ன்யான் என்றதற்கு உயிர்க்குயிரேயீடாமாதலின்என்னுயிரின்மே
ற்பட்ட நளனுக்கீடாக நளனிற்றாழ்ப்பட்ட வென்னுயிரைக் கொடுத்
து அக்கடனைத்தீர்க்கக் கூடாமையால் நீ அவனை எனக்குக்கொடுத்
தால் என்னை உனக்கு இனியென்றென்றைக்கும் தீர்க்கமாட்டாத கடன்
பட்டவளாக் கென்பது கருத்து. (க0உ)

கைம்மாறு னினக்காற்றலரிதெனினுங் களிப்பினுள
மு, செம்மாந்துன்செயிரறுசீரோவாது செப்புவல்யா
ன், மைம்மாவி யிறந்துபடா திருக்குங் கொல்வினைவினிற்
றெம்மாறுசுடர்வேலான்றிருவருள்பெற்றிடா
போய்த், தெம்மாறுசுடர்வேலான்றிருவருள்பெற்றிடா
யெனினே.

[இதனால் ஈடில்லாதவுதவி செய்தலாற்பயன்யாதெனின்
அதற்குத்தருமுத்தரஞ் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ - ள்) கைம்மாறு - பிரதியுபகாரத்தை, நினக்கு - உனக்கு,
ஆற்றல் - செய்தல், அரிதெனினும் - இல்லையாயினும், களிப்பின்-ம
கிழ்ச்சியினாலே, உளம் - உள்ளத்தில், செம்மாந்து - இறுமாந்து,
உன் - உனது, செயிரறு - குற்றமற்ற, சீர் - குணத்தை, ஓவாது-
இடைவிடாமல், யான் - நான், செப்புவல்- சொல்லுவேன், (ஆனால்
அதைநன்றாகவாலோசித்து விரையாமற்செய்வேனென்பாயாயின்)
வினைவினில் - சீக்கிரத்தில், போய் - சென்று, தெம் - பகைவரும்,
மாறு - (எட்பினராய்) வேறுபடுதற்குக்காரணமாகிய, சுடர் - ஒளி
யையுடைய, வேலான் - வேலையுடையவனது, திரு - அழகிய, அ
ருள் - அருளை, பெற்றிடாயெனின் - பெறுவாயாயின், எம்- எம்முடை

ய; ஆவி - உயிர்களானவை, இறந்துபடாது - நீங்கிப்போகாமல், இருக்குங்கொல் - இருக்குமோ. எ - று.

ஈடில்லாத வுபகாரத்தைச் செய்யுஞ் சீர்தலாற் செயிராதீ ரென்றாள். உன்செயிராது சோராவாது செப்புவலெனவே என்றதே யுலகத்திலே பெரும் புகழுண்டாதலே யுனக்குப்பய னென்றதாயிற்று. அன்றியும், "எந்நன்றிகொன்றார்க்கு முய்வுண்டாமுய்வில்லை, செய்ந்நன்றிகொன்றமகற்கு" என்றிருக்கையால்பின்னோதான்செய்யக்கடவதாகிய நன்றி பாராட்டலைக் காட்டித் தான் அவ்வுபகாரத்திற்குப்பாத்திரமா யிருக்கையைக் குறிப்பித்ததாயிற்று. சாவிறக்கும்போது அதுபொருது சாபர்பாங்கியலும் இரப்பரென்பதுகருதி அயலையுத்தமுமி எம்மாவியெனப் பன்மையாற்கூறினாள். பகைமைப்பொருளை யுணர்ந்தந்தெவ்வென்பதின்வகரமெய் வருமொழி மகரத்தைநோக்கி மகாமெய்யாயிற்று. "அங்குசுஅங்கெச்செயற்பாலதாங்கற்க, ஆங்காதுசெய்யும்வினை." என்றிருக்கையால்விரைந்து செய்யத்தகுவதாகிய இக்காரியமுயற்சியில் ஆலசியஞ்செய்யாதே யென்னுங்கருத்தால் விரைவினிற்போய் அருள்பெற்றிடாயெனின் எம்மாவியிறந்துபடா திருக்குங்கொல் என்றாள். (௧௦௩)

என்குறைநீவயவேந்தற் கியம்புதியேல்வடமிடைந்து, பொன்பிதிர்மின்சுணங்கார்ந்த பொம்மலிளமுலையினர்பா, லன்புறுநல்லமயமதிலறையற்க வறைகுதியே, னன்குறைநீங்காமலர்பாணயப்புற்றதன்மையினால்.

[இதுமுதனான்குபாட்டுகளால் பின்பு அன்னஞ்செய்யத்தகுமவற்றை யறிவித்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ - ள்) என் - எனது, குறை - குறையை, நீ - நீ, வயம் - வெற்றியையுடைய, வேந்தற்கு - நளமகாராஜனுக்கு, இயம்புதியேல் - சொல்வாயாயின், வடம் - முத்துவடமானது, இடைந்து - தங்கப்பெற்று, பொன்பிதிர் - பொன்பொடிபோல், மின் - விளங்குகின்ற, சுணங்கு - தேமலால், ஆர்ந்த - நிறைந்த, பொம்மல் - பொலிவும், இள - இளமையும்பொருந்திய, முலையினர்பால் - முலையினரிடத்து, அன்புறு - அன்புற்றிருக்கின்ற, நல் அமயமதில் - நல்லசமயத்தில், அறையற்க - (அதனைச்) சொல்லாதே, அறைகுதியேல் - (அப்போது) சொல்வையேயானால், அவர்பால் - அவரிடத்தே, நயப்புற்ற - இன்பமுற்ற, தன்மையினால் - குணத்தினாலே, நன்குறை - (உனது) நல்லசொல்லும், நீங்காம் - (அவனுக்குக்) குற்றமுள்ளதாகும். எ - று.

பொம்மலுக்கு அப்பொருள், "பொம்மலேபொலிவுஞ்சோறும்" என்பதனாலறிக. எப்படி நீரைக்குடித்து அதனாலேதிருப்தி யடைந்திருக்கிறவருக்கு அப்போதுதெளிவுந் தீஞ்சுவையும் பரிமளமுஞ்சிதளமுமுடையதாயிருந்தாலும் வேறுநீர் விரும்பப்படாதோ அப்படியே ஒருத்தியைப்புணர்ந்து அவளாலே திருப்தியடைந்திருக்கிறவனுக்கு அப்போது பலகுணங்களு முடையவளாயிருந்தாலும் வேறொருத்தி விரும்பப்படா ளாதலால் நன்குறைநீங்காமலர்பாணயப்புற்றதன்மையினால் என்றாள். (௧௦௪)

வேற்றரசர்திறைகொணருஞ்வேலையினுஞ் சொல்லற்க, மாற்றரசர்பால்வெகுளுமமயத்தும்வகுத்துரையேல், றேற்றமுடைமதி வல்லோர்தேர்ச்சியினுந் தெரிந்துரையேல், சாற்றினுரைத்தனவெல்லாந்தவறுதலறிதியே.

(இ - ள்) வேற்றரசர் - பிறவரசருடைய, திறை - இறைப்பொருளை, கொணரும் - வருவிக்கின்ற, வேலையினும் - காலத்திலும், சொல்லற்க - சொல்லாதொழிக; மாற்றரசர்பால் - பகையரசரிடத்து, வெகுளும் - கோபஞ்செய்கின்ற, அமயத்தும் - காலத்திலும், வகுத்துரையேல் - சொல்லாதே; தேற்றம் - தெளிவை, உடைய - உடைய, மதிவல்லோர் - மந்திரிகளோடு, தேர்ச்சியினும் - ஆலோசனைசெய்யுங்காலத்திலும், தெரிந்துரையேல் - சொல்லாதே; சாற்றின் - (நீ) சொல்லின், உரைத்தனவெல்லாம் - (உன்னாற்) சொல்லப்பட்டனவெல்லாம், தவறுதல் - குற்றமுடையனவாதலை, அறிதி - (நீ) அறிவாய். எ - று.

செல்வப்பொருளிலே சென்றிருக்கிற மனமானது தத்துவப்பொருளிலே சென்றிருக்கிற யோகிமனம்போற் பிறிதொன்றிலே விரைந்து திரும்பாதாதலாலும், கோபத்தாற் கலங்கிய மனத்திற்கு நற்செய்தியும் பித்தத்தாற்குணம் வேறுபட்டவாய்க்குச் சர்க்கரைபோற் கசக்குமாதலாலும், மந்திரிகளோடு செய்யும் ஆலோசனைவேளையிலே சொல்வது கனவுவேளையிலே சொல்வதுபோற் செவியிலே நுழையாதாதலாலும், அப்படிப்பட்ட சமயங்களிலே சொல்லலாகாதென்றாள். வகுத்துரை, தெரிந்துரை, ஒருசொற்றன்மைப்பட்டுவந்தன. (௧௦௫)

பொறிசெறித்தமாண்பினராய்ப்பொருந்தலர்ச்செற்றிருநிதியஞ், செறிதருமாநீட்டியருவினைவாங்குசெய்வினரு, முறுபிழையுட்சிறிதியற்றி னொறுத்திடுவார்வயவேந்த, ரறுதிபெறநீமொழியுமமயமறிந்துரைத்தியால்.

(இ - ள்) பொறி - ஐம்பொறிகளையும், செறிந்த - அடக்கிய, மாண்பினராய் - நற்குணமுடையவராகி, பொருந்தலர் - பகைவரை, செற்று - வென்று, இருநிதியம் - அதிகதிரவியத்தை, செறிதருமாறு - நெருங்குமாறு, ஈட்டி - சேர்த்து, அருவினை - பெரியதொழில்களை, வாங்கு - (தம்மிடத்து) வாங்கிய, செயலினரும் - செய்கையையுடையவரும், உறு - (பலவா) யுறுகின்ற, பிழையுள் - குற்றங்களுள், சிறிது - சிறியவொருகுற்றத்தை, இயற்றின் - செய்தாலும், வயம் - வெற்றியையுடைய, வேந்தர் - அரசராயினோர், அறும் - (தம்மி) னொழிவை, பெற - அடைய, ஒறுத்திடுவர் - (அப்படிப்பட்டவரையும்) தண்டிப்பார்; (ஆதலால்) நீ - (விவேகியாகிய) நீ, மொழியும் - சொல்லுதற்குரிய, அமயம் - காலத்தை, அறிந்து - தெரிந்து, உணர்த்தி - சொல்லு, எ - று.

பொறிசெறித்தலாவது அரசனொருவனோடு ரகசியம் பேசும்போது தான்செவிகொடுத்துக் கேளாமையும், கண்ணூற்பாராமையும், முதலியன. "எப்பொருளுமோரார் தொடரார் மற்றப்பொருளை, விட்டக்காற் கேட்கமறை" என்பதனாலுமறிக. நல்லகுணத்தையும்ப கைவெல்லு முபாயத்தையும் பொருள்சேர்க்கு முத்தியையும் எவனிடத்தே காண்கின்றாரோ அவனை அரசர் பெரியவுத்தியோகத்தில் வைப்பரென்க. பெரியதொழில்களாவன மந்திரித்துவம் - சேனாதிபத்தியம் - நியாயாதிபத்தியம் - முதலியனவாம். அப்படி பலவிதத்தாலும் தமக்கு உதவிசெய்தவனையே சிறிதுபிழையாலொறுத்தல் அரசர்க்குச் சுபாவகுணமாதலால் அசமயத்திலே சொன்னால் நமது காரியம் எப்படிமுடியும் என்பது கருத்து. (௧0௬)

உளத்தனவான்முகத்தனவாயுதிக்குமவைகுறிப்பினாற்
றெளித்துரைத்தல்சீர்மைத்தேதாதர்செயலிற்றரும்
விளக்கமுறநீயலதியாரறிவாரிவைமெலியுமெனை
யளித்திடுதிவிரைவினிற்போயாய்தூவிமடவனமே.

(இ - ள்) தூய் - மிகமெல்லிய, தூவி - இறகையுடைய, மடம் - இளமைபொருந்திய, அனமே - அன்னமே! உளத்தன - (ஒருவர்) மனத்திலுள்ளகுணங்களானவை, முகத்தனவாய் - முகத்திடத்தனவாகி, உதிக்கும் - தோன்றும்; அவை - அக்குணங்களை, குறிப்பினால் - (அம்முகக்) குறிப்பினாலே, தெளித்து - அறிந்து, உரைத்தல் - சொல்லுதல், சீர்மைத்தே - சிறப்புடைத்தாகும்; தூதர் - தூதரது, செயல் - தொழிலானது, இற்றாகும் - இத்தன்மைத்தாகும்; இவை - (ஒருவன்மனத்திலுள்ள) விவற்றை, விளக்கமுற - விளங்குமாறு, நீயலது - நீயல்லாமல், யார் - (வேறே) யாவர், அறிவார் - அறியவல்வர்; விரைவினில் - சீக்கிரத்தில், போய் - (நளமகாராஜனிடத்துப்) போய், மெலியும் - வருந்துகின்ற, எனை - என்னை, அளித்திடுதி - காப்பாற்று. எ - று. ஆல் - அசை.

உளத்தன—விருப்பு வெறுப்பு முதலியன. அவைமுகத்தனவாயுதிக்குமென்றது, "அடுத்ததுகாட்டும் பளிங்குபோனெஞ்சங், கடுத்ததுகாட்டு முகம்" என்பதனாலும், அவைகுறிப்பினாற் றெளித்துரைத்தல்சீர்மைத்தென்றது, "குறிப்பிற்குறிப்புணர்வாரை யுறுப்பினுள், யாதுகொடுத்துங் கொளல்" என்பதனாலும், அறிக. தெளித்தென்றற்பாலது தொடை நோக்கித்தெளித்தென விகாரப்பட்டது. விளக்கமுறல் - ஐயந்திரிபின்றி யறியுமிற்றல். நீயலதியாரறிவரென வே விவேகியாகிய நீயே யறியவல்லா யென்றதாயிற்று. (௧0௭)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

என்னவாங்குவெளிப்படையிற்குயிலுநாணவின்னமிழ்தின், கன்னற்பாகிற் கோற்றேனிற் கனியிற் கனிந்த மொழிநவிலும், பொன்னம் பாவையன் னாடன்னுள்ளந் தேர்ந்துமகிழ்புரியா, வன்னங்கண்ணா லருந்துதல்போ னோக்கிச்சிலசொல்லறையுமால்.

[இதனாற் பின்புஅன்னஞ்சில சொற்கள் பேசத்தொடங்கினமை சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ - ள்) என்ன - என்று, அன்னம் - அன்னமானது, ஆங்கு - அந்தச்சோலையினிடத்து, வெளிப்படையின் - வெளிப்படையினாலே, குயிலும் - கோகிலமும், நாண - வெட்கமுற, இன்னமிழ்தின் - இனிதாகியவமிர்தத்தினும், கன்னற்பாகின் - சர்க்கரைக்குழம்பினும், கோற்றேனின் - கொம்புத்தேனினும், கனியின் - முக்கனியினும், கனிந்த - சுவைமிருந்த, மொழி - இந்தச்சொற்களை, நவிலும் - சொல்லிய, பொன் - பொன்மயமாகிய, அம் - அழகிய, பாவையன்னாள் - பாவைபோல்பவளது, உள்ளம் - கருத்தை, தேர்ந்து - அறிந்து, மகிழ்புரியா - மகிழ்ந்து, கண்ணாலருந்துதல்போல் - கண்ணாற்குடிப்பதுபோல், நோக்கி - (அவளைப்)பார்த்து, சிலசொற்களை, அறையும் - சொல்லும். எ - று.

பொன்னம்பாவை யன்னாடன்னுள்ளம் - நளனிடத்துப்பற்றிய அவளது மனோநிச்சயம். தன்னைத் தூதனுப்பிய வரசன்காரியம் கைகூடுதலால் மகிழ்ந்ததென்க. கண்ணாலருந்துதல் போனோக்கல் - அதிகவிருப்பத்தோடு பார்த்தல்; இது உலகவழக்கச் சொல்லாதல்

ல் உலகவழக்கு நவிற்சியணி. இது முதலிருபத்தாறு பாட்டுகள் பெரும்பாலும் முன்மூன்றுசீரும் ஆறாஞ்சீரும் காய்ச்சீர்களும் மற்றைநான்குசீர்களும் மாச்சீர்களும் ஆகிவரும் அறுசீர்க்கழிநெடிலடி நான்குகொண்ட ஆசிரியவிருத்தங்கள். (௧௦௮)

சுணங்குபூத்துக் குலிகச்செப்பெனலாய்ச் சுருங்கி
நுழைநுசுப்பு, வணங்கித்தேம்பவருமுலையாயுரைத்தமா
ற்றமெய்யாமே,லினக்குமாயில்யார்வேண்டுநளற்குமி
க்குமிதயத்து, ளணங்குநோய்செய்தலர்தூற்றுமனங்க
னொருவனிருக்கவே.

[இதனால் நிச்சயமிருந்தாற் காரியம் எளிதின்முடியுமெனல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்) சுணங்கு - தேமலானது, பூத்து - படரப்பெற்று, குலிகச்செப்பெனலாய் - இங்குலிகத்தினாலாகிய செப்புகளென்றுசொல்ல, நுழை - நுண்ணிய, நுசுப்பு-இடையானது, சுருங்கி-இளைத்து, வணங்கி - வளைந்து, தேம்ப - வருந்த, வரு - வளர்கின்ற, முலையாய் - முலைகளையுடையவளே! உரைத்த-(உன்னால்) சொல்லப்பட்ட, மாற்றம் - சொல்லானது, மெய்யாமேல் - சத்தியமாயின், நளற்கும் - நளராஜனுக்கும், நினக்கும் - உனக்கும், இதயத்துள் - மனத்தின்கண், அணங்கு - வருத்தஞ்செய்கின்ற, நோய் - (காம) நோயை, செய்து - உண்டாக்கி, அலர்தூற்றும் - பழிமொழியைப் பரப்புகின்ற, அனங்கனொருவன் - மன்மதனொருவன், இருக்க - உளனாக, இணங்கு - (உம்மிருவரையும்) பொருந்துதற்கு, வாயில்-சந்திசெய்வோர், யார் - எவர், வேண்டும் - (உங்களுக்கு) வேண்டும். எ-று.

இங்குலிக மென்பதனது குலிகமென முதற்குறைந்தது. இங்குலிகச்செப்பை உபமானமாக்கியது செந்நிறமும் ஒளியும் பற்றியென்க. அனங்கனொருவனிருக்க இணங்குவாயில் யார்வேண்டும் எனவே உம்மிருவரையுங் கூட்டுதற்கு மன்மதனொருவனே போதுமானவனாதலால் இக்காரியத்திலே யான்செய்யக்கிடந்த வுபகாரமொன்றுங் கண்டிலேனென்றதாயிற்று. இணக்கென்னும் பிறவினைத்தொடைநோக்கி இணங்கென விகாரமாயிற்று. (௧௦௯)

கடல்சூழ்புவியிற்பாதலத்தி லமரருலகிற் கவின்றிக
ழும், கொடிநேரிடையாள்யாரொன்னநின்னையாங்கள்கூ
றுதலும், படியேழ்புரக்கும்வேந்தனளத்துப்படைவேள்

பகழிபுகுவழிபோய், மடமானோக்கிநீயுறைதன்மறந்தா
ய்கொல்லோமறைத்தனையோ.

[இது முதலொன்பது பாட்டுகளால் அன்னம் நளனுடைய காட்சி முதலிய அவத்தைகளை யுணர்த்தத் தொடங்கி இதனுலே செவிப்புலக்காட்சி யுணர்த்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்) மடம் - இளமைபொருந்திய, மான் - மான் (கண்) போலும், நோக்கி - கண்களையுடையவளே! படியேழ் - ஏழுதீவுகளையும், புரக்கும்-காக்கின்ற, வேந்து-நளமகாராஜனானவன், கடல்-கடலானது, சூழ் - சூழப்பெற்ற, புவியில் - பூலோகத்திலும், பாதலத்தில் - நாகலோகத்திலும், அமரருலகில் - தேவலோகத்திலும், கவின்-அழகினாலே, திகழும்-விளங்காநின்ற, கொடிநேரிடையாள்-கொடிபோலிடையைபுடைய மங்கை, யாரொன்ன - எவளொன்றுவினவ, யாங்கள்-நாங்கள், நின்னை - உன்னை, கூறுதலும்-சொல்லுதலும், படை - படையையுடைய, வேள் - மன்மதனது, பகழி - பாணமானது, புகு - சென்ற, வழி - வழியால், போய் - சென்று, உளத்து - (அவன்) மனத்தின்கண், நீ - நீ, உறைதல் - இருக்கையை, மறந்தாய்கொல் - மறந்தாயோ, மறைத்தனையோ - (எனக்கு) ஒளித்தனையோ. எ-று.

நாங்கள் உன்னுடைய குணாதிசயங்களைச்சொல்ல என்றுகேட்டறிந்தானோ அன்றுமுதலாக வுன்மேலாசைகொண்டு மன்மதபாணங்களினாலே வருந்தி உன்னை நினைத்திருக்கின்றானென்பது கருத்து. மறத்தற்குப்பேதைமையும், மறைத்தற்கு நாணமும்,காரணங்களாகும். கேட்டறிதலும் பார்த்தறிதலோடொத்தலிற் காட்சியாயிற்று. (௧௧௦)

நட்டுமணிகள்பலதெளித்துன் னெழுதற்கரிய திருவுருவந், கோட்டுங்கிழிதான்முலைகோட்டப் பரப்பின்
றெனினுங்கொடிமருங்கு, நீட்டவனைகோலுதிநுண்மை
யிலதென் றெண்ணித்திகைக்குமுளம், வேட்டுநெடுங்
கண்ணிமையாமனோக்கித்தளரும்வேல்வேந்தே.

[இதனால் சித்திரக்காட்சி சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்) வேல்-வேற்படையையுடைய, வேந்து-நளமகாராஜனானவன், உன்-உனது, எழுதற்கரிய-(சித்திரகாரரால்) எழுதற்கரிய

தாகிய, திரு - அழகிய, உருவம்-(உனது) வடிவத்தை, ஈட்டு-(தன்னால்) சம்பாதிக்கப்பட்ட, பல - பலவகையாகிய, மணிகள் - மணிகளை, தெளித்து - பதித்து, கோட்டும் - எழுதுகிறான்; முலை-(உன்) முலைகளை, கோட்ட - எழுதுதற்கு, கிழி - படத்தில், பரப்பு - அகலம், இன்றென்னும் - இல்லையென்கிறான்; கொடி - பூங்கொடிபோலும், மருங்குல்-(உனது) இடையை, தீட்ட - எழுதுதற்கு, வனை கோல் - அரிக்கைக்கோலினது, நுதி - நுனியின்கண், நுண்மை-கூர்மையானது, இலதென்று - இல்லையென்று, எண்ணி - நினைத்து, திகைக்கும் - திகைக்கிறான்; உளம் - மனத்தில், வேட்டு - விரும்பி, நெடுங்கண் - நெடியகண்களானவை, இமையாமல் - இமையாதிருக்க, நோக்கி - (அவ்வடிவத்தைப்) பார்த்து, தளரும் - வருந்துகிறான். எ-று.

மணிகள் பலதெளித்தலாவது நவமணிகளை மணிகளிலே எவ்வெம்மணி யெவ்வெவ்வுறுப்பிற்கு ஒத்திருக்குமோ அவ்வம்மணியை அவ்வவ்வுறுப்பைச் செய்யுமிடத்துப் பதித்தலாம். அவையாவன கண்ணுக்கு நீலமும், பல்லுக்கு முத்தமும், அதரத்துக்குப் பவளமும், போல்வனவாம். விநோதோபாயமாகத் தமயந்திக்குச் சமானமாக வெழுதப்பட்ட சித்திரமாதலால் அதனைப் பார்த்தலுங் காட்சியாமென்க. (கசக)

பருந்துங்கழுகுங்கொடியினமுமருந்தப் பகைஞருட்றடிந்து, விருந்துசெய்யுஞ்சுடர்வடிவேல்வேந்தனுயிருநீயென்னும், பொருந்துங்காமப்பிணி நீக்கிப் புலம்பு தீர்த்தின்னுயிரளிக்கு, மருந்துநீயேயென்றெண்ணி மகிழ்தூங்குளத்தோடிருந்தயரும்.

[இதனால்வேட்கையும் உள்ளுதலும் சொல்லப்படுகின்றன.]

(இ-ள்) பருந்தும் - சேனங்களும், கழுகும் - எருவைகளும், கொடியினமும் - காக்கைக்கூட்டங்களும், அருந்த - தின்னும்படியாக, பகைஞர் - பகைவருடைய, உடல் - உடம்புகளை, தடிந்து - அறுத்து, விருந்துசெய்யும் - (அவற்றிற்கு) விருந்துசெய்கின்ற, சுடர் - ஒளியும், வடி - கூர்மையும் பொருந்திய, வேல் - வேலையுடைய, வேந்தன்-நளமகாராசனானவன், உயிரும்-(தன்) உயிரும், நீயென்னும் - நீயாக வேண்டுகிறான், பொருந்தும் - (தன்னைப்) பற்றிய, காமப்பிணி - காமநோயை, நீக்கி - ஒழித்து, புலம்பு - (அதனாலாகின்ற) அன்பத்தை, தீர்த்து - தீர்வித்து, இன் - இனிதாகிய, உயிர் - (தன்) உயிரை, அளிக்கும் - காப்பாற்றும், மருந்தும் - ஔஷதமும், நீயேயென்று - நீயேயாக, எண்ணி - (இடைவிடாது) நினைத்து, மகிழ் - மகிழ்ச்சியில், தூங்கு - பரவசப்பட்டிருக்கின்ற, உளத்தோடு - மனத்துடனே, இருந்து - தங்கி, அயரும் - வருந்துகிறான். எ-று.

அரசனுக்குச் சொல்லப்பட்ட வெகுளிச் சுவையைப்பற்றிய விசேடணம் உவகைச்சுவை சொல்லப்படு மிவ்விடத்திற்குப் பொருந்துமோ வெனின் அரசனது நிகரற்றபராக்கிரம தைரியத்தைக் காட்டி இப்படிப்பட்டதைரியமும் உன் பொருட்டுஇப்போதழிந்ததென்று அறிவித்தற்கு அவ்விசேடணஞ் செய்தலாற் பொருந்துமென்க. இதுபோல் வருவன பிறவும் இப்படியே யமைத்துக்கொள்க. அவளைத் தன்னுயிர்போற் சிறந்தபொருளாகப் பெறல்வேண்டுதலால் வேட்கையும், அவளாலன்றித் தன்காமநோய் தீராதென்றதற்கு மருந்தாக இடைவிடாது நினைத்திருத்தலால் உள்ளுதலும் ஆயின. (ககஉ)

தேற்றாரொளிருமணிமௌலி யிடறித்தேய்ந்துவிளங்குநகக், கூற்றுமென்னுமால்யானைப்பிடரிற்றோன்றுமெழில்குறியா, வாற்றாகியாடவரும்பெண்மைவிரும்புமடல்வேந்தன், வேற்றோர் பொருளிலைம்புலனும் விழையாவாகமெலியுமால்.

[இதனால் உள்ளுதலாலாகிய வேறுப்புலவெறுப்புச்சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்) தேற்றார் - பகைவரது, ஒளிரும் - விளங்காநின்ற, மணி - நவமணிகளாலாகிய, மௌலி - மகுடத்தில், இடறி - தாக்குண்டு, தேய்ந்து - தேய்தலால், விளங்கு - விளங்காநின்ற, நகம் - நகங்களையுடைய, கூற்றுமென்னும் - (கொலையிலே) யமனெனப்படுகின்ற, மால் - பெரிய, யானை - யானையினது, பிடரில் - எருத்தத்தில், தோன்றும் - காணப்படுகின்ற, எழில் - (தன) தழகை, குறியா - நினைத்து, ஆடவரும் - புருஷரும், ஆற்றாகி - பொறுக்கமாட்டாதவராகி, பெண்மை - பெண்வடிவத்தை, விரும்பும் - விரும்பப்பெறுகின்ற, அடல்வேந்தன் - வெற்றிவேந்தனானவன், வேற்றோர் பொருளில் - (உன்னிடத்தன்றி) வேறொருபொருளிடத்து, ஐம்புலனும் - பஞ்சவிஷயங்களும், விழையாவாக - விரும்பப்படாதனவாக, மெலியும் - தளர்கின்றான். எ-று.

ஆடவருமென்றது மும்மைவுயர்வுசிறப்பு. தமதாண்வடிவத்திற்குறைந்த பெண்வடிவமாகிய குற்றத்தால் நளனைப் புணர்தலாகிய

ணம் உண்டாதல்கண்டு அதனைப்பெறல் வேண்டுதலால் வேண்டலனி, வேற்றோர் பொருளினைம்புலனும் விழையாவாக மெலியுமெனவே உணவுமுதலியவற்றையும் வெறுத்து உன்னையேவிரும்புகின்றனனென்றதாயிற்று. ஐம்புலன்—சுவை-ஒளி-ஊறு-ஓசை-நாற்றம் - என்பன. ஐம்புலன்களும் ஒருத்தியிடத்தே யுளவென்பது "கண்டுகேட்டுண்டுயிர்த்துற் றறியுமைம்புலனு மொண்டொடிகண்ணேயுள" என்பதனாலறிக. விழையாவென்பதுஞ் செய்யுமெனெச்சப் பாட்டுவினைப்பொருளிலே வந்தது. (௧௪௩)

கார்க்கும் வெண்மையளித் திருண்டகரியகூந்தற்க
னங்குழையா, யார்க்குஞ்சுரும்பு மிசைத்தேனும்வண்டு
ஞ்சுழலுமைங்கணைவேள், போர்க்குமெலிந்தோவெண்
டிங்கள்பொழியுநிலவிற்றேம்பியோ, பார்க்குந்தோறும்
புதிதாகவுடலமெலியும்பார்வேந்தே.

[இதனால்மெலிதல்சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ - ள்) கார்க்கும் - மேகத்திற்கும், வெண்மை - வெள்ளைநிறத்தைத், அளித்து - கொடுத்து, இருண்ட - கறுத்த, கரிய - பெரிய, கூந்தல்-கூந்தலையும், கனம் - கனம்பொருந்திய, குழையாய்-குண்டலத்தையுமுடையவளே! யார்-பூமியையுடைய, வேந்து-நளமகாராசன், ஆர்க்கும்- ஒலிசெய்கின்ற, சுரும்பும்-பொறிவண்டுகளும், இசை - இசைபாடுகின்ற, தேனும் - தேன்வண்டுகளும், வண்டும் - கருவண்டுகளும், சுழலும் - சுழலப்பெறுகின்ற, ஐங்கணை - பஞ்சபாணத்தையுடைய, வேள் - மன்மதனது, போர்க்கு - சண்டையினால், மெலிந்தோ - இளைத்தோ, வெண்டிங்கள் - வெள்ளியசந்திரனது, பொழியும் - சொரியப்பட்ட, நிலவின் - நிலாவினாலே, தேம்பியோ - வருந்தியோ, பார்க்குந்தோறும் - காணுந்தோறும், புதிதாக - நூதனமானதாக, உடலம் - உடம்பு, மெலியும் - இளைக்கப்பெறுகின்றான். எ - று.

கார்க்கும்வெண்மை யளித்திருண்டவென்றதற்கு மேகத்தைப் பார்க்கிலுமிகக்கறுத்த வென்பதுபொருள். பார்க்குந்தோறும் புதிதாகவுடல்மெலிதலாவதுமுன்பார்க்கப்பட்டவளவிற் பின்பார்க்கப் படுகிறவளவுகுறைந்து போதலாலே வேறுபட்டுத்தோன்றல். ()

அலர்வார்பகழிதூர்த்துதூர்த்தாக மெலிவித்திடுதல
ன்றிச், சிலைவேள் வேந்தனியல்பனைத்துங் கவர்ந்தான்

போலுந்தீங்கிழைத்தான், முலைமேற்கூடப் பெறுமெனி
லோவதுவுமியற்றுமுறைக்குறைவற், றுலையாக்காமங்கொ
டுந்தொழும்புமுழப்பநாணுமிழக்குமால்.

[இதனால் நாணுவரை யிறத்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ - ள்) சிலை - கருப்புவில்லையுடைய, வேள் - மன்மதனானவன், வார் - நெடிய, அலர் - மலர்களாகிய, பகழி - பாணங்களை, தூர்த்துதூர்த்து - செலுத்திச்செலுத்தி, ஆகம் - உடம்பை, மெலிவித்திடுதலன்றி-இளைப்பித்தலல்லாமலும், வேந்தன்-அரசனுடைய, இயல்பனைத்தும்-(பாவத்தையஞ்சுதல் இழிதொழிலொழிதல் முதலாகிய) சுபாவகுணமுழுதையும், கவர்ந்தான்போலும்-கொள்ளைகொண்டானோ, (ஏனென்றால்) தீங்கு - பாவத்தை, இழைத்து - செய்து (அதனாலே), உன்முலைமேல்-உன்கொங்கைகளின்மேல், கூடப்பெறுமெனிலோ - கூடப்பெறலாமென்றாலோ, அதுவும் - அப்பாவத்தையும், இயற்றும் - (அஞ்சாது) செய்வான், முறைக்குறைவற்று - பேரறிவற்று, உலையா - கெடாத, காமம் - காமத்தை, தொடு - கொண்டு, உன் - உன்னிடத்தே (செய்யப்படுவதாகிய), தொழும்பும் - அடிமைத்தொழிலிலும், உழப்ப - முயலுதற்கு, நாணும் - நாணத்தையும், இழக்கும் - விட்டுவிடுவான். எ - று.

பாவம் கொலைமுதலியன. பெண்ணேவல் இழிதொழிலாதல் "பெண்ணேவல் செய்தொழுகு மாண்மையி னாணுடைப்பெண்ணே பெருமையுடைத்து" என்பதனாலறிக, ஆயினும் அதுகாமமிக்கவர்க்குரித்தாதல் "மடுக்கோகடலின் விடுதிமிலன்றிமதிதிகாயினும், படுக்கோபணிலம் பலகுலிக்கோபரன் தில்லைமுன்றில், கொடுக்கோவலை மற்று நம்மையர்க்காய குற்றேவல்செய்கோ, தொடுக்கோபணியீரணியீர் மலர் நுஞ்சுரி குழற்கே" என்பதனாலறிக. மன்மதனை வேந்தனியல்பனைத்துங் கவர்ந்தவனாகக் குறித்தலால் தற்குறிப்பணி. உலையாக் காமக்கொடுந் துயரமுழந்து என்றும் பாடமுண்டு. ஆக்கஞ் செய்பற்றுந் தடையாகிய நாணத்தினிழப்பை யிங்ஙனங்கூறவே அதுவுந் தோன்றுதலறிக. (௧௪௫)

பின்சிறுகுவெளிப்படுதலேக்கிநோக்கிடிலேதளரு
மென்பூருக விளமுலைமேற்புல்லுமுனிந்தாயெனவரு
ந்து, மன்போடேயீர்த்தனன்போனகைக்குமகன்றுமெ
னவெளியிற், பின்போதருதல் லுணர்விழந்த பித்தர்
போலப்பேதுறுமால்.

[இதனால் மறத்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ - ள்) நின் - உனது, சீர் - சிறப்புப்பொருந்திய, உருவு - வடிவமானது, வெளிப்படுதல் - தோன்றுதலை, நோக்கிநோக்கி - பார்த்துப்பார்த்து, நிலை - (தன்னறிவு) நிலை, தளரும் - தளருகின்றான்; என்பு - எலும்பும், நைந்துருக - உள்ளுருக, இளை - இளைமைபொருந்திய, முலைமேல் - (அவ்வடிவத்தின்) முலைகளின்மேல், புல்லும் - தழுவுகின்றான்; முனிந்ததென - கோபித்ததென்று, வருந்தும் - வருந்துகின்றான்; அல்பேரு - ஆசையினால், மடல்-அய்ழுடலை, நீர்த்தனன்போல் - நிக்கினவன்போல், நகைக்கும் - சிரிக்கின்றான்; அன்றுமென - சீச்சீயென்று, வெளியில் - வெறுவெளியில், பின் - (அவ்வடிவத்தின்) பின்னே, போதரும் - போகின்றான்; நல்லுணர்வு - நல்லறிவை, இழந்த - இழந்த, பித்தர்போல - பித்துப்பிடித்தவர்போல், பேதுறும் - மயங்கியுந் திருக்கின்றான். எ - று.

உருவு வெளிப்படுதல் - விருப்பத்தாற்சிந்திக்கப்பட்ட உருவுபோல்வது புத்தி விகாரத்தினாலே வெளியிலே தோன்றுதல். பகையில்லாமையால் ஒருகாலத்திலே கூடத்தகுத்தனர் நல்-புல்லுதல் - வருந்தல் - நகைத்தல் - பின்போதல், - என்றிப்பலவற்றிற்குக் கூட்டத்தைச் சொல்லுதலினாலே கூட்டவணி. வெறுவெளியிலே அவ்வுருவுதோன்றுதலைச் சொல்லவே நோக்குவல்லாமையையே போறலுஞ்சொல்லப்பட்டதாயிற்று. (கசு)

புலவுநாறும்வேல்வேந்தர்சேனைப்புணரிகடந்தெதிரி
ல்வுநிடதக்கடாயானையுனதுவிரகப்பேராற்றி
னலையினிலைகாண்பரிதாயந்தோவாழ்ந்துமயங்கியதாற்
சிலைகொணுதலாய்பின்னர்வருமவத்தைசேராதருள்புரி
[யாய்.

[இதனால்மயக்கஞ்சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்) சிலை - வில்வடிவத்தை, கொள்-கொண்ட, நுதலாய் - நெற்றியையுடையவளே! புலவு - (பகைவர்) புலால், நாறும் - நாறுகின்ற, வேல் - வேலையுடைய, வேந்தர் - அரசரது, சேனை - சேனையாகிய, புணரி - கடலை, கடந்து - தாண்டி, எதிரு - எதிரியில்லாமல், உலவும் - திரிகின்ற, நிடதக்கடாயானை - நளனாகிய களிறானது, உனது - உன்சம்பந்தமாகிய, விரகம் - விரகமென்கின்ற, பேர் - பெயரையுடைய, ஆற்றின் - ஆற்றினது, அலையின் - அலையில், நிலை - நிலையை, காண்பரிதாகி - காணமாட்டாததாகி, ஆழ்ந்து - அழுந்தி, மயங்கியது - சோர்ந்தது, அந்தோ - ஐயோ, பின்னர் வரும் - (அம்மயக்கத்தின்பின்) வருவதாகிய, அவத்தை - (சாக்கா

டாகிய) அவத்தையை, சேராது - அடையாமல், அருள்புரியாய் - அருள்செய்வாயாக. எ - று.

நிடதன் கடாயானை நிடதக்கடாயானையென விகாரப்புணர்ச்சியாயிற்று. பல்லாயிரவீரர் கூட்டத்தாற்றோன்றிய தென்றதும் பெருமைபற்றிச் சேனையை ஆறென்னாது கடலென்றும், ஒருத்தியாற்றோன்றியதென்னுஞ்சிறுமை பற்றி விரகத்தைக் கடலென்னாது ஆறென்றும், உருவகஞ்செய்ததென்க. ஆற்றலாவாகிய காரணத்திற்குப் பெருமையாகிய தருமங்குறைவாயிருப்பக் கடலைக் கடந்தயானை முழுகுதலாகிய காரியம் பிறத்தலைச் சொல்லுதலாலே விபரீதாராய்ச்சியணி இதற்கு உருவகம் அங்கம். கொடுமை பற்றிச் சாக்காட்டைப் பின்னர் வருமவத்தை கூறநாவெழாமையாற் யென்று கூறிற்று. (கஎ)

குடங்கையணையிற்பகைவேந்தர்துயிலுங்கொற்ற
முற்றத்து, மடங்கலனையபோர்மீளியின்னவாறுமதிமய
ங்கித், தடங்கொண்முலையாயெனைத்தூதுநின்பால்விடு
த்தான்றளர்ந்திடேல், முடிந்ததுவுமிருவிருமுன்னர்ச்
செய்ததவப்பேற்றால்.

(இ - ள்) தடம் - மலைவடிவத்தை, கொள் - கொண்ட, முலையாய் - முலைகளையுடையவளே! பகை - தன்னோடு பகைத்த, வேந்தர் - அரசரானவர், குடங்கை - உள்ளங்கையாகிய, அணையில் - தலையணையில், துயிலும் - நித்திரைசெய்யப்பெற்ற, கொற்றம் - வெற்றிபொருந்திய, முற்றத்து - முற்றத்தையும், மடங்கலனைய - ஆண்சிங்கம்போலும், போர் - போர்த்தொழிலையுமுடைய, மீளி - அக்காளையானவன், இன்னவாறு - இப்படிப்பட்டவிதமாக; மதிமயங்கி - அறிவுகலங்கி, நின்பால் - உன்னிடத்து, தூது - தூதாக, எனை - என்னை, விடுத்தான் - அனுப்பினான், தளர்ந்திடேல் - (நீ) வருந்தாதே; இருவீரும் - நீங்களிருவரும், முன்னர் - முற்பிறப்பிலே, செய்த தவப்பேற்றால் - செய்த தவத்தின்பயனாலே, அதுவும் - அக்காரியமும், முடிந்தது - முடிவுபெற்றது. எ - று.

ஒருவர்க்கொருவர் பெறுதற்கரியபொருளாக விருத்தலால் இருவீருமுன்னர்ச்செய்த தவப்பேற்றாலென்றது. அதுவென்றது - காதிற்குப்பயனாகிய விவாகத்தைச் சுட்டிநின்றது. விரைவுபற்றிமுடியுமென்றது முடிந்ததென இறந்தகாலத்தாற்கூறப்பட்டது. (கஅ)

முருகன்வேலு முக்கண்ணன்முடித்த புனிற்றுமதிப்பி
றைக்கொழுந்தும், திருவின்கொழுநன்பாயலுங்கண்டு-

லகநுதல்பேரகலல்கு, லருவமாகத்தனிக்கவர்ந்தவுனக்
குக்கனுழிமதமொழுகுங், காடக்களிற்று நளனுள்ளங்
கவருமா றுவியப்பாமோ.

[தன்முயற்சியைப்பட்டமைபற்றி அவளைப்புகழ்தல்
சொல்லப் படுகின்றது.]

(இ - ள்) முருகன் - சுப்பிரமணியனது, வேலும் - வேலையும், முக்கண்ணுன் - பரமசிவனது, முடித்த - முடியிற்றரித்த, புனிற்று - புதியபிறைக்கொழுந்தும் - பிறைச்சந்திரனையும், திருவின்கொழுநன் - திருமாலினது, பாயலும் - (பாம்பாகிய) சயனத்தையும், கண் - கண்ணினதும், திலகம் - பொட்டையுடைய, நுதல் - நெற்றியினதும், பேர் - பெரிய, அகல் - பரந்த, அல்குல் - அல்குலினதும், உருவமாக - வடிவங்களாக, தனி - தனித்து, கவர்ந்த - வௌவிய, உனக்கு - நினக்கு, கழிமதம் - மிக்க மதநீரானது, ஒழுகும் - இழியப்பெற்ற, காடம் - கதுப்பையுடைய, களிற்று - களிறுபோலும், நளன் - நளமகாராசனது, உள்ளம் - உள்ளத்தை, கவருமாறு - வௌவுமாறு, வியப்பாமோ - ஆச்சரியமாமோ, எ - று.

முருகன்முதலிய மூவர்களுந் தலைமைக் கடவுளராதலே யன்றி முருகனென்கைட்டிளமையோ னென்பது தோன்றலால் அவன்பெரும்போர்க்குரியதைப்படையையும், முக்கண்ணனெனவே பகையையெரிக்கு நெற்றிக்கண்ணனென்பது தோன்றலால் அவன் முடிக்கணிகலமாகச் சூடப்பட்டபிறையையும், திருவின்கொழுநனெனவே பெருஞ்செல்வச் சிறப்பினனென்பது தோன்றலால் அவனறிதுயிற்குரிய பாயலையும், கவர்தலரிதாதல் காட்டப்பட்டமையறிக. அவர்தன்மையும் இவளொருமையுந் தோன்றத்தனிக்கவர்ந்தவென்றது. கடவுளராகிய அம்மூவர்களுடைய அப்பொருள்களைக் கவர்தலாகிய வொருபொருளைச் சொல்லத் தண்டாமுயற்சியாயத் திறலே ஒருமனிதனுகிய நளனுள்ளத்தைக் கவர்தல்செய்தலவே ண்டியதில்லையென்று மற்றொருபொருள் தோன்றுதலாற்செய்யுட்பொருட்பேறணி. இங்ஙனங்கூறவே அவ்வேற்படை முதலியவை போற் சிறந்து விளங்கும் கண் முதலியவற்றை யுடையையாதலின் அரசன் உன்னழகுக்கு எளிதிலேயகப்படுவா னென்றதாயிற்று. ()

பொன்னேயமுதே மொழிக்கரும்பேபூந்தாமரையி
ற்றிருவேயின், மின்னேரிடைதேய்ந்தறவருந்தவிம்முமு
லையிலல்லாம்,லென்னேதொய்யிற்றெழிலனைத்துமெழு

தலாமேயென்றெண்ணி, மன்னேயுனக்கு மெங்களுட
ன்மதுவார்பொழிலினிடையிருந்தே.

[இதுமுதலிரண்டுபாட்டுகளால்காரியமுடிவையதன்பின்
விளைவைக் காட்டிவலியுறுத்தல் சொல்லப்படு
கின்றது.]

(இ - ள்) பொன்னே - தங்கமே! அமுதே - அமிர்தமே! மொழி - சொல்லாகிய (சாரத்தை) யுடைய, கரும்பே - கன்னலே! பூ - அழகிய, தாமரையில் - தாமரைமலரிடத்துள்ள, திருவே - திருதேவியே! நின் - உனது, மின்னோர் - மின்போலும், இடை - இடையானது, தேய்ந்து - இளைத்து, அற - மிகவும், வருந்த - நோவ, விம்மும் - பருக்கின்ற, முலையில்லாமல் - முலைகளிடத்தல்லாமல், தொய்யில் - சந்தனக்கோலத்தினது, தொழிலனைத்தும் - வேலைமுழுவதும், என்னே - என்னாகும், எழுதலாமேயென்று - (மற்றொன்றி) லெழுதலாமோவென்று, எண்ணி - ஆலோசித்து, மன்னே - நளமகாராசனே, மது - வண்டுகளாலவை, ஆர் - ஒலிசெய்யப்பெற்றிருக்கின்ற, பொழிலினிடை - சோலையின்கண், இருந்து - தங்கி, எங்களுடன் - எங்களோடு, உனக்கும் - (இனிச்) சொல்லுவான், எ - று.

இனிவிரைவிலே யுன்னைமணந்து உன்முலையிலே தொய்யிலெழுதிப்பார்த்து அவ்விரண்டிற்குந் தகுந்திருக்கும்படியை யாலோசித்து அதனைவியந்து சொல்வானென்றது. (௧௨௦)

இன்பக்கலவிக் கரணங்களியாவுமியற்றியிரு வீரு
மன்புற்றவச முறுமேனியயர்தீர்வதற் கெம்பொலன்சி
றையால், முன்புற்றுயர்வானதிப்புனலின் மூழ்கித்தன்
னொன்குறுந்திவலை, நன்கிற்றெறிப்ப வீசுதற்குக்காலம
ளித்தாய்நண்ணியதே.

(இ - ள்) இருவீரும் - நளமகாராசனுநீயும், இன்பம் - சுகத்தைத் தருகின்ற, கலவி - புணர்ச்சியினுடைய, கரணங்கள்யாவும் - கரணங்கள்யாவற்றையும், இயற்றி - செய்து, அன்புற்று - (ஒருவர்மேலொருவர்) அன்புமிகுந்து, அவசமுறும் - பரவசப்படுமாறுண்டாகும், மேனி - (உங்க) ளுடம்பினுடைய, அயர் - தளர்ச்சியானது, தீர்வதற்கு - நீங்குதற்பொருட்டு, உயர் - உயர்வாகிய, வானதி - ஆகாசகங்கையினது, புனலில் - நீரின்கண், மூழ்கி - முழுகியெழுந்து, முன்புற்று - முன்னிருந்து, எம் - எமது, பொலம் - பொன்னுருவமாகிய, சிறையால் - சிறைகளினாலே, தண்ணென் - குளிர்ச்சிபொருந்திய,

குளிர்திவலை - சிறியதுளிகள், நன்கின் - நன்றாக, தெறிப்ப - பட வீசுதற்கு - வீசுதல்செய்தற்கு, காலம் - காலமானது, அவித்தாய் வியிர்த்து, நண்ணியது - வந்தது. எ-று.

கலவிக்கிரணங்களாவன - ஆலிங்கனம் (௮), சும்பனம் (௧௧), அமிர்தபானம் (௧௩), நகக்குறி (௮), பற்குறி (௮), குரல் (௮); தாடனம் (௮), ஆக ௬௪. இவை: "ஆலிங்கனமெட்டாம் மிகுசும்பனம் பதினொன்றாம் மமிர்தம் பதின்மூன்றாம் முகிழ்நகக் குறியெட்டுச் சோலம்புரை தந்தக்குறி யெட்டுக் குரலெட்டுக் குவிதாடன மிரு நான்கொடுகூடுங் கலவிக்கே." என்பதனாலறிக. இவற்றினியல்பு கொக்கோகமுதலிய நூல்களிற் காண்க. (௧௨௪)

கொல்லும்வேலுங்கூர்வாளுங்கூற்றுங்கொடியகடலிடமும், வெல்லுநெடிய கருங்கண்ணாய்! வேல்வேந்திடத்தியான்விரைவிற், செல்லுமளவுநீவருந்தேல்செல்விற்றிகழ்பூண்வனமுலைகள், புல்லும்வேட்கைத் தேரூர்ந்துவேந்தனன்னகரம்புகுவானால்.

[இதனால் ஆற்றுதல்சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ - ள்) கொல்லும் - கொலைசெய்கின்ற, வேலும் - வேலையும், கூர் - கூரிய, வாளும் - வாளையும், கூற்றும் - யமனையும், கடல் - கடலிற்பிறந்த, கொடிய - தீய, விடமும் - ஆலாகலத்தையும், வெல்லும் - வெல்லுகின்ற, நெடிய - நீட்சிபொருந்திய, கரு - கரிய, கண்ணாய் - கண்களையுடையவளே! யான் - நான், வேல் - வேலையுடைய, வேந்திடத்து - அரசனிடத்தே, விரைவில் - சீக்கிரத்தில், செல்லுமளவும் - போமளவும், நீ - நீ, வருந்தேல் - வருந்தாதே; செல்லின் - போனால், திகழ் - விளங்குகின்ற, பூண் - ஆபரணத்தையும், வனம் - சந்தனக்கோலத்தையுமுடைய, முலைகள் - முலைகளை, புல்லும் - தழுவுதலைக்குறித்ததாகிய, வேட்கை - ஆசையினாலே, வேந்து - அரசனானவன், தேர் - தேரை, ஊர்ந்து - செலுத்தி, உன் - உனது, நகரம் - பட்டணத்தில், புகுவான் - வருவான், எ-று.

வேந்தன்னகரம் புகுமளவும் வருந்தேலென்னாது வேல்வேந்திடத்தி யான்விரைவிற் செல்லுமளவும் வருந்தேலென்றமையால் கேட்டவளவிலே வருவானென்றதாயிற்று. (௧௨௫)

மடைவாய்த்தவழுஞ்சூல்சங்கம் வனசப்பொகுட்டின்மணியுயிர்ப்பப், பெடைநாரைகடங் கருவென்றுவடைசேர்விடதப்பெருமான்பால், விடைதாவென்னமடவன்னஞ்சிறகர்நீவிவிருப்பினொடும், படைவாணெடுங்கட்பசுந்தோகைமுகமனுரைகள்பணித்தனளால்.

[இதனால் அன்னம் விடைபெறுமாறு சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ - ள்) மடைவாய் - மடையின்கண், தவழும் - ஊர்கின்ற, சூல் - கருப்பத்தையுடைய, சங்கம் - சங்குகளானவை, வனசம் - தாமரைமலர்களுடைய, பொகுட்டில் - கர்ணிகையில், மணி - முத்துக்களை, உயிர்ப்ப - ஈன்றிட, பெடைநாரைகள் - பெண்நாரைகளானவை, தம் - தம்முடைய, கருவென்று - முட்டைகளென்று, அடைசேர் - அடையக்காக்கின்ற, விடதம் - விடததேசத்தையுடைய, பெருமான்பால் - அரசன்கண் (செல்ல), விடை - உத்தரவை, மடம் - இளமைபொருந்திய, அன்னம் - அன்னமானது, தாவென்ன - கொடுவென்றுசொல்ல, சிறகர் - (அதன்) சிறகை, நீவி - தடவி, விருப்பினொடும் - ஆசையோடும், படைவாள் - வாட்படைபோலும், நெடுங்கண் - நெடியகண்களையுடைய, பசுந்தோகை - பச்சைமயில்போல்பவள், முகமனுரைகள் - உபசாரவார்த்தைகளை, பணித்தனள் - சொல்லினள். எ - று.

உபசாரவார்த்தைகளாவன - அன்னத்தினுடைய நற்குண நற்செய்கைகளைப் புகழுஞ்சொற்களும் அதற்குத்தன்வணக்கத்தைக் காட்டுஞ்சொற்களுமாம். (௧௨௬)

இவ்வாறிருந்து நன்மொழிகளியம்பு வேலையமுதூறுஞ், செவ்வாய்மடந்தை சீறடியின் சுவடுநோக்கிச்சிலதியரு, மைவாணெடுங்கட்டோழியரும்வரக்கண்டயிர்ப்பரிவொன்று, வெவ்வாய்வடிவேல்வேந்தன்பாலன்னம் விரைவிலேகியதே.

[இதனால் அன்னஞ் சென்றவாறு சொல்லப்படுகின்றது]

(இ - ள்) இவ்வாறிருந்து - இவ்விதமாயிருந்து, நன்மொழிகள் - நல்லவார்த்தைகளை, இயம்புவேலை - சொல்லிமுடித்த சமயத்தில், அமுது - அமிர்தமானது, ஊறும் - சுரக்கின்ற, செவ்வாய் - செய்யவாயையுடைய, மடந்தை - தமயந்தியினது, சீறடியின் - சிறியவடிகளது, சுவடு - சுவட்டை, நோக்கி - பார்த்துக்கொண்டு, சிலதியரும் - தாதிகளும், மை - அஞ்சனம்பொருந்திய, வாள் - வாள்போலும், நெடு - நெடிய, கண் - கண்களையுடைய, தோழியரும் - பாங்கிகளும், வர - (தேடிக்கொண்டு) வர, கண்டு - (அவர்களைப்) பார்த்து, இவர் - இம்மங்கையர், அயிர்ப்பொன்று - சந்தேகிப்ப

சென்றுநினைத்து, வெவ்வாய் - வெவ்விய வாயினையுடைய, வடி - கூர்மையையுடைய, வேல்-வேலையுடைய, வேந்தன்பால்-அரசனிடத்தில் அன்னம் - அன்னமானது, விரைவில் - விரைவிலே, புகியது - போயிற்று. எ - று.

இவ்வாறிருந்தென்றது அன்னத்தின் நெருங்கியிருக்கொண்டிருந்தபடியைச்சுட்டிநின்றது. அயிர்த்தல் - இவ்வன்னம் பிறையவளாக்குறியவிடத்தே தனியாகவிருக்குகொண்டு என்னகாரியத்தைப் பேசியதோவென்றுசந்தேகித்தல். (௧௨௪)

அன்னமுரைத்தமொழியமுத மருந்தித்தெவிட்டாவாரமுதக், கன்னற்குதலையிருகண்ணும் கருத்துமதன்பின்றொடர்ந்தேகப், பொன்னெம்பாவைதழற்பெய்தாலென்னவுருகிப்புலம்பு கொண்டாங், கின்னற்கடலின் கரைகாணாதிருந்தாளிருந்தவேலைதனில்.

[இதனால் அதன்பின் தமயந்தி நிலை சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்) அன்னம் - அன்னத்தினால், உரைத்த-சொல்லப்பட்ட, மொழி - சொல்லாகிய, அமுதம் - அமிர்தத்தை, அருந்தி - உட்கொண்டு, தெவிட்டா - வெறுக்காத, ஆர் - உண்டற்குரிய, அமுதம் - அமிர்தமும், கன்னல் - சர்க்கரையும்போலும், குதலை - மழலைச்சொற்களையுடையவள், இருகண்ணும் - (தன்) இருகட்பார்வையும், கருத்தும் - மனமும், அதன்பின் - அவ்வன்னத்தின்பின், தொடர்ந்து - பற்றிக்கொண்டு, ஏக - போக, பொன்னம்பாவை - பொன்மயமாகிய பாவையை, தழல் - நெருப்பின்கண், பெய்தாலென்ன - இட்டா(லது) போல, உருகி - கரைந்து, புலம்புகொண்டு - இரங்கி, ஆங்கு - அவ்விடத்து, இன்னல் - துன்பமாகிய, கடலின் - கடலினது, கரை - கரையை, காணாது - காணாமல், இருந்தாள் - இருந்தனள்; இருந்தவேலைதனில் - (அப்படி) யிருந்தசமயத்தில். எ - று.

அன்னத்தின்வாக்கு அமிர்தம்போல மதுரித்து எவ்வளவு கேட்பினும் போதுமென்று மனம்திருப்தியடையாதிருக்கையால் அன்னமுரைத்த மொழியமுதமருந்தித் தெவிட்டாவெனப்பட்டது. இன்னல் அன்னத்தால் வளர்க்கப்பட்ட நளனுடைய ஆசையைப் பற்றியுண்டாகிய துன்பம். இன்னற்கடலின்கரைகாணாமை அக்கடலினுட்பட்டிருத்தல். (௧௨௫)

ஆயவெள்ளம்புடையெய்தியனிச்சமலரின்றுயுறைப்பச், சேயசிறமாஞ்சிறடிகள்கன்றச்செய்காலனந்தொ

டர்ந்து, மேயதென்னமதிகொல்லோமுருகுவிம்மநறவுமிழுந், தூயமலர்ப்பங்கயப்போதைத்துறந்தெம்மனையிற்புகுந்திருவே.

[இதுமுதலிரண்டுபாட்டுகளான்மகளிர் தளர்ச்சியைக்குறித்து விதுவுமாறுசொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்) ஆயவெள்ளம் - வெள்ளம்போலு மங்கையர் கூட்டம், புடை - பக்கத்தில், எய்தி - அடைந்து, முருகு - வாசனையானது, விம்ம - பெருக, நறவு - தேனை, உமிழும் - கக்குகின்ற, தூயமலர் - பரிசுத்தமலராகிய, பங்கயப்போதை - தாமரைப்பூவை, துறந்து - விட்டு, எம்மனையில் - எமது வீட்டின்கண், புகும் - வந்த, திருவே - ஸ்ரீதேவியே! அனிச்சமலரின் - அனிச்சப் பூவினது, துறை - மகரந்தமானது, உறைப்ப - உறுத்த, சேயசிறமாம் - சிவப்புநிறமாகின்ற, சீறடிகள் - சிறியவடிகள், கன்ற - வாட, செய்கால் - செய்யகால்களையுடைய, அனம் - அன்னத்தை, தொடர்ந்து - (பிடிக்கும்படியாகப்) பின்சென்று, மேயது - (இங்கே) யடைந்ததற்குக்காரணமாயது, என்னமதி - என்ன அறிவு. எ - று.

முன்பாட்டிலே இருந்தவேலை தனிலென்றதனோடு ஆயவெள்ளம்புடையெய்தி என்றதைக் கூட்டுக. எய்தியென் வினையெச்சம் பின்வருந்தாது கமழுமென்னும்பாட்டில் என்னவென்வினைகொண்டது. என்னமதியெனவே நல்லறிவன்றென்றதாயிற்று. (௧௨௬)

மையன்மதவெங்களியானைவீமன்வரத்தால்வருந்திருவே, கையுமுகமுமரிபரந்தகண்ணுமுருகுகொப்புளிக்குந், செய்யகமலமெனவீழுமளிகளோச்சுந் திறத்தானே, தொய்யிலெழுதுதடமுலைகள்சுமந்தோமேனிதுவண்டதுவே.

(இ-ள்) மையல் - மயக்கஞ்செய்கின்ற, மதம் - மதத்தாலுண்டாகிய, வெங்களி - வெவ்விய செருக்கையுடைய, யானை - யானையையுடைய, வீமன் - வீமராஜனது, வரத்தால் - வரத்தினாலே, வருந் - (மகளாய்ப்) பிறந்த, திருவே - திருமாதே! கையும் - (உன்) கைகளையும், முகமும் - முகத்தையும், அரி - இரேகையானது, பரந்த - படரப்பெற்ற, கண்ணும் - கண்களையும், முருகு - தேனை, கொப்புளிக்கும் - உமிழ்கின்ற, செய்யகமலமென - செந்தாமரைமலர்களென்றுமயங்கி, வீழும் - (வந்து) வீழ்கின்ற, அளிகள் - வண்டுகளை, ஓச்சுந்திறத்தானோ - ஓட்டுஞ்செயலாலோ, தொய்யில் [illegible]

தனக்கோலத்தை, எழுது - எழுதப்பெற்ற, தடம் - மலைபோலுயர்ந்த, முலைகள் - முலைகளை, சுமந்தோர் - தாங்கியோர், மேனி - உடம்பான து, அலண்டது - வாடியது. எ-று.

ஒரு தொழிலை யிடைவிடாது செய்வோர்க்கும் அதிபாரஞ்சுமப்போர்க்கும் உடம்பு வாடியிளைக்குமாதலால் அங்ஙனங் கூறினர்.

காதுகமழுமலர்த் திருவேயென்னச் செவிலித்தாயர்
பலர், பூதியணிந்தாங்கயினிர் சுழற்றித் தெய்வம்பரவிப்
போற்றிக், காதன்மயிலைக் கொடிவந்துகடிமாமணியிற்பசு
ந்தேறற், சீதமலர்மெல்லணைமிது சேர்த்தாரவளுஞ் செ
யலிழந்தாள்.

[இதனால் அவண்மனையிற்சேர்க்கப்பட்டவாறு
சொல்லப்படுகின்றது]

(இ-ள்) காது - மதாந்தமானது, கமழும் - மணக்கப்பெற்ற, மலர் - தாமரைப்பூவிலுள்ள, திருவே - திருமாதே! என்ன - என்று சொல்லி, பலர் - பலராகிய, செவிலித்தாயர் - வளர்த்த தாய்மாரானவர், பூதி - திருநீற்றை, அணிந்து - (நெற்றியி) லிட்டு, அயினிநீர் - ஆலாத்தியை, சுழற்றி - சுற்றி, தெய்வம் - குலதெய்வத்தை, பரவி - பிரார்த்தித்து, போற்றி - துதிசெய்து, காதல் - ஆசையைத்தருகின்ற, மயிலை - மயில்போல்பவளை, கொடுவந்து - கொண்டுவந்து, கடி - காவலையுடைய, மா - பெரிய, மணியில் - மாடத்தின்கண் பசுந்தேறல் - பசியதேனையும், சீதம் - குளிர்ச்சியையுமுடைய, மலர் - மலர்களாலாகிய, மெல் - மெல்லிய, அணைமீது - சயனத்தின்மேல், சேர்த்தார் - விட்டனர்; அவளும் - அத்தமயந்தியும், செயல் - (தன்) செய்கைகளை, இழந்தாள் - இழந்தனள். எ-று.

செவிலித்தாயர் - தலைவிக்குநல்லறிவும் நல்லொழுக்கமுங்கற்பித்து வளர்த்தமாதர்கள். செயலிழத்தல் — உண்ணல், உடுத்தல், அணிதல் - முதலிய செயல்களைமறத்தலாம். பூதியணிதலும் அயினிநீர் சுழற்றலும் அச்சமுதலியவற்றால் உண்டாகிய குற்றந் தவிர்தற்கென்க. (௪௨.௩)

ஈங்கிவ்வாறுமயில்வருந்தி யிருப்பவினவண்டிசை
யிழற்றுந், தேங்கொள்பொழில்வாய்முகையவிழ்ந்துசெ
ந்தேனிறைக்குமலர்வாவிப், பாங்கரமளிமிசைவிரித்தப
னிமென்போதுகரியவளர், வோங்கற்றிணிதோள்வயவேந்
தையன்னங்கண்ணுற்றுவந்ததால்.

[இதனால் அன்னம் அரசனைக்கண்டமை சொல்லப்படு
கின்றது.]

(இ-ள்) மயில் - மயில்போல்பவள், ஈங்கு - இக்குண்டினபுரத்தின்கண், இவ்வாறு - இவ்வண்ணமாக, வருந்தி - (காமநோயால்) வருந்தி, இருப்ப - இருக்க, அன்னம் - அன்னமானது, இனம் - கூட்டமாகிய, வண்டு - வண்டுகளானவை, இசை - இராகத்தை, யிழற்றும் - பாடப்பெற்ற, தேம் - வாசனையை, கொள் - கொண்ட, பொழில்வாய் - சோலையின்கண், முகை - அரும்புகளானவை, அவிழ்ந்து - விரிந்து, செந்தேன் - செய்யதேனினாலே, நிறைக்கும் - நிறைக்கப்பெறுகின்ற, மலர் - மலர்களையுடைய, வாவி - தடாகத்தினது, பாங்கர் - பக்கத்தில், அமளிமிசை - சயனத்தின்மேல், விரித்த - பரப்பப்பட்ட, பனி - குளிர்ச்சிபொருந்திய, மென் - மெல்லிய, போது - மலர்களும், கரிய - கருகும்படியாக, வளர் - படுத்திருக்கின்ற, ஓங்கல் - மலைபோலும், திணி - திட்பமுற்ற, தோள் - தோள்களையும், வயம் - வெற்றியையுமுடைய, வேந்தை - நளமகாராசனை, கண்ணுற்று - பார்த்து, உவந்தது - மகிழ்ந்தது. எ-று.

பனிமென்போது கரியவளரெனவே அதிகாமவெப்பங் கொண்டிருந்தபடி சொல்லப்பட்டதாயிற்று. அரசன்காமநோயாற்படும்பாட்டைநோக்கி அவன்றான்வருமளவு முயிர்பொறுத்திருந்தமையைக்குறித்து மகிழ்தலால் அன்னங்கண்ணுற்றுவந்ததென்றார்.

பொன்னஞ்சிறையமடவன்னம்போதுமுன்னாவே
ல்வேந்து, தன்னந்தனியோதுணையென்னுங்கடங்கண்
பொருந்தாதோவென்னும், மின்னுந்தூதேயவன்னமி
னாதிருந்ததென்னென்னு, மின்னினுருவுவெளிப்படுத
நோக்கிநோக்கிவெய்துயிர்க்கும்.

[இதுமுதலிரண்டுபாட்டுகளால் அப்போது அரசனிருப்புச்
சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்) வேல் - வேலையுடைய, வேந்து - நளமகாராஜனானவன், பொன் - பொன்மயமாகிய, அம் - அழகிய, சிறைய - சிறகுகளையுடைய, மடம் - இளமைபொருந்திய, அன்னம் - அன்னமானது, போதுமுன்னா - செல்லுதற்குமுன், தன்னந்தனியோ - தன்னந்தனியாகவிருக்கையோ, துணையென்னும் - எனக்குத்துணை யென்று சொல்லுவாள், கடங்கண் - விலாசம்பொருந்திய கண்களையுடையவள், பொருந்தாதோவென்னும் - உடன்படாளோவென்று சொல்

லவான், ஆத - ஆதாக, வகிய-சென்று, அன்னம்-அன்னமானது, இன்னும் - இவளாயினும், மீளாதிருந்தது - திரும்பிவாராமைக் குக்காரணம், என்னென்றும் - யாதென்றுசொல்லுவான், மின்னின் - மின்னல்போல்பவளாது, உருவு - வடிவமானது, வெளிப்படு தல்-வெளியிலேதோன்றுதலே, நோக்கிநோக்கி-பார்த்துப்பார்த்து, வெய்துயிர்க்கும் - சுடுமூச்செறிவான். எ - று.

தனியென்பது சிறப்புப்பற்றித்தன்னைத்தவியெனவந்தது.தடங்கண்சொன்றேக்கத்தால் அஃதிணைமுடிபேற்றது. அன்னம்மீளாவிலேதானே திரும்பியதாயினும் அரசனுக்குள்ளமூர் கொடுங்காலமாகத்தோன்றலால் இன்னுமென்றான். (கஉ0)

மீண்டதன்னமெனவெண்ணியினவு மொருகாழ்மணிமுத்தம், பூண்டபொம்மன்முலையென்றேபுகன்றதென் னுமருந்தாமற், காண்டல்செயினுங்கேட்பினு மென்னுள்ளமயக்குங்களிநறவைத், தூண்டல்செய்யாமணிவிளக்கைக்கொணர்ந்தாய்கொல்லோவெனச்சோரும்.

(இ - ள்) அன்னம்- அன்னமானது, மீண்டதென - திரும்பிவந்ததென்று, எண்ணி - நினைத்து, வினவும்- வினவுவான்; மணி-அழகிய, முத்தம் - முத்துக்களையுடைய, ஒருகாழ்- ஒருசரத்தை, பூண்ட- மேற்கொண்ட, பொம்மல் - பொலிவுபொருந்திய, முலை- முலைகளையுடையவள், என்றேன் - என்னசெய்தினையோ, புகன்றது - சொல்லினாள், என்னும் - என்றுசொல்வான், அருந்தாமல் - உண்ணப்படாமல், காண்டல்செயினும் - கண்டாலும், கேட்பினும் - கேட்டாலும், என் - எனது, உள்ளம் - மனத்தை, மயக்கும்- மயக்காநின்ற, களிநறவை- தேன்குழம்பை, தூண்டல்செய்யா - தூண்டப்படாத, மணிவிளக்கை - இரத்தினதீபத்தை, கொணர்ந்தாய்கொல்லோயென - கொண்டுவந்தாயோவென்று, சோரும் - தளருவான். எ - று.

அருந்தாமற் காண்டல்செயினுங் கேட்பினுமென்னுள்ள மயக்குங்களிநறவையெனவே அருந்துங்கால் உள்ளமயக்குதல் சொல்லவேண்டாவாறாயிற்று. இவ்வாறே "உள்ளக்களித்தலுங்காணமகிழ்தலுங்-கள்ளுக்கில் காமத்திற்குண்டு" என்றமையறிக. மணிவிளக்கென்வேமற்றைத் தீவிளக்குப்போல்மழுங்குதலன்றியெப்போதும் விளங்குதல்கொள்க. (கஉக)

திருந்தார்மௌலி மணியுரிஞ்சித்திகழுங் கழற்காற்றேர்வேந்தே, வருந்தேல்வருந்தேனீவேண்டின்வாராதனவு முளகொல்லோ, முருந்தேர்முறுவன் முகம்பெற்று வந்தேனெனலு மூர்ச்சைதெளிந், தருந்தாவமுத மருந்தினன்போற் பலகாற்கேட்டு மகமகிழும்.

[இதனால் அன்னஞ் சொல்லுதலும் அரசன் மகிழ்தலும் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) திருந்தார் - பகைவருடைய, மௌலி - மகுடத்திலுள்ள, மணி - நவமணிகளை, உரிஞ்சி - தேய்த்து, திகழும் - விளங்காநின்ற, கழல் - வீரக்கழலையுடைய, கால் - பாதத்தையும், தேர் - ரதத்தையுமுடைய, வேந்தே-அரசனே! வருந்தேல்வருந்தேல்-வருந்தாதே வருந்தாதே, நீ - (இப்படிப்பட்ட) நீ, வேண்டின் - பெற விரும்பினால், வாராதனவும் - (உனக்குக்) கிடையாதபொருள்களும், உளகொல்-(உலகத்தில்) உண்டோ; முருந்தேர்-மயிலிறகினடிபோலும், முறுவல் - பற்களையுடைய தமயந்தியின், முகம் - முகத்தை, பெற்று - அடைந்து, வந்தேனெனலும் - வந்தேனென்று (அன்னம்) சொன்னவளவில், அருந்தா - (முன்) உண்ணப்பட்டிலாத, அமுதம்-தேவாமிர்தத்தை, அருந்தினன்போல் - உண்டவன்போல், மூர்ச்சைதெளிந்து - மூர்ச்சைதீர்ந்து, பலகால் - பலதரம், கேட்டும்-கேட்பான்; அகம் - உள்ளத்தின்கண், மகிழும் - களிப்பான். எ-று.

அரசன் தன தொப்பற்ற மனவலிமையை மறந்து வருந்துதலை நோக்குதலால் அதனை நினைப்பித்தற்குத் "திருந்தார் மௌலி மணியுரிஞ்சித் திகழுங்கழற்காலென்னும்" விசேடணங் கொடுத்துக் கூறியது. வருந்தேலென்பது ஆற்றுதற் பொருளி லடுக்கிவந்தது, இதற்கு "இசைநிறை யசைநிலை பொருளொடு புணர்தலென்றவைமூன்றென்ப வொருசொல்லடுக்கே" என்பதுவிதி. மேற்சொல்லப்பட்ட மனவலிமை யுடையவனுக்கு எண்ணப்பட்ட பொருள்கள் யாவும் எளிதிற் கைகூடுமென்றற்கு "நீவேண்டின் வாராதனவு முளகொல்லோ" என்றது. "எண்ணிய வெண்ணியாங்கெய்துப வெண்ணியார் திண்ணியராகப்பெறின்" என்றாராதலின். அதனாலே அவனு டன்பட்டமை குறிப்பிக்கப்பட்டதாயினும் பின்னும் அதனை நன்றாக அறிவித்தற்கு "முருந்தேர் முறுவன் முகம்பெற்று வந்தேன்" என்றது. முகம்பெறல் ஒருவர்தஞ்சொல்லை மற்றொருவர் முகத் திருப்பமின்றி விருப்பத்தோடுகேட் டுடன்படப்பெறலாம். (கஉஉ)

அன்னமுரைத்த வின்சொல்லி னுவிதாங்கி யதனோடு, மின்னுமடமான் பேரழகும் பெருகுதுயரும் விளம்பியது, மின்னுமுரைத்தி யுரைத்தியெனக் கேட்டிங்கிவ்வாறிவனிருப்ப, மின்னுண்மருங்கு றுயரமுமேல் விளைந்தவாறும் விளம்புவாம்.

[இதனால் அரசனது செய்தியை நிறுத்திப் பின்வருங் கைக்கிளைப் படல முதலியவற்றால் தமயந்திக்கு நேரிட்ட காம நோய்த் துன்பமும் அதைபற்றிப் பின்னடந்த செய்தியும் சொல்லப்படுகின்றன.]

(இ-ள்.) அன்னம்-அன்னத்தினால், உரைத்த - சொல்லப்பட்ட, இன்சொல்லின் - இனியசொற்களால், ஆவி - உயிரை, தாங்கி-பொறுத்திருந்து, பின்னும் - (அதற்குப்) பின்னும், மடமான் - இளமை பொருந்திய மான்போல்பவளது, பேரழகும் - பெரிய அழகையும், பெருகுதுயரும் - (காமத்தா லவளிடத்தே) வளர்கின்ற துன்பத்தையும், விளம்பியதும் - (தன்னைக்குறித்து அவளாற்) சொல்லப்பட்ட செய்தியையும், இன்னும்-இன்னமும், உரைத்தியுரைத்தியென்று சொல்லு சொல்லென்று, கேட்டு - வினவிக்கொண்டு, அதனோடு அவ்வன்னத்தோடு, இங்கு - இவ்விடத்தே, இவ்வாறு - இவ்விதமாக, இவன் - இந்தநளன், இருப்ப - இருக்கும்போது (உண்டாகிய), பின் - பின்போதும், நன் - நன்னிய, மருங்குல் - இடையையுடையவளாகிய தமயந்தியினது, அயரும் - துன்பத்தையும், மேல் - பின்பு, விளைந்தவாறும் - நடந்த செய்தியையும், விளம்புவாம் - (யாம்) சொல்லுவாம். எ-று.

அன்னத்தின் சொல்லைக்கேட்டு அரசன் இனி எப்படியும் அவளைப் பெறலாமென்று நிச்சயங்கொண்டு உயிர்பொறுத்திருந்தலால் "அன்ன முரைத்த வின்சொல்லி னாவி தாங்கி" யென்றார். கேட்கப்பட்டதொரு பொருள் தம்மால் விரும்பப்பட்டதா யிருப்பின் அவ்விருப்ப மிகுதியாற் பின்னும்பின்னுங் கேட்பாராதலாற் பின்னும் "இன்னு முரைத்தி யுரைத்தி" யென்றுரைனக. அன்றியுங் கேட்குந்தோறுந் தன் காமநோய்க்கு மருந்தாய் நிற்றலின், அங்ஙனங் கேட்டானெனினுமாம். (கஉ௬)

[இப்பாட்டு - சரவணப்பெருமாளையர் பிரதியில் கஉ௭-வது பாட்டின் பின்னிருக்கின்றது.]

அன்னத்தொடு - மயர்வதுவோ வயலார்விழிநீர் நடைந்ததுவோ, பன்னும்பொழில்வாய்ப் பல்வலகை யெதிர்ந்தேமருட்டப் பயந்ததுவோ, பொன்னாங்கிளியே மடமயிலே புகல்வாய்க்குயிலே பூங்கமல, மன்னுந்திருமாதேயன்ன வணங்குவாய்ந்த மரகதமே.

(இ-ள்.) பொன்னாங்கிளியே - அழகிய பொற்கிளியே, மடமயிலே - இளமயிலே, புகல் - கூவும், வாய் - வாயையுடைய, குயிலே - குயில்போல்வாளே, பூ - அழகிய, கமலம் - தாமரையில், மன்னும் - நிலைபெற்றிருக்கும், திருமாதேயன்ன - இலக்குமிக்கொப்பானவ, அணங்கு - அழகு, வாய்ந்த - பொருந்திய, மரகதமே - மரகதம் போல்பவளே, அன்னம் - அன்னப்பறவையைப்பற்றி, தொடரும் - தொடர்ந்து, அயர்வதுவோ - வருந்தியோ, அயலார் - அயலவர்களது, விழிநீர் - கண்ணேறு, அடைந்ததுவோ - சேர்ந்ததுவோ, பன்னும் - சொல்லும், பொழில் - சோலையின், வாய் - இடத்து, பல்வலகை - பலபேய்கள், எதிர்ந்து - எதிர்ப்பட்டு, மருட்ட - வெருட்ட, பயந்ததுவோ - பயமடைந்ததுவோ (அம்மேனி), எ-று.

அன்னத்தைத் தூதுவிட்டபடலமுற்றும்.

ஆ. செய்யுள் - உ௭அ.

* கைக்கிளைப்படலம்.

[கைக்கிளையென்பது ஒருதலைக்காமம் - அது ஆண்பாற் கைக்கிளையும் பெண்பாற் கைக்கிளையும் என இருவகைப்படும் - அவற்றுள் இது பெண்பாற் கைக்கிளையாம்.]

எழுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

கொங்குவிம்முகோதையோடுகோதைதாழவாண்முகம்
பங்கயத்தைமற்றொர்பங்கயத்துவைத்தபான்மைபோ
லங்கைசேர்த்திமைக்கணீலவாலிசிந்தவைகிய
மங்கைமென்முலைத்தடத்துமாரன்வாளியேவினான்.

[இப்படலத்தில் இது முதலிய பாட்டுகளால் தமயந்தி தந்தையாற் பின் செய்யப்படும் சுயம்வரத்திற்குக் காரணமாக அவள் காமநோயிற் படும்பாடு சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) கொங்கு - வாசனையானது, விம்மு - விரியப்பெற்ற, கோதையோடு - பூமாலையோடு, கோதை - கூந்தலானது, தாழ - அவிழ்ந்து தொங்கவும், பங்கயத்தை - ஒரு தாமரைப்பூவை, மற்றொர் பங்கயத்து - மற்றொரு தாமரைப்பூவிலே, வைத்த பான்மை போல் - வைத்த தன்மைபோல், வாள் - ஒளிபொருந்திய, முகம் - முகத்தை, அங்கை - உள்ளங்கையிலே, சேர்த்தி - வைத்து, மை - மையெழுதப் பெற்ற, கண் - கண்களிலிருந்து, நீலம் - கரிய, ஆலி - நீர்த்துளிகளானவை, சிந்த - உதிரவும், வைகிய - இருக்கின்ற, மங்கை - தமயந்தியினுடைய, மென்முலைத்தடத்து - மெல்லிய முலைகளிடத்து, மாரன் - மன்மதனானவன், வாளி - பூவம்புகளை, ஏவினான் - செலுத்தினான். எ-று.

முகமுமங்கையுந் தாமரை மலர்போறலுதலால் "பங்கயத்தை மற்றொர் பங்கயத்து வைத்த பான்மைபோ" லென்றார். கண்ணீர் மையைக் கரைத்துக்கொண் டிழிதலின் நீல வாலியெனப் பட்டது. இருக்கின்ற வென்பதைச் செய்திய வென்னும் வினையெச்சமாக்கி இருக்கும்படியாக வெனப் பொருள்கூறினு மமையும். [இப்படலத்துப்

* கை - சிறுமை. கிளை - உறவு.

பாட்டுகளெல்லாம் - பெரும்பாலும் ஈற்றுச்சீர் விளச்சீரும் - மற்றைச்சீர்கள் மாச்சீர்களுமாகி வருகிற எழுசீர்க்கழி நெடிலடி நான்கு கொண்ட ஆசிரியவிருத்தங்கள்.] (௧)

செப்புநேர்முலைக்கண்வேனில்வேடொடுத்ததேமல
ரப்புமாரிகாமவெம்மையெய்யவாற்றலாமையா
லெப்புவிக்கும்வேந்தெழிற்கடற்படிந்துமீண்டுமால்
வெப்புநோயர்நீரின்மூழ்கின்வெம்மையாறுமேகொலாம்.

(இ-ள்.) வேனில் - வசந்தகாலத்திற்குரிய, வேள் - மன்மதனால், தொடுத்த - எய்யப்பட்ட, தேமலர் - வாசனைபொருந்திய மலராகிய, அப்பு - அம்பாகிய (நீரினது), மாரி - மழையானது, செப்புநேர் - செப்புப்போலும், முலைக்கண் - முலைகளையுடையவளாகிய தமயந்தியிடத்து, காமவெம்மை - காமசுரத்தை, செய்ய - உண்டாக்க, ஆற்றலாமையால் - பொறுக்கமாட்டாமையால், எப்புவிக்கும் - எல்லாத் தேசங்களுக்கும், வேந்து - அரசனாயுள்ள நளன், எழில் - அழகாகிய, கடல் - கடலுள்ளே, படிந்தும் - முழுகியும், ஈண்டும் - (அக்காமசுரமானது அவனுக்கு) மிகும்; வெப்புநோயர் - சுரவியாதியையுடையவர், நீரில் - நீரினுள், மூழ்கின் - முழுகினால், வெம்மை - அச்சுரமானது, ஆறுமேகொல் - தீருமோ. எ-று.

“மெல்லொற்றுத் தொடர்மொழி மெல்லொற்றெல்லாம் வல்லொற்றிறுதி கிளையொற்றாகும்” என்பதனால் அம்பு அப்பு என விகாரப்பட்டது. அப்பென்பது நீருக்குப்பெயராதலால் அம்பாகிய நீரென விருபொருள் கூறப்பட்டது. மழையிலே நனைந்தவர்களுக்குச் சுரமுண்டாமாதலால் அப்புமாரி காமவெம்மை செய்யவென்றார். அழகாகிய கடலிலே படிதலாவது அவ்வழகை விடைவிடாது நினைத்தல். காய்ச்சனோயாளிகள் நீரிலே முழுகினால் அது பின்னும் அதிகமாக விருத்திப்பது வைத்தியநூலிற் சொல்லப்பட்டபடி அனுபவித்த மாதலின் வெம்மையாறுமே கொலென்றார். [ஈற்றடியின் பொதுப்பொருளால் முன் மூன்றடியின் சிறப்புப்பொருளைச் சாதித்தலால் வேற்றுப்பொருள் வைப்பணியாம். இதற்கு எழிலாகிய கடல், அம்பாகிய நீர், என்கிற உருவகங்களும், கடற்படிதலாலே வெப்பந் தீர்தலாகிய விருப்பத்தைப் பெறாமல் அவ் வெப்பமிகுதலைப் பெறுவதாகிய தகுதியின்மை யணியும் அங்கங்கள் ஆதலால் உறுப்புறுப்பிக்கலவையணி.] (௨)

அல்லலுற்றழுங்கும்வாடுமாவிசோருமெல்லிதழ்ப்
பல்லவங்கருகுமாறுபாயலிற்படுத்திடு
மொல்லையிற்பதைக்குநெட்டுயிர்ப்புவீங்கும்வார்கழை
வில்லிவாளிதன்னையார்விலக்குவார்கொலென்னுமால்.

(இ-ள்.) அல்லலுற்று - துன்பமுற்று, அழுங்கும் - வருந்துவாள், வாடும் - வாடுவாள், ஆவிசோரும் - உயிர்சோர்வாள், மெல் இதழ் - மெல்லிய பூவிதழ்களும், பல்லவங்கள் - தளிர்களும், கருகுமாறு - (தன்னுடல் வெப்பத்தால்) கருகும்படியாக, பாயலின் - சயனத்தின்கண், படுத்திடும் - படுப்பாள், ஒல்லையில் - விரைவில், பதைக்கும் - துடிப்பாள், நெட்டுயிர்ப்பு வீங்கும் - பெருமூச்செறிவாள், வார்கழைவில்லி - நெடிய கருப்புவில்லையுடைய மன்மதனது, வாளிதன்னை - அம்பை, யார் - யாவர், விலக்குவார் - விலக்க வல்லவர், என்னும் - என்று சொல்லுவாள், எ-று.

[ஒன்றற்கொன்று பகை யில்லாமையால் ஒருகாலத்திற் கூட்டத்தக்க அழுங்குதல், வாடல், ஆவிசோர்தல், படுத்திடல், நெட்டுயிர்ப்புவீங்கல், மன்மதனம்பை யார் விலக்குவாரென்று சொல்லுதல் என்கின்ற பல பொருள்களுக்குக் கூடுதலைச் சொல்லுதலாற் கூட்டவணியாகும்.] அச்சுரத்தாற் படும்பாடு சொல்லப்பட்டது. (௩)

மைம்மறந்தநீலவொண்கண்வார்புனற்சொரிந்தியாழ்
கைம்மறந்தகூடலெண்ணிமெல்விரல்கள்கன்றின
பொம்மல்வெம்முலைத்தடங்கலந்துறந்தபூமறந்
தம்மெலோதிசோர்ந்ததுள்ளமார்வமோடழிந்ததே.

(இ-ள்.) நீலம் - கருங்குவளை மலர்போலும், ஒள் - ஒள்ளிய, கண் - கண்களானவை, வார் - தாரையாய்ப்பொழிகின்ற, புனல் - நீரை, சொரிந்து - பொழிந்து, மை - அஞ்சனத்தை, மறந்த - மறந்தன; கை - கைகளானவை, யாழ் - வீணை (வாசித்தலை), மறந்த - மறந்தன; கூடல் - கூடற் (சுழிகளை), எண்ணி - (தொட்) டெண்ணி, மெல் - மெல்லிய, விரல்கள் - விரல்களானவை, கன்றின - வாடின; பொம்மல் - பொலிவுபொருந்திய, வெம் - விருப்பத்தைத்தருகின்ற, முலைத்தடம் - முலைகளினிடங்களானவை, கலம் - ஆபரணங்களை, துறந்த - நீத்தன; அம் - அழகிய, மெல் - மெல்லிய, ஓதி - கூந்தலானது, பூ - மலரை, மறந்து - மறந்து, சோர்ந்தது - தளர்ந்தது; உள்ளம் - நெஞ்சமானது, ஆர்வமோடு - ஆசையோடு கூடி, அழிந்தது - நிலைகெட்டது, எ-று.

மறத்தற்கு - ஒழிந்து நிற்றலென்பது கருத்து. கூடல் — ஆகுபெயர்; கூடற்சுழியாவது தலையோடுகைவந்து கூடுமாயின் தம்மெண்ணங் கைகூடுமென்று குறிபார்த்தற்கு மகளிராற் கண்மூடி விரலாலே நிலத்திலே வலயமாகச்செயப்படுவது. அதுபலசெய்து அவற்றைக்கூட்டி இத்தனையென்றறிதற்கு விரலா லெவ்வொன்றாகத் தொட்டெண்ணினளென்க. “ஆழிதிருத்தும் புலியூருடையானருளினளித், தாழிதிருத்து மணற்குன்றி னீத்தகன்றார் வருகென், குழிதிருத்திச் சுழிக்கணக்கோதிநையாமலைய, வாழிதிருத்தித்தராக்கிற்றியோவுள்ளம்வள்ளலையே” என்பதனாலறிக. அவை செய்தற்குப்பொறுமற் பலவிரல்களுங் கொள்ளப்பட்டமை தோன்றற்கு விரலென்னாது மென்மையும் பன்மையுங்கூட்டி மெல்விரல்களென்றார். (௪)

மழைமதர்க்கண்முலைகள்செய்யமார்பனைத்து மென்
மைசேர், இழைபுகப்பெ றுதுவிம்மி யேர்பெறக் கவர்ந்த
தாற், குழைகுழைந்து மாரனெய்த கணையினுள்ள மூடு
போய், அழைவதற்கி டம்பெறாது நொய்துதைத்து மீளு
மால்.

(இ-ள்.) மழை - குளிர்ச்சிபொருந்திய, மதர் - செருக்கையு
டைய, கண் - கண்களையுடையவளது, முலைகள் - முலைகளானவை,
செய்ய - சிவப்பாகிய, மார்பனைத்தும் - மார்பிடமுழுவதையும், மெ
ன்மைசேர் - மென்மையு சேர்மையும்பொருந்திய, இழை - ஒரு
நூலும், புக - நுழைதற்கு, பெறாது - சந்திலவாக, விம்மி - பரு
த்து, ஏர்பெற - அழகுபெற, கவர்ந்ததால் - வளைவினதால், குழை -
கருப்பு (வில்லை), குழைந்து - வளைத்து, மாரன் - மன்மதனால்,
எய்த - செலுத்தப்பட்ட, கணையின் - அம்புகளால், உள்ளம் - நெஞ்ச
மானது, ஊடுபோய் - உள்ளுடைக்கு, அழைவதற்கு - (அவ்விரு
முலைகளுக்கும் நடுவே), புகுந்து - வெளிப்படுதற்கு, இடம்பெறாது -
வழிபெறாமல், நொய்து - சிறிது, உதைத்து - (அவற்றினடியை)
யுதைத்து, மீளும் - திரும்பிவிடும், எ-று.

ஓரிடத் தொருவனுக்குப் பகைவன் அம்புகளால் வருத்தமுண்
டாம்போது அவ்விடம்விட் டோடிப்போகநினைகுதலின் பிரமா
ஸ்னே மன்மதபாணம்பட்டு வருந்தியநெஞ்சம் அவ்விடம்விட்
டுப் பறையறையோடி முலைகளினடியை முட்டித்திரும்பியதெனக்
நெஞ்சம் பட்டபட்டவென்று அடித்துக்கொள்வதை அக்காலெல்கூறி
னர். [இங்கே அம்புகள்பட்டும், நெஞ்சம் வெளிப்பட்டுப்போகா
மைக்கு ஆயுள்மிகுதி யேதுவாயிருப்ப முலைகளின்செறிவை யேது
வாகக் குறித்தமையால் ஏதுத்தற்குறிப்பணி.] கணைகளுள்ளமூடு
போய் அழைவதற்கிடம்பெறாது நொய்துதைத்துமீளுமெனப் பா
டங்கூறி முலைசெருக்கத்தால் மார்பிலே நுழையமாட்டாமல் மன்
மதபாணஞ் சிறிதுதைத்துத் திரும்பிவிடுமென்று பொருள் கூறு
வாருமுண்டு. அது முதநூற் கருத்துக்குச்சிறிதும் நல்லாமற் போ
வதுமன்றிக் காமசோவை மிகுதியாக வுற்றிலளென்னுங் கருத்தை
யுட்கொண்டிருத்தலாற் பொருந்தாதெனக. முதநூன் முடிபுக்கு
முழுமொத்திருக்கவேண்டின் "தழைதவுற்ற காமவெம்மை சார்
தலாற் பிளப்புறு - விழைதலுற்றசெஞ்சகம் வெளிப்படாதிருந்த
தே" எனப்பாடங் கூறல்வேண்டுமெனக. (ரு)

சுழித்தகூடல்கூடுறாதுநீர்சொரிந்துநாடொறு
மழித்தகண்கடுயிலும்வேலையணிதயங்குமார்பகந்
இழைத்தவாரமுலைஇளைப்பவெய்துபோழ்திலிறைவனை
விழித்துநீரடக்குமாயமென்கொலென்றுமெலியுமால்.

(இ-ள்.) சுழித்த - சுழிக்கப்பட்ட, கூடல் - கூடற் (சுழியான
வை); கூடுறாது - கூடாமற்போக, நீர் - நீரை, சொரிந்து - பொழி

ந்து, நாடொறும் - தினந்தோறும், அழித்த - கெடுத்துக்கொண்டு
வந்த, கண்கள் - கண்களே, துயிலும் - தூங்கப்பெறுகின்ற, வேலை,
காலத்திலே, அணி - ஆபரணங்களாலே, தயங்கும் - விளங்காநின்ற,
மார்பகத்து - (என்) மார்பிலுள்ள, இழைத்த - தேய்க்கப்பட்ட
ஆரம் - சந்தனத்தையுடைய, முலை - (என்) முலைகளை, இளைப்ப -
தழுவ, எய்துபோழ்தில் - அடைகின்ற சமயத்தில், விழித்து - இமை
களைத்திறந்து, நீர் - நீங்கள், இறைவனை - (என்னுடைய) தலைவனு
கிய நளராசனை, அடக்கும் - மறைக்கின்றதாகிய, மாயம் - வஞ்ச
வித்தையானது, என்னென்ன - எத்தன்மைத் தாகுமென்றுசொ
ல்லி, மெலியும் - தளர்வாள், எ-று.

கண்கள் கூடற்சுழிகளை யழித்தற்கன்றித் தன் வருத்தத்திற்
காகவே நீர் சொரியினும் அந்நீரால் அச்சுழிகள் குலைதல்பற்றிப் பின்
னும் வருத்த மிகுதலால் தனக்குத்தீங்கு செய்தனவாகக்கொண்டு
அவற்றிற்கு நிந்தைதோன்றச் சுழித்தகூடல் கூடுறாது நீர்சொரிந்து
நாடொறுமழித்த கண்களென்றாள். தான் காணுதற்குக் கருவியா
யுள்ள கண்கள் அவற்றாலன்றித் தானாகவே காணப்பெற்ற தலைவனை
விழித்து மறைத்தல் பெரியதோர் மாயைவித்தையாதலின் மாய
மென்னென்றாள். அன்றித் தான் தலைவனைக்காணாது துயருறும்
போது தன்மேலன்புடையனபோன்று அழுது நீர்சொரிந்து அவ
னைக் கண்டபோது பகை யுடையனபோன்று விழித்து மறைத்த
லின் அங்ஙனங் கூறினாளெனினுமாம். "துஞ்சுங்காற்றோண்மேல
ராகி விழிக்குங்கா னெஞ்சத்தரானீர் விரைந்து" என்றவாறே இது
கனவுநிலை. (சு)

வாட்டடங்கண்மானையாவிவாட்டமாரன்வார்சிலை
பூட்டியெய்தபகழிதைத்தபுழைநுழைந்துதென்றல்போ
யீட்டுகின்றகாமவெந்தழற்பிழம்பையெரியெழ
மூட்டிமேலெழுந்ததாகுநெட்டுயிர்ப்புமுடிவினே.

(இ-ள்.) நெட்டுயிர்ப்பு - பெருமூச்சானது, மாரன் - மன்மதனு
கிய வேடனானவன், வாள் - வாள்போலும், தடம் - விசாலம்பொ
ருந்திய, கண் - கண்களையுடையவளாகிய, மானை - மானை, ஆவி -
உயிரின்கண், வாட்ட - வருத்துதற்கு, வார்சிலை - நெடியவில்லிலே,
பூட்டி - தொடுத்து, எய்த - செலுத்தப்பெற்ற, பகழி - அம்புகளா
னவை, தைத்த - தைத்தலாலாகிய, புழை - துளைகளில், நுழைந்து -
(ஒருவருமறியாமற்) புகுந்து, போய் - சென்று, ஈட்டுகின்ற - (நட்
பாகச்) சேர்க்கப்படுகின்ற, காமம் - காமமாகிய, வெம் - வெப்பம்
பொருந்திய, தழல் - நெருப்பினது, பிழம்பை - செறிவை, எரி
யெழ - எரிய, மூட்டி - மூள்வித்து, முடிவின் - (அச்செய்கை) முடி
வில், மேல் - புறத்தே, எழுந்தது - புறப்பட்டதாகிய, தென்றல் -
தென்காற்றே, ஆகும் - ஆகும். எ-று.

மானையென முதற்பொருளில் - ஐயுருபு வந்தமையால் ஆவிக்
குக் கண்ணுருபு விரிக்கப்பட்டது. இதற்கு "முதன்முனைவரிற் கண்

னென் வேற்றுமை மிளமுன்வருத னெள்ளிதென்ப" என்பதனறி. நீயிரேனோர் பிறரறியாமற் கள்ளவழியாற் செல்வராதலின் புழை நுழைந்ததென்க. காற்றிற்கு உருப்பு கட்பாதலால் மூட்டியுங் கட்பாதல்"எரிசுமிதெரிய யாரவிளைரவன் காற்றின்சகாயன்" என்ப தனாலறிக. அக்காற்றுப் பின்பு தனக்குரியவழியாகிய மூக்கினுறும் புற படுதலால் முன் பிறரறியாமற் புழைவழியாற்சென்றமை அறியின கப்பட்டது. [தமயந்தியை மாறுக வுருவாகுசெய்ததற் கேதுப மாரனை வேடனாகவுருவகஞ் செய்யலாயிற்று. பெருமூச்சை அப் படிப்பட்டதென்றலாகக் குறித்தலால் பொருட்டற் குறிப்பணி யாம்.] (எ)

செயிர்ப்பின்மார னெய்யவாவி யில்லையுண்டு சிறி தெனு, வயிர்ப்பவாடி விரகவெம்மை யழலின்மூழ்கி யரு குறும், பயிர்ப்பில்கோதை நெஞ்சநோய்கள் பரிவிநோடு மழலுநெட், டுயிர்ப்புரைத்த நோமேக்க முற்றடைந்த நீய மேல்.

(இ-ள்.) மாரன் - மன்மதனுனவன், செயிர்ப்பின் - கோபத்தி னல், எய்ய - (அம்புகளைச்) செலுத்த, ஆவி - உயிரானது, இல்லை - இல்லையெனவும், உண்டு சிறிது எனு - சிறிதுண்டெனவும், ஐயர்ப்பு - ஐயங்கொள்ள, வாடி - தளர்ந்து, விரகம் - விரகமாகிய, வெம்மை - வெப்பம்பொருந்திய, அழலின் - நெருப்பிலவள், மூழ்கி - முழுகி, அரு - வருத்தத்தை, உறும் - அடைகத, பயிர்ப்பில் - அருவருப்புக் குணமிருந்திருக்கின்ற, கோதை - மங்கையினது, நெஞ்சம் - நெஞ் சத்திலுண்டாகிய, நோய்கள் - நோய்களை, பரிவினோடும் - இரக் கத்தினுடனே, அழலும் - சூடுபொருந்திய, நெட்டுயிர்ப்பு - பெருமூச் சானது, உரைத்தது - சொல்லியதனுல், மேல் - (அந்நெஞ்சத்தின்) மேலிடத்துள்ள, உத்தரீயம் - உத்தரீயமானது, நடுக்கம் - நடுக்க த்தை, உற்றநோ - அடைந்ததோ, எ-று. [ஓகாரம் - உற்றதிற் கூட்டப்பட்டது.]

இல்லையோ வுண்டோவென வருகிற ஐயவோகாரங்கள் தொக்கு வந்தன. அருகுறும் என்ற பெயரெச்சவினை நெஞ்சென னும் வினைமுதற் பெயர்கொண்டது. நெஞ்சென்பது மனத்திற் கும் அம்மனத்திற்கிடமாகிய மார்பிற்கும் பெயராதலால் அவ்வொ ற்றுமைபற்றி நெஞ்சநோய்களென்றார். "நெஞ்சென்ப மனமார்பின் பேர்" இதனாலறிக. அரசமகளிர் அரையிற்பாவாடையுடுத்து மார் பின்மேலுத்தரீயஞ் சேர்ப்பதுவழக்கம். ஒருவரிடத்திற்கு இடை யூறு நேரிடக்கண்டோர்க்கு இரக்கமுண்டாமாதலின் பரிவினோடு மென்றார். தனக்காதாரமாகிய நெஞ்சிற்கு நோயுண்டானமையால் ஆதேயமாகிய வுத்தரீயம் அஞ்சி நடுங்கியதென்க. உத்தரீயத்தி னது நடுக்கத்திற்கு ஏதுவாகாத பெருமூச்சுரைத்ததை யேதுவாகக் குறித்தலாலும் உரைத்தலாகியவிடயம் இல்லாமையாலும் இல்புல வேதுத் தற்குறிப்பணி.] பயிர்ப்பில் கோதை காமநோய்களென வும் பாடமுண்டு. (அ)

மையரிக்கண்வதனமங்கைவடிவமைந்தசிறடிச்
செய்யபங்கயங்களுண்டுமிழ்ந்தசெய்யகதிர்கொலோ
தொய்யில்வெம்முலைத்தடஞ்சுமந்துநொந்துவாடிய
வையநுண்மருங்குன்மெய்யழன்றெழுந்தவெம்மையே.

(இ-ள்.) தொய்யில் - சந்தனக்கோலத்தினையுடைய, வெம் - விரு ப்பஞ்செய்கின்ற, முலை - முலைகளாகிய, தடம் - மலைகளை, சுமந்து - தாங்கி, நொந்து - வருந்தி, வாடிய - இளைத்த, ஐயம் - (உண்டோ வில்லையோவென்னும்) சந்தேகத்தைத்தருகின்ற, நுண் - நுண்ணிய, மருங்குல் - இடையையுடையவளது, மெய் - உடம்பிலிருந்து, அழ ன்று - சுட்டுக்கொண்டு, எழுந்த - புறப்படுகின்ற, வெம்மை - வெ ப்பமானது, மை - அஞ்சனத்தையும், அரி - இரேகைகளையும் உடைய, கண் - கண்களும், வதனம் - முகமும், அங்கை - உள்ளங்கைக ளும், வடிவு - அழகால், அமைந்த - நிறைந்த, சிறு - சிறிய, அடி - அடிகளுமாகிய, செய்யபங்கயங்கள் - செந்தாமரை மலர்களாலே, உண்டு - (அதற்குமுன்) உட்கொண்டு, உமிழ்ந்த - (அப்போது) கக் கப்படுகின்ற, செய்யகதிர்கொல் - சூரியகிரணமோ, எ-று.

செய்யகதிரெனவே சூரியகிரணமென்பது பெறப்பட்டது. அக்கிரணத்தைத் தங்களுக்கு நாயகனாகிய சூரியனாலே தரப்பட்ட தென்கிற விருப்பத்தாலுண்டனவென்க. காமவெம்மையை அப்ப டிப்பட்ட கிரணமாகக்குறித்தலாலே பொருட்டற்குறிப்பணி, இத ற்கு உருவகம் அங்கம். ஆதலால் உறுப்புறுப்பிக்கலவையணி. (கூ)

அலைத்தடக்கணருவிபாயவாரவண்டலழியுமென்
முலைத்தடத்தினூடுதோன்றுமுகமுநீலவொண்கணுஞ்
சிலைத்தடக்கைமாரன்மாதுசிந்தைமீதழுந்திட
வுலைத்துவிட்டகமலம்வெய்யவுற்பலத்தையொத்தவே.

(இ - ள்.) தடம் - விசாலம்பொருந்திய, கண் - கண்களிலிரு ந்து, அலை - அலையையுடைய, அருவி - வெள்ளமானது, பாய - பாய்தலினாலே, ஆரம் - சந்தனத்தினது, வண்டல் - குழம்பானது, அழியும் - அழியப்பெற்ற, மென் - மெல்லிய, முலைத்தடத்தினூடு - முலைப்பரப்பினுள்ளே, தோன்று - காணப்பட்ட, முகமும் - முகத் தினது (நிழலும்), நீலம் - கருமைபொருந்திய, ஒள் - ஒள்ளிய, கணும் - கண்ணினது (நிழலும்), சிலை - (கருப்பு) வில்லையுடைய, தடம் - பெருமைபொருந்திய, கை - கையையுடைய, மாரன் - மன் மதனால், மாது - மங்கையினது, சிந்தைமீது - நெஞ்சின்கண், அழு ந்திட - அழுந்த, உலைத்து - இழுத்து, விட்ட - விடப்பட்ட, கம லம் - தாமரைப்பூ (அம்பையும்), வெய்ய - கொடிய, உற்பலத்தை - நீலோற்பலப்பூ (அம்பையும்), ஒத்த - ஒத்திருந்தன, எ-று.

முகமுங் கண்ணும் அவற்றி னிழல்களுக்காதலால் ஆகுபெயர் கள். நீலோற்பலங்கொல்லுகின்ற பாணமாதலால் வெய்யவுற்பல

மென்றார். "முல்லை மொட்டோமோதே முறுவல் கொய்யுந்தனம் பின்றுவம்" என்பதுமறிக. அவள் தலை வளைத்திருக்கும்போது முகமும் கண்களும் முலைமேற் பாய்ந்த கண்ணீரிலே பிரதிபிம்பித்தனவென்க. [அக்கிமுல்லைகளை அப்படிப்பட்ட மன்மதபாணங்களாகக் குறித்தலால் பொருட்டற்குறிப்பணி. முகத்தையும் கண்களையும் வைத்த முறையே கமலத்தையு முற்பலத்தையும் வைத்தலால் நிரனிறையணி. இவ்விரண்டுஞ் சேர்தலால் சேர்வையணி. (க0)

வேயைவென்றபரியதோளனங்குகாமவெம்மையாற்
றீயின்மேய்தளிரின்வாடியழிதல்கண்டுபிரிந்தியா
நேயநெஞ்சமழியமைக்கணீரிறைப்பநிலைதளர்ந்
தாயவெள்ளம்விரகவெம்மையாற்றுவான்றுணிந்ததே.

(இ-ள்.) ஆயவெள்ளம் - (வெள்ளம்போலும்) மகளிர்கூட்டமானது, வேயை - மூங்கிலை, வென்ற - ஜயித்த, பரிய - பருமை பொருந்திய, தோள் - தோள்களையுடைய, அனங்கு - தெய்வப் பெண்போல்பவள், காமம் - காமத்தினது, வெம்மையால் - வெப்பத்தால், தீயில் - நெருப்பில், மேய - விழுந்த, தளிரின் - தளிர் போல், வாடி - மெலிந்து, அழிதல் - வருந்துதலை, கண்டு - பார்த்து, பிரிந்தியா - (இதற்குநாஞ்செய்வக்கடவதியாதென்று) ஆலோசித்து, நேயம் - அன்பையுடைய, நெஞ்சம் - மனமானது, அழிய - வருந்தவும், மை - மையையுடைய, கண் - கண்களானவை, நீர் - நீரை, இறைப்ப - பொழியவும், நிலைதளர்ந்து - நிலைசோர்ந்து, விரகவெம்மை - விரகத்தாலாகிய (அக்காம) வெப்பத்தை, ஆற்றுவான் - தணிக்கும்படியாக, துணிந்தது - நிச்சயித்தது, எ-று. (கக)

மதுப்பிலிற்றுசோலைவாயின்மணிதெளிந்தநீரதாம்
புதுப்புனற்றடத்திலிந்துகாந்தவேதிகைப்புறத்
துதித்ததிங்கள்வாண்முகத்தணங்கைமாரனொன்கணை
வெதுப்புநின்றொழியவாசமெல்லணைக்கிடத்தினர்.

(இ-ள்.) மது - தேனை, பிலிற்று - துளிக்கின்ற, சோலைவாயில் - பொழிலின்கண், மணி - முத்துக்களை, தெளிந்த - தெளிந்தலாலாகிய, நீரதாம் - குணமுடையதுபோல்வதாகிய, புது - புதிய, புனல் - நீரையுடைய, தடத்தில் - குளக் (கரை) யில், இந்துகாந்த - சந்திரகாந்தத்தாலாகிய, வேதிகைப்புறத்து - மேடையின்மேல், வாசம் - பரிமளம்பொருந்திய, மெல் - மெல்லிய, அணை - (kb) அணையின்மேல், உதித்த - உதயமாகிய, திங்கள் - சந்திரன்போலும், வாள் - காந்திபொருந்திய, முகத்து - முகத்தையுடைய, அணங்கை - தெய்வமாதுபோல்பவளை, மாரன் - மன்மதனது, ஒன் - ஒள்ளிய, கணை - அம்பானது, வெதுப்புநின்று - வருத்துகின்றது, ஒழிய - நீங்கும்படியாக, கிடத்தினர் - படுக்கவைத்தார்கள், எ-று.

திங்கள் வாண்முகத் தணங்கென்றதனால் திங்கள்போல் விளங்குகிற அவள் முகத்தொளியைச் சேர்ந்து தண்ணீர்தெரிந்து

வெப்பமொழிக்கு மென்பதுபற்றிப் பகற்காலத்திலே சந்திரகாந்த மேடையிலே சேர்த்தினரென்க. பகலென்பது பின் குரவிழ்ந்த வென்னும் பாட்டாலறிக. வாசமெல்லணையெனலால் பூவணையென்பது பெறப்பட்டது. (கஉ)

மலயவெற்புயிர்த்தோர்காதம்வாசநாறுமாரமு
மலைகடற்பிறந்திலங்குமணிகொள்கோவையாரமு
முலையின்வெப்பினீறதாகிமுழுமெயும்புதைத்தலாற்
சிலைமதற்குவெருவியீசனுருவெடுத்தல்சிவணுமே.

(இ-ள்.) மலயவெற்பு - பொதியமலையினால், உயிர்த்து - தாப்பட்டு, ஓர்காதம் - ஒருகாதமளவாக, வாசநாறும் - வாசனைவீசுகின்ற, ஆரமும் - சந்தனமும், அலை - அலைகளையுடைய, கடல் - கடலின்கண், பிறந்து - உண்டாகி, இலங்கு - விளங்குகின்ற, அணி - அழகை, கொள் - கொண்ட, கோவை - வடங்களிலுள்ள, ஆரமும் - முத்துக்களும், முலையின் - முலைகளது, வெப்பின் - (காமசுர) வெப்பத்தினால், நீறதாகி - சாம்பலாகி, முழுமெயும் - (தமயந்தியின்) உடம்புமுழுதையும், புதைத்தலால் - மறைத்தலால், (தமயந்தியானவள்) சிலை - வில்லையுடைய, மதற்கு - மன்மதனுக்கு, வெருவி - அஞ்சி, ஈசன் - பரமசிவனது, உருவு - வடிவத்தை, எடுத்தல் சிவணும் - எடுத்தவள்போலும், எ-று.

சந்தனமும் முத்தும் முலைகளின்மேலே தரிக்கப்பட்டு அவற்றின் வெப்பத்தால் அவ்விடங்களிலே நீறாயினும் அந்நீறு அவள் இடை பொறுக்காது புரளும்போது சரீரமுழுதும் படிதலால் முலையின் வெப்பினீறதாகி முழுமெயும் புதைத்தலா லென்றார். பரமசிவன் முன்னொருகாலத்திலே மன்மதனை யெரித்தலால் தன் வடிவ முழுதுமுள்ள நீற்றைக்காணின் தன்னை அவனென்று அஞ்சுவானென்னது அப்பரமசிவ னுருவெடுத்தாளாகக் கூறினார். எடுத்தலென்னுந் தொழிற்பெயர் ஆகுபெயராய் வினைமுதலுக் காயிற்று. அக்காரணத்தினாலே தமயந்தியை ஈசனுருவெடுத்தாளாகக் குறித்தலால் தற்குறிப்பணி.] (கங)

வளைத்தடக்கைவெம்மைதீரவாரமேல்வளைத்ததிற்
றெளித்தவாசநீர்நிறைத்துமுத்தணிந்தசெவ்வியாள்
முளைத்ததிங்கடாரகைக்குலங்களோடுமொய்த்துமா
துளத்தவேளையாரவமோடொணைவந்தொத்ததே.

(இ-ள்) வளை - வளையல்களையுடைய, தடம் - பெரிய, கை - கைகளையுடையவளது, வெம்மை - (காமசுர) வெப்பானது, தீர - நீங்க, ஆரம் - சந்தனத்தால், மேல் - (மார்பின்) மேல், வளைத்து - (கரை) கோலி, அதில் - அதனிடையில், தெளித்த - தெளிந்த, வாசநீர் - பனிநீரால், நிறைத்து - நிறைவித்து, முத்து - முத்துகளை, அணிந்த செவ்வி - (சுற்றிலும்) அணிந்தமையாலுண்டாகிய அழகானது, மாது - தமயந்தியினது, உளத்து - நெஞ்சிலிருக்கின்ற, வே

லை - மன்மதனை, காண - பார்க்க, வான் - ஆகாசத்திலே, முளைத்த- தோன்றுகின்ற, திங்கள் - சந்திரனானவன், தாரகைக் குலங்க ளோடு - உடுக்கூட்டங்களுடனே, மொய்த்து - நெருங்கி, வந்தது- (அங்கே) வந்திருத்தலா லுண்டாகிய அழகை, ஒத்தது - நிகர்த் தது, எ-று.

தெளித்த வென்பது எதுகை நோக்கி வலித்தல்விகாரமாயிற்று. அப்பனிநீர் சந்திரன்போன்றும், அதனைச் சூழ்ந்த முத்துக்கள் சந் திரனைச் சூழ்ந்த உடுக்கள் போன்றும், தோன்றின வென்க. சந்தி ரன் உடுக்களுக்குத் தலைவனாதலால் தாரகைக் குலங்களோடெ ன்றார். "வீபத்துடுபதி யமுத கிரணன்" என்பதனாலுமறிக. சந் திரனுக்கு மன்மதனட்பாளனாதலால் ஆர்வமோடு காணவந்த தெ ன்றார். [அவ்வணிந்த வழகை அப்படி சந்திரன் வந்த வழகாகக் குறித்தமையால் தற்குறிப்பணியாம். (௧௩)

பூசுசாந்தமெய்யினிற்பொருக்கெழுந்துதீந்தன
வீசுமாலவட்டநெஞ்சில்விரகவெம்மைமூட்டின
வாசம்வீசுநெட்டுயிர்ப்பின்மாலைதீந்துவாடின
வாசைநோயின்வெம்மைதன்னையாற்றலாகுமேகொலாம்.

(இ-ள்.) பூசும் - பூசப்பட்ட, சாந்தம் - சந்தனமானது, மெ ய்யினில் - உடம்பின்கண், பொருக்கு - பொருக்காக, எழுந்து - எழும்பி, தீந்தன - கரிந்தன; வீசும் - வீசப்பட்ட, ஆலவட்டம் - சிவிறிகளானவை, நெஞ்சில் - நெஞ்சிதயுள்ள, விரகம் - விரகத்தா லாகிய, வெம்மை - நெருப்பை, மூட்டின - மூள்வித்தன; மாலை - மாலைகளானவை, வாசம் - வாசனையை, வீசும் - வீசுகின்ற, நெட் டுயிர்ப்பின் - பெருமூச்சினாலே, தீந்து - கருகி, வாடின - புலர்ந் தன; ஆசைநோயின் - காமநோயினது, வெம்மைதன்னை - வெப்பத் தை, ஆற்றலாகுமேகொல் - (ஒருவரா) லாற்றலாமோ, எ-று.

வெம்மையென்னும் பண்புப்பெயர் பண்பியாகிய நெருப்பிற் காதலால் ஆகுபெயர். சிவிறியின் காற்றுப் படுந்தோறும் நெருப்பு மூளுதல்போல் இவள்காம மூளுதலால் மூட்டினவென்றார். தமை யந்தி பதுமினியாதலால் அவள் மூச்சிற்கு வாசனை சொல்லப்பட் டது. நெட்டுயிர்ப்பின்மாலை தீந்து வாடினவெனவே அப்பெருமூ ச்சு மிகவும் வெப்பமுடைத்தென்றதாயிற்று. (௧௪)

ஐயரிக்கண்மாதின்மெய்யமுன்றவெம்மையாற்றலாத்
தொய்யில்வெம்முலைப்புதைத்ததோடவிழ்ந்ததாமரை
மையன்மாமதத்தயானைகளன்மனைந்திவ்வாறுதன்
கையினாற்பிடிப்பனென்றுகாட்டுமாறுபோன்றதே.

(இ-ள்.) ஐயரி - பஞ்சவரிகளை யுடைய, கண் - கண்களையு டைய, மாதின் - மங்கையினது, மெய் - உடம்பின்கண், அழன்று- கொதிக்கின்ற, வெம்மை - (காம) வெப்பத்தை, ஆற்றலா - பொறுக்க

மாட்டாமல், தொய்யில் - சந்தனக்கோலத்தை யுடைய, வெம் - விருப்பஞ்செய்கிற, முலை - முலைகளை, புதைத்த - சுருங்கியமுக்கு கின்றனவும், தோடு - இதழ்களானவை, அவிழ்ந்த-விரியப்பெற்றன வும் ஆகிய, தாமரை - தாமரை மலர்கள், மையல் - மயக்கத்தைத் தருகின்ற, மா - பெரிய, மதத்த - மதத்தையுடைய, யானை - யா னையையுடைய, களன் - களராசனானவன், மனைந்து - (உன்னை) விவாகஞ்செய்து, இவ்வாறு - இவ்வண்ணமாக, தன் - தன்னுடைய, கையினால் - கைகளாலே, பிடிப்பனென்று - பற்றுவானென்று, காட்டுமாறு போன்ற - காட்டுந்தன்மையன போன்றன, எ-று.

அத்தாமரை மலர்கள் களன் கைகள்போன்றும், அம்மலர்களி னிதழ்கள் அக்கைகளின் விரல்கள்போன்றும், இருத்தலால் அவை காமசுர வெப்பத்தால் சுருங்கி முலைகளை யமுக்குதல் கையினாற் பிடித்தல் போன்றதெனக. வெம்மையாற்றுவானெனவும் பாட மொன்றி. [அத்தாமரைகளை அப்படிக்காட்டுவனவாகக் குறித்தலால் பொருட்டற்குறிப்பணி.] (௧௫)

குரவவிழ்ந்தகோதைவாண்முகங்குளிர்ந்ததிங்களென்
றுருகியிந்துகாந்தநீருகுப்பவெம்பியுரைசெய்வா
ளிரவுதிங்களென்றுபேர்மறைத்தெழுந்தவிரவியும்
வருதலின்றியிரவிகாந்தமழல்வதென்னவாறெனா.

(இ-ள்.) அவிழ்ந்த - மலர்ந்த, குரவு - குராமலர்களைக்கொண் டு, தொடுத்த - கூந்தலையுடையவளது, வாள் - காந்தி பொருந்திய, முகம் - முகத்தை, குளிர்ந்த - சீதளம்பொருந்திய, திங்களென்று - சந்திரனென்று மயங்கி, இந்துகாந்தம் - (நிலாக்கிடமாகிய) சந்திர காந்தமானது, உருகி - உருகி, நீர் - நீரை, உகுப்ப - பொழிய, வெம்பி - வெந்து, இரவு - இரவில், திங்களென்று - சந்திரனென்று சொல்லப்பட்டு, பேர்மறைத்து - (சூரியனென்கிறதன்வியற்) பெ யரை மறைத்து, எழுந்த - உதயமாகிக்கொண்டிருந்த, இரவியும் - சூரியனும், வருதலின்றி-வாராதிருக்க, இரவிகாந்தம் - இச்சூரியகா ந்தமானது, அழல்வது - தீயைப்பொழிவது, என்னவாறெனா - என்னகாரணத்தா லென்று, உரைசெய்வாள் - சொல்லுவாளா னாள், எ-று.

சந்திர சூரியர்களின் காரணமாதல்பற்றிச் சந்திரனைச் சூரி யனென்றும், சந்திரகாந்தத்தைச் சூரியகாந்தமென்றும், தீப்பொழி தலைத் தீப்பொழிதலென்றும், கூறினளெனக. [முகத்தைச் சந் திரனென்று மயங்குதலால் மயக்கவணி. பேரொன்றிற சொல்லி னாலே சந்திரன் சந்திரகாந்தம் இவற்றின் றன்மையை யொழித்த லாலே வஞ்சகவொழிப்பணி.] (௧௬)

உருவிலானெதிர்ந்துவெய்யகன்னல்விற்குனித்துட
னருணவொண்ணிறத்தசோகவனலம்பிறைத்தலும்
புரிகரம்பிரங்குசொல்லிபுருவவிற்குனித்துநேர்
வருணவாளிவிடுதல்போன்மழைக்கணம்பிறைக்குமே.

[இவ்விரண்டு பாட்டுகளால் மன்மதன்போர் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) உருவிலான் - மன்மதனானவன், எதிர்ந்து - முன்வந்து, வெய்ய - கொடிய, கன்னல்வில் - கருப்புவில்லை, குனித்து - வளைத்து, உடன் - உடனே, அருணவொண்ணிறத்து - செப்பாகிய வொள்ளிய நிறத்தையுடைய, அசோகம் - அசோகமலர்களாகிய, அனலம்பு - ஆக்கினேயாஸ்திரத்தை, இறைத்தலும் - செலுத்திய வளவில், புரி - கட்டையுடைய, கரம்பு - (வீணையினது) தந்தியானது, இரங்கு - இரங்கப்பெறுகின்ற, சொல்லி - சொல்லையுடையவள், புருவவில் - (தன்) புருவமாகிய வில்லை, குனித்து - வளைத்து, நேர் - (அவ்வாக்கினேயாஸ்திரத்துக்) கெதிராக, வருணவாளி - வருணாஸ்திரத்தை, விடுதல்போல் - செலுத்துதல்போல், மழை - குளிர்ச்சிபொருந்திய, கண் - கண்களால், அம்பு - நீரை, இறைக்கும் - பொழிவாளாகுள், எ-று.

ஆக்கினேயாஸ்திரம்-அக்கினியைத் தெய்வமாகக்கொண்டது. வருணாஸ்திரம் வாயவ்யாஸ்திரம் என்பவற்றாலும் அப்படியே பொருள்கொள்க. அனலம்பு நெருப்பாகிய தென்பதனாலே ஆக்கினேயாஸ்திரத்துக்கு எதிர் வருணாஸ்திரம் சொல்லப்பட்டது. [அசோகமலராகிய ஆக்கினேயாஸ்திரத் தாக்கப்பெறாது தமயந்தி கண்ணீர் பொழிதல் அதற்கு எதிர் வருணாஸ்திரந் தொடுத்தாதல்காக் குறித்தலாலே தற்குறிப்பணி.] இதனை முதனூலிலே சந்திரன் ஆக்கினேயாஸ்திரமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது இதிலே வாக்கரோதம் பின் சொல்லப்படுதலால் அது பொருந்தாதாயிற்று. (கஅ)

தூயதிங்கள்வெண்குடைக்கருப்புவில்லிதொடுமலர்ச்
சேயதேறல்வருணவாளிமுனிவினிற்செலுத்தலும்
வேலைவென்றதோளினுள்வெதும்பியுள்ளம்விம்முறு
வாயுவாளிபோலநெட்டுயிர்ப்பெயிர்த்துவாடுமே.

(இ-ள்.) தூய - பரிசுத்தமாகிய, திங்கள் - சந்திரனாகிய, வெண்குடை - வெண்கொற்றக்குடையையும், கருப்புவில்லி - கருப்புவில்லையுமுடைய மன்மதனால், தொடு - தொடப்பட்ட, மலர் - மலர்களாகிய, சேயதேறல் - செந்தேனுடைய, வருணவாளி - வருணாஸ்திரத்தை, முனிவினில் - கோபத்தால், செலுத்தலும் - செலுத்தியவளவில், வேலை - கடலை, வென்ற - ஜெயித்த, தோளினுள் - தோள்களையுடையவள், வெதும்பி - வெம்பி, உள்ளம் - உள்ளத்தில், விம்முறுவதுந்தி, வாயுவாளிபோல் - வாயுவாஸ்திரத்தைச் (செலுத்துதல்

போல், நெட்டுயிர்ப்பு - பெருமூச்சை, எயிர்த்து - விட்டு, வாடும் - சோர்வாளாகுள், எ-று.

மழையைத் தாப்பது காற்றாதலால் வருணாஸ்திரத்துக்கு வாயுவாஸ்திரம் பகையாதலறிக. [பூந்தேனாகிய வருணாஸ்திரம் பொறாமல் தமயந்தி பெருமூச்சுவிடுதலை அதற்கு எதிர் வாயுவாஸ்திரந் தொடுத்தாதல்காக் குறித்தலாலே தற்குறிப்பணி.] (கக)

கூறுமங்கையீருளங்கொதித்துவெம்புகாமநோய்
தேறுமின்றிநீறிதென்கொறேயிலையைப்பிரிந்ததா
லாறணிந்தும்விரகவெம்மையழல்வெடித்ததன்றுகொ
லீறணிந்தகடவுளுக்குநெற்றியிற்கணனதே.

[இதுமுதலிரண்டுபாட்டுகளாலே தமயந்தி காமநோயின் கொடுமையை மகளிர்க்குக் கூறுமாறு சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) கூறு - (என்னிடத்தே குறைவைச்) சொல்லுகின்ற, மங்கையீர் - மாதரே! உளம் - (என்) உள்ளமானது, கொதித்து - கொதிப்புற்று, வெம்பு - வெம்புதற்குக்காரணமாகிய, காமநோய் - காமநோயின் (கொடுமையை), தேறுகின்றிலீர் - அறிகின்றீரில்லை; நீறு - விபூதியை, அணிந்த - இது - இது, என் - என்னபேதைமை; நெற்றியில் - நெற்றியினிடமுடைய, கடவுளுக்கு - பரமசிவனுக்கு, தேவியை - (தன்) பூசிய, கண்ணானது - (நெருப்புக்) கண்ணானது, தேவியை - (தன்) மனைவியை, பிரிந்ததால் - நீங்கியதால், ஆறு - கங்கையை, அணிந்தும் - (முடியின்மேலே) தரித்தும், வெடித்தது - (அந்நெற்றியைப்) பிளந்து தோன்றியதான, விரகம் - காமமாகிய, வெம்மை - வெப்பத்தையுடைய, அழலன்றுகொல் - நெருப்பன்றோ, எ-று.

தேவியை யென்னுமையுருபு நீக்கப்பொருளில் வந்தது. தக்கன் கடவுளை யிகழ்ந்து வேள்விசெய்தபோது அவன் மகளென்னு முறைபற்றியந்த தாக்ஷாயணியென்கிற பேரை யொழித்துப் பார்வதியென்கிற பெயரைக் கொள்ள மலையரசனிடத்து வளர்ந்தபோது அவனைப் பிரிந்திருந்தமைகொள்க. தலைமேற் கங்கையிருக்கவும் காமத்தீ யடங்காமல் உள்ளே பொங்கி யெழுந்து நெற்றியை யுச்சியைப் பிளந்து செல்லமாட்டாமல் கங்கையைத்தடையா நெற்றியைப்பிளந்து வெளிப்பட்டதென்க. கடவுளுக்கே அப்படி நேரிட்டதாயின் மெல்லிய வொரு சிறு பெண்பாலாகிய எனக்கு எப்படி யிராதென்றதாயிற்று. [கடவுள் காமத்தாற் படும் பாட்டைச் சொல்லித் தண்டாஞ்சிக நியாயத்தினாலே தான்படும் பாடு தோன்றச்செய்தலாற் செய்யுட் பொருட்பேறணி.] (உ0)

பண்ணமைந்தநீஞ்சொலீர்பழிப்பதென்னைமாதரா
தண்ணயந்ததலைவர்வீயினுயிரையன்னமாதரா
ரொன்றுகின்றகாமமென்னுமெரியழற்குவெந்தழு
தன்னிதென்றுமூழ்கியந்தவெம்மையைத்தணிப்பரால்.

(இ-ள்.) பஞ்சு - பாட்டுவைபோல், அமைந்த - நிறைந்த, நி-மிரம்பொருந்திய, சொலீர் - சொற்களையுடையவரே, பழிப்பது-பழிப்பதற்குக் காரணம், எம்மை - யாது, மாநிலத்து - பெரிய பூமியின்கண், உள் - உள்ளதனில், கயந்த - விரும்பப்பட்ட, தம-வர் - (தம்) கணவரானவர், மியின் - பிறந்தபோதல், உயிரைய-ன்ன - (அக்கணவர்) உயிர்போலும், மாதரார் - மங்கையரானவர், என்னுகின்ற - கிந்திக்கப்படுகின்ற, காமமென்னும் - காமமாகிய எரியுமற்கு - நெருப்புக்கு, வெந்தழல் - வெப்பம்பொருந்திய செருப்பானது, தன்னுளிதென்று - ஆளிர்க்கிறது விருக்கின்ற தொந்து நினைந்து, மூழ்கி - (இந்நெருப்பினுள்ளே) மூழ்கி, அந்த வெம்மையை - அக்காமநெருப்பின் வெப்பத்தை, தவிப்பர் - நீக்கு வார்கள், எ-று.

உயிரையன்ன மாதரெனவே-கற்புடைமகளி ரென்றதாயிற்று. வெந்தழ லன்னவிதென்று மூழ்கல்—உடன்கட்டை யேறல்-அல்லது இப்பாய்தல், கணவருடனிறந்தவர் வானுலகத்திலே பழையபடியே அவருக்கு மனைவியரா யிருந்து காமசுகத்தை யநுபவிப்பரெனபது அறநூலிற் சொல்லப்படுதலாலே அவ்வெம்மையைத் தவிப்பரென் றாள். காமநோய் பொறுமை மகளிர்க்கெல்லாம் இயல்பா யிருக்க நீங்கள் பேதைமையால் என்னைப் பழிக்கின்றீரென்றதாயிற்று. [தப் படி மரணமடைதற்கு ஏதுவாகாத அந்நன்னலிதென்று முழுகவே யேதுவாகக் குறித்தலால் ஏதுத்தற்குறிப்பணி.] (௨௧)

என்றுகூறியனமுதுகப்பிறர்கொவென்னவிளமணிக்
குன்றுபோலெழுந்துவீங்குகொம்மைவெம்முலைத்தடம்
பொன்றயங்குபசலைபோர்ப்பமம்மர்நோய்பொறுக்கலா
மன்றலோதியயருமுந்துமதிமயங்குகாலையில்.

(இ-ள்) என்றுகூறி - என்றுசொல்லி, நுசுப்பு - இடையானது, இறுமென்ன - ஒடியுமென, மணி-மணிகளின் மலையாகிய, இளம் - இளமையாகிய, குன்றுபோல் - மலைபோல், எழுந்து - உயர்ந்து, வீங்கு - பருத்திருக்கின்ற, கொம்மை - இளமைபொருந்திய, வெம் - விருப்பத்தைத் தருகின்ற, முலைத்தடம்-முலைகளினிடங்கள், பொன் - பொன்போல், தயங்கு - விளங்காநின்ற, பசலை - பசப்புநிறத்தினால், போர்ப்ப - (தம்மை) மூடிக்கொள்ள, மம்மர்நோய் - காமநோயை, பொறுக்கலா - பொறுமல், மன்றல் - வாசனைபொருந்திய, ஓதி - கூந்தலையுடையவள், அயர் - அன்பத்தில், உழந்து - வருந்தி, மதிமயங்கு - அறிவு கலங்கப் பெறுகின்ற, காலையில் - காலத்திலே, எ-று.

இப்பாட்டும் பின்பாட்டும் குளகம். (௨௨)

கையுநுண்மருங்குல்காமவெம்மைபற்றுகாண்மலர்
கையிலங்குவாண்முகங்கருந்தடங்கண்மெல்லடித்
துய்யபங்கயந்தொடிற்சுடுமெனாவெண்ணிமயோ
வெய்யவன்கரஞ்சுருக்கிவேலைபுக்கொளித்ததே.

(இ-ள்.) கையும் - தேய்கின்ற, நுண் - நுண்ணிய, மருங்குல் - இடையை யுடையவளது, காமம் - காமத்தீயினது, வெம்மை - வெப்பத்தை, பற்று - கொண்டிருக்கின்ற, கை - கைகளும், இல-ங்கு - விளங்காநின்ற, வாள் - ஒளிபொருந்திய, முகம் - முகமும், கரு - கரிய, தடம் - விசாலம்பொருந்திய, கண் - கண்களும், மெல் - மெல்லிய, அடி - அடிகளுமாகிய, நாண்மலர் - அன்றுபூத்த, துய்ய - பரிசுத்தம் பொருந்திய, பங்கயம் - தாமரை மலர்களை, தொடின் - தொட்டால், சுடுமென்னா - சுடுமென்று, எண்ணியோ - நினைந்தோ, வெய்யவன் - சூரியனானது, கரம் - (தன்) கிரணமா-ஒிய கைகளை, சுருக்கி - சுருக்கிக்கொண்டு, வேலை - மேல்கடலுள்-ளே, புக்கு - முழுகி, ஒளித்தது - மறைந்தது, எ-று.

சூரியன் தாமரைக்கு நாயகனாதலால் அவற்றைத் தொடுதல் அவனுக் குரித்தாயிற்று. சூரியன் எல்லாவற்றுக்கும் வெப்பஞ்செ-ய்பவனா யிருக்கும் தமயந்தியின் காமவெப்பத்துக்கு அஞ்சினனெ-ன்று அவ்வெப்பத்தின் கொடுமைசொல்ல வேண்டாவாயிற்று. [கா-லவே அவ்வெப்பத்தின் கொடுமைசொல்ல வேண்டாவாயிற்று. சூரியன் அஞ்சுதற்கு ஏதுவாகாத அவ்வெண்ணத்தை யேதுவாகக் குறி-த்ததால் ஏதுத்தற்குறிப்பணி.] (௨௩)

கைக்கிளைப்படலமுற்றும்.

ஆ செய்யுள் - ௩0௧.

மாலைப்படலம்.

[இப்படலத்தால் முன்சொல்லப்பட்ட தமயந்தியின் காம
நோய் மிகுதற்குக் காரணமாகிய மாலையின்
வரவு சொல்லப்படுகின்றது.]

கலிநிலைத்துறை.

ஒற்றையாழியான்படமெனவுறுபகற்சிறுவன்
கற்றைவார்கதிர்க்கயிற்றினால்விடுதலுங்கதித்து
முற்றுமுலைமொட்டுயிர்ப்பெறிதலான்மொத்துண்
டற்றுவீழ்ந்தபோற்குடதிசைக்கடலுளாழ்ந்ததுவே.

(இ-ள்.) ஒற்றையாழியான் - சூரியனது, படமென (தனக்கு) காற்றாடியாக, உறு - உறப்பெற்ற, பகல் - பகலாகிய, சிறு-வன் - சிறியோனானவன், கற்றை - திரளாகிய, வார் - நெடிய, கதிர் - கிரணமாகிய, கயிற்றினால் - கயிற்றைக்கொண்டு, விடுதலும் - (ஆகாசத்தின் கண்) விட்டவளவில், கதித்து - பருத்து, முற்றுறு - முற்றின, முலை - முலைகளையுடைய தமயந்தியானவள், நெட்டுயி-ர்ப்பு - பெருமூச்சை, எறிதலான் - விடுதலினால், மொத்துண்டு-தாக்-குண்டு, அற்று - (அக்கயிறு) அற்று, வீழ்ந்தபோல்-வீழ்ந்ததுபோல, குடதிசை - மேற்குத்திசையிலுள்ள, கடலுள் - சமுத்திரத்திலுள், ஆழ்ந்தது - (அது) மூழ்கிற்று, எ-று.

வீழ்ந்ததென்பது வீழ்ந்ததெனத் தவ்விகுதி குறைக்கின்றது. இதனால் மாலைப்பொழுது வருதற்குக் காரணமும் அப்பொழுது

உளதாகுந் தமயந்தி வருத்தமும் சொல்லப்பட்டன. பிரிந்தோரை மாலை வருத்துமென்பது 'காதலரில்வழி மாலைகொலைக்களத் தேதிலர்போலவரும்' என்பதனாலுணர்க. [சூரியனிற் படமும் பகலிற் சிறுவனும் கதிரிற் கயிறும் ஆரோபித்தலால் உருவகவணி. சூரியன் மேற்கடலின் இயல்பாய் வீழ்தலைக் கதிர்க்கயிறற்று வீழ்வதாகக் குறித்தமையால முன்னுருவகத்தை யுறுப்பாகக்கொண்ட பொருட்டற் குறிப்பணி.] (௧)

புதைத்தகாரிருட்படமொழித்தித்துணைப்போது
முதித்தகீழ்த்திசைமகட்புணர்ந்தாயெனவூடிக்
கொதித்துமேற்றிசையணங்கலத்தகப்பதங்கொடுமே
லுதைத்ததாமெனச்சிவந்ததுவெய்யவனுடலம்.

(இ-ள்.) புதைத்த - மறைத்த, காரிருள் - கரியவிருளாகிய, படம் - போர்வையை, ஒழித்து - களைந்து, இத்துணைப்போதும் - இவ்வளவுகாலமும், உதித்த - (நீ) உதயஞ்செய்யப்பெற்ற, கீழ்த்திசை - கிழக்குத்திக்காகிய, மகள் - மாதை, புணர்ந்தாயென - கூடிக்கொண்டிருந்தாயென்று, மேற்றிசை - மேற்குத்திக்காகிய, அணங்கு - மாதானவள், ஊடி - பிணங்கி, கொதித்து - கோபமுற்று, அலத்தகம் - செம்பஞ்சூட்டப்பெற்ற, பதங்கொடு - அடிகளைக்கொண்டு, மேல் - வடிவத்தின்மேல், உதைத்ததாமென - உதைக்கப்பெற்றதுபோல், வெய்யவன் - சூரியனது, உடலம் - வடிவம், சிவந்தது - சிவப்பையடைந்தது, எ-று.

சூரியனுக்குச் செந்நிறம் இயற்கையாயினும் காலையினு மாலையினும் மிகுந்து தோன்றுமென்க. மாலையிற் சிவத்தற்குக் காரணம் மேற்றிசைமாதினுடைய அலத்தகப் பதத்தாலுதையெனவே காலையிற் சிவத்தற்குக் கீழ்த்திசைமாதுதையாலெனக்கொள்க. தலைவனோ டூடுதற்குப் பலகாரணங்க ளுளவேனும் பிறமாதரைச் சேர்ந்தானெனப் பிணங்குவதே மாதர்க்கு இயல்பாமென்பது தோன்றக் கீழ்த்திசைமகட் புணர்ந்தாயென வூடியென்றார். தானயப் புணர்ந்தோனென்பது தோன்ற உதித்த கீழ்த்திசை மகட்புணர்ந் தாயென்றார். அவனைச் சினமிகுதி காலுதைத்தல் மாத்திரத்தினடங்காது அழற்சினமுமிகுதலால் வடிவென்குறுழியாது கொதித்தென்றார். [திசைகளை மாதராகச்சொல்லியது உருவகம். சூரியன் அப்போதடைந்த சிவப்பை அவ்வுதையின் சிவப்பாகக் குறித்தலால் பொருட்டற் குறிப்பணி.] (௨)

சகரர்தொட்டவெண்டிரையெறிதடங்கடற்புகுதும்
புகரில்வெங்கதிர்க்கடவுண்முன்போகியகதிர்க
ணிகரினித்திலங்குளிப்பவர்நீர்நிலையறிவா
னகனெடுங்கடல்விடுத்தபொற்கழையெனலாமால்.

(இ-ள்.) சகரர் - சகரனென்னப்பட்ட வரசர்களாலே, தொட்ட - தோண்டப்பட்டிருக்கிற, வெள் - வெள்ளிய, திரை - அலைகளை,

எறி - வீசுகின்ற, தடம் - விசாலம்பொருந்திய, கடல் - கடலின் கண், புகுதும் - புகுகின்ற, புகரில் - குற்றமில்லாத, வெங்கதிர்க் கடவுள் - சூரியதேவனுக்கு, முன் - முன்னே, போகிய - செலுத்தப்பட்ட, கதிர்கள் - கிரணங்களாகிய, நிகரில் - ஒப்பில்லாத, நித்திலம் - முத்துக்களைக் (குளித்து), குளிப்பவர் - (அக்கடலிலே) முழ்குவோர், நீர்நிலை - நீராழத்தை, அறிவான் - அறியும்பொருட்டு, அகல் - விரிந்த, நெடுங்கடல் - நெடியகடலிலே, விடுத்த - விடப்பட்ட, பொற்கழையெனலாம் - பொன்மூங்கில்தண்டென்று சொல்லலாம், எ-று.

சகரவரசனால் வேள்வியின்பொருட்டு விடப்பட்ட குதிரையை இந்திரன்பற்றிப் பாதாளலோகத்திற் றவஞ்செய்திருந்த கபிலமுனிவன் புறத்துக் கட்டுதல்செய்ய அதைத் தேடும்பொருட்டு அவனுடைய புதல்வராகிய சாகரர் அறுபதினாயிரவராலுந் தோண்டப்பட்டபடியால் சகரர்தொட்ட கடலென்றார். கடலைச் சாகரமென்பதும் இதனாலென வுணர்க. [இரவியின்முன் செல்லுகின்ற கதிர்களில் நீராழம்பார்க்கும் மூங்கிலை ஆரோபித்தலால் உருவகவணி.] (௩)

மையுண்கண்ணியைமதிவரின்வருத்துமென்றிரங்கி
யையபோகலென்றும்பல்வாய்மலர்ந்தனவாவி
வெய்யவன்செழுங்கரங்களைவிழைவொடுந்தமது
கைகளாலுறப்பிடித்தெனக்குவிந்தனகமலம்.

(இ-ள்.) மையுண்கண்ணியை - அஞ்சனத்தைக்கொண்ட கண்களையுடையவளாகிய தமயந்தியை, மதி - சந்திரனானவன், வரின் - வந்தால், வருத்துமென்று - வருத்துவானென்று, இரங்கி - உள்ளிரங்கி, ஐய - சாமி, போகலென்று - (இவளைக் கைவிட்டுப்) போகாதேயென்று (சொல்வனபோல்), வாவி - குளங்களிலே, ஆம்பல் - அல்லிமுகைகள், வாய்மலர்ந்தன - முகமலர்ந்தன, வெய்யவன் - சூரியனது, செழு - செழிய, கரங்களை - (கிரணங்களாகிய) கைகளை, விழைவொடும் - ஆசையோடும், தமது - தம்முடைய, கைகளால் - கைகளால், உற - பொருந்த, பிடித்தென - பிடித்தனபோல, கமலம் - தாமரைமலர்கள், குவிந்தன - கூம்பின, எ-று.

வாவியில் ஆம்பல் வாய்மலர்ந்தன தாமரை குவிந்தனவெனக் கூட்டுக.

சூரியனை இருத்தல் தன்னாயகன் வரவிற்குத் தடையாயினும் தமயந்தியின் வருத்தத்திற் கிரங்கி யிருக்க வேண்டிக்கொண்டாளென்பது தோன்ற ஆம்பல் வாய் மலர்ந்தனவென்றும், தன்னாயகனென்னுஞ் சுதந்தரம்பற்றிக் கையினாற் பிடித்துத் தடுத்தாளென்பது தோன்றக் கமலம் பிடித்தனவென்றும், சொல்லினார். [மாலைப்பொழுதின் அல்லிதாமரைகட்கு இயல்பாகிய மலர்தலையுங் குவிதலையும் சொல்லுதலும் பிடித்தலுமாகக் குறித்தமையால் பொருட்டற்குறிப்பணி.] (௪)

பொருவிலாழியொன் றுருட்டியெப்புவனமும்விளக்கு
மிரவிமன்னவனிறத்தலும்மெதிர்ந்தபுன்மாலை
பரவைமாநிலமுழுவதும்பரிப்பவனிறப்ப
விரவுவெந்தொழிற் குறுநிலவேந்துபோன்றுளதே.

(இ-ள்.) பொருவில் - ஒப்பில்லாத, ஆழியொன்று - ஒருசக்கரத்தை, உருட்டி - செலுத்தி, எப்புவனமும் - எல்லா வுலகங்களையும், விளக்கும் - ஒளிர்விக்கின்ற, இரவிமன்னவன் - சூரியனாகிய அரசன், இறத்தலும் - இறந்தவுடனே [அஸ்தமித்தவுடனே,] எதிர்ந்த - தோன்றிய, புன்மாலை - புல்லிய மாலைக்காலமானது, பரவை - கடலையுடைய, மாநிலமுழுவதும் - பெரியவுலகமுழுவதையும், பரிப்பவன் - காப்பாற்றுகின்ற அரசன், இறப்ப - இறந்துபோக, விரவு - அத்தருணத்திலே) வியாபிக்கின்ற, வெந்தொழில் - கொடிய செய்கையையுடைய, குறுநில வேந்துபோன்றுளது - சிறிய நிலத்தை யாளு மரசன்போலிருக்கது, எ-று.

"இறப்பே சாமிருதிபோக்காம்" என்றதனால் ஈண்டு சூரியன் இறத்தல்போதலும் அரசனிறத்தல் சாதலுமாகப் பொருள்கொள்க. உலக முழுவதும் புரத்தல்செய்த அரசனில்லை யெனலுற்றோர்கள் பிறர்கை வருத்துதலால் வெந்தொழிற் குறுநில வேந்தனென்றும் சூரிய னிங்கிச் சந்திரன் றோன்றுதற் கிடையே தோன்றிச் சிறிது பொழுதின் றழிவதாதலிற் புன்மாலையென்றும் சொல்லினார். [மாலைக்குக் குறுநிலமன்னனை யொப்புமைசொல்லலால் உவமையணி.]

காலமென்னுமோர்வணிகன்மேலகன்றவான்கல்லின்
ஞாலநீளிருண்டிப்பவனாலங்கொள்பொன்றாக
லேலுமாறுரைத்தெனவொளிர்செக்கர்வானிருண்ட
நீலவார்குழலுயிர்கட வெழுந்தசெந்நெருப்பே.

(இ-ள்.) காலமென்னுமோர்வணிகன் - காலமாகிய வொரு வைசியனானவன், மேல் - மேலாக, அகன்ற - பரந்த, வான்கல்லின் - ஆகாசமாகிய (உரை) கல்லிலே, ஞாலம் - பூமியினிடத்து, நீளிருள் - மிக்க விருளை, ஒப்பவன் - வெப்பமுறுவிய சூரியனை, கலங்கொள் - நற்குணத்தைக் கொண்ட, பொன்றாக - கனகமாக, ஏலுமாறு - பொருந்துமாறு, உரைத்தென - உரைத்ததுபோல், ஒளிர் - விளங்குகின்ற, செக்கர்வான் - செவ்வானமானது, இருண்ட - இருளுற்ற, நீலம் - நீலநிறம்பொருந்திய, வார் - கொடிய, குழல் - கூந்தலையுடைய தமயந்தியினது, உயிர் - ஆவியை, சுட - சுடுதற்பொருட்டு, எழுந்த - தோன்றிய, செந்நெருப்பு - செந்தீயே (ஆம்), எ-று.

[காலத்தில் வணிகனையும் ஆகாயத்தில் உரைகல்லையும் சூரியனிற் பொன்னையும் ஆரோபித்தலால் உருவகவணி. செவ்வானத்திற் பொன்னுரைத்ததாலென்னுந் தற்குறிப்பணி. மேற்சொல்லிய உருவகவணியை உறுப்பாகக் கொள்ளுதலால் உறுப்புறுப்பிக் கல

வையணி., செவ்வானத்திற் செந்தீக் குறிக்கப்பட்டமையால் பொருட்டற்குறிப்பணி. இதனுள் இரண்டணிகள் சேர்ந்து வருதலாற் சேர்வையணி.] (௬)

செய்யவெங்கதிரிறத்தலுமவனுழைச்சிறந்த
மொய்கொள்பேரொளிவனிதைக்குமூட்டுசெந்தழலின்
வெய்யநீரதாய்ப்பரந்தெழுசெக்கர்வான்மெலிந்த
வையநுண்ணிடையணங்கினுக்கென்கொலாயமையும்.

(இ-ள்.) செய்ய - செந்நிறம்பொருந்திய, வெங்கதிர் - சூரியனவன், இறத்தலும் - இறந்தவளவில், அவனுழை - அவனிடத்தே, சிறந்த - சிறப்புற்றிருந்த, மொய்கொள் - மொய்த்தல்கொண்ட, பேர் - பெரிய, ஒளிவனிதைக்கு - சாயாதேவிக்கு, மூட்டு - மூட்டப்பட்ட, செந்தழலின் - செந்நெருப்புப்போல், வெய்யநீரதாய் - கொடியகுணத்ததாய், பரந்து - விரிந்து, ஒளிர் - விளங்காநின்ற, செக்கர்வான் - செவ்வானமானது, மெலிந்த - காமநோயா லிளைத்த, ஐயம் - ஐயத்துக்கிடமாகிய, நுண்ணிடை - நுண்ணிய விடையையுடைய, அணங்கினுக்கு - தமயந்திக்கு, என்கொலாயமையும் - எப்படிப்பட்டதாயிருக்கும், எ-று.

இருவகைப் புணர்ச்சியுள் உள்ளப் புணர்ச்சியின் வழித்தாகிய மெய்யுறு புணர்ச்சி யுற்றோர்க்கு விருப்பின் இன்மை சிறிதொழிந்து பொருந்து சகமன திற்குமாயினுந் தலைவனீங்கிய வளவிலவர்களும் பொருந்து செந்தழலி ற் செய்வரென்பது தோன்ற ஒளிவனிதைக்கு மூட்டு செந்தழலின் மூழ்கி னென்றார். "மருவுகாதலராருயிர் மாய்ந்திடி, லெரியின் மூழ்கி மகப் பிறப்படுவதற், கருநெறித்தலை வைக்குமடிக்கடி, புரவிசன்மகப் பேறு பொருந்துவார்" [செக்கர்வானத்தை ஒளிவனிதைக்கு மூட்டு செந்தழலாகக் குறித்தமையால் தற்குறிப்பணி.] (௭)

தனத்தலெண்ணிமெய்தளர்வுறுநேமியம்பறவை
புணர்த்தவஞ்சிறைப்புல்லுவிட்டொழியநெட்டுயிர்ப்பாற்
றுணர்த்தமௌவல்வண்டுதீள்கங்குல்முன்றோன்றிற்
பணைத்தவெம்முலைப்பாசிழையல்குலென்படுமே.

(இ-ள்.) தனத்தல் - பிரிவை, எண்ணி - நினைத்து, மெய் - உடம்பு, தளர்வுறு - தளர்ச்சியடைகின்ற, நேமியம்பறவை - சக்கரவாகப் பறவைகள், நெட்டுயிர்ப்பால் - பெருமூச்சோடு, புணர்த்த - கலந்த, அம் - அழகிய, சிறை - சிறைகளின், புல்லு - தழுவுதலை, விட்டு - விடுத்து, ஒழிய - நீங்கவும், வண்டு - வண்டுகளானவை, துணர்த்த - கொத்துகளாகப்பூத்த, மௌவல் - முல்லை மலரிலே, ஊத - ஆரவாரிக்கவும், நீள் - நெடிய, கங்குல்முன் - மாலையானது, தோன்றின் - உதிக்குமாயின், பணைத்த - பருத்த, வெம் - விருப்பஞ் செய்கின்ற, முலை - முலைகளையும், பாசிழை - பசியவாபரணத்தைக்கொண்ட, அல்குல் - அல்குலையுமுடைய தமயந்தியானவள், என்படும் - என்படுவாள், எ-று.

ஒழிய வதைவென்னும் விளையெச்சங்கள் தோன்றினென்றும் வினைகொண்டு முடிந்தன. புணர்ந்த புணர்த்தவென எதுகைநோக்கி விகாரமாயிற்று. இடைவிடாமற் கூடியுற்ற பருப்பதியில்லாத சக்கரவாகப் பறவைகள் பிரியவும் மன்மதனை அம்பாய்ப் பிரிந்தவர்க்கு இடையூட்டும் முல்லைமலரில் வண்டுகளாகிய விற்றுணை போர்க்குறியாகிய ஒலியைச் செய்யவும் மாலைப்பொழுதுண்டாகு மனவில் இவள்படுந்துன்பம் அளவிறந்த தாகலின் என்பதுமென்றார். மாலையிற்காமநோய் மிகுமென்பது 'காலையரும்பிப் பகலெல்லாம் போதாகி, மாலைமலருமிந்நோய்' என்பதனாற்காண்க. (அ)

அங்கண்வானகமுழுவதுமவிரொளிபரப்பிக்
கங்குல்வாயடர்தாரகையெழுந்தனகடலுட்
பொங்குவெங்கதிர்மணிவிழுந்தெனத்திசைபுரப்போ
ரெங்குநாடுறத்தெடுத்தவஞ்சுடரொளிவியையும்.

(இ-ள்.) கங்குல்வாய் - இரவின்கண், அங்கண் - அழகிய விடத்தையுடைய, வானகமுழுவதும் - ஆகாயத்தினிடமெங்கும், அவிர் - விளங்காநின்ற, ஒளி - ஒளியை, பரப்பி - விரித்துக்கொண்டு, எழுந்தன - தோன்றினவையாகிய, அடர் - நெருங்கிய, தாரகை - உடுக்களானவை, கடலுள் - சமுத்திரத்தினுள், பொங்கு - விளங்காநின்ற, வெங்கதிர் - சூரியனாகிய, மணி - மணியானது, விழுந்தென - விழுந்ததென்று, திசைபுரப்போர் - திக்குப்பாலகர், எங்கும் - எவ்விடங்களிலும், நாடுதற்கு - தேடுதற்பொருட்டு, எடுத்த - ஏந்திய, அஞ்சுடரொளி - அழகிய தீபங்கள்போலும், இயையும் - பொருந்தும், எ-று.

திக்குப்பாலகர் காப்புப் பெரும்பாலுஞ் சந்திரசூரியர் பொருட்டாதலால் அவருக்குத்தேடல் சொல்லப்பட்டது. கங்குல்வாயடர் தாரகையெனவே பகலிற் சூரியவொளியால் மழுங்கியிருந்தனவென்க. [வெங்கதிர் மணியென்பது உருவகவணி. தாரகைகளில் தீபங்களைக்குறித்தலால் தற்குறிப்பணி.] (௯)

கருத்திறாடெழுகாமமென்கொடுங்கனல்கனற்ற
வருத்தியுற்றவராருயிர்க்குளகிலையயில்வா
மருந்துவெங்கதிர்ப்பாகெறிந்துடுப்புகர்முகத்த
விருட்கடாக்களிறிருநிலத்திறுத்ததையன்றே.

(இ-ள்.) உடுப்புகர் - தாரகைகளாகிய புள்ளிகளையுடைய, முகத்த - முகத்தினையுடைய, இருட்கடாக்களிறு - இருளாகிய மதயானை, உருந்து - கோபித்து, வெங்கதிர்ப்பாகு - சூரியனாகிய பாகனை, எறிந்து - வீசி, கருத்திறாடு - செஞ்சிறுவன், எழு - வளர்கின்ற, காமமென் - காமமென்கிற, கொடுங்கனல் - கொடியதீயானது, கனற்ற - சுடாநிற்க, அருத்தி - ஆசையை, உற்றவர் - பொருந்தினவருடைய, ஆர் - நிறைந்த, உயிர்க்குளகிலை - உயிராகிய தழையை, அயில்வான் - உண்ண, இருநிலத்து - பெரிய பூமியினிடத்து, இறுத்தது - தங்கியது, எ-று.

ஆருயிர்க்குளகிலை யயில்வானென்பதிருல் - இருள் பிரிந்தவர்க்கு மரணவேதனையொத்த வேதனையை விளைக்குமெனக. குளகு விலங்குண்ணுந்தழை "இலைதுகர்விலங்கி ஞணவுகுளகென்ப" உயிர்க்குளகையும், வெய்கதிற் பாகனையும், உடுவிற் புகரையும், இருளிற் களிற்றையும் ஆரோபித்தலால் உருவகவணி.] (௧0)

தோட்டுமென்மலர்ப்பூங்கணைதுரப்பமெல்லளிநாண்
பூட்டுபைங்கழைகுழைத்தெதிர்வேனிலான்புகழைத்
தீட்டுதாரகையெழுத்தொளிசிறந்திடவணிவான்
கூட்டுமையெனச்செறிந்ததுசூரிருட்பிழம்பே.

(இ-ள்.) தோட்டு - இதழ்களையுடைய, மெல் - மெல்லிய, மலர் - பூக்களாகிய, பூங்கணை - அழகியவம்புகளை, துரப்ப - செலுத்த, மெல் - மெல்லிய, அளிநாண் - வண்டுகளாகிய நாரியை, பூட்டு - பூட்டிய, பைங்கழை - பசிய கருப்புவில்லை, குழைத்து - வளைத்து, எதிர் - எதிர்க்கின்ற, வேனிலான் - மன்மதனது, புகழை - கீர்த்தியை, தீட்டு - எழுதப்பட்ட, தாரகை - உடுக்களாகிய, எழுத்து - எழுத்துக்களினது, ஒளிசிறந்திட - ஒளிவிளங்குதற்கு, அணிவான் - அழகியவாகாயமானது, கூட்டு - கூட்டிய, மையென - மைபோல், செறிந்தது - நெருங்கியது, சூர் - மிகுந்த, இருள் - இருளினது, பிழம்பு - திரட்சி, எ-று.

வேனிலானை எழுவாயாக்கி அவன் தனது புகழைத்தீட்டிய தாரகையாகிய எழுத்தொளிசிறந்திட அணிவதற்குக் கூட்டுமையெனப் பொருள்கொள்ளினு மமையும்.

[தாரகையிலெழுத்தை யாரோபித்தலா லுருவகவணி. இருளில் மையைக்குறித்தலால் தற்குறிப்பணி. இது முன்னுருவகத்தை யுறுப்பாகக் கொண்டமையால் கலவையணி.] (௧௧)

பட்டகாரிருட்கங்குல்போதரப்படர்திசைக
ளெட்டியுள்ளனபொருள்கவர்ந்தேகிலவொன்று
விட்டிலாதொளிவெய்யவன்றனதுமெல்விரலாற்
சுட்டியெங்கணுங்காட்டல்போற்சுடர்வனசுடர்கள்.

(இ-ள்.) பட்ட - உண்டாகிய, கார் - கரிய, இருள் - இருளையுடைய, கங்குல் - இரவானது, போதர - வர, படர் - பரந்த, திசைகள் - எட்டுத்திக்குகளிலும், உள்ளன - இருக்கின்றனவை, எட்டின் - எட்டுத்திக்குகளிலும், பொருள் - பொருள்களை, கவர்ந்து - அபகரித்துக்கொண்டு, ஏகில - போகவில்லையென்று, ஒளி - காந்தியை, ஒன்று - ஒன்றை, விட்டு - வீசி, இலங்கு - விளங்காநின்ற, வெய்யவன் - சூரியனது, தனது - தன்னுடைய, மெல்விரலால் - மெல்லியவிரலினால், எங்கணும் - எவ்விடங்களிலும், சுட்டி - குறித்து, காட்டல்போல் - காட்டுதல்போல், சுடர்வன - விளங்குவன, சுடர்கள் - தீபங்கள், எ-று.

பிறர்பொருளைப் பாதுகாப்போர் அவ்விடத்தைவிட்டு நீங்குமிடத்துப் பின்காப்பவர்க்குத் தங்காப்பிலுள்ள பொருள்களை யொப்பித்தல் உலகவழக்கமாதலிற் பகலிற்காத்த சூரியனீங்குமிடத்து இரவிற்காக்குஞ் சந்திரன்வருதற்குப் பொழுது நீட்டித்தலால் அவ்வுடைமையைக் காத்தற்குரிய அவன் மனைவியாகிய இராமடந்தைக்கு ஒப்பிக்குமிடத்துச் சொன்மாத்திரத்தாற் புலப்படாதென்பது தோன்றவெய்யவன் றனது மெல்விரலாற் சுட்டிக்காட்டலென்றார். [அம்மாலைக்காலத்திலே உண்டாகிய தீபங்களில் சூரியன் விரலை யாரோபித்தலால் தற்குறிப்பணி.] (சஉ)

மாலைப்படலமுற்றும்.

ஆக செய்யுள் - ஙகா.

நிலாத்தோற்றுபடலம்.

[இப்படலத்தால் அம்மாலைக்குப் பின்வரும் நிலவினது தோற்றஞ் சொல்லப்படுகின்றது.]

கலித்துறை.

வெவ்வராவினைவிண்டொடர்மந்தரம்பிணித்துக்
கவ்வைமிக்கெழக்கடவுளர்கடைந்திடுங்காலைப்
பவ்வவெண்டிரையுயிர்த்தசெம்பதுமைவாண்முகம்போற்
றெய்வவொண்கதிர்பரப்பிமீதெழுந்ததுதிங்கள்.

(இ-ள்.) கடவுளர் - தேவர்கள், வெம் - வெவ்விய, அராவினை - வாசுகியென்னும் பாம்பை, விண் - ஆகாயமுகட்டை, தொடர் - அளாவிய, மந்தரம் - மந்தரமலையின்கண், பிணித்து - சுற்றிக்கட்டி, கவ்வை - ஒலியானது, மிக்கெழ - அதிகரிக்க, கடைந்திடுங்காலை - மதிக்குங்காலத்தில், வெண்டிரை - வெள்ளிய அலைகளையுடைய, பவ்வம் - பாற்கடலானது, உயிர்த்த - ஈன்ற, செம்பதுமை - செந்தாமரையிலிருக்கின்ற இலக்குமியினது, வாள் - காந்திபொருந்திய, முகம்போல் - முகத்தைப்போல, தெய்வம் - தெய்வத்தன்மையுள்ள, ஒண்கதிர் - ஒளிபொருந்திய கிரணங்களை, பரப்பி - விரித்து, திங்கள் - நிலவானது, மீது - ஆகாயத்தின்கண், எழுந்தது - உதித்தது, எ-று.

கடவுளரு முடிவுகாலம் அடைந்தசென்று தம்மைசெய்க் கொடிய கடுவைத் தந்ததென்பார் வெவ்வராவென்றும், பெரியமலையென்பார் விண்டொடர் மந்தரமென்றும், மெய்வருந்தக் கடைதலின்றென்பார் கடவுளர் கடைந்திடுமென்றும், ஒருவர் கருப்பத்திற் றோன்றினாளல்லளென்பார் பவ்வவெண்டிரை யுயிர்த்தவென்றும், மாதர் முகத்துக்கு உபமானமாகும் மதி இவளமுகத்துக்கு உபமேயமாகுமென்பார் பதுமை வாண்முகம்போலென்றும், தேவர்கள் கூற்றம் இதுவேயாட்டுமென்பார் தெய்வவொண்கதிர் பரப்பியென்றும், இவ்விடத்தி லுதித்ததென்பார் மீதெழுந்ததென்றும் சொல்லினார். (க)

[திருவின்முகத்தை உபமானமாகவும் சந்திரனை உபமேயமாகவும் சொல்லுதலால் உவமையணி.] (க)

செறிந்தவாழ்கடற்செல்வனுமவனுழைச்சிறந்தாங்
குறைந்தவாருயிர்த்துணைவியர்பலருமுள்ளுவந்து
நிறைந்ததெண்டிரைநீர்குடைந்தாடலினிகலி
யெறிந்தமென்மலர்ப்பந்தெனவெழுந்ததுதிங்கள்.

(இ-ள்.) செறிந்த - மிகுந்த, ஆழ் - ஆழ்ந்த, கடற்செல்வனும் - சமுத்திரராசனும், அவனுழை - அவனிடத்து, சிறந்து - சிறப்பையடைந்து, ஆங்கு - அச்சமுத்திரத்தின்கண், உறைந்த - தங்கிய, ஆர் - நிறைந்த, உயிர் - உயிர்போன்ற, துணைவியர்பலரும் - மனைவியரனைவரும், உள்ளுவந்து - மனமகிழ்ந்து, நிறைந்த - நிறைவையுடைந்த, தெண்டிரை - தெளிந்தஅலைகளையுடைய, நீர் - நீரில், குடைந்து - குளித்து, ஆடலின் - விளையாடற்கண், இகலி - பகைத்து, எறிந்த - வீசிய, மென் - மெல்லிய, மலர்ப்பந்தென - பூச்செண்டுபோல, திங்கள் - நிலவானது, எழுந்தது - தோன்றிற்று, எ-று. இகலியென்பதை வலித்தெனினுமொக்கும்.

கடல்வேந்தனென்றமையால் அவனுயிர்த்துணைவியர் நதிமாதரெனக்கொள்க. [உதயமாகிய சந்திரனிடத்து மலர்ப்பந்தைக் குறித்தமையால் தற்குறிப்பணி.] (உ)

கதிர்செய்தித்திலங்கறங்குதெண்டிரைக்கரத்தெறியு
முதிர்பனிக்கடன்முகட்டினின்முளைத்தொளிர்திங்கள்
விதியின்மாலையாந்துணைவியைவீங்கிருட்டலைவன்
வதுவையாற்றுவான்வைத்தபொற்குடமெனவயங்கும்.

(இ-ள்.) கதிர்செய் - கிரணத்தைச்செய்கின்ற, தித்திலம் - முத்துகளை, கறங்கு - ஒலிக்கின்ற, தெண்டிரை - தெளிந்தஅலைகளாகிய, கரத்து - கைகளால், எறியும் - வீசுகின்ற, முதிர் - முதிர்ந்த, பனிக்கடல் - குளிர்ச்சியையுடைய கடலினது, முகட்டினில் - உச்சியில், முளைத்து - தோன்றி, ஒளிர் - விளங்காநின்ற, திங்கள் - நிலவானது, விதியின் - விதியினால், மாலையாம் - மாலைக்காலமாகிய, துணைவியை - மனைவியை, வீங்கு - மிகுந்த, இருள் - இருளாகிய, தலைவன் - நாயகன், வதுவையாற்றுவான் - மணஞ்செய்யும்பொருட்டு, வைத்த - வைக்கப்பெற்ற, பொற்குடமென - பொன்னலாகிய குடத்தைப்போல், வயங்கும் - விளங்கும், எ-று.

விவாகத்தில் கரணம் பிழைக்கின் மரணந் தருமென்பது அறநூலிற் சொல்லப்பட்டதாகலின் விதியின்வைத்த பொற்குடமென்றார். [மாலைப்பொழுதிற் றுணைவியையும் இருளிற் றலைவனையும் ஆரோபித்தலால் உருவகவணி, சந்திரனிடத்துப் பொற்குடத்தைக் குறித்தலால் தற்குறிப்பணி, இத்தற்குறிப்பு உருவகத்தை அங்கமாகவுடைமையின் உறுப்புறுப்பிக் கலவையணி.] (ங)

தென்றுதெண்டிரைக்கருங்கடலெழுந்தவெண்டிங்கள்
புள்ளவாங்கணைமதனனைப்பூம்புனலாட்ட
வள்ளிதழ்க்கருங்குவளைபெய்திரவெனுமடந்தை
வெள்ளிவெண்குடமேந்தினாளெனவிளங்கும்.

(இ-ள்.) தென்று - கொழிக்கின்ற, தெண்டிரை - தெளிந்த அலைகளையுடைய, கருங்கடல் - கரியகடலினின்று, எழுந்த - தோன்றிய, வெண்டிங்கள் - வெள்ளிய சந்திரனானது, புள் - வண்டுகளை, அவாம் - விரும்புகின்ற, கணை - மலர்க்கணைகளையுடைய, மதனனை - மன்மதனுக்கு, பூம்புனல் - அழகிய நீராட்டுதலை, ஆட்ட - ஆட்டுதலைச் செய்ய, இரவெனுமடந்தை - இரவாகிய மடந்தையானவள், வள்ளிதழ் - கூரிய விதழ்களையுடைய, கருங்குவளை - நீலோற்பலப் பூவை, பெய்து - மேலே இட்டு, வெள்ளி - வெள்ளிமயமாகிய, வெண்குடம் - வெள்ளிய குடத்தை, ஏந்தினாளென - ஏந்தினாளென்று சொல்லும்படியாக, விளங்கும் - (காணப்பட்டு) விளங்கும், எ-று.

புள்-வண்டு, "புள்ளுவண் டிமிட்டம்புட்பேர்" என்பது நிகண்டு. அவாவும் என்பது அவாமென உகரங் குறைந்தது. இரவு மன்மதனுக்குரிய காலமாதலால் பட்டாபிஷேகமில்லாமல் அரசுசெய்யக் கூடாமையின், புனலாட்ட இரவெனுமடந்தை வெள்ளிவெண் குடமேந்தினளென்றார். மடந்தையர் அவன் ஏவறிந்து காரணமாகையால் இராமடந்தைக்கு அபிஷேகஞ்செய்யும் உரிமை சொல்லப்பட்டது. [இரவெனுமடந்தை யென்றது உருவகவணி. கனக மென்னும் உவமேயத்தைவிட்டுக் கருங்குவளையென்னும் உவமான மாத்திரத்தைக் கூறுதல் உயர்வு நவிற்சியணி. சந்திரவிம்பத்திலே வெள்ளிக்குடத்தைக் குறித்தது தற்குறிப்பணி.] (ச)

புலவுநாறுவெஞ்சுறவெறிபொருதிரைமுகட்டி
னிலவுகொப்புளித்துயரியநிகரில்வெண்மதிய
மலமிராகைமீன்பயிலாரிருட்கடலி
னுலகமாழ்தலுமெழுந்தபுற்புதமெனவொளிரும்.

(இ-ள்.) புலவுநாறு - புலானாற்றம்வீசுகின்ற, வெம் - வெவ்விய, சுறவு - சுறாமீன்களை, எறி - எறியும், பொரு - கரையின் மோதுகின்ற, திரை - அலைகளையுடைய கடலினது, முகட்டின் - உச்சியில், நிலவு - சந்திரிகையை, கொப்புளித்து - உமிழ்ந்து, உயரிய - எழுந்த, நிகரில் - ஒப்பில்லாத, வெண்மதியம் - வெள்ளிய சந்திரனானது, அலமில் - கணக்கில்லாத, தாரகை - உடுக்களாகிய, மீன் - மீன்களானவை, பயில் - சஞ்சரிக்கின்ற, ஆரிருள் - நிறைந்தவந்தகாரமாகிய, கடலில் - சமுத்திரத்தில், உலகமாழ்தலும் - உலகம் முழுகிப்போதலும், எழுந்த - அதிலிருந்து மேலெழுந்த, புற்புதமென - குமிழியைப்போல, ஒளிரும் - விளங்கும், எ-று.

[வான்மீனில் மீன்களையும் இருளிற் கடலையும் ஆரோபித்தலால் உருவகவணி. சந்திரனில் நீர்க்குமிழியைக் குறித்தலாற் பொருட் தற்குறிப்பணி. இத்தற்குறிப்பு உருவகத்தை அங்கமாக வுடைமையால் கலவையணி.] (ரு)

திரைநெடுங்கடல்வயிறுளைந்தீன்றவெண்டிங்க
ணிரைசெழுங்கதிர்க்கரங்களாலம்பரநீவ
விரவுகின்றபுன்மாலையாந்தெரிவையுள்வெள்கி
யருணவெங்கதிர்ச்சுடரினையொளியறவவித்தாள்.

(இ-ள்.) திரை - அலைகளையுடைய, நெடுங்கடல் - நெடிய கடலானது, வயிறுளைந்து - வயிறுநொந்து, ஈன்ற - பெற்ற, வெண்டிங்கள் - வெள்ளிய சந்திரனானவன், நிரை - வரிசையாகிய, செழுங்கதிர் - செழுமையுள்ள கிரணங்களாகிய, கரங்களால் - கைகளால், அம்பரம் - ஆகாயமென்னுந் தனதாடையை, நீவ - தடவ, விரவுகின்ற - கலக்கின்ற, புல் - புல்லிய, மாலையாம் - மாலைக்காலமாகிய, தெரிவை - பெண்ணானவள், உள் - உள்ளத்தில், வெள்கி - நாணி, அருணம் - சிவப்பாகிய, வெங்கதிர் - சூரியனாகிய, சுடரினை - தீபத்தை, ஒளியற - ஒளிநீங்க, அவித்தாள் - அவித்தனள், எ-று.

அம்பரமென்பது ஆகாயமும் ஆடையும். "அம்பரங்கடல்விண் சோம்" என்பதனுற்காண்க. இன்முங்கலந்து நீங்குந் தன் புருடனாயினும் நாணிற்கெடாது என்றும் ஒருதன்மைத்தாய்ப் பழகுங் குணமுள்ள குலமடந்தைபோல் சந்திரன் கதிர்க்கரங்களால் ஆகாயமாகிய கலையைத் தடவ மாலைமாது நாணந் தலைக்கொண்டு சூரியனாகிய தீபத்தை யவித்தாளென்றார். [கதிரிற் கரங்களையும் மாலைப்பொழுதிற் றெரிவையையும் வெங்கதிரிற் சுடரினையும் ஆரோபித்தலால் உருவகவணி. அம்பரமென்றது முன் சொல்லப்பட்ட உருவகம் ஏதுவாகக்கொண்டு அம்பரமென்னும் அம்பரமெனப் பொருள் கொள்ளுதலிற் றொடர்புருவகவணி.] (சு)

குறைவில்வெண்மதிதோன்றமென்குமுதநாண்முகையிற்
சிறகர்வண்டுபாண்முரலலுமுயிரினிற்சிறந்த
விறைவன்வார்திரைக்கடன்முகட்டெழுந்தனனென்று
முறையவந்ததூதர்கள்சொலிற்றோன்றியதன்றே.

(இ-ள்.) குறைவில் - கலைகணிரம்பிய, வெண்மதி - வெள்ளிய சந்திரனானவன், தோன்ற - உதயமாக, மென் - மெல்லிய, குமுதம் - அல்லிகளுடைய, நாள் - புதிய, முகையில் - அரும்புகளில், சிறகர் - இறகுகளையுடைய, வண்டு - வண்டுகள், பாண் - இசைகளை, முரலல் - ஒலிசெய்தல், நும் - உம்முடைய, உயிரினில் - உயிரினும், சிறந்த - சிறந்திருக்கின்ற, இறைவன் - நாயகனானவன், வார் - நெடிய, திரை - அலைகளையுடைய, கடல் - கடலினது, முகட்டு - உச்சியில், எழுந்தனனென்று - புறப்பட்டானென்று

று, அறையவந்த - சொல்லவந்த, மாதர் - மாதர்களுடைய, சொலில் - சொல்லைப்போல், தோய்ந்தது - தோய்ந்தது, எ-று.

ஒருவர்பால் நாடோறும் பயன்பெற்று வருபவர் தம்மால் விடப்பட்டவர் உயிர் பிறந்தபொழுது அதனைத் தாமுணர்ந்தெரிந்து அதை அவர்க்கு விரைந்து சொல்லி அவ்வின்பத்தைத் தாமடைவர். அதுபோல என்றும் அல்லிமலரிற் றேனுண்டு வண்டினம் பாடல் அவற்றிற்குத் தலைவன் வரவுகூறும் மாதர்சொல்லிற் றோன்றியதென்றார். எந்த நாதுகளிடம் வண்டு மாறிற்றுச் சென்றதென்பது வண்டுவிடுதூதிற்காண்க. [வண்டிசையிற் மாதர்கள் சொல்லைக் குறித்தமையால் தற்குறிப்பணி.] (எ)

தெண்பனிக்கடற்றிரையினி லுயிர்த்தவெண்டிங்க
டண்புனற்றடத்தாம்பன்மெல்லிதழ்த்துவர்வாய்
தொண்கரத்திறனெகிழ்த்தலு நாணமீதூரக்
கண்புதைத்தெனக்குவிந்தனகடிகமழ்கமலம்.

(இ-ள்.) தெள் - தெள்ளிய, பனி - குளிர்ச்சிபொருந்திய, திரை - அலைகளையுடைய, கடல் - கடலானது, இனிது - இனிதாக, உயிர்த்த - ஈன்ற, வெண்டிங்கள் - வெள்ளியசந்திரன், தண் - தண்ணிய, புனல் - நீரையுடைய, தடத்து - தடாகத்திலுள்ள, ஆம்பல் - அல்லியினுடைய, மெல் - மெல்லிய, இதழ் - இதழ்களாகிய, துகில் - ஆடையை, ஒள் - ஒள்ளிய, கரத்திறனால் - கிரணமாகிய கையினால், தைவந்து - தடவி, நெகிழ்த்தலும் - அவிழ்த்தவளவிலே, கடி - வாசனை, கமழ் - மணக்கின்ற, கமலம் - தாமரை, நாணம் - (அச்செய்கையைக் கண்டுண்டாகிய) நாணம், மீதூர - அதிகரிக்க, கண்புதைத்தென - கண்களை மூடிக்கொண்டனபோல், குவிந்தன - முகிழ்த்தன, எ-று.

புலவர் தோன்றுதொட்டுக் கூறும் முறைப்படி சந்திரன் அல்லிப்பூவின் மணாளனாதலால் இதழ்த்துகிலை நெகிழ்த்ததுமென்றதற்கேற்பச் சூரியன் மனைவியாகிய தாமரை குவிதலை நாணிக் கண்களை மூடிக்கொண்டனபோல் முகிழ்த்ததெனக்கொள்க. [இதழ்த்துகில் என்பது உருவகவணி, கரத்திறனால் என்பதிற் கரமாகிய கரமென்று மூன்றுருவகமேவுதலாகப் பொருள்கொள்ள வேண்டலில் தொடர்புருவகவணி, கமலம் கண்புதைத்தெனவென்றல் தற்குறிப்பணியாம்.] ()

களிசெய்காமநோய்விளைத்திடுமிரவெனுங்கன்னி
களிகொள்வெண்மதிநலங்கிளர்வாண்முகமதனுந்
தெளிநிலாக்கதிர்த்தேறல்கொப்புளித்தலுஞ்சிறந்த
வொளிகொள்வான்மகிழ்பூத்தெனவிளங்கினவுடுக்கள்.

(இ-ள்.) களிசெய் - களிப்பினைச்செய்கின்ற, காமநோய் - காமமாகியநோயை, விளைத்திடும் - உண்டாக்கும், இரவெனுங்கன்னி - இரவென்னு மங்கையானவள், களிகொள் - குளிர்ச்சியைக்

கொண்ட, வெள் - வெள்ளிய, மதி - சந்திரனாகிய, நலங்கிளர் - நன்மை விளங்குகின்ற, வாள் - காந்திபொருந்திய, முகமதனால் - முகத்தைக்கொண்டு, தெளி - தெளிந்த, நிலா - ஒளிபொருந்திய, கதிர் - கிரணமாகிய, தேறல் - மதுவை, கொப்புளித்தலும் - உமிழ்தலும், சிறந்த - சிறக்கப்பெற்ற, ஒளிகொள் - ஒளியைக்கொண்ட, வான் - ஆகாயமாகிய, மகிழ் - மகிழமரமானது, பூத்தென - மலர்ந்ததுபோல, உடுக்கள் - தாரகைகள், விளங்கின - ஒளி செய்வன, எ-று.

மாதர் சுவைக்க மகிழமர மலர்வதென்பதுபற்றி இரவென்னுங் கன்னி மதிமுகத்தாற் சுவைக்க வான்மகிழிற் றாரகைமலர் பூத்தன வென்றார். [உருவகத்தை அங்கமாகக்கொண்ட பொருட்டற்குறிப்பணி.] (௯)

கள்ளிருட்குழும்பெறிந்தெழுகளிர்மதிச்செல்வன்
விள்ளுமாம்பல்வாய்க்கங்குலாந்தெரிவையைவேட்ப
வள்ளிவான்மகள்சிதறுவெண்பொரியெனவமைந்த
புள்ளிமீனினமகலிருவிசும்பினிற்பொடித்த.

(இ-ள்.) அமைந்த - நிறைந்த, புள்ளி - பொறிகளாய, மீனினம் - தாரகைகளுடைய கூட்டங்களானவை, கள் - மிக்க, இருள் - இருளாகிய, குழும்பு - குறுநிலமன்னனை, எறிந்து - அழித்து, எழு - தோன்றிய, களிர் - குளிர்ச்சிபொருந்திய, மதி - சந்திரனாகிய, செல்வன் - அரசிளங்குமாரனானவன், விள்ளும் - மலர்கின்ற, ஆம்பல் - செவ்வல்லிப்பூவாகிய, வாய் - வாயையுடைய, கங்குலாம் - இரவாகிய, தெரிவையை - மங்கையை, வேட்ப - மணஞ்செய்ய, வான் - ஆகாயமாகிய, மகள் - மாதானவள், அள்ளி - கைகளாலள்ளி, சிதறு - இறைத்த, வெண்பொரியென - வெள்ளிய பொரிகளைப்போல, இருவிசும்பினில் - பெரிய வாகாயத்தின்கண், அகல் - அகன்று, பொடித்த - தோன்றின, எ-று.

மணமுதலிய செய்யும்போது பொரியிறைத்தல் விதியென்பது விவாகசம்பத்திற் சொல்லப்பட்டது. [இதுவும் அவ்வணி.] (௧௦)

திங்கள்வேந்துவெண்டாரகைத்துணைவியர்செறிய
வங்கண்வானகத்தெழுதலுமாரமுதுகுக்கும்
பொங்குவெண்கதிர்வெள்ளியம்பிரம்புபார்போர்த்த
துங்கவல்லிருட்குறுநிலவேந்தினைத்துரந்த.

(இ-ள்.) திங்கள் - சந்திரனாகிய, வேந்து - அரசனானவன், துணைவியர் - மனைவியர், வெண்டாரகை - வெள்ளியவுடுக்களாகிய, செறிய - தன்னோடுநெருங்கிவர, அங்கண் - அழகிய இடத்தையுடைய, வானகத்து - ஆகாயத்தின்கண், எழுதலும் - தோன்றியவளவில், ஆர் - நிறைந்த, அமுது - அமிர்தத்தை, உகுக்கும் - சிந்துகின்ற, பொங்கு - மிகுந்த, வெள் - வெள்ளிய, கதிர் - கிரணக

ளாகிய, வெள்ளியம்பிரம்பு - வெள்ளிப்பிரம்புகளானவை, பார் - பூமியை, போர்த்த - மூடிய, அங்கம் - உயர்வுள்ள, வல் - வலிய, இருள் - இருளாகிய, குறுநிலவேந்தரை - குறுநிலமன்னவரை, அர க்க - வருத்தின, எ-று. அம்-சாரியை.

இக்கொழு அவனதகிரணத்தால் இருளைக்கின்றதென்பார் சந்திர வெள்ளிப்பிரம்பு இருளைத் தாக்குமென்றார். [சந்திரனில் வேந்தனையும் கிரணத்திற் பிரம்பினையும் இருளிற் குறுநிலவேந்தரையும் ஆரோபித்தலால் உருவகவணி.] (௧௪)

தாழும்வண்டியிர்தன்மலர்க்கடத்திலைந்தருவி
னிழலெல்லாமுங்தயல்வருகின்றவைகெடுநீ
ராழிவெண்டிரைமுகட்டெழிலைவிர்மதிக்கதிர்வாள்
போழும்வல்லிருட்டுணிபலபதைப்பனபோலும்.

(இ-ள்.) வண்டியிர் - வண்டுகளொலிக்கின்ற, தன் - குளிர்ச்சி பொருந்திய, மலர் - மலர்களையுடைய, தாழும் - தாழ்ந்த, தடம் - விசாலம்பொருந்திய, சினை - கிளைகளையுடைய, தருவின் - மரத்தினுடைய, நீழல் - நிழல்களானவை, எல்லாம் - எவ்விடத்தும், அயல்வருகின்றன - அசைகின்றவை, கெடுநீர் - கெடிய நீரையுடைய, ஆழி - கடலினது, வெண்டிரைமுகட்டு - வெள்ளியவலைகளினுடைய வுச்சியில், எழும் - தோன்றும், அவிர் - காந்திபொருந்திய, மதி - சந்திரனுடைய, கதிர்வாள் - கிரணங்களாகிய வாளினாலே, போழும் - பிளக்கப்பட்ட, வல் - வலிய, இருள் - இருளினது, துணி - துண்டங்கள், பல - அனேகம், பதைப்பனபோலும் - பதைப்பனவற்றை யொக்கும், எ-று.

தாழுஞ் சினையெனமுடிக்க. [நிலவினிற் சந்திரனாலசைகின்ற மரத்தினிழல் நிலத்திலசைவதில் வெட்டுப்பட்டுயிரிழக்கும் இருளின பதைப்பைக் குறித்தலால் தற்குறிப்பணி.] (௧௫)

செருவிற்மாண்டவராம்பையர்ச்சேர்குவரன்றே
பொருவில்வெண்மதிபொழிகதிர்வாளினும்போழ்ந்த
விருளுமின்னகிற்கொழும்புகையுருவெடுத்தெழில்சே
ரமடந்தையர்கருங்குழற்கற்றைசென்றடைந்தே.

(இ-ள்.) செருவில் - போரின்கண், மாண்டவர் - இறந்தவர், அரம்பையர் - அரம்பையரை, சேர்குவர் - அடைகுவர், அன்றே - அன்று, பொருவில் - ஒப்பில்லாத, வெண்மதி - வெள்ளிய சந்திரனவன், பொழி - பொழிகின்ற, கதிர் - கிரணமாகிய, வாளினால் - கத்தியினால், போழ்ந்த - வெட்டப்பட்ட, இருளும் - அந்தகாரமும், இன் - இனிய, அகில் - அகிற்கட்டைகளினது, கொழும்புகை - கொழுமிய தூமத்தினது, உருவெடுத்து - வடிவெடுத்து, எழில்சேர் - அழகுபொருந்திய, அரமடந்தையர் - தெய்வ மங்கையருடைய,

கரு - கரிய, குழற்கற்றை - மயிர்முடியை, சென்று - போய், அடைந்த - சேர்ந்தன, எ-று.

போர்க்களத்திற் பகைவரோடெதிர்த்து இறந்தவர்கள் தேவருலகத்திற் றமக்குரிய அரம்பையரோடுகூடி, வீரசுவர்க்கத்தில் சுகிக்கத் றமக்குரிய அரம்பையரோடுகூடி, வீரசுவர்க்கத்தில் மகிழ்ந்திருப்பாராகையால் அவ்வாறு மதியோடெதிர்த்திறந்த விருளும் தனக்குரிய அவர் குழற்கற்றையை யடைந்ததென்க. [முற் கூறப்பட்ட பொதுப்பொருளாற் பிற்கூறப்பட்ட சிறப்புப்பொருள் சாதிக்கப்படுதலால் வேற்றுப்பொருள் வைப்பணி.] (௧௬)

களிகொள்வண்டினமாம்பல்சேர்ந்திசைபயில்காட்சி
யொளிரும்வெண்மதியுடைந்தகாரிருள்போ
யளியின்மெல்லுருவெடுத்தவனருந்துணைவியர்பா
லெளிமையின்னுரையிரங்கிவீழ்ந்திசைப்பனவியையும்.

(இ-ள்.) களிகொள் - மகிழ்ச்சியைக்கொண்ட, வண்டினம் - வண்டுக்கூட்டங்கள், ஆம்பல்சேர்ந்து - அல்லிமலர்களையடைந்து, இசைபயில் - இராகத்தைப்பாடுகின்ற, காட்சி - தோற்றமானது, ஒளிரும் - விளங்குகின்ற, வெண்மதி - வெள்ளிய சந்திரனவன், உடைந்த - சிதைந்த, காரிருள் - கரியவிருளானது, போய் - (தன்னுருவ) நீங்கி, அளியின் - வண்டுகளுடைய, மெல்லுருவெடுத்து - மெல்லிய வுருவங்கொண்டு, அவன் - அச்சந்திரனுடைய, அரு - அருமையாகிய, துணைவியர்பால் - மனைவியரிடத்து, எளிமை - எளிமையாகிய, இன்னுரை - இனியசொற்களை, இரங்கி - புலம்பி, வீழ்ந்து - அடிபணிந்து, இசைப்பன வியையும் - சொல்வனவற்றை யொக்கும், எ-று.

ஒருவரா லிடுக்கணுற்றவர் தங்குறைமுடித்தற்கு அவனுயிர்த் துணைவியரடைந்து அவன் நட்பாளர் முதலியோரினும் அவனுயிர்த் துணைவியர்பால் எளிமையின் முடிப்பரென்பது தோன்ற அவனருந்துணைவியர் பால் எளிமையின் னுரையிரங்கி வீழ்ந்திசைப்பன வியையுமென்றுரைத்தது. [வண்டினிசையும் இருளின் வேண்டுகோளாகக் குறித்தலால் தற்குறிப்பணி.] (௧௭)

முள்ளரைச்செழுமுளரியுமுருகுகொப்புளிக்கு
மள்ளலங்கயத்தாம்பலுமுறவெனவறிந்தேல்
கள்ளுலாமலர்முகிழ்த்தவக்கடிமலர்க்கமலப்
பிள்ளைவண்டினுக்கூறுதேன்பெரிதளித்ததனால்.

(இ-ள்.) கள்ளுலாம் - தேனொழுகுகின்ற, மலர் - அல்லிப்பூவானது, முகிழ்த்த - குவிந்த, அக்கடிமலர்க்கமலம் - அப்படிப்பட்ட வாசனையுள்ள தாமரைமலரினது, பிள்ளைவண்டினுக்கு - பிள்ளையாகிய வண்டுக்கு, ஊறு - சுரக்கின்ற, தேன் - தேனை, பெரிது - மிகவும், அளித்ததனால் - கொடுத்ததனால், அள்ளல் - சேற்றையுடைய, அம் - அழகிய, கயத்து - தடாகத்திலுள்ள, முள் - முட்களை

யுடைய, அரை - தாளையுடைய, செழு - செழிய, முளரியும் - தாமரைப்பூவும், முருகு - தேனை, கொப்புளிக்கும் - உமிழ்கின்ற, ஆம்பலும் - அல்லிப்பூவும், உறவென - தம்முள்உற வுடையனவென்று, (நாம்) அறிந்தேம் - அறிந்துகொண்டோம், எ-று.

தாமரையின் பிள்ளையாகிய வண்டினுக்கு அல்லி தேனைக்கொடுத்தலால் மலர்கின்ற காலவேற்றுமைபற்றிப் புறத்தே பகையுடையனபோலத் தோன்றினும் அகத்தே நட்புடையனவென்பார் உறவென வறிந்தேமென்றார். [முளரியும் ஆம்பலும் உறவெனவறிந்தேமென்றது தற்குறிப்பணி. இவ்வாக்கியப் பொருள் கமலப் பிள்ளை வண்டினுக்கு அல்லி தேனளித்த தென்னும் பின்வாக்கியப்பொருளாற் சாதிக்கப்படுதலாற் செய்யுட்குறிப்பணி.] (௬௫)

கங்குலெய்தியகாரிருட்கருங்கடறெளியத்
திங்களென்சுடர்த்தேற்றினுந்தேற்றலுற்றிறந்து
பொங்குவெண்ணிலாதெளிந்தநன்னீரெனப்பொலிந்த
பங்கமென்னநீடருநிழல்படியினிற்படிந்த.

(இ-ள்.) கங்குல் - இரவில், எய்திய - அடைந்த, கார் - கரிய, இருள் - இருளாகிய, கருங்கடல் - கரியகடலானது, தெளிய - கலக்கமற, திங்களென் - சந்திரனென்னும், சுடர் - காந்தியையுடைய, தேற்றினால் - தேற்றாம்வித்தினாலே, தேற்றலும் - உரைத்துத் தெளிவித்தவளவில், சிறந்து - சிறப்புப்பெற்று, பொங்கு - விளங்குகின்ற, வெண்ணிலா - வெள்ளிய சந்திரிகைகள், தெளிந்த - தெளிவையடைந்த, நன்னீரென - நல்லநீர்போல், பொலிந்த - பொலிவையடைந்தன, நீள் - நெடிய, தருநிழல் - மரங்களுடைய நிழல்களானவை, படியினில் - பூமியின்மேல், பங்கமென்ன - சேறுபோல், படிந்த - படிந்தன, எ-று.

[இருளில் கடலையும் திங்களில் தேற்றாவித்தையும் ஆரோபித்தலால் உருவகவணி. நிலா நன்னீரென்றது தருநிழல பங்கமென்ன என்றலால் உவமையணி.] (௬௬)

அகல்விசும்பெனுமாவின்மென்மடியெனத்தோன்றித்
திகழும்வெண்மதியுமிழ்தருசெழுங்கதிர்த்தீம்பால்
முகைநெகிழ்ந்துதேன்பிலிற்றியமுல்லையம்புறவி
னகன்புனிற்றிளங்கன்றெனச்சகோரநின்றுண்ணும்.

(இ-ள்.) அகல் - அகன்ற, விசும்பெனும் - ஆகாயமென்கிற, ஆவின் - பசுவினது, மென் - மெல்லிய, மடியென - மடியைப்போல், தோன்றி - உண்டாய், திகழும் - விளங்காநின்ற, வெண்மதி - வெள்ளியசந்திரன், உமிழ்தரு - சொரிகின்ற, செழு - செழிய, கதிர் - நிலவாகிய, தீம் - மதுரம்பொருந்திய, பால் - பாலை, முகை - அரும்புகள், நெகிழ்ந்து - விரிந்து, தேன் - தேனை, பிலிற்றிய - துளித்த, முல்லை - முல்லைக் கொடியையுடைய, அம் - அழகிய, புறவின் -

முல்லைநிலத்தின்கண், சகோரம் - சகோரப் பறவையானது, உகள் - துள்ளுகின்ற, புனிற்றிளம் - மிகுந்த இளமையையுடைய, கன்றென - கன்றுபோல், நின்று - நிலைபெற்று, உண்ணும் - குடிக்கும், எ-று.

[ஆகாயத்திற் பசுவினையும் சந்திரனில் மடியினையும் நிலவினிற் பாலையும் ஆரோபித்தலால் உருவகவணி. சகோரங் கன்றெனவென்றலால் உவமையணி.] (௬௭)

நன்கமைந்தசாளரத்துறுநகைநிலாக்கொழுந்தை
யன்பினீடுகூர்வாயினற்சகோரங்களருந்தன்
மின்செய்வெள்ளிவெண்கம்பியைவிளங்குநூலச்சிற்
பொன்செய்கம்மியர்குறட்டினல்வாங்குதல்போலும்.

(இ-ள்.) நன்கமைந்த - அழகுபொருந்திய, சாளரத்து - பலகணிகளுள், உறு - அடைகின்ற, நகை - ஒளிபொருந்திய, நிலாக்கொழுந்தை - சந்திரனுடைய விளக்கிரணங்களை, அன்பின் - ஆசையோடு, நீடு - நீண்ட, கூர்வாயினால் - கூரியவாயினால், சகோரங்கள் - சகோரப்பறவைகள், அருந்தல் - உண்ணுதல், மின்செய் - காந்தியைச்செய்கின்ற, வெள்ளி - வெள்ளியினாலாகிய, வெண்கம்பியை - வெள்ளியகம்பியை (மாட்டி), விளங்கு - விளங்காநின்ற, நூலச்சில் - கம்பியச்சென்னுங் கருவியில், பொன்செய்கம்மியர் - பொன்வேலைசெய்யுங் கம்மாளர், குறட்டினால் - குறட்டினாற்பற்றி, வாங்குதல்போலும் - இழுத்தலையொக்கும், எ-று.

நூல்போல் வெள்ளிக்கம்பியைச் செய்தலாற் கம்பியச்சை நூலச்சென்றார். [சாளரமிடமாகச் சகோரப்புள் சந்திரிகையை யுண்ணல் அக்கம்மாளர் கம்பியச்சில் வெள்ளிக்கம்பியிழுப்பதுபோலுமெனலால் உவமையணி.] (௬௮)

இலங்குவெண்மதித்தூநிலாக்கதிரினின்றிலங்கு
பொலங்கொண்மாடமேற்புதுநிலாமணிபுனல்பொழிதல்
நலம்பெய்நேமியம்புட்குலம்பிரிவுளாநலியப்
புலம்புமாறுகண்டுள்ளநெக்குருகுதல்போலும்.

(இ-ள்.) இலங்கு - விளங்குகின்ற, வெண்மதி - வெள்ளிய சந்திரனது, தூ - பரிசுத்தமாகிய, நிலாக்கதிரில் - சந்திரிகையில், நின்று - நிலைபெற்று, இலங்கு - ஒளிர்கின்ற, பொலங்கொள் - அழகினைக்கொண்ட, மாடமேல் - உப்பரிகைமேற்பதித்த, புது - புதிய, நிலாமணி - சந்திரகாந்தங்கள், புனல் - நீரை, பொழிதல் - சொரிதலானது, நலம்பெய் - சுகத்தைத்தருகின்ற, நேமியம்புள் - சக்கரவாகப் பறவைகளது, குலம் - கூட்டத்தினது, பிரிவு - ஆண்பெண்களின் பிரிவானது, உளம் - அவற்றின்மனத்தை, நலிய - வருத்த, புலம்புமாறு - அவை வருந்துந்தன்மையை, கண்டு - (அச்சந்திரகாந்தங்கள்) கண்டு, உள்ளம் - தமதுள்ளம், நெக்குருகுதல்போலும் - கரைந்துருகுதல்போலும், எ-று.

[நிலாமணி புனல் சொரிதலில் உள்ள செக்குருதலைக் குறித்த லாகு தற்குறிப்பணி.] (௧௯)

இன்னகாரிருட்கங்குலுக்கெல்லைகாண்கிலளாய்க்
கன்னலஞ்செழுங்கழனிசூழ்விதர்ப்பநாடளிக்கு
மன்னர்மன்னவனருந்தவப்பேற்றினால்வந்த
பொன்னவாஞ்சுணங்கணிமுலைப்பூங்கொடிபுலம்பும்.

(இ-ள்.) கன்னல் - கரும்புகளையுடைய, அம் - அழகிய, செழு - செழுமையுள்ள, கழனிசூழ் - வயல்கள்சூழ்ந்த, விதர்ப்பநாடு - விதர்ப்ப தேசத்தை, அளிக்கும் - காக்கின்ற, மன்னர்மன்னவன் - அரசர்க்கரசனாகிய வீமனது, அருந்தவப்பேற்றினால் - அரிய தவப்பலத்தினால், வந்த - தோன்றிய, பொன்னவாம் - பொன் விரும்புகின்ற, சுணங்கணி - தேமலணிந்த, முலை - தனத்தினையுடைய, பூங்கொடி - மலர்க்கொடிபோல்பவளாகிய தமயந்தி, இன்ன - இத்தன்மைத்தாகிய, காரிருள் கரியவிருளையுடைய, கங்குலுக்கு - இரவிற்கு, எல்லை காண்கிலளாய் - அளவு காணாதவளாகி, புலம்பும் - புலம்புவாள், எ-று. (௨௦)

நிலாத்தோற்றுபடலம் முற்றும்.

ஆக செய்யுள் - ௬௬௬.

சந்திரோபாலம்பனப் படலம்.

[இப்படலத்தால் மேலுதித்த சந்திரனை விரகநோய் கொண்ட தமயந்தியானவள் நிந்தித்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

விரிதெண்டிரைநீர்க் கருங்கடல்வான் முகட்டிலெழு
ந்த வெண்டிங்காள், மருவுதிரைநீர்ச் சுவற்றுசிகை வட
வையிடத்தோ மைவிளர்ப்பக், கருகுங்கொடிய வெவ்வி
டத்தின் கண்ணோ தணந்தாருயிர்பருக, வெரிவெங்கிரா
லுடல்வெதுப்ப யாண்டுக்கற்று யறியோமால்.

(இ-ள்.) விரி - விரிந்த, தெள் - தெள்ளிய, திரை - அலைகளையுடைய, நீர் - நீரையுடைய, கருங்கடல் - கரியகடலினது, வான் - உயர்ந்த, முகட்டில் - உச்சியில், எழுந்த - உதயஞ்செய்த, வெண்டிங்காள் - வெள்ளியசந்திரனே, தணந்தார் - பிரிந்தவர்களுடைய, உயிர்பருக - உயிரைக்குடிக்க, எரி - எரிகின்ற, வெங்கிரால் - வெவ்விய கிரணத்தினால், உடல்வெதுப்ப - உடலைச்சுட, மருவு - பொருந்துகின்ற, திரைநீர் - அலையையுடைய நீரினை, சுவற்று - சுவறச்செய்கின்ற, சிகை - கொழுந்தினையுடைய, வடவையிடத்தோ - வடவைத் தீயிடத்தோ, மைவிளர்ப்ப - அஞ்சனமும் வெள்ளிதாக, கருகும் - கருகிய, வெவ்விடத்தின் கண்ணோ - வெவ்விய விடத்தினிட

த்தோ, யாண்டுக்கற்றாய் - (இவ்விரண்டினுள்) எதனிடத்துக் கற்றுக்கொண்டாய், அறியேம் - (யாம் அதனை) அறிந்திலேம், எ-று.

ஆல் - அசை. திங்களென்பது உயர்திணைப்பெயராதலில் திங்காளென விளித்தற்கணீற்றயனீண்டது. மைவிளர்ப்பவென்பதில் உயர்வு சிறப்பும்மை தொக்கது. கடலினிடத்து வடவைத் தீயும் விடமுந் தோன்றுதல் பற்றி அதிற்றோன்றிய சந்திரனுக்கு அவற்றினிடத்திற் கற்றுக்கொள்ளுதல் சொல்லப்பட்டது. அவனதுகதிர் தண்ணியவாயிருந்தும் பிரிந்தவரைச் சுடுதல்பற்றி எரிவெங்கிரணமெனப்பட்டது. அறியேமென்பது தன்போலியோரையுந் தன்னுடன் படுத்துக்கூறிய உளப்பாட்டுத்தன்மைப்பன்மைமுற்று. [வடவையிடத்தோ விடத்தின்கண்ணோ வென்றது ஐயவணி. அறியேமென்றது தற்குறிப்பணி.] (௧)

செய்யகமல மலர்கூம்பச் சேர்ந்தகொடிய வெண்டி
ங்காள், வெய்யகதிர் வாள்வீசியுயிர் வீட்டியதனும் புகழ்
பெறுக, பொய்யிறவுத்தி னிற்பயந்த புணரிவேந்தின் குல
ம்வாழ்க, மையல்கூரென் றனைநாளும் வருத்தாதொழியல்
வேண்டுமால்.

(இ-ள்.) செய்ய - சிவந்த, கமலமலர் - தாமரைப் பூக்களானவை, கூம்ப - குவிய, சேர்ந்த - அடைந்த, கொடிய - கொடுமை பொருந்திய, வெண்டிங்காள் - வெள்ளியசந்திரனே, மையல்கூர் - மயக்கமிகுந்த, என்றனை - என்னை, நாளும் - எக்காலும், வருத்தாது - வருத்தஞ்செய்யாமல், ஒழியல்வேண்டும் - தவிரலவேண்டும், வெய்ய - வெவ்விய, கதிர்வாள்வீசி - கிரணமாகிய வாளைவீசி, உயிர் வீட்டி - என்னுயிரைக்கொன்று, அதனால் - அக்கொலைத்தொழிலினாலே, புகழ் - கீர்த்தியை, பெறுக - பெறக்கடவாய், பொய்யில் - பொய்தவிர்ந்த, தவத்தின் - தவத்தினால், நிற்பயந்த - உன்னைப் பெற்ற, புணரிவேந்தின் - கடலரசனுடைய, குலம் - மரபு, வாழ்க - வாழக்கடவது, எ-று.

பலநாளுந் துன்பப்படுதலில் இறத்தல் ஒருநாளைத் துன்பமே யென்பாள் உயிர்வீட்டியதனாற் புகழ்பெறுகவென்றாள். "சாதலொருநாளொருபொழுதைத் துன்பமவைபோ, லருநவையாற்றுதலின்று" நீ நித்தையடைக நீ புகழ்பெறுக நின்குலம் வாழ்கவென்றாளேனும், உயிர்வீட்டிப் நின்குலங் கெடுகவென்பது கருத்து. [வருத்தாது உயிர்வீட்டிப் புகழ்பெறுகவெனப் பொருள்படலால் வஞ்சப்புகழ்ச்சியணி.] (௨)

விரவுகரிய கூரிருள்வாய் வெய்யோனென்னக் கதிர்
பரப்பி, மருவுகொழுநர்ப் பிரிந்தாரை வருத்தாநிற்கு மா
மதியே, திரைசெய்கடல் பொன்னுருக்கியபோற் செவ்
வியெழப் புலரியெழு, மிரவிகிரணச் சவிமழுங்கி யிரு
க்கேழ்த்தல்யானே காண்குவனால்.

(இ-ள்.) விரவு - (உலகமெங்ஙனும்) கலந்த, கரிய - கறுத்த, கூரிருள்வாய் - மிக்கவிருளினிடத்தில், வெய்யோனென்ன - சூரியனென்றுசொல்ல, கதிர் - கிரணங்களை, பரப்பி - விரித்து, மருவு - தம்மையடைந்த, கொழுநர்ப்பிரிந்தாரை - நாயகரைப்பிரிந்த மாதரை, வருத்தாநின்றும் - வருத்தாநின்ற, மாமதியே - பெரியசந்திரனே, இவைசெய் - இவைகளையுண்டாக்குகின்ற, கடல் - கடலானது, பொன்னுருக்கியபோல் - பொன்னை யுருக்கியதுபோல், செங்கேழ்மிக்க - செந்நிறமுடைய, புலரி - விடியற்காலத்தில், எழும் - எழுகின்ற, இரவிகதிரால் - சூரியகிரணத்தினால், சமழ்ப்பு - ஒளிகெட்டு, இருத்தல் - இருக்கையை, யானே - நானே, காண்குவன் - பார்ப்பேன், எ-று.

உருக்கியது உருக்கியவெனக் கடைக்குறைந்தது. ஒருவர்க்குத் தீங்கிழைப்பவர் அவர் கண்முன்னே கேடுறுவரென்பது கருத்து. [வெய்யோனென்னவென்றது உவமையணி. கடல்பொன்னுருக்கிய போலென்றது தற்குறிப்பணி.] (௯)

கன்றுகுணிலாக் கனியுதிர்த்தோன் கடலினமுதங் கடைந்தெடுப்பக், குன்றிடலுங் கலையனைத்துந் தகர்ந்து ளொளி குறைந்திலையே, யன்றுகதிர்வெண் கலைமதியே யலைநிறைநீர் கடல்குடித்த, வன்றுகலச முனிவயிற்றி லற்றையினி யழலாயே.

(இ-ள்.) கன்று - நெருங்கிய, கதிர் - கிரணங்களையுடைய, வெண் - வெண்ணிய, கலைமதியே - கலைகளையுடைய சந்திரனே, கன்று - பசுவின்கன்றை, குணிலா - குறுந்தடியாகக்கொண்டு, கனி - விளங்கனியை, உதிர்த்தோன் - உதிர்த்த காரணனாயவன், கடலின் - பாற்கடலிலே, கடைந்து - மதித்து, அமுதம் - அமிர்தத்தை, எடுப்ப - எடுத்தல்வேண்டி, குன்றம் - மந்தரமலையை, இடலும் - இட்டவளவில், கலையனைத்தும் - பதினாறுகலைகளும், தகர்ந்து - உடைந்து, உள்ளொளி - உள்ளேயிருக்கின்ற வுயிர், குறைந்திலை - நீ குறைந்தாயில்லை, கடல் - கடலினுடைய, அலவு - அழல்கின்ற, இரை - அலைகளையுடைய, நீர் - நீர்முழுவதையும், குடித்த - பானம்பண்ணின, அன்று - அக்காலத்தில், கலசமுனி - அகத்தியமுனிவனுடைய, வயிற்றில் - வயிற்றினிடத்தில், அற்றையினில் - நீ ஜீரணித்தாயானால், அழலாய் - (இன்று) சுடமாட்டாய், எ-று.

கண்ணன் கன்றுமேய்த்துக்கொண்டிருக்கும்போது அவனை வதைத்துக் கொல்லும்படி கன்றுருக்கொண்டிருந்த தேனுகாசுரனென்பவனைக் குறுந்தடியாகக்கொண்டு விளவுருவாயிருந்த அசுரனை விளங்கனியுதிர்தல்போல வடித்து அவ்விருவரையுங் கொன்றனனெனப் பாகவதத்திற் சொல்லப்பட்டது. உருமாறி வந்த பகைவரையுங்கொன்ற சூழ்ச்சியுடைய காரணன் கடலிலே மந்தரமலையிட்டுக்கடைந்தும் தனது உதாரக்குக்ஷியில் வாதனையைச்

சீரணிக்கச்செய்த அகத்தியமுனி கடனீரோடுண்டும் நீ தசியாமலிருப்பது எனது தயக்குறையென்பது கருத்தாகக்கொள்க. (௰)

மட்டுவிரியு மலர்வாளி வருந்துந்தமியே னுயிர்சோரப், பட்டபுழையி லழலுமிழுங் கதிர்களருக்கிப் பார்வேந்த, னெட்டுவரையு மிகழ்ந்துபொலங் கிரியோடிகலு மிருதடந்தோள், தொட்டகதிர்மென் கரத்தாலென் னுடலந்தொடுவாய் சுடர்த்திங்காள்.

(இ-ள்.) சுடர்த்திங்காள் - ஒளியையுடைய சந்திரனே, (நீ) வருந்தும் - (விரகத்தினால்) வருந்துகின்ற, தமியேன் - தனியேனாகிய வென்னுடைய, உயிர்சோர - ஆவிசோர, மட்டுவிரியும் - தேனொழுகுகின்ற, மலர்வாளி - மலர்ப்பாணங்கள், பட்ட - தைத்த, புழையில் - துவாரத்தில், அழலுமிழும் - அக்கினியையுமிழ்கின்ற, கதிர்கள் - கிரணங்களை, சுருக்கி - அடக்கிக்கொண்டு, பார்வேந்தன் - புவிக்கரசனாகிய நளமகாராசனுடைய, எட்டுவரையும் - அட்டகுலகிரிகளையும், இகழ்ந்து - இகழ்ச்சிசெய்து, பொலங்கிரியோடு - மேருமலையுடனே, இகலும் - பகைக்கின்ற, இரு - இரண்டாகிய, தடந்தோள் - பெரியபுயங்களை, தொட்ட - தீண்டிய, கதிர் - கிரணங்களாகிய, மென்கரத்தால் - மெல்லிய கரங்களால், என்னுடலம் - என்னுடைய தேகமுழுவதையும், தொடுவாய் - தீண்டுவாயாக, எ-று.

மேருமலை எல்லாமலைகளினும் பெரிதாயும் அட்டகுலவரைகள் அதனிற் சிறியவாயு மிருத்தலால் நளன்புயங்கள் இகலுமென்றும் இகழ்ந்தென்றுஞ் சொல்லப்பட்டன. அழலுமிழுங் கதிர்கள் தொட்ட கதிர் நளன்றோட்பரிசத்தால் தண்ணியவாகுமென்பாள் தொட்டகதிர்மென் கரத்தாலென் னுடலந்தொடுவாயென்றாள். [கதிர் மென்கரமென்றது உருவகவணி, இருதடந்தோள் தொட்டமென்கரத்தால் குளிர்ச்சிபெறுமென்றது உருவகவணி, என்னுடலம் தொடுவாயென்பது அச்செய்கையால் குளிர்ச்சிபெறுமென்பது கருத்தாகலின் வல்லோர்நவிற்சியணி.] (௧௧)

அல்லினிருண்மாக் கடல்சுவற்றி யளியன்முலைமே லழலூற்றிக், கொல்லுங்கொடிய வெண்டிங்காள் கொழுநின்கதிர்கள் புல்லும்பொழுதி லொழியாது, கல்லுமுருகு மெனிலுலகிற் புனல்கான்றிந்து காந்தமெனும், நி லெவரோயாவி கமையாதார்.

(இ-ள்.) அல்லின் - இரவின்கண், இருள் - இருளாகிய, மா - பெரிய, கடல் - கடலினை, சுவற்றி - சுவறச்செய்து, அளியன் - அளியனாகிய வென்னுடைய, முலைமேல் - தனத்தின்கண், அழலூற்றி - அக்கினியைச்சொரிந்து, கொல்லும் - கொல்லாநின்ற, கொடிய - கொடுமைபொருந்திய, வெண்டிங்காள் - வெள்ளிய சந்திரனே, நின்கதிர் - உன்னுடைய கதிர், தொழிக்கும் - கொப்புளிக்கின்ற,

கிரணங்கள், பிறிய - கொஞ்சம், புல்லும்பொருதில் - பொருந்தும் பொருளில், நழியாது - நீங்காமல், இக்காசத்தமெனுங்கல்லும் சந்திரகாந்தமென்னுங் கல்லும், புனல்கான்று - நீரைக்கக்கி, உருகு மெலியல் - கரையுமேயாகில், உலகில் - உலகத்தில், ஆவிகளையாதார் (மென்மையாகிய) உயிர்களையாதவர், எவர் - யாவர், எ-று.

உலகமுடியி லாயிரங் கிரணங்களோடு தோன்றிக் கடலினீரைத்தையுஞ் சுவைத்தி மயிலகளையுருக்கிச் சியகோடிகளெல்லா மழிக்கின்ற சண்டபானுவின் வித்தாகந் தெளிக்கச் சகிரமக்கு இருட்டலைச் சுவைசெய்ததும் மலர்கொப்பாகிய முலைமெலவுயிர்த்ததலும் காமிகளைக்கொல்லுதலும் கூறப்பட்டன. செருப்புமுதலியவற்று ஒருகப்பெறாத வன்மைபொருந்திய கல்லுஞ் சந்திரனைக் கா...ருகுமெனில் மெல்லிய மக்க ளுயிருருகுதல் வியப்போவென்பான் எவரே யாவிகளையாதாரென்றான். [வன்மையுள்ள கல்லே யுருகுமளவில் மென்மையுள்ள உயிருருகுமென்னும் பொருள் விளங்கிவிடப் பெறப்படுதலால் தொடர்நிலைச்செய்யுட் பொருட்பேறணி.] (௬)

பணந்தாமரவுன் னிழ்மதியே யமிழ்திரோடும் பல
தேவ, கனந்தாம்வெருவும் விடத்தொடெயந் தநலனன்
றே கணவர்புய, மணந்தாருள்ளங் குளிர்ப்பெறுந் தண்
ணென்கதிர்கள் வழங்குவயுந், தணந்தாருள்ள மிகவெதும்
பத் தழல்போலுருக்குந் தன்மையுமே.

(இ-ள்.) தாம் - விளங்கிய, பணம் - படத்தையுடைய, அரவு - சர்ப்பமானது, உண்டு - விழுங்கி, உமிழ்மதியே - உமிழ்கின்ற சந்திரனே, கணவர்புயம் - தலைவருடைய புயத்தை, மணந்தார் - சேர்ந்தவர்களுடைய, உள்ளம் - மனமானது, குளிர்ப்பெற - குளிர்ச்சியையடைய, தண்ணென்கதிர்கள் - குளிர்ச்சியாயிருக்கின்ற கிரணங்களை, வழங்குவதும் - கொடுப்பதும், தணந்தார் - பிரிந்தவர்களுடைய, உள்ளம் - மனமானது, மிகவெதும்ப - மிகவும் வாட, தழல்போல் - அக்கினியைப்போல், உருக்கும் - உருக்குகின்ற, தன்மையும் - குணமும், அமிழ்திரோடும் - அமிர்தத்துடனேயும், பல தேவகணம் - பலவாகிய தேவகூட்டங்கள், வெருவும் - பயப்படுகின்ற, விடத்தொடும் - நஞ்சுடனும், வந்தநலன்றோ - வந்ததன்றோ, எ-று.

மணந்தார்க்குந் தணந்தார்க்கும் ஒரு தன்மையவாகச் செய்யாமை நின் குற்றமன்று நீ பிறந்தவிடமாக நின்றுடன் வந்தவைகளுடைய குற்றமென்பது கருத்து. [அமிழ்திரோடும் விடத்தோடும் என்னு முறையே குளிர்ப்பெற மிகவெதும்ப வென்றமையால் நிரனிறையணி.] (௭)

வடவானலத்தி னுடன்பிறந்தாய் வளர்பூங்கலையொ
ன்றெய்தியபின், படர்வார்சடையோ னழல்பரப்பு நுதற்

125

கணோடு பயின்றிருந்தாய், சுடர்கால்கலைக ணிறைந்துமு
ழு மதியாங்காலுந் தொடரரவின், விடவாயுறைந்தாய்
மதியேநீ வெம்மைகால்வ தரிதேயோ.

(இ-ள்.) மதியே - சந்திரனே, வடவானலத்தினுடன் - வடவா முகாக்கினியுடனே, பிறந்தாய் - உதித்தாய், வளர் - வளர்கின்ற, பூ - அழகிய, கலையொன்று - கலையொன்றனை, எய்தியபின் - அடைந்தபின்பு, படர் - படர்கின்ற, வார் - நெடிய, சடையோன் - சடையினையுடைய பரமசிவனது, அழல் - அக்கினியை, பரப்பும் - விரிக்கின்ற, நுதற்கணோடு - நெற்றிக்கண்ணுடனே, பயின்றிருந்தாய் - பழகிக்கொண்டிருந்தாய், சுடர் - கிரணங்களை, கால் - உமிழ்கின்ற, கலைகணிறைந்து - பதினாறுகலையு நிறைந்து, முழுமதியாங்காலை - பூரணசந்திரனாகும்பொழுது, தொடர் - தொடருகின்ற, அரவின் - பாம்பினுடைய, விடவாய் - விடமுள்ள வாயிலே, உறைந்தாய் - தங்கினாய், (ஆகையால்) நீ - நீ, வெம்மைகால்வது - வெப்பத்தைத்தருவது, அரிதேயோ - அரிதாகுமோ, எ-று.

ஒருவனுக்குப் பிறக்குமிடமும் பழகுமிடமும் உறையுமிடமும் நல்லிடமாயிருக்கில் நற்குணமும், தீயிடமாயிருக்கில் தீக்குணமுமுண்டாகும். ஆதலால் இம்மூவிடமும் உனக்குத் தீயவாயிருத்தலினால் பிறர்க்குத் துன்பஞ்செய்கின்றாயென்றான், பிறக்குமிடம் பழகுமிடம் உறையுமிடமென்னு மூன்றனுள் ஒன்று கொடிதாயிருந்தாலும் அவன் செய்யுங் கொடுமை யளவற்றதாயிருக்க அம்மூன்றிடமுங் கொடியனவாக வுடைய நீ செய்யுந் தீமை கூறவேண்டாவென்பது தோன்ற வெம்மைகால்வதரிதே யென்னப்பட்டது. [சந்திரனுக்குப் பிறத்தல் பழகல் உறைதலென்பவைகள் முறையாகச் சொல்லப்பட்டமையால் முறையிற் படர்ச்சியணி.] (௮)

தொய்யின்முலைகள் பசப்பூரத் துணைவர்ப்பிரிந்து
துயிருழந்த, மையன்மடவா ருயிர்கவர்வான் கூற்றம்போ
ல வருமதியே, ஐயமிலையுன் னுடற்களங்க மழலுங்கொ
டிய விடமன்றே, வெய்யபகுவாய்க் கரும்பாந்தள் விழுங்
கியாற்று முமிழ்ந்ததுவே.

(இ-ள்.) துணைவர்ப்பிரிந்து - கணவரைப் பிரிதலினாலே, தொய்யில் - சந்தனக்கோலத்தை யெழுதப்பெற்ற, முலைகள் - தனங்களானவை, பசப்பூர - வேறுபட்ட நிறத்தையடைய, துயிறழந்த - நித்திரையையொழிந்த, மையல் - மயக்கத்தையுடைய, மடவார் - மங்கையரது, உயிர் - ஆவியை, கவர்வான் - கொள்ளையிடும்பொருட்டு, கூற்றம்போல - கூற்றுவனைப்போல, வருமதியே - வருகின்ற சந்திரனே, ஐயமிலை - (அதற்குச்) சந்தேகமில்லை, உன் - உன்னுடைய, உடற்களங்கம் - உடலிலுள்ள களங்கமானது, அழலும் - சுடாநின்ற, கொடிய - கொடுமைபொருந்திய, விடமன்றே - ...

மன்று, வெய்ய - வெவ்விய, பகுவாய் - பிளப்பாகிய வாயையுடைய, கரும்பாந்தள் - இராகுவென்னும் பாம்பானது, விழுங்கி - உண்டு, ஆற்றாது - தாங்கமாட்டாமல், உமிழ்ந்தது - கக்கியது, எ-று.

தலைவனைப் பிரிந்து வருத்தமுற்ற மாதருக்கு மரணவேதனையைத் தருந்துன்பஞ் செய்தல்பற்றிச் சந்திரனுக்குக் கூற்றுவனியல்பு கூறப்பட்டது. [சந்திரனுடைய களங்கத்தை விடமாகக் குறித்தமையால் தற்குறிப்பணி.] (௯)

சுடர்கான்றெழுந்த வெண்டிங்கா ளென்னேசுவேறியாரமுதத், துடனீபிறந்த பாற்கடலின் றன்மையுணராயானாலு, மடலார்கமலப் பொருட்டுறையும் புத்தேள்காணு மறைக்கொழுந்தின், படர்வார்சடையில் வீற்றிருக்கும் பான்மையேனு மறிந்திலையே.

(இ-ள்.) சுடர் - கதிர்களை, கான்று - வீசிக்கொண்டு, எழுந்த - உதித்த, வெண்டிங்காள் - வெள்ளிய சந்திரனே, சுவை - சுவையின்றாய், என்னே - (இது) யாதாகவிருந்தது, ஆர் - நிறைந்த, அமுதத்துடன் - அமிர்தத்துடனே, நீ பிறந்த - நீ பிறக்கப்பெற்ற, பாற்கடலின் - பாற்கடலினுடைய, தன்மை - குணத்தை, உணராயானாலும் - அறியாயெனினும், மடலார் - இதழ்கணிறைந்த, கமலப்பொருட்டு - தாமரைமலர்க்கொட்டையில், உறையும் - தங்குகின்ற, புத்தேள் - பிரமன், காணு - காணக்கூடாத, மறைக்கொழுந்தின் - வேதத்துச்சியிலிருக்கும் பரமசிவனுடைய, படர் - படர்ந்த, வார் - நெடிய, சடையில் - சடாபாரத்தில், வீற்றிருக்கும் - வீறுடனேயிருக்கின்ற, பான்மையேனும் - தன்மையையாகிலும், அறிந்திலை - அறிந்தாயில்லை, எ-று.

நற்குலத்தில் நல்லோருடன் பிறந்து பெரியோரைச் சேர்ந்த பெருமைபெற்றிருக்கின்ற நீ யாதொரு பயனுமின்றி இத்தீச்செய்கைசெய்வது தகாதென்பது கருத்து. [பாற்கடலமுது பரமசிவன் இவைகளின் சேர்வுண்டாயிருஞ் சந்திரனுக்கு அக்குண முண்டாகாமை சொல்லப்பட்டமையால இகழ்ச்சியணி.] (௧௦)

தருவுமணியு மிருநிதியுந் தண்ணங்கமல மலர்த்தவிசிற், றிருவுமுயிர்த்த பாற்கடலிற் றெள்ளாரமுதத் துடன்பிறந்தாய், பெருவெண்மதியே நீயுறைதல் பெம்மான் மௌலி கதிரமிழ்தி, னுருவமனைக்க னுறவொன்றாய் விடுத்தியேன்மற் றுனைநிகரார்.

(இ-ள்) பெரு - பெரிய, வெண்மதியே - வெள்ளிய சந்திரனே, தருவும் - ஐந்தருவையும், மணியும் - சிந்தாமணியையும், இருநிதியும் - சங்கநிதி பதுமநிதி யென்னு மிரண்டினையும், தண் - குளிர்ந்த, அம் - அழகிய, கமலமலர் - தாமரைமலராகிய, தவிசில் - ஆசனத்திலிருக்கின்ற, திருவும் - திருமகளையும், உயிர்த்த - பெற்ற, பாற்

கடலில் - பாற்கடலினிடத்தே, தெள் - தெள்ளிய, ஆர் - நிறைந்த, அமுதத்துடன் - அமிர்தத்துடனே, பிறந்தாய் - தோன்றினாய், நீ உறைதல் - நீ வாசம்பண்ணுமிடம், பெம்மான் - பரமசிவனுடைய, மௌலி - சடைமுடி, கதிர் - உன்னுடைய கிரணங்கள், அமிழ்தின் உருவம் - அமிர்தத்தினுடைய வடிவம், (ஆகையால்) அனைக்கள் - னைக்கள் உறவொன்றாய் - சம்பந்தமொன்றனையும், விடுத்தி - மனமதனுடைய, உறவொன்றாய் - சம்பந்தமொன்றனையும், விடுத்தியேல் - விடப்பெற்றாயானால், உனைநிகர் - உன்னை நிகராவார், ஆர் - யாவர், எ-று.

நீசனாகிய மன்மதனுறவினால் நீ கொடுமையைச் செய்கின்றாயென்பாள், மன்மதனுறவு விடுத்தி யென்றாள். ஒருவனுக்குக் குடிப்பிறப்பு முதலிய விடத்திலும் உறையுமிடத்திலும் உனக்குண்டாயிருக்கின்ற மேன்மையைச் சிதைக்கிறானென்பாள் அனங்கனுறவொன்றுமே குணத்தினும் பழகுமினத்தாலுளதாகும் குணமேன்மை விடுத்தியென்றாள். ஒருவனுக்குக் குடிப்பிறப்பு முதலியவற்றாலுளதாகும் குணத்தினும் பழகுமினத்தா லுளதாகுங் குணமேசிறந்ததென்பது "இனத்தியல்பதாகு மறிவு." என்பதனாலறிக. [அனங்கனுறவொன்றனிற் சந்திரனுக்குச் சிறப்புச் சொல்லப்படுமையால் இன்மை நவிற்சியணி.] (௧௧)

திங்கட்புலியை வீழ்த்தியுயிர் செகுப்பமடவீ ராயத்திற், றங்கப்படிமக் கலஞ்சேர்மி னதனுட்புகுந்தா முழையை, பூங்கைக்கருந்தா துபுடைக்குந் தொழிலோர்வறைதியெனப் பணிப்பீரோ, கூவிக் கூடமெடுத்தங் கையங்கைத்தலத்தா லளிப்பீரோ.

(இ-ள்) மடவீர் - தோழியரே, திங்கட்புலியை - சந்திரனாகிய புலியை, வீழ்த்தி - வீழச்செய்து, உயிர் செகுப்ப - உயிரை நீக்க, ஆயத்தில் - கிலாமுற்றத்தில், தங்கப்படிமக்கலம் - தங்கத்தினால் வரம்புசெய்யப்பட்ட கண்ணாடியை, சேர்மின் - வையுங்கள், அதனுள் - அக்கண்ணாடியினுள், புகுதும் - திங்கட்புலி நுழையும், தாழாமே - தாமசியாமல், அங்கம் - உயர்ச்சிபொருந்திய, கருந்தாது - இரும்பை, உக - உதிர, புடைக்கும் - அடியாநின்ற, தொழிலோர் - தொழில் செய்வோராகிய கொல்லரை, கூவி - அழைத்து, கூடமெடுத்து - சம்மட்டியெடுத்து, அங்கைத்தலத்தால் - அழகிய கையினாலே, அறைதிர் என - அடியுங்களென்று, பணிப்பீர் - சொல்லுவீர்களானால், ஆவி - எனதுயிரை, அளிப்பீர் - காப்பவராவீர், எ-று.

எதிர்நின்று கொல்லுதற்குக்கூடாத புலியைப் பொறிப்படுத்திக் கொல்லுதல்போல அப்புலியையுஞ் செய்கவென்பாள். தங்கப்படிமக்கலஞ் சேர்மினென்றாள். கற்றுணர்ந்த தமயந்தியானவள் இங்கனக் கொல்லுதற்கு இவ்வளவு உபாயஞ்சொல்லியது வண்டு முதலியவற்றைத் தூது அனுப்புதல்போலக் காம மயக்கத்தாற்

கூறியதெனக் கொள்க. [மிக்கவிப் புகழையென்று உருவகஞ்செய்து கவ்வுருவினைப்போலென உருவகஞ்செய்யாமையால் ஏகதேச வுருவகவணி.] (கஉ)

சுடரும்வடவை யுலகழலத் தோன்றாதமைந்த திரையாழி, யடருமழன்மா மதியத்தை யாற்றாதகற்றி விடுத்தெனிற், படருமிதழிப் புரிசடையெம் பரமனமர ருயிர்புரப்பான், கொடியவிடமுண் டதுபோல வுண்டாலதனாற் குறையுண்டோ.

(இ-ள்.) சுடரும் - பிரகாசியாநின்ற, வடவை - வடவைத்தீயானது, உலகு - உலகத்தை, அழல - சுட, தோன்றாது - வெளிப்படாமல், அமைந்த - (அதைத்) தன்னுள்ளடக்கிய, திரை - அலைகளையுடைய, ஆழி - கடலானது, அடரும் - நெருங்கிய, அழல் - சுடாநின்ற, மா - பெரிய, மதியத்தை - சந்திரனை, ஆற்றாது - பொறுக்காமல், அகற்றி - அகற்றி, விடுத்தெனில் - விட்டதானால், படரும் - படர்ந்த, இதழி - கொன்றைமாலையையணிந்த, புரி - கட்டப்பட்ட, சடை - சடாபாரத்தையுடைய, எம்பரமன் - எம்முடைய கடவுள், அமரர் - தேவர்களினுடைய, உயிர் - ஆவியை, புரப்பான் - காக்கும்பொருட்டு, கொடிய - கொடுமைபொருந்திய, விடம் - விடத்தை, உண்டதுபோல - புசித்ததுபோல, உண்டால் - இதனையும் புசித்தால், அதனால் - அச்செய்கையால், குறையுண்டோ - குறைபாடுளதோ, எ-று.

அரற்றலாவது அழுதலும் ஒலித்தலுமாம் "அரற்றலே யழுகையோசை" யென்பதனாலறிக. சந்திர னுதிக்குங் காலத்திற் கடலொலிக்கின்றதின் அங்ஙனங்கூறப் பட்டது. வடவைத்தீயைத் தன்னுளடக்கிய கடலானது இக்கலை யகற்றதென்பதனால் அதனினுமிது பெருந் தீயெனக்கொள்க. தேவருயிரைப் புரக்கக் காளகூடத்தையுண்ட பெருமையுடைய பரமசிவன் விரகிகளுடைய வுயிரைப்புரக்க இதனை யுண்ணாதது அவர்கள் தவக்குறை யென்பது கருத்து. ()

விரிந்ததிரைப்பாற் கடற்பிறந்த விடமோடிரண்டி லொக்கடவுள், மருந்தினுகர்ந்த கரியவிட மீட்டுமுலகில் வந்ததோ, பரந்துகனலு மதிக்கலையாம் வெண்ணிவிடத்தைத் தேவர்பல, ரருந்தவருந்த நாளுநாளும் வளர்வதெவன்கொ லறியோமால்.

(இ-ள்.) விரிந்த - விரிவுபெற்ற, திரை - அலைகளையுடைய, பாற்கடல் - பாற்கடலிலே, பிறந்த - தோன்றிய, விடமோடிரண்டில் - விடமிரண்டில்; ஒக்கடவுள் - ஒப்பற்ற பரமசிவனானவன், மருந்தின் - அமிர்தத்தைப்போல, நுகர்ந்த - புசித்த, கரியவிடம் - கறுத்தவிடமானது, மீட்டும் - மீளவும், உலகில் - உலகத்திலே, வந்ததோ - தோன்றியதோ, பரந்து - பரவி, கனலும் - சுடாநின்ற,

மதிக்கலையாம் - சந்திரனது கலையாகிய, வெண்ணிவிடத்தை - வெண்மைநிறத்தையுடைய விடத்தை, தேவர்பலர் - தேவர்களனேகர், அருந்தவருந்த - புசிக்கப்புசிக்க, நாளும் - நாடோறும், வளர்வது - வளருகின்றது, எவன்கொல் - என்னகாரணமோ, (யாம்) அறியோம் - அறிகிலேம், எ-று.

கடலிலுண்டாகிய விரண்டு விடங்களுள் கரியவிடம் ஒருவனுண்ண நசிக்க இவ்வெள்ளிவிடம் தேவர் பலருண்ண நசித்தும் பின்னும் வளர்வதனால் அதனினுமிது கொடிதெனக. ஒருவன்செய்கை முற்றுப்பெறுதலும் பலர்செய்கை முற்றுப்பெறாமையும் ஆச்சரியத்திற் கேதுவாகலின் எவனென்னப்பட்டது. அறியேமென்பது விரகிகளுடைய இழிவினையின் கொடுமை இவ்வளவென வறியேமெனக் கொள்க. [மதிக்கலையாம் வெண்ணிவிடமென்றது உருவகவணி. வெண்ணிவிடத்திற்கு மீட்டுந்தோன்றுதல் அதிகமாகச் சொல்லப்பட்டமையால் வேற்றுமையணி.] (கச)

நிரைத்தண்டரளக் கோவையென நிலவுகாலும் வெண்ணகையீர், விரைத்தண்கலவைச் செழுஞ்சேறென் றழலையிறைத்து மெய்வெதுப்பித், திருத்துமலர்ப்பூஞ் சேக்கையென வில்வேள்பிரிந்தா ருயிர்செகுக்கு, மாத்தந்தோ ... வாரியிணை விடத்தலென்மே லன்பேயோ.

(இ-ள்.) நிரை - வரிசையாகவிருக்கின்ற, தண் - குளிர்ந்த, தரளக்கோவையென - முத்துக்கோவையைப்போல, நிலவு - நிலவை, காலும் - கக்குகின்ற, வெள் - வெள்ளிய, நகையீர் - பற்களையுடைய மங்கையரே, விரை - வாசனைபொருந்திய, தண் - குளிர்ந்த, கலவைச்சேறென்று - கலவைச்சேறென்று, அழலை - நெருப்பை, இறைத்து - இறைத்து, மெய் - தேகத்தை, வெதுப்பி - சுட்டு, செழு - செழிய, திருத்தும் - அழகிய, சேக்கையென - மெத்தையென, பூ - அழகிய, வில்வேள் - மன்மதனானவன், பிரிந்தார் - பிரிந்தவர்களுடைய, உயிர் - ஆவியை, செகுக்கும் - போக்குகின்ற, அன்பேயோ - அன்புதானோ, எ-று.

கோவென்றிருக்க மருந்தொன்று கொடுப்போரைப்போல விரகநோயைத் தீர்ப்பதற் கேற்றவைகளைச் செய்யாமல் அதை விருத்தி செய்வதற் கேற்றவைகளைச் செய்வது அன்புடையார் செயலன்றென்பது தோன்ற அன்பேயோ வென்னப்பட்டது. [சேறென்று அழலையிறைத்து என்றதும் மலர்ச்சேக்கையென முள்ளையிறைத்து என்றதும் ஒழிப்பணி.] (கரு)

பணைந்தாழல்குற் பைந்தொடியீர் பதுமத்திறைக்குங் காவலன் வானவர்க்கும், கணைஞ்செருவின் மன்பதைக்கும்

கனிந்த கலையவல்லோர், மணந்தாரநங்கோ ரிமைப்பொ
ழுது மாறுக்காதன் மிந்நர்புயம், மணந்தார்க்கழி யாகு
மெனச் சாற்றுமிருந்த ஞானமென்னோ.

(இ-ள்.) பணம் - பாம்பின் படம், நீடு - வளர்கின்ற, அல்குல் - அல்குலையுடைய, பைந்தொடியீர் - பசியபொன்னாற்செய்த வளையலையுடைய மங்கையரே, பங்கயத்திலிருக்கும் - தாமரைமலரிலிருக்கின்ற பிரமனுக்கும், வானவர்க்கும் - தேவர்களுக்கும், உலகின் - மண்ணுலகின், கணம் - கூட்டமாக, சேர் - சேரப்பெற்று, மன்பதைக்கும் - மனிதர்க்கும், காலம் - வாழ்நாளே, கனிந்த - மிக்க, கலையவல்லோர் - சோதிடநூல்வல்லோர், [illegible] - கூடினவர்களுக்கு, இரிமைப்பொழுது - இமைத்திறக்குங்காலம், மணந்தார்க்கு - (அப்புயங்களைப்) பிரிந்தவர்க்கு, ஊழி யாகுமென - ஊழிக்காலமாகுமென்று, சாற்றியிருந்த ஞானமென்னோ - சொல்லியிருந்த முறை யென்னகாரணம், எ-று.

பிரமனுக்கு ஒருநாள் மனிதர்க்குப் பிரளயமும், தேவர்க்கொருநாள் மனிதர்க்கு வருடமுமாமிருக்குங் காலம் [illegible] கணித்துச்சொல்லிய கவிதர் இரவெச்சொல்லாத அதிசயமெ யென்பது தோன்ற வைவெனப்பட்டன. (கக)

குதலைமொழியீர் மெய்வெதுப்புங் கொடுந்தீயாற்
வெண்டுகிலோர், பொதியமலையி னடஞ்சார்ந்தப் பூமிமுலே
மேற் புகைக்குழலைக், கதலிமலர்ப்பூங் குருக்கத்தருவ்வீயி
விதிக் கனற்றுவதென், மதிவிம்பமுலை யவிப்பதற்கோர்
மருந்துண்டாயிற் செய்யீரே.

(இ-ள்.) குதலைமொழியீர் - மழலைச்சொற்களையுடைய மங்கையரே! மெய் - உடலத்தை, வெதுப்பும் - காய்கின்ற, கொடுந்தீ - கொடிய வெப்பத்தை, ஆற்ற - தணிக்க, வெண்டுகிலோர் - விசிறுகின்றவர்களானால், பொதியமலையின் - பொதியமலையிற்பிறந்த, சந்தம் - சந்தனத்தை, பூமி - பூசுதல்செய்து, கதலி - வாழையிலையுடைய, [illegible] - புகைவிட்டெரிகின்ற, பூங்குருக்கத்தருவ - அழகியசெம்பூவா, விசிறி - இடைவிடாமல் வீசுதல்செய்து, கனற்றுவ - எரிப்பதற்கானவிடத்து, என் - என்னகாரணம், மதிவிம்பமுலை - சந்திரனாகிய நெருப்பை, அவிப்பதற்கு - தணிப்பதற்கு, ஓர் மருந்து - ஒருமருந்து, உண்டு - உள்ளது, ஆயின் - உண்டாயின் செய்யக்கூடுமானால், செய்யீர் - (அதனைச்) செய்யீர்களாக, எ-று.

மொழியாலன்றிச் செயலாற் பயனில்லையென்பது தோன்றக் குதலைமொழியீரென்றும், விரகாக்கினியைத் தணிப்பதற்கு தக்கவாறு செய்யுந்திறத்தி லல்லீரென்பது தோன்ற வேண்டுமோவென்

றும், உண்ணியபயனெய்தப் பெறுதமுயற்சியான் மெய்வருந்துவதுவினென்பது தோன்ற என்னென்றும், இத்தீ கடவீர்முதலியவற்றாலவிக்கப்பெறுத பெருந்தீயென்பது தோன்ற நெருப்பவிப்பதற்குச் சாதனமாகிய நீரைக் கூறாது மருந்தென்றும், தலைவியின் பொருந்தலன்றிப் பிறிது மருந்தின்றென்பது தோன்ற உண்டாயிற் செய்யீரென்றுங் கூறினள். [ஓர்மருந்துண்டென்று குறிப்பிக்கவேண்டியதைக் குறித்தலால் குறிப்பணி.] (கஎ)

அந்தாமரையின் மடநல்லீர் மலயமுயிர்ப்ப வலர்பொதுளுஞ், சந்தாடவியிற் றவழ்ந்துநறுந் தண்ணெனருவி
தோய்ந்துமலர்ப், பைந்தாதாடி முருகுயிர்த்துப் பசும்
பொற் சிறுசாளரநுழையு, மந்தானிலமின் றழல்வதெல்
லாந் தமியேனிழைத்த வல்வினையே.

(இ-ள்.) அம் - அழகிய, தாமரையின் - தாமரைமலரி லிருக்கின்ற, மடநல்லீர் - திருமகளையொத்த மங்கையரே! மலயம் - பொதியமலையானது, உயிர்ப்ப - பெற, அலர் - மலர்கள், பொதுளும் - நிறைந்திருக்கின்ற, சந்தாடவியில் - சந்தனக்காட்டிலே, தவழ்ந்து - வளர்ந்து, நறு - நல்ல, தண்ணெனருவி - குளிர்ச்சியாயிருக்கின்ற அருவிநீரில், தோய்ந்து - படிந்து, மலர் - மலர்களினுடைய, பைந்தாதாடி - பசிய மகரந்தங்களை யளைந்துகொண்டு, முருகு - வாசனையை, உயிர்த்து - வீசி, பசும்பொன் - பசியபொன்னாற்செய்த, சிறு - சிறிய, சாளரம் - பலகணிவழியால், நுழையும் - நுழைகின்ற, மந்தானிலம் - தென்றற்காற்றானது, இன்று - இன்று, தழல்வதெல்லாம் - சுடுவதெல்லாம், தமியேன் - தனிமையுடையேனாகிய யான், இழைத்த - செய்த, வல்வினையே - தீவினையே, எ-று.

பிறப்பு முதலியவற்றால் தண்மையே யியல்பாகவுடைய தென்றலானது என்னைவிற்சுடுதல் அதன்குற்றமன்று என்குற்றமென்பாள் தமியேனிழைத்த வல்வினையேயென்றாள். [தென்றற்குப் பிறத்தல், தவழ்தல் நீராட்டுப் புழுதியாட்டு என்னும் பிள்ளைப்பருவச் செயல் தோன்றச்சொல்லுதலால் சுருக்கச்சொல்லணி.] (கஅ)

கொங்குவிரியு மலர்க்குழலீர் கொழுநர்ப்பிரிந்தார்
வருந்துறவா, னெங்குங்குருதி யிறைத்ததுபோற் குடபா
ற்றிசையி னெழுஞ்செக்கர், பொங்குவடவைக் கொழுந்
தீயே யதனுலன்றோ புகரார்க, ளங்கைகிறையப் புனல்வாரி
யிறைத்துநாளு மவிப்பதுவே.

(இ-ள்.) கொங்கு - வாசனையானது, விரியும் - விரியப்பெற்ற, மலர் - மலரையணிந்த, குழலீர் - கூந்தலையுடைய மங்கையரே, கொழுநர் - கணவரை, பிரிந்தார் - நீங்கினவர்கள், வருந்துற - வருந்த, வான் எங்கும் - ஆகாயமுழுவதும், குருதி - உதிரத்தை, இறைத்ததுபோல் - வீசப்பெற்றதுபோல், குடபாற்றிசைத்தை,

யின் - மேற்குத்திசையிலே, எழு - எழுகின்ற, செக்கர் - செவ்வானமானது, பொங்கு - மிகுந்த, வடவை - வடவையென்னும்பெயரையுடைய, கொழு - செழிய, தியே - அக்கினியே, அதனுலன்றோ - அதனையிறைய, பூசுரர்கள் - பிராமணர்கள், அக்கைநீரை - அழிய, புனல் - சலத்தை, வாரி - அள்ளி, இறைத்து - சொரிந்து, நாளும் - சாடோறும், அவிப்பது - அத்தீயையவிப்பது, எ-று.

பூமிக்குச் சுரர்களாகவிருப்பவர்கள் வேதாருள்ளியமுடைய அந்தணராதலால் அவரே விரதத்தாற்சுடவெழுந்தீயையும் அவிக்க வேண்டுதலின் பூசுரர்க்கு அத்தீயவிப்பது கூறப்பட்டது. 'செருப் தோன்றப் புனல் வாரியென்பட்டது. [குருதி யிறைத்தபோ லெழுஞ்செக்கரென்பது தற்குறிப்பணி. செக்கரைத்தீயென்றது பூசுரர்கள் நீரிறைத்து அவிப்பதனுல் சாதிக்கப்படுதலால் தொடர் நிலைச் செய்யுட்குறிப்பணி.] (௪௯)

புனைமென்கொடியீர் நிலவருங்கென் புள்ளின்பார்ப்பை யருட்கலச முனிவன்றன்பா லலைபுரட்டு முந்நீர்குடிக்கும் விஞ்சையினை, யினிதுவளரவைத்திடுமின் வைத்தாற்குணபா லெழுந்துவெய்தாய்க், கனலுங்கொடிய வெண்டிங்கட் கதிர்வெங்கடலை யருந்தாதோ.

(இ-ள்.) புனை - அலங்கரிக்கப்பட்ட, மென் - மெல்லிய, கொடியீர் - மலர்க்கொடிபோன்ற மங்கையரே, நிலவு - சந்திரிகையை, அருந்து - புசிக்கின்ற, என் - என்னுடைய, புள்ளின்பார்ப்பை - சகோரக்குஞ்சினை, அருள் - திருவையுடைய, கலசமுனிவன்பால் - கும்பத்திற்பிறந்த அகத்தியமுனிவனிடத்து, அலைபுரட்டும் - அலைகளை புரள்கின்ற, முந்நீர் - கடற்சலத்தை, குடிக்கும் - பானம்பண்ணும், விஞ்சையினை - கல்வியை, இனிதின் - இனிதாக, வளர - அறிய, வைத்திடுமின் - வையுங்கள், வைத்தால் - வைக்கப்பெற்றால், குணபால் - கிழக்குத்திசையில், எழுந்து - உதயமாகி, வெய்தாய் - வெவ்வியதாய், கனலும் - சுடுகின்ற, கொடிய - கொடுமைபொருந்திய, வெண்டிங்கள் - வெள்ளியசந்திரனுடைய, கதிர் - கிரணமாகிய, வெம் - வெய்ய, கடலை - சமுத்திரத்தை, அருந்தாதோ - (அது) குடியாதோ, எ-று.

யாதொன்றனைக் கற்கவேண்டுவது இளமைப்பருவத்தாதலால் புள்ளின்பார்ப்பெனப்பட்டது. காமத்தமென்னும் பொருளால் விஷத்தைக்கண்டவளவில் கண்சிவக்கு மியல்பினையுடைய சகோரத்தை விஷ சோதனையின்பொருட்டு அரசர்வளர்க்க வேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டபடி தன் வீட்டில் வளர்க்கப்பட்ட காதலின் என்புள்ளின் பார்ப்பெனப்பட்டது. கடலைக் குடிக்கச்சந்திரனைதக் குடிப்பது எளிதிற் சித்திப்பதாகச் சொல்லப்பட்டமையால் தொடர்நிலைச் செய்யுட் பொருட்பேறணி. (௫0)

பதுமமலர்மெல் லணைகிடத்திப் பனிநீர்தெளித்துச் சாந்தணிந்து, முதிர்வெங்காமக் கனலவிப்பான் முயலாநின்ற மொய்குழலீர், அதிருங்கடல்வான் முகட்டிலெழுந் தழற்றுங்கொடிய கதிர்பரப்பு, மதியங்குளிர மருந்தறிவீர் வடவைத்தழலு மவிப்பீரோ.

(இ-ள்.) பதுமமலர் - தாமரைமலர்தழ்பரப்பிய, மெல்லணை - மெல்லிய மெத்தையில், கிடத்தி - படுக்கவைத்து, பனிநீர் - பனிநீரை, தெளித்து - இறைத்து, சாந்து - சந்தனத்தை, அணிந்து - பூசி, முதிர் - முதிர்ந்திருக்கின்ற, வெம் - வெவ்விய, காமக்கனல் - காமத்தீயை, அவிப்பான் - தணிக்கும்பொருட்டு, முயலாநின்ற - முயலுகின்ற, மொய்குழலீர் - மங்கையரே, அதிரும் - ஒலிக்கின்ற, கடல் - கடலினது, வான் - மேலாகிய, முகட்டில் - உச்சியிலே, எழுந்து - உதித்து, அழற்றும் - சுடுகின்ற, கொடிய - கொடுமைபொருந்திய, கதிர் - கிரணங்களை, பரப்பும் - விரிக்கின்ற, மதியம் - சந்திரன், குளிர - குளிர்ச்சிபெற, மருந்து - மருந்தை, அறிவீர் - அறிவீர்கள், வடவைத்தழலும் - வடவாமுகாக்கினியையும், அவிப்பீர் - தணியச் செய்வீர், எ-று.

ஒரு கரும முடித்தற்கேற்ற கருவி இதுவென்றும் இதுவன்றென்று முணராது செய்பவர்களைப்போல, விரகத்தீயை யவிப்பதற்கு மலர்ச்சேக்கை கிடத்தல்முதலிய வேலைகளைச் செய்கின்றீரென்பதுதோன்ற காமக் கனலவிப்பான் முயலாநின்ற மொய்குழலீரென்றாள். யாவரு மனுபவித்தமா யறியப்படுகின்ற மதியைக் குளிர்விக்கும் இறைவற்கூட்டமாகிய மருந்தை முன்னரறியீரவளென்பாள், அறிவீரென்றாள். இதனை முன்னரறிந்தால் பின்னர் வடவைத்தழலை யவிக்கும் அரியவகையையு மறிவீர்களென்பாள், வடவைத்தழலு மவிப்பீரென்றாள். [இவளுரையைக் காமத்தினதாகவறியாது தணித்தற்கு முயலுமங்கையரை மதியங்குளிர மருந்தறிவீர் வடவைத்தீயு மவிப்பீரென்ற வஞ்சகமாகப் புகழ்தலால் வஞ்சப்புகழ்ச்சியணி.] (௫௧)

அணர்த்தார்ளக மடநல்லீர் சுடுவெங்காமக் கொடுந்தீயைத், தணிப்பாரெண்ணிக் கொடுவந்ததண் ணென்கதிர்கால் வெண்டாள, மணித்தாழ்வடமும் வியன்சினைத்தே மாவின்றளிரு மெற்றுான்று, மணித்தாயிருந்த வடவையும்வெங் கனிற்றீயு மனமத்தனவே.

(இ-ள்.) அணர் - பூங்கொத்துகளையுடைய, தார் - மாலையையணிந்த, அளகம் - கூந்தலையுடைய, மடம் - இளமைபொருந்திய, நல்லீர் - மங்கையரே! சுடு - சுடுகின்ற, வெம் - வெவ்விய, காமம் - ஆசையாகிய, கொடுந்தீயை - கொடியதீயை, தணிப்பான் - தணிக்கும்பொருட்டு, எண்ணி - கருதி, கொடுவந்த - கொண்டுவந்த, தண்

னை - குளிர்ச்சிபொருந்திய, கதிர் - கிரணங்களை, கால் - வீசு கின்ற, வெள் - வெண்மையாகிய, தாளமலர் - முத்துக்களாலாகிய, தாழ் - தொங்கிய, வடமும் - கோவையும், வியர் - பருத்த, கிளை - கிளைகளையுடைய, தேம் - வாசனைபொருந்திய, மாவின்றளிரும் - மாவி கொழுந்தும், எஞ்ஞான்றும் - எக்காலும், அணித்தாயிருந்த - சமீப மாயிருக்கப்பெற்று, வடவையும் - வடவாமுகாக்கினியாகவும், வெம் - வெவ்விய, கானத்தீயும் - காட்டுத்தீயாகவும், அமைந்தன - ஆயி ன, எ-று.

சைத்திய வுபசாரத்தின் பொருட்டு மேலே அணிவதற்கும் இழை பாப்புதற்குமான மணித்தாழ்வடமும் மாவின்றளிருஞ் சமீப த்திலே கொண்டுவரும்பொழுதே அவைகள் தமயந்திக்குப் பெருந் தீப்போன்றிருந்தனவென்க. அவைகள் அப்போது கொண்டுவரப் பட்டனவாயினும் மிகுந்ததுன்பத்தை விளைத்தலால் எஞ்ஞான்று மெனப்பட்டது. [தமயந்தி விரகவெப்பத்தைத்தணிக்க வெண்ணிக் கொண்டுவந்த தாளவடமும் மாவின்றளிரும் அதைச்செய்யாமலிரு ஙம் வீறுகாது வெப்பத்தை மிகச்செய்தலாகிய அனிட்டம்விளைத் தலால் தகுதியின்மையணி.] (உஉ)

மழலைத்தீஞ்சொன் மதர்நெடுங்கண் மடவீர்கொடுந் தீக் கடவுளும்வெஞ், சுழல்கட்பருவாய் நிருதியுங்கா ரிருள்போனிறத்த சுடர்க்குஞ்சி, யழல்கட்கூற்று முவந்துறை யுந் தென்பாற்றிசையின் றசைஇவருங், குழவித்தென்ற லாருயிரைக் குடியா தன்பு கூராதே.

(இ - ள்.) தீ - மதுரம்பொருந்திய, மழலைச்சொல் - குதலைச் சொல்லையும், மதர் - களிப்புப்பொருந்திய, நெடுங்கண் - நெடிய கண்களையுமுடைய, மடவீர் - மங்கையரே! கொடுந்தீக்கடவுளும் - கொடிய அக்கினிதேவனும், வெம் - வெய்ய, சுழல்கண் - சுழல் கின்ற கண்களையும், பருவாய் - பிளப்பாகிய வாயினையுமுடைய, நிருதியும் - நிருதியென்னுமரக்கனும், கார் - கரிய, இருள்போல் - இருளைப்போன்ற, நிறத்த - நிறத்தினையும், சுடர்க்குஞ்சி - செந்நிறச் சிகையையும், அழல் - அழலைச்செய்கின்ற, கண் - கண்களையுமுடைய, கூற்றும் - யமனும், உவந்து - மகிழ்ந்து, உறையும் - வசிக்கின்ற, தென்பாற்றிசைநின்று - தென்றிசையிலிருந்து, அசைஇவரும் - உலாவிவருகின்ற, குழவித்தென்றல் - இளந்தென்றலானது, ஆர் - நிறைந்த, உயிரை - விரகிகளுடையவுயிரை, குடியாது - பானம்பண் ணாமல், அன்புகூராது - அன்புமிகாது, எ-று.

தன்னைச் சேர்ந்தவர்களைக் கொல்லுதல்பற்றித் தீக்கடவுட்குக் கொடியதீயென்றும், தன்னைக்கண்டோர்கள் கலங்கியஞ்சும்படி அரக்கனுயிருத்தல்பற்றிச் சுழல்கட் பருவாயென்றும், எவ்வளவு மனவலிமையை யுடையோர்களையும் உயிரைப்பிரிக்குங் காலத்து நடுக்கச்செய்யும் உருவினனுந் தீப்பவென்பதுபற்றிக் கூற்றுவனுக்

குச் சுடர்க்குஞ்சியழல் கண்ணென்றும் அடைகொடுத்தார். பாம் பு குடியாயிருப்பினும் கொல்லுதல்போலக் காற்று குழவித் தென்றலாயிருப்பினும் கொல்லுமெனப்பது பட ஆருயிரைக்குடியாத ன்பு கூராதெனப்பட்டது. [தனைந்தாரை வருத்துந் தென்றலின் கொடுமைந் கேதுவாகாத தீ கூற்று நிருதியுறைகின்ற தென் றிசை யை யேதுவாக்கிக்கூறுதலால் கற்பேதுவிற்சியணி.] (உ௩)

விளரிச்சுரும்பர் பாண்முரல விரிதண்படலைத் துழா ய்மார்ப, னொளிருந்திகிரிச் சுடர்ப்படையென் றோராது ள்ளம் வெருவியதோ, குளிர்வெண்மதியை நஞ்சுயிர்க்கு ங் கூர்முள்ளெயிற்றுக் கரும்பாந்த, ளெளிதிற்கவர்ந்தும் விழுங்காம லென்னோவாளா வுமிழ்ந்ததுவே.

(இ-ள்.) விளரி - விளரிராகத்தைப்பாடுகின்ற, சுரும்பர் - வண் டுகளானவை, பாண்முரல - இசையைப்பாட, விரி - விரிந்த, தண் - தண்ணிய, துழாய்ப்படலை - துளபமாலையையணிந்த, மார்பன் - மார்பினையுடைய நாரணனது, ஒளிரும் - பிரகாசியாநின்ற, திகிரி - சக்கரமாகிய, சுடர் - காந்திபொருந்திய, படையென்று - ஆயுத மென்றெண்ணி, ஓராது - இன்னதென்றறியாமல், உள்ளம் - மனம், வெருவியதோ - பயந்ததோ, குளிர் - குளிர்ச்சிபொருந்திய, வெண் மதியை - வெள்ளியசந்திரனை, நஞ்சுயிர்க்கும் - விடத்தைத்தருகின் ற, கூர்முள் - கூரிய முட்கள்போன்ற, எயிற்று - பற்களையுடைய, கரும்பாந்தள் - இராகுவென்னும் பாம்பானது, எளிதில் - இலே சாக, கவர்ந்தும் - பற்றியும், விழுங்காமல் - உட்கொள்ளாமல், என்னை - என்னகாரணம், வாளா - வீணே, உமிழ்ந்தது - உமிழ்ந்து விட்டது, எ-று.

இராகுவானது தனதுடைகைவலுகிய திருமாலுடைய சக்கரப் படையானது விசிக்கப்பட்டவர்களைச் சேதியாமல் விடாதென்பதை யனுபவத்தாலறிந்துளதாதலின் வெருவியென்றும், சந்திரன் அதன் வடிவாயிருப்பினுந் தன் வாய்க்குட்பட்டபின்பு சந்திரனென்னு முணர்ச்சி யுண்டாகவேண்டியிருக்கவும் பசைபடயாத்தா லுண் மையுணராது உமிழ்ந்தபடியால் வாளாவெனப்பட்டது. [இங்ஙனந் திரிப்படையாக மயக்குதலின் மயக்கவணி.] (உ௪)

முறைவாய்திறந்து தெழித்தடரு மூரியெருமைப் பெரும்பகடேர், தொழியாதுவரி கும்பிடர்ந்த வுலகில்வாழ் பல் லுயிர்கவர்ந்து, பழிகூர்வெய்ய கருங்கூற்றைத் தருவ னெனப்பேர் பகர்ந்திடுவோர், கழன்மாமதியைத் தண் மதியென் றுரைக்குமாற்ற மரிதேயோ.

(இ-ள்.) முறை - குகையையொத்த, வாய்திறந்து - வாயைத் திறந்து, தெழித்து - பேரொலிசெய்து, அடரும் - போர்செய்கின் ற, மூரி - வலிமைபொருந்திய, பெரு - பெரிய, எருமைப்பகடு -

எருமைக்கடாவை, ஊர்ந்து - செலுத்தி, ஒழியாது - நீங்காமல், உவரி - கடலானது, சூழ்கிடக்கு - சூழப்பெற்றிருக்கின்ற, உலகின், உலகத்திலே, வாழ் - வாழ்கின்ற, பல்லுயிர் - பலவகையுயிர்களை, கவர்ந்து - வௌவி, பழிசூழ் - நிந்தைமிகுந்த, வெய்ய - வெவ்விய, கருங்கூற்றை - கரியயமனை, தருமனென - தருமராசனென்று, பேர் பகர்கிற்பவோர்க்கு - பேர்சொல்லுவோர்க்கு, அழல் - வெம்மைமைச்செய்கின்ற, மாமதியை - பெரியசந்திரனை; தண்மதியென்று - குளிர்ந்த சந்திரனென்று, உரைக்கும் - சொல்லுகின்ற, மாத்திரம் - சொல்லானது, அரிதோ - அரிதா, எ-று.

முறைமையாய் மற்றவர்களினும் பெருவாயாம். முறைவாய்மிறந்து தெழித்தடரு ஆரியெருமை யென்றதனால் தன்னெறியினும் பகைவரைக் கொல்லுகின்ற கொடிய தென்றதாயிற்று. வாழ்பல்லுயிர் கவர்ந்துபழிசூழ் வெய்யகருங்கூற் றென்றதனால் எத்தகையுங் கண்ணோட்டமின்றி யாவரையுங் கொல்லுங் கொடியோனென்றதாயிற்று. பிராரத்தானுபவார்த்தத்தி லுயிரைப்பிரிப்பவனும் அவரவர்கள் செய்த புண்ணியபாவங்கட் கேற்க நிக்கிரகத் தண்டிப்பவனுமா யிருப்பினுங் கொல்லுந்தொழிலே தன்றொழிலாக வுடையனாதலால் அங்ஙனங் கூறினாள். அப்பெயர் கூறலைகைகொள்ளாள் கூற்றைத் தருமனெனப்பேர் பகர்கிற்போரென்றாள். [எவ்விடத்திலு முள்ள வெல்லாவுயிரையுங் கொல்லுகின்ற யமனைத் தருமனென்று சொல்லுவோர்க்குத் தண்டாபூபிகா நியாயத்தால் தனக்கெதிர்ப்பட்டவைகளை மாத்திரங் கொல்லுகின்ற அழல்மதியைத் தண்மதியெனல் எளிதென்பது தோன்றுதலால் தொடர்நிலைச் செய்யுட் பொருட்பேறணி.]

(உ௫)

அழகான்முரசு நறவார்சூழ்ந்த சீதையொருத்தி யாயியுய்யப், பெறுவானவளாக வினைத்துநெடுங் கடல்வாய்ப் பெய்த பெருங்கவிகள், பிறகாவுயிர்க்குந் தமிழ்வரையை முந்நீரகத்திற் சேர்த்திடவே, யுறுகாதலனைத் தணந்துறையு மடவார்பலரு முய்வாரே.

(இ-ள்.) அழகால்வலம்புகளானவை, முரசும்-ஒலிக்கப்பெற்ற, நறவார்சூழ்ந்த பொருந்திய, சீதையொருத்தி - சீதையென்றொரு மங்கையானவள், ஆயியுய்யப்பெறுவான் - உயிர்பிழைக்கப் பெறும்பொருட்டு, வரைவயினைத்தும்-மலைகளானவையும், நெடுங்கடல்வாய்-நெடிய கடலினிடத்தே, பெய்த-இட்ட, பெருங்கவிகள் - பெரியவானரங்கள், பிறகால் - தென்றற் காற்றை, உயிர்க்கும் - பெறுகின்ற, தமிழ்வரையை - பொதியமலையை, முந்நீரகத்தில் - அக்கடலினிடத்து, சேர்த்திடவே - சேர்த்தனவாயில், உறு - பொருந்தப்பெற்ற, காதலனை - கணவனை, தணந்து - நீங்கி, உறையும் - வசிக்கின்ற, மடவார்பலரும் - பலராயுள்ளமாதர்களும், உய்வார் - பிழைப்பார்கள், எ-று.

வரைகளனைத்தும் நெடுங்கடல்வாய்ப்பெய்த பெருங்கவிகளென்றதனால் இவ்வுலகில் வாழும் வானரங்களைப்போலவனவல்ல தெய்வத்தன்மையுள்ள வானரங்க ளென்றதாயிற்று. அவையெவ்வளவு உயர்ந்தவைகளாயினும் குரங்கினினமாதலால் ஒருத்தி யுயிர் பிழைத்தற்பொருட்டு அனேகமலைகளைக் கடலிடத்தேபோட்டு அனேகருயிர்பிழைத்தற் பொருட்டு இவ்வொருமலையை அதனிடத்திற்போடாது விட்டனவென்க. [வானரங்கள் சிறுகாலுயிர்க்குந் தமிழ்வரையையுங் கடலினிடத்துப் போட்டால் மடவார்பலர்க்கும் உய்தல் கூடுமென நூதித்தலால் உய்த்துணர்வணி.]

(உ௬)

சீதையொருத்தி காதலனைத் தணந்துளாளிற் சிறப்புடைய, ளாதலுணர்ந்தே மருங்கிருந்தோ ரரக்கமாதராதலினுற், காதலுள்ர்போற் றோழியருஞ் சிவ்வாறியற்றிற் கழிதுயரா, லேதமுழந்துள் ளுயிர்சோரு மென்போ லயர்வுற் றிருப்பாளே.

(இ-ள்.) சீதையொருத்தி - சீதையென்னுமொருத்திமாத்திரம், காதலனை - கணவனை, தணந்துளாளில் - நீங்கினவர்களில், சிறப்புடையளாதல் - சிறப்புடையளாதலை, உணர்ந்தேம் - அறிந்தேம்; அருகிருந்தோர் - பக்கத்திலிருந்தவர்கள், அரக்கமாதராதலினுல் - இராக்கத மங்கையராகையினாலே, தோழியர் - தாதியர்கள், காதலுள்ர்போல் - ஆசையையுடையவர்களைப்போல், சூழ்ந்து - சூழ்ந்து, இவ்வாறு - இந்தப்பிரகாரம், இயற்றில்-செய்தால், கழிதுயரால் - மிக்க துன்பத்தினுலே, ஏதமுழந்து - வருத்தமிகப்பொருந்தி, உள் - உள்ளேயிருக்கின்ற, உயிர் - ஆவி, சோரும்-சோர்வடைந்திருக்கின்ற, என்போல் - என்னைப்போல, அயர்வுற்று - துன்பத்தைப்பொருந்தி, இருப்பாள் - இருப்பாள், எ-று.

விரகிகளுக்குச் செய்யப்படுஞ் சைத்தியவுபசாரங்கள் நெருப்பிற்பெய்த நெய்போல் அவர்களுற்றநோயை மேன்மேலும் வளரச்செய்வனவாதலின் அவ்வாறுசெய்யு மியல்பிலராகிய அரக்கமாதரால் சூழப்பட்டிருந்த சீதைக்கு அத்துயர முள்ளளவின் அதிகரியாதிருத்தலாற் சீதையொருத்தி காதலனைத் தணந்துளாளிற் சிறப்புடைய ளென்றாள். அரக்கர் தேவனா மாவிடனைக்கொண்டு இன்னல் செய்யரொன்பது கருத்து. [கொடுஞ்செயலையுடைய அரக்கமாதர் சூழ்தலாலுண்டாகிய சீதை விரும்புவதன்றி அவர்களுக்குபசாரஞ் செய்யாமையால் இலேசவணி.] ()
வின் வருத்தத்தைக் குற்றமாகவுஞ்சொல்லுதலால்

"கொங்கிற்பொலிந்து நறவுயிர்க்குங் கொன்றைத்தொளிர செடைய லணிகுழகன், றிங்கட்கலைக ளனைத்துமொ ம்பொற்சடையிற் காந்தனனே, வெங்கட்டுளைவா ளினுங்குற்பொழுதுந் ற்றரவம் விழுங்கியுமிழா திருந்தபோ, தனியாழி செலுத்தாநிற்குங் கதிரோனே.

(இ-ள்.) [illegible]

[illegible] சந்திரனிடத்தில் [illegible] (உஅ) யணி.]

வடிக்கண்மிசிலா தலருந்து மடவார்தமையும் படை-
த்தவரைக், கடைக்கும்படிவெவ் விடங்காலுங் கூட்மா
மதிய மமைத்தழலின், மிக்குங்கதிர்வொ ழுக்கனற்று
ம் வெம்மைக்காய்ந்து திகழ்க்கதவு மடைக்குங்கமலத் தி
டைபொலிக்கு மருமாமறையோன் வாழியவே.

(இ-ள்.) வடி - மாவடுப்போன்ற, கண் - கண்கள், [illegible] - மகளிரையும், படைத்து - உண்டாக்கி, அவரைத் [illegible] - அம்மகளிரையழிக்கும்படி, வெவ்விடம் - வெவ்விய [illegible] - கக்கப்பெற்ற, [illegible] மதியமமைத்து - பெரியசந்திரனையும் படைத்து, அழலின் [illegible] - (அவனால்) [illegible], கதிர்கள் - கிரணங்களை, [illegible] - தொட்டால், [illegible] - வெம்மைக்கு - வெ [illegible] - தாமரைமலரி [illegible] - பெரிய மறையோன் - வேதங்களுக்குரிய பிரமன், வாழிய - வாழக்கடவ ன், எ-று.

[illegible] [இப்படிச்செய்கோ

ஞ்சமடைகவென்பாள் மறையோன் வாழியவென்றதனால் வஞ்சப்
புகழ்ச்சியணி.] (உகூ)

தண்ணங்கதிர்வெண் மதியென்பார் தழலாய்முடிந்த
தென்னளவும், வண்ணவரிவில் மதன்பகழி மலராமென்
பா ரவையுமுயி, ருண்ணுமரவக் கணைபோல வுடற்றுகி
ன்ற வொருபாவிப், பெண்ணென்றயலாற் றிடப்பிறந்தே
ம் இன்னுமேதாம் பேருலகே.

(இ-ள்.) (சந்திரனை) தண் - தண்ணிய, அம் - அழகிய, கதிர் - கிரணங்களையுடைய, வெண்மதியென்பார் - வெள்ளியசந்திரனென்று சொல்லுவரர், தழலாய்முடிந்தது - அது அக்கினியாய்விட்டது, என்னளவும் - என்மட்டும், வண்ணம் - அழகிய, வரி - நெடிய, வில் - கருப்புவில்லையுடைய, மதனபகழி - மன்மதனுடைய பாணங்கள், மலராமென்பார் - மலரென்று சொல்லுவார்கள், அவையும் - அம்மலர்களும், உயிருண்ணும் - உயிரையுண்ணுகின்ற, அரவக்கணைபோல - சர்ப்ப பாணங்கள்போல, உடற்றுகின்ற - கொல்லுகின்றன; ஒரு - ஒப்பற்ற, பாவிப்பெண்ணென்று - பாவியாகிய பெண்ணென்று, அயலாற்றிட - அயலார் ஆற்ற, பிறந்தேற்கு - பிறந்தவெனக்கு, பேருலகு - பெரியவிவ் வுலகிலுள்ளவைகளில், இன்னுமேதாம் - இவினதுவெதுவாமோ (யான்) அறியேன், எ-று.

அறியேனென்பது சொல்லெச்சம். மனிதர்பிறவியிற் பெண் பிறப்பிழிந்ததென்பாள் பாவிப்பெண்ணென்று பிறந்தேற்கென்றும், இவ்வுலகோர் தண்ணியவென்பவைகள் வெச்செனவாயிருக்கின் வெச்செனவாயிருப்பவைகள் எப்படியிருக்குமோ வென்பாள் இன்னுமேதாம் பேருலகென்றுஞ் சொல்லினாள். (௩0)

திரைசெய்கரிய கடற்பிறந்த திங்கட்கொழுந்துந் தமி
ழ்ப்பொதிய, வரையில்வளர்ந்த நறுஞ்சாந்தும் வயவாள்
வேந்தர் மார்பேற்குந், தரளவடமு முருகுயிர்க்குந் தண்
ணென்மலரும் பைந்தொடிதன், விரகவனலைமேன்மேலு
மூட்டும்விறகு போன்றனவே.

(இ-ள்.) திரைசெய் - அலைகளைச்செய்கின்ற, கரிய - கருமை பொருந்திய, கடற்பிறந்த - கடலினிடத்தேதோன்றிய, திங்கட்கொழுந்தும் - பாலசந்திரனும், தமிழ் - தமிழ்தோன்றிய, பொதியவரையில் - பொதியமலையில், வளர்ந்த - வளரப்பெற்ற, நறுஞ்சாந்தும் - நறியசந்தனமும், வயம் - வலிமைபொருந்திய, வாள் - வாட்படையையுடைய, வேந்தர் - அரசர்களுடைய, மார்பு - மார்புகள், ஏற்கும் - ஏற்றற்குரிய, தரளவடமும் - முத்துமாலையும், முருகுயிர்க்கும் - வாசனையைத் தருகின்ற, தண்ணென்மலரும் - குளிர்ச்சியாயிருக்கின்றமலரும், பைந்தொடிதன் - பசியவளையலணிந்த தமயந்தியினுடைய, விரகவனலை - விரகத்தாலாகிய தீயை, மேன்மேலும் -

மேலுமேலும், மூட்டும் - மூளச்செய்கின்ற, விறகுபோன்றன - விறகுகளைப்போலிருந்தன, எ-று.

சந்திரன் சந்தனம் தாளவட்டம் மலர் அடைமொழிகளோடு கூறப்பட்டமையால் மிகவுங் குளிர்ச்சிசெய்வனவெனக் காட்டுகின்றன. இப்படிப்பட்டவைகளாயினும் விறகுகள் நெருப்பை விர்த்திசெய்வனபோல இவைகள் விரகத்துன்பத்தை விர்த்திசெய்வனவெனக்கொள்க. எப்படியென்னில் தலைவனைக்கூடி யின்பத்திற்குத் துணையாயுள்ள இச்சாதனங்கிருக்கின்றனவே அவனில்லையேயென்ன நினைப்பையுண்டாக்கி அத்துயரத்தை மிகுவித்தலாம். [சந்திரன் முதலியவற்றில் விரகாக்கினியை விர்த்திசெய்யும் விறகினைக்குறித்தமையால் தற்குறிப்பணி.] (கூக)

நறைகொப்புளிக்கு மலர்வாளி நலியவாற்ருது துயிர்ப்
பொறைகொண், டுறைதற்கரிதென் றிகல்வேழ முண்ட
கனிபோ லுள்ளுடைந்து, மறுவற்றொளிரு மதிமுகத்து
மானேர்நோக்கி விடுத்திடவும், பெறுதற்கரிய வுருவிதெ
னப் பிரியாதிருந்த தின்னுயிரே.

(இ-ள்.) நறை - தேனை, கொப்புளிக்கும் - உமிழ்கின்ற, மலர்வாளி - மலர்க்கணைகளானவை, நலிய - வருத்துதல்செய்ய, ஆற்ருது - பொறாதவளாகி, உயிர்ப்பொறைகொண்டு - உயிர்ப்பாரஞ்சுமந்து, உறைதற்கு - தங்குதற்கு, அரிதென்று - அருமையதென்று, இகல் - பகைமைபொருந்திய, வேழமுண்டகனிபோல் - யானையுண்ட விளங்கனிபோல், உள்ளுடைந்து - மனந்தளர்ந்து, மறுவற்று - களங்கமற்று, ஒளிரும் - விளங்குகின்ற, மதி - சந்திரன்போன்ற, முகத்து - முகத்தையுடைய, மானேர் - மானையொத்த, நோக்கி - பார்வையையுடைய தமயந்தி, விடுத்திடவும் - தன்னை விட்டுவிடவும், பெறுதற்கு - பெற்றிடுவதற்கு, அரியவுருவிதென - இஃதரியவடிவமென்று, இன்னுயிர் - அவளினிய வுயிரானது, பிரியாதிருந்தது - விட்டு நீங்காமலிருந்தது, எ-று.

உள்ளுடைந்தும் விடுத்திடவும் என்னும் உம்மைகள் மேம்போன வேட்கைமுதலிய எட்டவத்தைகளையுந் தழுவிநின்றன. உள்ளுதல் - மூர்ச்சித்தலாம், விடுத்திடல்-சாக்காடாம், இவ்வவத்தைகள் பத்தும் இவளடைதலால் இனி மெய்யுறுபுணர்ச்சி நிகழாவிட்டால் இவளுயிர்பிரியாதிராதென்பார், பெறுதற்கரிய வுருவிதெனப் பிரியாதிருந்ததின், றுயிரென்றார். தமிழ்நூலிற் பத்தவத்தைகளில் தலைமகட்குச் சிலவவத்தைமாத்திரம் சொல்லியிருக்கின்றனவென்னில் இந்நூல் வடநூலினின்று மொழிபெயர்க்கப்பட்ட தாதலின் அங்ஙனம்பற்றிக் கூறினரென்க. (கூஉ)

தார்வாய்முரலு மினவண்டின் சிறைமெல்வளியா லி
டைதளர்ந்து, சோர்வாடிதலை பரந்தமுலைத் துணையினப்

பண் மைதோய்ந்த, கூர்வாளனைநெடுங் கணீர்வார்தல் கொற
றமாரன் விரகமெனு, மீர்வாள்கைக்கொண் டுயிர்போழ்
தற் கெற்றுநூல்போன் றிருந்ததுவே.

(இ-ள்.) தார்வாய் - மலர்மாலையினிடத்தில், முரலும் - ஒலிக்கின்ற, இனம் - கூட்டமாயுள்ள, வண்டின் - வண்டுகளுடைய, சிறை - இறகினுடைய, மெல்வளியால் - மெல்லியகாற்றால், இடைதளர்ந்து - இடைவருந்தி, சோர்வாள் - சோர்பவளாகிய தமயந்தியானவள், திதலைபரந்த - வேறுபட்ட நிறத்தையடைந்த, முலைத்துணையின் - இரண்டுதனங்களின், நாப்பண் - நடுவே, மை - அஞ்சனமானது, தோய்ந்த - கலந்த, கூர்வாள் - கூரிய வாட்படையையொத்த, நெடுங்கண் - நெடியகண்களினின்றும், நீர்வார்தல் - நீரொழுகுதல், கொற்றம் - வெற்றிபொருந்திய, மாரன் - மன்மதனுளவன், விரகமெனும் - பிரிவென்கின்ற, ஈர்வாள் - அரிவாளை, கைக்கொண்டு - கையிற்கொண்டு, உயிர் - உயிரை, போழ்தற்கு - பிளத்தற்கு, எற்றுநூல்போன்று - எற்றிய நூலையொத்து, இருந்தது - இருந்தது, எ-று.

சிறைமெல்வளியா லிடைதளர்ந்து சோர்வாளென்றதனால், மிகவு மெல்லிய விடையினளென்றாயிற்று. எற்றுநூலாவது - மரமறுப்போர் கோணுதலின்றிச் செவ்விதா யறுத்தற்பொருட்டுச் செய்யப்பட்ட கரிக்கோடாம். [மைதோய்ந்தொழுகிய கண்ணீரில் மன்மதனது எற்றுநூல் குறிக்கப்பட்டமையால் தற்குறிப்பணி.] ()

புலவுத்திரைசூழ் நிலவலயம் புரக்கும்வேந்தை யிப்
பிறப்பி, லலமுற்றுறவீண் டணைவதற்கு நவைதீர்தவமுன்
னியற்றுதே, னிலவத்துவர்வாய் மடநல்லீ ரின்னும்பிறந்
து புணர்வனென, நிலவுத்தழலிற் புகுந்திறப்ப நினையா
ற்கு நேரிழையே.

(இ-ள்.) புலவு - புலால்நாற்றத்தையுடைய, திரைசூழ் - கடல்சூழ்ந்த, நிலவலயம் - பூமண்டலத்தை, புரக்கும் - காக்கின்ற, வேந்த - ளராசனை, இப்பிறப்பில் - இந்தப்பிறப்பில், நலம் - இன்பமது, முற்றுற - நிறைவுபெற, ஈண்டு - இவ்விடத்தில், அணைவதற்கு - தழுவுதற்கு, நவைதீர் - குற்றநீங்கிய, தவம் - தவத்தை, முன் - முற்பிறப்பில், இயற்றுதேன் - செய்யாத யான், இலவு - இதழ்போன்ற, துவர் - சிவந்த, வாய் - வாயையுடைய, மடம் - மடமைபொருந்திய, நல்லீர் - மடவீர், இன்னும் - இன்னமும், பிறந்து - உதித்தாவது, புணர்வனென - கூடுவேனென்று, நிலவு - சந்திரகிரணமாகிய, தழலிற்புகுந்து - தீயின்மூழ்கி, இறப்ப - உயிரை நீக்க, நேரிழை - தமயந்தியானவள், நினையாநிற்கும் - நினைக்கின்றாள், எ-று.

நெருப்புமுதலியவற்றில் தாமாயிறப்பவர்கள் அப்பொழுது நினைத்தபடி மறுமையி லடைவரென்பது புராணசித்தமாதலின், இ

னும் பிறக்கு புணர்வனென நிலவுத்தழலிற் புகுத்திடப்ப நீயைப
கிற்கு சேரிழையென்றார். (௬௪)

மன்றற்குழலார் வளிவிலக்கி வயங்குசுடர்காத் தென
மாரன், வெற்றிக்கொடியி னுருவமைந்த மடமான்முழை
யில் விசாமற், குன்றிற்பிறந்து தாதளைந்து குளிர்தூங்க
ருவி தோய்ந்துநறுந், தென்றற்குழவி நுழைந்துவருந்
திருசாளரங்க டாள்செறித்தார்.

(இ-ள்.) மன்றல் - பரிமளம்பொருந்திய, குழலார் - கூந்தலை
யுடைய மகளிர், வளிவிலக்கி - காற்றினுறுவண்டாரு மிடைபுகுந்த
மீத்தி, வயங்கு - பிரகாசியாநின்ற, சுடர் - விளக்கை, காத்தென -
காத்தாற்போல, மாரன் - மன்மதனுடைய, வெற்றி - வெற்றிபொ
ருந்திய, கொடியின் - கொடியைப்போல, உருவு - வடிவமானது
அமைந்த - அமையப்பெற்ற, மடமான் - தமயந்தியினுடைய, முழை
யில் - அறையில், விசாமல் - மோதாமல், குன்றில் - பொதியமலை
யில், பிறந்து - தோன்றி, தாது - மலர்ப்பொடியை, அளைந்து -
பூசிக்கொண்டு, குளிர்தூங்கு - குளிர்ச்சிபொருந்திய, அருவி - அரு
வீநீரில், தோய்ந்து - முழுகி, நறு - நறிய, தென்றற்குழவி - இள
ந்தென்றல், நுழைந்து - புகுந்து, வரும் - வருகின்ற, திரு - அழகிய,
சாளரங்கள் - பல சாளரங்களினுடைய, தாள் - தாழை, செறித்தார் -
பந்திந்தார்கள், எ-று.

வளிவிலக்கிச் சுடர்காத்தலாவது - விளக்கு நிலைபெறும்படித்
திரை முதலிய செய்தலாம். இங்ஙனமாயக் கண்டவளில் அறவியர்
முதலிய பகைவரும் மன்மதனுக் கெவ்வளவின் மாரன்வெற்றிக்
கொடியி னுருவமைந்த மடமானென்றார். (௬௫)

வெந்தீயதனிற் பெய்தளிர்போன் மெலிந்து விளை
யாட டயர்செழும்பூம், பந்தோடரிய கழங்கணிகள் பல
வுந்துறந்து மலர்மகளை, யந்தாரகலத் திருத்தியபோர் வே
ந்தன் பெயரே யறைகுதலாற், செந்தார்ப்பசிய கிள்ளை
யொன்றுந் துறவாதிருந்தாள் சேயிழையே.

(இ-ள்.) வெந்தீயதனில் - வெவ்விய நெருப்பினில், பெய் -
போடப்பட்ட, தளிர்போல் - தளிரைப்போல, மெலிந்து - வி[illegible]
விலியால் வாடி, விளையாட்டயர் - விளையாடுவதற்குரிய, [illegible]
செழிய, பூ - அழகிய, பந்தோடு - பந்துடனே, அரிய - அ[illegible]
திய, கழங்கு - அம்மனைகளையும், அணிகள்பலவும் - பலவாபர[illegible]
ளையும், துறந்து - நீக்கி, மலர்மகளை - திருமாதை, அம் - அ[illegible]
தார் - மாலையணிந்த, அகலத்து - மார்பினிடத்திலே, இருத்[illegible]
இருக்கச்செய்த, போர் - போரைவிரும்பிய, வேந்தன் - ந[illegible]

னது, பெயரே - பெயரினையே, அறைகுதலால் - சொல்லுதலால்,
செம் - சிவந்த, தார் - இரேகையையுடைய, பசிய - பசுமைநிறத்
தைப்பொருந்திய, கிள்ளையொன்றும் - கிளியொன்றனையும், சேயி
ழை - தமயந்தியானவள், துறவாது - நீக்காமல், இருந்தாள் - இரு
ந்தனள், எ-று.

தீயதனிற் பெய்தளிரென்றமையால் மெலிதற்கு விரகாக்கினி
யும், மெலிக்தென்றமையால் தளிருக்கு வாடுதலும், வருவிக்கப்பட்
டன. மலர்மகளை யந்தாரகலத் திருத்திய போர்வேந்த னென்ற
மையால் பெருஞ் செல்வத்தையும் பெருவிறலையு முடையோனெ
ன்றதாயிற்று. (௬௬)

அலைவாய்விடத்தி னுடன்றோன்றி யாவிகவரும் வெ
ண்ணெருப்பே, யுலையாப்புவன மனைத்துமழ லொருங்கு
கொளுத்து நுதற்கண்ணன், றலைமேலுனது தலையொன்
றே தரித்தானென்றான் மிகவுமுயிர்க், கொலைசூழ்குனரி
னின்போலுங் கொடியாருளரோ கூறென்றாள்.

(இ-ள்.) அலைவாய் - கடலினிடத்தே, விடத்தினுடன்றோன்றி -
விடத்தினுடனே பிறந்து, ஆவி - உயிரை, கவரும் - வௌவுகின்ற,
வெண்ணெருப்பே - (சந்திரனெனப்பட்ட) வெள்ளியநெருப்பே,
உலையா - கெடாத, புவனமனைத்தும் - உலகம் யாவையும், அழல் -
நீயால், ஒருங்கு - ஒன்றாய், கொளுத்தும் - கொளுத்துகின்ற, நுத
ற்கண்ணன் - நெற்றிக்கண்ணையுடைய பரமசிவன், தலைமேல் -
தலைமீது, உனது தலையொன்றே - உன்னுடையபக்கொன்றனையே,
தரித்தானென்றால் - தரிக்கப்பெற்றானேயாகில், மிகவும் - அதிக
மாக, உயிர் - உயிரை, கொலைசூழ்குனரில் - கொல்லக் கருதுவோர்
களில், நின்போலும் - உன்னைப்போலும், கொடியார் - கொடுமை
யையுடையவர்கள், உளரோ - இருக்கின்றார்களோ, கூறென்றாள் -
சொல்லென்றாள், எ-று.

உலகமனைத்தையு மொருங்குகொளுத்தும் வழித்தீயைத் தன்
கண்ணிற் றரித்த பரமசிவனுக்கு உடலல்லாத தலையினிடத்தில்
உனபிறைபகுதி லொருபக்கன்றி அதிகமாகத் தரிக்கக் கூடாதா
யின் உன்முன் மெல்லியராகிய மாதருயிர் வாழ்தல் கூடாதென்
பது கருத்து. (௬௭)

சந்திரோபாலம்பனப்படலம் முற்றும்.

ஆ. செய்யுள் - ௬௭௦.

☞ தென்றல் செக்கர்முதலியவற்றை வெறுப்பனவாகச் சில
செய்யுளிருப்பினும் சந்திரனை நிந்தித்தல் பெரும்பான்மையற்றி
கழுகத்தோர்ப் யென்றும்போல இப்படலத்திற்கு அப்பெயரிடப்
பட்டது.

மன்மதோபாலம்பனப்படலம்.

[முன்னே சந்திரனை நிந்தித்த தமயந்தியானவள் இப்படலத்தால் மன்மதனை நிந்தித்துச் சொல்லப்படுகின்றது.]

மங்குலூடுமறைந்துயிர்வாட்டுமித்
திங்கடன்னைவெறுத்தநுதீங்கெனு
வங்கமூடொளித்தாருயிர்கூட்டுறுந்
துங்கவேளைவெறுக்கத்தொடங்கினாள்.

(இ-ள்.) (தமயந்தியானவள்) மங்குலூடு - மேகத்தினிடத்திலே, மறைந்து - ஒளித்திருந்து, உயிர் - ஆவியை, வாட்டும் - வாட்டுகின்ற, இத்திங்கடன்னை - இந்தச் சந்திரனை, வெறுத்தது - வெறுத்தப்பேசினது, தீங்கெனு - குற்றமென்று நினைத்து, அங்கமூடு - தேகத்தினுள்ளே, ஒளித்து - மறைந்துநின்று, ஆர் - நிறைந்த, உயிர் - ஆவியை, கூட்டுறும் - கொள்ளைகொள்கின்ற, துங்கம் - உயர்வு பொருந்திய, வேளை - மன்மதனை, வெறுக்க - வெறுத்தல்செய்யத் தொடங்கினாள் - ஆரம்பித்தாள், எ-று.

மங்குலூடு மறைந்துயிர் வாட்டுமித் திங்கடன்னை வெறுத்தது தீங்கென்றது - தூரத்திலிருந்து துன்பஞ்செய்கின்றவனை வெறுப்பது காட்டிலழுவதுபோலப் பயனின்றென்றும், புறப்பகைக்கு மிகவும் அஞ்சவேண்டுவதின்றென்றுமாயிற்று. அங்கமூடொளித்தாருயிர் கூட்டுறுந் துங்கவேளை வெறுக்கவென்றதனால் - அகத்திலிருந்து துன்பஞ்செய்கிறவனை வெறுப்பதினாலே சிறிது பயனுண்டென்றும் உட்பகைக்கே அஞ்சவேண்டுமென்றுமாயிற்று. "வாள்போற் பகைவரையஞ்சற்கவஞ்சுக, கேள்போற் பகைவர் தொடர்பு." என்பதனாலறிக. (க)

நையுமென்னுயிர்நாமறப்பூங்கணை
யெய்யும்வேளொன்றியம்புவல்கேட்டியால்
வெய்யசெந்தழலேந்திவெள்ளனிறணி
யையன்முன்னுறி லாண்டொழில் காண்பனால்.

(இ-ள்.) நையும் - வாடுகின்ற, என்னுயிர் - என்னுடைய வுயிரானது, நாமற - பேற, பூங்கணையெய்யும் - பூவம்பை யெய்கின்ற, வேள் - மன்மதனே! ஒன்றியம்புவல் - ஒன்று சொல்லுவேன், கேட்டி - கேட்பாயாக, வெய்ய - வெவ்விய, செந்தழல் - சிவந்த தீயை, ஏந்தி - தாங்கி, வெள் - வெள்ளிய, நீறணி - விபூதியைத் தரித்திருக்கின்ற, ஐயன்முன் - பரமசிவனெதிரே, உறில் - அம்பெய்யப் பொருந்துவையாகில், ஆண்டொழில் - நின்னாண்மைச் சேவகத்தை, காண்பன் - காணுவேன், எ-று.

"குடிசையிற் குதிரை கடத்து வேளைப்போலத்" தன்கீழ்வாழும் விரகிகளிடத்தே தன்னாண்மையைக் காட்டுகின்றவனென்பது தோன்ற, நையுமென்னுயிர் நாமறப் பூங்கணை யெய்யும் வேளென்றாள். ஐயன் பகைவர்முன்னே மிக்க வஞ்சுகின்றவனென்பது தோன்ற ஐயன்முன்னுறி லாண்டொழில் காண்பனென்றாள். ஆண்டொழில் - அஞ்சாமை, வீரம், ஊக்க முதலியவாம். அவர்முன் ஆண்மைசெல்லாதென்பதாம். அக்கடவுளை யொழிந்தவர்முன் செல்லுமென்பது கருத்து. நாமமென்பது நாம் எனக்கடை குறைந்தது. (உ)

அலரின்மீதுறைபந்தணனெய்திட
மலராயன்றிவடிக்கணைநல்குமேற்
சிலையெனக்கழைகொண்டதிறலினே
யுலகில்யாவருயிர்கொண்டிருப்பரோ.

(இ-ள்.) அலரின்மீது - தாமரை மலரின்மேல், உறை - வசிக்கின்ற, அந்தணன் - பிரமனானவன், எய்திட - எய்யும்படி, மலராயன்றி - பூங்கணையல்லாமல், வடி - வடிக்கப்பெற்ற, கணை - (இரும்பு முதலியவற்றாலாகிய) பாணங்களை, நல்குமேல் - கொடுப்பானேயானால், கழை - கரும்பினை, சிலையெனக்கொண்ட - வில்லாகக் கொண்ட, திறலினோய் - வலிமைபொருந்திய மன்மதனே! உலகில் - உலகத்தில், யாவர் - எவர்கள், உயிர்கொண்டு - ஆவியைக்கொண்டு, இருப்பர் - இருப்பார்கள், எ-று.

உனது வன்மார்க்கத்தையறிந்து நான்முகன் இப்படி செய்தானென்பது கருத்து. (ங)

அருவமாயணுவாயமனத்தையும்
விரைகொள்வாளிவிடுத்துப்பிளத்தலாற்
பொருவில்வேள்கட்புலனிற்புலப்படு
முருவுபோழ்தலுனக்கரிதன்றரோ.

(இ-ள்.) அருவமாய் - அருபமாயும், அணுவாய் - அணுவடிவாயிருக்கின்ற, மனத்தையும் - மனத்தினையும், விரைகொள் - வாசனையைக்கொண்ட, வாளி - மலரம்புகளை, விடுத்து - எய்து, பிளத்தலால் - பிளக்கின்றபடியால், பொருவில் - ஒப்பில்லாத, வேள் - மன்மதனே! கட்புலனில் - நேத்திரேந்தியத்திற்கு, புலப்படும் - விடயப்படுகின்ற, உருவு - வடிவங்களை, போழ்தல் - பிளத்தல், உனக்கரிதன்று - உனக்கெளிதாம், எ-று.

மனத்தையு மென்றது உயர்வு சிறப்பும்மை. கட்புலனுக்கு விடயப்படாத மனத்தையும் பிளத்தலால் என்னுடலைப் பிளத்தலெளிதென்பாள் - கட்புலனிற் புலப்படு முருவுபோழ்த லுனக்கரிதன்றென்றாள். [உருவைப் பிளத்தல் மனத்தைப் பிளத்தலாலெளிதாதிக்கப்படுதலால் செய்யுட் குறிப்பணி.] (ச)

மன்றலு மதுமலர் வாளிகொண்
டின்றெனு ருயிரீருந் தகைமையாற்
குன்றவில்லி கொடுந்தழற் கண்ணில்வேள்
பொன்றினானெனல் பொய்யென வேண்டுமால்.

(இ-ள்.) மன்றல் - வாசனையையும், மது - தேனையுமுடைய, மலர்வாளிகொண்டு - மலரம்புகளைக் கொண்டு, இன்று - இப்பொழுது, என் - என்னுடைய, ஆர் - நிறைந்த, உயிர் - ஆவியை, ஈருந்தகைமையால் - அறுக்கின்ற முறைமையினாலே, குன்றவில்லி - மேருவில்லேந்திய பரமசிவனுடைய, கொடு - கொடிய, தழற்கண்ணில் - தீவிழியில், வேள் - மன்மதனானவன், பொன்றினானெனல் - இறந்தானென்று சொல்வது, பொய்யென வேண்டும் - பொய்யென்று சொல்லவேண்டும், எ-று.

பொய்யென்றொழியாது எனவேண்டு மென்றதனால் இதிகாச புராணங்கள் பொன்றினானெனக் கூறுதலால் பொய்யெனலாகாது மெய்யென வேண்டுமென்பதும், ஆயின் அவனிருத்தலை யடைந்தபடி யாதெனின் பிசாசனாகி யென்னை வருத்துகின்றானென வேண்டுமென்பதும், சகத்துற்பத்திக்குக் காரணனாகிய காமதேவனாதலால் பிசாசனாதல் கூடாதென்பதும், பரமசிவனது தழற்கண்ணால் மரித்தவன் மறுபடியும் பிழைத்தானெனல் அசம்பாவிதமென்பதும், அவன் பிழைத்து என்னை வருத்துதலை அவருடைய ஆத்மா அநாதியானது விரகிகளுடைய பாவத்தினாலாதலின் அசம்பாவிதமென்பதும் வேண்டுமென்பதும் பொருந்துதலாற் கொள்க. [வேள் இறவாமையை ஈருந்தகைமையாற் சாதித்தலால் செய்யுட்குறிப்பணி.] (௫)

கூற்றமென்னக் கொலைபுரி வேனிலா
னாற்றிதழ்க் கமலத்திறை கோன்மைய
வாற்றல்சான்ற மலர்க்கணை யைந்தல
தேற்றநல்கி னுலகினை யென்செயான்.

(இ-ள்.) கூற்றமென்ன - யமனைப்போல, கொலைபுரி - கொலைத்தொழிலைச் செய்கின்ற, வேனிலான் - வசந்தகாலத்திற்குரிய மன்மதனை, நாற்றிதழ்க் கமலத்திறை - நாற்றிதழையுடைய தாமரைமலரி லிருக்கின்ற பிரமனானவன், கோன்மைய - அட்டமாகிய, ஆற்றல்சான்ற - வலிமையுள்ள, மலர்க்கணை - புஷ்பபாணங்களை, ஐந்தலது - ஐந்தன்றி, ஏற்றம் - அதிகமாக, நல்கின் - கொடுத்தானாயின், உலகினை - உலகத்தை, என்செயான் - என்ன துன்பஞ் செய்யமாட்டான், எ-று.

எல்லாவற்றையும் சிருஷ்டி செய்கின்ற பிரமனானவன் மன்மதன் கொடுமையைக்கண்டு உலகத்திற் சிறந்த மெல்லிய பூக்களையா கச்செய்து அவையும் ஐந்தன்றி அதிகமாகக் கொடுத்திலனென்பது கருத்து. (௬)

அருவமாயுமென் னாவிபதைத் துளம்
வெருவுமாறு வினைசெயும் வேனிலான்
கருமிடற்றிறை கண்ணி லெரிந்திடா
துருவமெய்தி னுலகமுமுய்யுமே.

(இ-ள்.) அருவமாயும் - அருவமடைந்தும், என் - என்னுடைய, ஆவிபதைத்து - உயிர் பதைத்து, உளம் - மனம், வெருவுமாறு - பயங்கொள்ளும்படி, வினைசெயும் - மலர்க்கணைகளைத் தொடுக்கின்ற, வேனிலான் - வசந்தகாலத்திற்குரிய மன்மதனானவன், கருமிடற்றிறை - நீலகண்டத்தையுடைய பரமசிவனது, கண்ணில் - நெற்றிக் கண்ணில், எரிந்திடாது - எரிந்திடாமல், உருவமெய்தில் - வடிவத்தைப் பெற்றிருப்பானானால், உலகமும் - உலகமும், உய்யுமே - பிழைக்குமா, எ-று.

உலகமென்ப உயர்ந்தோர் மாட்டே யென்பவாகலின், இங்கே உலகமென்றது ஜிதேந்திரியராகிய முனிவரையெனக் கொள்க. சரீரமில்லா திருக்கும்போதும் இவ்வளவு துன்பஞ் செய்கின்றவன் சரீரமுண்டாயிருக்குமாயின் ஜிதேந்திரிய மற்ற வீரர்கள்போலச் சரீரமில்லாமற் போய்விடுமென்பாள் உருவமெய்தி னுலகமுமுய்யுமே யென்றாள். (௭)

விரிந்தவேணி விமலன் வெகுளியா
லெரிந்துளாரிற் பிழைத்தவர் யாவரோ
கரிந்தவேள் பிழைத் தெய்வது கன்னியர்
புரிந்ததீவினையின் புணர்ப்பாகுமே.

(இ-ள்.) விரிந்த - விரியப்பெற்ற, வேணி - சடையையுடைய, விமலன் - பரமசிவனுடைய, வெகுளியால் - கோபத்தினால், எரிந்துளாரில் - எரிக்கப்பட்டவர்களிலே, பிழைத்தவர் - பின்னும் பிழைத்தவர்கள், யாவர் - எவர், கரிந்தவேள் - கரிந்துபோன மன்மதன், பிழைத்து - பின்னும் பிழைத்து, எய்வது - பாணங்களை யெய்வது, கன்னியர் - மாதர்கள், புரிந்த - செய்த, தீவினையின் - பாவத்தினுடைய, புணர்ப்பாகும் - சம்பந்தமாகும், எ-று.

பரமசிவனுடைய வெகுளியால் எரிந்த திரிபுரர் முதலியோர் பின்னும் பிழைத்திலரென்க. [கன்னியர்புரிந்த தீவினையின் புணர்ப்பென்று மாதரைப் பழித்தலில் மிகவுங் கொடியனென மன்மதன் பழிப்புத்தோன்றுதலால் வஞ்சப்புகழ்ச்சியணி.] (௮)

சடிலமன்னு பைந்தார்க் குழம்பின்னல்கார்
[illegible]ல்விடமன்றானமே
புடல்விளர்ப்புவெண்ணிறன் றுருவிலா
யடர்வதென்னையாரலன் காண்டியால்.

நைடதம்.

(இ-ள்.) உருவிலாய் - வடிவமில்லாத மன்மதனே! அடர்வெதென்னே - என்னுடன் போர்செய்வதென்ன! கடிமைந்து - சனையன்று, பைந்தார் - பசிய பூமாலையையணிந்த, குழல் - கூந்தலினது; மின்னல் - வேணி; கார் - கருமை, மிடறு - சர்ப்பத்தினிடத்தில், தோன்றல் - தோன்றுதல், விடமன்று - சருமமன்று, கஸ்தூரியாம்; வெள் - வெள்ளிய, நீறன்று - விபூதியன்று, உடல்விளர்ப்பு - சரீரத்தினது வெளுப்பேயாம்; அரனலன் - (ஆதலால்) பரமசிவனல்லன், காண்டி - (நீ) காண்பாயாக, எ-று.

மன்மதனுக்கும் தனக்கும் பகையின்மையால் தன்னை வருத்துதற்குக்காரணம் தன்னுடற்குறியால் அவன் பகைவனாகிய பரமசிவனென்று நினைப்பதாகு மென்றெண்ணி அதனைச்சொல்லி யொழிந்தா ளென்க. [கூந்தல் முதலியவற்றிற் சடைமுதலிய பிராந்தியைக் கற்பித்தொழித்தலால் மயக்கவொழிப்பணி.] (௯)

கொன்செய்வாளிகுளித்தசெம்புண்வழிடைக்
அன்பமெய்த்தழல்சொரிந்தாலென
வன்பர்போலவின்றாவிறைப்பார்
லென்செயாருயிர்த்தோழியரின்னுமே.

(இ-ள்.) உயிர்த்தோழியர் - உயிரையன்ன தோழியராயிருந்தவர்கள், அன்பர்போல - இப்பொழுதென்னிடத் தன்புடையவர்போல, இன்று - எனக்கும்சுமின்று, கொன்செய் - அச்சத்தைச்செய்கின்ற, வாளி - மன்மதபாணங்கள், குளித்த - தைத்த, செம்சினந்த, புண்வழிடை - புண்ணின்வழியிடத்திலே, அன்பமெய்த - யான்மன்பத்தையடைய, தழல் சொரிந்தாலென - நெருப்பைச் சொரிந்ததுபோல, ஆரம் - சந்தனக்குழம்பை, இறைப்பர் - வீசுவார்கள்; இன்னும் - இன்னமும், என்செயார் - யாதுசெய்யமாட்டார்கள், எ-று.

இருந்தவொன்றும் இப்பொழுதென்றும் பொருளுக்கேற்பக் கூட்டப்பட்டன. [தோழியர் செய்யு முபசாரமாகிய குணத்தைக் குற்றமாகக் கூறலால் இலேசவணி.] (௧௦)

தேற்றுவார்சிலர்தேய்கமழ்வாசநீர்
தூற்றுவார்சிலர்தொல்குலதெய்வதப்
போற்றுவார்சிலர்பூண்முலைச்சாந்திரு
வாற்றுவாரினழற்றுமின்றாய்சிலர்.

(இ-ள்.) சிலர் - தோழிகளிற் சிலரானவர், தேற்றுவார் - தேறச்சொல்லுவார்கள், சிலர் - சிலரானவர், தேம் - வாசனையான கமழு - மணக்கின்ற, வாசநீர் - பனிநீரை, தூற்றுவார் - வீசுவார்கள், சிலர் - சிலரானவர், தொல் - தொன்றுதொட்டாராதித்துவருகின்ற, குலதெய்வதம் - குலதெய்வத்தை, போற்றுவார் - பிரார்த்தனை செய்வார்கள், சிலர் - சிலரானவர், பூண் - ஆபரணத்தை யணிந்த, முலை - தனத்தின் வெப்பத்தை, சாந்திருல் - சந்தனக்குழம்பினால், ஆற்றுவாரின் - தணிப்பவர்களைப்போல, அழற்றுகின்றார் - வெப்பமிகச் செய்வார்கள், எ-று.

தேற்றுதலாவது நின்னால் விரும்பப்பட்ட நாயகனை நீபெறுவை, உன்றந்தையும் உன் விருப்பிற்கு மாறாகச் செய்யான் என்பனசொல்லி அவளுள்ள வருத்தத்தைப் போக்கல். தெய்வதம் போற்றுதலாவது தாம் வழிபடுங் கடவுளைநோக்கி இவளுக்கிஷ்டசித்தியாகவும் துன்பம் நீங்கவும் அருள்செய்கவென்று வேண்டிக்கோடல். (௧௧)

இன்னவாறுமகளிரியற்றலுங்
கன்னன்மாரன்கணையுயிரீரவும்
பொன்னின்வார்முலைமுத்தம்பொரிந்திடத்
தன்னையும்மறந்தாட்மயந்தியே.

(இ-ள்.) இன்னவாறு - இவ்விதமாய், மகளிர் - தோழிகள், இயற்றவும் - உபசாரஞ்செய்யவும், கன்னல் - கருப்புவில்லேந்திய, மாரன் - மன்மதனுடைய, கணை - பாணங்கள், உயிர் - ஆவியை, ஈரவும் - பிளக்கவும், பொன்னின் - பொன்னினாற்செய்த, வார் - கச்சையணிந்த, முலை - தனங்களின் மீதணிந்த, முத்தம் - முத்துக்கள், பொரிந்திட - நீறாகவும், தமயந்தி - தமயந்தியானவள், தன்னையுமறந்தாள் - தன்னையுமறந்துவிட்டாள், எ-று.

மன்மதபாணஞ் செய்கின்ற வெம்மையானது தோழியர்கள் செய்கின்ற சைத்திய வுபசாரத்தினுந் தணியாமல் மூர்ச்சித்தாளென்க. இயற்றவும் ஈரவும் பொரியவும் என்னுமெச்சங்கள் மறந்தாளென்னும் வினைகொண்டன. (௧௨)

காவிமென்குழனன்னுதற்றோழியர்
காவியங்கட்கதிர்முலைக்கன்னியைப்
பூவின்மெல்லணைசேர்த்திப்புடையிருந்
தாவியுண்டுகொலோவென்றழுங்குவார்.

(இ-ள்.) காவி - கஸ்தூரியணிந்த, மெல் - மெல்லிய, குழல் - கூந்தலையும், நன்னுதல் - நல்லநெற்றியையுமுடைய, தோழியர் - தோழிகள், காவி - கருங்குவளைபோன்ற, அம் - அழகிய, கதிர் - காந்திபொருந்திய, முலை - தனங்களையுடைய, கன்னியை - தமயந்தியை, பூவின் - மலரினாற்செய்யப்பட்ட, மெல் - மெல்லிய, அணை - மெத்தையின்மேல், சேர்த்தி - சேர்த்து, புடையிருந்து - பக்கத்திலிருந்து, ஆவி - உயிரானது, உண்டுகொலோவென்று - உண்டோ இல்லையோவென்று, அழுங்குவார் - வருந்துவார், எ-று.

மூர்ச்சையுஞ் சாக்காடோ டொக்குமாதலின் அவளுயிரைக் குறித்துச் சந்தேகித்தற் கிடமுண்டாயிற்றென்க. நைக்கிண்டபட லத்திலே மதுப்பிலிற்றென்றுஞ் செய்யுளில் மெல்லணைக்கிடத்தினு ளொன்றும், சந்திரோபாலம்பனப் படலத்திலே பதுமமலர் மெல்ல ணைக்கிடத்தியென்றுங்கூறி யீண்டுப் பூவின்மெல்லணைசேர்த்தி யெ ன்றுங்கூறல் கூறியது கூறலாமெனின் பெருஞ்செல்வர்க்குப் பலவ ணைகள் பரப்பப்பட்டிருக்குமும் நாய்வெவ்வேறாம் நிறிமிறிதுகாலம் படுத்தலால்வாடி கழிபெறதுயிப்பலபாதலால் கூறியது கூறலாகா து. அன்றியும் முன்னுள்ளவணையும் மெல்லியவணையிற் கிடத்தி றுகொண்டமாம். ஆயினுங்கொலோ வென்றதனுல் இல்லையோ வென்பது வருவிக்கப்பட்டது. (௧௩)

எண்ணியெண்ணியிரங்குவதென்றுயிர்ப்
புண்ணிகழ்ந்ததுயிர் துறந்தாளலள்
வண்ணமென்றுவர் வாய்துடிக்கின்றது
கண்ணிமைத்தனளாலுமென்பார்சிலர்.

(இ-ள்.) சிலர் - அந்தோழிகளிற் சிலர், எண்ணியெண்ணி - நினைந்துநினைந்து, இரங்குவதென் - புலம்புவதென்னை, உள் - உள் ளே, உயிர்ப்பு - மூச்சு, நிகழ்ந்தது - அசைந்தது, உயிர் - ஆவி, துற ந்தாளலள் - நீங்கினவளல்லள், வண்ணம் - அழகிய, மென் - மெல் லிய, துவர் - பவளம்போன்ற, வாய் - வாயானது, துடிக்கின்றது - துடியாநின்றது, கண் - கண்களானவை, இமைத்தன - இமைத்தல செய்கின்றன, காணுமென்பார் - பாருமென்பார்கள், எ-று.

இச்செய்யுளினால் அம்மூர்ச்சை தெளிந்தன வெளவுதிதல் இதனாற் கூறப்பட்டது. [எண்ணி யெண்ணி யிரங்கலாவது இவள் சாக்காடுறின் இவளாற் செய்யப்பெற்ற சிறப்பு முதலியவெல்லாம் இழக்கப்படுவோ மென்றிரங்கலால் தன்மை நவிற்சியணி.] (௧௪)

மைத்தடங்கணீர்மாற்றுமின்சோர்ந்துவீ
யுத்தரீயமுயர் முலைசேர்த்துமின்
கொத்துநாண்மலரோடுங்குழலைத்துசோர்
மொய்த்தகூந்தன்முடிமினென்பார்சிலர்.

(இ-ள்.) சிலர் - தோழிகளிற் சிலரானவர், மை - அஞ்சனந் தீட்டிய, தடம் - விசாலம்பொருந்திய, கண்ணீர் - கண்களின்னீரை, மாற்றுமின் - மாற்றுங்கள்; சோர்ந்து - சோர்வையடைந்து, வீழ் - வீழுகின்ற, உத்தரீயம் - மேற்போர்வையை, உயர் - உயர்ந்த, முலை - முலைதனத்தின்மேல், சேர்த்துமின் - சேருங்கள்; கொத்து - கொத்தாக அவிழ்ந்த, சோர் - சோர்கின்ற, மொய்த்த - நெருங்கிய, கூந்தல் - குழலை, முடிமினென்பார் - முடியுங்களென்று சொல்லுவார், எ-று.

இனி எற்பாடு அணித்தாகலின் இவருடைய தந்தை முதலி யோர் வருதற்குமுன்னமே முன்போல ஆடையணி முதலியவற் றைத் திருத்த முயல்கின்றாளென்பது கருத்து. [இதுவும் அவ்வணி.]

சுடரும்வெண்மதிதூற்றுந்தழல்சுட
விடரின்மூழ்கியிறந்துபடுமுன
மடவரற்கிடர்மாற்றுவன்யானெனக்
கடன்முகட்டிற்கதிரவன்றோன்றினன்.

(இ-ள்.) சுடரும் - பிரகாசியாகின்ற, வெள் - வெள்ளிய, மதி - சந்திரனானவன், தூற்றும் - தூற்றுகின்ற, அழல் - தீயானது, சுட - சுடுதல்செய்ய, இடரில் - துன்பத்தில், மூழ்கி - முழுகி, இறந்து படுமுனம் - உயிர்நீங்குமுன்னே, மடவரற்கு - தமயந்திக்கு, இடர் - துன்பத்தை, யான் - நானே, மாற்றுவன் - நீக்குவன், என - என யன், தோன்றினன் - உதயமானான், எ-று. கடன்முகட்டில் - கடலினதுச்சியில், கதிரவன் - சூரி யவன்போல்,

சந்திரனும் மன்மதனும் இரவின் மிகுகின்ற தமயந்தியின் துயரம் பகல்வர வொருபுடை நீங்குமென்பார், இடர் மாற்றுவன் யானெனக் கடன்முகட்டிற் கதிரவன் றோன்றினனென்றார். இரவி யுதயத்தில் தமயந்தி வருத்த நீக்குவிப்போன் றன்மையைக் குறித் தலால் தற்குறிப்பணி.] (௧௫)

மன்மதோபாலம்பனப்படலம் முற்றும்.

ஆ செய்யுள் - ௩௨௫.